

P.Z.E. br. 676

HRVATSKI SABOR

KLASA: 022-03/19-01/111

URBROJ: 65-19-02

Zagreb, 11. srpnja 2019.

**ZASTUPNICAMA I ZASTUPNICIMA
HRVATSKOGA SABORA**

**PREDSJEDNICAMA I PREDSJEDNICIMA
RADNIH TIJELA**

Na temelju članka 178. Poslovnika Hrvatskoga sabora u prilogu upućujem *Prijedlog ovršnog zakona*, koji je predsjedniku Hrvatskoga sabora podnijela Vlada Republike Hrvatske, aktom od 11. srpnja 2019. godine.

Ovim zakonskim prijedlogom uskladuje se zakonodavstvo Republike Hrvatske sa zakonodavstvom Europske unije, te se u prilogu dostavlja i Izjava o njegovoj usklađenosti s pravnom stečevinom Europske unije.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila Dražena Bošnjakovića, ministra pravosuđa, mr. sc. Josipa Salapića, dr. sc. Kristiana Turkalja i Juru Martinovića, državne tajnike u Ministarstvu pravosuđa, te Mirelu Fučkar, pomoćnicu ministra pravosuđa.

PREDSJEDNIK
Gordan Jandroković

P.Z.E. br. 676

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

Klasa: 022-03/18-01/202

Urbroj: 50301-25/06-19-5

Zagreb, 11. srpnja 2019.

Hs*NP*022-03/18-01/111*50-19-01*Hs

REPUBLIKA HRVATSKA
65 - HRVATSKI SABOR
ZAGREB, Trg Sv. Marka 6

Primljeno:	11-07-2019	Org. jed.
Klasifikacijska oznaka	022-03/18-01/111	65
Uradžbeni broj	50-19-01	Pril. Vrij.

PREDsjEDNIKU HRVATSKOGA SABORA

Predmet: Prijedlog ovršnog zakona

Na temelju članka 85. Ustava Republike Hrvatske (Narodne novine, br. 85/10 - pročišćeni tekst i 5/14 - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske) i članka 172. Poslovnika Hrvatskoga sabora (Narodne novine, br. 81/13, 113/16, 69/17 i 29/18), Vlada Republike Hrvatske podnosi Prijedlog ovršnog zakona.

Ovim zakonskim prijedlogom usklađuje se zakonodavstvo Republike Hrvatske sa zakonodavstvom Europske unije, te se u prilogu dostavlja i Izjava o njegovoj usklađenosti s pravnom stečevinom Europske unije.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila Dražena Bošnjakovića, ministra pravosuđa, mr. sc. Josipa Salapića, dr. sc. Kristiana Turkalja i Juru Martinovića, državne tajnike u Ministarstvu pravosuđa, te Mirelu Fučkar, pomoćnicu ministra pravosuđa.

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

PRIJEDLOG OVRŠNOG ZAKONA

Zagreb, srpanj 2019.

PRIJEDLOG OVRŠNOG ZAKONA

I. USTAVNA OSNOVA ZA DONOŠENJE ZAKONA

Ustavna osnova za donošenje Ovršnog zakona sadržana je u članku 2. stavku 4. podstavku 1. Ustava Republike Hrvatske (Narodne novine, br. 85/10 - pročišćeni tekst i 5/14 - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske).

II. OCJENA STANJA I OSNOVNA PITANJA KOJA SE UREĐUJU ZAKONOM TE POSLJEDICE DONOŠENJA ZAKONA

a) Ocjena stanja i osnovna pitanja koja se uređuju Zakonom

Prvi Ovršni zakon (Narodne novine, broj 57/96; u dalnjem tekstu: OZ/16) donesen je 28. lipnja 1996.

OZ/16 je bio prvi Ovršni zakon koji je donesen nakon osamostaljenja i stjecanja neovisnosti Republike Hrvatske, a kojim je na jedinstven način uređen institut prisilne naplate tražbina.

Drugi Ovršni zakon (Narodne novine, broj 139/10; u dalnjem tekstu: OZ/10) donesen je 23. studenoga 2010., paralelno sa Zakonom o javnim ovršiteljima (Narodne novine, broj 139/10). Ta dva Zakona trebala su biti osnova novog ovršnopravnog sustava u kojem su temeljnu ulogu trebali imati javni ovršitelji.

OZ/10 u najvećem dijelu svojih odredaba nije nikada stupio na snagu.

Trenutno važećim (trećim) Ovršnim zakonom (Narodne novine, br. 112/12, 25/13, 93/14, 55/16 - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske i 73/17; u dalnjem tekstu: OZ/12) uređen je postupak prisilnog ostvarenja tražbina i postupak dobrovoljnog sudskog i javnobilježničkog osiguranja tražbina te se njime uređuju i materijalnopravni odnosi koji se zasnivanju na temelju ovršnih postupaka.

OZ/12, zajedno sa Zakonom o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima (Narodne novine, broj 68/18) čini zakonodavni okvir za provedbu izvansudske ovrhe, koju u najvećoj mjeri provodi Financijska agencija.

Od stupanja na snagu prvog Ovršnog zakona iz 1996. (OZ/96), preko drugog Ovršnog zakona iz 2010. (OZ/10), pa do trećeg Ovršnog zakona iz 2012. (OZ/12), uređenje ovršnog sustava, odnosno ovršnog prava Republike Hrvatske doživjelo je oko 25 izmjena.

Zbog uočenih poteškoća u primjeni postojećeg OZ/12 i potrebe njegovog usklađivanja s drugim zakonima kako bi se dobila horizontalna usklađenost zakonodavnog sustava, predlaže se izrada novog Zakona radi pojednostavljenja (povećanja efikasnosti) provedbe ovršnog postupka uz

jačanje zaštite dostojanstva ovršenika i manje troškove postupka, odnosno novo uređenje ovršnog sustava.

Predloženim Zakonom također se uređuje uloga svih sudionika postupka uvažavajući najviše europske standarde i postojeće vrijednosti hrvatskog pravnog sustava, koji cilj nije moguće bez donošenja novog Zakona.

Postojeći sustav ovrhe na temelju vjerodostojne isprave ne omogućuje da se rješenje o ovrsi koje je doneseno od strane javnog bilježnika izravno provede u državama članicama Europske unije (Presuda Suda Europske unije (drugo vijeće) u predmetu Pula Parking d.o.o. protiv Svena Klaus Tederahna, C-551/15 od 9. ožujka 2017.; Presuda Suda Europske unije (drugo vijeće) u predmetu Ibrica Zulfikarpašić protiv Slavena Gajera, C-484/15 od 9. ožujka 2017.).

Sukladno navedenom, ovim Zakonom uvodi se novi ovršni postupak na temelju vjerodostojne isprave te se predloženim zakonodavnim rješenjem ovršni postupak na temelju vjerodostojne isprave stavlja pod nadzor suda (sudska kontrola). Sud će biti opće i redovno nadležno tijelo, ali zbog rasterećenja sudova zadržavaju se javni bilježnici kao povjerenici suda.

Ovim Zakonom se predlaže da se ovršni postupak na temelju vjerodostojne isprave pokreće podnošenjem prijedloga nadležnom sudu. Sud će nakon što zaprimi uredan prijedlog ovrhovoditelja kroz automatsku dodjelu spisa dodijeliti spis javnom bilježniku prema abecednom redu.

Radi jačanja zaštite ovršenika Zakonom se predlaže rješenje u kojem će javni bilježnik kada zaprimi uredan prijedlog ovrhovoditelja zaključkom pozvati ovršenika da u roku od 15 dana ispuni svoju obvezu prema ovrhovoditelju ili da se u tom roku očituje osporava li i u kojem dijelu ovrhovoditeljevu tražbinu.

Ako ovršenik ne ospori prijedlog za ovrhu, javni bilježnik će izraditi nacrt odluke za suca i dostaviti ga elektroničkim putem суду u strojno čitljivom obliku, s time da ovršenik ima pravo izjaviti žalbu protiv rješenja o ovrsi.

Rješenje o ovrsi izdaje sud i rješenje o ovrsi na novčanoj tražbini ovršenika mora sadržavati obavijest/uputu ovršeniku u vezi s primanjima i naknadama koja su izuzeta od ovrhe ili na kojima je ovrha ograničena.

Predloženim zakonskim rješenjem sve će odluke suda biti donesene u kontradiktornom postupku (odnosi se i na odluke u čijem donošenju sudjeluju javni bilježnici kao pomoćnici suda) te će biti provedive u državama članicama Europske unije.

S ciljem pojednostavljenja i moderniziranja ovršnog postupka uvodi se elektronička komunikacija, uređuju se žalbeni razlozi i definiraju odluke protiv kojih je moguće izjaviti reviziju. Uz navedeno uvode se elektronički obrasci kako bi ovršni postupak bio jasniji, dostupniji i transparentniji za sve stranke i sudionike u ovršnom postupku.

Također se smanjuju troškovi postupka na način da se brišu odredbe o određivanju predvidivih troškova postupka, potvrda o ovršnosti se izdaje automatizmom, slijedom čega više nema troška izdavanja te potvrde. Uz navedeno, Zakonom se fiksira trošak tijela u postupku (sud, javni bilježnik, Financijska agencija) za određivanje i provedbu rješenja o ovrsi na novčanim sredstvima.

Isto tako, predviđena su poboljšanja odredbi o dostavi jer nakon dva bezuspješna pokušaja dostava se vrši putem oglasne ploče uz obvezno slanje obavijesti dužniku u poštanski sandučić i osobni korisnički pretinac e-Gradači.

Radi zaštite dostojanstva dužnika Zakonom se predlaže da se iznimno ovrha radi ispraznjenja i predaje nekretnine ne provodi u razdoblju od 1. studenoga do 1. travnja.

Zakonom se povećava broj primanja koja su izuzeta od ovrhe, kao što su: božićnica, uskrsnica, regres, jubilarna nagrada, novčane prigodne nagrade za rad, terenski dodatak, pomorski dodatak, sindikalne socijalne pomoći i pozajmice, dnevnice i naknade za službeni put u inozemstvo, naknade za korištenje privatnog auta u službene svrhe, naknade za odvojeni život, novčana naknada žrtvama kaznenih djela. Ujedno je Zakonom propisano da suglasnost kojom se dopušta pljenidba i/ili prijenos plaće, odnosno drugog stalnog novčanog primanja za iznos koji je izuzet od ovrhe ne proizvodi pravne učinke.

S ciljem administrativnog rasterećenja poslodavaca i Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje Zakonom isti se oslobođaju od poslova provedbe ovrhe na plaći i mirovini te prestaju biti tijela u postupku koja provode ovrhu. Predlaže se novo uređenje provedbe ovrhe na novčanim sredstvima i to centralizirana provedba ovrhe na novčanim sredstvima putem Financijske agencije (u dalnjem tekstu: FINA) koja ovrhu provodi pod nadzorom suda u skladu s jedinstvenim redoslijedom (prvenstvenim redom) čime se povećava razina sigurnosti. Predloženim zakonskim uređenjem poslodavcima ostaje samo obveza isplate primanja na račun, a banka će prema nalogu FINA-e prenijeti iznos plaće koji je izuzet od ovrhe na poseban račun radnika.

Ovim zakonom zadržava se trenutno zakonsko uređenje da se radi ostvarenja novčane tražbine ovrha ne može provesti na nekretnini u kojoj ovršenik stanuje s time da se propisuje iznimka da se na nekretnini u kojoj ovršenik stanuje može provesti ovrha ako sud utvrdi da bi, nakon što se namiri ovrhovoditelj i druge osobe kojima pripada pravo na namirenje prodajom nekretnine, iz ostatka kupovnine ovršenik mogao kupiti nekretninu u kojoj može stanovati sa članovima svojeg kućanstva. Nadalje, Zakonom se povećava iznos glavnice tražbine radi čijeg namirenja ovrha na nekretnini nije dopuštena i to na iznos od 40.000,00 kuna.

S obzirom na to da su u provedbi elektroničke javne dražbe nekretnina uočene poteškoće, ovim zakonom poboljšava se i olakšava postupak prodaje nekretnina.

Uređuje se postupak prodaje pokretnina putem javnih komisionara s obzirom na to da navedeni institut nije zaživio u praksi.

U primjeni je uočeno da se institut sudskog i javnobilježničkog osiguranja prijenosom vlasništva na stvari i prijenosom prava ne koristi u praksi u dovoljnoj mjeri te omogućuje odredene zloupotrebe (osobe za relativno niski iznos potraživanja postaju punopravni vlasnici nekretnina, otežana provedba ovrhe) pa se ovim zakonom napušta navedeni institut.

Uređuju se i dorađuju odredbe koje su do sada bile sadržane u posebnom propisu - Zakon o upisniku sudskih i javnobilježničkih osiguranja tražbina vjerovnika na pokretnim stvarima i pravima (Narodne novine, broj 121/05). Stupanjem na snagu ovoga Zakona prestaje važiti Zakon o upisniku sudskih i javnobilježničkih osiguranja tražbina vjerovnika na pokretnim stvarima i pravima.

Konačno, prijelaznim i završnim odredbama Zakona propisuje se da će se provedba ovrhe na plaći i drugim stalnim novčanim primanjima koja je započela do stupanja na snagu ovoga Zakona dovršiti prema odredbama zakona koji je bio na snazi u vrijeme njihova pokretanja a to znači da će isplatitelj plaće, odnosno drugog stalnog novčanog primanja nastaviti plijeniti i isplaćivati plaću, odnosno drugo stalno primanje na temelju potvrđene privatne izjave kojom je dužnik dao suglasnost da se radi naplate tražbine vjerovnika zaplijeni njegova plaća, odnosno drugo stalno novčano primanje, a koju je zaprimio do dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

Isto tako postupak radi namirenja dospjele tražbine predlagatelja osiguranja osigurane sudskim ili javnobilježničkim sporazumom o osiguranju prijenosom vlasništva na stvari i prijenosom prava provodi se na temelju odredbi ovršnog zakona koje su važile u vrijeme sklapanja sporazuma.

b) Posljedice donošenja Zakona

Prvenstveno treba istaknuti kako je ovaj Zakon nastavak mjera Vlade Republike Hrvatske usmjerenih rješavanju problema blokiranih građana, koji je započet paketom mjera koji se sastoji od tri zakona, i to Zakona o otpustu dugova fizičkim osobama, Zakona o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima i Zakona o izmjenama i dopunama zakona o stečaju potrošača, usvojenim u srpnju 2018.

Navedeni paket mjera je bio usmjeren rješavanju problema dijela građana s blokiranim računima i to kroz: ex lege otpust dugova, dobrovoljni otpust dugova za koji se vjerovnicima koji na to pristanu zakonom utvrđeni iznos priznaje kao porezno priznati rashod, odnosno ne uzima se za oporezivi primitak, kroz obustavu provedbe ovrhe koja se provodi na novčanoj tražbini po računu i oslobođenjem od obveza osoba koje imaju blokirane račune duže od tri godine, a čiji iznos glavnice duga iznosi do 20.000,00 kuna kroz institut jednostavnog postupka stečaja potrošača.

Predvidive posljedice koje će proistечi donošenjem ovoga Zakona sastoje se prije svega u uravnoteženju postojećeg sustava ovrhe, kao i njegovom dodatnom unaprjeđenju uz uvažavanje potrebe da se ovršni postupak provodi brzo, učinkovito i ekonomično te da se štiti dostojanstvo ovršenika i osigura da provedba za njega bude što manje nepovoljna.

Ovim Zakonom:

- ovršni postupak se vraća pod isključivi nadzor suda, odnosno sudska nadležnost je pravilo,
- postupak se pokreće i vodi korištenjem sredstava elektroničke komunikacije te korištenjem propisanih obrazaca, čime se postupak pojednostavljuje
- povećava se razina zaštite dužnika na način da se uvodi predpostupak, odnosno prije donošenja rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave dužnik se prethodno opominje te
- povećava se stupanj sigurnosti dostave pismena, s obzirom da je to bio jedan od učestalijih prigovora ovršenika
- troškovi postupka se višestruko smanjuju te fiksiraju
- uvodi se pravilo da se ovršenik ne može deložirati iz nekretnine u kojoj živi u zimskom razdoblju (zaštita prava na dom) te
- proširenjem kruga primanja izuzetih od ovrhe omogućava se ovršenicima pravo na dostojanstven život.

III. OCJENA I IZVORI POTREBNIH SREDSTAVA ZA PROVOĐENJE ZAKONA

Za provedbu ovoga Zakona sredstva su osigurana u okviru Razdjela 110 – Ministarstvo pravosuđa, na kapitalnom projektu K629169, stavka 3238 u iznosu od 1.016.800,00 kuna za razvoj aplikativnog rješenja i unaprjeđenje postojećeg sustava te nije potrebno osigurati dodatna sredstva u državnom proračunu Republike Hrvatske.

PRIJEDLOG OVRŠNOG ZAKONA

Dio prvi
Glava prva
OSNOVNE ODREDBE
Predmet Zakona
Članak 1.

(1) Ovim se Zakonom uređuje postupak po kojemu sudovi provode prisilno ostvarenje tražbina na temelju ovršnih i vjerodostojnih isprava (ovršni postupak), postupak po kojemu sudovi i javni bilježnici provode osiguranje tražbina (postupak osiguranja) te materijalnopravni i procesnopravni odnosi koji nastaju u tijeku i u povodu ovršnih postupaka i postupaka osiguranja, ako posebnim zakonom nije drugačije određeno.

(2) Ovim se Zakonom uređuje postupanje Financijske agencije i finansijskih institucija u slučajevima stečajnog postupka, statusnih promjena, brisanja poslovnog subjekta i zatvaranja računa ovršenika, postupanje poslovnog subjekta u uvjetima blokade njegova računa te vođenje Jedinstvenog registra računa i Upisnika osiguranja tražbina na pokretnim stvarima i pravima.

Članak 2.

Ovim Zakonom osigurava se provedba sljedećih akata Europske unije:

- Direktiva (EU) 2018/843 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 2018. o izmjeni Direktive (EU) 2015/849 o sprječavanju korištenja finansijskog sustava u svrhu pranja novca ili financiranja terorizma i o izmjeni direktiva 2009/138/EZ i 2013/36/EU (Tekst značajan za EGP) (SL L 156, 19. 6. 2018.), u dalnjem tekstu: Direktiva (EU) 2018/843.
- Uredba (EZ) br. 805/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 21. travnja 2004. o uvođenju europskog naloga za izvršenje za nesporne tražbine (SL L 143, 30.4.2004.), u dalnjem tekstu: Uredba 805/2004.
- Uredba (EU) br. 655/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o uspostavi postupka za europski nalog za blokadu računa kako bi se pojednostavila prekogranična naplata duga u građanskim i trgovačkim stvarima (SL L 189, 27.6.2014.), u dalnjem tekstu: Uredba 655/2014.

Značenje pojmova
Članak 3.

Pojedini pojmovi upotrijebljeni u ovom Zakonu imaju ova značenja:

1. „ovršni postupak“ označava izvanparnični sudski postupak koji se provodi radi prisilnog ostvarenja tražbina na temelju ovršnih i vjerodostojnih isprava
2. „postupak osiguranja“ označava izvanparnični sudski ili javnobilježnički postupak koji se provodi radi prisilnog ili dobrovoljnog osiguranja tražbine
3. „tražbina“ označava pravo na neko davanje, činjenje, nečinjenje ili trpljenje

4. „ovrhovoditelj“ označava osobu koja je pokrenula ovršni postupak radi prisilnog ostvarenja svoje tražbine, zatim tijelo ili osobu koja je po zakonu ovlaštena pokrenuti postupak radi prisilnog ostvarenja tražbine treće osobe, osobu u čiju je korist taj postupak pokrenut po službenoj dužnosti te osoba u čiju korist je podnesen zahtjev za provedbu ovrhe na novčanim sredstvima

5. „predlagatelj osiguranja“ označava osobu koja je pokrenula postupak osiguranja svoje tražbine, zatim tijelo ili osobu koja je po zakonu ovlaštena pokrenuti postupak osiguranja tražbine treće osobe te osobu u čiju je korist taj postupak pokrenut po službenoj dužnosti

6. „ovršenik“ označava osobu protiv koje se ostvaruje tražbina

7. „protivnik osiguranja“ označava osobu protiv koje se tražbina osigurava

8. „stranka“ označava ovrhovoditelja i ovršenika te predlagatelja osiguranja i protivnika osiguranja

9. „sudionik“ označava osobu koja u postupku ovrhe ili osiguranja nije stranka, a u postupku sudjeluje zbog toga što se u njemu odlučuje o nekom njezinom pravu ili zbog toga što za to ima pravni interes

10. „rješenje o ovrsi“ označava rješenje kojim je u cijelosti ili djelomice prihvачen prijedlog za ovrhu ili kojim se po službenoj dužnosti određuje ovrha

11. „rješenje o osiguranju“ označava rješenje kojim je u cijelosti ili djelomice prihvачen prijedlog za osiguranje ili kojim se po službenoj dužnosti određuje osiguranje

12. „sredstva ovrhe i osiguranja“ su ovršne radnje, odnosno radnje osiguranja ili sustav takvih radnji kojima se po zakonu tražbina prisilno ostvaruje ili osigurava

13. „predmet ovrhe i osiguranja“ su stvari i prava na kojima se po zakonu može provesti ovrha radi ostvarenja tražbine ili njezina osiguranja

14. „ovršna sudska odluka“ jest presuda, rješenje, platni nalog ili druga odluka donesena u postupku pred nacionalnim sudom, pravorijek donesen pred arbitražnim sudom te svaka odluka koju je donio sud države članice Europske unije odnosno osoba ili tijelo (služba) koje se na temelju uredbi Europske unije koje se izravno primjenjuju na području Republike Hrvatske izjednačuju sa sudovima država članica Europske unije, bez obzira kako se naziva, uključujući nalog, naredbu, odluku ili nalog o izvršenju, kao i odluku o utvrđivanju troškova, koju izdaje sudski službenik, koja je stekla svojstvo ovršnosti

15. „ovršna sudska nagodba“ jest sudska nagodba sklopljena u postupku pred nacionalnim sudom, arbitražnim sudom ili sudom države članice Europske unije odnosno osobe ili tijela (službe) koje se na temelju uredbi Europske unije koje se izravno primjenjuju na području Republike Hrvatske izjednačuju sa sudovima država članica Europske unije, koja je stekla svojstvo ovršnosti

16. „ovršna odluka upravnoga tijela“ jest upravni akt koji je u upravnom postupku donijelo javnopravno tijelo

17. „izvršna upravna nagodba“ jest nagodba zaključena u upravnom postupku pred javnopravnim tijelom

18. „osnova za plaćanje“ jest ovršna odluka domaćeg suda ili upravnog tijela koja ima potvrdu ovršnosti, odnosno izvršnosti, ovršna odnosno izvršna nagodba sklopljena pred domaćim sudom ili upravnim tijelom, ovršna nagodba postignuta u postupku mirnog rješenja spora na temelju zakona kojim se uređuje parnični postupak, zadužnica, bjanko-zadužnica, europski ovršni naslov i europski platni nalog, a koji glase na ispunjenje određene novčane tražbine,

obračun poslodavca o neisplati dospjelog iznosa plaće, naknade plaće ili otpremnine, rješenje o ovrsi, rješenje o osiguranju, nalog Ministarstva financija za naplatu po aktiviranom državnom jamstvu, nalog za pljenidbu u postupku prisilnog izvršenja pravomoćno izrečene novčane kazne u kaznenom i prekršajnom postupku i svaka druga odluka nadležnog tijela kojom se u cijelosti ili djelomice prihvata prijedlog za provedbu ovre

19. „sudski ovršitelj“ označava sudskog službenika koji po nalogu suda neposredno poduzima pojedine radnje u ovršnom postupku ili postupku osiguranja

20. „Financijska agencija“ (u dalnjem tekstu: Agencija) označava pravnu osobu osnovanu prema posebnom zakonu koja po ovom Zakonu i/ili po nalogu suda poduzima pojedine radnje u ovršnom postupku, postupku osiguranja ili provodi ovru na novčanim sredstvima

21. „javni bilježnik“ označava osobu od javnog povjerenja koja po ovom Zakonu i/ili po nalogu suda kao povjerenik suda može poduzimati pojedine radnje u ovršnom postupku ili postupku osiguranja, odnosno osoba od javnog povjerenja koja je po ovom ili drugom Zakonu ovlaštena samostalno poduzimati radnje u postupku osiguranja

22. „banka“ jest kreditna institucija, osnovana prema zakonu kojim se uređuje poslovanje kreditnih institucija, pod kojom se podrazumijeva banka, štedna banka i podružnica strane banke sa sjedištem u Republici Hrvatskoj

23. „stambena štedionica“ je kreditna institucija koja je osnovana i posluje prema odredbama zakona kojim se uređuju kreditne institucije

24. „kreditna unija“ je financijska institucija koja je osnovana i posluje prema odredbama zakona kojim se uređuju kreditne unije

25. „financijska institucija“ je banka, stambena štedionica i kreditna unija

26. „javno ovjerovljena isprava“ ili „ovjerovljena isprava“ označava ispravu na kojoj je potpis davatelja izjave ovjerovio javni bilježnik ili koja druga osoba ili tijelo s javnim ovlastima u čijoj je to nadležnosti odnosno, s njom izjednačenu privatnu ispravu koju je davatelj potpisao kvalificiranim elektroničkim potpisom

27. „registar“, „upisnik“, „očevidnik“ ili „evidencija“ označava svaku bazu podataka koja se vodi o dužniku i/ili stvarima i pravima koja čine dužnikovu imovinu, neovisno od toga da li se podaci vode u materijaliziranom ili elektroničkom obliku

28. „članovi kućanstva“ su bračni ili izvanbračni drug, životni partner ili neformalni životni partner, djeca i ostali srodnici u pravoj i pobočnoj liniji, srodnici po tazbini i druge osobe neovisno o stupnju i vrsti srodstva, a koje žive u istom stambenom prostoru s podnositeljem zahtjeva za pravnu pomoć, zajednički snose troškove i zadovoljavaju potrebe zajedničkog života; članom kućanstva smatra se i dijete koje ne živi u istom stambenom prostoru s podnositeljem zahtjeva, a nalazi se na redovitom školovanju, do kraja propisanog redovitog školovanja, a najkasnije do navršene 26. godine života

29. „prosječna netoplaća u Republici Hrvatskoj“ jest prosječan iznos mjesecne netoplaće isplaćene po jednom zaposlenom u pravnim osobama u Republici Hrvatskoj, za razdoblje siječanj – kolovoz tekuće godine, koju je dužan utvrditi Državni zavod za statistiku i objaviti u „Narodnim novinama“ najkasnije do 31. prosinca za tekuću godinu, radi primjene u idućoj godini

30. „institucija za platni promet“ jest pravna osoba koja na temelju zakona koji uređuje platni promet može pružati usluge platnog prometa u Republici Hrvatskoj

31. „poslovni subjekt“ je pravna osoba, fizička osoba koja obavlja registriranu gospodarsku djelatnost i fizička osoba koja se bavi slobodnim zanimanjem
32. „potrošač“ je fizička osoba koja ne obavlja registriranu gospodarsku djelatnost i koja se ne bavi slobodnim zanimanjem
33. „nalog“ jest nalog koji Agencija na temelju osnove za plaćanje daje banci i Hrvatskoj narodnoj banci, stambenoj štedionici i kreditnoj uniji da prema podacima sadržanima u tom nalogu izvrši pljenidbu novčanih sredstava na računu ovršenika, izvrši plaćanje s računa ovršenika na račun ovrhovoditelja ili drugi račun naveden u osnovi za plaćanje, provede odluku nadležnog tijela kojom je određena mjera osiguranja na novčanim sredstvima po računima i oročenim novčanim sredstvima, izvrši blokadu, odnosno deblokadu računa ovršenika ili obavi drugu radnju radi izvršenja osnove za plaćanje
34. „račun“ jest transakcijski račun u smislu zakona kojim se uređuje platni promet na kojem se u banci vode novčana sredstva u domaćoj i stranoj valuti, odnosno na kojem se u Hrvatskoj narodnoj banci vode novčana sredstva Republike Hrvatske u domaćoj i stranoj valuti, račun na kojem se u Hrvatskoj narodnoj banci vode novčana sredstva banke, novčani polog i ulog na štednju po viđenju
35. „oročena novčana sredstva“ jesu novčana sredstva po ugovoru o oročenom novčanom pologu i oročenom ulogu na štednju, uključujući i stambeni štedni ulog i depozite u kreditnim unijama
36. „blokada računa“ jest zabrana isplate i prijenosa novčanih sredstava s računa ovršenika, osim izvršenja naloga na temelju ovoga Zakona
37. „račun specifične namjene“ jest račun odnosno oročena novčana sredstva na kojima se na temelju posebnog propisa vode novčana sredstva odvojeno od imovine osobe koja upravlja tim sredstvima i koji je odgovarajuće označen u Jedinstvenom registru računa
38. „donositelj osnove za plaćanje“ jest ovlašteno tijelo koje je donijelo odluku odnosno izdalo ili potvrdilo ispravu koja se smatra osnovom za plaćanje
39. „podnositelj osnove za plaćanje“ jest ovrhovoditelj, odnosno osoba koja je podnijela osnovu za plaćanje
40. „jedinstveni identifikacijski podatak“ jest jedinstveni matični broj građana, matični broj koji dodjeljuje Državni zavod za statistiku, matični broj subjekta iz sudskog registra odnosno drugi brojčani identifikacijski podatak koji je jedinstven za određenu fizičku ili pravnu osobu, pomoću kojega Agencija može na temelju dostupnih joj podataka iz službenih evidencija nedvojbeno utvrditi osobni identifikacijski broj te osobe
41. „nadležno tijelo“ jest tijelo koje je na temelju zakona ovlašteno donositi, odnosno izdavati i podnosići osnovu za plaćanje i voditi postupak radi provedbe ovrhe i osiguranja
42. „Upisnik osiguranja tražbina na pokretnim stvarima i pravima“ jest javna knjiga u koju se upisuju prava i mjere propisane ovim ili drugim Zakonom, koje se ne upisuju u koju drugu javnu knjigu (u dalnjem tekstu: Upisnik osiguranja tražbina).

Pokretanje postupka Članak 4.

(1) Ovršni postupak pokreće se prijedlogom ovrhovoditelja, a postupak osiguranja prijedlogom predlagatelja osiguranja.

(2) Ovršni postupak i postupak osiguranja pokreću se i po službenoj dužnosti kada je to zakonom određeno.

(3) Kada po zakonu ovlašteno tijelo ili osoba pokrene ovršni postupak ili postupak osiguranja, odnosno kada je postupak pokrenut po službenoj dužnosti, osoba radi čije tražbine je postupak pokrenut ne može poduzimati radnje koje bi sprječavale provedbu postupka.

(4) Ako tijelo ili osoba iz stavka 3. ovoga članka odluči povući prijedlog kojim je postupak pokrenut, odnosno ako sud odluči obustaviti postupak pokrenut po službenoj dužnosti, osoba radi čije tražbine je postupak pokrenut može preuzeti vođenje postupka ako u roku od 15 dana od dana kada joj je dostavljena obavijest o povlačenju prijedloga odnosno o namjeri da se postupak obustavi izjavi da preuzima vođenje postupka.

(5) Kada sud pokreće ovršni postupak ili postupak osiguranja po službenoj dužnosti tijelo ili osoba koja dostavi суду ovršnu ispravu ili obavijesti o postojanju razloga za pokretanje postupka po službenoj dužnosti nema položaj stranke u postupku.

Predmet na kojem ovrha i osiguranje nisu dopušteni **Članak 5.**

(1) Predmet ovrhe i osiguranja ne mogu biti:

- stvari i prava izvan prometa te druge stvari i prava za koje je to zakonom određeno
- tražbine po osnovi poreza i drugih pristojbi
- objekti, oružje i oprema namijenjeni obrani
- oprema i objekti namijenjeni radu tijela državne uprave, jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave i pravosudnih tijela.

(2) Može li neka stvar ili pravo biti predmet ovrhe ili osiguranja, odnosno je li ovrha ili osiguranje na nekoj stvari ili pravu ograničeno, ocjenjuje se s obzirom na okolnosti koje postoje u vrijeme podnošenja prijedloga kojim se pokreće postupak, ako ovim Zakonom nije drugačije određeno.

(3) Ovršne radnje i radnje osiguranja mogu se neposredno provesti i protiv ovršenika odnosno protivnika osiguranja u skladu sa zakonom.

Zaštita dostojanstva ovršenika odnosno protivnika osiguranja **Članak 6.**

(1) Pri provedbi ovrhe i osiguranja pazit će se na dostojanstvo ovršenika i protivnika osiguranja te na to da ovrha odnosno osiguranje za njega budu što manje nepovoljni.

(2) Ovrha radi naplate novčane tražbine ili osiguranje takve tražbine u pravilu će se provesti prvo na dužnikovim novčanim tražbinama, osim ako namirenje odnosno osiguranje prema navedenom redoslijedu ne bi bilo pravično.

Načelo razmjernosti. Načelo pravičnosti
Članak 7.

(1) Sud određuje ovrhu odnosno osiguranje onim sredstvom i na onim predmetima koji su navedeni u prijedlogu kojim se pokreće postupak, osim ako ocijeni da bi provedba ovrhe odnosno osiguranja narušila pravičnu ravnotežu između interesa stranaka.

(2) Ako je predloženo više sredstava ili više predmeta ovrhe odnosno osiguranja, sud može po službenoj dužnosti ili na prijedlog ovršenika odnosno protivnika osiguranja ograničiti ovrhu odnosno osiguranje na neka od tih sredstava ili predmeta, ako su dovoljni za ostvarenje ili osiguranje tražbine i ako ocijeni da provedba ovrhe odnosno osiguranja ne bi narušila pravičnu ravnotežu između interesa stranaka.

(3) Pri ocjeni je li narušena pravična ravnoteža između interesa stranaka sud će uzeti u obzir okolnosti slučaja, a osobito:

- postoje li druga sredstva i predmeti ovrhe i osiguranja kojima se tražbina može u cijelosti ili u pretežnom dijelu ostvariti ili osigurati
- je li ovrhovoditelj odnosno predlagatelj osiguranja učinio vjerojatnim da bi ovrha odnosno osiguranje drugim sredstvima ili na drugim predmetima bilo bezuspješno
- je li vrijednost tražbine koja se ostvaruje ili osigurava nerazmjerne manja od vrijednosti predmeta ovrhe odnosno osiguranja.

Promjena sredstva i predmeta ovrhe
Članak 8.

(1) Ako se pravomoćno rješenje o ovrsi ili osiguranju određenim sredstvom ili na određenom predmetu ne može provesti, ovrhovoditelj odnosno predlagatelj osiguranja može radi namirenja ili osiguranja iste tražbine, u istom postupku, predložiti novo sredstvo ili predmet ovrhe odnosno osiguranja.

(2) Prijedlog za ovrhu i osiguranje iz stavka 1. ovoga članka ovrhovoditelj odnosno predlagatelj osiguranja može podnijeti u roku od 30 dana od dana obavijesti suda o nemogućnosti provedbe ovrhe odnosno osiguranja.

(3) U slučaju iz stavka 1. ovoga članka sud će:

- donijeti novo rješenje o ovrsi odnosno osiguranju i ovrhu odnosno osiguranje nastaviti na temelju tog rješenja te
- obustaviti ovrhu odnosno osiguranje ranije predloženim sredstvom i na ranije predloženom predmetu ovrhe odnosno osiguranja.

(4) Žalba protiv novoga rješenja o ovrsi iz stavka 3. ovoga članka ne može se izjaviti iz razloga zbog kojih se mogla izjaviti protiv prijašnjeg rješenja o ovrsi.

(5) Žalba nakon proteka roka protiv novoga rješenja o ovrsi iz stavka 3. ovoga članka može se podnijeti samo ako su razlozi zbog kojih se podnosi nastali nakon vremena kad se više nisu mogli iznijeti u roku za žalbu protiv prethodnoga rješenja o ovrsi.

(6) Na prijedlog iz stavka 1. ovoga članka i rješenje iz stavka 3. podstavka 1. ovoga članka ne plaća se sudska pristojba.

Ovrha i osiguranje na imovini strane države Članak 9.

(1) Na imovini strane države u Republici Hrvatskoj ne može se odrediti ni provesti ovrha ili osiguranje bez prethodne suglasnosti ministra nadležnog za poslove pravosuđa, uz prethodno mišljenje ministra nadležnog za vanjske poslove, osim ako je strana država pristala na ovrhu, odnosno osiguranje.

(2) Sud će odbaciti prijedlog kojim se pokreće postupak na imovini strane države u Republici Hrvatskoj ako uz prijedlog nije podnesena suglasnost iz stavka 1. ovoga Zakona, odnosno pristanak strane države.

(3) Suglasnost iz stavka 1. ovoga članka nije upravni akt.

Podnesci i ročišta Članak 10.

(1) U ovršnom postupku i postupku osiguranja sud postupa na temelju podnesaka i drugih pismena, a može održati i ročište kada je to ovim Zakonom određeno ili kad smatra da je održavanje ročišta svrhovito.

(2) O ročištu, umjesto zapisnika, sud može sastaviti službenu bilješku.

(3) Sud će izvan ročišta saslušati stranku ili sudionika u postupku ako je to predviđeno ovim Zakonom, ili ako smatra da je to potrebno radi razjašnjenja pojedinih pitanja ili očitovanja o nekom prijedlogu stranke.

(4) Izostanak jedne ili obiju stranaka te sudionika s ročišta, ili njihovo neodazivanje pozivu suda radi saslušanja, ne sprječava sud da i dalje postupa.

(5) Podnesci u ovršnom postupku podnose se u dovoljnem broju primjeraka za sud i protivnu stranku.

(6) Kada je ovim Zakonom propisano da se podnesak podnosi na propisanom obrascu, stranka ili sudionik koji podnesak nije podnio na propisanom obrascu nema pravo na naknadu troškova za sastavljanje tog podneska, osim ako uz podnesak ne navede razloge zbog kojih propisani obrazac nije podoban za podnošenje tog podneska.

(7) Kada je ovim Zakonom propisano da se podnesak podnosi na propisanom obrascu elektroničkim putem u strojno čitljivom obliku, sud će odbaciti podnesak stranke ili sudionika koji nije podnesen elektroničkim putem na propisanom obrascu.

(8) Pravne osobe obvezne su u ovršnom postupku i postupku osiguranja podnositи elektroničkim putem odgovarajućom primjenom pravila o podnošenju podnesaka u parničnom postupku.

Privremeni zastupnik
Članak 11.

(1) U slučaju prekida ovršnog postupka ili postupka osiguranja sud može, na prijedlog stranke ili po službenoj dužnosti, ako je to potrebno radi zaštite prava i interesa koje od stranaka, postaviti privremenoga zastupnika stranci u odnosu na koju je nastao razlog zbog kojega je došlo do prekida.

(2) U slučaju iz stavka 1. ovoga članka, sud će nastaviti prekinuti postupak i prije nego što prestane razlog zbog kojeg je došlo do prekida postupka.

Sastav suda i odluke
Članak 12.

(1) U prvom i drugom stupnju ovršni postupak i postupak osiguranja vodi i odluke donosi sudac pojedinac ili sudski savjetnik, ako ovim ili drugim zakonom nije određeno da postupak vodi javni bilježnik.

(2) Ako se o prisilnom ispunjenju ili osiguranju odlučuje u parničnom, kaznenom ili nekom drugom sudskom postupku takve odluke sud donosi u sastavu u kojem vodi taj sudski postupak.

(3) U ovršnom postupku i postupku osiguranja sud donosi odluke u obliku rješenja i zaključka.

(4) Sud zaključkom odlučuje o upravljanju postupkom i o drugim pitanjima kad je to određeno ovim Zakonom.

Žalba i prigovor
Članak 13.

- (1) Protiv rješenja donesenog u prvom stupnju može se podnijeti žalba, ako ovim Zakonom nije drukčije određeno.
- (2) Žalba se podnosi u roku od osam dana od dana dostave prvostupanjskog rješenja, ako ovim Zakonom nije drukčije određeno.
- (3) Žalba ne odgađa provedbu rješenja, ako ovim Zakonom nije drukčije određeno.
- (4) Protiv zaključka nije dopušten pravni lijek, osim ako ovim Zakonom nije drukčije određeno.
- (5) Stranka ili sudionik u postupku mogu podnijeti prigovor kojim traže od suda da otkloni nepravilnosti u provedbi ovrhe ili osiguranja.

Postupanje suda povodom podnesene žalbe i prigovora
Članak 14.

- (1) Ako je protiv rješenja dopuštena žalba, prvostupanjski sud će, ako nije ovlašten samostalno odlučivati po žalbi, spis sa žalbom dostaviti drugostupanjskom sudu.
- (2) U slučaju iz stavka 1. ovoga članka, ako je moguće nastaviti s provedbom ovrhe ili osiguranja do donošenja odluke drugostupanjskog suda, prvostupanjski sud će drugostupanjskom sudu dostaviti presliku spisa sa žalbom. Dok drugostupanjski sud ne doneše odluku o žalbi, prvostupanjski sud poduzimat će one radnje koje je ovlašten poduzimati prije pravomoćnosti pobijanoga rješenja, ako ovim Zakonom nije drukčije određeno.
- (3) Ako je podnesen pravni lijek protiv zaključka protiv kojeg pravni lijek nije dopušten, sud će odluku o nedopuštenosti pravnog lijeka donijeti zajedno s odlukom kojom se utvrđuje, odnosno završava postupak ovrhe, odnosno osiguranja.
- (4) Prvostupanjski sud će zaključkom ukinuti nezakonite i nepravilne radnje u provedbi ovrhe ili osiguranja te tijelu ili osobi koja provodi ovrhu dati obvezujuću uputu.

Revizija, ponavljanje postupka i povrat u prijašnje stanje
Članak 15.

- (1) Protiv drugostupanjskog rješenja donesenog po žalbi protiv rješenja o ovrsi, rješenja o protuoovrsi i rješenja o obustavi ili dovršetku ovršnog postupka revizija se može podnijeti ako Vrhovni sud Republike Hrvatske dopusti reviziju odgovarajućom primjenom pravila parničnog postupka. Protiv ostalih drugostupanjskih rješenja u ovršnom postupku revizija nije dopuštena.

(2) Protiv drugostupanjskog rješenja donesenog po žalbi protiv rješenja o osiguranju revizija nije dopuštena.

(3) Protiv pravomoćne odluke donesene u ovršnom postupku i postupku osiguranja nije dopušteno ponavljanje postupka.

(4) Iznimno od stavka 3. ovoga članka, može se prema pravilima parničnog postupka tražiti ponavljanje postupka protiv platnog naloga iz rješenja o vrši na temelju vjerodostojne isprave.

(5) Povrat u prijašnje stanje dopušten je samo zbog propuštanja roka za žalbu.

Hitnost
Članak 16.

U ovršnom postupku i postupku osiguranja sud je dužan postupati hitno.

Sudska dostava
Članak 17.

(1) Pravnoj osobi i odvjetniku dostava se obavlja elektroničkim putem u sigurni elektronički poštanski pretinac odgovarajućom primjenom pravila o dostavi u parničnom postupku.

(2) Fizičkoj osobi koja obavlja određenu registriranu djelatnost (obrtnici, trgovci pojedinci, liječnici itd.), kada se dostava obavlja u vezi s tom djelatnošću, i odgovornoj fizičkoj osobi u pravnoj osobi, kada se dostava obavlja u vezi s tom funkcijom, dostava se obavlja na adresu upisanog sjedišta.

(3) Fizičkoj osobi koja ne obavlja određenu registriranu djelatnost i fizičkoj osobi koja obavlja određenu registriranu djelatnost, kada se dostava ne obavlja u vezi s tom djelatnošću, dostava se obavlja na adresi prebivališta u Republici Hrvatskoj prema podacima o prebivalištu iz evidencija ministarstva nadležnog za unutarnje poslove.

(4) Iznimno od stavka 3. ovoga članka, ako je osoba prijavila boravište u kojem drugom mjestu u Republici Hrvatskoj ili je prijavila koje drugo mjesto ili način na koji joj se dostava može obaviti, dostava toj osobi obavlja se na adresi njezina upisana boravišta, odnosno na drugom prijavljenom mjestu ili na drugi prijavljeni način.

(5) Osobi koja nema prebivalište ili boravište u Republici Hrvatskoj ili nije prijavila koje drugo mjesto ili način na koji joj se dostava može obaviti, dostava se obavlja na adresu navedenu u prijedlogu kojim se pokreće postupak.

(6) Ako dostava na adresu iz stavaka 2. do 5. ovoga članka bude bezuspješna, pismeno će se pokušati dostaviti još jednom u roku koji ne može biti kraći od 30 dana ni duži od 60 dana, a ako ponovljena dostava bude bezuspješna, dostava će se obaviti isticanjem pismena koje je

trebalo dostaviti na mrežnoj stranici e-oglasna ploča sudova u dalnjem roku od 15 dana. Smatrać će se da je dostava obavljena osmoga dana od dana isticanja pismena na mrežnoj stranici e-oglasna ploča sudova. Ako primatelj ne podigne pismo ili ako se dostava ne uspije obaviti iz bilo kojeg drugog razloga smatrati će se bezuspješnom dostavom.

(7) Kada se dostava obavlja isticanjem pismena na mrežnoj stranici e-oglasna ploča sudova, sud će na adresu iz stavka 2. do 5. ovoga članka dostaviti obavijest o danu isticanja pismena na mrežnoj stranici e-oglasna ploča sudova ubacivanjem u poštanski sandučić.

(8) Kada je to moguće, obavijest iz stavka 7. ovoga članka dostavlja se i u osobni korisnički pretinac fizičke osobe kojemu se pristupa putem središnjeg internetskog mjesta za jednostavan pristup svim informacijama iz javne uprave Republike Hrvatske (Središnji državni portal).

(9) Na zahtjev ovrhovoditelja odnosno predlagatelja osiguranja dostavu ovršeniku odnosno protivniku osiguranja može obaviti javni bilježnik. Troškove javnobilježničke dostave nije dužan naknaditi ovršenik odnosno protivnik osiguranja, a na radnje poduzete u vezi s dostavom preko javnog bilježnika na temelju ovoga Zakona ne plaćaju se javnobilježničke pristojbe.

(10) Javni bilježnik dostavu može obaviti na svojem službenom području neposredno tako da pismeno uruči primatelju osobno i o tome sastavi zapisnik. Dostavu izvan svojeg službenog područja javni bilježnik može obaviti tako da pismeno koje se treba dostaviti proslijedi javnom bilježniku na čijem se službenom području nalazi adresa primatelja uz zamolbu za osobno uručenje. Javni bilježnik dostavu može obaviti i putem pošte.

(11) Javnom bilježniku i Agenciji dostava se obavlja elektroničkim putem.

(12) Sud će pravomoćna i ovršna rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave dostavljati Agenciji kao elektroničke isprave u skladu s propisom kojim se uređuje elektronička isprava.

(13) Ako je ovim Zakonom propisano da javni bilježnik ili Agencija dostavu obavlja putem suda, javni bilježnik ili Agencija će pismeno dostaviti sudu elektroničkim putem radi dostave, a sud će dostavu obaviti u skladu s pravilima o sudskoj dostavi.

Troškovi postupka Članak 18.

(1) Troškove postupka u vezi s određivanjem i provedbom ovrhe i osiguranja predujmljuje ovrhovoditelj, odnosno predlagatelj osiguranja, ako ovim Zakonom nije drukčije određeno.

(2) Ovhovoditelj odnosno predlagatelj osiguranja dužan je troškove postupka predujmiti u roku koji odredi sud. Ako troškovi ne budu predujmljeni u tom roku, sud će obustaviti ovrhu odnosno osiguranje, osim ako se postupak može nastaviti bez provođenja radnje za koju nije uplaćen predujam.

(3) Troškove postupka koji je sud pokrenuo po službenoj dužnosti prethodno predujmljuje sud iz svojih sredstava.

(4) Ovršenik odnosno protivnik osiguranja dužni su ovrhovoditelju odnosno predlagatelju osiguranja naknaditi troškove koji su bili potrebni za ovrhu ili osiguranje.

(5) Ovrhovoditelj odnosno predlagatelj osiguranja dužni su ovršeniku odnosno protivniku osiguranja naknaditi troškove koje su im neosnovano prouzročili.

(6) Zahtjev za naknadu troškova stranka je dužna podnijeti u roku od osam dana od dana kada su troškovi nastali, a najkasnije do donošenja odluke kojom se postupak dovršava. Iznimno, ako je odluka kojom se postupak dovršava donesena prije isteka roka od osam dana od dana kada su troškovi nastali, zahtjev za naknadu troškova može se podnijeti u roku od osam dana od dana dostave obavijesti ili odluke o dovršetku postupka.

Jamčevina

Članak 19.

(1) Kad je ovim Zakonom propisano davanje jamčevine, ona se daje u gotovom novcu. Iznimno, sud može odobriti davanje jamčevine u obliku bankarske garancije, vrijednosnih papira koji imaju burzovnu vrijednost, dragocjenosti čiju je vrijednost lako utvrditi na tržištu i koje se mogu brzo i jednostavno unovčiti, odnosno drugo sredstvo osiguranja.

(2) Republika Hrvatska, općine, gradovi i županije te državna tijela nisu dužni dati jamčevinu kad u postupku sudjeluju kao stranke.

(3) Na stvarima koje su predane kao jamčevina protivna stranka stječe zakonsko založno pravo. Ako su kao jamčevina ponudeni nematerijalizirani vrijednosni papiri sud će ovjerovljenu izjavu osobe koja daje jamčevinu da je suglasna da se radi osiguranja tražbine za koju se daje jamčevina upiše založno pravo bez odgode dostaviti Središnjem klirinškom depozitarnom društvu, radi upisa založnog prava, uz točnu naznaku količine i vrste vrijednosnica, te osobe založnog dužnika i založnog vjerovnika.

(4) Ako sud u ovršnom postupku ili postupku osiguranja odlučuje o pravu protivne stranke na naknadu štete ili troškova postupka u vezi s radnjom zbog poduzimanja koje je jamčevina dana, na njezin će prijedlog istim rješenjem odlučiti i o naplati utvrđene tražbine iz te jamčevine.

Novčana kazna i kazna zatvora kao sredstvo ovrhe ili osiguranja

Članak 20.

(1) Kad je ovim Zakonom novčana kazna predviđena kao sredstvo ovrhe ili osiguranja, ta se kazna može izreći fizičkim osobama u iznosu od 1.000,00 do 30.000,00 kuna, a pravnim osobama u iznosu od 10.000,00 do 100.000,00 kuna.

(2) Ako se novčana kazna kao sredstvo ovrhe ili osiguranja izriče pravnoj osobi, sud će izreći novčanu kaznu i odgovornim osobama u pravnoj osobi ako utvrdi da zbog njihovog čina ili propusta pravna osoba nije ispunila obvezu.

(3) Ako fizička osoba kojoj je izrečena novčana kazna ne plati kaznu u roku koji je određen odlukom suda, nakon bezuspješnog pokušaja prisilne naplate na novčanim sredstvima, ta će se kazna zamijeniti zatvorskom kaznom po pravilima kaznenoga prava o zamjeni novčane kazne zatvorskom kaznom. Ukupan zbroj zatvorskih kazni kojima su nekoj osobi zamijenjene izrečene novčane kazne ne može u istom postupku prijeći šest mjeseci, ako ovim Zakonom nije drukčije određeno.

(4) Kad je ovim Zakonom predviđeno da se zatvorska kazna može izreći kao sredstvo ovrhe ili osiguranja, ta se kazna može pojedinačno izreći u trajanju do tri mjeseca, s time da ukupni zbroj pojedinačno izrečenih zatvorskih kazni u istome ovršnom postupku ne može prijeći šest mjeseci, ako ovim Zakonom nije drukčije određeno.

(5) Zatvorska kazna izrečena prema odredbama ovoga Zakona izvršava se na način propisan za izvršenje zatvorske kazne izrečene u kaznenom postupku.

(6) Ako se osoba kojoj je sud, u skladu s ovim Zakonom, zaprijetio novčanom kaznom ili kaznom zatvora ne pokori nalogu suda, sud će joj izreći tu kaznu i, u slučaju potrebe, zaprijetiti joj takvim novim kaznama te ih izricati sve dok ta osoba ne postupi po nalogu suda.

(7) Izrečena kazna ne može se zamijeniti radom za opće dobro.

(8) Izrečenu novčanu kaznu i zatvorsku kaznu sud će izvršiti po službenoj dužnosti, a troškovi izvršenja padaju na teret državnoga proračuna.

Novčana kazna i kazna zatvora zbog sprječavanja provedbe ovrhe ili osiguranja Članak 21.

(1) Sud može zaprijetiti novčanom kaznom pravnim osobama, a odgovornim osobama u pravnoj osobi i drugim fizičkim osobama novčanom kaznom ili kaznom zatvora, ili kazniti novčanom kaznom pravnu osobu, odnosno kazniti novčanom kaznom ili zatvorskom kaznom odgovorne osobe u pravnoj osobi i druge fizičke osobe:

1. ako protivno nalogu ili zabrani suda poduzmu određene radnje s ciljem skrivanja, oštećenja ili uništenja imovine ovršenika ili protivnika osiguranja
2. ako poduzmu čine nasilja ili čine kojima mogu teško oštetiti ili ugroziti prava, sigurnost i dostojanstvo ovrhovoditelja i predlagatelja osiguranja ili drugih osoba koje sudjeluju u postupku ovrhe ili osiguranja
3. ako protivno nalogu ili zabrani suda poduzmu radnje koje mogu dovesti do nenadoknadive ili teško nadoknadive štete za ovrhovoditelja ili predlagatelja osiguranja
4. ako poduzmu radnje kojima se sud, sudska ovršitelj ili druge ovlaštene osobe ometaju u provedbi ovršnih radnji ili radnji osiguranja

5. te u drugim slučajevima predviđenim zakonom.

(2) Sud može zaprijetiti novčanom kaznom ili zatvorskom kaznom osobama iz stavka 1. ovoga članka i u slučaju ako postoji osnovana bojazan da bi pravna ili fizička osoba mogla počiniti kažnjivu radnju iz stavka 1. ovoga članka, pri čemu može tim osobama naložiti ili zabraniti poduzimanje određenih radnji.

(3) Zatvor iz stavka 1. ovoga članka može, na temelju jedne odluke kojom je određen, trajati najduže 30 dana. Tijekom istoga postupka može se, u slučaju potrebe, protiv iste osobe ponovno odrediti zatvor. Ukupno trajanje zatvora određenoga protiv neke osobe tijekom istoga postupka ne može biti duže od šest mjeseci.

(4) Sud će pri odabiru kazne ili prijetnji kaznom, odnosno odabiru vrste kazne, primijeniti blažu kaznu ako se njome može ostvariti ista svrha.

(5) O kažnjavanju novčanom kaznom i kaznom zatvora odlučuje sud rješenjem. Na rješenje o kažnjavanju dopuštena je žalba u roku od tri dana. O žalbi na rješenje o kažnjavanju odlučuje sud drugoga stupnja u roku od tri dana.

(6) Žalba iz stavka 5. ovoga članka odgađa ovršnost rješenja.

(7) Na izvršenje novčane kazne i kazne zatvora izrečene po ovom članku na odgovarajući se način primjenjuju odredbe članka 19. ovoga Zakona.

(8) Novčana kazna i zatvorska kazna u smislu odredaba ovoga članka bez utjecaja su na kaznenu ili prekršajnu odgovornost osoba koje su u ovršnom postupku ili postupku osiguranja kažnjene novčanom kaznom ili zatvorskom kaznom, ali će se kazna izrečena prema odredbama ovoga Zakona uračunati u kaznu izrečenu u kaznenom postupku.

(9) Na kažnjavanje osobe koja vrijeđa sud, stranku ili drugoga sudionika u postupku ovrhe ili osiguranja na odgovarajući način se primjenjuju pravila parničnog postupka o kažnjavanju osoba koje u podnescima vrijeđaju sud, stranku ili drugog sudionika u postupku.

Dužnost davanja podataka o dužniku i dužnikovoj imovini **Članak 22.**

(1) Javnopravna tijela dužna su sudu ili osobi koja tvrdi da namjerava pokrenuti ovršni postupak ili postupak osiguranja u roku od osam dana od dana kada su zaprimili zahtjev dati podatak o tome je li neka osoba upisana u registar, upisnik odnosno evidenciju koju vode, uz podatak za identifikaciju stvari odnosno prava koja ulaze u dužnikovu imovinu, ako podaci koji se traže nisu zakonom utvrđeni kao tajni.

(2) Na zahtjev suda osoba za koju ovrhovoditelj tvrdi da je ovršenikov dužnik ili da se neki dijelovi njegove imovine nalaze kod nje dužna je u roku od osam dana izjasniti se o tome ima

li ovršenik i kakvu tražbinu protiv nje, odnosno nalaze li se i koji dijelovi njegove imovine kod nje.

(3) Ministarstvo financija, Porezna uprava dužna je u roku od osam dana, na zahtjev osobe koja tvrdi da radi naplate novčane tražbine po osnovi radnog odnosa koja je utvrđena u bruto iznosu namjerava pokrenuti ovršni postupak, dati podatke iz članka 224. ovoga Zakona.

(4) Tijela i osobe iz stavka 1. ovoga članka nisu dužne postupiti po zahtjevu osobe koja traži podatke dok im prethodno ne budu podmireni troškovi za poduzimanje radnje.

(5) Podnositelj zahtjeva iz stavka 1. ovoga članka dužan je u zahtjevu za davanje podataka navesti tražbinu radi čijeg će ostvarenja ili osiguranja pokrenuti ovršni postupak odnosno postupak osiguranja te priložiti ispravu na kojoj se ona temelji.

(6) Osobe i tijela iz stavka 1. ovoga članka ne smiju obavijestiti ovršenika odnosno protivnika osiguranja da su ti podaci traženi.

Ovrha stranih odluka i stranih javnih isprava

Članak 23.

(1) Ovrha na temelju odluke stranoga suda, stranog upravnog ili drugog tijela i ovrha na temelju javnih isprava stranog upravnog ili drugog tijela može se odrediti i provesti u Republici Hrvatskoj ako takva odluka ili javna isprava ispunjava prepostavke za priznanje ili ako je to propisano zakonom, međunarodnim sporazumom ili pravnim aktom Europske unije koji se u Republici Hrvatskoj izravno primjenjuje.

(2) Ako je zakonom, međunarodnim sporazumom ili pravnim aktom Europske unije koji se u Republici Hrvatskoj izravno primjenjuje propisano da će se ovrha na temelju odluke stranog suda, stranog upravnog ili drugog tijela i ovrha na temelju javnih isprava stranog upravnog ili drugog tijela odrediti bez potrebe za njihovim priznanjem, provedba ovrhe na temelju odluke stranog suda, stranog upravnog ili drugog tijela i ovrhe na temelju javnih isprava stranog upravnog ili drugog tijela dopuštena je u Republici Hrvatskoj ako odluka ili javna isprava ispunjava zakonom, međunarodnim sporazumom ili pravnim aktom Europske unije koji se u Republici Hrvatskoj izravno primjenjuje propisane uvjete.

Primjena odredaba drugih zakona

Članak 24.

(1) U ovršnom postupku i postupku osiguranja na odgovarajući se način primjenjuju odredbe zakona kojim se uređuje parnični postupak, ako ovim ili drugim zakonom nije drugačije određeno.

(2) Na materijalnopravne pretpostavke i posljedice provedbe ovršnoga postupka i postupka osiguranja na odgovarajući se način primjenjuju odredbe zakona kojima se uređuju stvarna prava, odnosno obvezni odnosi.

**Dio drugi
OVRHA
Razdjel prvi
ZAJEDNIČKE ODREDBE
Glava druga
OVRŠNA I VJERODOSTOJNA ISPRAVA
Osnove za određivanje ovrhe
Članak 25.**

Ovrha se određuje na temelju ovršne ili vjerodostojne isprave, ako ovim Zakonom nije drukčije određeno.

**Ovršna isprava
Članak 26.**

Ovršne isprave jesu:

1. ovršna sudska odluka i ovršna sudska nagodba
2. ovršna nagodba iz članka 186.a Zakona o parničnom postupku,
3. ovršna odluka arbitražnog suda
4. izvršna odluka donesena u upravnom postupku i izvršna nagodba sklopljena u upravnom postupku ako glase na ispunjenje novčane obveze, ako zakonom nije drukčije određeno
5. ovršna javnobilježnička isprava
6. nagodba sklopljena u postupku pred sudovima časti pri komorama u Republici Hrvatskoj te nagodba sklopljena u postupku mirenja u skladu s odredbama zakona kojim se uređuje postupak mirenja
7. druga isprava koja je zakonom određena kao ovršna isprava.

**Ovršnost sudske odluke i izvršnost odluke donesene u upravnom postupku
Članak 27.**

(1) Sudska odluka kojom je naloženo ispunjenje tražbine na neko davanje ili činjenje ovršna je ako je postala pravomoćna i ako je protekao rok za dobrovoljno ispunjenje. Rok za dobrovoljno ispunjenje teče od dana dostave odluke ovršeniku, ako zakonom nije drukčije određeno.

(2) Sudska odluka kojom je naloženo ispunjenje tražbine na neko trpljenje ili nečinjenje (propuštanje) ovršna je ako je postala pravomoćna, osim ako je u ovršnoj ispravi određen poseban rok za usklađivanje ponašanja ovršenika s njegovom obvezom.

(3) Sudska odluka kojom se oduzima imovinska korist ovršna je ako je postala pravomoćna i sadrži podatke po posebnim pravilima koja uređuju njezin sadržaj.

(4) Odluka donesena u upravnom postupku izvršna je ako je postala ovršna po pravilima koja uređuju taj postupak.

(5) Na temelju ovršne odluke koja je postala ovršna u jednom dijelu, ovrha se može odrediti samo u odnosu na taj dio.

(6) Ovrha će se odrediti na temelju sudske odluke koja nije postala pravomoćna ako je zakonom propisano da žalba ili koji drugi pravni lijek ne zadržava ovrhu.

Ovršnost sudske odnosno izvršnost upravne nagodbe

Članak 28.

(1) Sudska, odnosno upravna nagodba ovršna je odnosno izvršna ako je tražbina koju prema njoj treba ispuniti dospjela.

(2) Dospijeće tražbine dokazuje se zapisnikom o nagodbi ili javnom ispravom ili po zakonu ovjerovljenom ispravom.

(3) Dospijeće koje se ne može dokazati na način iz stavka 2. ovoga članka dokazuje se pravomoćnom odlukom donesenom u parničnom postupku kojom se utvrđuje dospijeće.

(4) Na temelju nagodbe koja je postala izvršna u jednom dijelu ovrha se može odrediti samo u odnosu na taj dio.

Ovršnost javnobilježničke isprave

Članak 29.

(1) Javnobilježnička isprava ovršna je ako je postala ovršna po posebnim pravilima koja uređuju ovršnost takve isprave.

(2) Na temelju javnobilježničke isprave koja je postala ovršna u jednom dijelu ovrha se može odrediti samo u odnosu na taj dio.

Podobnost ovršne isprave za ovrhu

Članak 30.

(1) Ovršna isprava podobna je za ovrhu ako su u njoj naznačeni vjerovnik i dužnik te predmet, vrsta, opseg i vrijeme ispunjenja obveze.

(2) Ako je ovršna isprava odluka kojom je naloženo ispunjenje tražbine na neko davanje ili činjenje, u njoj mora biti određen i rok za dobrovoljno ispunjenje.

(3) Ako u ovršnoj ispravi iz stavka 2. ovoga članka nije određen rok za dobrovoljno ispunjenje, taj rok određuje sud rješenjem o ovrsi.

(4) U slučaju iz stavka 3. ovoga članka sud će predloženu ovrhu odrediti uz uvjet da ovršenik, u roku koji mu je određen, ne ispunji svoju obvezu.

(5) Ako je prema ovršnoj ispravi vjerovnik ovlašten odrediti opseg ili vrijeme ispunjenja tražbine, vjerovnik će opseg ili vrijeme ispunjenja tražbine odrediti u prijedlogu za ovrhu.

(6) Ako je prema ovršnoj ispravi treća osoba ovlaštena odrediti opseg ili vrijeme ispunjenja tražbine, smatrat će se da je ta osoba odredila opseg ili vrijeme ispunjenja tražbine ako je to učinila u javnoj ili javno ovjerovljenoj ispravi.

Određivanje i naplata zateznih kamata **Članak 31.**

(1) Ako se nakon donošenja sudske odluke, sklapanja nagodbe ili sastavljanja javnobilježničke isprave izmijeni stopa zakonskih zateznih kamata, ovrha radi naplate zakonskih zateznih kamata se provodi po izmijenjenoj stopi za vrijeme na koje se ta izmjena odnosi.

(2) Ako plaćanje zakonskih zateznih kamata na troškove postupka nije određeno u ovršnoj ispravi, sud će, na prijedlog ovrhovoditelja, u rješenju o ovrsi odrediti naplatu tih kamata po propisanoj stopi od dana donošenja odluke odnosno sklapanja nagodbe do dana naplate.

(3) Na prijedlog ovrhovoditelja sud će odrediti naplatu zakonskih zateznih kamata na troškove ovršnog postupka i osiguranja po propisanoj stopi od dana kada su ti troškovi učinjeni, odnosno plaćeni, do dana naplate.

(4) Ako plaćanje zakonskih zateznih kamata nije određeno u obračunu poslodavca o neisplati dospjelog iznosa plaće, naknade plaće ili otpremnine, sud će, na prijedlog ovrhovoditelja, u rješenju o ovrsi odrediti naplatu tih kamata po propisanoj stopi od dana dospijeća do dana naplate.

(5) Ako je ovrhovoditelj zatražio naplatu zateznih kamata iz stavaka 2. i 4. ovoga članka u zahtjevu za izravnu naplatu novčane tražbine, Agencija će postupiti sukladno članku 216. ovoga Zakona.

Vjerodostojna isprava **Članak 32.**

(1) Vjerodostojna isprava je, prema ovom Zakonu, račun, izvadak iz poslovnih knjiga i obračun kamata.

(2) Vjerodostojna isprava je podobna za ovrhu ako su u njoj naznačeni vjerovnik i dužnik te predmet, opseg i vrijeme ispunjenja novčane obveze.

Prijenos tražbine ili obveze

Članak 33.

(1) Ovrha se određuje na prijedlog i u korist osobe koja u ovršnoj ispravi nije označena kao vjerovnik, ako ona javnom ili ovjerovljenom privatnom ispravom dokaže da je tražbina na nju prenesena ili da je na nju na drugi način prešla. Ako se prijenos ne može dokazati na taj način, prijenos tražbine dokazuje se pravomoćnom odlukom donešenom u parničnom postupku.

(2) Odredba stavka 1. ovoga članka na odgovarajući se način primjenjuje i na ovrhu protiv osobe koja u ovršnoj ispravi nije označena kao dužnik.

(3) Ako tijekom ovršnog postupka dođe do promjene vjerovnika, novi vjerovnik nastavlja ovršni postupak kao ovrhovoditelj umjesto prvobitnog ovrhovoditelja, ako javnom ili ovjerovljenom privatnom ispravom dokaže da je nakon pokretanja ovršnog postupka tražbina na njega prenesena ili da je na njega na drugi način prešla. Ako se prijenos ne može dokazati na taj način, prijenos tražbine dokazuje se pravomoćnom odlukom donešenom u parničnom postupku. Novi ovrhovoditelj mora primiti ovršni postupak u onom stanju u kojem se on nalazi u trenutku kad u njega stupa. Za promjenu ovrhovoditelja nije potreban pristanak ovršenika.

(4) Odredba stavka 3. ovoga članka na odgovarajući način se primjenjuje i ako tijekom ovršnog postupka dođe do promjene dužnika. U ovršnom postupku protiv novog dužnika prednosni red ovrhovoditelja koji nastavlja postupak određuje se prema danu primitka prijedloga za nastavak ovrhe protiv novog ovršenika.

Uvjetna i uzajamna obveza

Članak 34.

(1) Ako je obveza ovršenika utvrđena u ovršnoj ispravi uvjetovana prethodnim ili istodobnim ispunjenjem neke obveze ovrhovoditelja ili nastupanjem nekoga uvjeta, sud će, na prijedlog ovrhovoditelja, odrediti ovrhu ako on izjavi da je svoju obvezu ispunio, odnosno da je osigurao njezino ispunjenje ili da je uvjet nastupio.

(2) Ako ovršenik u pravnom liku protiv rješenja o ovrsi istakne da ovrhovoditelj nije ispunio svoju obvezu ili da nije osigurao njezino ispunjenje ili da uvjet nije nastupio, sud će o ispunjenju obveze ovrhovoditelja, odnosno o nastupanju uvjeta odlučiti u ovršnom postupku, osim ako odluka o tome ovisi o utvrđenju spornih činjenica.

(3) Ako odluka iz stavka 2. ovoga članka ovisi o utvrđenju spornih činjenica, sud će o pravnom liku iz stavka 2. ovoga članka odlučiti u ovršnom postupku ako su te činjenice općepoznate, ako se njihovo postojanje može utvrditi primjenom pravila o zakonskim predmjевama ili ako ovrhovoditelj dokaže ispunjenje ili osiguranje svoje obveze, odnosno nastupanje uvjeta javnom

ispravom ili javno ovjerovljenom privatnom ispravom. U ostalim slučajevima sud će obustaviti postupak.

(4) Smatrać će se da je ovrhovoditelj ispunio svoju obvezu, odnosno da je osigurao njezino ispunjenje ako je predmet dužne činidbe položio u sudske ili javnobilježničke polog, ako to nije u suprotnosti sa sadržajem njegove obveze utvrđene ovršnom ispravom.

(5) Ovrhovoditelj koji u ovršnom postupku ne uspije dokazati, u skladu s odredbama prethodnih stavaka ovoga članka, da je ispunio svoju obvezu, da je osigurao njezino ispunjenje, odnosno da je nastupio uvjet, može pokrenuti parnicu radi utvrđenja da je na temelju ovršne isprave ovlašten tražiti bezuvjetnu ovrhu radi ostvarenja svoje tražbine.

Alternativna obveza po izboru ovršenika

Članak 35.

(1) Ako ovršenik ima pravo na temelju ovršne isprave birati između više predmeta svoje obveze i u roku za dobrovoljno ispunjenje sam ne obavi izbor između tih predmeta i ne ispunji dužnu obvezu, predmet kojim obveza treba biti ispunjena određuje ovrhovoditelj u prijedlogu za ovrhu.

(2) Ovršenik ima pravo izbora i nakon podnošenja prijedloga za ovrhu, ali ono prestaje čim se ovrhovoditelj makar djelomično namiri u skladu sa svojim prijedlogom.

(3) Ovrhovoditelj ima pravo na naknadu troškova ovršnoga postupka koji je obustavljen zato što je ovršenik, u skladu s odredbama stavka 2. ovoga članka nakon pokretanja postupka ispunio svoju obvezu drugim predmetom.

Alternativno ovlaštenje ovršenika

Članak 36.

(1) Ovršenik kojemu je ovršnom ispravom naloženo ispunjenje određene obveze uz pravo da se od ispunjenja te obveze može oslobođiti ispunjenjem neke druge činidbe određene u ovršnoj ispravi, može tu činidbu ispuniti sve dok se ovrhovoditelj makar djelomično ne namiri prisilnim ispunjenjem dužne obveze.

(2) Ovrhovoditelj ima pravo na naknadu troškova ovršnoga postupka koji je obustavljen zato što je ovršenik, u skladu s odredbama stavka 1. ovoga članka nakon njegova pokretanja umjesto dužne obveze ispunio drugu činidbu određenu u ovršnoj ispravi.

Potvrda o ovršnosti

Članak 37.

(1) Ako se prijedlog za ovrhu podnosi sudu koji o tražbini nije odlučivao u prvom stupnju, uz prijedlog se podnosi ovršna isprava, u izvorniku ili ovjerovljenom prijepisu, na kojoj je

stavljena potvrda o ovršnosti, osim ako se ovršna isprava podnosi kao elektronička isprava. Ako se ovršna isprava podnosi kao elektronička isprava, potvrda o ovršnosti može se podnijeti u istom obliku.

(2) Potvrdu o ovršnosti odnosno izvršnosti za izdavanje koje nisu bili ispunjeni zakonom propisani uvjeti ukinut će rješenjem isti sud, odnosno javnopravno tijelo koje je potvrdu o ovršnosti izdalo, na prijedlog ili po službenoj dužnosti.

(3) Arbitražni sudovi ne izdaju potvrde o ovršnosti svojih odluka, osim ako zakonom nije drukčije određeno. U povodu pravnog lijeka ovršenika sud koji vodi ovršni postupak ispitat će je li odluka arbitražnog suda stekla to svojstvo te ako utvrdi da odluka arbitražnog suda nije stekla to svojstvo ukinut će rješenje o ovrsi i ovršni prijedlog odbaciti.

(4) Javni bilježnici izdaju potvrde o ovršnosti isprava koje su oni sastavili ili potvrdili. U povodu pravnog lijeka ovršenika sud koji vodi ovršni postupak ispitat će je li javnobilježnička isprava stekla to svojstvo te ako utvrdi da uvjeti za izdavanje javnobilježničke potvrde o ovršnosti nisu bili ispunjeni tu će potvrdu ukinuti rješenjem u ovršnom postupku.

(5) O zahtjevu za ukidanje potvrde o ovršnosti koju je dao javni bilježnik na svojoj ispravi podnesenom izvan ovršnog postupka, odlučuje u izvanparničnom postupku općinski sud na čijem je području sjedište javnog bilježnika.

Glava treća
PREDLAGANJE I ODREĐIVANJE OVRHE
Stvarna nadležnost
Članak 38.

(1) Općinski sudovi stvarno su nadležni određivati ovrhu, osim ako rješavanje tih predmeta nije zakonom povjereno drugom суду, tijelu ili osobi.

(2) Sudovi nadležni određivati ovrhu ovlašteni su postupati i u povodu pravnih lijekova podnesenih protiv rješenja o ovrsi te drugih odluka koje su donijeli u povodu prijedloga za ovrhu. Oni su ovlašteni odlučivati i o drugim pitanjima tijekom postupka prije nego što je sud nadležan za provedbu ovrhe započeo s provedbom ovrhe.

Mjesna nadležnost
Članak 39.

Mjesna nadležnost određena ovim Zakonom je isključiva.

Sadržaj prijedloga za ovrhu
Članak 40.

(1) Prijedlog za ovrhu mora sadržavati:

- oznaku suda
- ime i prezime, odnosno naziv stranaka, njihov osobni identifikacijski broj i adresu
- ime i prezime zakonskih zastupnika i punomoćnika, ako ih stranke imaju, njihov osobni identifikacijski broj i, prema potrebi njihove adrese
- naznaku ovršne ili vjerodostojne isprave na kojoj se temelji ovršni zahtjev i, prema potrebi, opis okolnosti na koje se poziva kao osnova za ovršni zahtjev, naznaku radi li se o potrošačkom ugovoru te opis dokaza koji potkrepljuju tražbinu
- datum dospjelosti tražbine
- ovršni zahtjev i
- potpis podnositelja.

(2) Prijedlog za ovrhu na novčanoj tražbini po računu u slučaju ako su ovršenici suvlasnici zgrade, a ovrha se određuje isključivo na sredstvima zajedničke pričuve ili je ovršenik stečajna masa iza stečajnog dužnika koja nije upisana u sudski registar odnosno ako su ovrhovoditelji suvlasnici zgrade, a radi se o tražbini koja se naplaćuje u korist sredstava zajedničke pričuve ili ako je ovrhovoditelj stečajna masa iza stečajnog dužnika koja nije upisana u sudski registar mora sadržavati podatke iz stavka 1. ovoga članka, osim podatka o osobnom identifikacijskom broju ovršenika odnosno ovrhovoditelja, i podatak o računu specifične namjene na kojem se vode novčana sredstva zajedničke pričuve odnosno stečajne mase.

(3) Prijedlog za ovrhu na temelju vjerodostojne isprave uz podatke iz stavka 1. ovoga članka mora prije ovršnog zahtjeva sadržavati nalog ovršeniku da u roku od 15 dana od dana dostave rješenja, namiri tražbinu zajedno s odmjerenim troškovima (platni nalog).

(4) Ovršni zahtjev mora sadržavati:

- naznaku ovršne isprave, ako se ovrha traži na temelju ovršne isprave
- tražbinu čije se ostvarenje traži
- sredstvo kojim ovrhu treba provesti
- prema potrebi predmet u odnosu na koji ovrhu treba provesti i
- druge propisane podatke potrebne za provedbu ovrhe.

(5) U slučaju ovrhe na temelju vjerodostojne isprave prijedlog za ovrhu može sadržavati ponudu ovršeniku da u roku od 15 dana od dostave zaključka kojim se poziva da ispuni svoju obvezu prema ovrhovoditelju uplati određeni novčani iznos na račun kojeg naznači ovrhovoditelj. Ako ovršenik prihvati ponudu i u danom roku uplati novčani iznos kojeg je ovrhovoditelj odredio u prijedlogu za ovrhu, smatrati će se da je obvezu iz vjerodostojne isprave na temelju koje je podnesen prijedlog za ovrhu ispunio u cijelosti.

(6) Prijedlog za ovrhu na temelju vjerodostojne isprave obvezno sadrži prijedlog za određivanje ovrhe na novčanoj tražbini ovršenika, a ovrhovoditelj može predložiti i dodatne predmete ovrhe.

(7) Iznimno od odredbe stavka 1. ovoga članka, ako prijedlog za ovrhu ne sadrži osobni identifikacijski broj ovršenika, sud će donijeti rješenje o ovrsi bez osobnog identifikacijskog broja ovršenika ako je ovršenik strana fizička ili pravna osoba kojoj osobni identifikacijski broj

nije određen u ovršnoj ispravi ili ako su ovršenici suvlasnici zgrade, a ovrha se određuje isključivo na sredstvima zajedničke pričuve ili je ovršenik stečajna masa iza stečajnog dužnika koja nije upisana u sudski registar, a ako prijedlog za ovrhu ne sadrži osobni identifikacijski broj ovrhovoditelja, sud će donijeti rješenje o ovrsi bez osobnog identifikacijskog broja ovrhovoditelja ako su ovrhovoditelji suvlasnici zgrade, a radi se o tražbini koja se naplaćuje u korist sredstava zajedničke pričuve ili ako je ovrhovoditelj stečajna masa iza stečajnog dužnika koja nije upisana u sudski registar.

Podnošenje prijedloga za ovrhu
Članak 41.

- (1) Prijedlog za ovrhu podnosi se nadležnom суду na propisanom obrascu.
- (2) Prijedlog za ovrhu na temelju vjerodostojne isprave podnosi se na propisanom obrascu elektroničkim putem u strojno čitljivom obliku nadležnom суду koji ga istovremeno automatskom dodjelom ravnomjerno, po abecednom redu njihovih prezimena, povjerava u rad javnom bilježniku prema pravilima o službenom području i sjedištu javnih bilježnika.
- (3) Uz prijedlog za ovrhu na temelju vjerodostojne isprave mora se priložiti vjerodostojna isprava na temelju koje se predlaže ovrha.
- (4) Prijedlog za ovrhu na temelju ovršne isprave sud će bez odgode proslijediti elektroničkim putem nadležnom tijelu ili osobi koja vodi javnu knjigu, upisnik, registar ili evidenciju o dužnikovoj imovini radi upisa zabilježbe prijedloga za ovrhu kojom se čuva prednosni red za slučaj da ovrha bude određena.
- (5) Podatak o prestanku zabilježbe prijedloga za ovrhu na temelju ovršne isprave sud će bez odgode proslijediti elektroničkim putem nadležnom tijelu ili osobi koja vodi javnu knjigu, upisnik, registar ili evidenciju o dužnikovoj imovini radi upisa brisanja zabilježbe.
- (6) Upis i brisanje zabilježbe iz stavka 4. i 5. ovoga članka provodi se po službenoj dužnosti.
- (7) Prednosni red založnih prava više ovrhovoditelja određuje se prema trenutku (danu, satu i minuti) primitka prijedloga za ovrhu na temelju ovršne isprave u sudu, ako ovim Zakonom za pojedine slučajeve nije drukčije određeno. Ako je prijedlog za ovrhu na temelju ovršne isprave upućen суду kao preporučena pošiljka putem davatelja poštanskih usluga, trenutak zaprimanja prijedloga u суду smatra se trenutkom primitka ovršnog prijedloga.
- (8) Ministar nadležan za poslove pravosuđa će pravilnikom propisati obrazac iz stavka 1. i 2. ovoga članka, način elektroničke komunikacije između ovrhovoditelja, суда, javnog bilježnika i Agencije, podatke o zaprimljenom prijedlogu za ovrhu na temelju ovršne isprave iz stavka 4. ovoga članka, način upisa i brisanja zabilježbe prijedloga za ovrhu na temelju ovršne isprave, način dodjele predmeta u rad javnom bilježniku te razloge izuzimanja pojedinih bilježnika iz automatske dodjele spisa.

Postupanje javnog bilježnika u povodu prijedloga za ovrhu
Članak 42.

- (1) Ako javni bilježnik ocijeni da prijedlog za ovrhu na temelju vjerodostojne isprave nije potpun, donijet će zaključak kojim poziva ovrhovoditelja da u roku od 15 dana od dana primitka zaključka dopuni prijedlog za ovrhu.
- (2) Ako javni bilježnik ocijeni da prijedlog za ovrhu na temelju vjerodostojne isprave nije dopušten ili osnovan, ili kada ovrhovoditelj ne dopuni prijedlog za ovrhu u roku iz stavka 1. ovoga članka, ili ako ovrhovoditelj povuče prijedlog za ovrhu, javni bilježnik će donijeti nacrt rješenja kojim se prijedlog za ovrhu odbacuje, odnosno odbija ili se postupak obustavlja i dostaviti ga elektroničkim putem u strojno čitljivom obliku ovršnom суду na odlučivanje.
- (3) Ako javni bilježnik ocijeni da je prijedlog za ovrhu potpun, dopušten i osnovan, donijet će zaključak kojim poziva ovršenika da u roku od 15 dana ispuni svoju obvezu prema ovrhovoditelju ili da se u tom roku očituje osporava li i u kojem dijelu ovrhovoditeljevu tražbinu.
- (4) Javni bilježnik će donijeti i otpremiti zaključak iz stavka 1. i 3. ovoga članka najkasnije u roku od 30 dana od dana primitka prijedloga za ovrhu.
- (5) Javni bilježnik će izraditi nacrt odluke i otpremiti ga суду sukladno odredbi stavka 2. ovoga članka najkasnije u roku od 30 dana, računajući od dana zaprimanja prijedloga ako ocijeni da je prijedlog nedopušten ili nije osnovan, odnosno od dana zaprimanja ili isteka roka za očitovanje.
- (6) U zaključku iz stavka 3. ovoga članka javni bilježnik će:
 1. upozoriti ovršenika da će суд protiv njega izdati rješenje o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave ako u zakonskom roku ne postupi po zaključku
 2. uputiti ovršenika da protiv rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave kojeg doneše суд ima pravo izjaviti žalbu u skladu s ovim Zakonom, u kojem slučaju će суд ukinuti rješenje o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave u dijelu u kojem je određena ovrha i postupak nastaviti u parnici kao po tužbi
 3. uputiti ovršenika da spor s ovrhovoditeljem pokuša riješiti izvansudskim putem
 4. uputiti ovršenika fizičku osobu na prava iz zakona kojim se uređuje besplatna pravna pomoć
 5. uputiti ovršenika fizičku osobu da u slučaju promjene adrese je dužan obavijestiti о tome суд, jer će se u protivnom dostava u postupku obavljati stavljanjem pismena na oglasnu ploču suda odgovarajućom primjenom pravila o dostavi u parničnom postupku.

Postupanje javnog bilježnika nakon dostave prijedloga za ovrhu ovršeniku
Članak 43.

- (1) Ako ovršenik ne ospori prijedlog za ovrhu na temelju vjerodostojne isprave u roku iz članka 42. stavka 3. ovoga Zakona, javni bilježnik će u roku od 30 dana od dana zaprimanja ili isteka

roka za očitovanje izraditi nacrt rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave i dostaviti ga elektroničkim putem u strojno čitljivom obliku ovršnom sudu.

(2) Ako ovršenik ospori prijedlog za ovru na temelju vjerodostojne isprave u roku iz članka 42. stavka 3. ovoga Zakona, javni bilježnik će spis elektroničkim putem dostaviti sudu koji je prema pravilima parničnog postupka nadležan za odlučivanje o sporu između stranaka.

(3) Iznimno od stavka 2. ovoga članka, ako ovršenik u roku iz članka 42. stavka 3. ovoga Zakona prizna postojanje tražbine (platni nalog) ili dijela tražbine (djelomični platni nalog), a ospori ovršni zahtjev iz prijedloga za ovru na temelju vjerodostojne isprave, javni bilježnik će izraditi nacrt rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave i dostaviti ga elektroničkim putem u strojno čitljivom obliku ovršnom sudu.

(4) U slučaju kada ovršenik ospori prijedlog za ovru na temelju vjerodostojne isprave uz dokaz o plaćanju tražbine, javni bilježnik će zaključkom pozvati ovrhovoditelja da se očituje u roku od osam dana.

(5) Ako ovrhovoditelj svojim očitovanjem u cijelosti ili u dijelu prizna navode ovršenika iz stavka 4. ovoga članka, smatraće se da je ovrhovoditelj u cijelosti ili u dijelu povukao prijedlog za ovru te će javni bilježnik donijeti nacrt rješenja kojim se utvrđuje da je prijedlog za ovru u cijelosti odnosno za nesporni dio tražbine povučen i dostaviti ga elektroničkim putem u strojno čitljivom obliku ovršnom sudu, dok će za preostali neosporeni dio tražbine izraditi nacrt rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave i dostaviti ga elektroničkim putem u strojno čitljivom obliku ovršnom sudu.

(6) Ako ovrhovoditelj u slučaju iz stavka 4. ovoga članka ne ospori navode ovršenika, javni bilježnik će donijeti nacrt rješenja kojim se postupak obustavlja i dostaviti ga elektroničkim putem u strojno čitljivom obliku ovršnom sudu.

Postupanje suda u povodu odluka javnog bilježnika Članak 44.

(1) U slučajevima iz članka 42. i članka 43. ovoga Zakona, ovršni sud će ispitati osnovanost nacrta odluke koju mu dostavi javni bilježnik.

(2) Ako utvrdi da nacrt odluke kojeg mu dostavi javni bilježnik ispunjava prepostavke za njegovo usvajanje, ovršni sud će predloženi nacrt odluke potpisati elektroničkim potpisom i dostaviti ga strankama.

(3) Ako utvrdi da nacrt odluke kojeg mu dostavi javni bilježnik ne ispunjava prepostavke za njegovo usvajanje, ovršni sud će zaključkom ukinuti sve radnje koje je proveo javni bilježnik i sam odlučiti o prijedlogu rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave.

(4) U slučajevima iz članka 43. stavka 2. ovoga Zakona, parnični sud će nastaviti parnični postupak pozivanjem ovrhovoditelja da uredi tužbu u skladu s pravilima parničnog postupka.

(5) Ako parnični sud nastaviti parnični postupak pozivanjem ovrhovoditelja da uredi tužbu u skladu s pravilima parničnog postupka, smatra se da je parnični postupak pokrenut podnošenjem prijedloga za ovrhu na temelju vjerodostojne isprave, a parnica teče od dana kada je prijedlog za ovrhu na temelju vjerodostojne isprave dostavljen ovršeniku.

Povlačenje prijedloga za ovrhu
Članak 45.

(1) Ovrhovoditelj može tijekom postupka, bez pristanka ovršenika, povući prijedlog za ovrhu u cijelosti ili djelomice.

(2) U slučaju iz stavka 1. ovoga članka sud će obustaviti ovrhu u skladu s ovrhovoditeljевim prijedlogom.

(3) Ovrhovoditelj može nakon povlačenja prijedloga za ovrhu podnijeti novi prijedlog za ovrhu.

(4) Ako ovrhovoditelj izjavi da je tražbina djelomično namirena, smatraće se da je povukao prijedlog za ovrhu za dio tražbine za koju je određeno izjavio da je namirena.

Rješenje o ovrsi
Članak 46.

(1) U rješenju o ovrsi mora biti naznačena ovršna isprava na temelju koje se određuje ovrha, tražbina koja se ostvaruje, sredstvo i predmet ovrhe te drugi podaci potrebni za provedbu ovrhe.

(2) Rješenjem o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave sud će:

1. naložiti ovršeniku da u roku od 15 dana od dana dostave rješenja namiri tražbinu zajedno s odmjeranim troškovima

2. odrediti ovrhu radi prisilne naplate tražbine zajedno s odmjeranim troškovima

3. odmjeriti nastale troškove.

(3) Rješenje o ovrsi ne mora biti obrazloženo.

(4) Rješenje kojim se prijedlog za ovrhu potpuno ili djelomice odbacuje ili odbija mora biti obrazloženo.

(5) Rješenje o ovrsi radi namirenja novčane tražbine kojim je određena ovrha na novčanoj tražbini ovršenika mora sadržavati obavijest ovršeniku da o primanjima i naknadama koja su izuzeta od ovrhe ili na kojima je ovrha ograničena može obavijestiti Agenciju.

(6) Rješenje o ovrsi na temelju ovršne isprave kojim je određena ovrha na novčanoj tražbini po računu ovršenika mora sadržavati podatak o trenutku zaprimanja prijedlogu za ovrhu radi utvrđivanja prednosnog reda sukladno odredbi članka 41. stavka 7. ovoga Zakona.

(7) Rješenje o ovrsi mora sadržavati uputu o pravnom lijeku.

Dostava rješenja o ovrsi
Članak 47.

(1) Rješenje o ovrsi dostavlja se ovrhovoditelju i ovršeniku.

(2) Rješenje kojim se odbacuje ili odbija prijedlog za ovrhu doneseno prije nego što je ovršeniku bilo omogućeno da se o njemu očituje dostavlja se samo ovrhovoditelju.

(3) Rješenje o ovrsi na temelju ovršne isprave dostavlja se prije pravomoćnosti Agencije, odnosno Središnjem klirinškom depozitarnom društvu te drugim osobama i tijelima kad je to potrebno radi provedbe ovrhe.

(4) Rješenje o ovrsi na pokretnim stvarima doneseno na temelju ovršne isprave dostavlja se ovršeniku pri poduzimanju prve ovršne radnje, ako ovim Zakonom nije drugčije određeno.

(5) Ako sud koji je donio rješenje o ovrsi nije nadležan za provedbu ovrhe, uputit će svoje rješenje o ovrsi nadležnom sudu radi provedbe ovrhe.

Glava četvrta
PROVEDBA OVRHE
Stvarna nadležnost
Članak 48.

(1) Za provedbu ovrhe stvarno su nadležni općinski sudovi, ako zakonom nije drugčije određeno.

(2) Sud provedbe ovrhe ovlašten je odlučivati o svim pitanjima koja se tiču provedbe ovršnoga postupka te o svim pitanjima koja se javi u povodu provedbe ovršnoga postupka o kojima se prema ovom Zakonu odlučuje u tom postupku, kao i o zahtjevu za naknadu troškova postupka koji naknadno bude podnesen tijekom postupka.

Ovrha na temelju rješenja o ovrsi
Članak 49.

(1) Ovrha se provodi i prije pravomoćnosti rješenja o ovrsi ako za pojedine ovršne radnje ovim Zakonom nije drugčije određeno.

(2) Ovrha određena na temelju vjerodostojne isprave provodi se nakon pravomoćnosti rješenja o ovrsi. Sud će bez odgode i po službenoj dužnosti izdati potvrdu da je rješenje o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave steklo svojstvo pravomoćnosti i ovršnosti. Ako se ovrha provodi na novčanoj tražbini ovršenika po računu, sud će po izdavanju potvrde o ovršnosti dostaviti rješenje o ovrsi Agenciji na provedbu.

Granice ovrhe
Članak 50.

Ovrha se provodi u granicama određenim u rješenju o ovrsi.

Vrijeme ovrhe
Članak 51.

(1) Ovrha se provodi radnim danom u vremenu od 7 sati do 22 sata.

(2) Sud može na prijedlog ovrhovoditelja odrediti da se ovrha provede i neradnim danom ili u vremenu od 22 sata do 7 sati ako za to postoji opravdan razlog.

(3) Ovrha radi ispražnjenja i predaje nekretnine, ako za to postoji opravdan razlog, neće se provoditi u razdoblju od 1. studenoga do 1. travnja.

Rad sudskega ovršitelja
Članak 52.

(1) Sudski ovršitelj je dužan prigodom pregleda ovršenikova stana ili odjeće koju on nosi na sebi i poduzimanja drugih ovršnih radnji postupati obzirno prema osobi ovršenika i članovima njegova kućanstva.

(2) Ovršnim radnjama u ovršenikovu stanu kojima nije nazočan ovršenik, njegov zakonski zastupnik, opunomoćenik ili odrasli član njegova kućanstva, moraju biti nazočna dva punoljetna svjedoka ili javni bilježnik.

(3) Ovrha u prostoriji pravne osobe provodi se tako da sudska ovršitelj prije obavljanja ovršne radnje zatraži od zastupnika pravne osobe da on sam ili osoba koju on odredi bude nazočna njezinu obavljanju. Ako zastupnik pravne osobe odbije postupiti u skladu sa zahtjevom sudskega ovršitelja ili ako ga sudska ovršitelj ne zatekne u prostoriji pravne osobe prigodom poduzimanja ovršne radnje, radnju će provesti u nazočnosti dvaju punoljetnih svjedoka.

(4) Kad ovršnu radnju treba provesti u prostoriji koja je zaključana, a ovršenik ili njegov zastupnik nije nazočan ili neće prostoriju otvoriti, sudska ovršitelj otvorit će prostoriju uz pomoć ovlaštene stručne osobe (bravara), u nazočnosti dvaju punoljetnih svjedoka ili javnoga bilježnika.

(5) O obavljanju ovršnih radnji prema odredbama stavaka 2. do 4. ovoga članka sudski ovršitelj sastavit će poseban zapisnik koji će potpisati pozvani svjedoci, odnosno javni bilježnik i druge osobe koje su sudjelovale u obavljanju tih radnji.

Ometanje sudskoga ovršitelja u radu
Članak 53.

(1) Sudski ovršitelj je ovlašten udaljiti osobu koja ometa provedbu ovrhe.

(2) Ako je u istom postupku osoba ometala provedbu ovrhe ili ako se prema okolnostima slučaja opravdano očekuje ometanje provedbe ovrhe, sudski ovršitelj je ovlašten zatražiti pomoć policije.

(3) U slučaju iz stavka 2. ovoga članka policija je dužna postupati po nalogu sudskog ovršitelja koji, po potrebi, može naložiti i upotrebu sile prema osobi koja ometa ovrhu.

(4) Pri postupanju policije po nalogu sudskog ovršitelja na odgovarajući način primjenjuju se propisi kojima se uređuju poslovi i ovlasti policije.

(5) Troškovi pružene pomoći policije ulaze u troškove ovrhe.

(6) Prema osobi koja ometa provedbu ovrhe sud može odrediti mjere propisane člankom 20. ovoga Zakona.

Glava peta
ŽALBA PROTIV RJEŠENJA O OVRSI
Žalba protiv rješenja o ovrsi na temelju ovršne isprave
Članak 54.

(1) Protiv rješenja o ovrsi na temelju ovršne isprave ovršenik može izjaviti žalbu:

1. ako isprava na temelju koje je ono doneseno nije ovršna isprava
2. ako ta isprava nije stekla svojstvo ovršnosti
3. ako je ovršna isprava ukinuta, poništена, preinačena ili na drugi način stavljena izvan snage, odnosno ako je na drugi način izgubila svoju djelotvornost ili je utvrđeno da je bez učinka
4. ako su se stranke javnom ili po zakonu ovjerovljenom ispravom sastavljenom nakon nastanka ovršne isprave sporazumjele da ovrhovoditelj neće na temelju ovršne isprave, trajno ili za određeno vrijeme, tražiti ovrhu
5. ako je protekao rok u kojem se po zakonu može tražiti ovrha
6. ako je ovrha određena na predmetu koji je izuzet od ovrhe, odnosno na kojem je mogućnost ovrhe ograničena
7. ako ovrhovoditelj nije ovlašten tražiti ovrhu na temelju ovršne isprave, odnosno ako nije ovlašten na temelju nje tražiti ovrhu protiv ovršenika
8. ako nije ispunjen uvjet koji je određen ovršnom ispravom, osim ako zakonom nije drukčije propisano

9. ako je tražbina prestala na temelju činjenice koja je nastala u vrijeme kad je ovršenik više nije mogao istaknuti u postupku iz kojeg potječe odluka, odnosno nakon zaključenja sudske ili upravne nagodbe ili sastavljanja, potvrđivanja ili ovjeravanja javnobilježničke isprave
10. ako je ispunjenje tražbine, makar i na određeno vrijeme, odgođeno, zabranjeno, izmijenjeno ili na drugi način onemogućeno zbog činjenice koja je nastala u vrijeme kad je ovršenik više nije mogao istaknuti u postupku iz kojega potječe odluka, odnosno nakon zaključenja sudske ili upravne nagodbe ili sastavljanja, potvrđivanja ili ovjeravanja javnobilježničke isprave, ili
11. ako je nastupila zastara tražbina o kojoj je odlučeno ovršnom ispravom.

(2) U žalbi iz stavka 1. ovoga članka ovršenik može iznositi nove činjenice i nove dokaze ako se tiču razloga zbog kojih je ona izrijekom dopuštena te zbog bitnih povreda odredaba ovršnoga postupka. Ovršenik je dužan uz žalbu priložiti sve isprave na koje se poziva u žalbi.

(3) Nove činjenice koje se tiču razloga iz stavka 1. točaka 7., 9., 10. i 11. ovoga članka sud smije utvrđivati samo u skladu s odredbama članka 56. ovoga Zakona.

(4) Žalba je dopuštena zbog povrede pravila o stvarnoj i mjesnoj nadležnosti.

(5) U povodu žalbe iz stavka 1. ovoga članka sud pazi po službenoj dužnosti na razloge iz stavka 1. točaka 1., 3. i 5. ovoga članka te na okolnost da je u slučaju iz stavka 1. točke 6. ovoga članka ovrha određena na predmetima iz članka 5. ovoga Zakona. Sud pazi po službenoj dužnosti i na pogrešnu primjenu materijalnog prava te na bitne povrede ovršnoga postupka kada se na njih tako pazi prema odredbama zakona kojim se uređuje parnični postupak.

(6) Ovhovoditelj može žalbom pobijati rješenje o ovrsi ako je njime prekoračen njegov zahtjev te zbog odluke o troškovima postupka.

(7) Žalba ovršenika protiv rješenja o ovrsi ne odgađa provedbu ovrhe, ako ovim Zakonom nije drukčije određeno.

Odlučivanje o žalbi protiv rješenja o ovrsi na temelju ovršne isprave **Članak 55.**

(1) Ako ovršenik ne priloži uz žalbu sve isprave potrebne za ispitivanje njezine dopuštenosti, sud prvog stupnja će žalbu odbaciti, ne pozivajući ovršenika da je dopuni ili ispravi.

(2) U povodu žalbe protiv rješenja o ovrsi sud prvog stupnja može žalbu prihvati ako ocijeni da je osnovana te, u cijelosti ili djelomice, doneseno rješenje o ovrsi preinačiti i ovršni zahtjev odbiti, ili ukinuti rješenje o ovrsi i ovršni prijedlog odbaciti ili oglasiti se stvarno ili mjesno nenađežnim i predmet ustupiti nadležnom суду, osim u slučajevima iz članka 56. ovoga Zakona.

(3) U slučajevima iz stavka 2. ovoga članka sud prvog stupnja ukinut će provedene radnje, osim kad se oglasio nenađežnim i predmet ustupio nadležnom суду. Sud kome je predmet ustupljen

kao nadležnom može provedene radnje ukinuti ako ocijeni da je to potrebno radi pravilne provedbe ovrhe.

(4) Sudac prvog stupnja uputit će predmet sudu nadležnom za odlučivanje u drugom stupnju ako ocijeni da žalba nije osnovana.

(5) Radi provjere osnovanosti navoda žalbe sud prvoga stupnja može, po potrebi, saslušati stranke i druge sudionike te obaviti druge izviđaje.

(6) Sud prvoga stupnja dužan je rješenje iz stavka 2. ovoga članka donijeti i otpremiti u roku od 30 dana. U tom je roku u slučaju iz stavka 4. ovoga članka dužan predmet uputiti drugostupanjskom sudu.

(7) Drugostupanjski sud dužan je rješenje o žalbi donijeti i otpremiti u roku od 60 dana od dana kada ju je primio.

(8) Protiv rješenja iz stavka 1. ovoga članka dopuštena je žalba protiv koje sud prvoga stupnja nema ovlasti iz te odredbe.

Upućivanje na parnicu u povodu žalbe protiv rješenja o ovrsi na temelju ovršne isprave Članak 56.

(1) Ako je žalba izjavljena iz razloga iz članka 54. stavka 1. točke 7. i točaka 9. do 11. ovoga Zakona, sud prvoga stupnja dostavit će žalbu ovrhovoditelju radi očitovanja u roku od osam dana.

(2) Ako ovrhovoditelj prizna postojanje kojeg od razloga zbog kojih je žalba izjavljena, sud će obustaviti ovrhu.

(3) Ako ovrhovoditelj ospori postojanje tih razloga ili se ne očituje u roku od osam dana, sud prvoga stupnja donijet će bez odgode zaključak kojim će ovršenika uputiti da u roku od 15 dana od dostave zaključka pokrene parnicu radi proglašenja ovrhe nedopuštenom zbog razloga iz stavka 1. ovoga članka zbog kojeg je izjavio žalbu.

(4) Iznimno od odredbe stavka 3. ovoga članka, sud neće ovršenika uputiti na parnicu, nego će prihvatiti njegovu žalbu, ukinuti provedene radnje i obustaviti ovrhu ako on njezinu osnovanost dokaže javnom ili javno ovjerovljenom ispravom, odnosno ako su činjenice na kojima se temelji njegova žalba zbog razloga iz stavka 1. ovoga članka općepoznate ili se mogu utvrditi primjenom pravila o zakonskim predmnjevama.

(5) Na pokretanje i vođenje parnice iz stavka 3. ovoga članka na odgovarajući se način primjenjuju pravila o parnici na koju se ovršenik upućuje u povodu žalbe nakon proteka roka.

(6) Okolnost da je ovršenik upućen na parnicu iz stavka 3. ovoga članka ili da ju je pokrenuo ne sprječava provedbu ovrhe i ostvarenje ovrhovoditeljeve tražbine, osim ako ovim Zakonom nije drukčije određeno.

(7) Ako je žalba izjavljena i zbog kojeg od razloga iz članka 54. stavka 1. točaka 1. do 6. i točke 8. ovoga Zakona, sud prvoga stupnja, ako smatra da žalba zbog njih nije osnovana, uputit će bez odgode presliku spisa suda drugoga stupnja radi odlučivanja o žalbi u povodu tih razloga.

(8) U slučaju iz stavka 4. ovoga članka ovrhovoditelj koji smatra da je ovlašten na temelju određene ovršne isprave predložiti ovrhu, može tužbom zatražiti da se to utvrdi u posebnoj parnici.

Žalba nakon proteka roka

Članak 57.

(1) Ovršenik može zbog razloga iz članka 54. stavka 1. točke 7. i točaka 9. do 11. ovoga Zakona podnijeti žalbu protiv rješenja o ovrsi i nakon njegove pravomoćnosti ako taj razlog nije mogao iz opravdanih razloga istaknuti već u roku za žalbu protiv toga rješenja.

(2) Žalba iz stavka 1. ovoga članka može se podnijeti sve do dovršetka ovršnoga postupka.

(3) Ovršenik je dužan u žalbi iz stavka 1. ovoga članka istaknuti sve razloge iz stavka 1. ovoga članka koje može istaknuti u vrijeme njezina podnošenja i dokaze kojima potkrepljuje svoje navode. Ovršenik je dužan uz žalbu priložiti isprave na koje se poziva u žalbi.

(4) Ako ovršenik ne postupi sukladno stavku 3. ovoga članka ili ako se žalba temelji na razlozima koje je ovršenik mogao istaknuti u prije podnesenoj žalbi, sud će odbaciti žalbu.

(5) Podnošenje žalbe iz stavka 1. ovoga članka ne sprječava provedbu ovrhe i ostvarenje ovrhovoditeljeve tražbine, osim ako ovim Zakonom nije drukčije određeno.

Odgovor na žalbu nakon proteka roka

Članak 58.

(1) Žalba iz članka 57. ovoga Zakona dostavit će se bez odgode ovrhovoditelju, koji se o njoj može očitovati u roku od osam dana.

(2) Kad primi odgovor na žalbu ili kad protekne rok za odgovor, sud će, prema okolnostima slučaja, zakazati ročište radi raspravljanja o žalbi ili će donijeti rješenje bez održavanja ročišta, osim u slučaju iz članka 59. ovoga Zakona.

(3) Rješenjem o žalbi sud će žalbu odbaciti ili prihvati, osim u slučaju iz članka 59. ovoga Zakona. Ako žalbu prihvati, sud prvoga stupanja ukinut će provedene radnje i obustaviti ovrhu.

(4) Osnovanost žalbe ocjenjuje se s obzirom na stanje stvari u vrijeme odlučivanja o žalbi.

Upućivanje na parnicu
Članak 59.

(1) Ako rješenje o žalbi iz članka 57. stavka 1. ovoga Zakona ovisi o utvrđivanju neke sporne činjenice sud će zaključkom uputiti ovršenika da u roku od 15 dana od dana dostave zaključka pokrene parnicu radi proglašenja ovrhe nedopuštenom, osim u slučaju iz stavka 2. ovoga članka.

(2) Ako rješenje o žalbi iz stavka 1. ovoga članka ovisi o utvrđenju spornih činjenica čije postojanje ovršenik dokaže javnom ili javno ovjerovljenom ispravom, odnosno ako su one općepoznate ili se njihovo postojanje može utvrditi primjenom pravila o zakonskim predmjevama, sud će o osnovanosti žalbe odlučiti u ovršnom postupku. Ako žalbu prihvati, postupit će u skladu s odredbom članka 58. stavka 3. ovoga Zakona, a ako je ne prihvati, uputit će ovršenika na parnicu.

(3) Tužbu kojom pokreće parnicu na koju je upućen ovršenik može utemeljiti samo na razlozima koje je istaknuo u žalbi u povodu koje je upućen na parnicu.

(4) Ako ovršenik u povodu naknadno podnesene žalbe nakon isteka roka bude također upućen na parnicu, dužan je razloge zbog kojih je izjavio tu žalbu istaknuti u parnici na koju je prethodno upućen ako u njoj još uvijek nije zaključena glavna rasprava.

(5) Ako ovršenik ne postupi u skladu s odredbom stavka 4. ovoga članka, sud će odbaciti tužbu.

(6) Na temelju pravomoćne presude kojom je utvrđeno da ovrha nije dopuštena sud će na prijedlog ovršenika obustaviti ovrhu i ukinuti provedene radnje.

Ovršenikovo pravo na naknadu štete
Članak 60.

(1) Ako se ovrha na temelju rješenja o ovrsi protiv kojega je podnesena žalba iz članka 56. i 57. stavka 1. ovoga Zakona provede prije nego što se glavna rasprava u prvostupanjskom parničnom postupku zaključi, ovršenik može do zaključenja glavne rasprave, i bez pristanka ovrhovoditelja kao tuženika, preinačiti tužbu tako što će zatražiti od suda da ovrhovoditelju naloži da mu vrati ono što je neosnovano stekao ovrhom te da mu naknadi štetu koju je zbog toga pretrpio, uključujući i troškove ovrhe u kojoj je ovrhovoditelj ostvario svoju tražbinu.

(2) Šteta na čiju naknadu ovršenik ima pravo obuhvaća i razliku između vrijednosti unovčenog predmeta ovrhe i cijene po kojoj je on unovčen.

(3) Na novčane iznose iz stavka 1. ovoga članka ovršenik ima pravo na zakonsku zateznu kamatu od kada je ovrhovoditelj neosnovano stekao novčana sredstva iz njegove imovine, odnosno od unovčenja dijelova imovine ovršenika.

Žalba protiv rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave
Članak 61.

(1) Protiv rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave ovršenik može podnijeti žalbu u roku od 15 dana od dana dostave rješenja o ovrsi ovršeniku.

(2) Rješenje o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave kada se žalbom iz stavka 1. ovoga članka pobija samo u dijelu kojim je određena ovrha može se pobijati samo iz razloga zbog kojih se rješenje o ovrsi na temelju ovršne isprave može pobijati žalbom (članak 54.).

(3) Rješenje o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave može se u dijelu kojim je njime određena ovrha pobijati žalbom nakon proteka roka (članak 57.) iz razloga navedenih u članku 54. točkama 7., 9., 10. i 11. ovoga Zakona, samo ako je činjenica na kojoj se temelji ta žalba nastala nakon donošenja rješenja o ovrsi.

(4) Ako ovršenik u žalbi ne pobija rješenje o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave nego samo predlaže odgodu ovrhe, takva žalba smatrat će se prijedlogom za odgodu ovrhe.

(5) Protiv rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave ovrhovoditelj može podnijeti žalbu u roku od 15 dana iz razloga navedenih u članku 54. stavku 6. ovoga Zakona.

(6) Žalba protiv rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave podnosi se ovršnom sudu.

(7) Žalba protiv rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave odgađa provedbu ovrhe, ako ovim Zakonom nije drugačije propisano.

Postupak u povodu žalbe protiv rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave
Članak 62.

(1) Ovršenik je dužan u žalbi protiv rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave odrediti u kojem dijelu pobija to rješenje. Žalba protiv rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave mora sadržavati razloge pobijanja.

(2) Ako u žalbi protiv rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave ovršenik nije odredio u kojem dijelu pobija rješenje, opseg pobijanja sud će utvrditi na temelju sadržaja žalbe.

(3) Ako se rješenje o ovrsi pobija u cijelosti ili samo u dijelu kojim je ovršeniku naloženo da namiri tražbinu, sud kojemu je žalba podnesena stavit će izvan snage rješenje o ovrsi u dijelu kojim je određena ovrha i ukinuti provedene radnje, a postupak će nastaviti kao u povodu prigovora protiv platnog naloga, a ako za to nije mjesno nadležan, dostaviti će predmet nadležnom суду.

(4) Ako se rješenje o ovrsi pobija samo u dijelu kojim je određena ovrha, daljnji postupak nastavit će se kao postupak po žalbi protiv rješenja o ovrsi donesenog na temelju ovršne isprave.

(5) Ako se žalba iz stavka 4. ovoga članka prihvati, dio rješenja o ovrsi kojim je ovršeniku naloženo da namiri tražbinu ima svojstvo ovršne isprave na temelju koje se može ponovno tražiti ovrha.

(6) Ako ovršenik pobija rješenje o ovrsi samo djelomično u dijelu kojim je njime ovršeniku naloženo da namiri ovrhovoditeljevu tražbinu, sud će za nepobijani dio toga dijela rješenja zaključkom utvrditi da je postao pravomoćan i ovršan te će pristupiti provedbi određene ovrhe samo radi ostvarenja dijela tražbine koji je njime pravomoćno utvrđen. Sud će zaključkom odrediti razdvajanje postupaka tako da se u odnosu na pobijani dio rješenja o ovrsi postupak nastavlja na način određen stvcima 3. i 4. ovoga članka. U tom slučaju sud će umnožiti spis radi provedbe zaključka o razdvajanju postupka.

Pravo na naknadu u postupku ovrhe na temelju vjerodostojne isprave

Članak 63.

(1) Za obavljanje poslova u postupku ovrhe na temelju vjerodostojne isprave javni bilježnici, Agencija i finansijska institucija imaju pravo na naknadu, osim ako ovim Zakonom nije drugačije propisano.

(2) Naknade iz stavka 1. ovoga članka oslobođene su plaćanja poreza na dodanu vrijednost i nisu prihod Državnog proračuna Republike Hrvatske.

(3) Za određivanje ovrhe na temelju vjerodostojne isprave ne plaća se javnobilježnička pristojba.

(4) Iznos, rokove, kriterije te način obračuna i plaćanja naknade u postupku ovrhe na temelju vjerodostojne isprave iz stavka 1. ovoga članka utvrditi će Vlada Republike Hrvatske uredbom u roku od 30 dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

Glava šesta

PRIGOVOR TREĆE OSOBE

Prepostavke za prigovor

Članak 64.

(1) Osoba koja tvrdi da u pogledu predmeta ovrhe ima takvo pravo koje sprječava ovrhu može podnijeti prigovor protiv ovrhe tražeći da se ovrha na tom predmetu proglaši nedopuštenom.

(2) Podnositelj prigovora je dužan u prigovoru iznijeti razloge pobijanja te uz prigovor priložiti isprave kojima dokazuje postojanje svoga prava.

(3) Ako podnositelj prigovora ne postupi u skladu s odredbom stavka 2. ovoga članka, sud će prigovor odbaciti kao nepotpun, ne pozivajući podnositelja da ga dopuni ili ispravi.

(4) Prigovor se može podnijeti do dovršetka ovršnoga postupka. Podnošenje prigovora ne sprječava provedbu ovrhe i ostvarenje ovrhovoditeljeve tražbine.

(5) Sud će prigovor dostaviti ovrhovoditelju i ovršeniku i pozvati ih da se u roku od osam dana očituju o prigovoru.

Pokretanje parnice Članak 65.

(1) Ako se ovrhovoditelj u propisanom roku ne očituje o prigovoru ili ako se jedna stranka usprotivi prigovoru, sud će podnositelja prigovora zaključkom uputiti da protiv stranaka u roku od 15 dana pokrene parnicu radi proglašenja da ovrha na predmetu ovrhe nije dopuštena, osim ako podnositelj ne dokaže opravdanost svoga prigovora pravomoćnom presudom ili drugom javnom ispravom, ili javno ovjerovljenom privatnom ispravom, odnosno ako činjenice na kojima se temelji prigovor treće osobe nisu općepoznate ili se mogu utvrditi primjenom pravila o zakonskim predmjevama.

(2) Ako podnositelj prigovora dokaže njegovu opravdanost pravomoćnom presudom, javnom ili javno ovjerovljenom privatnom ispravom, odnosno ako su činjenice na kojima se temelji prigovor općepoznate ili se mogu utvrditi na temelju pravila o zakonskim predmjevama, sud će o prigovoru odlučiti u ovršnom postupku.

(3) Podnositelj prigovora može parnicu pokrenuti i nakon proteka roka koji mu je sud odredio sve do dovršetka ovršnoga postupka, ali je u tom slučaju dužan snositi troškove prouzročene prekoračenjem tога roka.

(4) U parnici iz stavka 1. ovoga članka treća osoba može tražiti da se utvrdi postojanje njezina prava ako joj ga koja od stranaka osporava.

Kad se ne može tražiti da se ovrha na pokretnini proglaši nedopuštenom Članak 66.

(1) Iznimno od odredbe članka 64. stavka 1. ovoga Zakona, osoba koja je suvlasnik pokretnih stvari koja je predmet ovrhe ne može zahtijevati da se ovrha u pogledu njezina udjela proglaši nedopuštenom, ali ima pravo na namirenje iz iznosa dobivenoga prodajom stvari prije namirenja ovrhovoditelja i drugih osoba koje se namiruju u ovršnom postupku te prije naknade troškova ovršnoga postupka.

(2) Osoba iz stavka 1. ovoga članka ima pravo zahtijevati da joj se stvar koja je predmet ovrhe ustupi ako položi iznos koji odgovara vrijednosti ovršenikova udjela u toj stvari.

(3) Osobu iz stavka 1. ovoga članka kojoj je osporen udio u stvari koja je predmet ovrhe sud će uputiti na parnicu protiv ovrhovoditelja, a i protiv ovršenika ako i on osporava njezino pravo, da dokaže svoje pravo, osim ako u ovršnom postupku ne može dokazati svoje pravo pravomoćnom presudom, javnom ili privatnom ispravom koja ima značenje javne isprave.

(4) Pokretanje parnice u skladu s odredbama stavka 3. ovoga članka ne sprječava provođenje ovrhe niti namirenje ovrhovoditeljeve tražbine.

(5) Ako osoba iz stavka 1. ovoga članka može dokazati svoje pravo pravomoćnom presudom, javnom ili privatnom ispravom koja ima značenje javne isprave, sud će postupiti kao da njezino pravo nije osporeno.

(6) Okolnost da je sud u ovršnom postupku uzeo da pravo osobe iz stavka 1. ovoga članka nije osporeno u smislu odredaba stavka 3. i 5. ovoga članka ne utječe na pravo ovrhovoditelja ili ovršenika da svoja prava protiv te osobe ostvaruju u posebnoj parnici.

**Glava sedma
PROTUOVRHA
Razlozi za protuovrhu
Članak 67.**

(1) Nakon što je ovrha već provedena, ovršenik može u istom ovršnom postupku zatražiti od suda da naloži ovrhovoditelju da mu vrati ono što je ovrom dobio:

1. ako je ovršna isprava pravomoćno ukinuta, preinačena, poništена, stavljenica izvan snage ili je na drugi način utvrđeno da je bez učinka,
2. ako je tijekom ovrhe namirio ovrhovoditelju novčanu tražbinu izvan ovrhe tako da je ovrhovoditelj dvostruko namiren,
3. ako je rješenje o ovrši pravomoćno ukinuto i prijedlog za ovrhu odbačen ili odbijen, odnosno ako je rješenje o ovrši pravomoćno preinačeno,
4. ako je ovrha koja je provedena na određenom predmetu ovrhe pravomoćno proglašena nedopuštenom.

(2) Prijedlog iz stavka 1. ovoga članka sud neće prihvati ako se u pogledu onoga što je ovrhovoditelj dobio ovrom nastupile takve stvarne ili pravne promjene da vraćanje više nije moguće, a u slučaju iz stavka 1. točke 2. ovoga članka i ako ovršenik javnom ili javno ovjerovljenom ispravom ne dokaže da je ovrhovoditeljevu tražbinu namirio izvan ovrhe, odnosno ako ta činjenica nije općepoznata ili se njezino postojanje ne može utvrditi primjenom pravila o zakonskim predmjevima.

(3) Ako je ovrhovoditelj ovrom naplatio određeni novčani iznos, ovršenik u prijedlogu za protuovrhu može tražiti plaćanje zakonskih zateznih kamata od dana naplate toga iznosa, a u slučaju iz stavka 1. točke 2. ovoga članka i posebnu naknadu u visini od 400,00 kuna ako je pozvao ovrhovoditelja da mu iznos plaćen izvan ovrhe vrati u roku od osam dana od poziva na povrat, a ovrhovoditelj to nije učinio.

(4) Prava na naknadu štete iz razloga iz stavka 1. ovoga članka ovršenik može ostvarivati u posebnoj parnici.

(5) Prijedlog za protuovrhu iz stavka 1. ovoga članka može se podnijeti u roku od tri mjeseca od dana kad je ovršenik saznao za razlog za protuovrhu, a najkasnije u roku od jedne godine od dana provedbe ovrhe.

(6) Ovršenik ne može prije proteka roka iz stavka 5. ovoga članka svoju tražbinu ostvarivati u parničnom postupku, osim u slučaju iz stavka 2. ovoga članka.

(7) Ako je ovršni postupak pokrenut po službenoj dužnosti, protuovrha nije dopuštena, već ovršenik svoja moguća prava može ostvarivati u posebnoj parnici.

(8) Ako je ovrha provedena bez sudjelovanja suda, prijedlog iz stavka 1. ovoga članka ovršenik može podnijeti суду koji bi bio nadležan za odlučivanje o prijedlogu za ovrhu na novčanoj tražbini i za provedbu te ovrhe protiv ovršenika.

Postupak po prijedlogu za protuovrhu
Članak 68.

(1) Prijedlog iz članka 67. ovoga Zakona sud će dostaviti ovrhovoditelju i pozvati ga da se u roku od osam dana izjasni o tome prijedlogu.

(2) Ako se u roku iz stavka 1. ovoga članka ovrhovoditelj usprotivi prijedlogu, sud će o njemu odlučiti nakon održanoga ročišta. Ako se ovrhovoditelj u tom roku ne očituje o prijedlogu, sud će ocijeniti hoće li o njemu odlučiti bez održavanja ročišta.

(3) Rješenjem kojim prihvati prijedlog sud će naložiti ovrhovoditelju da u roku od 15 dana vrati ovršeniku ono što je ovrhom dobio.

Rješenje o protuovrsi
Članak 69.

(1) Na temelju pravomoćnoga i ovršnoga rješenja kojim je ovrhovoditelju naloženo da ovršeniku vrati ono što je ovrhom dobio, sud će, na prijedlog ovršenika, rješenjem odrediti protuovrhu.

(2) Protuovrha se provodi po odredbama ovoga Zakona.

Glava osma
ODGODA, PREKID, OBUSTAVA I DOVRŠETAK OVRHE
Odgoda ovrhe na prijedlog ovršenika
Članak 70.

(1) Na prijedlog ovršenika sud može, ako ovršenik učini vjerljivim da bi provedbom ovrhe trpio nenadoknadivu ili teško nadoknadivu štetu, ili ako učini vjerljivim da je to potrebno da bi se spriječilo nasilje, u potpunosti ili djelomice odgoditi ovrhu:

1. ako je protiv odluke na temelju koje je određena ovrha izjavljen pravni lijek
2. ako je podnesen prijedlog za povrat u prijašnje stanje u postupku u kojem je donesena odluka na temelju koje je određena ovrha ili prijedlog za ponavljanje postupka
3. ako je podnesena tužba za poništaj presude izbranoga suda na temelju koje je određena ovrha
4. ako je podnesena tužba za stavljanje izvan snage nagodbe ili javnobilježničke isprave na temelju koje je dopuštena ovrha ili tužba za utvrđenje njezine ništavosti
5. ako je ovršenik protiv rješenja o ovrsi izjavio žalbu iz članaka 56. ili 57. ovoga Zakona ili podnio tužbu iz članaka 56. ili 57. ovoga Zakona
6. ako je ovršenik izjavio žalbu protiv rješenja kojim je potvrđena ovršnost ovršne isprave, odnosno ako je podnio prijedlog za ponavljanje postupka u kojem je to rješenje doneseno
7. ako ovršenik ili sudionik u postupku zahtijeva otklanjanje nepravilnosti pri provedbi ovrhe
8. ako ovrha, prema sadržaju ovršne isprave, ovisi o istodobnom ispunjenju neke obveze ovrhovoditelja, a ovršenik je uskratio ispunjenje svoje obveze zato što ovrhovoditelj nije ispunio svoju obvezu niti je pokazao spremnost da je istodobno ispunji
9. ako je Vlada Republike Hrvatske proglašila katastrofu sukladno propisu kojim se uređuje sustav zaštite i spašavanja građana, materijalnih i drugih dobara u katastrofama i velikim nesrećama, a ovršenik je na dan donošenja odluke o proglašenju katastrofe imao prebivalište ili sjedište i obavljao djelatnost na području za koje je proglašena katastrofa
10. ako se vodi kazneni postupak po službenoj dužnosti u vezi s tražbinom zbog čijeg se prisilnog ostvarenja vodi ovršni postupak.

(2) Odluku o prijedlogu za odgodu sud će donijeti nakon što ovrhovoditelju omogući da se o njemu očituje, ako okolnosti slučaja ne zahtijevaju da se postupi drukčije.

(3) Sud može na zahtjev ovrhovoditelja odgodu ovrhe uvjetovati davanjem primjerene jamčevine. Takav prijedlog ovrhovoditelj može podnijeti i nakon što je rješenje o odgodi ovrhe doneseno.

(4) Ako ovršenik ne da jamčevinu u roku koji mu sud odredi, a koji ne može biti duži od 15 dana, smatrat će se da je odustao od prijedloga za odgodu, sud će donijeti rješenje o nastavku ovrhe.

(5) Za vrijeme odgode ovrhe neće se poduzimati radnje kojima se ona provodi.

(6) Iznimno od odredbe stavka 5. ovoga članka, u ovrsi radi naplate novčane tražbine i nakon donošenja rješenja o odgodi ovrhe provest će se radnje na temelju kojih ovrhovoditelj stječe

založno pravo ili pravo namirenja na predmetu ovrhe. Na prijedlog ovrhovoditelja provest će se i procjena predmeta ovrhe.

(7) Ako odbije prijedlog za odgodu ovrhe, sud će nastaviti s ovrhom i prije pravomoćnosti rješenja kojim je prijedlog odbijen.

Odgoda ovrhe na prijedlog ovrhovoditelja
Članak 71.

Na prijedlog ovrhovoditelja sud može, u potpunosti ili djelomice, odgoditi ovrhu samo jednom, ako provedba ovrhe nije započela, i to za vrijeme koje odredi sud.

Odgoda na prijedlog treće osobe
Članak 72.

(1) Na zahtjev osobe koja je tražila da se ovrha na određenom predmetu proglaši nedopuštenom sud će odgoditi ovrhu u pogledu toga predmeta ako ta osoba učini vjerojatnim postojanje svoga prava te da bi provedbom ovrhe pretrpjela nenadoknadivu ili teško nadoknadivu štetu, uz uvjet da u roku pokrene parnicu na koju je upućena.

(2) U slučaju iz stavka 1. ovoga članka sud može, na prijedlog ovrhovoditelja, odgodu ovrhe uvjetovati davanjem jamčevine.

(3) Odredba članka 70. stavka 4. ovoga Zakona primjenit će se na odgovarajući način i u slučaju iz ovoga članka.

Davanje osiguranja umjesto odgode ovrhe
Članak 73.

Sud će odbiti prijedlog za odgodu ako ovrhovoditelj u roku koji mu sud odredi dade jamčevinu za štetu koju bi ovršenik ili treća osoba mogli trpjeli zbog provedbe ovrhe.

Odgoda na temelju suglasnosti stranaka
Članak 74.

(1) Ako se ovrhovoditelj suglaši s prijedlogom ovršenika o odgodi ovrhe, odnosno ako se ovrhovoditelj i ovršenik suglase s prijedlogom treće osobe o odgodi ovrhe, sud će odgodu odrediti ne ispitujući postoje li za to propisane prepostavke.

(2) Ako je ovrha odgođena na temelju suglasnosti stranaka, vrijeme za koje je odgođena ne računa se kao vrijeme duljine trajanja postupka u postupku za zaštitu prava na suđenje u razumnom roku.

Vrijeme za koje se ovrha odgađa
Članak 75.

(1) Ako je ovrha odgođena zato što su ovršenik ili treća osoba izjavili pravni lijek, odnosno izvanredno pravno sredstvo, odgoda traje do završetka postupka po tom lijeku, odnosno sredstvu.

(2) U drugim slučajevima u kojima je ovršenik predložio odgodu, sud može, prema okolnostima slučaja, odrediti vrijeme za koje se ovrha odgađa.

(3) Ako sud na prijedlog ovrhovoditelja odgodi ovrhu, može je odgoditi najviše za šest mjeseci.

(4) Ako u slučaju iz stavka 3. ovoga članka ovrhovoditelj ne predloži nastavak ovrhe prije isteka roka na koji je ovrha odgođena, sud će obustaviti ovrhu.

(5) Ako je ovrha odgođena zbog razloga iz članka 70. stavka 1. točke 9. ovoga Zakona, odgoda traje do donošenja odluke tijela, koje je ovlastila Vlada Republike Hrvatske, o okončanju provedbe mjera radi saniranja posljedica katastrofe. Za vrijeme trajanja odgode ovrhe iz ovoga stavka ne teku kamate.

(6) Ako je ovrha odgođena zbog razloga iz članka 70. stavka 1. točke 10. ovoga Zakona, odgoda traje do pravomoćnog dovršetka kaznenog postupka.

Nastavljanje odgođenoga postupka
Članak 76.

(1) Odgođena ovrha nastaviti će se po službenoj dužnosti nakon proteka vremena za koje je određena.

(2) Na prijedlog ovrhovoditelja sud može nastaviti ovrhu i prije proteka roka za koji je odgođena ako ovrhovoditelj učini vjerojatnim da su prestali razlozi za odgodu ili ako da jamčevinu.

(3) Na prijedlog ovrhovoditelja sud će nastaviti ovrhu i prije pravomoćnosti odnosno konačnosti odluke nadležnoga prvostupanjskog tijela o odbacivanju ili odbijanju pravnog lijeka ili sredstva povodom kojeg je odgođena ovrha.

Prekid ovrhe
Članak 77.

(1) Ako je ovrha prekinuta prema pravilima parničnog postupka prije nego što je započela provedba ovrhe, na odgovarajući način primjenjuje se članak 70. stavak 6. ovoga Zakona.

(2) Ako je ovrha radi naplate novčane tražbine koja je određena na novčanoj tražbini po računu prekinuta nakon što je započela provedba ovrhe, za vrijeme prekida nastavljaju se pljeniti novčana sredstva na ovršenikovom računu.

Obustava ovrhe
Članak 78.

(1) Ako ovim Zakonom nije drukčije određeno, ovrha će se obustaviti po službenoj dužnosti, ako je ovršna isprava pravomoćno ukinuta, preinačena, poništena, stavljena izvan snage ili je na drugi način određeno da je bez učinka, odnosno ako potvrda o ovršnosti bude ukinuta.

(2) Ovrha će se obustaviti ako je postala nemoguća ili se iz drugih razloga ne može provesti.

(3) Ovrha će se na prijedlog ovršenika obustaviti ako sud utvrdi da su nakon isteka roka za žalbu provedbom ovrhe zahvaćeni predmet koji nisu određeni u rješenju o ovrsi, a izuzeti su od ovrhe ili je na njima mogućnost ovrhe ograničena.

(4) Rok za žalbu zbog razloga iz stavka 3. ovoga članka iznosi osam dana i počinje teći od dana kojega je ovršenik saznao da je ovrhom zahvaćen predmet koji je izuzet od ovrhe, odnosno na kojem je mogućnost ovrhe ograničena. Nakon isteka roka od 30 dana od poduzimanja radnje kojom su zahvaćeni predmeti iz stavka 3. ovoga članka prijedlog iz te odredbe više se ne može podnijeti.

(5) Ako je ovršni postupak prekinut zato što je ovrhovoditelj pravna osoba prestao postojati, a taj postupak ne bude nastavljen u roku od jedne godine od kada su nastupili uvjeti za prekid postupka, sud će na mrežnoj stranici e-oglasna ploča sudova pozvati moguće pravne sljednike ovrhovoditelja i druge zainteresirane osobe da u roku od 30 dana od dana objave poziva dostave izjavu i dokaz da su ovrhovoditeljeva prava prešla na njih ili da je pokrenut sudski ili drugi postupak u kojem će im ovrhovoditeljeva imovina biti dodijeljena. Ako se mogući pravni sljednici ovrhovoditelja i druge zainteresirane osobe ne očituju u roku od 30 dana od dana objave poziva sud će istim rješenjem odrediti nastavak i obustavu postupka i dostaviti ga putem mrežne stranice e-oglasna ploča sudova.

(6) Rješenjem o obustavi ovrhe ukinut će se sve provedene ovršne radnje ako se time ne dira u stečena prava trećih osoba.

Dovršetak ovrhe
Članak 79.

(1) Postupak ovrhe smatra se dovršenim pravomoćnošću odluke o odbacivanju ili odbijanju ovršnoga prijedloga, provedbom ovršne radnje kojom se ovrha dovršava ili obustavom ovrhe.

(2) Dovršenje ovrhe provedbom posljednje ovršne radnje sud će utvrditi rješenjem.

(3) U odluci iz stavka 1. ili 2. ovoga članka sud će odlučiti o zahtjevu za naknadu troškova iz članka 18. stavka 6. ovoga Zakona.

Razdjel drugi
OVRHA RADI NAPLATE NOVČANE TRAŽBINE
Glava deveta
OGRANIČENJA OVRHE
Nekretnina koja ne može biti predmet ovrhe
Članak 80.

(1) Ovrha radi ostvarenja novčane tražbine ne može se provesti na nekretnini u kojoj ovršenik stanuje, osim ako:

1. je ovršenik u trenutku sklapanja pravnog posla kojim preuzima obvezu izjavio da je suglasan da se ovrha može provesti na nekretnini u kojoj stanuje
2. novčana tražbina čije prisilno ostvarenje se traži potječe iz izvanugovornog obveznog odnosa
3. ovim Zakonom nije drukčije propisano.

(2) Suglasnost da se radi ispunjenja određene obveze ovrha može provesti na nekretnini u kojoj stanuje ovršenik daje se u pisanim oblicima i ima učinak ako je potpis ovršenika ovjerio javni bilježnik ili koja druga osoba ili tijelo s javnim ovlastima.

(3) Suglasnost da se radi ispunjenja odredene obveze ovrha može provesti na nekretnini u kojoj stanuje ovršenik vrijedi ako dođe do promjene vjerovnika ili ako ovršenik promijeni nekretninu u kojoj stanuje.

(4) Smatra se da je ovršenik dao suglasnost da se radi ispunjenja određene obveze ovrha može provesti na nekretnini u kojoj stanuje ako je ovrhovoditelj na temelju pravnoga posla na toj nekretnini stekao založno ili slično pravo radi osiguranja tražbine.

(5) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, na nekretnini u kojoj ovršenik stanuje može se provesti ovrha ako sud utvrdi da bi, nakon što se namiri ovrhovoditelj i druge osobe kojima pripada pravo na namirenje prodajom nekretnine, iz ostatka kupovnine ovršenik mogao kupiti nekretninu u kojoj može stanovati sa članovima svojeg kućanstva.

(6) Ne mogu biti predmet ovrhe poljoprivredno zemljište i gospodarske zgrade poljodjelca u opsegu potrebnom za njegovo uzdržavanje i uzdržavanje članova njegove uže obitelji te drugih osoba koje je po zakonu dužan uzdržavati.

(7) Ne mogu biti predmet ovrhe nekretnine za koje je posebnim zakonom određeno da se na njima ne može provesti ovrha, i to u opsegu propisanim tim zakonom.

Pokretnine koje ne mogu biti predmet ovrhe
Članak 81.

Kada je ovršenik fizička osoba, ako sud ne odluči drugčije, predmet ovrhe ne mogu biti:

1. odjeća, obuća, rublje i drugi predmeti osobne uporabe, posteljne stvari, posude, namještaj, štednjak, hladnjak, stroj za pranje rublja i druge stvari koje služe za zadovoljenje potreba kućanstava ako su nužni ovršeniku i članovima njegova kućanstva s obzirom na uobičajene uvjete života svoje društvene okoline
2. hrana i ogrjev za potrebe ovršenika i članova njegova kućanstva za šest mjeseci
3. radna i rasplodna stoka, poljoprivredni strojevi i druga oruđa za rad koji su ovršeniku poljodjelcu nužni za održavanje poljoprivrednoga gospodarstva u mjeri u kojoj je to nužno za njegovo uzdržavanje i za uzdržavanje članova njegova obiteljskoga kućanstva, te sjeme za uporabu na tomu gospodarstvu i hrana za stoku za četiri mjeseca
4. alat, strojevi i drugi predmeti koji su ovršeniku obrtniku ili trgovcu pojedincu nužni za obavljanje njegove registrirane djelatnosti, te sirovine i pogonsko gorivo za tri mjeseca rada
5. predmeti koji su nužni ovršeniku koji samostalno u obliku zanimanja obavlja upisanu javnobilježničku, odvjetničku, liječničku, ljekarničku, znanstvenu, umjetničku ili koju drugu profesionalnu djelatnost
6. odličja, medalje, ratne spomenice i druga odličja i priznanja, vjenčani prsten, osobna pisma, rukopisi i drugi osobni spisi ovršenika, obiteljske fotografije, osobne i obiteljske isprave i obiteljski portreti
7. pomagala koja su invalidu ili drugoj osobi s tjelesnim nedostacima nužna za obavljanje životnih funkcija
8. poštanska pošiljka ili poštanska uputnica upućena ovršeniku ne može biti predmet ovrhe prije uručenja
9. druge stvari određene zakonom.

Primanja izuzeta od ovrhe
Članak 82.

Ako ovim ili drugim zakonom nije drugčije određeno, izuzeta su od ovrhe primanja po osnovi:

1. zakonskoga uzdržavanja, naknade štete nastale zbog narušenja zdravlja ili smanjenja, odnosno gubitka radne sposobnosti i naknade štete za izgubljeno uzdržavanje zbog smrti davatelja uzdržavanja
2. naknade zbog tjelesnog oštećenja prema propisima o mirovinskom osiguranju i doplatka za pomoći i njegu, osim radi naplate tražbine po osnovi zakonskog uzdržavanja, naknade štete nastale zbog narušenog zdravlja ili smanjenja radne sposobnosti uz preostalu radnu sposobnost, djelomičnog ili potpunog gubitka radne sposobnosti, kao i profesionalne ili opće nesposobnosti za rad i naknade štete za izgubljeno uzdržavanje zbog smrti davatelja uzdržavanja, u kojem slučaju je od ovrhe izuzet iznos od jedne polovine toga primanja
3. novčanih naknada žrtvama kaznenih djela
4. socijalne skrbi
5. nezaposlenosti
6. doplatka za djecu

7. stipendije i pomoći učenicima i studentima
8. naknada za rad osuđenika, osim za tražbine po osnovi zakonskoga uzdržavanja te za tražbine naknade štete prouzročene kaznenim djelom osuđenika
9. odličja i priznanja
10. rodiljnih i roditeljskih novčanih potpora
11. naknada troškova za službeno putovanje i naknada troškova prijevoza na posao i s posla do propisanih iznosa do kojih se ne smatraju oporezivim primicima po osnovi od nesamostalnog rada
12. dar za djecu do 15. godine života i potpore za novorođenče do propisanih iznosa do kojih se ne smatraju oporezivim primicima po osnovi od nesamostalnog rada
13. naknada za saniranje posljedica štete od katastrofa i elementarnih nepogoda
14. potpore zbog invalidnosti radnika i neprekidnog bolovanja radnika duljeg od 90 dana, potpore za slučaj smrti radnika i smrti člana uže obitelji radnika, do propisanih iznosa do kojih se ne smatraju oporezivim primicima po osnovi od nesamostalnog rada
15. naknada za pričuvnike pozvane na izvršavanje vojne obveze
16. prigodnih nagrada radniku koja se smatraju materijalnim pravom radnika (regres, božićnica, uskrsnica, jubilarna nagrada, novčana nagrada za radne rezultate) do propisanih iznosa do kojih se ne smatraju oporezivim primicima
17. terenski dodatak
18. pomorski dodatak
19. sindikalne socijalne pomoći i pozajmice
20. dnevnice i naknade za službeni put u inozemstvo
21. naknada za korištenje privatnog auta u službene svrhe
22. naknada za odvojeni život
23. ostala primanja izuzeta od ovrhe po posebnom zakonu.

Ograničenje ovrhe na ostalim primanjima ovršenika fizičke osobe
Članak 83.

(1) Ovršeniku fizičkoj osobi, bez obzira na to obavlja li registriranu djelatnost, iz primanja koja ostvari tijekom jednog kalendarskog mjeseca i koja su uplaćena na njegov račun, a koja nisu izuzeta od ovrhe prema članku 82. ovoga Zakona, od ovrhe se izuzima iznos određen ovim člankom.

(2) Ovršeniku iz stavka 1. ovoga članka se iz svakog njegovog primanja kojeg ostvari tijekom jednog kalendarskog mjeseca i koje je uplaćeno na njegov račun, a koje nije izuzeto od ovrhe prema članku 82. ovoga Zakona, od ovrhe izuzima neto iznos u visini tri četvrtine od tog primanja. Tijekom jednog kalendarskog mjeseca od ovrhe se može izuzeti najviše iznos od dvije trećine prosječne netoplaće u Republici Hrvatskoj.

(3) Iznimno od stavka 2. ovoga članka:

- radi naplate tražbine po osnovi zakonskoga uzdržavanja, naknade štete nastale zbog narušenja zdravlja ili smanjenja, odnosno gubitka radne sposobnosti i naknade štete za izgubljeno uzdržavanje zbog smrti davatelja uzdržavanja, od ovrhe se izuzima neto iznos u visini jedne

polovine svakog primanja u tijeku jednog kalendarskog mjeseca, ali ne više od jedne polovine prosječne netoplaće u Republici Hrvatskoj

- radi naplate novčanih iznosa za uzdržavanje djeteta, od ovrhe se izuzima neto iznos u visini jedne trećine primanja u tijeku jednog kalendarskog mjeseca, ali ne više od jedne trećine prosječne netoplaće u Republici Hrvatskoj.

(4) Fizička osoba koja obavlja registriranu djelatnost ne može nastaviti obavljati tu djelatnost ako ima neprekidnu blokadu računa u razdoblju dužem od 60 dana, a nije podnio prijedlog za otvaranje stečajnoga postupka.

(5) Izjava kojom ovršenik fizička osoba drugome dopušta pljenidbu i prijenos zaplijenjenih novčanih sredstava, uključujući i zapljenu i ili prijenos plaće, odnosno drugog stalnog novčanog primanja, ne proizvodi pravne učinke za iznose koji su prema odredbama ovoga članka izuzeti od ovrhe.

Zaštita ovršenika fizičke osobe koja obavlja registriranu djelatnost

Članak 84.

(1) Ovrha radi ostvarenja novčane tražbine protiv fizičke osobe koja obavlja registriranu djelatnost može se provesti na cijelokupnoj njezinoj imovini, osim na onim stvarima i pravima na kojima se protiv nje ne bi mogla provesti kad ne bi obavljala registriranu djelatnost te na onim stvarima i pravima koja su nužna za obavljanje njezine registrirane djelatnosti ako joj je ona glavni izvor sredstava za život.

(2) Nekretnine za obavljanje poslovne djelatnosti ne smatraju se stvarima koje su nužne za obavljanje samostalne djelatnosti koja je njegov glavni izvor sredstava za život, osim ako zakonom nije drukčije određeno.

Zaštita ovrhovoditelja

Članak 85.

(1) Ako je ovrhovoditelj na temelju pravnoga posla stekao na nekoj stvari ili pravu založno ili slično pravo radi osiguranja tražbine čije prisilno ostvarenje na tom predmetu traži, ovršenik se ne može protiviti takvoj ovrsi pozivajući se na razloge iz članka 80. ovoga Zakona te na druge odredbe ovoga Zakona o izuzimanju od ovrhe ili o ograničenju ovrhe, osim na odredbe članka 5. stavka 1. podstavaka 1., 2. i 3. ovoga Zakona.

:

(2) Ovršenik se ne može protiviti ovrsi na nekoj stvari ili nekom pravu pozivajući se na odredbe članka 80. ovoga Zakona te na druge odredbe ovoga Zakona o izuzimanju od ovrhe i o ograničenju ovrhe, osim na odredbe članka 5. stavka 1. podstavaka 1., 2. i 3. ovoga Zakona, ako je tu stvar ili to pravo stekao od ovrhovoditelja koji pokretanjem postupka traži ostvarenje svoje tražbine nastale u vezi s tim stjecanjem.

Novčana sredstva države i jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave
Članak 86.

(1) Ovrha na novčanim sredstvima na računu države i jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave kod banaka te na kunskoj vrijednosti deviznih sredstava koje te osobe imaju na deviznom računu, ne može se odrediti ako su ta sredstva nužna za obavljanje poslova iz njihove nadležnosti.

(2) Sud će na prigovor osoba iz stavka 1. ovoga članka saslušati stranke i po potrebi provesti druge dokaze o okolnostima od kojih ovisi primjena stavka 1. ovoga članka.

(3) Nakon provjera iz stavka 2. ovoga članka sud će rješenjem odrediti iznose do kojih se u određenim razmacima može provoditi ovrha radi naplate tražbine ovrhovoditelja.

Redoslijed namirenja više ovrhovoditelja
Članak 87.

Više ovrhovoditelja koji ostvaruju svoje novčane tražbine prema istom ovršeniku i na istom predmetu ovrhe namiruju se onim redom kojim su stekli pravo da se iz toga predmeta namire, ako zakonom nije drugčije određeno.

Glava deseta
OVRHA NA NEKRETNINI
1. Opće odredbe
Nadležnost
Članak 88.

Za odlučivanje o prijedlogu za ovrhu na nekretnini i za provedbu te ovrhe mjesno je nadležan sud na čijem se području nekretnina nalazi.

Ovršne radnje
Članak 89.

Ovrha na nekretnini provodi se zabilježbom ovrhe u zemljišnoj knjizi, utvrđenjem vrijednosti nekretnine, prodajom nekretnine i namirenjem ovrhovoditelja iz iznosa dobivenoga prodajom.

Nekretnina kao predmet ovrhe
Članak 90.

(1) Nije li što drugo određeno, predmet ovrhe može biti samo nekretnina kao cjelina određena pravilima koja uređuju vlasništvo i druga stvarna prava i zemljišne knjige.

(2) Ako je glede neke nekretnine uspostavljeno suvlasništvo (idealni suvlasnički dio nekretnine), taj dio nekretnine može biti samostalan predmet ovrhe glede kojega se na odgovarajući način primjenjuju pravila ovoga Zakona o ovrsi na nekretninama.

(3) Ako je na nekoj nekretnini osnovano pravo građenja, to pravo, kada je na nekretnini izgrađena zgrada, može biti samostalni predmet ovrhe glede kojega se na odgovarajući način primjenjuju pravila ovoga Zakona o ovrsi na nekretninama u vlasništvu ovršenika.

Nedopuštenost ovrhe na nekretnini

Članak 91.

(1) Ovrha na nekretnini nije dopuštena radi namirenja tražbine čija glavnica ne prelazi iznos od 40.000,00 kuna, osim ako:

1. se ovrha na nekretnini traži radi prisilnog ostvarenja tražbine radi zakonskoga uzdržavanja, tražbine radi naknade štete uzrokovane kaznenim djelom, tražbine radi naknade troškova kaznenog postupka ili
2. ovrhovoditelj dokaže da se nije uspio namiriti na drugim predmetima ovrhe (članak 6. stavak 2. ovoga Zakona), a sud ocijeni da prodaja nekretnine ne bi narušila pravičnu ravnotežu između interesa ovršenika i interesa ovrhovoditelja.

(2) Sud može odbiti prijedlog za ovrhu na nekretnini radi namirenja tražbine čija glavnica prelazi iznos od 40.000,00 kuna ako ocijeni da bi prodaja nekretnine narušila pravičnu ravnotežu između interesa ovršenika i interesa ovrhovoditelja.

(3) Pri ocjeni je li narušena pravična ravnoteža iz stavka sud će uzeti u obzir okolnosti slučaja, a osobito:

- je li vrijednost tražbine koja se namiruje nerazmjerno manja od vrijednosti nekretnine na kojoj se predlaže provesti ovrhu
- je li ovrhovoditelj učinio vjerojatnim da je ovrha na drugim predmetima ovrhe bila bezuspješna, odnosno da nema drugih prikladnih mogućnosti da se tražbina u cijelosti ili u pretežnom dijelu namiri
- služi li nekretnina za stanovanje i zadovoljavanje osnovnih životnih potreba ovršenika te ima li ovršenik drugih nekretnina ili drugih mogućnosti da svoje potrebe zadovolji
- ima li ovrhovoditelj osobito opravdan interes za hitnim namirenjem tražbine radi ostvarenja vlastitoga uzdržavanja ili drugih važnih razloga
- je li se ovršenik izjavom sadržanom u javnoj ispravi ili ovjerovljenoj privatnoj ispravi izričito suglasio s time da ovrhovoditelj radi namirenja određene tražbine zatraži namirenje prodajom određene nekretnine.

Dokaz o vlasništvu i pravu građenja

Članak 92.

(1) Sud će po službenoj dužnosti utvrditi je li ovršenik upisan kao vlasnik, suvlasnik ili nositelj prava građenja u zemljišnoj knjizi.

(2) Ako ovršenik nije upisan kao vlasnik, suvlasnik ili nositelj prava građenja u zemljišnoj knjizi, prijedlogu za ovrhu se može udovoljiti ako ovrhovoditelj podnese ispravu koja je podobna za upis ovršenikova prava u zemljišnu knjigu.

(3) U slučaju iz stavka 2. ovoga članka sud će, po službenoj dužnosti, uz rješenje o ovrsi, zemljišnoknjižnom суду dostaviti isprave za upis ovršenikovog stvarnog prava.

(4) Ovrhovoditelj koji ne raspolaže ispravom podobnom za upis ovršenikovog prava može tužbom zahtijevati da se to pravo upiše u korist ovršenika.

(5) Ako nekretnina nije upisana u zemljišne knjige na odgovarajući se način primjenjuju odredbe članka 148. ovoga Zakona.

Ovrha kad se nakon stjecanja založnog prava ili prava na namirenje promijeni vlasnik nekretnine ili nositelj prava građenja

Članak 93.

Ako se promijeni osoba koja je u zemljišnim knjigama upisana kao vlasnik nekretnine ili nositelj prava građenja nakon što je ovrhovoditelj na nekretnini upisom u zemljišnu knjigu stekao založno pravo ili koje drugo pravo koje ga ovlašćuje da namiri određenu tražbinu njezinom prodajom, ovrhovoditelj ima pravo, na temelju ovršne isprave protiv osobe koja je bila vlasnik nekretnine ili nositelj prava građenja u vrijeme kad je stekao to pravo, zatražiti ovrhu izravno protiv novog vlasnika ili nositelja prava građenja radi naplate osigurane tražbine.

Zabilježba ovrhe

Članak 94.

(1) Čim donese rješenje o ovrsi, sud će po službenoj dužnosti zatražiti da se u zemljišnoj knjizi upiše zabilježba ovrhe.

(2) Zabilježbom ovrhe ovrhovoditelj stječe pravo da svoju tražbinu namiri iz nekretnine (pravo na namirenje) i u slučaju da treća osoba kasnije stekne vlasništvo te nekretnine.

(3) Nakon zabilježbe ovrhe nije dopušten upis promjene prava vlasništva niti kojeg drugoga stvarnog prava utemeljenog na raspoložbi ovršenika, bez obzira na to kad je ta raspoložba poduzeta.

(4) Promjena vlasnika nekretnine tijekom ovršnoga postupka ne sprječava da se taj postupak nastavi protiv novoga vlasnika kao ovršenika. Sve radnje poduzete prije toga ostaju na snazi i novi vlasnik ne može u postupku poduzimati one radnje koje ne bi mogao poduzeti prijašnji vlasnik da do promjene vlasništva nije došlo.

(5) Na prijedlog ovrhovoditelja sud će donijeti rješenje o nastavljanju ovršnoga postupka protiv novoga vlasnika kao ovršenika u tom postupku. Protiv toga rješenja novi vlasnik nema pravo na žalbu.

(6) Ovrhovoditelj koji je predložio ovrhu, a nije prije stekao založno pravo, stječe zabilježbom ovrhe pravo da se iz nekretnine namiri prije osobe koja na toj nekretnini kasnije stekne založno pravo ili pravo na namirenje.

Pristupanje ovrsi
Članak 95.

(1) Nakon upisa zabilježbe ovrhe ne može se radi namirenja druge tražbine istoga ili drugoga ovrhovoditelja na toj nekretnini provesti poseban ovršni postupak.

(2) Ovrhovoditelj za čiju je tražbinu kasnije određena ovrha na istoj nekretnini stupa u već pokrenuti ovršni postupak.

(3) Pokrenutom ovršnom postupku može se pristupiti do pravomoćnosti rješenja o dosudi nekretnine kupcu.

(4) O pristupanju postupku sud će obavijestiti ovrhovoditelja u čiju je korist prije obavljena zabilježba.

(5) Razlozi zbog kojih ovrha nije dopuštena u korist pojedinih od više ovrhovoditelja u čiju se korist ovrha provodi na istoj nekretnini, odnosno razlozi za obustavu ovrhe u odnosu na pojedine od ovrhovoditelja bez utjecaja su na provedbu postupka u korist drugih ovrhovoditelja.

(6) Ako se razlog za odgodu ovrhe tiče samo jednoga od više ovrhovoditelja, ovrha se neće odgoditi, nego će sud pri donošenju rješenja o namirenju odrediti odgodu namirenja toga ovrhovoditelja sve dok se postupak u odnosu na njega ne nastavi. Sredstva namijenjena namirenju toga ovrhovoditelja sud će pohraniti do nastavka postupka. Ako postupak ne bude nastavljen, ta će se sredstva upotrijebiti za namirenje drugih ovrhovoditelja, odnosno predat će se ovršeniku.

Založna prava
Članak 96.

(1) U postupku ovrhe na nekretnini namiruju se i založni vjerovnici koji nisu predložili ovrhu.

(2) Založna prava uknjižena na nekretnini prestaju danom pravomoćnosti rješenja o dosudi nekretnine kupcu pa makar založni vjerovnici nisu potpuno namireni.

(3) Kupac nekretnine i založni vjerovnik mogu se sporazumjeti, najkasnije do donošenja rješenja o dosudi, da založno pravo ostane na nekretnini i nakon pravomoćnosti rješenja o

dosudi nekretnine, a da kupac preuzme ovršenikov dug prema tom vjerovniku u iznosu koji bi mu pripadao u ovršnom postupku. U tom se slučaju kupovnina umanjuje za iznos preuzetoga duga.

(4) Kupac i založni vjerovnik sporazum iz stavka 3. ovoga članka sklapaju u obliku sudske nagodbe u ovršnom postupku ili javnobilježničke isprave.

Služnosti, stvarni tereti i pravo građenja
Članak 97.

(1) Stvarne služnosti, stvarni tereti i pravo građenja na nekretnini ne prestaju prodajom nekretnine.

(2) Prodajom nekretnine ne prestaju ni osobne služnosti koje su u zemljišnoj knjizi upisane prije prava radi čijega se namirenja ovrha provodi.

(3) Ostale osobne služnosti i stvarni tereti prestaju pravomoćnošću rješenja o dosudi nekretnine.

(4) Na osobne služnosti iz stavka 3. ovoga članka na odgovarajući se način primjenjuju odredbe članka 96. stavaka 3. i 4. ovoga Zakona.

Ugovori o zakupu i najmu
Članak 98.

(1) Ugovori o najmu, odnosno zakupu nekretnine koji su sklopljeni i upisani u zemljišnu knjigu prije stjecanja založnoga prava ili prava na namirenje radi čijega se ostvarenja ovrha traži, ne prestaju prodajom nekretnine. Kupac stupa na mjesto najmodavca, odnosno zakupodavca od trenutka stjecanja vlasništva nekretnine.

(2) Ugovori o najmu ili zakupu koji nisu upisani u zemljišnu knjigu prije stjecanja založnoga prava ili prava namirenja radi čijega se ostvarenja ovrha traži, prestaju pravomoćnošću rješenja o dosudi nekretnine kupcu.

(3) Najmoprimeci i zakupci iz stavka 2. ovoga članka nemaju pravo tražiti naknadu štete u ovršnom postupku.

Razgledanje nekretnine
Članak 99.

(1) U zaključku o prodaji sud će odrediti vrijeme kad osobe zainteresirane za kupnju nekretnine mogu razgledati nekretninu i osigurati putem sudskega ovršitelja nesmetano razgledavanje nekretnine.

(2) Iz opravdanih razloga sud će osobi zainteresiranoj za kupnju nekretnine dati, na njezin zahtjev, odobrenje da nekretninu razgleda i izvan vremena iz stavka 1. ovoga članka, po potrebi i uz sudjelovanje sudskega ovršitelja. Troškove izvanrednoga razgledavanja nekretnine snosi ta osoba.

(3) Ako ovršenik ili druge osobe sprječavaju ili ometaju razgledavanje nekretnine, sud će odrediti da se ovršenik i te osobe udalje s nekretnine za vrijeme razgledavanja. Rješenje o udaljenju provodi sudska ovršitelj, po potrebi uz pomoć policije.

(4) Osobi iz stavka 3. ovoga članka sud može odrediti mjere propisane člankom 20. ovoga Zakona.

Osiguranje nekretnine Članak 100.

(1) Sud može, radi sprječavanja oštećenja nekretnine, omogućavanja njezine procjene, razgledavanja, zaštite i sl., na prijedlog ovrhovoditelja:

1. odrediti da se ovršenik i druge osobe privremeno ili trajno udalje s nekretnine
2. povjeriti je na čuvanje ovrhovoditelju ili trećoj osobi
3. odrediti druge mjere potrebne radi njezine zaštite, odnosno omogućavanja nesmetane provedbe ovrhe.

(2) Osobama koje sprječavaju ili ometaju nesmetanu provedbu ovrhe sud može odrediti mjere propisane člankom 21. ovoga Zakona.

(3) Sredstva potrebna radi provedbe mera iz stavka 1. ovoga članka osim sredstava za provedbu kazne zatvora dužan je predujmiti ovrhovoditelj.

2. Određivanje vrijednosti nekretnine Način utvrđivanja vrijednosti Članak 101.

(1) Vrijednost nekretnine sud utvrđuje zaključkom po slobodnoj ocjeni na temelju obrazloženog nalaza i mišljenja ovlaštenog sudskega vještaka ili procjenitelja, izrađenog primjenom posebnog propisa iz područja prostornog uređenja o načinu procjene vrijednosti nekretnina, načinu prikupljanja podataka i njihovoj evaluaciji te o metodama procjene nekretnina, odmah na ročištu nakon što je omogućio strankama, založnim vjerovnicima, sudionicima u postupku i osobama koje imaju pravo prvokupa da se o procjeni izjasne.

(2) Pri utvrđivanju vrijednosti nekretnine vodit će se računa i o tome koliko ona manje vrijedi zato što na njoj ostaju određena prava i tereti i nakon prodaje.

(3) Ako su u sudsak ili izvansudsak sporazumu na temelju kojega je stečeno založno ili koje drugo odgovarajuće pravo na nekretnini radi osiguranja tražbine čije se namirenje traži

stranke utvrdile vrijednost nekretnine, ta će se vrijednost uzeti kao mjerodavna, osim ako se stranke drukčije ne sporazumiju u postupku pred sudom najkasnije do donošenja zaključka o prodaji.

(4) Odredba stavka 3. ovoga članka neće se primijeniti ako ima založnih vjerovnika, ovlaštenika prava na namirenje ili osobnih služnosti upisanih u zemljišnoj knjizi koji prestaju prodajom nekretnine, koji se u ovrsi na nekretnini namiruju prije ovrhovoditelja koji je zatražio ovru, osim ako se oni tako ne sporazumiju najkasnije do donošenja zaključka o prodaji.

**Prigovor nedostatka pokrića
Članak 102.**

(1) Svaka osoba koja se ima pravo namiriti iz prodajne cijene nekretnine, a koja po redu prvenstva dolazi ispred ovrhovoditelja, može predložiti da se ovra obustavi ako utvrđena vrijednost nekretnine ne pokriva ni djelomice iznos tražbine ovrhovoditelja.

(2) Prijedlog za obustavu ovre može se podnijeti na ročištu na kojem je sud zaključkom utvrdio vrijednost nekretnine.

(3) Sud će, prema okolnostima slučaja, ocijeniti je li prodaja svrhovita s obzirom na vjerojatnu visinu iznosa djelomičnoga namirenja ovrhovoditelja koji je predložio ovru.

(4) U slučaju obustave ovre iz stavka 1. ovoga članka troškove postupka snosi ovrhovoditelj koji je pokrenuo ovru.

**3. Prodaja nekretnine
Zaključak o prodaji
Članak 103.**

(1) Nakon provedbe postupka za utvrđivanje vrijednosti nekretnine sud donosi zaključak o prodaji nekretnine kojim se utvrđuje vrijednost nekretnine i određuju način i uvjeti prodaje.

(2) Zaključak o prodaji objavljuje se na mrežnoj stranici e-oglasna ploča sudova, a sadrži:

1. ime i prezime, odnosno naziv stranaka, njihov osobni identifikacijski broj i adresu
2. ime i prezime zakonskih zastupnika i punomoćnika, ako ih stranke imaju, njihov osobni identifikacijski broj i, prema potrebi njihove adrese
3. opis nekretnine s pripadcima, broj zemljišnoknjižnog uloška/poduloška, broj katastarske/zemljišnoknjižne čestice, katastarska općina, adresa (ulica, grad, općina ako su poznati)
4. naznaku prava koja ne prestaju prodajom
5. naznaku je li nekretnina slobodna od osoba i stvari, odnosno stanuje li ovršenik s članovima svoje obitelji u nekretnini ili je ona dana u najam ili zakup
6. utvrđenu vrijednost nekretnine

7. početnu cijenu za nadmetanje ispod koje se nekretnina ne može prodati na prvoj dražbi i početnu cijenu za nadmetanje ispod koje se nekretnina ne može prodati na drugoj dražbi
8. način prodaje
9. iznos dražbenog koraka
10. iznos jamčevine
11. tko je dužan platiti poreze i pristojbe u vezi s prodajom, uz naznaku vrste poreza ako je poznata vrsta poreza koja se plaća u vezi s prodajom nekretnine
12. rok u kojem je kupac dužan položiti kupovninu
13. podatak kada se može razgledati nekretnine
14. posebne uvjete koje kupac mora ispunjavati da bi mogao stići nekretninu
15. rok i broj računa na koji je ovrhovoditelj dužan uplatiti predujam za pokriće troškova u vezi s prodajom nekretnine
16. druge podatke propisane ovim ili drugim zakonom.

(3) Zaključak o prodaji objavit će se, na prijedlog stranke ili sudionika, u sredstvima javnoga priopćavanja o trošku predlagatelja.

(4) Sud može ovlastiti stranku da o svom trošku objavi zaključak o prodaji u sredstvima javnoga priopćavanja, odnosno da o zaključku obavijesti osobe koje se bave posredovanjem u prodaji nekretnina.

(5) Obavijest o donošenju zaključka o prodaji dostavlja se strankama, založnim vjerovnicima, sudionicima u postupku, osobama koje imaju upisano pravo prvakupu i nadležnom tijelu Ministarstva financija, Porezne uprave odgovarajućom primjenom odredaba članka 17. stavaka 7. i 8. ovoga Zakona.

Načini prodaje Članak 104.

Nekretnina se u pravilu prodaje elektroničkom javnom dražbom koju provodi Agencija po nalogu suda, a iznimno usmenom javnom dražbom ili neposrednom pogodbom.

Prodaja elektroničkom javnom dražbom Članak 105.

(1) Kada se nekretnina prodaje elektroničkom javnom dražbom, sud elektroničkim putem dostavlja Agenciji nalog za prodaju zajedno sa zaključkom o prodaji.

(2) Odredbe o radu sudskog ovršitelja primjenjivat će se na odgovarajući način i na rad Agencije.

(3) Predujam za pokriće troškova u vezi s prodajom nekretnine ovrhovoditelj je dužan uplatiti u roku od 15 dana od dana objave poziva na uplatu predujma. Ako ovrhovoditelj u tom roku ne predujmi troškove, Agencija će o tome obavijestiti sud, u kojem slučaju će sud obustaviti ovrhu.

(4) Oblik i sadržaj naloga za prodaju, način postupanja Agencije prilikom provedbe elektroničke javne dražbe te visinu predujma za pokriće troškova u vezi s prodajom nekretnine propisat će pravilnikom ministar nadležan za poslove pravosuđa.

Poziv na sudjelovanje u elektroničkoj javnoj dražbi
Članak 106.

(1) Pozivom na sudjelovanje u elektroničkoj javnoj dražbi pozivaju se sve zainteresirane osobe da se prijave za sudjelovanje u elektroničkoj javnoj dražbi koja se provodi javnim nadmetanjem sredstvima elektroničke komunikacije. Elektronička javna dražba počinje objavom poziva na sudjelovanje.

(2) Poziv na sudjelovanje u elektroničkoj javnoj dražbi obvezno sadrži:

1. uvjete prodaje iz zaključka o prodaji
2. rok za upлатu jamčevine
3. datum i vrijeme početka i očekivanog završetka za prikupljanje ponuda u elektroničkoj javnoj dražbi, uz naznaku da prikupljanje ponuda neće završiti u vrijeme koje je određeno kao očekivano vrijeme prikupljanja ponuda ako u posljednjih deset minuta prije isteka tog vremena bude dana najpovoljnija valjana ponuda, u kojem slučaju će se prikupljanje ponuda produživati za dodatnih deset minuta sve dok ne protekne deset minuta od posljednje najpovoljnije valjane ponude, a najkasnije do kraja dana u koji pada očekivano vrijeme završetka prikupljanja ponuda.

(3) Poziv na sudjelovanje u elektroničkoj javnoj dražbi Agencija objavljuje na mrežnoj stranici e-glasna ploča sudova i na mrežnoj stranici Agencije.

(4) Poziv na sudjelovanje u elektroničkoj javnoj dražbi objavit će se, na prijedlog i o trošku stranke, u sredstvima javnoga priopćavanja.

(5) Poziv na sudjelovanje u elektroničkoj javnoj dražbi mora biti objavljen najmanje 45 dana.

(6) Jamčevina mora biti evidentirana na računu Agencije najkasnije do isteka 45. dana od dana objave poziva na sudjelovanje.

(7) Početak prikupljanja ponuda ne može početi prije nego što protekne 50 dana od dana objavljivanja poziva na sudjelovanje.

(8) Ponuditelj može ponudu u elektroničkoj dražbi dati i elektroničkim putem u poslovnoj jedinici Agencije u radno vrijeme Agencije.

(9) Popis poslovnih jedinica iz stavka 8. ovoga članka sastavni je dio pravilnika o načinu i postupku provedbe prodaje nekretnina i pokretnina u ovršnom postupku.

Prijava za sudjelovanje u elektroničkoj javnoj dražbi
Članak 107.

(1) Prijava za sudjelovanje u elektroničkoj javnoj dražbi podnosi se Agenciji u elektroničkom obliku nakon uplate jamčevine i ispunjenja tehničkih preduvjeta za prikupljanje ponuda.

(2) Prijava za sudjelovanje u elektroničkoj javnoj dražbi sadrži:

1. broj predmeta ovrhe
2. podatke o ponuditelju
3. broj računa na koji je potrebno izvršiti povrat jamčevine
4. druge potrebne podatke.

(3) Nakon uplate jamčevine, a prilikom prve prijave za sudjelovanje u elektroničkoj javnoj dražbi Agencija će ponuditelju dodijeliti i dostaviti identifikator pod kojim ponuditelj može anonimno sudjelovati u elektroničkoj dražbi.

(4) Način uplate i način povrata jamčevine, tehničke preduvjete za prikupljanje ponuda u elektroničkoj javnoj dražbi, te postupak dodjele identifikatora iz stavka 3. ovoga članka propisat će pravilnikom o načinu i postupku provedbe prodaje nekretnina i pokretnina u ovršnom postupku ministar nadležan za poslove pravosuđa.

Prikupljanje ponuda
Članak 108.

(1) Datum i vrijeme početka i očekivanog završetka prikupljanja ponuda određuje Agencija u pozivu na sudjelovanje u elektroničkoj javnoj dražbi.

(2) Prikupljanje ponuda završava u vrijeme koje je određeno kao očekivano vrijeme završetka prikupljanja ponuda, osim ako u posljednjih deset minuta prije isteka tog vremena bude dana najpovoljnija valjana ponuda, u kojem slučaju će se prikupljanje ponuda produživati za dodatnih deset minuta sve dok ne protekne deset minuta od posljednje najpovoljnije valjane ponude, a najkasnije do kraja dana u koji pada očekivano vrijeme završetka prikupljanja ponuda.

(3) Očekivano prikupljanje ponuda traje do 10,00 sati trećeg radnog dana od dana početka prikupljanja ponuda.

(4) Ponuda mora sadržavati identifikator iz članka 107. stavka 3. ovoga Zakona.

(5) Ponuda se smatra valjanom ako su ispunjeni uvjeti za davanje ponude prema odredbama ovoga Zakona i ako je cijena naznačena u ponudi ista ili veća od cijene po kojoj se nekretnina može prodati prema uvjetima prodaje koji su objavljeni u pozivu na sudjelovanje u elektroničkoj dražbi. Na elektroničkoj dražbi nije moguće dati više istovjetnih cijena ponude.

(6) Elektronička javna dražba završava istekom očekivanog vremena završetka prikupljanja ponuda osim u slučaju iz stavka 2. ovoga članka ili u slučaju postojanja tehničkih poteškoća radi kojih je potrebno produžiti vrijeme prikupljanja ponuda u elektroničkoj javnoj dražbi.

(7) Ako na prvoj elektroničkoj javnoj dražbi ne bude valjanih ponuda, Agencija objavljuje poziv na sudjelovanje u drugoj elektroničkoj javnoj dražbi u roku od pet radnih dana od dana završetka prve elektroničke javne dražbe.

(8) U tijeku elektroničke javne dražbe Agencija će na temelju naloga suda koji je odredio postupak prodaje elektroničkom javnom dražbom dostaviti sudu podatke iz sustava elektroničke javne dražbe vezane uz određenu prodaju.

(9) Nakon završetka prve, odnosno druge elektroničke javne dražbe Agencija je dužna bez odgode obavijestiti sud o provedenoj elektroničkoj javnoj dražbi, prikupljenim ponudama i drugim potrebnim podacima. Izvještaj o provedenoj elektroničkoj javnoj dražbi Agencija dostavlja isključivo sudu.

(10) Način prikupljanja i davanja ponuda propisat će pravilnikom o načinu i postupku provedbe prodaje nekretnina i pokretnina u ovršnom postupku ministar nadležan za poslove pravosuđa.

Prodaja usmenom javnom dražbom

Članak 109.

(1) Usmenu javnu dražbu provodi sud u zgradu suda ako su obje stranke suglasne da se nekretnina proda na usmenoj javnoj dražbi.

(2) Poziv na sudjelovanje u usmenoj javnoj dražbi obvezno sadrži uvjete prodaje iz zaključka o prodaji te datum i vrijeme ročišta za prodaju nekretnine.

(3) Poziv na sudjelovanje u usmenoj javnoj dražbi sud objavljuje na mrežnoj stranici e-glasnica ploča sudova, uz nalog Agenciji da poziv objavi i na mrežnoj stranici Agencije.

(4) Poziv na sudjelovanje u usmenoj javnoj dražbi objavit će se, na prijedlog i o trošku stranke, u sredstvima javnoga priopćavanja ako stranka predujmi za to potrebna sredstva.

(5) Od objavljivanja poziva na sudjelovanje do dana kada je određeno ročište za prodaju nekretnine mora proteći najmanje 60 dana.

(6) Ročište za prodaju nekretnine traje dok ne istekne deset minuta od najbolje ponude.

(7) Ako na prvoj usmenoj javnoj dražbi ne bude valjanih ponuda, sud objavljuje poziv na sudjelovanje u drugoj usmenoj javnoj dražbi u roku od osam dana od dana završetka prve javne dražbe.

Prodaja neposrednom pogodbom
Članak 110.

(1) Nekretnina se može prodati neposrednom pogodbom ako se stranke, založni vjerovnici i nositelji osobnih služnosti i stvarnih tereta koji prestaju prodajom nekretnine sporazume da se prodaja nekretnine obavi u određenom roku neposrednom pogodbom preko osobe ovlaštene za promet nekretnina, sudskega ovršitelja, javnoga bilježnika ili na drugi način.

(2) Sporazum iz stavka 1. ovoga članka dopušten je najkasnije do početka dana kada je očekivani završetak elektroničke javne dražbe odnosno do početka dana kada je određeno ročište za prodaju nekretnine javnom dražbom.

(3) Sporazum iz stavka 1. ovoga članka podnosi se sudu.

(4) Ugovor o prodaji neposrednom pogodbom sklapa se u pisanom obliku.

(5) Ugovor o prodaji neposrednom pogodbom u ime i za račun ovršenika sklapa osoba kojoj je povjerena prodaja na temelju zaključka kojim je sud ovlašćuje na sklapanje toga ugovora.

(6) Potpisi osoba koje sklapaju ugovor o prodaji neposrednom pogodbom potvrdit će sud kada je to prema posebnom propisu potrebno radi upisa promjene vlasništva u zemljišnoj knjizi ili drugoj javnoj knjizi. Umjesto sudske potvrde, potpisi osoba koje sklapaju ugovor o prodaji neposrednom pogodbom mogu biti javnobilježnički ovjerovljeni.

(7) Ugovor o prodaji neposrednom pogodbom ima učinak od dana pravomoćnosti rješenja o dosudi.

Pravo prvokupa
Članak 111.

(1) Osoba koja ima zakonsko ili ugovorno pravo prvokupa upisano u zemljišnoj knjizi ima prednost pred najpovoljnijim ponuditeljem ako do isteka dana kada je očekivani završetak elektroničke javne dražbe odnosno do isteka dana kada je određeno ročište za prodaju nekretnine na usmenoj javnoj dražbi izjavi pred sudom da nekretninu kupuje uz iste uvjete.

(2) U slučaju da se imatelj prava prvokupa u roku iz stavka 1. ovoga članka ne očituje hoće li se tim pravom koristiti, smaratrat će se da je od odustao od prava prvokupa.

(3) Ako se nekretnina prodaje neposrednom pogodbom, sud će prije prodaje pozvati imatelja uknjiženoga prava prvokupa, odnosno imatelja zakonskoga prava prvokupa koji je o tom svom pravu prije toga obavijestio sud da se u određenom roku u zapisnik kod suda očituje hoće li se tim pravom koristiti.

Davanje jamčevine i povrat jamčevine
Članak 112.

(1) U elektroničkoj javnoj dražbi i usmenoj javnoj dražbi, kao ponuditelji, mogu sudjelovati osobe koje su prethodno dale jamčevinu.

(2) Pri prodaji neposrednom pogodbom kupac daje osiguranje u sudski, odnosno javnobilježnički polog.

(3) Jamčevinu nisu dužni dati ovrhovoditelj na čiji je prijedlog određena ovrha, ovrhovoditelj koji je pristupio ovrsi i založni vjerovnik upisan u zemljišnoj knjizi čija prava prestaju prodajom nekretnine, ako njihove tražbine dostižu iznos jamčevine i ako bi se, s obzirom na njihov prednosni red i utvrđenu vrijednost nekretnine, taj iznos mogao namiriti iz kupovnine.

(4) Sud će zaključkom, koji se objavljuje na mrežnoj stranci e-oglasna ploča sudova istovremeno s objavom zaključka o prodaji, utvrditi popis s osobnim identifikacijskim brojevima osoba koje su oslobođene plaćanja jamčevine i dostaviti ga Agenciji.

(5) Osoba koja smatra da bi prema odredbama ovoga Zakona trebala biti oslobođena davanja jamčevine može u roku od osam dana od dana objave zaključka iz stavka 4. ovoga članka tražiti njegov ispravak.

(6) Agencija je nakon primitka zaključka iz stavka 4. ovoga članka dužna omogućiti podnošenje prijave za sudjelovanje u elektroničkoj javnoj dražbi osobi koja je oslobođena od plaćanja jamčevine.

(7) U elektroničkoj javnoj dražbi jamčevina se polaže na poseban račun Agencije otvoren za tu namjenu, a u javnoj dražbi na račun suda. Banka ne naplaćuje naknadu za otvaranje, vođenje i zatvaranje posebnog računa Agencije, kao niti naknade platnog prometa i druge troškove, a novčana sredstva na tom računu ne mogu biti predmet ovrhe.

(8) Svim uplatiteljima jamčevine, osim onoga za kojeg sud utvrdi da je kao kupac ponudio najveću cijenu i da su ispunjene pretpostavke da mu se dosudi nekretnina, Agencija će i prije pravomoćnosti rješenja o dosudi vratiti jamčevinu na račun koji je naveden u prijavi za sudjelovanje.

(9) Iznimno od stavka 8. ovoga članka, Agencija će uplatiteljima jamčevine u elektroničkoj javnoj dražbi koji nisu potpisali prijavu za sudjelovanje vratiti jamčevinu u roku od osam dana od dostave zahtjeva za povrat jamčevine na račun koji je naveden u zahtjevu.

Jedan ponuditelj
Članak 113.

Elektronička javna dražba i usmena javna dražba će se provesti i onda kad u njoj sudjeluje samo jedan ponuditelj.

Tko ne može biti kupac
Članak 114.

Kupac ne može biti ovršenik, sudac ili druga osoba koja službeno sudjeluje u postupku prodaje, a ni osoba koja po zakonu ne može steći nekretninu koja je predmet ovrhe.

Prodajna cijena
Članak 115.

- (1) Na prvoj elektroničkoj javnoj dražbi i usmenoj javnoj dražbi nekretnina se ne može prodati ispod četiri petine utvrđene vrijednosti nekretnine.
- (2) Na drugoj elektroničkoj javnoj dražbi i usmenoj javnoj dražbi nekretnina se ne može prodati ispod tri petine utvrđene vrijednosti nekretnine.

Rješenje o dosudi
Članak 116.

- (1) Nakon elektroničke javne dražbe, odnosno usmene javne dražbe na kojoj je dana barem jedna valjana ponuda sud je dužan bez odgode utvrditi koji je kupac ponudio najveću cijenu i jesu li ispunjene pretpostavke da mu se dosudi nekretnina.
- (2) O dosudi nekretnine sud donosi pisano rješenje (rješenje o dosudi) koje se objavljuje na mrežnoj stranici e-oglasna ploča suda i na mrežnim stranicama Agencije.
- (3) Smatrat će se da je rješenje iz stavka 2. ovoga članka dostavljeno svim osobama kojima se dostavlja zaključak o prodaji te svim sudionicima u dražbi istekom trećega dana od dana njegova isticanja na mrežnoj stranici e-oglasna ploča suda.
- (4) U rješenju o dosudi sud će odrediti da će se nekretnina dosuditi i kupcu koji je ponudio drugu najvišu cijenu ako kupac koji je ponudio najvišu cijenu ne položi kupovninu u roku koji mu je određen ili koji će mu biti određen.
- (5) U slučaju iz stavka 4. ovoga članka sud će donijeti posebno rješenje o dosudi kupcu koji je ponudio drugu najvišu cijenu, u kojem će odrediti rok za polaganje kupovnine.
- (6) Sud će u rješenju iz stavka 5. ovoga članka oglasiti nevažećom dosudu kupcu koji je ponudio najvišu cijenu.

(7) U rješenju o dosudi sud će odrediti da će se nekretnina dosuditi i kupcu koji je ponudio drugu najvišu cijenu ako kupac koji je ponudio najvišu cijenu ne položi kupovninu u roku koji mu je određen ili koji će mu biti određen.

(8) U slučaju iz stavka 4. ovoga članka sud će donijeti posebno rješenje o dosudi kupcu koji je ponudio drugu najvišu cijenu u kojem će odrediti rok za polaganje kupovnine.

(9) Sud će u rješenju iz stavka 5. ovoga članka oglasiti nevažećom dosudu kupcu koji je ponudio najvišu cijenu.

Dosuda u slučaju prodaje neposrednom pogodbom
Članak 117.

(1) U slučaju prodaje neposrednom pogodbom sud će donijeti rješenje o dosudi nekretnine prodane neposrednom pogodbom nakon što utvrdi da je udovoljeno uvjetima za pravovaljanost prodaje.

(2) Rješenje o dosudi objavljuje se na mrežnoj stranici e-oglasna ploča suda i na mrežnim stranicama Agencije ako se nekretnina prodavala elektroničkom javnom dražbom.

(3) U slučaju iz stavka 2. ovoga članka na odgovarajući način se primjenjuju odredba članka 116. stavka 3. ovoga Zakona.

Pravo na žalbu
Članak 118.

(1) Stranke imaju pravo na žalbu protiv rješenja o dosudi.

(2) Protiv rješenja o dosudi nekretnina koje su prodane na dražbi, pravo na žalbu imaju i osobe koje su sudjelovale na dražbi kao ponuditelji.

Uplata kupovnine
Članak 119.

(1) Kupac je dužan u roku određenom u zaklučku o prodaji uplatiti kupovninu na račun suda.

(2) Rok u kojemu je kupac dužan položiti kupovninu ne može biti duži od tri mjeseca od dana prodaje.

(3) Ako kupac koji je ponudio najveću cijenu u određenom roku ne položi kupovninu, iz jamčevine koju je položio namirit će se troškovi ponovljene dražbe, ako se dražba ponavlja, odnosno naknaditi razliku između najveće ponuđene kupovnine i dobivene kupovnine ili kupovnine postignute na prijašnjoj i novoj dražbi. Odluku o tome donosi sud.

(4) Ako kupac koji je ponudio najvišu cijenu odnosno kupac koji je ponudio drugu najvišu cijenu ne položi kupovninu, sud će rješenjem oglasiti prodaju nevažećom i odrediti ponavljanje dražbe, uz uvjete određene za prodaju koja je oglašena nevažećom.

Oslobodenje od polaganja kupovnine
Članak 120.

(1) Ovrhovoditelj koji je kupac i jedini vjerovnik koji se namiruje iz kupovnine, nije dužan položiti kupovninu ako ona iznosi koliko i njegova ovršna tražbina ili manje.

(2) Ako kupovnina iznosi više od njegove ovršne tražbine, ovrhovoditelj je dužan položiti razliku.

(3) Odredbe stavaka 1. i 2. ovoga članka primjenjuju se i kad je kupac osoba koja se u ovršnom postupku namiruje prije svih ostalih vjerovnika koji imaju pravo na namirenje iz iste kupovnine, s time da je ona dužna položiti onaj iznos kupovnine koji odgovara iznosu troškova postupka na čiju naknadu imaju prvenstveno pravo druge osobe koje se namiruju iz kupovnine.

(4) Sud može odlučiti da kupac koji je osoba koja ima pravo na namirenje iz kupovnine ne položi dio kupovnine za koji se osnovano može pretpostaviti da će biti pokriven iznosom koji će mu pripasti prema rješenju o namirenju.

(5) O oslobođenju kupca od polaganja kupovnine prema odredbama stavaka 1. do 4. ovoga članka sud odlučuje, na temelju zahtjeva kupca podnesenog суду najkasnije do završetka dražbe, rješenjem o dosudi.

Upis prava vlasništva kupca, brisanje prava i tereta te predaja nekretnine kupcu
Članak 121.

(1) U rješenju o dosudi nekretnine sud će odrediti da se nakon pravomoćnosti toga rješenja i nakon što kupac položi kupovninu u zemljišnu knjigu upiše u njegovu korist pravo vlasništva na dosuđenoj nekretnini te da se brišu prava i tereti na nekretnini koji prestaju njezinom prodajom.

(2) Ako su se kupac i osobe čija bi prava na nekretnini njezinom prodajom trebala prestati sporazumjeli da će njihova prava ostati na nekretnini i nakon pravomoćnosti rješenja o dosudi, sud će u rješenju o dosudi odrediti da se ta prava neće brisati prigodom/prilikom upisa prava vlasništva u korist kupca u skladu s odredbom stavka 1. ovoga članka.

(3) Zemljišnoknjižni sud obavit će upise iz stavaka 1. i 2. ovoga članka na temelju pravomoćnog rješenja o dosudi nekretnine i potvrde ovršnog suda da je kupac položio kupovninu u skladu s tim rješenjem. U slučaju iz članka 138. stavka 4. ovoga Zakona sud će tu potvrdu izdati tek nakon što kupac položi preostali dio kupovnine u skladu s rješenjem o namirenju.

(4) Nakon pravomoćnosti rješenja o dosudi nekretnine i nakon što kupac položi kupovninu, sud će donijeti zaključak o predaji nekretnine kupcu.

Osiguranje kredita na dosuđenoj nekretnini
Članak 122.

Ako kupac radi plaćanja kupovnine treba uzeti kredit, sud će, na prijedlog kupca rješenjem odrediti da će se, nakon što kupovnina bude položena, u zemljišnu knjigu prigodom upisa prava vlasništva u korist kupca upisati i založno pravo na nekretnini radi osiguranja tražbine po osnovi kredita u korist davatelja kredita u skladu sa sporazumom o osiguranju.

Zaštita prava kupca
Članak 123.

Ukidanje ili preinaka rješenja o ovrsi poslije pravomoćnosti rješenja o dosudi nekretnine ne utječe na pravo vlasništva kupca stečeno po odredbama članka 121. ovoga Zakona.

4. Namirenje vjerovnika
Kad se pristupa namirenju
Članak 124.

Sud pristupa namirenju vjerovnika nakon pravomoćnosti rješenja o dosudi nekretnine kupcu i nakon što kupac položi kupovninu.

Osobe koje se namiruju
Članak 125.

(1) Iz prodajne cijene namiruju se ovrhovoditelji na čiji je prijedlog određena ovrha, založni vjerovnici i kad nisu prijavili svoje tražbine, osobe koje imaju pravo na naknadu za osobne služnosti i druga prava koja prestaju prodajom, Republika Hrvatska i općine, gradovi i županije po osnovi poreza i drugih pristojbi.

(2) U svrhu oporezivanja prometa nekretnine sud će dostaviti nadležnoj ispostavi Ministarstva financija, Porezne uprave na području na kojem se nalazi nekretnina podatak o ovršeniku, kupcu nekretnine i nekretnini koja je prodana u ovrsi s nalogom da u roku od 21 dan obavijesti sud o obvezi plaćanja poreza.

Prvenstveno namirenje
Članak 126.

(1) Iz iznosa dobivenoga prodajom namiruju se prvenstveno, i to ovim redoslijedom:

1. troškovi ovršnoga postupka koji se tiču sudske pristojbi i plaćenih predujmova za provedbu ovršnih radnji
2. porez iz članka 125. stavka 1. ovoga Zakona

3. komunalna naknada te pristojbe dospjele za posljednju godinu koje terete prodanu nekretninu.

(2) Tražbine iz stavka 1. točke 3. ovoga članka namiruju se ako su prijavljene najkasnije na ročištu za diobu i ako se dokazuju ovršnom ispravom.

(3) Vrijeme određeno u stavku 1. točki 3. ovoga članka računa se do dana donošenja rješenja o dosudi nekretnine.

Namirenje ostalih tražbina
Članak 127.

(1) Nakon namirenja tražbina iz članka 126. ovoga Zakona namiruju se tražbini osigurane založnim pravom, tražbine ovrhovoditelja na čiji je prijedlog određena ovrha i naknada za osobne služnosti i druga prava koja prestaju prodajom.

(2) Odredba stavka 1. ovoga članka na odgovarajući se način primjenjuje i na namirenje podzaložnih prava (nadhipoteka) i drugih prava koja su teret prava koja se namiruju.

(3) Vjerovnici iz stavka 1. ovoga članka namiruju se po redu stjecanja založnoga prava i prava na namirenje ovrhovoditelja koji su predložili ovrhu odnosno po redu upisa u zemljišnu knjigu osobnih služnosti, a ako je bio ustupljen prednosni red, tada se vjerovnici iz stavka 1. ovoga članka namiruju po time uspostavljenom prednosnom redu.

(4) Troškovi i kamate za posljednje tri godine do donošenja rješenja o dosudi nekretnine kupcu, određeni ovršnom ispravom, namiruju se po istom redoslijedu kao i glavna tražbina.

(5) Troškovi ovršnoga postupka, osim troškova koji se prvenstveno namiruju (članak 126. stavak 1. točka 1.), namiruju se po istom redoslijedu kao i glavna tražbina.

(6) Poslije namirenja tražbina iz stavka 1. ovoga članka namiruju se tražbini navedene u članku 126. stavku 1. točki 2. ovoga Zakona za vrijeme za koje se ne namiruju prema odredbama toga članka. Nakon toga namiruju se kamate iz stavka 4. ovoga članka za vrijeme za koje nisu namirene prema toj odredbi, i to po istom redoslijedu kao i glavna tražbina.

Visina naknade za osobne služnosti i druga prava koja prestaju prodajom
Članak 128.

(1) Ako se o visini naknade za osobne služnosti ili druga prava koja prestaju prodajom ne postigne sporazum između nositelja tih prava i vjerovnika koji po redu za namirenje dolaze poslije njih, visinu naknade određuje sud, uzimajući u obzir osobito vrijeme za koje bi ta prava još trajala, njihovu vrijednost i godine života nositelja tih prava.

(2) Kupac i nositelj prava osobne služnosti mogu se sporazumjeti da kupac preuzme služnost, a da se iznos naknade, utvrđen prema stavku 1. ovoga članka, odbije od kupovnine.

Razmjerno namirenje
Članak 129.

Više tražbina koje imaju isti red namirenja namiruju se razmjerno svojoj visini ako iznos dobiven prodajom nije dovoljan za potpuno namirenje.

Osporavanje tražbina
Članak 130.

Osoba koja se namiruje iz prodajne cijene može, ako to utječe na njezino namirenje, najkasnije na ročištu za diobu, drugoj takvoj osobi osporiti postojanje tražbine, njezinu visinu i red namirenja.

Upućivanje na parnicu
Članak 131.

(1) Sud će osobu koja je osporila tražbinu uputiti da, u određenom roku, pokrene parnicu ako odluka zavisi od spornih činjenica, osim ako svoje osporavanje ne dokazuje pravomoćnom presudom, javnom ili privatnom ispravom koja ima značenje javne isprave. Ako osoba koja osporava tražbinu to osporavanje potkrepljuje pravomoćnom presudom, javnom ili privatnom ispravom koja ima značenje javne isprave, sud će o osporavanju odlučiti u ovršnom postupku. Sud će o osporavanju odlučiti u ovršnom postupku i ako nisu sporne činjenice od kojih zavisi donošenje odluke.

(2) Ako prihvati osporavanje, sud će na parnicu uputiti osobu čija je tražbina osporena.

(3) Ako osoba koja je osporila tražbinu učini vjerojatnim postojanje razloga za osporavanje, sud će donošenje rješenja o namirenju osobe čija je tražbina osporena odgoditi do završetka parnice. Iznimno, sud može donošenje rješenja o namirenju i namirenje te osobe uvjetovati davanjem jamčevine.

(4) Iznos koji se odnosi na osporenju tražbinu položit će se u sudske, odnosno javnobilježnički polog.

(5) Ako osoba koja je upućena na parnicu u roku koji joj je za to određen ne dokaže da je parnicu pokrenula, smatrati će se da tražbina nije osporena, odnosno da je odustala od zahtjeva da njezina tražbina bude namirena u ovršnom postupku.

(6) Presuda donesena u parnici o osporenju tražbini djeluje protiv ovršenika i svih vjerovnika.

(7) Odredbom stavka 4. ovoga članka ne dira se u pravo osobe koja je upućena na parnicu da, i poslije završetka ovršnoga postupka, pokrene parnicu protiv osobe čije je tražbine osporila odnosno protiv osobe koja joj je tražbinu osporila.

(8) Na prijedlog osobe čija je tražbina osporena sud može odgodu donošenja rješenja o namirenju i namirenje tražbine te osobe uvjetovati davanjem primjerene jamčevine za štetu koju bi ta osoba mogla pretrpjeti zbog odgode namirenja. Ako osoba koja je osporila tražbinu ne da primjerenu jamčevinu u roku koji joj je određen, smatrati će se da tražbina nije osporena.

(9) Osoba čija je tražbina bila osporena ima pravo na naknadu štete koju je pretrpjela zbog neutemeljenoga osporavanja tražbine, ako je ono bilo učinjeno jedino radi toga da joj se šteti ili je smeta u izvršavanju i ostvarenju njezinih prava.

5. Posebne odredbe o načinu namirenja nekih tražbina

Nedospjela tražbina

Članak 132.

(1) Tražbina založnoga vjerovnika koja nije dospjela do dana donošenja rješenja o namirenju za koje nisu ugovorene kamate isplatit će se nakon odbitka iznosa koji odgovara zakonskim kamatama, od dana donošenja rješenja o namirenju do dana dospijeća te tražbine.

(2) Nedospjele tražbine za koje su ugovorene kamate isplatit će se zajedno s iznosom ugovorenih kamata obračunatih do dana donošenja rješenja o namirenju.

Nedospjela tražbina povremenih primanja

Članak 133.

(1) Tražbine povremenih primanja po osnovi zakonskoga uzdržavanja, po osnovi naknade štete nastale zbog narušenja zdravlja ili smanjenja, odnosno gubitka radne sposobnosti i po osnovi naknade štete za izgubljeno uzdržavanje zbog smrti davatelja uzdržavanja, koje su osigurane zalogom, a dospijevaju nakon dana donošenja rješenja o namirenju, namiruju se na izričit zahtjev vjerovnika.

(2) Tražbine iz stavka 1. ovoga članka obračunavaju se na način na koji se obračunava naknada za osobnu služnost.

Tražbine uz uvjet

Članak 134.

(1) Iznos uvjetne tražbine koja je osigurana založnim pravom izdvojiti će se i staviti u sudske, odnosno javnobilježnički polog i isplatiti kad se odgodni uvjet ispuni ili kad bude sigurno da se raskidni uvjet neće ispuniti.

(2) Ako se odgodni uvjet ne ispunи ili se ispunи raskidni uvjet, izdvojeni iznos kupovnine služи za namirenje vjerovnika čije tražbine nisu potpuno ili nisu uopće namirene, a ako takvih vjerovnika nema ili cijeli iznos nije iscrpljen njihovim namirenjem, taj će se iznos, odnosno ostatak predati ovršeniku.

Predbilježba založnoga prava i zabilježba spora
Članak 135.

(1) Ako je u zemljišnu knjigu upisana predbilježba založnoga prava, a osoba u čiju je korist predbilježba upisana dokaže da je u tijeku postupak za njezino opravdanje, odnosno da još nije protekao rok za pokretanje toga postupka, tražbina na koju se predbilježba odnosi namiruje se na način na koji se namiruje tražbina uz odgodni uvjet.

(2) Tražbina za koju je u zemljišnoj knjizi upisana zabilježba spora radi brisanja založnoga prava ili zabilježba o drugom sporu namiruje se na način na koji se namiruje tražbina uz raskidni uvjet.

Zajedničke hipoteke
Članak 136.

Tražbina osigurana zajedničkom hipotekom čiji vjerovnik je zahtjevalo namirenje iz neke od tako opterećenih nekretnina namirit će se po odredbama ovoga Zakona, ako zemljišnoknjižno pravo ne određuje što drugo glede zajedničkih hipoteka.

6. Ročište za diobu, rješenje o namirenju i brisanje prava i tereta
Ročište za diobu
Članak 137.

(1) Nakon pravomoćnosti rješenja o dosudi nekretnine kupcu, sud određuje ročište za diobu kupovnine.

(2) Na ročište se pozivaju, osim stranaka, i osobe koje prema stanju spisa i prema podacima iz zemljišne knjige polazu pravo da se namire iz toga iznosa.

(3) U pozivu će se osobe upozoriti na to da će se tražbina vjerovnika koji ne dođe na ročište uzeti prema stanju koje proizlazi iz zemljišne knjige i spisa te da, najkasnije na ročištu za diobu, mogu drugom osporiti tražbinu, njezinu visinu i red namirenja.

(4) Na ročištu se raspravlja o namirenju vjerovnika i drugih osoba koje postavljaju zahtjev za namirenje.

Rješenje o namirenju
Članak 138.

(1) O namirenju ovrhovoditelja i drugih osoba kojima pripada pravo na namirenje sud odlučuje rješenjem nakon održanoga ročišta, uzimajući u obzir podatke iz spisa i zemljišne knjige te utvrđenja na ročištu.

(2) Pri donošenju rješenja iz stavka 1. ovoga članka uzet će se u obzir samo one tražbine po kojima je rješenje o ovrsi postalo pravomoćno najkasnije na dan ročišta za diobu.

(3) Ako ima tražbina u odnosu na koje rješenje o ovrsi nije postalo pravomoćno najkasnije na dan ročišta za diobu, te će se tražbine namiriti, nakon pravomoćnosti rješenja o ovrsi iz preostalogra iznosa kupovnine ako je imao, a ostatak će se vratiti ovršeniku.

(4) U slučaju iz članka 120. ovoga Zakona sud će rješenjem o namirenju utvrditi da je tražbina kupca koja se namiruje u ovršnom postupku u cijelosti ili djelomično namirena prebijanjem s ovršenikovom tražbinom za isplatu kupovnine. Ako je kupovnina veća od iznosa na koji kupac ima pravo prema rješenju o namirenju, a ono što je kupac uplatio prema rješenju o dosudi ne pokriva cijeli iznos kupovnine koju je kupac dužan položiti, sud će u rješenju o namirenju odrediti rok u kojem će kupac biti dužan položiti razliku. Ako kupac ne položi razliku u tom roku, sud će staviti izvan snage rješenje o namirenju i rješenje o dosudi te prodaju oglasiti nevažećom, ako ne budu ispunjeni uvjeti za donošenje rješenja iz članka 116. stavka 6. ovoga Zakona.

(5) Protiv rješenja o namirenju pravo na žalbu imaju stranke i sve osobe koje su polagale pravo na namirenje iz kupovnine.

(6) Žalba protiv rješenja o namirenju odgađa isplatu.

(7) Ako ovršenik do završetka ročišta iz stavka 1. ovoga članka podnese dokaz da je podnio tužbu kojom osporava postojanje ili visinu sporedne tražbine iz ovršne javnobilježničke isprave na temelju koje se namiruje tražbina ovrhovoditelja, sud će pri donošenju rješenja iz stavka 1. ovoga članka uzeti u obzir samo nesporni dio tražbine iz ovršne javnobilježničke isprave na temelju koje se namiruje tražbina ovrhovoditelja.

(8) U slučaju iz stavka 7. ovoga članka na odgovarajući način se primjenjuju stavci 3. do 6. ovoga članka.

Brisanje prava i tereta
Članak 139.

Ako je rješenjem o dosudi sud propustio odrediti da se u zemljišnoj knjizi brišu upisana prava i tereti, osim onih koji ostaju na nekretnini i poslije predaje nekretnine kupcu ili koje je kupac

preuzeo, kupac može predložiti da sud u istom ovršnom postupku odredi brisanje tih prava i tereta.

7. Pravni položaj ovršenika i trećih osoba nakon prodaje nekretnine
Gubitak prava na posjed nekretnine
Članak 140.

Prodajom nekretnine ovršenik gubi pravo posjeda nekretnine i dužan ju je predati kupcu odmah nakon dostave zaključka o predaji nekretnine kupcu, ako zakonom ili u sporazumu s kupcem nije drugčije određeno.

Iseljenje ovršenika
Članak 141.

(1) Ovrhovoditelj može već u prijedlogu za ovrhu prodajom nekretnine, a i kasnije sve do predaje nekretnine kupcu, zatražiti i njezino ispražnjenje te predaju kupcu na temelju zaključka o predaji nekretnine kupcu.

(2) U slučaju iz stavka 1. ovoga članka sud će u rješenju o ovrsi odrediti ispražnjenje nekretnine i njezinu predaju kupcu nakon dostave zaključka o predaji nekretnine kupcu.

(3) Nakon što donese zaključak o predaji nekretnine kupcu, sud će, na prijedlog kupca pristupiti ovrsi radi ispražnjenja i predaje nekretnine kupcu.

(4) Ovrha iz stavka 3. ovoga članka provodi se po pravilima ovoga Zakona o ovrsi ispražnjenjem i predajom nekretnine.

(5) U ovršnom postupku iz stavka 4. ovoga članka kupac stječe položaj ovrhovoditelja podnošenjem prijedloga iz stavka 3. ovoga članka.

Prijedlog za iseljenje prije zaključka o predaji
Članak 142.

(1) Ovrhovoditelj može u prijedlogu za ovrhu ili kasnije tijekom postupka predložiti da se ovršenik iseli i da se nekretnina preda ovrhovoditelju na čuvanje i prije donošenja zaključka o predaji nekretnine kupcu ako položi jamčevinu za štetu koja bi ovršeniku mogla biti prouzročena nedopuštenom prodajom nekretnine ili obustavom ovrhe iz razloga za koje je ovrhovoditelj odgovoran. Visinu jamčevine određuje sud po slobodnoj ocjeni, nakon što ovršeniku omogući da se o tome izjasni u roku od osam dana.

(2) Na iseljenje ovršenika iz stavka 1. ovoga članka na odgovarajući se način primjenjuju odredbe članka 277. ovoga Zakona.

Iseljenje najmoprimca i zakupnika
Članak 143.

(1) Nakon što donese zaključak o predaji nekretnine kupcu, sud će, na prijedlog kupca, naređiti najmoprimcu ili zakupniku da je predaju kupcu u roku koji ne može biti kraći od tri mjeseca i u istom rješenju odrediti prisilnu ovru ispražnjenjem nekretnine i njezinom predajom kupcu ako je oni u roku koji im je određen ne predadu.

(2) Prisilnoj ovrsi iz stavka 1. ovoga članka sud će pristupiti, na prijedlog kupca, nakon što rješenje iz toga stavka postane pravomoćno i nakon što istekne rok određen u tom rješenju. Ovra se provodi po pravilima ovoga Zakona o ovrsi ispražnjenjem i predajom nekretnine.

(3) Rok za predaju nekretnine kupcu iz stavka 1. ovoga članka počinje teći dostavom rješenja najmoprimcu, odnosno zakupcu i ne prekida se izjavljivanjem žalbe.

(4) U postupku iz stavaka 1. i 2. ovoga članka kupac ima položaj ovrhovoditelja.

(5) Odredba članka 142. stavka 1. ovoga Zakona primjenjuje se na odgovarajući način i gde se iseljenja najmoprimca i zakupnika.

Iseljenje drugih osoba
Članak 144.

(1) Nakon što donese zaključak o predaji nekretnine kupcu, sud će, na prijedlog kupca, naređiti drugim osobama koje ne raspolažu valjanim pisanim pravnim temeljem za korištenje nekretnine da je bez odgode predaju kupcu i u istom rješenju odrediti protiv tih osoba ovru ispražnjenjem i predajom nekretnine.

(2) Provedbi ovra iz stavka 1. ovoga članka ovršni sud će pristupiti odmah po donošenju rješenja iz toga stavka. Žalba ne odgađa ovru. Ovra se provodi po pravilima ovoga Zakona o ovrsi ispražnjenjem i predajom nekretnine.

(3) U postupku iz stavaka 1. i 2. ovoga članka kupac ima položaj ovrhovoditelja.

(4) Odredba članka 142. stavka 1. ovoga Zakona primjenjuje se na odgovarajući način i u pogledu iseljenja osoba iz stavka 1. ovoga članka.

Stambeno zbrinjavanje ovršenika
Članak 145.

(1) Ovršenik koji je radi naplate novčane tražbine dužan iseliti iz nekretnine prodane u ovršnom postupku ima pravo na novčanu naknadu za troškove stambenog zbrinjavanja iz sredstava državnog proračuna ako:

– je u nekretnini iz koje je dužan iseliti stanovao prije pokretanja ovršnog postupka

- je dobrovoljno predao nekretninu kupcu
- nema u vlasništvu drugu nekretninu za zadovoljenje osnovnih stambenih potreba.

(2) Postupak za priznavanje prava na novčanu naknadu za troškove stambenog zbrinjavanja pokreće se na zahtjev ovršenika nadležnom centru za socijalnu skrb u roku od 30 dana od dana predaje nekretnine kupcu. Uz zahtjev ovršenik je dužan priložiti rješenje o ovrsi kojim je određena ovraha na nekretnini te dokaz o sklopljenom ugovoru o najmu nekretnine za stambeno zbrinjavanje.

(3) O priznavanju prava na novčanu naknadu za troškove stambenog zbrinjavanja odlučuje centar za socijalnu skrb.

(4) O podnošenju zahtjeva za priznavanje prava na novčanu naknadu za troškove stambenog zbrinjavanja centar za socijalnu skrb dužan je bez odgode obavijestiti sud koji je donio rješenje o ovrsi. Sud će zaključak o predaji nekretnine kupcu dostaviti centru za socijalnu skrb koji mu je dostavio obavijest.

(5) Ako je ovršenik zahtjev iz stavka 2. ovoga članka podnio nakon što je sud donio rješenje o dosudi nekretnine, a prije pravomoćnosti rješenja o dosudi nekretnine i prije nego što je kupac položio kupovninu, sud kojem je nadležni centar za socijalnu skrb dostavio obavijest iz stavka 4. ovoga članka će zaključak o predaji nekretnine kupcu donijeti nakon što protekne rok od 30 dana od dana kada se ispune uvjeti za donošenje zaključka o predaji nekretnine kupcu.

(6) Pravo na novčanu naknadu za troškove stambenog zbrinjavanja priznaje se od dana predaje nekretnine kupcu, isplaćuje se mjesечно, a priznaje se najduže do 18 mjeseci.

(7) Visina novčane naknade za troškove stambenog zbrinjavanja iznosi mjesечно najviše do 500 % osnovice na temelju koje se izračunava iznos drugih prava prema propisima u socijalnoj skrbi, a priznaje se u visini ugovorene najamnine.

(8) O žalbi protiv rješenja centra za socijalnu skrb kojim se odlučuje o pravu na novčanu naknadu za troškove stambenog zbrinjavanja odlučuje ministarstvo nadležno za poslove socijalne skrbi.

(9) Žalba iz stavka 8. ovoga članka ne odgađa izvršenje rješenja.

Promjena okolnosti Članak 146.

(1) Korisnik kojem je priznato pravo na novčanu naknadu za troškove stambenog zbrinjavanja dužan je centru za socijalnu skrb prijaviti svaku promjenu koja utječe na daljnje ostvarivanje ili na visinu novčane naknade odmah, a najkasnije u roku od osam dana od dana nastanka promjene.

(2) Ako korisnik nakon promijenjenih okolnosti i nadalje ispunjava uvjete za priznavanje prava na novčanu naknadu za troškove stambenog zbrinjavanja u manjem ili većem iznosu od već priznatog prava, pravo u izmijenjenom iznosu priznaje se danom nastanka promijenjenih okolnosti.

(3) Ako zbog promijenjenih okolnosti korisnik ne ispunjava uvjete za daljnje korištenje prava na novčanu naknadu za troškove stambenog zbrinjavanja, pravo prestaje danom nastanka promijenjenih okolnosti.

Privremeni smještaj u kriznim situacijama

Članak 147.

Iznimno, ako ovršenik iz članka 145. ovoga Zakona i osoba koju je ovršenik po zakonu dužan uzdržavati, a koja je u nekretnini iz koje je ovršenik dužan iseliti stanovao prije pokretanja ovršnog postupka, ne može potrebe stambenog zbrinjavanja zadovoljiti priznavanjem prava iz članka 145. stavka 1. ovoga Zakona ili mu jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave ne može osigurati smještaj, može ostvariti pravo na socijalnu uslugu privremenog smještaja u kriznim situacijama pod uvjetima propisanim zakonom kojim se uređuje socijalna skrb.

8. Primjena odredaba ove glave na području gdje ne postoje zemljavične knjige

Članak 148.

(1) Na području za koje ne postoje zemljavične knjige ovrhovoditelj je uz prijedlog za ovrhu dužan dostaviti dokaz o vlasništvu na nekretnini koja je predmet ovrhe, u kojem slučaju se na odgovarajući način primjenjuju pravna pravila koja na tom području važe o ispravama kojima se dokazuje vlasništvo, kao i pravna pravila o tome u koje će se javne knjige ili na drugi način upisati rješenje o ovrsi na nekretnini.

(2) Ako se ne može, iz bilo kojega razloga, pribaviti dokaz o vlasništvu u skladu s pravnim pravilima koja na tom području važe, umjesto dokaza o vlasništvu ovrhovoditelj je dužan u prijedlogu za ovrhu naznačiti mjesto na kojemu se nekretnina nalazi, njezin naziv, granice i površinu.

(3) U tom će slučaju sud obaviti pljenidbeni popis nekretnine za koju je predložena ovrha, i na ročište za pljenidbeni popis pozvati ovrhovoditelja, ovršenika i osobe s čijim nekretninama graniči ta nekretnina.

(4) Zapisnik o pljenidbenom popisu objavljuje se na mrežnoj stranici e-glasna ploča sudova.

(5) O obavljenom pljenidbenom popisu sud će u Narodnim novinama objaviti oglas u kojem će navesti sud koji objavljuje oglas, broj predmeta, podatke o strankama i o nekretnini na kojoj se ovrha provodi te obavijesti o tome gdje je i kad održano ročište na kojemu je nekretnina popisana i kad je zapisnik o pljenidbenom popisu istaknut na sudskoj ploči. Tim će oglasom

sud pozvati sve zainteresirane osobe da pisano ili usmeno obavijeste sud o razlozima zbog kojih se ovrha ne može provesti na toj nekretnini.

(6) Odredbe ovoga članka primjenjivat će se i na području za koje su osnovane zemljišne knjige ako je odgovarajuća zemljišna knjiga uništена ili nekretnina nije upisana u zemljišnu knjigu.

(7) Odredbe ovoga članka primjenjivat će se i kad se nekretnina u katastru vodi na ime ovršenika ako zemljišnoknjižni vlasnik, odnosno njegovi nasljednici izjavom ovjerovljenom od nadležnoga tijela potvrde da je ovršenik vlasnik nekretnine koja je predmet ovrhe.

**Glava jedanaesta
OVRHA NA POKRETNINAMA
1. Opće odredbe**
Mjesna nadležnost ako je poznato mjesto gdje se pokretnine nalaze
Članak 149.

(1) Za odlučivanje o prijedlogu za ovrhu na pokretninama i za provedbu te ovrhe mjesno je nadležan sud na čijem se području, prema naznaci u prijedlogu za ovrhu, one nalaze.

(2) Odredba stavka 1. ovoga članka primjenjuje se na odgovarajući način i kad se ovrha pokreće po službenoj dužnosti.

Mjesna nadležnost ako nije poznato gdje se pokretnine nalaze
Članak 150.

(1) Ovrhovoditelj može predložiti da sud doneše rješenje o ovrsi na pokretninama, ne naznačujući mjesto gdje se one nalaze.

(2) Za odlučivanje o prijedlogu iz stavka 1. ovoga članka mjesno je nadležan sud na čijem se području nalazi prebivalište ili, podredno, boravište ovršenika fizičke osobe odnosno sjedište ovršenika pravne osobe.

(3) Ovrhovoditelj može u slučaju iz stavka 1. ovoga članka podnijeti rješenje o ovrsi svakom stvarno nadležnom суду на čijemu se području nalaze ovršenikove pokretnine, s prijedlogom da taj sud provede ovrhu.

Ovršne radnje
Članak 151.

(1) Ovrha na pokretninama provodi se njihovom zapljenom, procjenom, oduzimanjem, otpremanjem, povjeravanjem na čuvanje суду, ovrhovoditelju ili trećoj osobi, njihovom prodajom te namirenjem ovrhovoditelja iz iznosa dobivenog prodajom.

(2) Ovrhovoditelj je dužan u prijedlogu za ovrhu naznačiti traži li da se oduzete pokretnine povjere njemu na čuvanje ili određenoj trećoj osobi, osim ako nije riječ o pokretninama koje se predaju u sudski odnosno javnobilježnički polog.

(3) Pokretnine se na čuvanje mogu povjeriti i osobi koja će ih čuvati izvan područja suda koji provodi ovrhu. Dodatni troškovi otpreme, prijevoza i povjeravanje na čuvanje pokretnina takvoj osobi ulaze u troškove ovrhe samo ako sud ocijeni da su bili potrebni radi provedbe ovrhe.

2. Pljenidba i procjena pokretnina

Obavijest o pljenidbi

Članak 152.

(1) Sudski ovršitelj, prije nego što pristupi pljenidbi, predat će ovršeniku rješenje o ovrsi i pozvati ga da plati iznos za koji je određena ovrha s kamatama i troškovima.

(2) O vremenu i mjestu pljenidbe te o tome što treba osigurati za otpremu i smještaj pokretnina obavijestit će se ovrhovoditelj.

(3) Ako ovrhovoditelj izostane s pljenidbe a uredno je pozvan, sud će odgoditi pljenidbu, ali ne duže od 60 dana. Ako uredno pozvan ovrhovoditelj ne pristupi na ponovno zakazanu pljenidbu sud će obustaviti ovrhu.

(4) Ovrhovoditelj je dužan donijeti na pljenidbu obračun ukupnog duga na taj dan.

Predmet pljenidbe

Članak 153.

(1) Pljenidba se obavlja sastavljanjem pljenidbenoga popisa.

(2) Popisati se mogu pokretnine koje se nalaze u posjedu ovršenika te njegove pokretnine koje se nalaze u posjedu ovrhovoditelja.

(3) Uzimajući u obzir izjave nazočnih stranaka i trećih osoba, popisat će se prvenstveno pokretnine:

1. za koje to predloži ovrhovoditelj
2. pokretnine u pogledu kojih nema primjedbi o postojanju prava koje bi sprječavalo ovrhu i
3. pokretnine koje se najlakše mogu unovčiti.

(4) Smatra se da ovršeniku pripadaju pokretnine koje ima na sebi, odnosno koje se nalaze na ili u njegovoj nekretnini, u stanu u kojemu stanuje, odnosno u poslovnoj prostoriji koju je zakupio.

(5) Smatra se da su bračni drugovi suvlasnici u jednakim dijelovima svih pokretnina koje se zateknu u njihovoј kući, stanu, poslovnoj prostoriji ili drugoj nekretnini.

(6) Ovršenikove pokretnine koje se nalaze u posjedu treće osobe mogu se popisati samo ako ona na to pristane.

(7) Ako treća osoba ne pristane na popis, sud će na ovrhovoditelja, na njegov prijedlog, prenijeti ovršenikovo pravo na predaju stvari.

Čuvanje popisanih pokretnina

Članak 154.

(1) Popisane pokretnine sudski će ovršitelj oduzeti ovršeniku, označiti ih tako da su lako prepoznatljive svakome stavljanjem markica ili na drugi način, ako je to moguće i/ili potrebno, i predati ih ovrhovoditelju ili trećoj osobi na čuvanje u skladu s rješenjem o ovrsi, ako sljedećim odredbama ovoga članka nije drukčije određeno.

(2) Opasnost od uništenja ili oštećenja pokretnina danih na čuvanje ovrhovoditelju ili trećoj osobi snosi ovrhovoditelj, osim ako je uništenje ili oštećenje posljedica više sile.

(3) Na popisanim stvarima koje su ostavljene ovršeniku na čuvanje vidljivo će se naznačiti da su zaplijenjene.

(4) Gotov novac, vrijednosni papiri i dragocjenosti predat će se u sudski odnosno javnobilježnički polog.

(5) U sudski odnosno javnobilježnički polog predat će se i druge pokretnine veće vrijednosti, ako su prikladne za takav način čuvanja.

Način predaje pokretnina na čuvanje

Članak 155.

(1) Ovhovoditelj je dužan osigurati sve što je potrebno za urednu otpremu pokretnina (prijevozno sredstvo, radnu snagu, potrebnu opremu, hranu i vodu za stoku tijekom prijevoza, itd.) te za takav smještaj pokretnina u kojem će se one sačuvati od mogućeg oštećenja, kvarenja ili općenito od pogoršanja njihova stanja, osim onog do kojeg bi došlo prema redovnom tijeku stvari.

(2) Životinje će se u pravilu smjestiti u staje ili drugo mjesto gdje će im biti osigurana zaštita, čuvanje i prehrana te potrebna njega, mužnja i sl.

(3) Prije oduzimanja pokretnina i njihova otpremanja sudski ovršitelj će provjeriti jesu li ispunjeni uvjeti za njihov smještaj prema odredbama stavaka 1. i 2. ovoga članka. O tome će sudski ovršitelj sastaviti zapisnik. Sudski ovršitelj neće provjeriti jesu li ispunjeni uvjeti za smještaj pokretnina ako se one trebaju povjeriti na čuvanje i prodaju javnom komisionaru koji je ovlašten za prodaju te vrste pokretnina.

(4) Sudski ovršitelj pratit će oduzete pokretnine do mesta gdje će biti smještene na čuvanje. O tome će sastaviti zapisnik, koji mora potpisati osoba kojoj su pokretnine predane na čuvanje. Sudski ovršitelj neće pratiti oduzete pokretnine ako se one povjeravaju na čuvanje i prodaju javnom komisionaru koji je osigurao i njihovo preuzimanje i prijevoz, nego će u zapisnik naznačiti da su pokretnine predane javnom komisionaru.

(5) Ako ovrhovoditelj ne osigura sve što je potrebno za otpremu i smještaj pokretnina već prigodom prvog uredovanja za njihovu otpremu i smještaj, a nisu ispunjeni uvjeti za odgodu pljenidbe, ovrha će se obustaviti, osim ako ovršenik prigodom tog uredovanja ne plati iznos za koji je ovrha određena s kamatama i troškovima.

Zabrana raspolaganja popisanim pokretninama

Članak 156.

(1) Strankama i trećim osobama kojima su pokretnine povjerene na čuvanje, osim kada su pokretnine povjerene na čuvanje javnom komisionaru, zabranjeno je raspolagati zaplijenjenim stvarima dok ovrha na pokretninama ne bude pravomoćno obustavljena ili dovršena.

(2) U rješenje o ovrsi unosi se zabrana iz stavka 1. ovoga članka te upozorenje na kaznenopravne posljedice postupanja protivno zabrani.

Stjecanje založnoga prava

Članak 157.

(1) Ovrhovoditelj stječe pljenidbenim popisom založno pravo na popisanim pokretninama.

(2) Nakon sastavljanja pljenidbenog popisa sud odnosno drugo nadležno tijelo će od Agencije službenim putem zatražiti potvrdu o tome je li na pokretninama sa pljenidbenog popisa upisano založno ili neko drugo pravo koje se upisuje u Upisnik osiguranja tražbina.

(3) Založno pravo prestaje dovršetkom ovrhe, odnosno obustavom ovrhe određene na ovršenikovim pokretninama ako ovrhovoditelj do donošenja rješenja o obustavi ovrhe ne zatraži da založno pravo traje i nakon obustave ovrhe.

(4) U slučaju iz stavka 3. ovoga članka, založno pravo istječe nakon dvije godine od dana pravomoćnosti rješenja o obustavi ovrhe, za koje vrijeme ovršenik može koristiti pokretninu, ali je ne smije trajno otuđiti.

(5) Nakon stjecanja založnog prava u korist ovrhovoditelja ista pokretnina može se zaplijeniti u korist drugog ovrhovoditelja.

(6) Primjerak pljenidbenog popisa sud odnosno drugo nadležno tijelo će dostaviti Agenciji radi provedbe odgovarajućeg upisa u Upisnik osiguranja tražbina.

Bezuspješan pokušaj pljenidbe
Članak 158.

(1) Ako se pljenidba ne može obaviti zato što ovršenik, njegov zakonski zastupnik, opunomoćenik, odrasli član kućanstva ili zastupnik pravne osobe nije nazočan ili neće otvoriti prostoriju ili je prostorija zaključana, ovrhovoditelj je dužan odmah na uredovanju očitovati se predlaže li ponovnu pljenidbu uz sudjelovanje dvaju punoljetnih svjedoka ili javnog bilježnika te drugih osoba potrebnih za prisilno otvaranje ulaza u prostoriju u kojoj treba obaviti pljenidbu.

(2) Ako ovrhovoditelj ne predloži ponovnu pljenidbu uz sudjelovanje osoba iz stavka 1. ovoga članka, a pljenidba se ne može obaviti iz razloga navedenih u stavku 1. ovoga članka, ovrha će se obustaviti.

(3) Ako ovrhovoditelj predloži ponovnu pljenidbu uz sudjelovanje osoba iz stavka 1. ovoga članka, a ne osigura sve potrebno za provedbu ovrhe, ovrha će se obustaviti.

(4) Ako se pri pljenidbi ne nađu pokretnine koje mogu biti predmet ovrhe, sud će ovrhu obustaviti.

Procjena
Članak 159.

(1) Istodobno s pljenidbenim popisom obavit će se i procjena pokretnina osim ako se one ne povjeravaju na prodaju javnom komisionaru.

(2) Procjenu obavlja sudski ovršitelj, ako sud nije odredio da je obavi sudski procjenitelj ili posebni vještak.

(3) Javni komisionar će obaviti procjenu pokretnina koje mu se predaju na prodaju.

(4) Stranka može predložiti da procjenu obavi vještak iako to sud nije odredio. Ako sud prihvati taj prijedlog, troškove vještačenja dužan je predujmiti predlagatelj u roku koji sud odredi. Ako predujam ne bude plaćen u roku, smatrati će se da je predlagatelj odustao od svoga prijedloga.

(5) O prijedlogu iz stavka 4. ovoga članka sud odlučuje zaključkom.

(6) Troškove vještačenja iz stavka 4. ovoga članka snosi predlagatelj, bez obzira na ishod ovršnoga postupka.

(7) Stranka može, u roku od osam dana od obavljene procjene, predložiti суду utvrđivanje niže odnosno više vrijednosti zaplijjenjenih pokretnina od procijenjene ili određivanje nove procjene. O prijedlogu sud odlučuje zaključkom.

Zapisnik o pljenidbenom popisu i procjeni
Članak 160.

(1) O pljenidbenom popisu i procjeni sastavlja se zapisnik.

(2) U zapisnik se, uz ostalo, pojedinačno naznačuju zaplijenjene pokretnine s njihovom procijenjenom vrijednošću i unose izjave stranaka i sudionika u postupku te izjave trećih osoba o postojanju prava koja sprječavaju ovrhu.

Zabilješka umjesto pljenidbenoga popisa
Članak 161.

Ako se nakon pljenidbenoga popisa odredi ovrha na zaplijenjenim pokretninama radi naplate druge tražbine istoga ovrhovoditelja ili tražbine drugoga ovrhovoditelja, neće se obaviti ponovni popis i procjena tih pokretnina, nego će se u nastavku zapisnika samo zabilježiti podaci iz kasnijega rješenja o ovrsi.

3. Prodaja pokretnina
Vrijeme prodaje
Članak 162.

Između dana pljenidbenog popisa i dana prodaje mora proteći najmanje 15 dana.

Način prodaje
Članak 163.

(1) Pokretnine se prodaju usmenom javnom dražbom, neposrednom pogodbom ili preko javnih komisionara. Način prodaje određuje zaključkom sud, pazeći na to da se postigne najpovoljnije unovčenje stvari.

(2) Prodaja dražbom odredit će se ako su u pitanju pokretnine veće vrijednosti, a može se očekivati da će se prodati po većoj cijeni od procijenjene vrijednosti.

(3) Na prijedlog ovrhovoditelja prodaja pokretnina provest će se elektroničkom javnom dražbom na koju će se na odgovarajući način primijeniti odredbe ovoga Zakona o elektroničkoj javnoj dražbi o prodaji nekretnina.

(4) Kada se prodaje na usmenoj javnoj dražbi, prodaja pokretnina objavit će se na mrežnoj stranici e-glasna ploča suda u trajanju od najmanje osam dana i u Očevidniku nekretnina i pokretnina koje se prodaju u ovršnom postupku u skladu s odredbama članka 187. ovoga Zakona, a na prijedlog stranke ili sudionika postupka može se objaviti u sredstvima javnoga priopćavanja o trošku predlagatelja.

Prodajna cijena
Članak 164.

- (1) Na dražbi se pokretnine ne mogu prodati ispod jedne polovine procijenjene vrijednosti.
- (2) Pokretnine se ispod cijene iz stavka 1. ovoga članka ne mogu prodati ni neposrednom pogodbom.

Prodaja pokretnina na usmenoj javnoj dražbi
Članak 165.

- (1) Usmenu javnu dražbu provodi sudski ovršitelj, a sud može zaključkom provedbu dražbe povjeriti javnom bilježniku.
- (2) Na dražbi mogu sudjelovati kao kupci samo osobe koje su upatile jamčevinu.
- (3) Dražbe pokretnina mogu se održavati i izvan redovnoga radnog vremena, pa i subotom.
- (4) Kada se pokretnina prodaje na usmenoj javnoj dražbi, ovrhovoditelj i ovršenik obavijestit će se o mjestu, danu i satu prodaje.

Prodaja pokretnina neposrednom pogodbom
Članak 166.

- (1) Prodaja neposrednom pogodbom mora se pokušati provesti u roku kojega odredi sud.
- (2) Prodaja neposrednom pogodbom obavlja se između kupca, s jedne strane, i sudskoga ovršitelja ili osobe koja obavlja komisione poslove, s druge strane. Sudski ovršitelj pokretnine prodaje, u ime i za račun ovršenika, a osoba koja obavlja komisione poslove u svoje ime, a za račun ovršenika.
- (3) Ugovor o prodaji neposrednom pogodbom sklapa se u pisanim oblicima.
- (4) Potpisi osoba koje sklapaju ugovor o prodaji neposrednom pogodbom potvrdit će sud kada je to prema posebnom propisu potrebno radi upisa promjene vlasništva u zemljišnoj knjizi ili drugoj javnoj knjizi. Umjesto sudske potvrde, potpisi osoba koje sklapaju ugovor o prodaji neposrednom pogodbom mogu biti javnobilježnički ovjerovljeni.
- (5) Ugovor o prodaji neposrednom pogodbom ima učinak od dana pravomoćnosti rješenja o dosudi.

Bezuspješna prodaja
Članak 167.

(1) Ako se pokretnine ne uspiju prodati na prvoj dražbi, odnosno neposrednom pogodbom, ovrha će se obustaviti, osim ako ovrhovoditelj do završetka usmene javne dražbe, odnosno do isteka roka kojeg je sud odredio za prodaju neposrednom pogodbom ne predloži sudu da se prodaja pokretnine nastavi povjeravanjem prodaje javnom komisionaru.

(2) U slučaju iz stavka 1. ovoga članka, ovrhovoditelj snosi troškove prodaje putem javnog komisionara.

Preuzimanje oduzetih pokretnina
Članak 168.

(1) Nakon pravomoćnosti rješenja o obustavi postupka iz članka 167. stavka 1. ovoga Zakona, ovršenik je ovlašten preuzeti pokretnine koje su mu oduzete i smještene kod druge osobe radi čuvanja o svom trošku.

(2) Ako osoba kojoj su pokretnine predane na čuvanje odbije predati pokretnine ovršeniku, ovršenik je ovlašten zatražiti od suda da toj osobi rješenjem naloži predaju pokretnina.

(3) Ako ocijeni da ovršenik ima pravo na povrat pokretnina, sud će, nakon što omogući osobi kojoj su pokretnine povjerene na čuvanje da se u roku od osam dana izjasni o zahtjevu ovršenika, rješenjem naložiti toj osobi da ih preda ovršeniku. To rješenje ima značenje rješenja o ovrsi i na temelju njega se može pristupiti oduzimanju pokretnina i njihovoj predaji ovršeniku i prije njegove pravomoćnosti po pravilima o ovrsi radi predaje pokretnina.

(4) Javni komisionar kojemu su pokretnine povjerene na čuvanje i prodaju ovlašten je uskratiti njihovu predaju ovršeniku dok mu ne budu naknađeni troškovi i nagrada, osim u slučaju iz članka 167. stavka 1. ovoga Zakona.

(5) U povodu zahtjeva kojim ovršenik traži povrat pokretnina, javni komisionar je ovlašten predložiti sudu da zadrži pokretnine koje su mu povjerene na čuvanje kao naknadu troškova i nagrade na koju ima pravo prema odredbama ovoga Zakona, osim u slučaju iz članka 167. stavka 1. ovoga Zakona.

(6) Pravomoćnošću rješenja o prepuštanju pokretnina javnom komisionaru iz stavka 5. ovoga članka, javni komisionar postaje njihovim vlasnikom.

Obveze i prava kupca
Članak 169.

(1) Kupac je dužan položiti kupovninu i pokretnine uzeti odmah nakon zaključenja dražbe, odnosno prodaje neposrednom pogodbom.

(2) Ako kupac odmah ne položi kupovninu, smatrat će se da dražba nije uspjela.

(3) Sudski ovršitelj predat će pokretnine kupcu i ako nije položio kupovninu, ako na to, na svoju opasnost, pristane ovrhovoditelj u granicama iznosa koji bi mu pripao iz postignute cijene. Ako kupac ne položi kupovninu u roku koji mu je određen, ovrhovoditelj može zatražiti od suda da u istom postupku naloži kupcu da mu plati cijenu te na temelju toga rješenja protiv njega predložiti ovrhu.

(4) Kupac postaje vlasnik kupljenih pokretnina njihovim preuzimanjem.

(5) Kupcu ne pripadaju prava po osnovi odgovornosti zbog nedostataka stvari.

4. Prodaja pokretnina preko javnih komisionara

Uvjeti za rad javnog komisionara

Članak 170.

(1) Ministar nadležan za poslove gospodarstva pravilnikom će utvrditi uvjete za obavljanje poslova javnog komisionara u pogledu:

1. smještajnog prostora za pojedine vrste pokretnina (građevinski materijal, rasuti tereti, određeni gotovi proizvodi i poluproizvodi, sirovine, gorivo u krutom, tekućem i plinovitom stanju, vozila, plovila, namještaj, tehnička roba, rasvjetna tijela, pribor za jelo, odjeća, obuća, knjige, rukopisi, umjetnine itd.),
2. osoblja sposobljenog za razvrstavanje, pohranjivanje, čuvanje, održavanje, izlaganje, davanje potrebnih obavijesti, oglašavanje, prodaju, obavljanje knjigovodstveno-računovodstvenih poslova,
3. prometnih sredstava i radne snage za otpremu oduzetih pokretnina itd.

(2) Žive životinje i stvari koje su podložne brzom kvarenju mogu se predati radi prodaje komisionaru samo ako raspolaže odgovarajućim smještajnim prostorom i drugim uvjetima za čuvanje, prehranu, njegu i mužnju životinja, odnosno za uskladištenje stvari podložnih brzom kvarenju (hladnjače itd.).

(3) Smještajni prostor, prijevozna sredstva te radnu snagu za obavljanje svoje djelatnosti komisionari mogu osigurati i ugovorima s drugim fizičkim i pravnim osobama (npr. ugovorima o zakupu, o pružanju prijevozničkih usluga, o osiguravanju radne snage itd.).

Organizacija i provedba poslova javnog komisionara

Članak 171.

(1) Poslove javnog komisionara organizira i provodi Hrvatska gospodarska komora.

(2) Hrvatska gospodarska komora, na vlastiti poticaj ili u povodu prijedloga zainteresiranih tijela, organizirat će javne prodavaonice za obavljanje poslova javnoga komisionara za područje

jedne ili više županija, ovisno o broju ovrha koje se provode na pokretninama, njihovoj naravi, količini, vrijednosti te gospodarskoj isplativosti.

(3) Na prijedlog Hrvatske gospodarske komore ministarstvo nadležno za poslove gospodarstva može dozvoliti da ona poslove javnog komisionara za određeno područje ili neke od poslova javnog komisionara za određeno područje, na temelju provedenog natječaja, povjeri fizičkoj ili pravnoj osobi koja ispunjava uvjete za obavljanje poslova javnog komisionara. O povjeravanju poslova Hrvatska gospodarska komora sklopit će s izabranim komisionarom ugovor uz prethodnu suglasnost ministarstva nadležnog za poslove gospodarstva.

(4) Dozvolu za obavljanje poslova javnog komisionara Hrvatskoj gospodarskoj komori za pojedinu javnu komisionu prodavaonicu, odnosno javnom komisionaru iz stavka 3. ovoga članka izdaje ured državne uprave u županiji, nadležan za gospodarstvo, na čijem je području sjedište javne komisione prodavaonice, odnosno javnog komisionara.

Nadzor nad radom javnih komisionara

Članak 172.

(1) Opći nadzor nad radom javnih komisionara provodi ured državne uprave u županiji, nadležan za gospodarstvo, na čijem je području njihovo sjedište.

(2) Nadzor nad radom javnog komisionara u pojedinim predmetima ovrhe na pokretninama provodi ovršni sudac koji vodi postupak u tom predmetu.

(3) Odredbe stavaka 1. i 2. ovoga članka ne isključuju pravo nadzora nad poslovanjem javnog komisionara koje prema posebnim propisima imaju upravna tijela.

(4) Ured državne uprave u županiji, nadležan za gospodarstvo, oduzet će dozvolu iz članka 171. stavka 4. ovoga Zakona Hrvatskoj gospodarskoj komori za pojedinu javnu komisionu prodavaonicu ili javnom komisionaru iz članka 171. stavka 3. ovoga Zakona ako se utvrdi da više ne ispunjavaju uvjete za obavljanje djelatnosti javnog komisionara, odnosno da su teže povrijedili svoje dužnosti preuzimanja pokretnina na čuvanje i prodaju.

Prava i dužnosti komisionara

Članak 173.

(1) Komisionar ima pravo tražiti predujam za pokriće troškova koje će imati u vezi s preuzetim pokretninama. Predujam je komisionaru dužan platiti ovrhovoditelj.

(2) Ako ovrhovoditelj ne položi predujam, komisionar nije dužan preuzeti pokretnine na čuvanje. Ako sud utvrdi da je komisionar opravdano odbio preuzeti pokretnine na čuvanje, obustavit će ovrhu.

(3) Komisionar ima pravo na nagradu za obavljene poslove i na naknadu troškova.

(4) Tarifu za naknadu troškova i nagradu za obavljanje javne komisione djelatnosti donosi ministar nadležan za poslove pravosuđa.

(5) Komisionar ima pravo zadržanja na pokretninama koje su mu predane radi prodaje za naplatu troškova i nagrade prema stavku 1. ovoga članka, neovisno o tome čije su pokretnine i jesu li ovršne radnje na temelju kojih su mu pokretnine predane valjane ili nisu. To pravo po redu prvenstva dolazi prije založnog prava drugih osoba na pokretninama.

(6) Komisionar je dužan preuzeti zaplijenjene pokretnine za čiju je prodaju dobio dozvolu ako mu ovrhovoditelj plati predujam. Samo iznimno, zbog nedostatka slobodnog prostora ili izvanrednih okolnosti, komisionar može odbiti preuzeti određene pokretnine.

(7) Komisionar odgovara ovrhovoditelju za štetu koju on pretrpi zbog neosnovanog odbijanja da preuzme pokretnine na čuvanje i prodaju.

(8) Komisionar je dužan savjesno u skladu s pravilima struke preuzeti, razvrstati, čuvati, osigurati, održavati i izlagati pokretnine, davati obavijesti o njima, oglašavati njihovu prodaju, prodavati ih te rukovati s dobivenim novčanim sredstvima.

(9) Komisionar odgovara strankama za štetu koju im pričini povredom svojih dužnosti iz stavka 8. ovoga članka.

Osiguranje od odgovornosti Članak 174.

(1) Komisionar je dužan osigurati se od odgovornosti do iznosa koji će utvrditi pravilnikom ministar nadležan za poslove pravosuđa s obzirom na vrstu pokretnina za čiju je prodaju dobio dozvolu i očekivani promet.

(2) Komisionar je dužan produljiti osiguranje od odgovornosti najkasnije mjesec dana prije isteka prethodnog razdoblja osiguranja i o tome bez odgode obavijestiti ured državne uprave u županiji nadležan za gospodarstvo na čijem je području njegovo sjedište.

(3) Nadležni ured državne uprave oduzet će dozvolu za rad komisionaru koji ne produži ugovor o osiguranju sukladno odredbi stavka 2. ovoga članka.

Povjeravanje prodaje pokretnina komisionaru Članak 175.

(1) Pokretnine se otpremaju komisionaru na ovrhovoditeljev prijedlog.

(2) Prijedlog iz stavka 1. ovoga članka ovrhovoditelj može staviti u prijedlogu za ovrhu ili naknadno tijekom postupka, ako ovim Zakonom nije drukčije određeno.

Izlaganje i objavljivanje podataka o pokretninama
Članak 176.

- (1) Komisionar je dužan pokretnine izložiti na način da ih zainteresirane osobe mogu razgledati u redovno radno vrijeme komisionara.
- (2) Na izloženim pokretninama će se naznačiti njihov broj prema kome se vode kod komisionara.
- (3) Na pokretninama će biti naznačeni podaci o njihovoj kakvoći i veličini te cijena. Posebno će se naznačiti je li provjerena njihova ispravnost, odnosno kako se ona može provjeriti.
- (4) Komisionar može dati i posebno jamstvo za nedostatke stvari.

(5) Komisionar može preko oglasnih ploča, kataloga, javnih medija, mrežnih stranica te na drugi odgovarajući način objaviti podatke o pokretninama koje se prodaju preko njega uz naznaku načina i vremena njihova razgledavanja te prodaje.

Prodaja pokretnina preko javnog komisionara
Članak 177.

- (1) Prodaju preko javnog komisionara provodi javni komisionar odgovarajućom primjenom pravila o prodaji neposrednom pogodbom.
- (2) Ako se pokretnina u roku od šest mjeseci otkako je dopremljena komisionaru ne proda po cijeni jednakoj ili većoj od jedne polovine njezine procijenjene vrijednosti, sud će obustaviti ovrh.
- (3) U rješenju iz stavka 2. ovoga Zakona sud će pozvati ovršenika da preuzme pokretninu u roku od 15 dana.
- (4) Ako ovršenik ne preuzme pokretninu u roku iz stavka 3. ovoga članka, sud će rješenjem naložiti javnom komisionaru da mu je vrati, a ovršeniku da naknadi troškove otpreme.

Predaja postignute kupovne cijene
Članak 178.

- (1) Nakon obavljene prodaje pokretnine komisionar će pokretninu predati kupcu nakon što plati kupovninu.
- (2) Iz dobivene kupovnine komisionar će najprije namiriti troškove pohrane i prodaje pokretnine i svoju nagradu te će preostali iznos uplatiti na račun suda uz naznaku ovršnog

predmeta u vezi s kojim je pokretnina prodana. Komisionar će sudu dostaviti i obračun troškova i nagrade.

(3) Sud će, nakon što strankama omogući da se izjasne o obračunu komisionara, rješenjem odobriti obračun ili naložiti komisionaru da razliku uplati na račun suda.

(4) Žalbu protiv rješenja iz stavka 3. ovoga članka mogu podnijeti stranke i komisionar.

(5) Žalba komisionara iz stavka 4. ovoga članka odgadja njegovu ovršnost.

**5. Prodaja vozila
Stjecanje založnog prava
Članak 179.**

(1) Sud će odrediti ovrhu radi naplate novčane tražbine na vozilu na temelju ovršne isprave i izvaska iz evidencije o registriranim i označenim vozilima.

(2) Primjerak rješenja o ovrsi sud će dostaviti Agenciji i nadležnoj policijskoj upravi kod koje se vodi evidencija o registriranim i označenim vozilima radi upisa založnog prava, odnosno zabilježbe ovrhe.

(3) Upisom u Upisniku osiguranja tražbina ovrhovoditelj stječe založno pravo na vozilu.

(4) Nakon zabilježbe ovrhe nije dopušten upis promjene prava vlasništva na vozilu niti upis tereta na tom vozilu na temelju raspoložbi ovršenika, bez obzira na to kad je ta raspoložba poduzeta. Raspoložbe učinjene protivno ovoj zabrani nemaju pravnog učinka.

**Oduzimanje, čuvanje i procjena vozila
Članak 180.**

(1) Nakon stjecanja založnog prava na vozilu u skladu s odredbom članka 179. stavka 3. ovoga Zakona, sud će ovršeniku dostaviti rješenje o ovrsi te mu istodobno zaključkom naložiti da u roku od osam dana preda vozilo sa svim njegovim pripadcima i ispravama osobi kojoj je rješenjem o ovrsi vozilo povjereno na čuvanje.

(2) Ako ovršenik u dodijeljenom roku ne postupi u skladu sa stavkom 1. ovoga članka vozilo će biti oduzeto na bilo kojem mjestu na kojem se ono zatekne, a ovrhovoditelj je dužan u roku od 60 dana predložiti vrijeme, mjesto i način provedbe te radnje kao i osigurati sva potrebna sredstva i radnu snagu za poduzimanje te radnje. Ako ovrhovoditelj ne predloži oduzimanje vozila u tom roku, sud će obustaviti ovrhu.

(3) Na zahtjev suda policija će pružiti potrebnu pomoć sudskom ovršitelju u provedbi radnji iz stavka 2. ovoga članka.

(4) Ako ovršenik u dodijeljenom roku ne postupi u skladu sa stavkom 1. ovoga članka, sud će naložiti stanici za tehnički pregled vozila u mjestu ovršenikova prebivališta da ukine registraciju vozila. Do opoziva sudskog naloga, vozilo za koje je ukinuta registracija ne može biti registrirano.

(5) Ako se vozilo povjerava na čuvanje komisionaru, njegovu procjenu i radnje koje prethode prodaji obavit će komisionar u skladu s odredbama članaka 176. do 182. ovoga Zakona.

**Prodaja vozila
Članak 181.**

(1) Vozila se prodaju u skladu sa zaključkom suda o načinu prodaje, bez isticanja oznake registarskog broja i broja šasije.

(2) Ako je vozilo povjereni na čuvanje komisionaru, njegovu prodaju obavit će javni bilježnik na dražbi.

(3) Ako se vozilo prodaje na dražbi, na dražbi mogu sudjelovati kao kupci samo osobe koje su položile jamčevinu.

(4) Ako se dražba provodi istodobno za više vozila, osoba koja namjerava sudjelovati u kupnji unaprijed neodređenog vozila dužna je položiti jamčevinu koja će se za takve kupnje odrediti u uvjetima prodaje.

(5) Sudionik u dražbi može zatražiti da u dražbi sudjeluje anonimno preko posebnog zastupnika.

(6) U slučaju iz stavka 5. ovoga članka sudionik u dražbi dobit će poseban broj s kojim će u njoj sudjelovati. Podaci o takvom kupcu su tajni.

**Predaja vozila kupcu
Članak 182.**

(1) Kupac je dužan položiti kupovninu i preuzeti vozilo odmah nakon zaključenja dražbe, odnosno prodaje neposrednom pogodbom. Odredbe članka 169. ovoga Zakona primjenjuju se na odgovarajući način.

(2) U slučaju iz stavka 1. ovoga članka sud će zaključkom ovlastiti kupca da na temelju toga zaključka zatraži od stanice za tehnički pregled vozila izdavanje prometne dozvole. Zaključak treba sadržavati sve podatke potrebne za izdavanje prometne dozvole.

(3) Zaključak iz stavka 2. ovoga članka neće se dostaviti ovršeniku ako je kupac u kupnji sudjelovao anonimno. Taj zaključak će se izdvojiti iz spisa i čuvati kao i ostale isprave u sudu za koje je određena obveza čuvanja tajnosti podataka. Ako je kupac u kupnji sudjelovao anonimno, ovršeniku će se dostaviti zaključak iz stavka 2. bez podataka o kupcu.

(4) Kupac postaje vlasnikom vozila njegovom predajom.

(5) Sud odnosno nadležno tijelo će posebnim zaključkom odrediti brisanje prava vlasništva ovršenika na prodanom vozilu u evidenciji o registriranim i označenim vozilima policijske uprave u kojemu je ono bilo upisano, te brisanja založnog prava u Upisniku osiguranja tražbina. Tim će zaključkom odrediti i brisanje prava drugih osoba na vozilu koja prestaju prodajom.

Evidencija o registriranim i označenim vozilima
Članak 183.

Ministar nadležan za unutarnje poslove pravilnikom propisuje način vođenja evidencije o registriranim i označenim vozilima na način da se u nju mogu upisivati podaci u skladu s prethodnim odredbama ovoga Odjeljka.

6. Namirenje ovrhovoditelja
Namirenje jednoga ovrhovoditelja
Članak 184.

(1) Ako se iz prodajne cijene namiruje samo ovrhovoditelj, sud će, bez održavanja ročišta, rješenjem odrediti da se iz iznosa dobivenoga prodajom stvari i oduzetoga novca namire redom: troškovi postupka, troškovi određeni u ovršnoj ispravi, kamate do dana unovčenja pokretnine i glavna tražbina.

(2) Višak prodajne cijene koji preostane nakon namirenja predat će se ovršeniku, ako za to nema smetnji.

Namirenje više ovrhovoditelja
Članak 185.

(1) Ako se u ovršnom postupku namiruje više ovrhovoditelja, odnosno ako se, pored ovrhovoditelja namiruju i osobe čija prava prestaju prodajom pokretnine, oni se iz prodajne cijene namiruju onim redom kojim su stekli založno ili drugo pravo koje prodajom prestaje, ako zakonom za određene tražbine nije propisano prvenstveno pravo namirenja.

(2) Ovrhovoditelji istoga reda koji se iz prodajne cijene ne mogu potpuno namiriti namiruju se razmijerno iznosima svojih tražbina.

(3) Troškovi ovršnoga postupka, troškovi određeni ovršnom ispravom i kamate imaju isti red namirenja kao i glavna tražbina.

(4) Pri donošenju rješenja o namirenju sud će uzeti u obzir samo one tražbine za koje je rješenje o ovrsi postalo pravomoćno do dana prodaje popisanih stvari.

**7. Primjena odredaba o ovrsi na nekretnini
Članak 186.**

Odredbe ovoga Zakona o ovrsi na nekretninama primjenjuju se na odgovarajući način i u postupku ovrhe na pokretninama, ako odredbama ove glave nije drugčije određeno.

**Glava dvanaesta
OČEVIDNIK NEKRETNINA I POKRETNINA KOJE SE PRODAJU U OVRŠNOM
POSTUPKU
Vođenje očeviđnika
Članak 187.**

(1) Agencija vodi očeviđnik nekretnina i pokretnina koje se prodaju u ovršnom postupku. Očeviđnik se vodi o svim nekretninama koje se prodaju u ovršnom postupku, a o pokretninama ako je njihova procijenjena vrijednost veća od 50.000,00 kuna ili niža ako se prodaja vrši putem usmene ili elektroničke javne dražbe.

(2) Očeviđnik o nekretninama iz stavka 1. ovoga članka sadrži podatke o strankama, katastarskoj čestici, katastarskoj općini, površini i adresi nekretnine, što u naravi predstavlja, koje su veličine pojedini njezini dijelovi, procijenjenoj vrijednosti nekretnine i drugim uvjetima prodaje.

(3) Očeviđnik o pokretninama iz stavka 1. ovoga članka sadrži podatke o strankama, podatke kojima se ona može identificirati ako se radi o pojedinačno određenoj stvari, odnosno o njezinoj vrsti, količini i kvaliteti, ako se radi o stvarima određenima po rodu i količini prema podacima iz zapisnika o pljenidbi, o procijenjenoj vrijednosti pokretne stvari, drugim uvjetima prodaje i ročištu za dražbu.

(4) U očeviđniku će se naznačiti i gdje se, kada i kako stvar može razgledati.

(5) Očeviđnik je javan. Dostupnost podataka upisanih u očeviđnik osigurat će se preko mrežnih stranica.

(6) Pravilnik o sadržaju, načinu vođenja očeviđnika iz stavaka 2. i 3. ovoga članka, način i rokove dostave podataka, obrasce za dostavu podataka te način zaštite identiteta stranke propisat će ministar nadležan za poslove pravosuđa.

**Dostava i upis podataka
Članak 188.**

(1) Sud koji vodi ovršni postupak dužan je Agenciji bez odgode dostaviti podatke iz članka 187. stavaka 2. i 3. ovoga Zakona.

(2) Sud koji vodi ovrhu dužan je obavijestiti Agenciju o tome je li predmet ovrhe prodan, odnosno dostaviti joj podatke o vremenu održavanja nove dražbe i novim uvjetima prodaje.

(3) Ako se prodaja obavlja preko javnog komisionara, javni je komisionar dužan Agenciji bez odgode dostaviti podatke o rješenju o ovrsi na pokretninama, strankama, naknadno procijenjenoj vrijednosti pokretnine, uvjetima prodaje, vremenu dražbe i načinu razgledanja pokretnina.

(4) Javni je komisionar dužan obavijestiti Agenciju i o tome je li predmet ovrhe prodan, odnosno dostaviti joj podatke o vremenu održavanja nove dražbe i novim uvjetima prodaje.

(5) Agencija je dužna najkasnije do isteka trećeg radnog dana od dana kada je primila podatke u očevidnik upisati propisane podatke o nekretninama i pokretninama koje se prodaju u ovršnom postupku.

(6) Agencija ima pravo na naknadu troškova koje će imati u vezi s upisom podataka u očevidnik i njegovim vođenjem.

Glava trinaesta
OVRHA NA NOVČANOJ TRAŽBINI OVRŠENIKA
1. Opće odredbe
Mjesna nadležnost
Članak 189.

(1) Za odlučivanje o prijedlogu za ovrhu na novčanoj tražbini ovršenika i za provedbu te ovrhe, ako nisu ispunjeni uvjeti za izravnu naplatu, mjesno je nadležan sud na čijem se području nalazi prebivalište ovršenika, a ako ovršenik nema prebivalište u Republici Hrvatskoj, nadležan je sud na čijem se području nalazi ovršenikovo boravište.

(2) Ako ovršenik nema u Republici Hrvatskoj ni boravište, mjesno je nadležan sud na čijem se području nalazi prebivalište ovršenikova dužnika, a ako ovaj nema prebivalište u Republici Hrvatskoj, nadležan je sud na čijem se području nalazi boravište ovršenikova dužnika.

(3) Odredbe stavaka 1. i 2. ovoga članka koje se odnose na prebivalište fizičke osobe na odgovarajući se način primjenjuju i na sjedište pravne osobe.

(4) Kad je ovršenik Republika Hrvatska ili koja pravna osoba s javnim ovlastima koja djeluje na cijelom državnom području, za ovrhu iz stavka 1. ovoga članka nadležan je sud na čijem području ovrhovoditelj ima prebivalište ili sjedište u Republici Hrvatskoj. Ako ovrhovoditelj nema prebivalište ili sjedište u Republici Hrvatskoj, za ovrhu protiv Republike Hrvatske nadležan je sud u Zagrebu, a za ovrhu protiv drugih pravnih osoba s javnim ovlastima sud na čijem je području njihovo sjedište.

Ovršne radnje
Članak 190.

(1) Ovrha na novčanoj tražbini ovršenika provodi se pljenidbom i prijenosom tražbine, ako ovim Zakonom za pojedine slučajeve nije drukčije određeno.

(2) Prijedlogom za ovrhu može se zahtijevati da se odredi samo pljenidba novčane tražbine, ali u tom je slučaju ovrhovoditelj dužan u roku od tri mjeseca od dana kad mu je dostavljeno rješenje o pljenidbi, odnosno od dana kad mu je dostavljena obavijest o očitovanju ovršenikova dužnika ili o tome da se on nije očitovao u određenom roku, podnijeti prijedlog za prijenos tražbine.

(3) Ako ovrhovoditelj u tom roku ne podnese takav prijedlog, ovrha će se obustaviti.

(4) Založna prava stečena prema odredbama ove glave, osim založnih prava na novčanoj tražbini po računu, upisuju se u Upisnik osiguranja tražbina, ako ovim Zakonom za pojedine slučajeve nije drukčije određeno.

Opseg ovrhe
Članak 191.

(1) Pljenidba i prijenos novčane tražbine mogu se odrediti i provesti samo u iznosu koji je potreban za namirenje tražbine ovrhovoditelja, osim ako je u pitanju nedjeljiva tražbina.

(2) Ako više ovrhovoditelja traži ovrhu na istoj tražbini koja je djeljiva, pljenidba i prijenos određuju se u odgovarajućim iznosima u korist svakoga ovrhovoditelja.

2. Pljenidba tražbine
Učinak pljenidbe
Članak 192.

(1) Pljenidba se provodi dostavom rješenja o ovrsi ovršenikovu dužniku kojim se ovršenikovu dužniku zabranjuje da ovršeniku ispuni novčanu tražbinu, a ovršeniku zabranjuje da tu tražbinu naplati ili da inače raspolaže njome i zalogom koji je dan za njezino osiguranje.

(2) Pljenidba je provedena danom dostave rješenja o ovrsi ovršenikovu dužniku, ako ovim Zakonom nije drukčije propisano.

(3) Ovrhovoditelj pljenidbom stječe založno pravo na ovršenikovoj tražbini.

(4) Ovršenikov dužnik nema pravo žalbe protiv rješenja o pljenidbi.

Pljenidba tražbine zasnovane na vrijednosnom papiru
Članak 193.

(1) Pljenidbu novčane tražbine zasnovane na vrijednosnom papiru koji se prenosi indosamentom ili za čije je ostvarenje inače potreban taj papir provodi sudska ovršitelj oduzimanjem papira od ovršenika i njegovom predajom sudu, odnosno javnom bilježniku. Pljenidba je obavljena oduzimanjem papira od ovršenika.

(2) Pravne radnje potrebne za očuvanje ili ostvarenje prava iz papira iz stavka 1. ovoga članka obavlja u ovršenikovo ime sudska ovršitelj na temelju zaključka suda.

(3) Pljenidba novčane tražbine zasnovane na dionici za koju nije izdana isprava o dionici, kao i na dionici koja glasi na ime za koju je izdana ta isprava obavlja se dostavom rješenja o pljenidbi dioničkom društvu. U tom slučaju odgovarajuće se primjenjuju odredbe članka 192. ovoga Zakona.

Založno pravo na kamatama
Članak 194.

Založno pravo stečeno na tražbini po kojoj teku kamate odnosi se i na kamate koje dospijevaju nakon pljenidbe.

Prednosni red prava stečenih prije pokretanja postupka
Članak 195.

Ako zbog provedbe ovrhe na novčanoj tražbini prestaju založna i druga prava koja su stečena prije pokretanja postupka, prednosni red u namirenju tih prava određuje se prema propisima koji uređuju stjecanje reda prvenstva tih prava izvan ovršnoga postupka.

Izjašnjenje ovršenikova dužnika
Članak 196.

(1) Sud će, na prijedlog ovrhovoditelja, zatražiti od ovršenikova dužnika da se u roku koji odredi sud očituje o tome priznaje li i u kojem iznosu zaplijenjenu tražbinu i je li voljan namiriti je, te je li njegova obveza da namiri tu tražbinu uvjetovana ispunjenjem neke druge obveze.

(2) Prijedlog za očitovanje ovršenikova dužnika ovrhovoditelj može spojiti s ovršnim prijedlogom ili ga dati posebnim podneskom nakon toga prijedloga, a najkasnije do prijenosa tražbine.

(3) Očitovanje ovršenikova dužnika dostavit će se ovrhovoditelju bez odgode.

(4) Iznimno od odredbi ovoga članka, sud neće zatražiti očitovanje od ovršenikova poslodavca, odnosno Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje kada su oni ovršenikovi dužnici s osnove obveza iz radnog odnosa, odnosno prava iz mirovinskog osiguranja.

(5) Ovršenikovom poslodavcu, odnosno Hrvatskom zavodu za mirovinsko osiguranje sud će na prijedlog ovrhovoditelja zabraniti ispunjenje novčanih obveza ovršeniku u gotovom novcu i naložiti mu da do drukčije obavijesti suda sve novčane obveze prema ovršeniku mora ispunjavati uplatom novčanih sredstva na račun ovršenika otvoren kod banke u Republici Hrvatskoj.

(6) Iznimno od odredbe stavka 5. ovoga članka, ako ovršenik nema otvoren račun kod banke u Republici Hrvatskoj, sud će u slučaju iz stavka 5. ovoga članka na zahtjev ovrhovoditelja naložiti Agenciji da naloži banci otvaranje prijelaznog računa za potrebe provedbe ovrhe te će naložiti ovršenikovom poslodavcu, odnosno Hrvatskom zavodu za mirovinsko osiguranje da iznos primanja koji nije izuzet od ovrhe uplaćuje na taj račun.

(7) Ministar nadležan za poslove pravosuđa pravilnikom će propisati način otvaranja i vođenja računa iz stavka 6. ovoga članka.

Odgovornost ovršenikova dužnika Članak 197.

(1) Ovršenikov dužnik odgovara ovrhovoditelju za štetu koju mu je nanio time što se nije očitovao, ili što se neistinito ili nepotpuno očitovao, odnosno nije postupio po nalogu suda.

(2) Sud će upozoriti ovršenikova dužnika na tu njegovu odgovornost.

Pljenidba tražbine osigurane založnim pravom upisanim u javnoj knjizi Članak 198.

(1) Pljenidba tražbine osigurane založnim pravom upisanim u zemljišnoj knjizi ili drugoj javnoj knjizi u koju se upisuju prava na nekretninama, pokretninama ili pravima provodi se upisom pljenidbe u tu knjigu.

(2) Upis se obavlja po službenoj dužnosti, uz naznaku da je pljenidba na temelju koje je na tražbini stečeno založno pravo određena radi namirenja tražbine ovrhovoditelja.

3. Prijenos tražbine

a) Opće odredbe

Vrste prijenosa

Članak 199.

(1) Zaplijenjena tražbina prenosi se na ovrhovoditelja u skladu s njegovim prijedlogom, radi naplate ili umjesto isplate.

(2) Ovrhovoditelj je dužan već u ovršnom prijedlogu zatražiti da se tražbina na njega prenese radi naplate ili umjesto isplate, ako ovim Zakonom nije drugčije određeno. O vrsti prijenosa sud odlučuje rješenjem o ovrsi.

(3) U rješenju o ovrsi ili u posebnom rješenju o prijenosu pozvat će se ovršenikov dužnik da dužni iznos položi kod suda uplatom na određeni račun i da o tome obavijesti sud.

Posebni uvjeti za prijenos nedjeljive tražbine
Članak 200.

(1) Tražbina koja se zasniva na vrijednosnom papiru koji se prenosi indosamentom ili za čije je ostvarenje potrebno podnošenje toga papira, ili koje se iz drugih razloga ne može dijeliti u pogledu prijenosa ili ostvarenja, može se prenijeti samo u svojem punom iznosu.

(2) Ako je više ovrhovoditelja podnijelo prijedlog za prijenos u razne dane, sud će prenijeti tražbinu na ovrhovoditelja koji je prvi podnio prijedlog, a ako je više ovrhovoditelja podnijelo prijedlog istoga dana, tražbina će se prenijeti na ovrhovoditelja čija je tražbina najveća.

Provjeda prijenosa
Članak 201.

(1) Prijenos tražbine je proveden dostavom ovršenikovu dužniku rješenja kojim je prijenos određen.

(2) Prijenos tražbine zasnovane na vrijednosnom papiru koji se prenosi indosamentom ili kojega je radi ostvarenja inače potrebno podnijeti, proveden je kada sud na taj papir stavi izjavu o prijenosu i papir s tom izjavom pred ovrhovoditelju.

Obveze ovršenika i ovrhovoditelja
Članak 202.

(1) Ovršenik je dužan u roku što ga odredi sud na zahtjev ovrhovoditelja na koga je tražbina prenesena dati objašnjenja koja su ovrhovoditelju potrebna radi ostvarivanja te tražbine i predati mu isprave koje se na tu tražbinu odnose.

(2) Ovrhovoditelj na koga je prenesen dio tražbine dužan je, ako to ovršenik zatraži, u roku što ga odredi sud, dati osiguranje da će nakon ostvarenja te tražbine vratiti isprave koje se odnose na tražbinu.

(3) Sud će na prijedlog ovrhovoditelja provesti ovru protiv ovršenika radi predaje isprava ako ih on sam ne preda.

(4) Predaju isprava koje se nalaze kod treće osobe ovrhovoditelj može zahtijevati tužbom, ako bi to pravo imao ovršenik.

(5) Na ispravi koja se daje ovrhovoditelju sud će zabilježiti da je proveden prijenos tražbine za koju je određena ovra.

Polaganje novca kod suda, odnosno javnoga bilježnika
Članak 203.

(1) Ovršenikov dužnik kojemu je dostavljeno rješenje o ovrsi ili posebno rješenje o prijenosu ispunjava svoju obvezu polaganjem novca kod suda koji provodi ovru, odnosno javnoga bilježnika, osim ovršenikovih dužnika iz članka 196. stavka 4. ovoga Zakona koji svoju obvezu ispunjavaju uplatom novčanih sredstva na račun ovršenika otvoren kod banke u Republici Hrvatskoj.

(2) Ako je radi naplate prenesene novčane tražbine ovrhovoditelj morao pokrenuti sudske ili drugi postupak, sud ili tijelo koje vodi postupak, u odluci kojom prihvata zahtjev ovrhovoditelja naložiti će ovršenikovu dužniku da dužni iznos položi kod suda koji provodi ovru, odnosno javnoga bilježnika.

(3) Na temelju odluke kojom je ovršenikovu dužniku naloženo da dužni iznos položi kod suda koji provodi ovru, odnosno javnoga bilježnika, na prijedlog ovrhovoditelja na koga je tražbina prenesena provest će se ovra protiv ovršenikova dužnika i novac naplaćen tom ovrom, nakon podmirenja troškova postupka, doznačiti po službenoj dužnosti sudu koji provodi ovru. O obavljenoj doznaci obavijestiti će se sud.

b) Prijenos radi naplate
Ovlaštenja ovrhovoditelja
Članak 204.

(1) Prijenosom tražbine radi naplate ovlašćuje se ovrhovoditelj da traži od ovršenikova dužnika isplatu iznosa naznačenoga u rješenju o ovrsi ili u posebnom rješenju o prijenosu, ako je taj iznos dospio, da obavlja sve radnje koje su potrebne radi očuvanja i ostvarenja prenesene tražbine i da se koristi pravima u vezi sa zalogom koji je dan za osiguranje te tražbine.

(2) Prijenosom tražbine radi naplate ovrhovoditelj nije ovlašten na teret ovršenika zaključiti nagodbu, ovršenikovu dužniku oprostiti dug ili prenesenim tražbinama inače raspolagati, te ni s ovršenikovim dužnikom sklopiti ugovor da odluku o tražbini, ako je ona sporna, doneše izbrani sud.

(3) Ovhovoditelju na koga je prenesena tražbina radi naplate ovršenikov dužnik može istaknuti samo prigovore koje bi mogao istaknuti ovršeniku.

(4) Ustupanje prenesene tražbine koju je obavio ovršenik nakon prijenosa bez učinka je na prava koja je ovrhovoditelj stekao prijenosom.

Prijenos radi naplate tražbine upisane u javnoj knjizi
Članak 205.

Prijenos radi naplate tražbine upisane u zemljišnoj knjizi ili drugoj javnoj knjizi u koju se upisuju prava na nekretninama upisat će se po službenoj dužnosti.

Uvjetovanost obveze ovršenikova dužnika predajom stvari
Članak 206.

(1) Ako obveza ovršenikova dužnika da isplati tražbinu ovisi o obvezi ovršenika da mu predala određenu stvar koja se nalazi u posjedu ovršenika, a ta je obveza utvrđena pravomoćnom presudom, sud će, na prijedlog ovrhovoditelja na koga je tražbina prenesena radi naplate, naložiti ovršeniku predaju stvari sudu radi predaje ovršenikovu dužniku.

(2) Na prijedlog ovrhovoditelja, sud će prema ovršeniku koji nije predao stvar u određenom roku provesti ovru radi predaje stvari.

Obavješćivanje ovršenika o tužbi za naplatu prenesene tražbine
Članak 207.

Ovhovoditelj koji je podnio tužbu radi naplate prenesene tražbine dužan je bez odgode obavijestiti ovršenika o pokrenutoj parnici. U protivnom odgovara ovršeniku za štetu koju on pretrpi zbog toga propusta.

Zakašnjenje u naplati prenesene tražbine
Članak 208.

(1) Ovhovoditelj koji se ne brine za naplatu prenesene tražbine odgovara za štetu koja je time nanesena drugom vjerovniku koji ima založno ili koje drugo pravo koje se namiruje iz tražbine.

(2) U slučaju iz stavka 1. ovoga članka sud može, na prijedlog drugoga vjerovnika, ukinuti rješenje o prijenosu tražbine na neurednoga ovrhovoditelja i tražbinu prenijeti na drugoga vjerovnika.

Namirenje ovrhovoditelja
Članak 209.

(1) Ovhovoditelj na koga je tražbina prenesena radi naplate namiruje se iz sredstava položenih kod suda, odnosno javnoga bilježnika, ako ovim Zakonom nije drukčije određeno.

(2) Namirenje ovrhovoditelja i drugih osoba čija prava prestaju provedbom ovrhe provodi se uz odgovarajuću primjenu odredaba članaka 184. i 185. ovoga Zakona.

**c) Prijenos umjesto isplate
Članak 210.**

(1) Zaplijenjena tražbina prelazi prijenosom umjesto isplate na ovrhovoditelja do prenesenoga iznosa, s učinkom ustupanja tražbine uz naknadu.

(2) Ako je prenesena tražbina osigurana založnim pravom upisanim u zemljишnoj knjizi ili drugoj javnoj knjizi u koju se upisuju prava na nekretninama, sud će, po službenoj dužnosti, prenijeti ovršenikova prava na ovrhovoditelja, a brisati založno pravo upisano u korist ovršenika.

(3) Ovrhovoditelj na kojega je tražbina prenesena umjesto isplate dužan je tražbinu naplatiti po pravilima koja važe za tražbine prenesene radi naplate, s time da se novac dobiven ostvarenjem tražbine isplaćuje izravno ovrhovoditelju, osim u slučaju iz stavka 4. ovoga članka.

(4) Ovrhovoditelj na kojega je tražbina prenesena umjesto isplate smatra se namirenim i samim prijenosom, u visini te tražbine, ako u ovršnom postupku nije sudjelovalo više ovrhovoditelja ili drugih vjerovnika koji se namiruju iz prenesene tražbine. Ako u ovršnom postupku sudjeluju takve osobe, ovrhovoditelj na koga je tražbina prenesena umjesto isplate smatrati će se ovrhovoditeljem na koga je tražbina prenesena radi naplate.

(5) Okolnost da je na ovrhovoditelja tražbina prenesena umjesto isplate ne utječe na odgovornost ovršenika za istinitost i naplativost prenesene tražbine.

**4. Posebne odredbe o ovrsi na novčanoj tražbini po računu
Ovršne radnje
Članak 211.**

Ovrha na novčanoj tražbini po računu i oročenim novčanim sredstvima provodi se pljenidbom novčanih sredstva i njihovim prijenosom.

**Rješenje o ovrsi
Članak 212.**

(1) Rješenjem o ovrsi na novčanoj tražbini po računu nalaže se Agenciji da, prema osobnom identifikacijskom broju ovršenika, izda nalog da se za iznos za koji je ovrha određena zaplijene novčana sredstva po svim računima i oročenim novčanim sredstvima u svim finansijskim institucijama u kojima ovršenik ima otvorene račune i oročena novčana sredstva te da se zaplijenjena novčana sredstva prenesu na ovrhovoditeljev račun. To rješenje ima učinak rješenja o ovrsi kojim su određeni zapljena novčane tražbine i prijenos radi naplate.

(2) Iznimno od odredbe stavka 1. ovoga članka:

- u rješenju o ovrsi na novčanoj tražbini po računu, na prijedlog ovrhovoditelja, naložit će se da se iznos troškova postupka za koji je određena ovrha prenese na račun odvjetnika koji u tom postupku zastupa ovrhovoditelja kao punomoćnik
- kada se ovrha treba provesti na novčanim sredstvima po računu specifične namjene, ovrha se provodi isključivo na novčanim sredstvima po tom računu.

(3) Ovrha se ne provodi na oročenim novčanim sredstvima, odnosno računima izuzetima od ovrhe na temelju zakona.

Pljenidba i prijenos zaplijenjenih novčanih sredstava. Rok za prijenos zaplijenjenih novčanih sredstva

Članak 213.

(1) Agencija će nakon što primi rješenje o ovrsi iz članka 212. stavka 1. ovoga Zakona upisati osnovu za plaćanje u Očeviđnik redoslijeda osnova za plaćanje i izdati nalog financijskim institucijama da zaplijene i prenesu zaplijenjena novčana sredstva ako ovršenik ima novčanih sredstva na računima odnosno oročenim novčanim sredstvima. Pljenidba novčanih sredstava je provedena u trenutku kada banka izvrši zapljenu novčanih sredstava na računu i/ili oročenim novčanim sredstvima ovršenika prema nalogu Agencije.

(2) Ovrhovoditelj stječe založno pravo na ovršenikovo tražbini prema financijskoj instituciji za isplatu novčanih sredstava na računu i/ili oročenim novčanim sredstvima pljenidbom novčanih sredstava na računu ovršenika, u iznosu zapljene.

(3) Financijska institucija će prijenos zaplijenjenih novčanih sredstava obaviti kad za to dobije nalog Agencije.

(4) Ako Agencija u roku od 60 dana od dana kad joj je dostavljeno rješenje o ovrsi ne primi rješenje o odgodi ovrhe ili rješenje o ukidanju rješenja o ovrsi ili o obustavi ovrhe, naložit će prijenos zaplijenjenog iznosa na račun naveden u rješenju o ovrsi. Agencija će naložiti prijenos i prije proteka roka od 60 dana ako ovršenik u Agenciji da pisanu suglasnost kojim izričito dozvoljava prijenos zaplijenjenih sredstava prije proteka tогa roka.

(5) Ako je rješenjem o ovrsi naloženo plaćanje određenih iznosa u određenim razmacima, Agencija će financijskoj instituciji izdavati naloge za prijenos u skladu s nalogom iz rješenja o ovrsi. Redoslijed naplate svih budućih obroka računa se prema članku 228. stavku 4. ovoga Zakona, ako odredbama posebnog zakona nije drugčije određeno.

(6) U rješenju o ovrsi kojim se određuje ovrha radi naplate tražbine po osnovi neisplaćene plaće, naknade plaće ili otpremnine na novčanoj tražbini po računu ovršenika, sud će naložiti Agenciji da ovrhu radi naplate tražbine iz tog rješenja provede prije ovrhe radi naplate svih drugih tražbina po tom računu neovisno o vremenu njihova nastanka, osim ovrhe radi ostvarenja djetetove tražbine uzdržavanja.

(7) Ako odredbama ovog odjeljka nije drukčije propisano, na postupanje Agencije u postupku pljenidbe i prijenosa zaplijenjenih novčanih sredstava na temelju rješenja o ovrsi na odgovarajući način se primjenjuju odredbe ovoga Zakona o postupanju Agencije.

(8) Za obavljanje poslova iz stavka 1. ovoga članka Agencija i finansijske institucije imaju pravo na naknadu osim ako ovim Zakonom nije drugačije propisano.

(9) Naknade iz stavka 8. ovoga članka oslobođene su plaćanja poreza na dodanu vrijednost i nisu prihod Državnog proračuna Republike Hrvatske.

(10) Iznos, rokove, kriterije te način obračuna i plaćanja naknade u postupku ovrhe na temelju ovršne isprave iz stavka 8. ovoga članka utvrditi će Vlada Republike Hrvatske uredbom u roku od 30 dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

Ovrha u korist više ovrhovoditelja za tražbine s osnove zakonskog uzdržavanja za dijete Članak 214.

(1) Ako je ovrha određena u korist više ovrhovoditelja koji imaju tražbine po osnovi uzdržavanja djeteta, ovrha se provodi u korist tih ovrhovoditelja razmjerno, prema visini njihovih tražbina na dan kada je kasniji ovrhovoditelj podnio zahtjev za provedbu ovrhe, iz raspoloživih novčanih sredstava na računima ovršenika.

(2) Odredba stavka 1. ovoga članka na odgovarajući način primjenjuje se i u slučaju kada ovrhovoditelj izravno zatraži od Agencije da provede naplatu njegove tražbine s osnove zakonskog uzdržavanja za dijete, a kako je propisano u članku 216. ovoga Zakona.

(3) Ovrha radi naplate tražbine s osnove troška nastalog u povodu tražbine iz stavka 1. ovoga članka provodi se odgovarajućom primjenom stavka 1. i 2. ovoga članka.

Ovrha prema solidarnim ovršenicima Članak 215.

(1) Ako na temelju ovršne isprave dva ili više ovršenika solidarno odgovaraju, sud koji je nadležan za bilo kojeg od solidarnih ovršenika donijet će protiv svih njih ili samo nekih od njih, jedno rješenje o ovrsi.

(2) Ako je ovrha određena protiv dvaju ili više solidarnih ovršenika ovrha se provodi po svim računima solidarnih ovršenika u isto vrijeme tako da se od svakog ovršenika naplati jednaka svota.

(3) Ako na računima solidarnih ovršenika nema dovoljno novčanih sredstava da se naplata provede odjednom, ovrha se provodi s bilo kojeg od tih računa.

Izravna naplata
Članak 216.

(1) Ako ovrhovoditelj izravno zatraži od Agencije da na temelju ovršne odluke domaćeg suda ili izvršne odluke upravnog tijela koje imaju potvrdu ovršnosti, odnosno izvršnosti, ovršne nagodbe sklopljene pred domaćim sudom ili izvršne nagodbe sklopljene pred upravnim tijelom, ovršne nagodbe postignute u postupku mirnog rješenja spora na temelju članka 186.a Zakona o parničnom postupku, zadužnice, bjanko zadužnice, europskog ovršnog naslova ili europskog platnog naloga s potvrdom ovršnosti, a koje glase na ispunjenje odredene novčane tražbine, obračuna poslodavca o neisplati dospjelog iznosa plaće, naknade plaće ili otpremnine provede naplatu te tražbine prijenosom novčanih sredstava s računa koje ovršenik ima kod finansijskih institucija na ovrhovoditeljev račun kojeg je odredio u zahtjevu za izravnu naplatu, Agencija će postupiti kao u povodu rješenja o ovrsi koje je dostavio sud.

(2) Isprave iz stavka 1. ovoga članka ovrhovoditelj dostavlja Agenciji uz izvornik zahtjeva za izravnu naplatu na propisanom obrascu. Zahtjev za povlačenjem zahtjeva za izravnu naplatu ovrhovoditelj dostavlja Agenciji u izvorniku na propisanom obrascu.

(3) Uz zahtjev za izravnu naplatu ovrhovoditelj treba priložiti izvornik, otpravak, ovjereni prijepis ili ovjerenu presliku isprave iz stavka 1. ovoga članka osim zadužnice koju je ovrhovoditelj dužan priložiti u izvorniku te ovjereni prijevod te isprave na hrvatski jezik u slučaju kada je sastavljena na stranom jeziku.

(4) U postupku izravne naplate tražbine na temelju isprava iz stavka 1. ovoga članka na odgovarajući se način primjenjuju odredbe članaka 212. do 215. ovoga Zakona.

(5) Ovrha na novčanoj tražbini po računu ovršenika na temelju obračuna poslodavca o neisplati dospjelog iznosa plaće, naknade plaće ili otpremnine provest će se prije ovrhe radi naplate svih drugih tražbina po tom računu neovisno o vremenu njihova nastanka, osim ovrhe radi ostvarenja djetetove tražbine uzdržavanja.

(6) Ovrha na novčanoj tražbini po računu ovršenika na temelju drugih isprava iz stavka 1. ovog članka, radi naplate tražbine s osnove neisplaćenog dospjelog iznosa plaće, naknade plaće ili otpremnine provest će se sukladno odredbi stavka 5. ovoga članka ako se iz same isprave može utvrditi da se radi o takvoj vrsti tražbine, prije ovrhe radi naplate svih drugih tražbina po tom računu neovisno o vremenu njihova nastanka, osim ovrhe radi ostvarenja djetetove tražbine uzdržavanja. Ako se iz isprave iz stavka 1. ovog članka ne može utvrditi da se radi o ovoj vrsti tražbine, Agencija će postupiti na način propisan u stavku 5. ovoga članka ako ovrhovoditelj uz ispravu iz stavka 1. ovog članka dostavi potvrdu suda kojom je potvrđeno da se radi o tražbini s osnove neisplaćenog dospjelog iznosa plaće, naknade plaće ili otpremnine.

(7) Agencija će primjerak zahtjeva sa svim podacima o ispravi na temelju koje se provodi izravna naplata, odmah po upisu osnove za plaćanje u Očevidnik redoslijeda osnova za plaćanje otpremiti ovršeniku pravnoj osobi elektroničkim putem u poslovni korisnički pretinac, odnosno

u pretinac iz članka 17. stavka 1. ovoga Zakona, a kada otprema u pretinac nije moguća, na adresu sjedišta ovršenika pravne osobe, a ovršeniku fizičkoj osobi koja obavlja registriranu gospodarsku djelatnost i koja se bavi slobodnim zanimanjem odnosno potrošaču, u osobni korisnički pretinac iz članka 17. stavka 8. ovog Zakona, odnosno kada otprema u osobni korisnički pretinac nije moguća, na adresu prebivališta ovršenika fizičke osobe koja obavlja registriranu gospodarsku djelatnost i koja se bavi slobodnim zanimanjem odnosno potrošača. Iznimno, ako prema podacima iz evidencije Ministarstva unutarnjih poslova proizlazi da je fizička osoba koja obavlja registriranu gospodarsku djelatnost i koja se bavi slobodnim zanimanjem odnosno potrošač prijavila boravište u kojem drugom mjestu u Republici Hrvatskoj ili da je prijavila koje drugo mjesto ili način na koji joj se dostava može obaviti, dostava se toj osobi obavlja na adresu njezina upisana boravišta odnosno na drugom prijavljenom mjestu ili na drugi prijavljeni način.

(8) Financijska institucija kojoj je Agencija naložila da provede zapljenu računa ovršenika odnosno da onemogući raspolaganje oročenim novčanim sredstvima dužna je bez odgode na način koji je uobičajen za obavlještanje imatelja računa o promjenama na računu obavijestiti ovršenika da su mu određena sredstva na računu zaplijenjena odnosno da mu je onemogućeno raspolaganje njima te da odgovarajuće podatke o tome može dobiti od Agencije.

(9) Agencija će provesti ovrhu na zahtjev osobe koja u ovršnoj ispravi nije označena kao vjerovnik, odnosno protiv osobe koja u ovršnoj ispravi nije označena kao dužnik u slučaju iz članka 33. stavka 1. i 2. ovoga Zakona.

(10) Agencija će nastaviti provoditi ovrhu na zahtjev i u korist osobe koja u ovršnoj ispravi nije označena kao vjerovnik u slučaju iz članka 33. stavka 3. ovoga Zakona na način da će upisati promjenu podataka o ovrhovoditelju u Očevidnik redoslijeda osnova za plaćanje i nastaviti izdavati financijskim institucijama naloge za pljenidbu, ali će zastati s izdavanjem naloga financijskim institucijama za prijenos novčanih sredstava. Primjerak zahtjeva za nastavak postupka izravne naplate Agencija će otpremiti prвobitnom ovrhovoditelju sukladno odredbi stavka 7. ovoga članka.

(11) Agencija će nastaviti provoditi ovrhu na zahtjev ovrhovoditelja protiv osobe koja u ovršnoj ispravi nije označena kao dužnik u slučaju iz članka 33. stavka 4. ovoga Zakona, na način da će osnovu za plaćanje upisati u Očevidnik redoslijeda osnova za plaćanje za novog ovršenika s vremenom primitka zahtjeva ovrhovoditelja za nastavak provedbe ovrhe i izdati financijskim institucijama naloge za pljenidbu novčanih sredstava. Primjerak zahtjeva za nastavak postupka izravne naplate Agencija će otpremiti novom ovršeniku sukladno odredbi stavka 7. ovoga članka.

(12) Prvobitni ovrhovoditelj, odnosno novi ovršenik ovlašten je pred nadležnim sudom tražiti donošenje rješenja kojim će naložiti Agenciji da odgodi izdavanje naloga financijskim institucijama za prijenos zaplijenjenih sredstava, odnosno rješenje kojim će se nastavak pljenidbe i prijenosa proglašiti nedopuštenim, u kojem slučaju se na odgovarajući način primjenjuje odredba članka 217. ovoga Zakona.

(13) Ako Agencija u roku od 60 dana od dana kada joj je dostavljena isprava iz stavka 10. i 11. ovoga članka ne zaprimi drukčiju odluku suda, nastavit će s izdavanjem naloga financijskim institucijama za prijenos sredstava.

(14) Agencija će izvršiti prijenos zaplijenjenih sredstava i prije proteka roka iz stavka 13. ovoga članka ako prvobitni ovrhovoditelj u Agenciji da pisani suglasnost kojim izričito dozvoljava prijenos zaplijenjenih sredstava prije proteka tog roka.

(15) Sadržaj i oblik zahtjeva za izravnu naplatu i zahtjeva za povlačenje zahtjeva za izravnu naplatu utvrdit će ministar nadležan za poslove pravosuđa pravilnikom.

Pravna sredstva ovršenika
Članak 217.

(1) Nakon što primi obavijest o tome da je protiv njega zatražena izravna naplata tražbine na temelju isprave iz članka 216. stavka 1. ovoga Zakona, prema odredbi članka 216. stavka 7. ovog Zakona ili nakon što na drugi način sazna za to da je zatražena takva naplata protiv njega, ovršenik može predložiti sudu da doneše rješenje kojim će naložiti Agenciji da odgodi izdavanje naloga financijskim institucijama za prijenos zaplijenjenih sredstava, odnosno rješenje kojim će pljenidbu i prijenos proglašiti nedopuštenim ili podnijeti žalbu nakon proteka roka.

(2) Na prijedlog za odgodu prijenosa iz stavka 1. ovoga članka na odgovarajući se način primjenjuju odredbe ovoga Zakona o odgodi ovrhe, a na prijedlog za proglašenje pljenidbe i prijenosa nedopuštenim iz stavka 1. ovoga članka na odgovarajući se način primjenjuju odredbe ovoga Zakona o žalbi protiv rješenja o ovrsi.

(3) O prijedlogu za odgodu prijenosa iz stavka 1. ovoga članka sud je dužan odlučiti u roku od 15 dana i, ako prihvati taj prijedlog, rješenje kojim će odrediti odgodu odmah dostaviti Agenciji.

(4) Ako prijenos sredstava s računa ovršenika bude obavljen prije nego što sud dostavi rješenje kojim prihvaca prijedlog o odgodi ovrhe ili rješenje kojim proglašava pljenidbu i prijenos nedopuštenim, ovršenik može u posebnoj parnici ostvarivati svoje pravo na povrat tih sredstava, kao i pravo na naknadu štete.

Nedopuštenost sudske ovrhe
Članak 218.

Sud će odbaciti kao nedopušten prijedlog za ovrhu na novčanim sredstvima na računu na temelju isprava iz članka 216. stavka 1. ovoga Zakona na temelju kojih se može od Agencije zatražiti izravna naplata, osim ako se na temelju tih isprava nije mogla provesti naplata preko Agencije, o čemu će Agencija izdati potvrdu.

**Posebne odredbe o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima koja su izuzeta od ovrhe ili
na kojima je ovrha ograničena**
Članak 219.

- (1) Ovršenik je dužan obavijestiti Agenciju o primanjima koja su izuzeta od ovrhe ili na kojima je ovrha ograničena na propisanom obrascu.
- (2) Po primitku obavijesti iz stavka 1. ovoga članka, Agencija je bez odgode dužna naložiti baci koju je ovršenik naveo u obavijesti iz stavka 1. ovoga članka da ovršeniku otvor poseban račun na koji će se uplaćivati sva primanja iz stavka 1. ovoga članka.
- (3) O otvaranju posebnog računa banka je bez odgode dužna obavijestiti Agenciju. Banka kod koje je otvoren poseban račun ne naplaćuje naknadu za otvaranje, vođenje i zatvaranje posebnog računa.
- (4) Banka iz stavka 2. ovoga članka dužna je po nalogu Agencije bez odgode, prije nego što zaplijenjena novčana sredstva prenese na račun ovrhovoditelja, dio primanja koji je izuzet od ovrhe ili na kojem je ovrha ograničena prenijeti na poseban račun, u skladu s odredbama članaka 82. i 83. ovoga Zakona.
- (5) Za prijenos zaplijenjenih novčanih sredstva na poseban račun, banke ne naplaćuju naknadu.
- (6) Uplatitelj primanja koja su izuzeta od ovrhe iz članka 82. ovoga zakona, odnosno banka, dužni su na zahtjev suda dostaviti podatke o uplatama, odnosno podatke o uplatama i stanju na posebnom računu iz stavka 3. ovoga članka.
- (7) Osoba kojoj se preko računa uplaćuju primanja koja su izuzeta od ovrhe ili na kojima je ovrha ograničena može, u slučaju kada su ta sredstva još uvijek zaplijenjena na njezinim računima preko kojih prima uplatu takvih primanja, zatražiti od Agencije da naloži financijskoj instituciji prijenos sredstava izuzetih od ovrhe na poseban račun u cijelosti uz potvrdu uplatitelja da se radi o primanjima u cijelosti izuzetima od ovrhe iz članka 82. ovoga Zakona odnosno da naloži financijskoj instituciji prijenos zaplijenjenih sredstava na poseban račun do preostalog mjesecnog iznosa na kojem je ovrha ograničena iz članka 83. stavka 2. ovoga Zakona.
- (8) Uplatitelji primanja koja su izuzeta od ovrhe ili na kojima je ovrha ograničena dužni su u uplati naznačiti da uplaćuju primanje koja je izuzeto od ovrhe ili na kojem je ovrha ograničena ako je to moguće s obzirom na način uplate.
- (9) Ministar nadležan za poslove pravosuđa pravilnikom će propisati oblik i sadržaj obrasca iz stavka 1. ovoga članka te postupanje s primanjima, odnosno računima ovršenika fizičke osobe izuzetim od ovrhe.

Odgovornost Agencije i finansijske institucije
Članak 220.

- (1) Ovrhovoditelj može predložiti da sud u ovršnom postupku rješenjem naloži Agenciji da provede ovru za koju ovrhovoditelj tvrdi da ju je Agencija propustila provesti.
- (2) Ovrhovoditelj može predložiti da sud u ovršnom postupku rješenjem naloži finansijskoj instituciji da mu isplati sve obroke što ih je finansijska institucija propustila obustaviti i isplatiti.
- (3) Sud će u slučaju iz stavaka 1. i 2. ovoga članka zatražiti očitovanje Agencije i/ili finansijske institucije.
- (4) Prijedlog iz stavaka 1. i 2 ovoga članka ovrhovoditelj može podnijeti do završetka ovršnoga postupka.
- (5) Agencija, odnosno finansijska institucija koja nije postupila prema rješenju o ovrsi ili je propustila postupiti po odredbama ovoga Zakona, odgovara za štetu koju je ovrhovoditelj zbog toga pretrpio.

5. Zadužnica i bjanko zadužnica
Zapljena novčanih sredstava na temelju zadužnice
Članak 221.

- (1) Dužnik može privatnom ispravom potvrđenom kod javnog bilježnika dati suglasnost da se radi naplate tražbine određenoga vjerovnika zaplijene novčana sredstva po svim računima i oročenim novčanim sredstvima koje ima kod finansijskih institucija te da se novčana sredstva s tih računa odnosno oročenih novčanih sredstava, u skladu s njegovom izjavom sadržanom u toj ispravi, isplaćuju vjerovniku. Takva isprava izdaje se u jednom primjerku i ima učinak rješenja o ovrsi kojim se zapljenjuje tražbina po računu i prenosi na ovrhovoditelja.
- (2) Na ispravi iz stavka 1. ovoga članka ili u dodatnim ispravama uz tu ispravu, istodobno kad i dužnik ili naknadno, obvezu prema vjerovniku mogu preuzeti i druge osobe u svojstvu jamaca plataca, i to davanjem pisane izjave koja je po svojem sadržaju i obliku ista s izjavom dužnika.
- (3) Izvornik isprave iz stavaka 1. i 2. ovoga članka Agenciji dostavlja vjerovnik s učincima dostave sudskog rješenja o ovrsi izravno, putem davatelja poštanskih usluga preporučenom poštanskom pošiljkom s povratnicom, neposrednom dostavom ili preko javnog bilježnika.
- (4) Vjerovnik može svoja prava iz isprave iz stavka 1. ovoga članka prenosi ispravom na kojoj je javno ovjeren njegov potpis na druge osobe, koje u tom slučaju stječu prava koja je po toj ispravi imao vjerovnik. Na prijenos tražbine iz zadužnice na odgovarajući način primjenjuje se odredba članka 200. stavka 1. ovog Zakona

(5) Na temelju isprava iz stavaka 1. i 2. ovoga članka vjerovnik može po svom izboru zahtijevati na način propisan u stavku 3. ovoga članka od Agencije naplatu svoje tražbine od dužnika ili jamaca plataca, ili i od dužnika i jamaca plataca.

(6) Vjerovnik može od Agencije zahtijevati da mu vrati ispravu iz stavka 1. ovoga članka ako njegova tražbina nije u cijelosti namirena. U tom će slučaju Agencija naznačiti na toj ispravi iznos troškova, kamata i glavnice koji je naplaćen. Ako je vjerovnik u cijelosti namirio svoju tražbinu prema ispravi iz stavaka 1. i 2. ovoga članka, Agencija će obavijestiti o tome dužnika i na njegov mu je zahtjev predati.

(7) Isprave iz stavaka 1. i 2. ovoga članka imaju svojstvo ovršnih isprava na temelju kojih se može tražiti ovrha protiv dužnika ili jamaca plataca na drugim predmetima ovrhe.

(8) Tražbine radi čijeg namirenja su izdane isprave iz stavaka 1. i 2. ovoga članka zastarijeva za vrijeme određeno za zastaru te obveze. Izdavanjem isprave iz stavaka 1. i 2. ovoga članka prekida se zastarijevanje. Isprave iz stavaka 1. i 2. ovoga članka nisu javnobilježnički akti kojima je utvrđena odredena obveza na činidbu.

(9) Oblik i sadržaj isprave iz stavka 1. ovoga članka pravilnikom će propisati ministar nadležan za poslove pravosuda.

Zapljena novčanih sredstava na temelju bjanko zadužnice Članak 222.

(1) Dužnik može privatnom ispravom potvrđenom kod javnog bilježnika dati suglasnost da se radi naplate tražbine čiji će iznos biti naknadno upisan u ispravi zaplijene novčana sredstva po svim računima i oročenim novčanim sredstvima koje ima kod finansijskih institucija te da se novčana sredstva s tih računa odnosno oročenih novčanih sredstava, u skladu s njegovom izjavom sadržanom u toj ispravi, izravno s računa isplate vjerovniku koji je određen u ispravi (bjanko zadužnica). Takva isprava izdaje se u jednom primjerku i, nakon što u nju bude upisan iznos tražbine i podaci o vjerovniku, postaje ovršna isprava podobna za ovrhu.

(2) Izvornik isprave iz stavka 1. ovoga članka s naknadno upisanim iznosom tražbine i podacima o vjerovniku Agenciji s učincima dostave sudskog rješenja o ovrsi, dostavlja vjerovnik izravno, preporučenom poštanskom pošiljkom s povratnicom neposrednom dostavom ili preko javnog bilježnika.

(3) Odredbe članka 221. stavaka 2. te 4. do 9. ovoga Zakona primjenjuju se na odgovarajući način i na bjanko zadužnicu.

(4) Oblik i sadržaj isprave iz stavka 1. ovoga članka, s naznakom najviših iznosa koji se mogu upisati u pojedine vrste te isprave, pravilnikom će propisati ministar nadležan za poslove pravosuda.

(5) Isprava iz stavka 1. ovoga članka istinita je u pogledu svojeg sadržaja ako je vjerovnik naknadno upisao iznos tražbine koji je manji ili jednak onome za koji mu je dužnik dao suglasnost u trenutku kad je potvrđena kod javnog bilježnika te podatke o vjerovniku.

Registar zadužnica i bjanko zadužnica

Članak 223.

(1) Registar zadužnica i bjanko zadužnica sadrži podatke o osobi koja ih je izdala, vrsti zadužnice, u čiju je korist izdana ako je riječ o zadužnici, je li preuzeto jamstvo za obvezu iz zadužnice ili bjanko zadužnice i tko ga je preuzeo, koji je iznos tražbine za koju je izdana odnosno koji se najviši iznos u nju može upisati te podaci o javnom bilježniku koji je ispravu potvrdio, datumu i poslovnom broju potvrde.

(2) Javni bilježnik koji potvrdi zadužnicu ili bjanko zadužnicu dužan je podatke iz stavka 1. ovoga članka odmah elektroničkim putem priopćiti službi registra.

(3) Pravilnik o sadržaju i načinu vođenja registra iz stavka 1. ovoga članka propisat će ministar nadležan za poslove pravosuđa.

(4) Podaci iz registra su povjerljivi. Podaci iz registra dostaviti će se na zahtjev sudu ili drugom nadležnom tijelu u vezi s postupkom koji se pred njima vode.

(5) Za obavljanje poslova potvrde zadužnice i bjanko zadužnice javni bilježnici imaju pravo na nagradu i naknadu troškova.

(6) Za obavljanje poslova potvrde zadužnice i bjanko zadužnice javni bilježnici ne naplaćuju javnobilježničku pristojbu.

6. Provedba ovrhe radi naplate novčane tražbine po osnovi radnog odnosa koja je utvrđena u bruto iznosu

Članak 224.

(1) Kad predlaže provedbu ovrhe radi naplate novčane tražbine po osnovi radnog odnosa koja je utvrđena u bruto iznosu, ovrhovoditelj je ovlašten na temelju izvješća obračuna dospjele, a neisplaćene plaće kao ovršne isprave, tražiti ovrhu radi naplate ukupno utvrđenog iznosa.

(2) Porezna uprava će na zahtjev ovrhovoditelja, sukladno članku 22. ovoga Zakona, izdati potvrdu o obračunu poreza, prireza i doprinosa, uključujući i doprinos za individualnu kapitaliziranu štednjku iz ukupno utvrđenog iznosa, u skladu s važećim propisima koji uređuju obračunavanje i plaćanje doprinosa iz plaće i poreza na dohodak, uz naznaku propisanih računa na koje će se uplatiti porez, prirez i doprinosi, uključujući i doprinos za individualnu kapitaliziranu štednjku.

(3) Obračun iz stavka 2. ovoga članka nema značenje upravnog akta i protiv njega nisu dopušteni pravni lijekovi.

(4) Uz prijedlog za ovrhu iz stavka 1. ovoga članka ovrhovoditelj je dužan priložiti potvrdu o obračunu iz stavka 2. ovoga članka, koja potvrda će se ovršeniku dostaviti uz rješenje o ovrsi.

(5) Na temelju isprava iz članka 216. stavka 1. ovoga Zakona koje glase na ispunjenje određene novčane tražbine po osnovi radnog odnosa koja je utvrđena u brutoiznosu ovrhovoditelj može zatražiti izravnu naplatu ukupno dosuđenog iznosa od Agencije sukladno članku 216. ovoga Zakona. Ako ovrhovoditelj zatraži izravnu naplatu od Agencije dužan je uz tu ispravu dostaviti i potvrdu o obračunu iz stavka 2. ovoga članka.

(6) Po primitku zahtjeva za izravnu naplatu iz stavka 5. ovoga članka Agencija će naložiti prijenos iznosa iz ovršne isprave prema podacima iz potvrde o obračunu.

(7) Ako ovrhovoditelj ima pravo na kamate, iznos kamata prenijet će se na one račune na koje se prenosi dio tražbine na koju su obračunate te kamate.

**7. Mjerodavne odredbe u postupcima za naplatu novčane tražbine na novčanim sredstvima na računu
Primjena odredaba ove glave
Članak 225.**

U postupcima naplate novčane tražbine prema odredbama odjeljaka 4. do 6. ove glave na odgovarajući način se primjenjuju odredbe odjeljaka 1. do 3. ove glave, ako odredbama odjeljaka 4. do 6. ove glave nije drugčije određeno.

**8. Postupanje Agencije
Opće odredbe
Članak 226.**

(1) Agencija će u postupku provedbe ovrhe postupiti po osnovi za plaćanje ako su osobni identifikacijski broj i ime i prezime odnosno naziv ovršenika i ovrhovoditelja iz osnove za plaćanje i zahtjeva za izravnu naplatu istovjetni osobnom identifikacijskom broju i imenu i prezimenu odnosno nazivu koje je Agenciji dostavilo nadležno tijelo koje je na temelju propisa nadležno za postupak dodjeljivanja osobnog identifikacijskog broja i za vođenje evidencije o osobnim identifikacijskim brojevima.

(2) Ako u osnovi za plaćanje nije naznačen osobni identifikacijski broj ovršenika odnosno ovrhovoditelja, Agencija će postupiti po osnovi za plaćanje i ovrhu provesti predatku o osobnom identifikacijskom broju ovršenika odnosno ovrhovoditelja iz zahtjeva za izravnu naplatu koji su dostavljeni uz osnovu za plaćanje, ako dostavljeni podatak nije u suprotnosti s jedinstvenim identifikacijskim podacima iz osnove za plaćanje ili ako u osnovi za plaćanje nije

naveden niti jedan jedinstveni identifikacijski podatak o ovršeniku odnosno ovrhovoditelju, ako je za tako dostavljeni osobni identifikacijski broj ispunjen uvjet iz stavka 1. ovoga članka.

(3) U slučaju iz stavka 2. ovoga članka, ovrhovoditelj odgovara za štetu nastalu zbog pogrešno dostavljenog podatka o osobnom identifikacijskom broju.

**Podnošenje osnove za plaćanje
Članak 227.**

(1) Osnova za plaćanje podnosi se Agenciji, u izvorniku, otpravku, ovjerenoj preslici ili ovjerenom prijepisu neposrednom dostavom ili preporučenom pošiljkom s povratnicom, ako propisom nije drugčije određeno.

(2) Zadužnica i bjanko zadužnica se podnosi u izvorniku.

(3) Osnova za plaćanje može se podnijeti i kao elektronička isprava u skladu s propisima kojima se uređuje uporaba elektroničke isprave.

(4) Ako osnovu za plaćanje podnosi punomoćnik, dužan je dostaviti i punomoć za zastupanje pred Agencijom u izvorniku ili u ovjerenoj preslici.

(5) Odredbe ove glave koje uređuju postupanje s osnovom za plaćanje primjenjuju se na svaki pojedinačni zahtjev kojim se traži provedba ovrhe za određeni iznos ili za određenog ovršenika iz osnove za plaćanje.

(6) Prijenos novčanih sredstava ovrhovoditelj može zahtijevati isključivo u korist svog računa. Iznimno, prijenos novčanih sredstava ovrhovoditelj može zahtijevati u korist računa zakonskog zastupnika fizičke osobe koja je ovrhovoditelj iz osnove za plaćanje te u korist računa odvjetnika koji u tom postupku zastupa ovrhovoditelja kao punomoćnik za iznos troškova postupka iz osnove za plaćanje.

(7) Ovhovoditelj koji ima prebivalište ili sjedište u Republici Hrvatskoj može tražiti prijenos novčanih sredstava samo u korist računa otvorenog u banci sa sjedištem u Republici Hrvatskoj, osim ako je osnovom za plaćanje drugačije određeno.

(8) Ako financijska institucija zaprili osnovu za plaćanje kojom je sud naložio financijskoj instituciji provedbu ovrhe ili osiguranja na novčanim sredstvima po računu i/ili oročenim novčanim sredstvima ovršenika, financijska institucija će tu osnovu za plaćanje dostaviti Agenciji isti ili najkasnije idući radni dan preporučenom pošiljkom, neposrednom dostavom.

(9) Ministar nadležan za poslove pravosuđa će pravilnikom urediti način i postupak podnošenja osnova za plaćanje i postupanje Agencije povodom podnesene osnove za plaćanje.

Očeviđnik redoslijeda osnova za plaćanje
Članak 228.

- (1) Očeviđnik redoslijeda osnova za plaćanje je jedinstvena baza podataka o svim zaprimljenim osnovama za plaćanje pojedinog ovršenika, stanju njihove izvršenosti te radnjama poduzetim prilikom provedbe ovrhe na temelju tih osnova za plaćanje.
- (2) Očeviđnik redoslijeda osnova za plaćanje sadrži podatke o primljenim, vraćenim, izvršenim i neizvršenim osnovama za plaćanje.
- (3) Agencija vodi Očeviđnik redoslijeda osnova za plaćanje u elektroničkom obliku.

(4) Osnovu za plaćanje Agencija upisuje u Očeviđnik redoslijeda osnova za plaćanje prema trenutku (datum, sat i minuta) primitka osnove za plaćanje u Agenciji, odnosno prema podatučku o trenutku (datum, sat i minuta) primitka prijedloga za ovrhu iz članka 46. stavka 6. ovoga Zakona.

(5) Ministar nadležan za poslove pravosuđa pravilnikom će propisati sadržaj i način vođenja Očeviđnika redoslijeda osnova za plaćanje.

Redoslijed i način izvršenja osnove za plaćanje na računima i oročenim sredstvima
Članak 229.

- (1) Agencija daje naloge za izvršavanje osnova za plaćanje onim redoslijedom kojim su upisane u Očeviđnik redoslijeda osnova za plaćanje ako zakonom nije drugačije propisano ili ako sudskom odlukom nije drugačije odlučeno.
- (2) Osnova za plaćanje izvršava se na računima i oročenim novčanim sredstvima počevši od finansijske institucije koja vodi najranije otvoreni račun odnosno oročena novčana sredstva, po svim računima i oročenim novčanim sredstvima u toj finansijskoj instituciji te dalje redom po računima i oročenim novčanim sredstvima u svim finansijskim institucijama prema vremenu otvaranja najranijeg računa odnosno oročenih novčanih sredstava na način da se ovrha uvijek provodi na svim računima odnosno oročenim novčanim sredstvima u toj finansijskoj instituciji.
- (3) Oročena novčana sredstva koriste se za izvršenje osnove za plaćanje po isteku ugovora o oročenju te se smatraju priljevom novčanih sredstava prema članku 230. stavku 8. ovoga Zakona.

(4) Dospjele kamate koje se prema ugovoru o oročenju isplaćuju za vrijeme zabrane raspolaganja oročenim novčanim sredstvima koriste se za izvršenje osnove za plaćanje po dospijeću te se smatraju priljevom novčanih sredstava prema članku 230. stavku 8. ovoga Zakona.

(5) Financijska institucija i ovršenik ne smiju produžiti niti mijenjati ugovor o oročenju za vrijeme zabrane raspolaganja oročenim novčanim sredstvima, ali ugovor mogu otkazati ili raskinuti u kojem slučaju se ta sredstva smatraju priljevom novčanih sredstava prema članku 230. stavku 8. ovoga Zakona.

(6) Ako se osnova za plaćanje ne izvrši iz novčanih sredstava na računima ovršenika ili iz priljeva novčanih sredstava iz stavka 3., 4. ili 5. ovoga članka, Agencija će istekom roka od 60 dana od dana kada je financijskoj instituciji dala nalog za blokadu ovršenikovih računa odnosno zabranu raspolaganja oročenim novčanim sredstvima, dati nalog financijskoj instituciji da osnovu za plaćanje izvrši iz oročenih novčanih sredstava, počevši od financijske institucije u kojoj su, prema podacima o datumu otvaranja računa novčanih sredstava u Jedinственom registru računa, novčana sredstva najkasnije oročena, neovisno o roku na koji je ugovor o oročenju sklopljen.

(7) U slučaju iz stavka 6. ovoga članka, ugovor na temelju kojega je ovršenik oročio novčana sredstva se raskida, a financijska institucija ima pravo zadržati novčani iznos u visini naknade za slučaj prijevremenoga raskida ugovora ako je takva naknada ugovorena.

**Izvršenje osnova za plaćanje
Članak 230.**

(1) Agencija je dužna najkasnije do isteka prvog radnog dana od dana zaprimanja osnove za plaćanje naložiti financijskoj instituciji da zapljeni i/ili prenese ovršenikova novčana sredstva, odnosno naložiti financijskoj instituciji da zabrani ili uskrati isplatu s računa i/ili oročenih novčanih sredstva ovršeniku ili trećoj osobi na temelju naloga ovršenika.

(2) Financijska institucija je dužna bez odgode postupiti po nalogu iz stavka 1. ovoga članka i o tome obavijestiti Agenciju.

(3) Financijska institucija je dužna zaplijeniti sva ovršeniku raspoloživa novčana sredstava po računima i oročenim novčanim sredstvima na kojima se provodi ovrha do iznosa određenog u nalogu Agencije. Pod raspoloživim novčanim sredstvima ne smatra se odobreno prekoračenje na računu ovršenika na temelju kredita banke, osim ako su ovršenik i banka ugovorili drugačije ili je ovršenik nakon početka provedbe ovrhe dao izričitu suglasnost banci da se ovrha može provesti iz tih sredstava.

(4) Ako nalog iz stavka 1. ovoga članka nije izvršen u cijelosti, financijska institucija će prema nalogu Agencije zabraniti raspolaganje novčanim sredstvima po računima i oročenim novčanim sredstvima do visine određene u nalogu iz stavka 1. ovoga članka, sve do novoga naloga Agencije.

(5) Ako osnova za plaćanje nije izvršena u cijelosti nakon provedenog postupka sukladno članku 229. ovoga Zakona, Agencija daje nalog financijskim institucijama da blokiraju sve ovršenikove račune i zabrane raspolaganje oročenim novčanim sredstvima.

(6) U slučaju iz stavka 5. ovoga članka, Agencija u Jedinstveni registar računa stavlja oznaku blokade ovršenikovih računa na kojima se provodi ovrha i oznaku zabrane raspolaganja oročenim novčanim sredstvima.

(7) Nakon blokade ovršenikovih računa i zabrane raspolaganja oročenim novčanim sredstvima financijske institucije su dužne Agenciji dostavljati obavijest o svakom priljevu novčanih sredstava na račun ovršenika, sve do naloga Agencije za deblokadu računa ovršenika i slobodno raspolaganje novčanim sredstvima.

(8) Priljev novčanih sredstava koristi se isključivo za izvršenje neizvršenih osnova za plaćanje, sve do izvršenja svih neizvršenih osnova za plaćanje pojedinog ovršenika, osim ako se prije provedbe ovrhe utvrdi da se radi o novčanim sredstvima koja nisu predmet ovrhe na novčanim sredstvima.

(9) Ako su svi računi ovršenika na kojima se provodi ovrha blokirani, po primitku nove osnove za plaćanje na teret računa tog ovršenika, Agencija će dati nalog financijskoj instituciji ovršenika za izvršenje te osnove za plaćanje odmah po primitku obavijesti financijske institucije o priljevu novčanih sredstava na račun ovršenika.

(10) Nalog za pljenidbu novčanih sredstava ili zabranu raspolaganja odnosno uskratu isplate, smatra se izvršenim s danom kada je financijska institucija zaplijenila raspoloživa novčana sredstva na računu ovršenika i/ili oročena novčana sredstva ili kada je ovršeniku ili trećoj osobi na temelju naloga ovršenika zabranila odnosno uskratila isplatu s računa i/ili oročenih novčanih sredstava, o čemu je financijska institucija dužna bez odgađanja elektroničkim putem obavijestiti Agenciju.

(11) Nalog Agencije za prijenos novčanih sredstava smatra se izvršenim s danom kada je financijska institucija teretila ovršenikov račun, o čemu je financijska institucija dužna bez odgađanja elektroničkim putem obavijestiti Agenciju.

(12) Ako se ovrha provodi radi naplate kamata koje na temelju osnove za plaćanje dospijevaju i nakon zapljene novčanih sredstva ovršenika, a ukupni iznos tražbine, uključujući i dospjelu kamatu do dana zapljene glavnice je zaplijenjen u cijelosti, istekom roka od 60 dana od primitka osnove za plaćanje, Agencija će dati nalog financijskoj instituciji da zaplijeni i iznos dospjelih kamata na dan tog naloga. Daljnju zapljenu novčanih sredstava ovršenika na ime dospjelih kamata Agencija je dužna obavljati svakih 60 dana računajući od dana slanja posljednjeg naloga financijskoj instituciji za zapljenu dospjelih kamata, sve do izvršenja osnove za plaćanje u cijelosti.

(13) Financijska institucija koja provodi nalog dužna je isti dan teretiti račun ovršenika i odobriti račun ovrhovoditelja, ako ovrhovoditelj ima račun otvoren u toj financijskoj instituciji. Ako ovrhovoditelj ima otvoren račun u drugoj financijskoj instituciji, financijska institucija koja provodi nalog dužna je najkasnije sljedeći radni dan odobriti račun banke na koji se vrši

prijenos novčanih sredstava, a ta je banka dužna isti radni dan odobriti račun na koji je izvršen prijenos novčanih sredstava, osim ako je ovim Zakonom drugačije određeno.

(14) Ako su na teret ovršenika u Očevidniku redoslijeda osnova za plaćanje upisane osnove za plaćanje za koje nije započeto izvršenje, Agencija dostavlja finansijskoj instituciji novi nalog iz stavka 1. ovoga članka nakon primitka elektroničke poruke kojom je finansijska institucija potvrdila da je izvršila prethodno dostavljeni nalog u cijelosti.

(15) Nakon izvršenja svih osnova za plaćanje evidentiranih u Očevidniku redoslijeda osnova za plaćanje Agencija će izdati nalog finansijskim institucijama za deblokadu svih ovršenikovih računa na kojima se provodi ovrha odnosno za ukidanje zabrane raspolaganja oročenim novčanim sredstvima, a u Jedinstvenom registru računa brisati oznaku blokade računa i oznaku zabrane raspolaganja oročenim novčanim sredstvima.

(16) Agencija i finansijske institucije dužne su osigurati tehničke uvjete za međusobnu razmjenu naloga i podataka.

(17) Ministar nadležan za pravosuđe pravilnikom će propisati način i postupak izvršenja osnove za plaćanje, način i rokove razmjene naloga i podataka između Agencije i finansijske institucije te tehničke uvjete koje su Agencija i finansijske institucije dužne osigurati za međusobnu razmjenu podataka.

Potvrda o nemogućnosti izvršenja osnove za plaćanje za ovršenika fizičku osobu
Članak 231.

Ako tražbina iz osnove za plaćanje nije namirena u cijelosti, Agencija će na zahtjev ovrhovoditelja i/ili nadležnog tijela izdati potvrdu o nemogućnosti namirenja, u roku od osam dana od dana primitka takvog zahtjeva.

9. Posebne odredbe o ovrsi na novčanoj tražbini po računu državnog proračuna Republike Hrvatske i proračuna jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave
Provedba ovrhe na novčanim sredstvima državnog proračuna Republike Hrvatske i proračuna jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave
Članak 232.

(1) Radi provedbe ovrhe na novčanim sredstvima državnog proračuna Republike Hrvatske i proračuna jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave odgovarajuće se primjenjuju odredbe ovoga Zakona i posebnih propisa kojima se uređuju državni proračun i proračun jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave.

(2) Nalog za provedbu ovrhe na novčanim sredstvima državnog proračuna Republike Hrvatske Agencija dostavlja Hrvatskoj narodnoj banci, a nalog za provedbu ovrhe na novčanim sredstvima proračuna jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave Agencija dostavlja banci.

(3) Ovrha na novčanim sredstvima ovršenika Republike Hrvatske provodi se na računu državnog proračuna Republike Hrvatske.

(4) Agencija će provesti ovrhu na računu državnog proračuna Republike Hrvatske i kada je ovrha određena protiv proračunskog korisnika državnog proračuna kada se na temelju propisa kojim se uređuje proračun račun državnog proračuna smatra računom proračunskog korisnika.

(5) Agencija će provesti ovrhu na računu proračuna jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave kada je ovrha određena protiv korisnika proračuna jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave kada se na temelju propisa kojim se uređuje proračun, račun proračuna jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave smatra računom proračunskog korisnika.

(6) Ministar nadležan za poslove financija će pravilnikom propisati način i postupak provedbe ovrhe na novčanim sredstvima državnog proračuna Republike Hrvatske i proračuna jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave.

10. Posebne odredbe o ovrsi na novčanim sredstvima banke

Provedba ovrhe na novčanim sredstvima banke

Članak 233.

(1) Na provedbu ovrhe na novčanim sredstvima banke odgovarajuće se primjenjuju odredbe ovoga Zakona i posebnih propisa kojima se uređuje poslovanje kreditnih institucija i međubankovnih platnih sustava.

(2) Ovrha na novčanim sredstvima banke provodi se iz sredstava banke u Hrvatskoj narodnoj banci.

(3) Nalog za provedbu ovrhe iz stavka 2. ovoga članka Agencija dostavlja Hrvatskoj narodnoj banci.

(4) Ministar nadležan za poslove financija će pravilnikom propisati poseban način, uvjete i rokove izvršavanja osnove za plaćanje kod provedbe ovrhe na novčanim sredstvima banke.

11. Posebne odredbe o provedbi ovrhe na novčanoj tražbini ovršenika fizičke osobe

Nemogućnost izvršenja osnove za plaćanje za ovršenika fizičku osobu

Članak 234.

(1) Ako se tražbina iz osnove za plaćanje ne naplati od ovršenika fizičke osobe u cijelosti u roku od tri godine od primitka u Agenciju, nakon što po toj osnovi za plaćanje nije bilo naplate posljednjih šest mjeseci uzastopno s računa tog ovršenika, Agencija prestaje s izvršavanjem te osnove za plaćanje za ovršenika iz osnove za plaćanje za kojeg su zadovoljeni navedeni uvjeti.

(2) Iznimno od odredbe stavka 1. ovoga članka, Agencija neće prestati s izvršavanjem upisane osnove za plaćanje niti nakon isteka roka od tri godine ako se ovrha provodi radi namirenja tražbine zakonskog uzdržavanja djeteta i druge tražbine kada se ovrha provodi radi namirenja budućih obroka po dospijeću.

(3) Iznimno od odredbe stavka 1. ovoga članka, Agencija neće prestati s izvršavanjem upisane osnove za plaćanje niti nakon isteka roka od tri godine ako se radi o mjerama osiguranja iz kaznenog postupka.

(4) Ako je po osnovi za plaćanje za koju je ispunjen uvjet iz stavka 1. ovoga članka zaplijenjen određeni iznos, taj iznos ostaje zaplijenjen i nakon prestanka daljnog izvršenja osnove, dok se ne steknu uvjeti za prijenos ili prestanak zapljene.

(5) Ministar nadležan za poslove pravosuđa pravilnikom propisuje postupanje Agencije u slučaju nemogućnosti izvršenja osnove za plaćanje.

**12. Raspolaganje podacima
Davanje podataka
Članak 235.**

(1) Agencija daje podatke, preslike i potvrde iz Očevidnika redoslijeda osnova za plaćanje na temelju zahtjeva ovrhovoditelja ili ovršenika, banke za njezine klijente, nadležnog tijela javne vlasti koje je ovlašteno na temelju zakona voditi parnični, izvanparnični, kazneni, prekršajni ili upravni postupak kada podatke traži radi potrebe vođenja tog postupka te druge ovlaštene osobe, u pisnom ili elektroničkom obliku.

(2) Agencija će ovrhovoditelju i ovršeniku na njihov zahtjev dati sve podatke iz Očevidnika redoslijeda osnova za plaćanje koji se na njih odnose.

(3) Agencija će na zahtjev banke za njezine klijente dati podatke iz Očevidnika redoslijeda osnova za plaćanje o ukupnom iznosu neizvršenih osnova za plaćanje, danima blokade i postojanju mjere osiguranja.

(4) Agencija će na zahtjev osobe koja tvrdi da namjerava pokrenuti sudski postupak ili postupak izravne naplate dati podatak iz Očevidnika redoslijeda osnova za plaćanje za određenu osobu o ukupnom iznosu neizvršenih osnova za plaćanje, danima blokade računa, podatak o tome ima li ta osoba otvoren račun odnosno oročena novčana sredstva u finansijskoj instituciji te ako je račun te osobe blokiran dulje od šest mjeseci, i podatak je li u posljednjih šest mjeseci bilo naplata po ranije dostavljenim osnovama za plaćanje.

(5) Podnositelj zahtjeva iz stavka 5. ovoga članka dužan je u zahtjevu za davanje podataka navesti tražbinu radi čijeg ostvarenja ili osiguranja namjerava pokrenuti sudski postupak ili postupak izravne naplate te priložiti presliku isprave na kojoj se ona temelji.

(6) Agencija podatke iz Očevidnika redoslijeda osnova za plaćanje obrađuje i daje na temelju ovoga Zakona, odgovarajuće primjenjujući pritom propise kojima se uređuje zaštita osobnih podataka.

(7) Agencija podatke iz Očevidnika redoslijeda osnova za plaćanje može koristiti za izradu analiza i izvješća u agregiranom obliku za statističke, analitičke i druge potrebe, a daje ih na temelju pisanog zahtjeva podnositelja.

(8) Banka može podatke iz Očevidnika odnosno druge podatke do kojih je došla na temelju odredaba ovoga Zakona koristiti isključivo za potrebe provedbe ovoga Zakona i ne smije ih koristiti u druge svrhe, prosljeđivati niti ugrađivati u svoje proizvode i usluge, osim ako za to nije pribavila izričitu suglasnost klijenta na kojeg se ti podaci odnose. Banka je dužna s podacima iz Očevidnika redoslijeda osnova za plaćanje za koje je saznala postupati kao s bankarskom tajnom.

(9) Na davanje, korištenje, uporabu, čuvanje, pohranu podataka koji se prikupljaju, obrađuju i daju na temelju ovoga Zakona ne primjenjuju se odredbe zakona koji uređuje pravo na pristup informacijama.

(10) Agencija je ovlaštena prikupljati, obrađivati, pohranjivati i koristiti podatke o svim pravnim i fizičkim osobama iz svih registara i od svih javnih tijela koja te podatke vode, i prije početka provedbe ovrhe u korist ili na teret tih osoba, ako se radi o podacima koji su Agenciji potrebni za pravodobno postupanje po odredbama ovoga Zakona.

(11) Agencija je dužna primjenjivati odgovarajuće mjere informacijske sigurnosti za zaštitu informacijskog sustava i podataka od neovlaštenog korištenja, izmjena i gubitka.

(12) Ureda za sprječavanje pranja novca kao finansijsko-obavještajnoj jedinici Republike Hrvatske izravno su elektroničkim putem i bez naknade dostupni svi podaci koji se nalaze u Jedinstvenom registru računa, u skladu s propisom kojim se uređuje sprječavanje pranja novca i financiranja terorizma.

(13) Ministar nadležan za poslove pravosuda pravilnikom će propisati opseg podataka koji se daju, način i rokove njihova davanja, korištenja i uporabe.

Čuvanje, pohrana i zaštita podataka

Članak 236.

(1) Agencija je dužna čuvati osnovu za plaćanje tri godine od dana kada je tražbina za koju je zatražena ovrha na temelju osnove za plaćanje naplaćena u cijelosti, odnosno od dana kada je Agencija prestala provoditi ovrhu radi obustave, na zahtjev ovrhovoditelja ili na temelju posebnog propisa kojim se uređuje prestanak provedbe ovrhe u odnosu na pojedinu osnovu za plaćanje.

(2) Ovrhovoditelj ili ovršenik kada je ovlašten na temelju zakona može u roku iz stavka 1. ovoga članka od Agencije zatražiti vraćanje osnove za plaćanje.

(3) Ako ovrhovoditelj ili ovršenik ne zatraži vraćanje osnove za plaćanje, Agencija je može uništiti.

(4) Agencija je dužna čuvati podatke iz Očeviđnika redoslijeda osnova za plaćanje u elektroničkom obliku trajno.

(5) Ministar nadležan za poslove pravosuđa će pravilnikom propisati način čuvanja i pohrane podataka.

13. Naknade Agencije Članak 237.

(1) Ako ovim Zakonom nije propisano da se naknada Agencije plaća iz troškova postupka, ovrhovoditelj je dužan predujmiti Agenciji iznos propisane naknade za provedbu osnove za plaćanje, a Agencija će taj iznos upisati u Očeviđnik redoslijeda osnova za plaćanje zajedno s tražbinom iz osnove za plaćanje te provesti ovrhu u korist ovrhovoditelja.

(2) Agencija neće upisati osnovu za plaćanje u Očeviđnik niti poduzimati radnje po osnovi za plaćanje ako ovrhovoditelj nije platio iznos predujma.

(3) Iznimno od odredbi stavaka 1. i 2. ovoga članka, ovrhovoditelj nije dužan Agenciji predujmiti naknadu u slučaju kada se ovrha odnosno osiguranje provodi radi naplate:

1. tražbine po osnovi zakonskog uzdržavanja djeteta
2. tražbine po osnovi privremenog uzdržavanja
3. tražbine po osnovi neisplaćene plaće, naknade plaće ili otpremnine
4. tražbine Republike Hrvatske, uključujući tražbine s osnove poreza, doprinosa i drugih javnih davanja
5. radi izvršenja izrečenih novčanih kazni i drugih sankcija, oduzimanja imovinske koristi i troškova postupaka koji se naplaćuju po službenoj dužnosti
6. radi izvršenja mjera osiguranja iz kaznenog, prekršajnog ili poreznog postupka
7. ako je ovrhovoditelj oslobođen plaćanja sudskih troškova, odnosno sudskih pristojbi prema pravilima o besplatnoj pravnoj pomoći
8. radi naplate tražbine u korist Agencije.

(4) U slučaju iz stavka 3. ovoga članka, naknadu za provedbu ovrhe Agenciji dužan je platiti ovršenik, a Agencija će iznos naknade upisati u Očeviđnik redoslijeda osnova za plaćanje prije tražbine iz osnove za plaćanje za koju se naplaćuje i za taj iznos provesti ovrhu sukladno odredbama ovoga Zakona.

(5) Naknadu za vraćanje osnove za plaćanje, promjenu ovrhovoditelja i druge radnje koje Agencija poduzima na zahtjev ovrhovoditelja plaća ovrhovoditelj, a Agencija nije dužna poduzeti traženu radnju prije plaćanja naknade.

(6) Ovršenik je dužan Agenciji platiti naknadu za radnje koje Agencija poduzima na zahtjev ovršenika.

(7) Naknadu za davanje podataka, preslika i potvrda iz Očeviđnika redoslijeda osnova za plaćanje plaća podnositelj zahtjeva, a Agencija nije dužna dati podatke, preslike niti potvrde prije plaćanja naknade.

(8) Na iznos naknada koje Agencija naplaćuje za poduzimanje radnji pri provedbi ovrhe ne plaća se porez na dodanu vrijednost.

(9) Ministar nadležan za poslove pravosuđa propisat će pravilnikom vrste i visine naknada za obavljanje poslova propisanih ovim Zakonom te način naplate naknade.

14. Jedinstveni registar računa

Vodenje i dostava podataka

Članak 238.

(1) Agencija vodi Jedinstveni registar računa.

(2) Jedinstveni registar računa jest elektronička baza podataka koja sadrži podatke o svim računima i oročenim novčanim sredstvima te o sefovima svih fizičkih i pravnih osoba.

(3) Obveznici dostave podataka u Jedinstveni registar računa jesu financijske institucije i Hrvatska narodna banka.

(4) Obveznici dostave podataka iz stavka 3. ovoga članka dužni su dnevno dostavljati u Jedinstveni registar računa podatke o otvorenim računima i oročenim novčanim sredstvima te o sefovima, podatke o stambenim štednim ulozima i depozitima u kreditnim unijama, kao i podatke o naknadno nastalim promjenama po tim računima, oročenim novčanim sredstvima, stambenim štednim ulozima i depozitima u kreditnim unijama.

(5) Podaci koje obveznici iz stavka 3. ovoga članka dostavljaju u Jedinstveni registar računa ne sadrže podatke o stanju na računu niti podatke o stanju oročenih novčanih sredstava odnosno stambene štednje.

(6) Na dostavu podataka iz stavka 2. ovoga članka ne odnosi se obveza čuvanja bankovne tajne sukladno zakonu kojim se uređuju kreditne institucije, odnosno obveza čuvanja povjerljivih podataka sukladno zakonu kojim se uređuju kreditne unije.

(7) Agencija u Jedinstveni registar računa upisuje podatke o oznaci blokade računa i zabrani raspolaganja oročenim novčanim sredstvima te podatke dobivene od nadležnog tijela koje je na temelju propisa nadležno za postupak dodjeljivanja osobnog identifikacijskog broja i za vođenje evidencije o osobnim identifikacijskim brojevima.

(8) Obveznik iz stavka 3. ovoga članka dužan je uskladiti podatke koje je dostavio u Jedinstveni registar računa s podacima koje je u Jedinstveni registar računa upisala Agencija sukladno stavku 7. ovoga članka.

(9) Podatke koje je Agencija u Jedinstveni registar računa upisala za račune, oročena novčana sredstva, stambene štednje i depozite obveznici dostave iz stavka 3. ovoga članka mogu koristiti isključivo za potrebe postupanja sukladno ovome Zakonu.

(10) Ministar nadležan za poslove pravosuđa će pravilnikom propisati sadržaj Jedinstvenog registra računa, obuhvat podataka, način i rokove dostave i usklađivanja podataka, davanje, korištenje i uporabu podataka, uvid u podatke iz Jedinstvenog registra računa te postupanje obveznika dostave podataka s podacima koje u Jedinstveni registar računa upisuje Agencija.

Javni podaci, uvid i davanje podataka Članak 239.

(1) Javni podaci u Jedinstvenom registru računa jesu podaci o poslovnom subjektu, a to su:

1. osobni identifikacijski broj
2. tvrtka ili naziv odnosno ime i prezime
3. sjedište i adresa
4. broj računa i oročenih novčanih sredstava odnosno depozita u kreditnoj uniji i naziv banke koja vodi račun odnosno oročena novčana sredstva odnosno kreditne unije u kojoj se vodi depozit
5. oznaka blokade računa odnosno zbrane raspolaganja oročenim novčanim sredstvima
6. datum otvaranja i zatvaranja računa i oročenih novčanih sredstava u banci odnosno depozita u kreditnoj uniji
7. datum isteka ugovora o oročenju
8. drugi podaci o računu i oročenim novčanim sredstvima odnosno depozitu u kreditnoj uniji poslovnog subjekta koji su propisani pravilnikom iz članka 238. stavka 10. ovoga Zakona.

(2) U odnosu na poslovnog subjekta koji je fizička osoba javni podaci u smislu stavka 1. ovoga članka su samo podaci o računima koji su otvoreni radi obavljanja gospodarske ili druge djelatnosti ili slobodnog zanimanja.

(3) Agencija će podnositelju na temelju njegova pisanog zahtjeva osigurati uvid u javne podatke u Jedinstvenom registru računa ili će mu ih dati u pisnom obliku.

(4) Podaci iz Jedinstvenog registra računa koji se odnose na potrošače, a koje upisuju obveznici dostave podataka iz članka 238. stavka 3. ovoga Zakona nisu javni, brišu se nakon proteka roka

od deset godina nakon završetka poslovnog odnosa i na njih se na odgovarajući način primjenjuje zakon kojim se uređuje zaštita osobnih podataka, osim podatka o tome ima li potrošač prema podacima iz Jedinstvenog registra računa otvoren račun te podataka o računima specifične namjene.

(5) Podatke koji nisu javni Agencija daje na temelju pisanog zahtjeva sudu i drugom nadležnom tijelu iz članka 235. stavka 1. ovoga Zakona te banci, Hrvatskoj narodnoj banci, stambenoj štedionici i kreditnoj uniji za njihove klijente i potrošaču podatke koji se na njega odnose.

(6) Ministar nadležan za poslove pravosuđa će pravilnikom propisati visinu naknade za uvid i davanje podataka iz Jedinstvenog registra računa.

Odgovornost za točnost podataka
Članak 240.

(1) Financijske institucije i Hrvatska narodna banka odgovorne su za točnost podataka i redovitost njihove dostave u Jedinstveni registar računa.

(2) Agencija je odgovorna za istovjetnost podataka u Jedinstvenom registru računa s podacima koje su dostavile financijske institucije i Hrvatska narodna banka.

(3) Agencija nije odgovorna za nepravilnosti nastale u provedbi ovrhe na novčanim sredstvima ako je do tih nepravilnosti došlo zbog netočnih ili nepotpunih podataka koje su obveznici dostave podataka dostavili u Jedinstveni registar računa odnosno zbog netočnih ili nepotpunih podataka dostavljenih od strane nadležnog tijela koje je na temelju propisa nadležno za postupak dodjeljivanja osobnog identifikacijskog broja i za vođenje evidencije o osobnim identifikacijskim brojevima.

15. Postupanje u uvjetima blokade računa
Obračunsko plaćanje
Članak 241.

(1) Obračunsko plaćanje je namira međusobnih novčanih obveza i potraživanja između sudionika obračunskog plaćanja bez uporabe novčanih sredstava, a provodi se kompenzacijom, ustupom potraživanja, asignacijom te drugim oblicima namire međusobnih novčanih obveza i potraživanja.

(2) Ovršenik ne smije sklapati ugovore radi obračunskog plaćanja ako u Jedinstvenom registru računa ima oznaku blokade računa, odnosno zabranu raspolaaganja oročenim novčanim sredstvima, ako tim obračunskim plaćanjem kao vjerovnik tražbine onemoguće ili izbjegava primitak ispunjenja obveze u novcu.

Plaćanje gotovim novcem
Članak 242.

Ovršenik - poslovni subjekt ne smije svoje obveze plaćati gotovim novcem ako u Jedinstvenom registru računa ima oznaku blokade računa, odnosno zabranu raspolaganja oročenim novčanim sredstvima, a gotov novac dužan je položiti na svoj račun u banci.

Plaćanje preko institucije za platni promet
Članak 243.

Ovršenik – poslovni subjekt ne smije plaćati preko institucije za platni promet niti preko ostalih pružatelja platnih usluga u Republici Hrvatskoj kao niti plaćati ili primati plaćanja preko računa otvorenog kod pružatelja platnih usluga u inozemstvu, ne smije preusmjeravati novčane i finansijske tijekove na drugu osobu niti primati uplate i isplaćivati novčana sredstva na račune drugih osoba ako u Jedinstvenom registru računa ima oznaku blokade računa, odnosno zabranu raspolaganja oročenim novčanim sredstvima.

16. Stečajni postupak, brisanje poslovnog subjekta i zatvaranje računa
Stečajni postupak nad ovršenikom
Članak 244.

(1) Na temelju rješenja o otvaranju stečajnog postupka Agencija prestaje s izvršavanjem osnova za plaćanje koje su upisane u Očeviđnik redoslijeda osnova za plaćanje i pohranjuje ih, a naknadno zaprimljene osnove za plaćanje ne izvršava već iste vraća donositelju odnosno podnositelju uz obrazloženje razloga vraćanja. Iznimno, Agencija izvršava osnovu za plaćanje koja je donesena nakon otvaranja stečajnog postupka ako se ovra provodi na novčanim sredstvima stečajne mase dužnika.

(2) Pod rješenjem o otvaranju stečajnog postupka u smislu ovog zakona podrazumijeva se i rješenje kojim se stečajni postupak otvara i istodobno zaključuje.

(3) U slučaju iz stavka 1. ovoga članka, Agencija u Jedinstvenom registru računa stavlja oznaku stečaja na sve račune ovršenika, a na računima otvorenim prije otvaranja stečajnog postupka za vrijeme trajanja stečajnog postupka ostaje upisana oznaka blokade računa. Ako stečajni dužnik - fizička osoba otvorи račun odnosno oročena novčana sredstva u finansijskoj instituciji nakon otvaranja stečajnog postupka, Agencija će finansijskoj instituciji dati nalog za blokadu tog računa odnosno za zabranu raspolaganja oročenim novčanim sredstvima, osim ako je račun otvoren uz suglasnost stečajnog upravitelja odnosno suda.

(4) Nakon otvaranja stečajnog postupka Agencija daje nalog finansijskoj instituciji da novčana sredstva zaplijenjena po nalogu Agencije na računu stečajnog dužnika - pravne osobe prije otvaranja stečajnog postupka oslobodi na račun stečajnog dužnika odnosno da omogući slobodno raspolaganje uskraćenim novčanim sredstvima, osim novčanih sredstava uskraćenih ili zaplijenjenih temeljem mjere osiguranja izrečene u kaznenom postupku odnosno radi

osiguranja predujma za namirenje troškova stečajnog postupka iz kojeg iznosa će se Agenciji naknaditi trošak podnošenja prijedloga.

(5) Novčana sredstva s računa stečajnog dužnika finansijska institucija će na temelju naloga suda ili stečajnog upravitelja prenijeti na račun koji je za stečajnog dužnika otvoren nakon otvaranja stečajnog postupka.

(6) Ako stečajni postupak bude obustavljen ili ako rješenje o otvaranju stečajnoga postupka bude ukinuto i prijedlog za pokretanje stečajnog postupka odbačen ili odbijen, Agencija će osnove za plaćanje iz stavka 1. ovoga članka ponovno započeti izvršavati onim redoslijedom kojim su bile upisane u Očevidnik redoslijeda osnova za plaćanje prije otvaranja stečajnog postupka i nastaviti s provedbom ovrhe sukladno odredbama ovoga Zakona.

(7) Ako Agencija nakon saznanja o pravomočnom zaključenju ili obustavi stečajnog postupka za dužnika – fizičku osobu zaprimi zahtjev za provođenjem ovrhe na temelju neke od osnova za plaćanje koje su pohranjene na temelju rješenja o otvaranju stečajnog postupka, osnovu za plaćanje će upisati u Očevidnik redoslijeda osnova za plaćanje prema vremenu primitka tog zahtjeva, osim ako dužnik – fizička osoba nije oslobođen od preostalih obveza po toj osnovi za plaćanje.

(8) Agencija će postupiti sukladno odredbama ovoga članka i ako podatak o otvaranju stečaja, zaključenju stečaja odnosno brisanju ovršenika zaprimi na temelju vjerodostojnih podataka dobivenih od nadležnog tijela koje je na temelju propisa nadležno za postupak dodjeljivanja osobnog identifikacijskog broja i za vođenje evidencije o osobnim identifikacijskim brojevima.

(9) Ministar nadležan za poslove pravosuđa će pravilnikom propisati postupanje Agencije i finansijskih institucija u slučaju zaprimanja rješenja o otvaranju, zaključenju ili obustavi stečajnog postupka odnosno na temelju druge odluke donesene na temelju odredbi posebnog propisa kojim se uređuje stečajni postupak, kao i način naplate troškova podnošenja prijedloga za otvaranje stečajnog postupka u korist Agencije.

Zatvaranje računa, statusne promjene, prestanak postojanja Članak 245.

(1) Račun ovršenika poslovnog subjekta ne smije se zatvoriti ako u Jedinstvenom registru računa ima oznaku blokade, a nema otvoren niti jedan drugi račun u banci.

(2) Račun ovršenika poslovnog subjekta, neovisno o oznaci blokade u Jedinstvenom registru računa, banka je dužna zatvoriti kada je ovršenik prestao postojati brisanjem iz odgovarajućeg registra i u drugim slučajevima kada je to određeno propisom.

(3) Ako Agencija utvrdi da su zatvoreni svi računi ovršenika na kojima se može provesti ovrha te da ovršenik niti u jednoj finansijskoj instituciji nema oročena novčana sredstva na kojima se može provesti ovrha, osnove za plaćanje upisane u Očevidnik redoslijeda osnova za plaćanje

nastaviti će izvršavati kada na temelju podataka iz Jedinstvenog registra računa utvrdi da je ovršenik otvorio novi račun odnosno oročena novčana sredstva pod istim osobnim identifikacijskim brojem.

(4) Za vrijeme dok ovršenik nema otvorenih računa odnosno oročenih novčanih sredstava na kojima se može provesti ovrha, Agencija neće nove osnove za plaćanje upisivati u Očeviđnik redoslijeda osnova za plaćanje niti po njima postupati.

(5) Ako Agencija iz dostupnih službenih evidencija zaprili podatak ili na drugi način sazna za statusnu promjenu pripajanja odnosno spajanja ovršenika, Agencija neizvršene osnove za plaćanje upisuje u Očeviđnik redoslijeda osnova za plaćanje pravnog sljednika ovršenika.

(6) Ako je za ovršenika nastupila statusna promjena podjele, Agencija će nastaviti s provedbom ovrhe protiv pravnog sljednika ovršenika na zahtjev ovrhovoditelja ako ovrhovoditelj dostavi plan podjele ili drugu službenu ispravu izdanu od strane nadležnog tijela iz koje Agencija može nedvojbeno utvrditi da je obveza iz određene osnove za plaćanje na njega prešla.

(7) Ako je ovršenik pravna osoba prestao postojati zbog brisanja iz odgovarajućeg registra bez pravnog sljednika odnosno ako je ovršenik fizička osoba umro, a ne postoje uvjeti za prijenos na račun ovrhovoditelja, Agencija po saznanju za tu okolnost prestaje s izvršavanjem osnova za plaćanje i iste pohranjuje.

(8) Agencija će nakon saznanja o prestanku postojanja ovršenika pravne osobe dati nalog financijskim institucijama da novčana sredstva prethodno zaplijenjena na računu tog ovršenika po nalogu Agencije prenesu na račun državnog proračuna, dok će u slučaju saznanja za smrt ovršenika fizičke osobe novčana sredstva ostati zaplijenjena do zaprimanja drugačijeg naloga za postupanje s tim sredstvima.

(9) Iznimno od odredbe stavka 8. ovoga članka, novčana sredstva zaplijenjena na računu ovršenika će ostati zaplijenjena i za ista će Agencija izdati nalog financijskoj instituciji za prijenos na račun ovrhovoditelja i nakon saznanja da je ovršenik pravna osoba prestao postojati odnosno zbog smrti ovršenika fizičke osobe, u slučaju kada za ista teče rok za prijenos novčanih sredstava od 60 dana od dana zaprimanja osnove za plaćanje u Agenciju.

(10) Ako dođe do statusne promjene ovrhovoditelja pravne osobe, Agencija će nastaviti provedbu ovrhe u korist pravnog sljednika u skladu s podacima iz Jedinstvenog registra računa, odnosno na temelju zahtjeva pravnog sljednika ovrhovoditelja iz osnove za plaćanje. Ako se radi o statusnoj promjeni podjele, uz zahtjev za nastavak provedbe ovrhe ovrhovoditelj mora dostaviti plan podjele ili drugu službenu ispravu izdanu od strane nadležnog tijela iz koje Agencija može nedvojbeno utvrditi da je tražbina iz određene osnove za plaćanje na njega prešla.

(11) Ako je ovrhovoditelj pravna osoba prestao postojati zbog brisanja iz odgovarajućeg registra bez pravnog sljednika, Agencija po zahtjevu ovršenika uz koji je dostavljena isprava

kojom se dokazuje ta okolnost prestaje s izvršavanjem te osnove za plaćanje i istu pohranjuje. Ako postoje zaplijenjena sredstva na temelju te osnove za plaćanje, po ispunjenju uvjeta za prijenos Agencija će dati finansijskoj instituciji nalog za prijenos tih sredstava u korist računa državnog proračuna.

(12) U slučaju smrti ovrhovoditelja fizičke osobe Agencija prestaje s izvršavanjem te osnove za plaćanje i istu pohranjuje. Ako postoje zaplijenjena sredstva na temelju osnove za plaćanje, Agencija će nalog za prijenos zaplijenjenih sredstava dati finansijskoj instituciji nakon što se ispune uvjeti za nastavak ovrhe u korist nasljednika.

(13) Ministar nadležan za poslove pravosuđa će pravilnikom propisati postupanje Agencije i finansijskih institucija u slučaju zatvaranja računa ovršenika ili ovrhovoditelja, statusne promjene na strani ovršenika ili ovrhovoditelja kao i za slučaj prestanka postojanja ovršenika ili ovrhovoditelja.

Glava četrnaesta

OVRHA NA TRAŽBINI DA SE PREDAJU ILI ISPORUČE POKRETNINE ILI DA SE PREDA NEKRETNINA

1. Opće odredbe

Mjesna nadležnost

Članak 246.

Za odlučivanje o ovršnom prijedlogu na ovršenikovoj tražbini da mu se preda određena pokretna ili nepokretna stvar ili da mu se isporuči određena količina pokretnina i za provedbu te ovrhe mjesno je nadležan sud na čijem se području nalaze te stvari.

Ovršne radnje

Članak 247.

Ovrha na ovršenikovoj tražbini iz članka 246. ovoga Zakona provodi se zapljenom te tražbine, njezinim prijenosom na ovrhovoditelja i prodajom stvari.

Učinak prijenosa

Članak 248.

Prijenos zaplijenjene ovršenikove tražbine ima učinak prijenosa ovršenikove novčane tražbine radi naplate.

Nedospjelost ovršenikove tražbine i tužba protiv ovršenikova dužnika

Članak 249.

(1) Ako ovršenikova tražbina još nije dospjela, sud će naložiti predaju stvari nakon dospjeća.

(2) Protiv ovršenikova dužnika koji nije voljan stvari predati ovrhovoditelj može, i prije pravomoćnosti rješenja o prijenosu tražbine, tužbom zahtijevati predaju ako o obvezi predaje nema ovršnu ispravu.

(3) Ako rješenje o ovrsi ne postane pravomoćno ili naknadno bude ukinuto ili preinačeno, parnični sud će tužbu iz stavka 2. ovoga članka odbiti.

Primjena odredaba o ovrsi na novčanoj tražbini
Članak 250.

Odredbe o ovrsi na novčanoj tražbini na odgovarajući se način primjenjuju i na ovru na tražbini da se predaju ili isporuče pokretnine ili da se preda nekretnina, ako odredbama ove glave nije drukčije određeno.

2. Pokretnine
Predaja stvari na čuvanje
Članak 251.

(1) Rješenjem kojim se određuje prijenos ovršenikove tražbine sud će naložiti ovršenikovu dužniku da pokretnine na koje se ta tražbina odnosi preda službenoj osobi ili drugoj osobi na čuvanje.

(2) Na čuvanje stvari na odgovarajući se način primjenjuju odredbe članka 154. ovoga Zakona.

Prodaja stvari i namirenje ovrhovoditelja
Članak 252.

Prodaja pokretnina predanih sudscom ovršitelju ili čuvaru u smislu odredbe članka 251. ovoga Zakona te namirenje ovrhovoditelja obavljaju se prema odredbama ovoga Zakona o ovrsi na pokretninama.

3. Nekretnina
Predaja ovrhovoditelju
Članak 253.

(1) Rješenjem kojim se određuje prijenos ovršenikove tražbine sud će naložiti ovršenikovu dužniku da nekretninu na koju se ta tražbina odnosi preda ovrhovoditelju.

(2) Ovrhovoditelj je dužan nekretninom, u ime i za račun ovršenika, upravljati kao dobar gospodar, i sudu, na njegov zahtjev, položiti račun o upravljanju.

Prodaja i namirenje ovrhovoditelja
Članak 254.

- (1) Ovrhovoditelj može radi namirenja svoje tražbine, u roku koji ne može biti duži od 30 dana od dana kad mu je nekretnina predana, predložiti sudu prodaju te nekretnine.
- (2) Ako ovrhovoditelj ne predloži pravodobno prodaju, sud će obustaviti ovrhu.
- (3) Nekretnina se prodaje i ovrhovoditelj namiruje prema odredbama ovoga Zakona o ovrsi na nekretnini.

Glava petnaesta

**OVRHA NA DIONICI ZA KOJU NIJE IZDANA ISPRAVA O DIONICI TE NA
UDJELU ODносНО POSLOVНОM UDJELU U TRGOVAČKOM DRUŠTVU**

Mjesna nadležnost
Članak 255.

Za odlučivanje o prijedlogu za ovrhu na dionici za koju nije izdana isprava o dionici te udjelu, odnosno na poslovnom udjelu u trgovačkom društvu i za provedbu te ovrhe mjesno je nadležan sud na čijem se području nalazi sjedište dioničkoga društva, odnosno drugoga trgovačkoga društva.

Ovršne radnje
Članak 256.

- (1) Na dionici za koju nije izdana isprava o dionici ovrha se provodi pljenidbom dionice, njezinom procjenom i prodajom te namirenjem ovrhovoditelja.
- (2) Na udjelu odnosno poslovnom udjelu u trgovačkom društvu ovrha se provodi pljenidbom udjela, njegovom procjenom i prodajom te namirenjem ovrhovoditelja.

Pljenidba dionice
Članak 257.

- (1) Pljenidba dionice za koju nije izdana isprava o dionici obavlja se dostavom rješenja o ovrsi Agenciji radi upisa u Upisnik osiguranja tražbina. Pljenidbom ovrhovoditelj stječe založno pravo na dionici.
- (2) Rješenje o ovrsi iz stavka 1. ovoga članka sud će dostaviti i dioničkom društvu, koje je dužno u registar dionica upisati da je dionica koja glasi na ime zaplijenjena.
- (3) Nakon dostave rješenja o ovrsi dioničko društvo ne smije u odnosu na zaplijenjene dionice obaviti u registru dionica nikakve upise na temelju raspoložbi ovršenika. Ono je dužno bez odgode obavijestiti sud o svakoj promjeni u pogledu zaplijenjenih dionica.

(4) Dioničko društvo odgovara za štetu koju bi ovrhovoditelj mogao pretrpjeti zbog toga što ono nije postupilo u skladu s odredbama stavaka 2. i 3. ovoga članka. Za štetu osobno odgovaraju i članovi uprave te druge odgovorne osobe dioničkoga društva. U rješenje o ovrsi unijet će se upozorenje o odgovornosti dioničkoga društva, članova uprave i drugih odgovornih osoba dioničkoga društva. Ovrhovoditelj može do završetka ovršnoga postupka zatražiti da sud u tome postupku odluči o njegovom zahtjevu za naknadu štete. Na temelju pravomoćnoga rješenja o zahtjevu za naknadu štete, ovrhovoditelj može protiv dioničkoga društva, članova njegove uprave i drugih odgovornih osoba tražiti prisilnu ovrhu. Nakon završetka ovršnoga postupka ovrhovoditelj svoje pravo na naknadu štete može ostvarivati tužbom.

(5) Ako smatra potrebnim, sud će, na prijedlog ovrhovoditelja, dioničkom društvu i članovima njegove uprave zaprijetiti novčanom kaznom ili kaznom zatvora ako ne postupe u skladu s odredbama stavaka 2. i 3. ovoga članka.

(6) Ovršeniku je zabranjeno raspolagati zaplijenenom dionicom. Upozorenje o toj zabrani te o kaznenopravnim posljedicama njezine povrede unijet će se u rješenje o ovrsi.

(7) Ako ovrhovoditelj ne raspolaže potrebnim podacima o dionici za koju nije izdana isprava o dionici, može sudu predložiti donošenje rješenja kojim će privremeno zaplijeniti sve dionice ovršenika kod određenog dioničkog društva (prijedlog za privremenu pljenidbu).

(8) Rješenjem o privremenoj pljenidbi sud će od dioničkog društva zatražiti i podatke o dionicama ovršenika.

(9) Dioničko društvo je dužno bez odgode dati sudu tražene podatke i ne smije obavijestiti ovršenika da su ti podaci traženi.

(10) Nakon što dobije tražene podatke, sud će o njima obavijestiti ovrhovoditelja, koji je dužan u roku od osam dana predložiti ovrhu na dionici za koju nije izdana isprava o dionici. U povodu takva prijedloga sud će donijeti rješenje o pljenidbi određene dionice za koju nije izdana isprava o dionici i staviti izvan snage rješenje o privremenoj pljenidbi. Ako ovrhovoditelj u roku od osam dana ne predloži ovrhu na dionici za koju nije izdana isprava o dionici, ovrha će se obustaviti.

(11) Prijedlog za privremenu pljenidbu i prijedlog iz stavka 10. ovoga članka smatraju se, u smislu odredaba propisa o sudskim pristojbama, jednim prijedlogom.

(12) Smarat će se da je pljenidba na dionici za koju nije izdana isprava o dionici provedena danom dostave rješenja o privremenoj pljenidbi dioničkom društvu kod kojeg se vodi register dionica.

(13) Dioničko društvo koje vodi registar dionica ima pravo na naknadu troškova za obavljanje radnji u skladu s odredbama ovoga članka. Zahtjev za naknadu troškova može se podnijeti u roku od 15 dana od poduzimanja radnje. Ti troškovi ulaze u troškove ovršnoga postupka.

(14) Sud može zaključkom naređiti dioničkom društvu da sudskom ovršitelju omogući uvid u registar dionica te u druge isprave društva. Protiv dioničkoga društva, članova uprave i drugih odgovornih osoba koji sprječavaju ili ometaju rad sudskog ovršitelja mogu se izreći kaznene mjere propisane ovim Zakonom. Sud je dužan poduzeti potrebne mjere da bi se sačuvala tajnost pribavljenih podataka po pravilima o čuvanju poslovne tajne.

Procjena i prodaja dionica te namirenje ovrhovoditelja

Članak 258.

(1) Zaplijenjena dionica može se prodati na dražbi ili neposrednom pogodbom. Neposrednom pogodbom dionicu prodaje sudski ovršitelj ili osoba ovlaštena za prodaju dionica kojoj je sud povjerio prodaju. Sudski ovršitelj i osoba ovlaštena za prodaju dionica sklapaju ugovor o prodaji dionice u ime ovršenika na temelju zaključka suda koji ih na to ovlašćuje.

(2) Ako se dionica prodaje na dražbi ili neposrednom pogodbom, ona prethodno mora biti procijenjena. Sudski ovršitelj utvrđuje tržišnu vrijednost dionica putem vještaka ili ovlaštenih procjenitelja. Osoba ovlaštena za prodaju dionica kojoj je povjerena prodaja dionice sama određuje cijenu po kojoj će dionicu prodati, vodeći računa o tržišnim uvjetima.

(3) Procjena, utvrđivanje prodajne cijene i prodaja dionice te namirenje ovrhovoditelja obavljaju se uz odgovarajuću primjenu odredaba ovoga Zakona o ovrsi na pokretninama.

Ovrha na udjelu, odnosno poslovnom udjelu u trgovačkom društvu

Članak 259.

Odredbe članaka 257. i 258. ovoga Zakona na odgovarajući se način primjenjuju i na ovrhu na udjelu ili poslovnom udjelu u trgovačkom društvu.

Glava šesnaesta

OVRHA NA VRIJEDNOSNIM PAPIRIMA KOJI SU UBIJLEŽENI NA RAČUNIMA KOD SREDIŠNJEGL KLIRINŠKOG DEPOZITARNOG DRUŠTVA

Mjesna nadležnost

Članak 260.

(1) Za odlučivanje o prijedlogu za ovrhu na nematerijaliziranim vrijednosnim papirima, odnosno dionicama, obveznicama, trezorskim zapisima, blagajničkim zapisima, komercijalnim zapisima, certifikatima o depozitu i drugim vrijednosnim papirima izdanim u seriji (u dalnjem tekstu: vrijednosnice) koji su ubilježeni na računima kod Središnjeg klirinškog depozitarnog društva ili druge za to ovlaštene osobe (u dalnjem tekstu: Depozitarno društvo) i za provedbu

te ovrhe mjesno je nadležan sud na čijem se području nalazi prebivalište ili sjedište ovršenika u Republici Hrvatskoj.

(2) Kad je ovršenik Republika Hrvatska ili pravna osoba s javnim ovlastima koja djeluje na cijelom državnom području, za ovrhu iz stavka 1. ovoga članka nadležan je sud na čijem području ovrhovoditelj ima prebivalište ili sjedište u Republici Hrvatskoj. Ako ovrhovoditelj nema prebivalište ili sjedište u Republici Hrvatskoj, za određivanje i provedbu ovrhe protiv navedenih pravnih osoba mjesno je nadležan sud na čijem je području sjedište agencije kod koje su na računima ubilježene vrijednosnice koje su predmet ovrhe.

**Ovršne radnje
Članak 261.**

Ovrha na vrijednosnici provodi se pljenidbom vrijednosnice, njezinom procjenom i prodajom te namirenjem ovrhovoditelja.

**Pljenidba vrijednosnica
Članak 262.**

(1) Pljenidba vrijednosnica na računima kod Depozitarnog društva obavlja se dostavom rješenja o ovrsi Depozitarnom društvu, uz odgovarajuću primjenu odredaba članka 257. stavaka 2. do 6. i stavka 8. ovoga Zakona. Pljenidbom ovrhovoditelj stječe založno pravo na vrijednosnicama, koje u rješenju o ovrsi moraju biti određene po količini i vrsti te rodu ako je riječ o nematerijaliziranim dionicama, odnosno naznačene oznakom pod kojom se vode kod Depozitarnog društva.

(2) Ako su vrijednosnici koje su predmet ovrhe dužnički vrijednosni papiri (obveznice, trezorski zapisi, blagajnički zapisi, certifikati o depozitu i drugi vrijednosni papiri iz kojih obveza glasi na novac), sud će rješenje o ovrsi dostaviti i izdavatelju kao ovršenikovom dužniku. U tom se slučaju na odgovarajući način primjenjuju odredbe članaka 192. do 194. ovoga Zakona.

(3) Ako su vrijednosnici ubilježene na vlasničkoj poziciji registriranoj sa članom sudionikom, odnosno ovlaštenim društvom sukladno zakonu kojim je uređeno tržište kapitala, Depozitarno društvo će bez odgode obavijestiti sud o nemogućnosti pljenidbe i o tome s kojim su ovlaštenim društvom vrijednosnici registrirane.

**Privremena pljenidba vrijednosnica
Članak 263.**

(1) Ako ovrhovoditelj ne raspolaže potrebnim podacima o količini, vrsti ili rodu, odnosno oznaci ovršenikovih vrijednosnica koje su ubilježene na računima kod Depozitarnog društva, može predložiti donošenje rješenja kojim će privremeno zaplijeniti sve vrijednosnici ubilježene

na svim računima ovršenika kod Depozitarnog društva na vlasničkoj poziciji registriranoj s izdavateljem (prijeđlog za privremenu pljenidbu).

(2) Rješenjem o privremenoj pljenidbi sud će od Depozitarnog društva zatražiti da u roku od 8 dana da podatke o vrsti i oznaci vrijednosnica ovršenika koje su upisane na računima koje ona vodi, registraciji vlasničke pozicije, rodovima, količinama, stvarnim pravima i nositeljima tih prava, ograničenjima stvarnih prava te, ako je to moguće, i o njihovoj tržišnoj vrijednosti na uređenom javnom tržištu ili burzi, uz naznaku prometa s obzirom na koji se ta vrijednost utvrdila.

(3) Depozitarno društvo ne smije obavijestiti ovršenika da su podaci iz stavka 2. ovoga članka traženi.

(4) Nakon što dobije tražene podatke, sud će o njima obavijestiti ovrhovoditelja, koji je dužan u roku od osam dana predložiti ovrhu na vrijednosnicama određenima po količini, vrsti i rodu, odnosno oznakom vrijednosnice. U povodu takva prijeđloga sud će donijeti rješenje o ovrsi na određenim vrijednosnicama i staviti izvan snage rješenje o privremenoj pljenidbi vrijednosnica iz stavka 2. ovoga članka.

(5) Prijeđlog za privremenu pljenidbu iz stavka 1. ovoga članka i prijeđlog za pljenidbu iz stavka 4. ovoga članka smatraju se u smislu propisa o sudskim pristojbama jednim prijeđlogom.

(6) Pljenidba vrijednosnica iz stavka 4. ovoga članka smatra se provedenom dostavom rješenja o privremenoj zapljeni iz stavka 2. ovoga članka Depozitarnom društву.

(7) Depozitarno društvo ima pravo na naknadu troškova za obavljanje radnji u skladu s odredbama ovoga Zakona. Zahtjev za naknadu troškova Depozitarno društvo može podnijeti sudu u roku od 15 dana od poduzimanja radnje. Ti troškovi ulaze u troškove ovršnog postupka.

(8) Odredbe ovoga članka na odgovarajući se način primjenjuju na ovlaštena društva koja obavljaju poslove skrbništva nad dionicama.

Procjena i prodaja vrijednosnica te namirenje ovrhovoditelja Članak 264.

(1) Sud će u rješenju o ovrsi iz članka 263. stavka 4. ovoga Zakona, odrediti ovlaštenu osobu kojoj se povjerava procjena i prodaja zaplijenjenih vrijednosnica.

(2) Na temelju rješenja iz stavka 1. ovoga članka ovlaštena osoba dužna je u svoje ime, a za račun osobe koja je kao njihov vlasnik upisana na računima agencije, odnosno u skrbničkoj knjizi ovlaštenog društva pokušati provesti prodaju zaplijenjenih vrijednosnica na burzi ili uređenom javnom tržištu, provedbom burzovne javne dražbe ili na koji drugi zakonom dopušteni način. Ako ona to ne uspije učiniti u roku od 30 dana, obavijestit će o tome sud i nastaviti s pokušajima prodaje dok ne dobije drukčiji nalog suda.

(3) Novac koji se dobije prodajom vrijednosnica doznačuje se na račun suda određen u rješenju o ovrsi iz članka 263. stavka 4. ovoga Zakona.

(4) U slučaju prodaje vrijednosnica na temelju rješenja o ovrsi Depozitarno društvo će postupiti kao da je prodaja obavljena na temelju naloga njihova vlasnika.

Odgovarajuća primjena odredaba o ovrsi na pokretninama
Članak 265.

Ako odredbama ove Glave nije što drugo određeno, na ovrhu na vrijednosnicama na računima kod Depozitarnog društva na odgovarajući se način primjenjuju odredbe ovoga Zakona o ovrsi na pokretninama.

Glava sedamnaesta
OVRHA NA DRUGIM IMOVINSKIM ODNOSENOSTI MATERIJALNIM PRAVIMA
Mjesna nadležnost
Članak 266.

(1) Za odlučivanje o prijedlogu za ovrhu na patentu, tehničkom unapređenju, plodouživanju ili nekom sličnom ovršenikovu pravu i za provedbu te ovrhe mjesno je nadležan sud na čijem se području nalazi prebivalište ovršenika, a ako ovršenik nema prebivalište u Republici Hrvatskoj, nadležan je sud na čijem se području nalazi boravište ovršenika.

(2) Odredba stavka 1. ovoga članka koja se odnosi na prebivalište primjenjuje se i na sjedište pravne osobe.

(3) Mjesna nadležnost za ovrhu na dionici za koju je izdana isprava o dionici određuje se prema odredbama ovoga Zakona o ovrsi na pokretninama.

Ovršne radnje
Članak 267.

Ovrha na pravima iz članka 266. ovoga Zakona provodi se pljenidbom toga prava te njegovim unovčenjem u skladu s odredbama ovoga Zakona o prodaji pokretnina.

Razdjel treći
OVRHA RADI OSTVARENJA NENOVČANE TRAŽBINE
Glava osamnaesta
Mjesna nadležnost
Članak 268.

(1) Za odlučivanje o prijedlogu za izricanje sudskeih penala mjesno je nadležan sud prebivališta ili sjedišta ovršenika u Republici Hrvatskoj, a ako ovršenik nema prebivalište ili sjedište u Republici Hrvatskoj sud prebivališta ili sjedišta ovrhovoditelja u Republici Hrvatskoj.

(2) Ako obje stranke nemaju ni prebivalište ni sjedište u Republici Hrvatskoj, mjesno je nadležan sud na čijem se području nalazi imovina ovršenika na kojoj se može provesti ovrha radi naplate sudskeih penala.

Izricanje sudskeih penala
Članak 269.

(1) Kad dužnik ne ispuní u roku neku svoju nenovčanu obvezu na činjenje, trpljenje ili nečinjenje utvrđenu pravomoćnom sudsakom odlukom, sudsakom nagodbom ili javnobilježničkom ispravom, sud će u ovršnom postupku, na prijedlog vjerovnika kao ovrhovoditelja, odrediti dužniku kao ovršeniku naknadni primjereni rok i izreći da će ovršenik, ako ne ispuní svoju obvezu u tome roku, biti dužan isplatiti ovrhovoditelju određeni iznos novca za svaki dan zakašnjenja ili koju drugu jedinicu vremena (sudske penale), počevši od isteka toga roka.

(2) Naknadno određeni primjereni rok iz stavka 1. ovoga članka počinje teći od dostave ovršeniku prvostupanjskoga rješenja kojim je taj rok određen. Žalba ne utječe na tijek toga roka.

(3) Ako ovršenik najkasnije u roku od 15 dana nakon pravomoćnosti rješenja iz stavka 1. ovoga članka ispuní svoju obvezu, sud može u istom ovršnom postupku na zahtjev ovršenika podnesen u roku od osam dana od ispunjenja obveze smanjiti iznos dosuđenih penala, vodeći računa o svrsi zbog koje je naredio njihovo plaćanje. Podnošenje toga zahtjeva bez utjecaja je na određivanje i provedbu ovrhe na temelju pravomoćnoga rješenja o plaćanju sudskeih penala iz stavka 1. ovoga članka.

(4) Plaćanje sudskeih penala može se tražiti sve dok se, na temelju ovršne isprave, ne predloži ovrha radi ostvarenja nenovčane tražbine.

(5) Pravo na sudske penale prestaje od dana podnošenja prijedloga za ovrhu iz stavka 4. ovoga članka. Prisilna naplata sudskeih penala dospjelih do toga dana može se tražiti u smislu odredaba članka 211. ovoga Zakona.

(6) Ako ovrha iz stavka 5. ovoga članka bude obustavljena, pravo ovrhovoditelja na sudske penale oživljava.

(7) Ako je protekao rok u kojem se po zakonu može tražiti ovrha, ne može se tražiti izricanje sudskeih penala. Ako je prijedlog za izricanje sudskeih penala podnesen u zakonskom roku, obveza plaćanja sudskeih penala postoji sve dok ovršenik ne izvrši dužnu činidbu.

Ovrha radi naplate dosuđenih penala
Članak 270.

Na temelju pravomoćnoga rješenja o plaćanju sudskeih penala iz članka 269. ovoga Zakona, sud će u istom ovršnom postupku u kojemu je donio to rješenje, na prijedlog vjerovnika kao ovrhovoditelja, donijeti rješenje o ovrsi radi prisilne naplate dosuđenih penala.

Glava devetnaesta
OVRHA RADI PREDAJE I ISPORUKE POKRETNINA
Mjesna nadležnost
Članak 271.

Za odlučivanje o prijedlogu za ovrhu radi predaje jedne ili više određenih stvari ili radi isporuke određene količine zamjenjivih stvari te za provedbu ovrhe mjesno je nadležan sud na čijem se području nalaze stvari.

Ovrha radi predaje određenih stvari koje se nalaze kod ovršenika
Članak 272.

(1) Ovrha radi predaje jedne ili više određenih stvari koje se nalaze kod ovršenika provodi se tako što sudska ovršitelj oduzima te stvari od ovršenika i predaje ih uz potvrdu ovrhovoditelju.

(2) Na način iz stavka 1. ovoga članka ovrha će se provesti i kad se stvari nalaze kod treće osobe koja ih je voljna predati sudsakom ovršitelju.

(3) Ako treća osoba nije voljna predati stvari, ovrhovoditelj može sudu predložiti da na njega prenese ovršenikovu tražbinu prema trećoj osobi na predaju stvari.

(4) Na postupak po prijedlogu iz stavka 3. ovoga članka primjenjuju se odredbe ovoga Zakona o ovrsi na tražbini da se predaju ili isporuče pokretnine.

Ovrha radi predaje određenih stvari koje se nisu mogle naći kod ovršenika niti kod treće osobe
Članak 273.

(1) Ako stvari nisu nađene kod ovršenika ili kod treće osobe, sud će u istom postupku, na prijedlog ovrhovoditelja, procijeniti vrijednost tih stvari i rješenjem naložiti ovršeniku da ovrhovoditelju u određenom roku isplati iznos te vrijednosti.

(2) Ovrhovoditelj može prijedlog iz stavka 1. ovoga članka podnijeti u roku od osam dana od dana obavijesti da stvari nisu nađene. Ako ovrhovoditelj ne podnese taj prijedlog u određenom roku, sud će obustaviti ovrhu.

(3) Na temelju rješenja iz stavka 1. ovoga članka ovrhovoditelj može i prije njegove pravomoćnosti predložiti u istom postupku ovrhu radi naplate dosuđenoga iznosa. Taj se prijedlog mora podnijeti najkasnije u roku od 15 dana od pravomoćnosti rješenja iz stavka 1. ovoga članka.

(4) Ako prijedlog iz stavka 3. ovoga članka ne bude podnesen u određenom roku, sud će obustaviti ovrhu te ukinuti rješenje iz stavka 1. ovoga članka i druge provedene radnje.

(5) Ovrhovoditelj može zajedno s prijedlogom za ovrhu iz članka 272. stavka 1. i 2. ovoga Zakona spojiti i prijedlog za donošenje rješenja iz stavka 1. ovoga članka. U tom se slučaju ovrha prema članku 272. ovoga Zakona i postupak iz ovoga članka provode istodobno. Sud može odrediti ovrhu u smislu odredbe stavka 3. ovoga članka i započeti s njezinom provedbom, ali se radnje unovčenja zaplijenjenih dijelova imovine ovršenika ili prijenos sredstava s njegova računa ne mogu provesti prije nego što se utvrdi da se ovrha iz članka 272. stavaka 1. i 2. ovoga Zakona nije mogla provesti.

(6) Ako se ovrha iz članka 272. stavaka 1. i 2. ovoga Zakona provede, sud će po službenoj dužnosti obustaviti ovrhu te ukinuti rješenje iz stavka 1. ovoga članka i druge provedene radnje u smislu odredbe stavka 5. ovoga članka. U tom slučaju ovrhovoditelj snosi u cijelosti troškove izazvane podnošenjem prijedloga iz stavka 5. ovoga članka.

(7) Stranke imaju pravo na žalbu protiv rješenja iz stavka 1. ovoga članka.

Ovrha radi isporuke zamjenjivih stvari koje se nalaze kod ovršenika ili treće osobe
Članak 274.

Ako je ovršnom ispravom utvrđena obveza na isporuku određene količine zamjenjivih stvari koje se nalaze kod ovršenika ili treće osobe, ovrha se provodi na način propisan za predaju određenih stvari.

Ovrha kad zamjenjive stvari nisu nađene niti kod ovršenika niti kod treće osobe
Članak 275.

(1) Ako stvari nisu nađene kod ovršenika ili kod treće osobe, ovrha će se provesti uz odgovarajuću primjenu odredaba članka 273. ovoga Zakona. Prigodom procjene vrijednosti stvari uzet će se u obzir potreba njihove nabave na drugoj strani.

(2) Ako tijekom ovršnoga postupka dođe do promjene vrijednosti zamjenjivih stvari, ovrhovoditelj može zatražiti od suda novu procjenu te naložiti ovršeniku plaćanje razlike u

vrijednosti. U tom slučaju primjenjuju se na odgovarajući način odredbe članka 273. ovoga Zakona i stavka 1. ovoga članka.

**Pravo na naknadu štete
Članak 276.**

Odredbama ove glave ne dira se u pravo ovrhovoditelja da u parnici traži od ovršenika naknadu štete koja mu je nanesena time što mu predaja, odnosno isporuka stvari nije obavljena.

**Glava dvadeseta
OVRHA RADI ISPRAŽNJENJA I PREDAJE NEKRETNINE
Mjesna nadležnost
Članak 277.**

Za odlučivanje o prijedlogu za ovrhu radi ispražnjenja i predaje nekretnine i za provedbu te ovrhe mjesno je nadležan sud na čijem se području nekretnina nalazi.

**Način provedbe ovrhe
Članak 278.**

(1) Ovrha radi ispražnjenja i predaje nekretnine iz članka 277. ovoga Zakona provodi se tako da sudski ovršitelj, nakon što udalji osobe i ukloni stvari s te nekretnine, predaje nekretninu u posjed ovrhovoditelju.

(2) Ispražnjenju i predaji nekretnine može se pristupiti nakon proteka osam dana od dana dostave rješenja o ovrsi ovršeniku i prije njegove pravomoćnosti. Ako se dostava ovršeniku nije mogla uredno obaviti na posljednjoj poznatoj adresi niti na način predviđen u odredbama članka 17. stavaka 1., 2. i 6. ovoga Zakona, sud će mu bez odgode postaviti privremenoga zastupnika, kojemu će se rješenje dostaviti.

(3) Ako je to potrebno, sud će protiv osoba koje ometaju provedbu ovrhe izreći novčane kazne ili odrediti kaznu zatvora iz članka 21. ovoga Zakona.

(4) Na zahtjev suda policija i služba socijalne skrbi dužni su poduzeti mjere i radnje iz svoje nadležnosti u provedbi radnji iz stavka 1. ovoga članka.

(5) Pri provedbi ovrhe primijenit će se odredbe članka 52. ovoga Zakona.

(6) Potrebnu radnu snagu i prijevozna sredstva radi provedbe ovrhe dužan je osigurati ovrhovoditelj na zahtjev sudskoga ovršitelja, koji ovrhovoditelju mora biti priopćen najkasnije osam dana prije provedbe ovrhe.

Uklanjanje pokretnina
Članak 279.

- (1) Pokretnine koje su uklonjene s nekretnine predaju se ovršeniku, a ako on nije nazočan, odraslotu članu njegova kućanstva.
- (2) Ako pri poduzimanju ovršnih radnji nije nazočna nijedna od osoba kojoj se stvari mogu predati ili ih te osobe neće primiti, stvari se predaju na čuvanje drugoj osobi, na trošak ovršenika. Ovhovoditelj je dužan osigurati drugu osobu kojoj će se predati uklonjene stvari. Ovhovoditelj može sam preuzeti stvari ovršenika na čuvanje.
- (3) Uklonjene stvari predaje na čuvanje drugoj osobi ili ovhovoditelju sudski ovršitelj. Radnju sudskoga ovršitelja potvrđuje sud zaključkom. Sud može naknadno zaključkom odrediti da se stvari povjere nekoj trećoj osobi umjesto onoj kojoj su predane.
- (4) O predaji drugoj osobi i o troškovima čuvanja sud izvješćuje ovršenika ako je to moguće, ostavljajući mu primjereni rok u kojem može zatražiti predaju stvari nakon što naknadi troškove čuvanja.
- (5) Uz obavijest iz stavka 4. ovoga članka sud će upozoriti ovršenika da će, nakon proteka određenoga roka, stvari biti prodane i da će se iz prodajne cijene namiriti troškovi čuvanja i prodaje stvari.

Prodaja pokretnih stvari
Članak 280.

- (1) Sud će po službenoj dužnosti odrediti prodaju stvari za račun ovršenika, ako ovaj u ostavljenom roku ne zatraži njihovu predaju i ne naknadi troškove čuvanja.
- (2) Dio cijene postignut prodajom koji preostane nakon podmirenja troškova čuvanja i prodaje stvari polaze se kod suda, odnosno javnoga bilježnika u korist ovršenika.
- (3) Prodaja stvari obavlja se po odredbama ovoga Zakona o ovrsi na pokretninama.
- (4) Ako se stvari ne uspiju prodati na dražbi, odnosno neposrednom pogodbom, ovhovoditelj se oslobođa obveze čuvanja tih stvari nakon proteka roka od 30 dana od dana dražbe, odnosno određene neposredne pogodbe.

Ovrha radi naplate troškova postupka
Članak 281.

- (1) Ovhovoditelj može u prijedlogu za ovrhu zatražiti da se zajedno s ovrom iz članka 277. ovoga Zakona odredi ovrha na ovršenikovim pokretninama koje treba ukloniti s nekretnine radi naplate troškova ovršnoga postupka.

(2) Ovrha iz stavka 1. ovoga članka određuje se i provodi po pravilima o ovrsi na ovršenikovim pokretninama radi naplate novčane tražbine.

(3) Rješenje o naknadi troškova postupka ovrhe iz članka 277. ovoga Zakona je ovršna isprava na temelju koje ovrhovoditelj može predložiti ovrhu u istom ili posebnom ovršnom postupku.

Glava dvadeset prva
OVRHA RADI OSTVARENJA TRAŽBINE NA RADNJU,
TRPLJENJE ILI NEČINJENJE
Mjesna nadležnost
Članak 282.

Ako je ovršenik dužan po ovršnoj ispravi obaviti određenu radnju ili trpjeti određene radnje ili se suzdržati od određene radnje, za odlučivanje o prijedlogu za ovrhu i za provedbu ovrhe mjesno je nadležan sud na čijem području ovršenik treba ispuniti obvezu po ovršnoj ispravi.

Ovrha radi ostvarenja obveze na radnju koju može obaviti i druga osoba
Članak 283.

(1) Ovrha radi ostvarenja obveze na radnju koju može obaviti i druga osoba provodi se tako da sud ovlašćuje ovrhovoditelja da u određenom roku na trošak ovršenika povjeri drugoj osobi da tu radnju obavi ili da je obavi on sam.

(2) U prijedlogu za ovrhu ovrhovoditelj može predložiti da sud rješenjem naloži ovršeniku da unaprijed položi kod suda određeni iznos potreban za podmirenje troškova koji će nastati obavljanjem radnje od strane druge osobe ili ovrhovoditelja. Visinu iznosa sud određuje po slobodnoj ocjeni, uzimajući u obzir, po mogućnosti, troškovnik osobe ovlaštene za obavljanje takve radnje koji uz prijedlog za ovrhu priloži ovrhovoditelj.

(3) Konačno rješenje o visini troškova iz stavka 2. ovoga članka sud donosi na prijedlog ovrhovoditelja, odnosno ovršenika. Ako se naknadno pokaže da je na temelju rješenja iz stavka 2. ovoga članka pribavljeno od ovršenika više sredstava nego što je bilo potrebno za pokriće troškova obavljanja radnje i troškova ovršnoga postupka, sud će, na ovršenikov prijedlog, razliku vratiti ovršeniku, ako on raspolaže sredstvima pribavljenim od ovršenika, odnosno naložit će ovrhovoditelju da u određenom roku tu razliku vrati ako je njemu stavljena na raspoložbu.

Ovrha radi ostvarenja obveze na radnju koju može obaviti samo ovršenik
Članak 284.

(1) Ako radnju utvrđenu u ovršnoj ispravi može obaviti samo ovršenik, sud će rješenjem o ovrsi odrediti ovršeniku primjereni rok za ispunjenje obveze.

(2) Rješenjem o ovrsi sud će istodobno zaprijetiti ovršeniku da će protiv njega izreći određenu novčanu kaznu u skladu s odredbama članka 21. ovoga Zakona ako u roku koji mu je određen ne ispuni obvezu.

(3) Ako ovršenik u roku koji mu je određen ne ispuni obvezu, sud će, na prijedlog ovrhovoditelja, rješenjem ovršeniku izreći novčanu kaznu kojom mu je zaprijetio. U tom rješenju sud će ovršeniku odrediti novi rok za ispunjenje obveze i zaprijetiti novom novčanom kaznom u većem iznosu nego što je bila ona kojom mu je prije zaprijetio, ako ni u tom roku ne ispuni obvezu.

(4) Pri odmjeravanju visine novčane kazne u propisanim granicama, sud će voditi računa o značenju radnje koju je ovršenik bio dužan obaviti te o drugim okolnostima slučaja.

(5) Ovršenik koji je ispunio svoju obvezu u roku koji mu je sud odredio, dužan je bez odgode o tome obavijestiti sud i priložiti nesumnjive dokaze o tome. Nesumnjivim će se dokazom smatrati ovjerovljena pisana izjava ovrhovoditelja o tome da je radnja obavljena, javnobilježnički zapisnik ili zapisnik sudskoga ovršitelja o obavljanju radnje, nalaz i mišljenje sudskoga vještaka da je radnja obavljena, predaja djela koje je radnjom učinjeno u sudski ili javnobilježnički polog i sl. U protivnome, smarat će se da radnja nije obavljena.

(6) Prije izricanja novčane kazne sud će omogućiti ovršeniku da se očituje, a po potrebi održat će i ročište radi izvođenja dokaza.

(7) Ako radnja koju može obaviti samo ovršenik ne ovisi isključivo o njegovoj volji (npr. stvaranje određenoga umjetničkog djela i sl.), ovrhovoditelj nema pravo tražiti ovru iz stavka 1. ovoga članka, nego samo naknadu štete.

Ovrha radi ostvarenja obveze na trpljenje i nečinjenje Članak 285.

(1) Ako je na temelju ovršne isprave ovršenik dužan trpjeti poduzimanje neke radnje ili se suzdržavati od njezina poduzimanja, sud će, na prijedlog ovrhovoditelja koji tvrdi da se ovršenik ponaša protivno svojoj obvezi, rješenjem naložiti ovršeniku da se ponaša u skladu sa svojom obvezom i zaprijetiti mu novčanom kaznom ili kaznom zatvora u skladu s odredbama članka 21. ovoga Zakona ako se nastavi tako ponašati. U pravnom lijeku protiv rješenja o ovrsi ovršenik može osporiti tvrdnju ovrhovoditelja da se ponašao protivno svojoj obvezi iz ovršne isprave. Sud može, po potrebi, u povodu pravnoga lijeka odrediti ročište radi izvođenja dokaza i saslušanja stranaka.

(2) Na prijedlog ovrhovoditelja, nakon što utvrdi da se ovršenik i nakon donošenja rješenja iz stavka 1. ovoga članka ponašao protivno svojoj obvezi, sud će ovršeniku izreći novčanu kaznu ili kaznu zatvora kojom mu je bio zaprijetio i istodobno mu zaprijetiti novom novčanom kaznom ili kaznom zatvora ako se ponovno bude ponašao protivno svojoj obvezi.

(3) Ako je već ovršnom ispravom ovršeniku naloženo da se ponaša u skladu sa svojom obvezom pod prijetnjom novčane kazne ili kazne zatvora, smatrati će se da su ispunjeni uvjeti za izricanje novčane kazne ili kazne zatvora iz stavka 2. ovoga članka ako se ovršenik ponašao protivno svojoj obvezi nakon pravomoćnosti ovršne isprave.

(4) Ovrhovoditelj je dužan podnijeti prijedlog da se ovršeniku izrekne novčana kazna ili kazna zatvora zato što se i nakon naloga suda ponašao protivno svojoj obvezi, u roku od 15 dana od saznanja za takvo ponašanje, a najkasnije u roku od jedne godine od povrede obveze. Navedeni rokovi teku posebno za svako ponašanje protivno obvezi.

(5) Ovršeniku će se omogućiti da se očituje o ovrhovoditeljevu prijedlogu za izricanje novčane kazne ili kazne zatvora. Po potrebi sud će održati i ročište radi izvođenja dokaza i saslušanja stranaka.

(6) Sud će na prijedlog ovrhovoditelja izricati ovršeniku novčane kazne ili kazne zatvora i prijetiti mu novim takvim kaznama sve dok se ovršenik ne prestane ponašati protivno svojoj obvezi. Ukupno trajanje kazni zatvora kojima se zamjenjuju izrečene novčane kazne u povodu iste ovršne isprave, odnosno ukupni zbroj kazni zatvora koje mogu biti izrečene ovršeniku u povodu iste ovršne isprave, ne mogu prijeći šest mjeseci.

(7) Sud će, na prijedlog ovrhovoditelja, rješenjem naložiti ovršeniku da dade osiguranje za štetu, ako ovrhovoditelj učini vjerojatnim da bi štetu pretrpio time što bi se ovršenik i nadalje ponašao protivno svojoj obvezi. Visinu i trajanje osiguranja, prema okolnostima slučaja, određuje sud. Na temelju rješenja o davanju osiguranja sud će odrediti ovrhu i prije njegove pravomoćnosti.

(8) Prijedlog za izricanje pojedine novčane kazne ili kazne zatvora ovrhovoditelj može povući sve do pravomoćnosti odluke o izricanju tih kazni. U tom slučaju smatrati će se kao da prijedlog za izricanje tih kazni nije podnesen. Troškove postupka izazvane povučenim prijedlogom snosi ovrhovoditelj, osim ako se stranke nisu drukčije sporazumjele.

(9) Novčanu kaznu i kaznu zatvora sud izvršava po službenoj dužnosti, nakon pravomoćnosti rješenja kojim su izrečene.

(10) Postupak pokrenut prijedlogom iz stavka 1. ovoga članka smatra se dovršenim pravomoćnošću rješenja o ovrsi. Postupak pokrenut prijedlogom za izricanje novčane kazne ili kazne zatvora smatrati će se novim postupkom, ali se u tom postupku ne donosi novo rješenje o ovrsi, nego samo rješenja iz stavaka 2. i 6. ovoga članka. Osiguranje određeno u smislu odredbe stavka 7. ovoga članka ostaje na snazi s obzirom na sve postupke iz stavaka 1., 2. i 6. ovoga članka, osim ako rješenjem kojim je to osiguranje određeno nije što drugo određeno.

(11) O troškovima svakoga od postupaka u smislu odredbe stavka 10. ovoga članka sud odlučuje, na zahtjev stranaka, u tim postupcima.

Ovrha radi uspostavljanja prijašnjega stanja
Članak 286.

(1) Ako je zbog ponašanja ovršenika protivno obvezi iz ovršne isprave nastala promjena koja nije u skladu s pravom ovrhovoditelja, sud će ovlastiti ovrhovoditelja, na njegov prijedlog, da sam, a po potrebi i uz pomoć sudskoga ovršitelja, uspostavi prijašnje stanje na trošak i opasnost/rizik ovršenika.

(2) U pogledu polaganja iznosa potrebnoga za podmirenje troškova za uspostavljanje prijašnjega stanja i određivanja konačne visine tih troškova primjenjuju se odredbe o troškovima za ovrhu radnje koju može, pored ovršenika, obaviti i druga osoba.

(3) Ako je do promjena iz stavka 1. ovoga članka došlo nakon nastanka ovršne isprave, sud će postupiti u skladu s odredbom stavka 1. ovoga članka tek nakon što utvrdi da je do promjene došlo zbog ponašanja ovršenika.

Ponovno smetanje posjeda
Članak 287.

(1) Ako je na osnovi ovršne isprave, donesene u postupku zbog smetanja posjeda, ovrha provedena, ili je ovršenik dobrovoljno ispunio svoju obvezu, pa poslije toga ponovno učini smetanje posjeda, koje se u biti ne razlikuje od prijašnjega, sud će na prijedlog ovrhovoditelja na temelju iste ovršne isprave, ako je njome zabranjeno takvo buduće ponašanje, donijeti novo rješenje o ovrsi radi uspostave prijašnjega stanja, ako je to potrebno, i zaprijetiti ovršeniku izricanjem novčane kazne ako ponovno počini smetanje posjeda. U tom se slučaju na odgovarajući način primjenjuju odredbe članka 285. ovoga Zakona.

(2) Prijedlog za donošenje rješenja iz stavka 1. ovoga članka ovrhovoditelj može podnijeti već u prvom prijedlogu za ovrhu na temelju rješenja zbog smetanja posjeda kojim je ovršeniku zabranjeno ponovno takvo ponašanje.

(3) Prijedlog za ovrhu iz stavka 1. ovoga članka ovrhovoditelj može podnijeti u roku od 30 dana od dana saznanja za ponovno smetanje posjeda, a najkasnije u roku od godine dana nakon ponovljenoga smetanja.

Pravo na naknadu štete
Članak 288.

Odredbama ove glave ne dira se u pravo ovrhovoditelja da u parnici traži naknadu štete koja mu je nanesena time što se ovršenik ponašao protivno svojoj obvezi utvrđenoj u ovršnoj ispravi.

Glava dvadeset druga
OVRHA RADI VRAĆANJA ZAPOSLENIKA NA RAD, ODNOŠNO U SLUŽBU
Mjesna nadležnost
Članak 289.

Za odlučivanje o prijedlogu za ovrhu na temelju ovršne isprave kojom je poslodavcu naloženo da zaposlenika vrati na rad i da člana tijela ovršenika vrati u službu i za provedbu ovrhe, mjesno je nadležan sud na čijem se području nalazi sjedište poslodavca.

Rok za podnošenje prijedloga za ovrhu
Članak 290.

Prijedlog za ovrhu iz članka 289. ovoga Zakona može se podnijeti u roku od 60 dana od dana kada je ovrhovoditelj stekao pravo da taj prijedlog podnese.

Način provedbe ovrhe
Članak 291.

(1) Ovrha na temelju ovršne isprave kojom je ovršeniku naloženo da ovrhovoditelja vrati na rad odnosno u službu provodi se izricanjem novčanih kazni prema odredbama članka 20. ovoga Zakona.

(2) Novčane kazne izriču se prema odredbama ovoga Zakona o ovrsi radi ostvarenja radnje koju može obaviti samo ovršenik.

Naknada plaće u slučaju vraćanja zaposlenika na rad
Članak 292.

(1) Ovrhovoditelj koji je podnio prijedlog da bude vraćen na rad, odnosno u službu može predložiti da sud doneše rješenje kojim će odrediti da mu je ovršenik dužan isplatiti na ime plaće mjesecne iznose dospjele od pravomoćnosti odluke pa dok ponovno ne bude vraćen na posao, te odrediti ovrhu radi naplate dosuđenih iznosa.

(2) Prijedlog za naknadu može se spojiti s prijedlogom za ovrhu radi vraćanja na rad ili može biti podnesen naknadno do završetka ovršnoga postupka.

(3) Rješenjem kojim se prijedlog za naknadu prihvata ima učinak rješenja kojim se utvrđuje postojanje obveze ovršenika i učinak rješenja o ovrsi. To rješenje može biti provedeno prije njegove pravomoćnosti.

(4) Ovršenik može predložiti da se rješenje iz stavka 3. ovoga članka stavi izvan snage, ako su se nakon njegova donošenja izmijenile okolnosti na osnovi kojih je doneseno.

(5) Mjesečna naknada plaće određuje se u iznosu koji bi ovrhovoditelj ostvario da je bio na radu. Mjesečna naknada obuhvaća i plaćanje poreza te drugih davanja po osnovi plaće.

(6) Ovhovoditelj može svoje pravo na naknadu ostvarivati i u posebnom postupku pred nadležnim sudom.

(7) Ako je sud djelomice prihvatio zahtjev za isplatu naknade, uputit će ovrhovoditelja da ostatak ostvaruje u postupku pred nadležnim sudom.

**Glava dvadeset treća
OVRHA DIOBOM STVARI
Mjesna nadležnost
Članak 293.**

Za odlučivanje o prijedlogu za ovru diobom zajedničke nekretnine, ostavine ili druge zajedničke stvari i za provedbu te ovre mjesno je nadležan sud na čijem se području nalazi stvar.

**Fizička dioba
Članak 294.**

(1) Fizičku diobu zajedničke stvari sud će odrediti ako je takva dioba predviđena ovršnom ispravom.

(2) Pojedine radnje provedbe fizičke diobe poduzima, prema okolnostima slučaja, sudac ili sudski ovršitelj.

(3) Sud će pozvati sudionike da budu nazočni provedbi diobe.

(4) U slučaju potrebe sud će odrediti i vještačenje.

**Dioba prodajom
Članak 295.**

(1) Ako na temelju ovršne isprave zajedničku stvar treba, radi njezine diobe, prodati, prodaja će se obaviti na način propisan ovim Zakonom za ovru na pokretnoj ili nepokretnoj stvari.

(2) U slučaju prodaje bilo koji od suvlasnika je ovlašten kupiti zajedničku stvar.

(3) Ako je ponuda jednog od suvlasnika najpovoljnija ponuda, sud će mu u rješenju o dosudi dosuditi razmjerni suvlasnički dio zajedničke stvari koji je u njegovom suvlasništvu te naložiti da uplati ponuđenu kupovninu umanjenu za razmjernu vrijednost njegovog suvlasničkog dijela.

**Određivanje načina diobe rješenjem suda
Članak 296.**

(1) Sud pred kojim teče ovršni postupak odlučuje, po pravilima imovinskoga prava, hoće li se dioba obaviti fizički ili prodajom, ako ovršnom ispravom način diobe nije određen niti su se stranke o tome sporazumjele.

(2) Dioba će se obaviti prodajom ako se u ovršnom postupku utvrdi da fizička dioba, određena ovršnom ispravom, nije moguća ili je moguća samo uz znatno smanjenje vrijednosti stvari.

**Troškovi postupka
Članak 297.**

(1) Troškove provedbe ovrhe po odredbama ove glave snose svi sudionici razmjerno vrijednosti svojih udjela u zajedničkoj stvari.

(2) Stranka koja je prouzročila posebne troškove dužna ih je naknaditi onim strankama koje su ih imale.

**Glava dvadeset četvrta
OSTVARENJE TRAŽBINE NA DAVANJE IZJAVE VOLJE
Bezuvjetna tražbina
Članak 298.**

(1) Ako je ovršenik odlukom koja ima svojstvo ovršne isprave obvezan na davanje izjave volje, smatra se da je izjavu dao pravomoćnošću te odluke.

(2) Ako je ovršenik sudskom ili upravnom nagodbom ili javnobilježničkom ispravom obvezan na davanje izjave volje, smatra se da je izjavu dao danom dospijeća njegove obveze.

**Uvjetna tražbina
Članak 299.**

Ako ispunjenje tražbine na davanje izjave volje zavisi od ispunjenja neke obveze ovrhovoditelja ili kojega drugog uvjeta, smatra se da je ovršenik dao izjavu volje kad ovrhovoditelj ispuni svoju obvezu ili kad bude ispunjen koji drugi uvjet.

**Dio treći
OSIGURANJE
Glava dvadeset peta
OPĆE ODREDBE
Primjena odredaba o ovrsi
Članak 300.**

(1) Na osiguranje tražbine prema ovom dijelu Zakona na odgovarajući se način primjenjuju odredbe ovoga Zakona o ovrsi radi ostvarenja tražbine, ako ovim Zakonom nije drugčije propisano.

(2) Na osiguranje tražbine ne primjenjuju se odredbe ovoga Zakona o nedopuštenosti ovrhe na nekretnini (članak 91. Zakona).

**Sredstva osiguranja
Članak 301.**

(1) Kao sredstva osiguranja mogu se odrediti samo sredstva predviđena ovim ili drugim zakonom.

(2) Ništetan je sporazum kojim se radi osiguranja novčane ili nenovčane tražbine predlagatelja osiguranja na predlagatelja osiguranja prenosi vlasništvo na nekoj stvari protivnika osiguranja, odnosno kojim se u tu svrhu na predlagatelja osiguranja prenosi neko njegovo pravo.

**Stvarna nadležnost
Članak 302.**

(1) Općinski sudovi nadležni su određivati i provoditi osiguranje, osim ako zakonom to nije povjерeno kojem drugom sudu.

(2) Trgovački sudovi nadležni su određivati i provoditi osiguranje u predmetima u kojima bi bili nadležni za odlučivanje o predmetu spora u skladu s pravilima parničnog postupka o nadležnosti trgovačkih sudova.

**Nedopustivost osiguranja
Članak 303.**

Osiguranje nije dopušteno na stvarima i pravima koji po ovom Zakonu ne mogu biti predmet ovrhe, osim ako odredbama ovoga dijela Zakona nije drugčije određeno.

Nadležnost za određivanje osiguranja po službenoj dužnosti
Članak 304.

Za određivanje i provedbu osiguranja po službenoj dužnosti nadležan je sud koji je nadležan po prijedlogu predlagatelja osiguranja, osim ako zakonom nije drugčije određeno.

Glava dvadeset šesta
OSIGURANJE PRISILNIM ZASNIVANJEM ZALOŽNOGA PRAVA NA
NEKRETNINI
Mjesna nadležnost
Članak 305.

- (1) Za odlučivanje o prijedlogu za osiguranje novčane tražbine prisilnim zasnivanjem založnoga prava na nekretnini nadležan je sud koji vodi javnu knjigu u kojoj treba provesti upis.
- (2) Za provedbu osiguranja nadležan je sud koji vodi javnu knjigu za tu nekretninu.

Prepostavke zasnivanja
Članak 306.

Na osnovi ovršne isprave kojom je utvrđena novčana tražbina predlagatelj osiguranja ima pravo tražiti osiguranje te tražbine zasnivanjem založnoga prava na nekretnini protivnika osiguranja.

Način zasnivanja založnoga prava
Članak 307.

- (1) Na nekretnini upisanoj u zemljišnoj knjizi založno pravo zasniva se uknjižbom, a na pokretnini u slučajevima propisanim ovim Zakonom glavnim upisom u Upisnik osiguranja tražbina.
- (2) Pri uknjižbi založnoga prava u zemljišnoj će se knjizi naznačiti ovršivost tražbine radi osiguranja kojega je uknjižba određena. Zabilježba ovršivosti tražbine naznačit će se i u Upisniku osiguranja tražbina.
- (3) Ako je predlagatelj osiguranja prije nego što je tražbina postala ovršna već stekao na temelju ugovora založno pravo za tu tražbinu na istoj stvari ili je založno pravo predbilježeno sud će, na prijedlog predlagatelja osiguranja, odrediti da se u zemljišnoj knjizi, odnosno Upisniku osiguranja tražbina zabilježi ovršivost tražbine.
- (4) Ako protivnik osiguranja nije upisan u zemljišnoj knjizi kao vlasnik nekretnine, predlagatelj osiguranja dužan je uz prijedlog dostaviti ispravu podobnu za upis prava vlasništva protivnika osiguranja.

Učinak uknjižbe i zabilježbe
Članak 308.

(1) Uknjižba, odnosno glavni upis založnoga prava i zabilježba ovršivosti tražbine imaju takav učinak da se ovrha na toj stvari može provesti i prema trećoj osobi koja je tu stvar kasnije stekla.

(2) U slučaju iz stavka 1. ovoga članka ovrha na nekretnini odredit će se protiv osobe koja je upisana kao vlasnik, i to na temelju ovršne isprave na temelju koje je u zemljišnu knjigu upisano založno pravo i zabilježba ovršivosti te izvatka iz zemljišne knjige iz kojega proizlazi da je ta osoba upisana kao vlasnik nakon upisa založnoga prava i zabilježbe ovršivosti.

(3) U slučaju iz stavka 1. ovoga članka ovrha na pokretnini odredit će se protiv osobe u čijem posjedu je pokretnina, i to na temelju ovršne isprave na temelju koje je u Upisnik osiguranja tražbina upisano založno pravo i zabilježba ovršivosti.

Glava dvadeset sedma
ZALOŽNOPRAVNO OSIGURANJE NA TEMELJU SPORAZUMA STRANAKA
Mjesna nadležnost
Članak 309.

(1) Mjesno nadležan sud za odlučivanje o prijedlogu za osiguranje novčane tražbine predlagatelja osiguranja zasnivanjem založnoga prava na stvarima i pravima protivnika osiguranja te za provedbu osiguranja, određuje se odgovarajućom primjenom pravila ovoga Zakona o mjesnoj nadležnosti suda u ovršnim postupcima radi naplate novčane tražbine na pojedinim vrstama predmeta ovrhe.

(2) Mjesna nadležnost javnog bilježnika za poduzimanje pojedinih radnji osiguranja određena je prema pravilima o službenom području i sjedištu javnih bilježnika.

Predmet i radnja osiguranja
Članak 310.

Predlagatelj i protivnik osiguranja mogu sporazumno ugovoriti stjecanje založnog prava u korist predlagatelja osiguranja na sljedećim predmetima osiguranja i sljedećim radnjama:

1. uknjižbom založnoga prava na nekretnini protivnika osiguranja
2. polaganjem kod zemljišnoknjižnog suda sporazuma stranaka o zasnivanju založnog prava na nekretninama koje nisu upisane u zemljišne knjige
3. upisom založnog prava na pokretnim stvarima protivnika osiguranja
4. upisom založnog prava na ukupnosti svih pokretnina ili samo pokretnina određene vrste (npr. određene vrste robe, zaliha, pogonskog materijala, rezervnih dijelova, namještaja, opreme određene vrste, alata i sl.) koje se nalaze u ili na određenom prostoru (npr. skladištu, stovarištu, spremištu, silosu, pogonu, drugim poslovnim prostorijama ili prostorima) – lebdeće založnopravno osiguranje
5. upisom založnog prava na novčanoj tražbini protivnika osiguranja

6. upisom založnog prava na dijelu primanja protivnika osiguranja po osnovi ugovora o radu ili službi
7. upisom založnog prava na dijelu mirovine, invalidnine ili naknade izgubljene zarade
8. upisom založnog prava na tražbini koju protivnik osiguranja ima na računu kod finansijske institucije
9. upisom založnog prava na tražbini da se predaju ili isporuče pokretne stvari ili da se preda nekretnina
10. upisom založnog prava na drugim imovinskim, odnosno materijalnim pravima
11. upisom založnog prava na ispravama o dionici i drugim vrijednosnim papirima te njihovim povjeravanjem na čuvanje
12. upisom založnog prava na dionicama za koje nije izdana isprava o dionici te udjelima, odnosno poslovnim udjelima u trgovačkim društvima
13. upisom založnog prava na vrijednosnicama koje se vode kod Depozitarnog društva.

Oblik sporazuma o osiguranju
Članak 311.

(1) Sud će na prijedlog jedne ili obiju stranaka odrediti ročište i zapisnikom utvrditi sporazum o osiguranju novčane tražbine predlagatelja osiguranja zasnivanjem založnog prava na stvarima i pravima protivnika osiguranja.

(2) Sporazum iz stavka 1. ovoga članka na zahtjev jedne ili obiju stranaka može kod javnog bilježnika biti sklopljen u formi javnobilježničkog akta ili solemnizirane privatne isprave.

Sadržaj sporazuma o osiguranju pred sudom i postupanje suda
Članak 312.

(1) Sud će zapisnikom utvrditi sporazum stranaka o postojanju tražbine predlagatelja osiguranja i vrijeme njezina dospijeća te njihovu suglasnost da se radnjama osiguranja iz članka 310. ovoga Zakona, u ovisnosti o predmetu osiguranja, osigura ta novčana tražbina zasnivanjem založnoga prava. U sporazu stranke mogu utvrditi i vrijednost predmeta osiguranja koja će u ovršnom postupku biti osnova za utvrđivanje vrijednosti predmeta osiguranja radi njegova unovčenja.

(2) Potpisani zapisnik o sporazu stranaka iz stavka 1. ovoga članka ima snagu sudske nagodbe.

(3) Novčana tražbina iz stavka 1. ovoga članka može biti izražena i u kunskoj protuvrijednosti određenoga iznosa utvrđenoga u stranoj valuti.

(4) Stranke mogu osigurati i nenovčanu tražbinu predlagatelja osiguranja tako da u sporazu iz stavka 1. ovoga članka utvrde njezinu novčanu protuvrijednost. Osiguranje će se odrediti i provesti radi osiguranja novčane protuvrijednosti nenovčane tražbine. Ako stranke u sporazu iz stavka 1. ovoga članka drukčije ne odrede, nenovčana tražbina ne prestaje sklapanjem toga sporazuma.

(5) Nakon dospijeća nenovčane tražbine iz stavka 4. ovoga članka predlagatelj osiguranja može, po svom izboru, tražiti ovrhu radi ostvarenja nenovčane tražbine ili ovrhu radi naplate njezine novčane protuvrijednosti. Ako se u postupku ovrhe radi naplate novčane protuvrijednosti nenovčane tražbine predlagatelj osiguranja makar i djelomice namiri, prestaje u cijelosti njegova nenovčana tražbina i smatraće se da predlagatelj osiguranja ima prema protivniku osiguranja samo novčanu tražbinu koja odgovara nemamirenem dijelu novčane protuvrijednosti nenovčane tražbine.

(6) Na temelju sporazuma iz stavka 1. ovoga članka, sud će rješenjem odrediti mjere osiguranja iz ovoga Zakona i poduzeti sve potrebne radnje radi njihove provedbe, uknjižbe založnog prava u zemljische knjige nadležnog suda, polaganje isprava kod nadležnog suda, upisa založnog prava u Upisnik osiguranja tražbina, preknjižbu založnog prava kod Središnjeg klirinškog depozitnog društva.

(7) Primjerak rješenja o sporazumu o založnopravnom osiguranju tražbine na vozilu sud će dostaviti Agenciji radi upisa u Upisnik osiguranja tražbina i nadležnoj policijskoj upravi kod koje se vodi evidencija o registriranim i označenim vozilima.

(8) Provedbom radnji osiguranja iz stavka 6. ovoga članka predlagatelj osiguranja stječe založno pravo na određenom predmetu osiguranja.

**Sadržaj sporazuma o osiguranju pred javnim bilježnikom
i postupanje javnog bilježnika
Članak 313.**

(1) Sporazum vjerovnika i dužnika koji se po svom sadržaju podudara sa sporazumom stranaka iz članka 312. ovoga Zakona, sklopljen u obliku javnobilježničkoga akta ili solemnizirane privatne isprave, koji sadrže i izjavu dužnika da je suglasan da se, radi osiguranja određene novčane tražbine vjerovnika, na nekom njegovom predmetu može zasnovati založno pravo radnjama iz članka 310. stavka 1. točke 1. do 13. ovoga Zakona koje će umjesto suda poduzeti javni bilježnik, izjednačeni su po svom učinku sa zapisnikom iz članka 312. ovoga Zakona.

(2) Sporazum iz stavka 1. ovoga članka sadržavat će i suglasnost stranaka da javni bilježnik nakon potpisivanja javnobilježničkog akta odnosno solemnizacije privatne isprave poduzme sve potrebne radnje iz članka 312. stavaka 6. i 7. ovoga Zakona radi stjecanja založnog prava predlagatelja osiguranja na predmetu osiguranja.

(3) Prijedloge iz stavka 2. ovoga članka javni bilježnik, kada je to moguće podnosi elektroničkim putem.

(4) Radnje iz članka 310. stavka 1. točaka 1. do 13. ovoga Zakona kojima se na predmetima protivnika osiguranja stječe založno pravo javni bilježnik poduzima na način predviđen za poduzimanje tih radnji od strane suda.

(5) Provedbom radnji osiguranja iz stavka 4. ovoga članka predlagatelj osiguranja stječe založno pravo na određenom predmetu osiguranja.

(6) Pred javnim bilježnikom stranke mogu sklopiti sporazum o osiguranju nenovčane tražbine prema članku 312. stavcima 4. i 5. ovoga Zakona.

Odredivost visine i dospjelosti tražbine
Članak 314.

(1) Tražbina iz sporazuma o osiguranju treba biti određena ili odrediva.

(2) Smatrat će se da je tražbina odrediva ako je u sporazumu naznačen okvirni iznos buduće tražbine koja se osigurava s obzirom na određeni pravni odnos ili više pravnih odnosa stranaka te ako su vjerovnik ili treća osoba ovlašteni naknadno odrediti visinu tražbine nastale do tога okvirnoga iznosa i vrijeme njezine dospjelosti.

Osiguranje stjecanjem založnoga prava na stvarima i pravima drugih osoba
Članak 315.

(1) Ako je druga osoba suglasna da se na njezinoj stvari ili pravu zasnuje založno pravo radi osiguranja novčane tražbine predlagatelja osiguranja, ta će osoba dati svoju suglasnost za to na sudu u zapisnik iz članka 312. ovoga Zakona, odnosno pred javnim bilježnikom prilikom sastavljanja javnobilježničkog akta ili solemnisacije privatne isprave.

(2) Založno pravo na predmetu treće osobe stječe se na način na koji se stječe i na predmetu protivnika osiguranja.

(3) Na temelju zapisnika, javnobilježničkog akta odnosno solemnisirane privatne isprave iz stavka 1. ovoga članka predlagatelj osiguranja može radi naplate osigurane tražbine neposredno predložiti ovrhu protiv treće osobe iz te odredbe na predmetu na kojem je radi osiguranja njegove tražbine zasnovano založno pravo.

(4) Odredbe ovoga Zakona o određivanju i provedbi ovrhe primijenit će se na odgovarajući način i u slučaju iz stavka 3. ovoga članka.

Određivanje i provedba osiguranja
Članak 316.

(1) Kad sud utvrdi da je sporazum stranaka o osiguranju sklopljen pred sudom ovršan, odnosno kad javni bilježnik na javnobilježnički akt ili solemnisiranu privatnu ispravu o sporazumu o osiguranju tražbine stavi potvrdu o ovršnosti, ovrhu određuje i provodi sud.

(2) Na prijedlog predlagatelja osiguranja sud će rješenjem o ovrsi radi namirenja osigurane novčane tražbine predlagatelja osiguranja odrediti i provesti ovru na predmetima protivnika osiguranja na kojima je na temelju sporazuma stranaka stečeno založno pravo, prema odredbama ovoga Zakona o ovrsi na stvarima odnosno pravima ovršenika.

(3) U postupku ovre radi naplate novčane tražbine osigurane založnim pravom prema odredbama ove Glave, radnje kojima je založno pravo stečeno neće se ponavljati, nego će imati pravni učinak od dana stjecanja založnoga prava u postupku osiguranja.

(4) U ovršnom postupku iz stavka 1. ovoga članka ne primjenjuju se odredbe ovoga Zakona o zaštiti ovršenika, o izuzeću od ovre i o ograničenju ovre na određenim predmetima ovre.

Primjena drugih odredaba ovoga Zakona
Članak 317.

Na osiguranje novčane tražbine zasnivanjem založnoga prava na nekretnini protivnika osiguranja, na temelju sporazuma stranaka na odgovarajući se način primjenjuju odredbe članaka 307. i 308. ovoga Zakona.

Prigovori protiv javnobilježničkog osiguranja
Članak 318.

Dužnik i treće osobe svoje prigovore protiv javnobilježničkoga osiguranja mogu ostvarivati u posebnoj parnici u kojoj će pobijati sporazum iz članka 312. stavka 1. ovoga Zakona.

Glava dvadeset osma
OSIGURANJE PRETHODNOM OVRHOM
Mjesna nadležnost
Članak 319.

Za odlučivanje o prijedlogu za prethodnu ovru i za provedbu te ovre mjesno je nadležan sud koji bi bio nadležan za ovru na temelju ovršne isprave.

Prepostavke za određivanje ovre
Članak 320.

Radi osiguranja nenovčane ovre koja se ne može osigurati prebilježbom u javnoj knjizi sud može na temelju presude donesene u parničnom postupku odrediti prethodnu ovru ako ovrhovoditelj učini vjerojatnom opasnost da bi se zbog odgode ovre dok presuda ne postane ovršna ovra onemogućila ili znatno otežala te ako da osiguranje za štetu koju bi ovršenik mogao pretrpjeti zbog takve ovre.

Postupak u povodu prijedloga za prethodnu ovrhu
Članak 321.

(1) Prije nego što odluči o prijedlogu ovrhovoditelja, sud će održati ročište radi rasprave o prijedlogu i jamčevini.

(2) Ako se stranke o tome ne sporazumiju, sud će, ako prihvati prijedlog za ovrhu, po slobodnoj ocjeni odrediti visinu jamčevine i rok u kojem treba biti dana. Dok jamčevina ne bude dana, ne može se započeti s provedbom ovrhe.

(3) Ako jamčevina ne bude dana u određenom roku, sud će obustaviti ovrhu.

(4) Ako to posebne okolnosti slučaja zahtijevaju, sud može odrediti ovrhu i visinu jamčevine te započeti s provedbom ovrhe čim osiguranje bude položeno, i prije nego što ovršeniku omogući da se o prijedlogu izjasni.

(5) Na zahtjev ovršenika koji učini vjerljativim da bi zbog ovrhe pretrpio nenadoknadiv ili teško nadoknadiv štetu sud može odbiti prijedlog za ovrhu ili njegovo odbijanje uvjetovati davanjem primjerene jamčevine u određenom roku. Ako ovršenik ne da jamčevinu u određenom roku, sud će donijeti rješenje o ovrsi.

(6) U povodu prigovora ovršenika, kojemu nije omogućeno da se prethodno očituje o prijedlogu ovrhovoditelja, sud može obustaviti ovrhu ako bi njezinom provedbom ovršeniku mogla biti nanesena nenadoknadiva ili teško nadoknadiva šteta, ili obustavu uvjetovati davanjem osiguranja u određenom roku. Ako ovršenik ne da jamčevinu u roku, smatrati će se da je odustao od svoga prigovora.

Glava dvadeset deveta
OSIGURANJE PRETHODNIM MJERAMA
Mjesna nadležnost
Članak 322.

Za odlučivanje o prijedlogu za osiguranje prethodnom mjerom i za provedbu takve mjeru mjesno je nadležan sud koji bi bio nadležan za ovrhu na temelju ovršne isprave na temelju koje je osiguranje predloženo.

Prepostavke za određivanje prethodne mjeru
Članak 323.

(1) Prethodna mjeru određuje se radi osiguranja novčane tražbine na temelju:

1. odluke suda ili upravnog tijela koja nije postala ovršna
2. nagodbe zaključene pred sudom ili upravnim tijelom, ako tražbina koja je u njoj utvrđena još uvjek nije dospjela

3. javnobilježničke odluke ili javnobilježničke isprave, ako tražbina koja je u njoj utvrđena još uvijek nije dospjela.

(2) Sud će na temelju isprava iz stavka 1. ovoga članka odrediti prethodnu mjeru ako predlagatelj osiguranja učini vjerojatnom opasnost da bi se bez toga osiguranja onemogućilo ili znatno otežalo ostvarenje tražbine.

Prepostavljena opasnost
Članak 324.

(1) Smatrat će se da opasnost u smislu odredbe članka 323. ovoga Zakona postoji ako je određivanje prethodne mjere predloženo na temelju:

1. platnog naloga protiv kojeg je pravodobno podnesen prigovor
2. presude donesene u kaznenom postupku o imovinskopravnom zahtjevu protiv koje je dopušteno ponavljanje kaznenoga postupka
3. odluke koja se mora ovršiti u inozemstvu
4. presude na temelju priznanja protiv koje je izjavljena žalba
5. nagodbe iz članka 323. stavka 1. točke 2. ovoga Zakona koja se pobija na način predviđen zakonom
6. javnobilježničke isprave iz članka 323. stavka 1. točke 3. ovoga Zakona koja se pobija na način predviđen zakonom.

(2) U slučajevima iz stavka 1. točaka 4. i 5. ovoga članka sud može, na prijedlog protivnika jamčevine, prethodnu mjeru uvjetovati davanjem osiguranja od strane predlagatelja jamčevine za štetu koju bi protivnik osiguranja mogao pretrpjeti njezinim određivanjem.

(3) Sud će i u slučajevima iz stavka 1. ovoga članka odbiti prijedlog za osiguranje prethodnom mjerom, odnosno ukinuti određenu prethodnu mjeru i obustaviti postupak ako protivnik osiguranja učini vjerojatnim da opasnost ne postoji ili da je prestala.

Osiguranje tražbine čiji obroci nisu dospjeli
Članak 325.

(1) Osiguranje prethodnom mjerom za nedospjele obroke tražbine po osnovi zakonskoga uzdržavanja, tražbine po osnovi naknade štete za izgubljeno uzdržavanje zbog smrti davatelja uzdržavanja i tražbine po osnovi naknade štete zbog narušenja zdravlja ili smanjenja, odnosno gubitka radne sposobnosti, određuje se samo za obroke koji će dospjeti u jednoj godini.

(2) U slučajevima iz stavka 1. ovoga članka prepostavlja se da opasnost postoji ako se protiv protivnika osiguranja već vodila ovrha radi naplate dospjelog obroka ili je takva ovrha predložena.

Vrste prethodnih mjera
Članak 326.

(1) Kao prethodne mjere sud može odrediti:

1. predbilježbu založnoga prava na nekretnini protivnika osiguranja ili na pravu uknjiženom na nekretnini
2. predbilježbu založnoga prava na pokretnini protivnika osiguranja ili na pravu na pokretnini
3. koju od mjera osiguranja iz članka 310. stavka 1. točaka 2. do 12. ovoga Zakona
4. zabranu financijskoj instituciji da protivniku osiguranja ili trećoj osobi, po nalogu protivnika osiguranja, isplati s njegova računa odnosno oročenih novčanih sredstava novčani iznos za koji je određena prethodna mjera.

(2) Sud može na prijedlog predlagatelja osiguranja odrediti, s obzirom na okolnosti slučaja, dvije ili više prethodnih mjera, ako je to potrebno. Sud može, ako su za to ispunjeni uvjeti predviđeni ovim Zakonom, uz prethodnu mjeru odrediti i koju privremenu mjeru.

(3) Provedbom prethodne mjere predlagatelj osiguranja stječe založno pravo na predmetu osiguranja.

(4) Iznos novčanih sredstava protivnika osiguranja kod financijske institucije, za koji je određena zabrana isplate, ne može se prenijeti s toga računa odnosno oročenih novčanih sredstava dok zabrana traje, osim radi namirenja osigurane tražbine.

Prodaja zaplijenjenih pokretnina i prijenos tražbine protivnika osiguranja
Članak 327.

(1) Sud će odrediti prodaju zaplijenjenih pokretnina koje su podložne brzom kvarenju ili ako postoji opasnost od znatnoga pada cijene tih stvari.

(2) Prodaja popisanih stvari obavit će se po odredbama ovoga Zakona o ovrsi na pokretninama.

(3) Ako je prethodna mjeru određena pljenidbom tražbine, sud može, na prijedlog predlagatelja osiguranja ili protivnika osiguranja, odrediti da se na predlagatelja osiguranja prenese zaplijenjena tražbina radi naplate ili drukčijeg ostvarenja, u slučaju u kojem postoji opasnost da se ta tražbina, zbog zakašnjenja u njezinu ostvarenju, neće moći naplatiti ili drukčije ostvariti ili da će se izgubiti pravo na regres prema trećim osobama.

(4) Iznos koji se dobije prodajom pokretnine ili naplatom tražbine čuvat će se u sudsakom, odnosno javnobilježničkom pologu dok se ne obustavi prethodna mjeru ili dok predlagatelj osiguranja ne predloži ovruhu, a najduže 30 dana nakon što tražbina postane ovršiva. Druge koristi dobivene ostvarenjem tražbine položit će se u sudsak, odnosno javnobilježnički polog, ako je to moguće, ili će se na koji drugi način odrediti njihovo čuvanje do obustave prethodne mjeru, odnosno dok predlagatelj osiguranja ne predloži ovruhu, ali najduže 30 dana nakon što tražbina postane ovršiva.

Rješenje o određivanju prethodne mjere
Članak 328.

(1) U rješenju kojim se određuje prethodna mjera moraju, uz ostalo, biti naznačeni iznos tražbine koja se osigurava, s kamatama i troškovima, mjera osiguranja i vrijeme za koje se ona određuje.

(2) Vrijeme za koje se prethodna mjera određuje može trajati najduže do proteka 15 dana nakon nastupanja uvjeta za ovru.

(3) Ako vrijeme iz stavka 1. ovoga članka protekne prije nego što odluka na osnovi koje je određena prethodna mjera postane ovršna, sud će, na prijedlog predlagatelja osiguranja podnesenoga suda prije isteka vremena za koje je mjera određena, produžiti to vrijeme uz uvjet da se nisu promijenile okolnosti pod kojima je mjera određena.

(4) Rješenje o određivanju prethodne mjere mora biti obrazloženo.

(5) Rješenje o određivanju prethodne mjere sud će dostaviti zemljишno knjižnom sudu ili Agenciji radi provedbe odgovarajuće zabilježbe odnosno upisa.

Ukidanje prethodne mjere
Članak 329.

(1) Sud će na prijedlog protivnika osiguranja obustaviti postupak i ukinuti provedene radnje:

1. ako protivnik osiguranja položi sudu dužni iznos tražbine koja se osigurava, s kamatama i troškovima

2. ako protivnik osiguranja učini vjerojatnim da je tražbina u vrijeme donošenja rješenja o određivanju prethodne mjere već bila naplaćena ili dovoljno osigurana

3. ako je pravomoćno utvrđeno da tražbina nije nastala ili da je prestala

4. ako odluka na temelju koje je prethodna mjera određena bude ukinuta u povodu pravnoga lijeka, odnosno ako sudska nagodba ili javnobilježnička isprava na temelju koje je prethodna mjera određena bude stavljenja izvan snage.

(2) Sud će obustaviti postupak i ukinuti provedene radnje ako u roku od 15 dana od dana proteka vremena za koje je prethodna mjera određena ne bude udovoljeno uvjetima za prisilnu ovru.

(3) U slučajevima iz stavka 1. točaka 2., 3. i 4. te stavka 2. ovoga članka troškove prouzročene određivanjem i provedbom prethodne mjere predlagatelj osiguranja dužan je nadoknaditi protivniku osiguranja.

(4) U slučajevima iz stavka 3. ovoga članka protivnik osiguranja može protiv predlagatelja osiguranja tražiti naknadu štete u postupku osiguranja najkasnije u roku od 30 dana od dovršetka postupka, a nakon toga u parnici.

(5) U postupku osiguranja postojanje i visinu štete iz stavka 4. ovoga članka utvrđuje sud rješenjem, na prijedlog protivnika osiguranja.

(6) Žalba protiv rješenja iz stavka 5. ovoga članka zadržava njegovu ovrhu.

Obustava u slučaju da predlagatelj osiguranja ne traži ovrhu
Članak 330.

Ako se pretpostavke za ovrhu radi naplate osigurane tražbine ispune prije proteka vremena za koje je određena prethodna mjera, sud će, na prijedlog protivnika osiguranja, obustaviti postupak i ukinuti provedene radnje ako predlagatelj osiguranja ne podnese prijedlog za ovrhu u roku od 15 dana od nastupanja tih uvjeta.

Obustava u slučaju da je predlagatelj osiguranja ishodio ovrhu
Članak 331.

(1) Ako je predlagatelj osiguranja zatražio ovrhu jer su se ispunile pretpostavke za ovrhu radi naplate osigurane tražbine, sud će na prijedlog predlagatelja osiguranja istim rješenjem odrediti ovrhu i obustaviti postupak osiguranja te naložiti prijenos sredstava zaplijenenih po rješenju o osiguranju radi namirenja tražbine iz rješenja o ovrsi.

(2) U slučaju iz stavka 1. ovoga članka, ako tražbina ovrhovoditelja nije namirena iz prenesenih zaplijenenih sredstava, predlagatelj osiguranja za preostali iznos tražbine u ovršnom postupku ima prednosni red kojega je stekao kao predlagatelj osiguranja.

Primjena odredaba o ovrsi na novčanoj tražbini
Članak 332.

Odredbe o ovrsi na novčanoj tražbini ovršenika na odgovarajući se način primjenjuju i na osiguranje prethodnim mjerama kada se provode na novčanoj tražbini po računu, ako odredbama ove glave nije drukčije određeno.

Glava trideseta
PRIVREMENE MJERE
1. Opće odredbe
Mjesna nadležnost
Članak 333.

(1) Prije pokretanja parničnoga ili kojega drugoga sudskog postupka o tražbini koja se osigurava, za odlučivanje o prijedlogu za osiguranje privremenom mjerom mjesno je nadležan sud koji bi bio nadležan za odlučivanje o prijedlogu za ovrhu. Za provedbu privremene mjere mjesno je nadležan sud koji bi bio mjesno nadležan za provedbu ovrhe.

(2) Nakon pokretanja postupka iz stavka 1. ovoga članka, za odlučivanje o prijedlogu za osiguranje privremenom mjerom nadležan je sud pred kojim je postupak pokrenut. Ako to okolnosti pojedinoga slučaja opravdavaju, i u tomu se slučaju prijedlog može podnijeti sudu iz stavka 1. ovoga članka.

(3) Sud koji bi bio nadležan za odlučivanje o prijedlogu za ovrhu na temelju izvršne isprave donesene u upravnom postupku nadležan je i za odlučivanje o prijedlogu za određivanje privremene mjere nakon završetka toga postupka.

Prijedlog za određivanje privremene mjere
Članak 334.

(1) Privremena mјera može se predložiti prije pokretanja i tijekom sudskega ili upravnoga postupka te nakon završetka tih postupaka, sve dok ovrha ne bude provedena.

(2) U prijedlogu za određivanje privremene mјere predlagatelj osiguranja mora istaknuti zahtjev u kojemu će točno označiti tražbinu čije osiguranje traži, odrediti kakvu mjeru traži i vrijeme njezina trajanja te, kada je to potrebno, sredstva osiguranja kojima će se privremena mјera prisilno ostvariti te predmet osiguranja, uz odgovarajuću primjenu pravila ovoga Zakona o sredstvima i predmetu ovrhe. U prijedlogu se moraju navesti činjenice na kojima se temelji zahtjev za određivanje privremene mјere te predložiti dokazi kojima se ti navodi potkrepljuju. Predlagatelj osiguranja dužan je te dokaze, po mogućnosti, priložiti uz prijedlog.

Rješenje o određivanju privremene mјere
Članak 335.

(1) U rješenju o određivanju privremene mјere sud će, ako je to potrebno s obzirom na vrstu mјere i svrhu koja se njome treba postići, odrediti na prijedlog predlagatelja osiguranja i sredstva kojima će se ona prisilno ostvariti te predmet osiguranja, uz odgovarajuću primjenu pravila ovoga Zakona o određivanju sredstava i predmeta ovrhe u rješenju o ovrsi.

(2) Ako je radi ostvarenja naloga ili zabrane koji su izrečeni u rješenju o određivanju privremene mјere potrebno naknadno odrediti sredstva prisile iz stavka 1. ovoga članka ili već određenim sredstvima dodati nova ili ih zamijeniti drugima, predlagatelj osiguranja može predložiti, u istom postupku, da se na temelju već izrečenih naloga ili zabrana odrede ta sredstva.

(3) Rješenja o određivanju privremene mјere imaju učinak rješenja o ovrsi.

(4) Na rješenja iz stavka 2. ovoga članka na odgovarajući se način primjenjuju odredbe ovoga Zakona o rješenju o ovrsi.

(5) Rješenja iz stavaka 1. i 2. ovoga članka moraju biti obrazložena.

(6) U slučaju određivanja privremene mjere po službenoj dužnosti sud će na odgovarajući način primijeniti odredbe stavaka 1. do 4. ovoga članka.

(7) Rješenje o određivanju privremene mjere sud će dostaviti zemljишno knjižnom суду ili Agenciji radi provedbe odgovarajuće zabilježbe.

Dopustivost privremene mjere
Članak 336.

(1) Privremena mjera može se odrediti i radi osiguranja nedospjelih i uvjetnih tražbina.

(2) Privremena mjera nije dopuštena ako postoje uvjeti za određivanje prethodne mjere kojom se može postići ista svrha osiguranja.

2. Privremene mjere radi osiguranja novčane tražbine
Prepostavke za određivanje privremene mjere
Članak 337.

(1) Privremena mjera radi osiguranja novčane tražbine može se odrediti ako predlagatelj osiguranja učini vjerojatnim postojanje tražbine i opasnost da će bez takve mjere protivnik osiguranja spriječiti ili znatno otežati naplatu tražbine time što će svoju imovinu otuđiti, prikriti ili na drugi način njome raspolagati.

(2) Predlagatelj osiguranja ne mora dokazivati opasnost iz stavka 1. ovoga članka ako učini vjerojatnim da bi predloženom mjerom protivnik osiguranja pretrpio samo neznatnu štetu.

(3) Smatra se da opasnost iz stavka 1. ovoga članka postoji ako bi se tražbina imala ostvariti u inozemstvu.

Vrste privremenih mjera radi osiguranja novčane tražbine
Članak 338.

(1) Radi osiguranja novčane tražbine može se odrediti svaka mjera kojom se postiže svrha takva osiguranja, a osobito:

1. zabrana protivniku osiguranja da otudi ili optereti pokretnine, oduzimanje tih stvari i njihovo povjeravanje na čuvanje predlagatelju osiguranja ili trećoj osobi
2. oduzimanje i polaganje gotovoga novca, vrijednosnih papira i sl. u sud, odnosno kod javnoga bilježnika
3. zabrana protivniku osiguranja otuđenja ili opterećenja svoje nekretnine ili stvarnih prava koja su na nekretnini uknjižena u njegovu korist, uz zabilježbu te zabrane u zemljишnu knjigu
4. zabrana protivniku osiguranja otuđenja ili opterećenja svoje pokretnine ili stvarnog prava koje ima na pokretnini, uz upis te zabrane u Upisnik osiguranja tražbina

5. zabrana dužniku protivnika osiguranja da dobrovoljno ispunji svoju obvezu protivniku osiguranja te zabrana protivniku osiguranja da primi ispunjenje te obveze, odnosno da raspolaže svojim tražbinama

6. nalog financijskoj instituciji da protivniku osiguranja ili trećoj osobi, na temelju naloga protivnika osiguranja, uskrati s dužnikova računa odnosno oročenih novčanih sredstava isplatu novčanoga iznosa za koji je određena privremena mjera.

(2) Privremenom mjerom ne stječe se založno pravo.

(3) Zabrane iz stavka 1. ovoga članka smatraju se provedenima dostavom osobi kojoj su izrečene, odnosno zemljišnoknjižnom odjelu suda ili Agenciji.

(4) Otudenje i opterećenje pokretnina iz stavka 1. točke 1. ovoga članka koje protivnik osiguranja obavi protivno zabrani bez pravnoga su učinka, osim ako ima mjesta primjeni pravila o zaštiti poštenoga stjecatelja.

(5) Učinak zabilježbe zabrane iz stavka 1. točke 3. ovoga članka je u tome što predlagatelj osiguranja može predložiti ovrhu radi naplate svoje tražbine kad ona postane ovršna na stvari ili na pravu na stvari, na koju se zabrana odnosi, bez obzira na to što je poslije te zabrane treća osoba na temelju dobrovoljne raspoložbe protivnika osiguranja stekla neko svoje pravo. Ovrhu na stvari, odnosno pravu predlagatelj osiguranja može predložiti izravno protiv osobe koja je stekla stvar, odnosno nositelj stvarnoga prava na stvari, na temelju ovršne isprave kojom je protiv protivnika osiguranja utvrđena njegova tražbina radi osiguranja koje je zabrana zabilježena te dokaza da je osoba protiv koje se ovrha predlaže stekla vlasništvo, odnosno pravo na nekretnini nakon zabilježbe zabrane.

(6) Učinak zabrana iz stavka 1. točaka 5. i 6. ovoga članka je u tome što predlagatelj osiguranja može od dužnika protivnika osiguranja, odnosno financijske institucije tražiti u parnici naknadu štete koju su mu nanijeli postupivši protivno zabrani. Predlagatelju osiguranja pripadaju i druga prava protiv tih osoba po općim pravilima obveznoga prava o zabranjenim, odnosno protupravnim radnjama.

(7) U slučaju potrebe sud može odrediti mjere propisane člankom 20. ovoga Zakona.

3. Privremene mjere radi osiguranja nenovčane tražbine

Prepostavke za određivanje privremene mjere

Članak 339.

(1) Radi osiguranja nenovčane tražbine može se odrediti privremena mjera ako predlagatelj osiguranja učini vjerojatnim postojanje svoje tražbine, zatim:

1. ako učini vjerojatnom i opasnost da bi bez takve mjere protivnik osiguranja spriječio ili znatno otežao ostvarenje tražbine, osobito time što bi promijenio postojeće stanje stvari, ili
2. ako učini vjerojatnim da je mjera potrebna da bi se spriječilo nasilje ili nastanak nenadoknadive štete koja prijeti.

(2) Odredbe članka 337. stavaka 2. i 3. ovoga Zakona primjenjuju se i pri određivanju privremenih mjera radi osiguranja nenovčanih tražbina.

Vrste privremenih mjera radi osiguranja nenovčanih tražbina

Članak 340.

(1) Radi osiguranja nenovčanih tražbina može se odrediti svaka mjera kojom se postiže svrha takva osiguranja, a osobito:

1. zabrana otuđenja i opterećenja pokretnina na koje je upravljena tražbina, uz upis zabrane u Upisnik osiguranja tražbina; oduzimanje pokretnine i njezino povjeravanje na čuvanje i/ili upravu predlagatelju osiguranja ili trećoj osobi
2. zabrana otuđenja i opterećenja dionica, udjela ili poslovnoga udjela na koje je upravljena tražbina, uz upis zabrane u knjigu dionica, udjela ili poslovnih udjela; a po potrebi i u sudskom upisniku; zabrana korištenja ili raspolaganja pravima po osnovi takvih dionica, udjela ili poslovnih udjela; povjeravanje dionica, udjela ili poslovnih udjela na upravu trećoj osobi; postavljanje privremene uprave društvu
3. zabrana otuđenja i opterećenja drugih prava na koja je upravljena tražbina, uz povjeravanje uprave tim pravima trećoj osobi
4. zabrana otuđenja i opterećenja nekretnine na koju je upravljena tražbina ili stvarnih prava upisanih na nekretnini na koja je upravljena tražbina, uz zabilježbu zabrane u zemljišnu knjigu; oduzimanje nekretnine i njezino povjeravanje na čuvanje i upravu predlagatelju osiguranja ili trećoj osobi
5. zabrana dužniku protivnika osiguranja da protivniku osiguranja preda stvari, prenese koje pravo ili obavi koju drugu nenovčanu činidbu na koju je upravljena tražbina
6. zabrana protivniku osiguranja da poduzima radnje koje mogu nanijeti štetu predlagatelju osiguranja te zabrana da se provedu promjene na stvarima na koje je upravljena tražbina
7. nalog protivniku osiguranja da obavi određene radnje potrebne da bi se sačuvale pokretnine ili nekretnina ili da bi se održalo postojeće stanje stvari
8. ovlaštenje predlagatelju osiguranja da zadrži stvari protivnika osiguranja koje se kod njega nalaze i na koje se tražbina odnosi, sve dok se parnica pravomoćno ne završi
9. ovlaštenje predlagatelju osiguranja da sam ili preko treće osobe obavi određene radnje ili nabavi određene stvari, osobito radi uspostave prijašnjega stanja
10. privremeno vraćanje zaposlenika na rad; plaćanje naknade za vrijeme radnoga spora, ako je to nužno za njegovo uzdržavanje i uzdržavanje osoba koje je po zakonu dužan uzdržavati.

(2) Ako je to nužno radi sprječavanja nastanka nenadoknadive ili teško nadoknadive štete, nasilja ili ako je iz drugih važnih razloga to potrebno radi osiguranja pravnoga reda, sud može odrediti mjeru kojom će privremeno urediti sporni odnos među strankama.

(3) Zabrane iz stavka 1. ovoga članka smatraju se provedenima dostavom rješenja osobi koje se tiču odnosno zemljišnoknjižnom odjelu suda ili drugom upisniku.

(4) Na učinak zabilježbe zabrane iz stavka 1. točke 4. ovoga članka je u tome što se upisima obavljenim u zemljšnoj knjizi na temelju dobrovoljne raspoložbe protivnika osiguranja, nakon upisa zabilježbe zabrane, mogu steći u odnosu prema predlagatelju osiguranja kakva prava na nekretnini ili pravu na njoj upisanom samo ako predlagatelj osiguranja bude pravomoćno odbijen sa svojim zahtjevom u postupku koji je pokrenuo radi ostvarenja tražbine za čije je osiguranje zabilježba upisana. Na temelju ovršne isprave stečene u postupku koji je pokrenuo protiv protivnika osiguranja radi ostvarenja tražbine za čije je osiguranje zabilježba zabrane upisana te dokaza da je osoba koja je stekla određeno pravo na nekretnini ili pravu upisanom na nekretnini na temelju dobrovoljne raspoložbe protivnika osiguranja to pravo stekla nakon upisa zabrane, predlagatelj osiguranja može izravno protiv te osobe tražiti ovrhu radi ostvarenja svoga prava utvrđenoga ovršnom ispravom.

(5) Učinak je zabrana iz stavka 1. ovoga članka, osim one iz točke 4. ovoga članka, u tome što osobe kojima je zabrana izrečena odgovaraju predlagatelju osiguranja za štetu koju su mu nanijeli time što su, nakon dostave zabrane, postupili protivno zabrani. Osobe kojima je zabrana izrečena mogu se oslobođiti svoje odgovornosti tako da polože u sud predmete na koje se zabrana odnosi ako su za to podesni, ili tako da ih predadu čuvaru ili upravitelju kojega na njihov prijedlog odredi sud.

(6) Odredbe članka 338. stavaka 3. i 4. ovoga Zakona primjenjuju se na odgovarajući način i na privremene mjere radi osiguranja nenovčane tražbine.

4. Zajedničke odredbe
Jamčevina umjesto privremene mjere
Članak 341.

(1) Predlagatelj jamčevine može u prijedlogu za određivanje privremene mjere ili naknadno izjaviti da se, umjesto privremene mjere, zadovoljava davanjem određene jamčevine od strane protivnika jamčevine.

(2) Davanje jamčevine umjesto privremene mjere može se odrediti i na prijedlog protivnika jamčevine. Okolnost da je protivnik jamčevine predložio davanje jamčevine ne odgada provedbu jamčevine dok se o tom prijedlogu ne odluči.

(3) Ako protivnik jamčevine da jamčevinu, sud će obustaviti postupak i ukinuti već provedene radnje.

Jamčevina kao uvjet za određivanje privremene mjere
Članak 342.

(1) Sud može na prijedlog predlagatelja osiguranja odrediti privremenu mjeru i kad nije učinio vjerojatnim postojanje tražbine i opasnost ako prethodno, u roku koji mu je sud odredio, da osiguranje za štetu koja bi protivniku osiguranja mogla nastati određivanjem i provedbom

privremene mjere. Ako predlagatelj osiguranja ne da osiguranje u određenom roku, sud će odbiti prijedlog za osiguranje.

(2) Sud može na prijedlog protivnika osiguranja, prema okolnostima slučaja, postupiti po odredbi stavka 1. ovoga članka i kad je predlagatelj osiguranja učinio vjerojatnim postojanje tražbine i opasnosti. Ako predlagatelj osiguranja ne da osiguranje u određenom roku, sud će obustaviti postupak i ukinuti provedene radnje. Okolnost da je protivnik osiguranja zatražio davanje osiguranja ne odgađa provedbu postupka osiguranja dok sud ne odluči o njegovu prijedlogu.

(3) Osiguranje se određuje do isteka roka do kojega protivnik osiguranja može u postupku osiguranja zatražiti naknadu štete.

Određivanje više privremenih mjera
Članak 343.

(1) Sud može, s obzirom na okolnosti slučaja, odrediti i više privremenih mjera, ako je to potrebno.

(2) Ako je u pojedinom slučaju moguće odrediti više privremenih mjera, sud će odrediti onu koja je najprikladnija da bi se ostvarila svrha osiguranja, a ako su sve jednakog prikladne, sud će odrediti onu koja je najmanje tegobna za protivnika osiguranja.

Vrijeme za koje se određuje privremena mjera
Članak 344.

(1) U rješenju kojim se određuje privremena mjera odredit će se i trajanje te mjere, a ako je mjera određena prije podnošenja tužbe ili pokretanja kojega drugoga postupka – i rok u kojem predlagatelj osiguranja mora podnijeti tužbu, odnosno prijedlog za pokretanje drugoga postupka, radi opravdanja mjere.

(2) Sud će, na prijedlog predlagatelja osiguranja, produžiti trajanje privremene mjere, uz uvjet da se nisu promijenile okolnosti pod kojima je ta mjera određena.

(3) Prijedlog iz stavka 2. ovoga članka može se podnijeti samo prije nego što protekne vrijeme za koje je privremena mjera određena.

Pravni lijekovi
Članak 345.

(1) Protiv rješenja o prijedlogu za izdavanje privremene mjere dopuštena je žalba u roku od osam dana od dana dostavljanja rješenja. Ta žalba neće se slati protivnoj stranki na odgovor.

(2) Drugostupanjski sud dužan je donijeti i otpremiti rješenje o žalbi iz stavka 1. ovoga članka u roku od 30 dana od dana kad je primi.

(3) Tijek roka za žalbu niti žalba ne odgađaju provedbu privremene mjere.

Ukidanje privremene mjere
Članak 346.

(1) Ako predlagatelj osiguranja u određenom roku nije podnio tužbu, odnosno nije pokrenuo drugi postupak radi opravdanja privremene mjere ili je vrijeme za koje je određena privremena mjera proteklo, sud će, na prijedlog protivnika osiguranja, obustaviti postupak i ukinuti provedene radnje.

(2) Na prijedlog protivnika osiguranja postupak će se obustaviti i ukinuti provedene radnje, ako su se okolnosti zbog kojih je mjera određena kasnije promijenile tako da više nije potrebna.

Naknada štete protivniku osiguranja
Članak 347.

(1) Protivnik osiguranja ima prema predlagatelju osiguranja pravo na naknadu štete koja mu je nanesena privremenom mjerom za koju je utvrđeno da je bila neosnovana ili koju predlagatelj osiguranja nije opravdao.

(2) U tom se slučaju na odgovarajući način primjenjuju odredbe članka 321. stavaka 4., 5. i 6., članka 329. i članka 330. ovoga Zakona.

Primjena odredaba o osiguranju prethodnim mjerama
Članak 348.

U postupku osiguranja privremenim mjerama na odgovarajući se način primjenjuju odredbe članka 324. stavka 3., članka 327., članka 328. stavaka 2. do 5. i članka 332. ovoga Zakona.

Dio četvrti
EUROPSKI OVRŠNI NASLOV I EUROPSKI NALOG ZA BLOKADU RAČUNA
Glava trideset prva
POSTUPAK ZA IZDAVANJE POTVRDE O EUROPSKOM OVRŠNOM NASLOVU
ZA NESPORNE TRAŽBINE TE ZA ODREĐIVANJE I PROVEDBU OVRHE NA
TEMELJU EUROPSKOG OVRŠNOG NASLOVA
1. OPĆE ODREDBE
Područje primjene
Članak 349.

Odredbama ove glave uređuje se postupak izdavanja potvrde o europskom ovršnom naslovu za nesporne tražbine prema Uredbi (EZ) br. 805/2004. Europskog parlamenta i Vijeća od 21.

travnja 2004. godine kojom se uvodi europski ovršni naslov za nesporne tražbine (u dalnjem tekstu: Uredba) te postupak određivanja ovrhe na temelju europskoga ovršnog naslova.

2. Izdavanje potvrde o europskom ovršnom naslovu

Nadležnost za potvrđivanje domaćih ovršnih isprava kao europskoga ovršnog naslova Članak 350.

U Republici Hrvatskoj su za izdavanje:

- potvrde o europskom ovršnom naslovu prema odredbi članka 9. stavka 1. Uredbe
 - potvrde o ovršnosti sudske nagodbe prema odredbi članka 24. stavka 1. Uredbe
 - potvrde o ovršnosti druge javne isprave koja je ovršna u Republici Hrvatskoj prema odredbi članka 25. stavka 1. Uredbe
 - i potvrdama prema odredbama članka 6. stavaka 2. i 3. Uredbe,
- nadležni sudovi, upravna tijela, javni bilježnici ili pravne i fizičke osobe s javnim ovlastima koji su ovlašteni izdati ovršni otpravak domaće europske ovršne isprave o nespornim tražbinama.

Odlučivanje o zahtjevu za izdavanje potvrde

Članak 351.

(1) Potvrde prema članku 9. stavku 1., članku 24. stavku 1., članku 25. stavku 1. i članku 6. stavku 3. Uredbe izdaju se bez prethodnoga saslušanja dužnika.

(2) Tijelo ili osoba koja je izdala potvrdu dostavit će otpravak potvrde dužniku po službenoj dužnosti.

(3) Ako sud ili upravno tijelo odbace ili odbiju zahtjev za izdavanje potvrde, podnositelj zahtjeva ima pravo žalbe protiv rješenja kojim je njegov zahtjev odbačen ili odbijen uz odgovarajuću primjenu odredaba zakona koji uređuju žalbu protiv odluke kojom je prijedlog za ovrhu (izvršenje) odbačen ili odbijen.

(4) Ako javni bilježnik nađe da nisu ispunjeni uvjeti za izdavanje potvrde iz stavka 1. ovoga članka, zahtjev za izdavanje potvrde s prijepisom odgovarajuće svoje isprave ili spisa prosljedit će općinskom sudu na čijem je području njegovo sjedište radi donošenja odluke o zahtjevu. Javni je bilježnik dužan obrazložiti zašto smatra da nisu ispunjene pretpostavke za prihvatanje zahtjeva stranke.

Ispravljanje i ukidanje potvrde

Članak 352.

(1) Zahtjev prema članku 10. stavku 1. Uredbe radi ispravljanja ili ukidanja sudske potvrde podnosi se sudu koji ju je izdao. O zahtjevu odlučuje taj sud rješenjem.

(2) Zahtjev za ispravljanje ili ukidanje javnobilježničke potvrde ili potvrde koju je donijelo upravno tijelo ili fizičke ili pravne osobe s javnim ovlastima podnosi se osobi ili tijelu koje ju je izdalo, koji su dužni proslijediti zahtjev s prijepisom svoga spisa u povodu kojega su izdali potvrdu općinskom sudu na području kojega je njihovo sjedište radi donošenja odluke.

(3) O zahtjevu za ispravak potvrde odlučuje se uz odgovarajuću primjenu odredaba članka o ispravljanju presude prema pravilima parničnog postupka, a o zahtjevu za ukidanje potvrde uz odgovarajuću primjenu odredaba članka 37. ovoga Zakona.

3. Određivanje ovrhe na temelju europskoga ovršnog naslova

Ovrha na temelju europskoga ovršnog naslova

Članak 353.

Ovršna isprava koja je u nekoj drugoj državi članici Europske unije potvrđena u skladu s Uredbom kao europski ovršni naslov, ovršava se u Republici Hrvatskoj pod istim uvjetima kao i domaća ovršna isprava, bez potrebe provedbe posebnog postupka radi priznanja te isprave i proglašenja njezine ovršnosti, odnosno bez potrebe da se o njezinu priznanju odluči kao o prethodnom pitanju.

Prijevod

Članak 354.

Kada je vjerovnik dužan prema odredbi članka 20. stavka 2. točke c) Uredbe priložiti prijevod europskoga ovršnog naslova uz prijedlog za ovrhu, taj prijevod treba biti sastavljen na hrvatskom jeziku i ovjerovljen od osobe koja je u nekoj od članica Europske unije za to ovlaštena.

Zahtjevi prema člancima 21. i 23. Uredbe

Članak 355.

(1) Za odlučivanje o prijedlogu za ovrhu na temelju europskoga ovršnog naslova, o pravnim lijekovima ovršenika protiv rješenja o ovrsi doneesenog na temelju te isprave prema odredbi članka 21. Uredbe te o njegovim prijedlozima za odgodu, obustavu i ograničenje ovrhe prema odredbama članka 23. Uredbe stvarno je nadležan sud koji je za odlučivanje o tim prijedlozima, odnosno pravnim lijekovima nadležan prema odredbama članka 38. i 48. ovoga Zakona.

(2) Mjesna nadležnost suda za donošenje odluka iz stavka 1. ovoga članka određuje se po odredbama ovoga Zakona o mjesnoj nadležnosti suda u ovršnom postupku.

(3) O prijedlozima, odnosno pravnim lijekovima iz stavka 1. ovoga članka sud odlučuje prema pravilima ovoga Zakona.

**Obustava i ograničenje ovrhe
Članak 356.**

Ovrha će se obustaviti, odnosno ograničiti prema odredbama ovoga Zakona o obustavi ovrhe (članak 78.), odnosno o ograničenju ovrhe (članak 7.) i na temelju otpravka potvrde o neovršivosti ili o ograničenju ovrhe prema članku 23. Uredbe.

**Žalba nakon isteka roka, odnosno tužba zbog razloga
zbog kojih se ta žalba može podnijeti
Članak 357.**

Pravila o žalbi nakon isteka roka, odnosno o tužbi zbog razloga zbog kojih se ta žalba može podnijeti (članci 56. do 58.) primjenjuju se i u ovrsi na temelju europskoga ovršnog naslova.

**Glava trideset druga
EUROPSKI NALOG ZA BLOKADU RAČUNA
Područje primjene
Članak 358.**

Odredbama ove glave utvrđuju se nadležna tijela, postupanje Agencije i naknade za provedbu Uredbe (EU) br. 655/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o uspostavi postupka za europski nalog za blokadu računa kako bi se pojednostavila prekogranična naplata duga u građanskim i trgovačkim stvarima (u dalnjem tekstu: Uredba 655/2014).

**Nadležna tijela
Članak 359.**

Za provedbu Uredbe 655/2014:

1. za izdavanje naloga za blokadu računa na temelju isprave koja je sastavljena u Republici Hrvatskoj, a čija se vjerodostojnost odnosi na potpis i sadržaj isprave i koja je utvrđena od strane tijela javne vlasti ili drugog tijela ovlaštenog u tu svrhu nadležni su sudovi Republike Hrvatske koji imaju nadležnost za odlučivanje o meritumu stvari (članak 6. stavak 4. Uredbe 655/2014)
2. za odlučivanje po žalbi koju je vjerovnik podnio prvostupanskom суду protiv odluke kojom je u cijelosti ili djelomično odbijen zahtjev za izdavanje naloga za blokadu računa nadležan je viši sud koji bi bio nadležan za odlučivanje po žalbi protiv rješenja kojim se odbija prijedlog za osiguranje (članak 21. Uredbe 655/2014)
3. za odlučivanje o zahtjevu kojim dužnik traži opoziv ili izmjenu naloga za blokadu računa nadležan je sud Republike Hrvatske koji je izdao nalog za blokadu računa (članak 33. stavak 1. Uredbe 655/2014)
4. za odlučivanje o zahtjevu kojim dužnik traži da se provedba naloga za blokadu računa koja se provodi u Republici Hrvatskoj ograniči ili prekine nadležan je Općinski građanski sud u Zagrebu (članak 34. stavak 1. ili 2. Uredbe 655/2014)

5. za odlučivanje o žalbi protiv odluke prvostupanjskog suda iz točke 3. i 4. ovoga članka nadležan je viši sud koji bi bio nadležan za odlučivanje po žalbi protiv rješenja o osiguranju (članak 37. Uredbe 655/2014)
6. za primitak, slanje ili dostavu naloga za blokadu i drugih dokumenata iz članka 4. točke 14. Uredbe 655/2014 nadležan je Općinski građanski sud u Zagrebu
7. za ishodenje potrebnih informacija o računu ili računima dužnika nadležna je Agencija (članak 14. Uredbe 655/2014) koja je tražene informacije dužna dati u skladu s pravilima o korištenju podataka iz Jedinstvenog registra računa
8. za provedbu naloga za blokadu računa nadležna je Agencija.

**Naknade Agencije
Članak 360.**

Za provedbu naloga za blokadu Agencija i finansijske institucije imaju pravo na naknadu kao za poslove provedbe ovrhe i osiguranja na novčanim sredstvima po računima.

**Sudske pristojbe
Članak 361.**

- (1) U postupku ishodenja naloga za blokadu računa ili pravnog sredstva protiv naloga sudska pristojba se plaća prema vrijednosti zahtjeva.
- (2) Sudska pristojba plaća se:
 - na zahtjev za nalog za blokadu kao na prijedlog za osiguranje
 - na odluku o zahtjevu za nalog za blokadu računa kao na rješenje o osiguranju,
 - na podneske iz članka 359. točke 2. do 5. ovoga Zakona kao na žalbu protiv rješenja o osiguranju.

**Dio peti
UPISNIK OSIGURANJA TRAŽBINA
Glava trideset treća
OPĆE ODREDBE
Upisnik osiguranja tražbina
Članak 362.**

- (1) U Upisnik osiguranja tražbina upisuju se prava i mjere propisane ovim ili drugim Zakonom koje se ne upisuju u koju drugu javnu knjigu.
- (2) Upisnik osiguranja tražbina vodi Agencija u elektroničkom obliku kao jedinstvenu bazu podataka sa sustavom upisa u realnom vremenu.
- (3) Upisnik osiguranja tražbina se sastoji od glavne knjige i zbirke isprava.

(4) Upisnik osiguranja tražbina je javan i svatko je ovlašten tražiti da mu se omogući uvid u Upisnik.

(5) Svatko može tražiti izvatke iz glavne knjige i preslike iz zbirke isprava.

(6) Upisnik osiguranja tražbina je javno dostupan na mrežnim stranicama Agencije.

(7) Ako odredbama ovoga Zakona nije drukčije određeno, na postupak upisa primjenjuju se na odgovarajući način opće odredbe o izvanparničnom postupku, a podredno opća pravila o parničnom postupku.

(8) Ministar nadležan za poslove pravosuđa pravilnikom će urediti oblik i sadržaj Upisnika osiguranja tražbina te unutarnje ustrojstvo i rad Agencije u vezi s poslovima Upisnika te posebne standarde i tehnike zaštite računarskog sustava i podataka koje oni sadrže, u skladu s ovim Zakonom.

Zaštita povjerenja
Članak 363.

(1) Smatra se da Upisnik osiguranja tražbina istinito i potpuno odražava činjenično i pravno stanje upisa prava i mjera na pokretnim stvarima i pravima koje se sukladno odredbama ovog Zakona upisuju u Upisnik osiguranja tražbina.

(2) Osoba koja je u dobroj vjeri postupala s povjerenjem u Upisnik osiguranja tražbina, pravno je zaštićena, ako nije znala, niti je s obzirom na okolnosti morala znati, da ono što je upisano ne odgovara stanju izvan Upisnika osiguranja tražbina.

(3) Osoba koja je u dobroj vjeri stekla vlasništvo na stvari postupajući s povjerenjem u istinitost i potpunost podataka u Upisniku osiguranja tražbina stekla ga je neopterećeno teretima koji nisu bili upisani u času kad je izvršen prijenos vlasništva na stvari, ako nije znala niti je s obzirom na okolnosti slučaja morala znati za postojanje tih tereta.

Prava i mjere koje se upisuju
Članak 364.

(1) U Upisnik osiguranja tražbina se upisuje:

1. založno pravo na pokretnini, pravu, dionici, udjelu i poslovnom udjelu u trgovačkom društvu koje se, u skladu sa zakonom, stječe ovrhom ili osiguranjem
2. založno pravo na ukupnosti stvari koje pripadaju protivniku osiguranja, odnosno dužniku ili ukupnosti stvari tih osoba koje se nalaze u ili na određenom prostoru, čiji se sadržaj može mijenjati
3. mjere zabrane otuđenja ili opterećenja predmeta osiguranja, određene u skladu sa zakonom
4. pravo vlasništva na pokretnini koje je zadržano na temelju ugovora, ako je njegovo trajanje duže od jedne godine i ako je vrijednost pokretnine veća od 50.000,00 kuna.

(2) U Upisnik osiguranja tražbina se ne upisuje založno pravo na novčanoj tražbini i oročenim novčanim sredstvima po računu dužnika koje se stječe ovrhom ili osiguranjem.

(3) Založno pravo na pokretnini koja je pripadak nekretnine može se upisati ako nekretnina nije opterećena hipotekom ili kojim drugim pravom koje obuhvaća i taj pripadak, što se dokazuje zemljišnoknjižnim izvatkom. Upisom založnog prava na takvoj pokretnini u Upisnik osiguranja tražbina ona gubi svojstvo pripatka nekretnine.

(4) O upisu založnog prava na pokretnini koja je izgubila svojstvo pripatka nekretnine, Agencija će obavijestiti zemljišnoknjižni sud koji vodi zemljišnu knjigu u koju je upisana nekretnina.

(5) U Upisnik osiguranja tražbina se moraju upisati i dobrovoljna založna prava.

Lebdeće založnopravno osiguranje

Članak 365.

(1) Radi osiguranja novčane tražbine predlagatelja osiguranja odnosno vjerovnika ili novčane protuvrijednosti njegove nenovčane tražbine stranke mogu sporazumno zasnovati založno pravo na ukupnosti svih pokretnina ili samo pokretnina određene vrste (npr. određene vrste robe, zaliha, pogonskog materijala, rezervnih dijelova, namještaja, opreme određene vrste, alata i sl.) koje se nalaze u ili na određenom prostoru (npr. skladištu, stovarištu, spremištu, silosu, pogonu, drugim poslovnim prostorijama ili prostorima) u vlasništvu protivnika osiguranja ili koje protivnik osiguranja koristi po nekoj drugoj pravnoj osnovi. Prostor mora biti pobliže određen adresom, brojem katarske čestice, površinom i po potrebi oznakom prostora (broj lokala i sl.).

(2) Osiguranje iz stavka 1. ovoga članka provodi se po pravilima o sudskom ili javnobilježničkom založnopravnom osiguranju na temelju sporazuma stranaka prema Ovršnom zakonu. Pri provedbi takvog osiguranja pokretnine se neće posebno popisivati ili na drugi način pojedinačno određivati.

(3) Založno pravo na pokretninama iz stavka 1. ovoga članka predlagatelj osiguranja, odnosno vjerovnik stječu upisom u Upisnik osiguranja tražbina iz članka 1. ovoga Zakona.

(4) Protivnik osiguranja, odnosno dužnik ovlašten je otuđivati pokretnine iz stavka 1. ovoga članka. Založno pravo na tim pokretninama prestaje njihovom predajom trećemu ili njihovim odnošenjem iz ili sa određenog prostora (stavak 1. ovoga članka).

(5) Ako u sporazumu stranaka o osiguranju nije drukčije određeno, protivnik osiguranja, odnosno dužnik dužan je uredno nadomještati otuđene ili odnesene pokretnine, prema prirodi svoje djelatnosti.

(6) Ako protivnik osiguranja ili vjerovnik zatraži ovrhu radi naplate osigurane tražbine, predmetom njegova založnog prava smatrati će se sve pokretnine koje se prigodom pljenidbenog popisa nađu u ili na prostoru iz stavka 1. ovoga članka. Prednosni red založnog prava predlagatelja osiguranja, odnosno vjerovnika na tim pokretninama računat će se prema odredbi stavka 3. ovoga članka.

(7) Ako se nad protivnikom osiguranja, odnosno dužnikom otvoriti stečaj, smatrati će se da predlagatelju osiguranja, odnosno vjerovniku pripada razlučno pravo na pokretninama koje se u vrijeme otvaranja stečajnoga postupka nađu u ili na prostoru iz stavka 1. ovoga članka s prednosnim redom koji se računa prema odredbi stavka 3. ovoga članka.

**Vrste upisa
Članak 366.**

(1) Vrste upisa jesu glavni upis, zabilježba i napomena.

(2) Glavni upis je upis založnog prava te mjere zabrane otuđenja ili opterećenja, kao i upis izmjena tih upisa ili njihova brisanja.

(3) Zabilježba je upis kojim se uz određeni glavni upis naznačuje određeno svojstvo ili svrha upisanog prava odnosno upisa (npr. ovršivosti založnog prava), postojanje spora u vezi s kojim od upisa, okolnost da je izjavljen pravni lijek protiv odluke na temelju koje je obavljen koji od upisa, da je ta odluka postala pravomoćna, da je pokrenut postupak za brisanje upisa, da je pokrenut postupak prisilnog ostvarenja osiguranog prava i slično.

(4) Napomena je upis kojim se upućuje na koji drugi glavni upis, na koji drugi uložak te svaki drugi upis koji se prema važećim propisima unosi u Upisnik osiguranja tražbina, a nije glavni upis ni zabilježba.

**Stranke i sudionici
Članak 367.**

(1) Stranke u postupku upisa su osoba koja predlaže određeni upis i/ili osoba u čiju se korist upis određuje po službenoj dužnosti (predlagatelj) te osoba protiv koje se upis predlaže ili određuje po službenoj dužnosti (protustranka).

(2) Ako se upis određuje na stvari ili pravu treće osobe radi dobrovoljnog osiguranja tražbine vjerovnika prema njegovom osobnom dužniku, sve te osobe imaju svojstvo stranke u postupku upisa.

(3) Svojstvo sudionika u postupku priznat će se osobi koja upis nije predložila odnosno prema kojoj se upis ne predlaže ili određuje po službenoj dužnosti ako ima pravni interes sudjelovati u postupku.

Troškovi postupka upisa
Članak 368.

- (1) Troškove postupka predujmljuje i snosi predlagatelj.
- (2) Ako su radnjama koje druge osobe izazvani troškovi postupka, te troškove dužna je naknaditi stranka ili sudionik koji su neosnovano dali povoda za njihov nastanak ili koji su ih izazvali svojom krivnjom ili slučajem koji joj se dogodio.
- (3) Ministar nadležan za poslove pravosuđa pravilnikom će odrediti naknade i troškove upisa u Upisnik osiguranja tražbina te naknade za davanje podataka iz Upisnika.

Glava trideset četvrta
GLAVNA KNJIGA I ZBIRKA ISPRAVA
Glavna knjiga
Članak 369.

- (1) Glavna se knjiga sastoji od uložaka.
- (2) Ulošci glavne knjige osnivaju se i vode za pojedinu protustranku (dužnika).
- (3) Svaki se uložak sastoji od tri dijela:
 1. u prvom se dijelu (dio A) upisuju podaci o ovršeniku, protivniku osiguranja ili dužniku (tvrtka, naziv, odnosno ime i prezime, adresa sjedišta ili prebivališta, osobni identifikacijski broj)
 2. u drugom dijelu (dio B), koji se može sastojati od jednog ili više listova (list B; listovi B.1, B.2. itd.), upisuju se pojedini predmeti ovrhe ili osiguranja, i to odvojeno na posebnom listu oni predmeti koji su zahvaćeni istom radnjom ovrhe ili osiguranja, opisani na način na koji su pojedinačno naznačeni u ispravi (odluci, zapisniku, javnobilježničkom aktu i sl.) koja predstavlja osnovu za upis prava, odnosno zabrane. Ako je to potrebno, predmeti koji su zahvaćeni istom radnjom ovrhe ili osiguranja upisuju se redom na više listova koji se u tom slučaju označuju brojem i posebnim podbrojem lista (npr. list B.1.1. itd.)
 3. u trećem dijelu (dio C) upisuju se osobe u čiju se korist upis obavlja (ovrhovoditelj ili predlagatelj osiguranja, odnosno vjerovnik u postupku iz kojega potječe osnova za upis) te pravo koje treba upisati na predmetu ovrhe ili osiguranja, odnosno zabrana koja je u njihovu korist određena na tom predmetu, i to odvojeno na posebnim listovima koji odgovaraju po broju i oznaci listovima dijela B u koje su upisani predmeti ovrhe ili osiguranja na kojima su ovrhovoditelji ili predlagatelji osiguranja stekli određena prava ili u odnosu na koje je u njihovu korist određena neka zabrana (list C; listovi C.1, C.2. itd.).
- (4) Ako se koji upis treba obaviti po službenoj dužnosti, bez određenja osobe u čiju korist se obavlja, u dijelu C naznačit će se samo da se upis obavlja po službenoj dužnosti.

(5) Upis u povodu nove radnje ovrhe i osiguranja uvijek će se obaviti na posebnim listovima u dijelovima B i C Upisnika čak i u slučaju u kojem se lista predmeta obuhvaćenih novom radnjom u cijelosti podudara s listom predmeta koji su obuhvaćeni radnjom ovrhe ili osiguranja u povodu koje je upis već obavljen, s time da će se uz pojedine predmete ovrhe ili osiguranja u pogledu kojih se upisi podudaraju napomenuti da su obuhvaćeni i upisom u ranijem, odnosno kasnijem listu.

Prednosni red
Članak 370.

(1) Ako je na predmetu ovrhe ili osiguranja upisanom na određenom listu u dijelu B založno pravo moguće upisati u korist više ovrhovoditelja ili predlagatelja osiguranja, odnosno ako je na istom predmetu osiguranja upisanom u dijelu B u korist više osoba određena zabrana otuđenja ili opterećenja, te se osobe i prava čiji se upis traži odnosno zabrane koje su u njihovu korist određene upisuju redom kojim ih je Agencija zaprimila.

(2) Ako više osoba zatraži pridržaj prava vlasništva iste stvari upis će se obaviti u korist onoga koji je prvi zatražio upis. Kasnije podneseni prijedlozi bit će odbačeni.

(3) Ako je prijedlog za upis upućen Agenciji običnom poštanskom pošiljkom, bit će mjerodavno vrijeme kad poštanska pošiljka bude primljena kod Agencije.

(4) Smatrat će se da su poštanske pošiljke stigle istodobno ako su odjednom preuzete od pošte.

Zbirka isprava
Članak 371.

(1) Zbirku isprava čine isprave na temelju kojih je određeni upis obavljen.

(2) Zbirka isprava vodi se odvojeno prema pojedinim ulošcima.

(3) Zbirku isprava vodi Agencija.

Pomoćne knjige
Članak 372.

(1) Agencija vodi imenik ovršenika, protivnika osiguranja i dužnika odnosno ovrhovoditelja, predlagatelja osiguranja i vjerovnika koji su upisani u koji uložak Upisnika osiguranja tražbina, uz naznaku broja uloška u koji su upisani.

(2) Agencija vodi očeviđnik pokretnina, odnosno prava upisanih u posebne javne knjige (npr. motorna vozila, patenti i slično), i to na način na koji se vode u tim javnim knjigama (npr. prema registarskom broju vozila i slično). U očeviđniku će se naznačiti broj uloška Upisnika

osiguranja tražbina u kojemu su te pokretnine, odnosno prava upisani te broj pod kojim se vode u posebnoj javnoj knjizi.

**Glava trideset peta
UČINCI UPISA
Stjecanje založnog prava bez suglasnosti dužnika
Članak 373.**

(1) Založno pravo na određenom predmetu ovrhe ili osiguranja stečeno ovrhom ili osiguranjem bez suglasnosti dužnika stečeno je na način i u vrijeme utvrđeno odredbama ovog Zakona.

(2) Sud, odnosno drugo nadležno tijelo ili osoba koja vodi postupak u kojem je stečeno založno pravo iz stavka 1. ovoga članka dužno je bez odgode dostaviti Agenciji nalog za upis založnog prava, s podacima na temelju kojih se založno pravo može upisati u Upisnik osiguranja tražbina.

(3) Agencija je dužna izdati potvrdu o stjecanju založnog prava bez odgode.

(4) Uz svaki upis iz stavka 1. ovoga članka zabilježit će se da je založno pravo stečeno prisilnim putem te kada je poduzeta radnja kojom je to pravo stečeno.

**Stjecanje založnog prava uz suglasnost dužnika
Članak 374.**

(1) Sudsko i javnobilježničko založno pravo na temelju sporazuma stranaka sklopljenom u skladu s odredbama ovoga Zakona stječe se upisom.

(2) Smatrat će se da je založno pravo stečeno u vrijeme (dan, sat i minutu) kada je prijedlog za upis zaprimljen u Agenciji. Agencija je dužna stranci na njezin zahtjev izdati potvrdu o vremenu zaprimanja.

(3) Ako u isto vrijeme u Upisnik budu zaprimljene isprave na temelju kojih treba provesti upis založnog prava uz pristanak dužnika i odluka na temelju koje treba upisati zabranu otuđenja ili opterećenja, smatrat će se da je odluka o zabrani otuđenja ili opterećenja stigla prije.

(4) Uz svaki će se upis založnog prava iz stavka 1. ovoga članka zabilježiti da je obavljen na temelju pristanka dužnika.

**Učinak prema trećima
Članak 375.**

(1) Upis založnog prava ne utječe na pravo treće osobe da u postupku ovrhe ili osiguranja ističe prigovor nedopustivosti ovrhe odnosno osiguranja u povodu kojih je upis obavljen, u skladu s odredbama ovoga Zakona.

(2) Upis založnog prava ne utječe na pravo treće osobe da u posebnoj parnici traži utvrđenje i ostvarenje sadržaja svoga prava na predmetu koji je zahvaćen osiguranjem na temelju sporazuma stranaka, odnosno da traži proglašenje takvog osiguranja nedopuštenim.

(3) Treća osoba ima pravo sudjelovati u postupku brisanja upisa u skladu s odredbama ovoga Zakona.

(4) Od dana upisa treći se ne mogu pozivati na to da nisu znali za postojanje upisa.

(5) Zabrana otuđenja i opterećenja određenog predmeta ovrhe ili osiguranja djeluje prema trećima od trenutka primitka prijedloga za upis Agenciji, osim ako im nije bila priopćena već prije toga na koji drugi način, u skladu s ovim Zakonom.

**Glava trideset šesta
POSTUPAK UPISA
Pokretanje postupka
Članak 376.**

Postupak upisa pokreće se pisanim ili elektroničkim putem prijedlogom predlagatelja osiguranja ili po službenoj dužnosti.

**Prijedlog za glavni upis na prijedlog stranke
Članak 377.**

(1) U prijedlogu za glavni upis treba naznačiti stranke, sudske ili javnobilježničku ispravu na temelju koje se upis traži te istaknuti zahtjev za upis određenog prava odnosno zabrane otuđenja ili opterećenja i predmet ovrhe ili osiguranja.

(2) Prijedlog za glavni upis podnosi se na obrascima čiji će sadržaj i oblik biti utvrđeni pravilnikom iz članka 362. stavka 8. ovoga Zakona.

(3) Uz prijedlog za upis predlagatelj je dužan priložiti sudske rješenje kojim se određuje osiguranje, odnosno javnobilježničku ispravu koji sadrže sporazum stranaka o osiguranju tražbine osnivanjem založnog prava.

(4) Ako se upis traži na pokretnini ili pravu koji su upisani u koju drugu javnu knjigu (npr. motorna vozila), prijedlogu treba priložiti izvadak iz te druge javne knjige ili ovjerene prijepise isprava kojima se prema pravilima kojima se uređuje vođenje tih drugih javnih knjiga dokazuje vlasništvo, odnosno pravo.

(5) Ako se upis traži na kojem drugom pravu a ne onome iz stavka 4. ovoga članka, prijedlogu treba priložiti, po mogućnosti, isprave kojima se dokazuje postojanje toga prava.

(6) Izvadci, odnosno ovjereni prijepisi isprava iz prethodnih stavaka ovoga članka ne smiju biti stariji od 15 dana od dana podnošenja zahtjeva.

(7) Osobe, odnosno tijela koja vode javne knjige ili druge službene evidencije na temelju kojih se mogu izdati izvadci, odnosno isprave iz prethodnih stavaka ovoga članka, dužni su te isprave izdati strankama na njihov zahtjev bez odgode. Te osobe, odnosno tijela imaju pravo na naknadu troškova izdavanja takvih isprava.

Pokretanje postupka za glavni upis po službenoj dužnosti
Članak 378.

(1) Smatrać će se da je postupak za glavni upis pokrenut po službenoj dužnosti kad odluka ili druga isprava na temelju koje treba odrediti upis bude dostavljena Agenciji.

(2) Tijelo ili osoba koja pokrene postupak za glavni upis po službenoj dužnosti će zaključkom utvrditi naknadu koju je osoba u čiju je korist upis po službenoj dužnosti proveden dužna platiti Agenciji za provedeni upis.

(3) Protiv zaključka o plaćanju naknade iz stavka 2. ovog članka stranka može podnijeti prigovor donositelju zaključka u roku od osam dana od dostave zaključka.

(4) Zaključak iz stavka 2. ovoga članka je ovršna isprava.

Zaključak o glavnem upisu
Članak 379.

(1) Na temelju odluke ili druge isprave na temelju koje se glavni upis određuje po službenoj dužnosti Agencija će upisati pravo, odnosno mjeru u Upisnik osiguranja tražbina, osim ako utvrdi da bi upis bio u protivnosti s već postojećim upisima, u kojem slučaju će ispravu na temelju koje se određuje glavni upis po službenoj dužnosti vratiti njezinom izdavatelju uz obrazloženje zašto se predloženi upis ne može provesti.

(2) Na temelju prijedloga i priloga uz prijedlog Agencija će zaključkom odrediti glavni upis i upisati pravo u Upisnik osiguranja tražbina ako utvrdi da je zahtjev za upis osnovan.

(3) Zaključak o glavnem upisu donosi se na obrascima koji će biti utvrđeni u pravilniku iz članka 362. stavka 8. ovoga Zakona.

(4) Zaključak kojim se određuje glavni upis ne treba obrazložiti.

(5) Agencija je dužna zaključak o zahtjevu za glavni upis donijeti u roku od 15 dana od dana primitka prijedloga za glavni upis.

(6) Ako na naknadni prijedlog stranke Agencija ne doneše zaključak o zahtjevu za glavni upis u dalnjem roku od tri dana, smatraće se da je zahtjev za upis odbijen.

Osnivanje privremenog uloška
Članak 380.

(1) Istog dana kada primi prijedlog za glavni upis Agencija će osnovati privremeni uložak koji sadržajno treba odgovarati zaključku o upisu, i na kojemu će naznačiti da je to privremeni uložak.

(2) Privremeni uložak ostaje u Upisniku osiguranja tražbina sve dok se ne doneše zaključak o glavnom upisu, u kojem će slučaju biti zamijenjen novim uloškom.

(3) Ako Agencija odbaci ili odbije zahtjev za glavni upis, privremeni uložak ostaje u Upisniku osiguranja tražbina sve dok zaključak o odbacivanju ili odbijanju zahtjeva ne postane pravomoćan.

(4) Ako Agencija doneše zaključak o glavnom upisu, smatraće se da je on donesen onog dana kada je osnovan privremeni uložak.

(5) U zaključku kojim se zahtjev za upis odbacuje ili odbija, odredit će se brisanje privremenog uloška, nakon pravomoćnosti zaključka.

Upis zabilježbi
Članak 381.

(1) Upis zabilježbi Agencija će odrediti po službenoj dužnosti u povodu odluke ili druge isprave nadležnog tijela ili na vlastiti poticaj, odnosno na prijedlog stranke ili treće osobe koja za to ima pravni interes.

(2) Zaključak o upisu zabilježbe mora biti obrazložen.

(3) Na temelju zaključka kojim se određuje zabilježba Agencija će prije njegove pravomoćnosti upisati zabilježbu uz glavni upis na koji se odnosi.

(4) Kad zaključak iz stavka 3. ovoga članka postane pravomoćan, Agencija će to po službenoj dužnosti naznačiti uz zabilježbu.

Dostava zaključka
Članak 382.

(1) Zaključak o upisu te zaključak kojim se odbacuje ili odbija zahtjev za upis dostavljaju se strankama odnosno sudionicima ako su oni predložili upis.

(2) Ako je upis određen u vezi s predmetom koji je upisan u posebnu javnu knjigu, tijelu koje vodi tu knjigu Agencija će zaključak o upisu dostaviti nakon njegove pravomoćnosti. To je tijelo dužno u javnoj knjizi koju vodi zabilježiti osnivanje uloška u Upisniku osiguranja tražbina uz naznaku njegova broja.

Prigovor
Članak 383.

(1) Protiv zaključka o upisu i zaključka kojim se odbacuje ili odbija zahtjev za upis stranka odnosno sudionik može podnijeti prigovor.

(2) Prigovor se podnosi Agenciji u roku od osam dana od dana dostave zaključka.

(3) O prigovoru protiv zaključka odlučuje općinski sud na čijem se području nalazi sjedište, odnosno prebivalište osobe koja je podnijela prigovor.

Postupak suda u povodu prigovora
Članak 384.

(1) U povodu prigovora iz članka 383. ovoga Zakona sud će provesti postupak uz odgovarajuću primjenu odredaba ovoga Zakona o postupku upisa koji provodi Agencija.

(2) Nakon provedenog postupka sud će rješenjem odlučiti o zahtjevu za upis.

(3) Protiv rješenja iz stavka 2. ovoga članka dopuštena je žalba u roku od osam dana.

Pravomoćnost
Članak 385.

Kad sudsko rješenje o glavnom upisu postane pravomoćno, Agencija će bez odgode obaviti odgovarajuće upise, a na ulošku zabilježiti naznaku dana kada je sudsko rješenje steklo svojstvo pravomoćnosti.

Brisovna tužba
Članak 386.

(1) Stranka ili sudionik u postupku čije je pravo povrijeđeno upisom u korist neke osobe, ovlašten je radi zaštite toga svog prava tužbom zahtijevati brisanje upisa (brisovna tužba).

(2) Brisovna tužba radi može se podnijeti u roku od 60 dana od dana pravomoćnosti zaključka o upisu.

(3) Agencija će na prijedlog tužitelja upisati zabilježbu spora u povodu brisovne tužbe.

Brisanje upisa
Članak 387.

- (1) Brisanje upisa određenog na prijedlog stranke Agencija će odrediti:
1. na temelju zajedničkog prijedloga stranaka ili na temelju prijedloga jedne od stranaka s kojim se je druga stranka suglasila
 2. na temelju javne ili javno ovjerovljene isprave koja sadrži izjavu ovrhovoditelja, predlagatelja osiguranja ili vjerovnika da je suglasan da se na temelju te isprave može neposredno zatražiti brisanje određenog upisa
 3. na temelju javne ili javno ovjerovljene isprave kojom se dokazuje da su ispunjeni uvjeti za brisanje upisa u skladu sa sadržajem isprave na temelju koje je upis proveden
 4. na temelju pravomoćne odluke suda kojom se nalaže brisanje.
- (2) Brisanje upisa određenog po službenoj dužnosti Agencija će odrediti na temelju naloga tijela u povodu čije je odluke ili druge isprave odredio upis, odnosno na vlastiti poticaj ili prijedlog stranke ili treće osobe koja za to ima pravni interes, ako je upis odredila neovisno o odluci ili drugoj ispravi toga tijela.
- (3) Ako je neki upis određen po službenoj dužnosti na temelju odluke ili druge isprave nadležnog tijela, treći ne može tražiti brisanje tog upisa u postupku upisa, već mora istaknuti svoje prigovore u postupku iz kojega potječe ta odluka, odnosno isprava.
- (4) Ako je neki upis određen u povodu prijedloga stranke, treći koji za to ima pravnog interesa može predložiti njegovo brisanje. Ako se stranke ne suglase s prijedlogom trećeg, on može brisanje takvog upisa ishoditi samo na temelju pravomoćne presude kojom se to nalaže, osim ako postojanje uvjeta za brisanje upisa ne dokaže na način predviđen ispravom na temelju koje je upis proveden.
- (5) Odredbe ovog članka odnose se i na brisanje prava ili mjere upisane na pojedinačnom predmetu osiguranja.

Dio šesti
NADZOR I IZVJEŠĆIVANJE
Članak 388.

- (1) Ministarstvo financija nadzire primjenu ovoga Zakona u dijelu provedbe ovrhe na novčanim sredstvima u Agenciji i poslovnim subjektima.
- (2) Hrvatska narodna banka nadzire primjenu ovoga Zakona u dijelu provedbe ovrhe na novčanim sredstvima u finansijskim institucijama.
- (3) Agencija, finansijske institucije i Hrvatska narodna banka dužne su na zahtjev nadzornih tijela iz stavaka 1. i 2. ovoga članka dostaviti izvješća, podatke i druge obavijesti o svim pitanjima važnima za provođenje nadzora prema ovom Zakonu.

(4) U postupku nadzora nadzorna tijela iz stavaka 1. i 2. ovoga članka rješenjem će, ovisno o vrsti nepravilnosti, odrediti otklanjanje utvrđene nepravilnosti i ostaviti primjereni rok za njezino otklanjanje, koji ne može biti kraći od tri dana ni dulji od 30 dana.

(5) Ako nepravilnost iz stavka 4. ovoga članka bude otklonjena u tijeku nadzora ili u ostavljenom roku za otklanjanje nepravilnosti, nadzorno tijelo iz stavka 4. ovoga članka neće pokrenuti prekršajni postupak.

(6) Ako je nepravilnost iz stavka 4. ovoga članka neotklonjiva, a radi iste nije nastala šteta ovršeniku, ovrhovoditelju ili trećoj osobi, ili je nastala šteta popravljena, nadzorno tijelo iz stavka 4. ovoga članka neće pokrenuti prekršajni postupak.

(7) Protiv rješenja iz stavka 4. ovoga članka žalba nije dopuštena, ali se može pokrenuti upravni spor.

Dio sedmi
PREKRŠAJNE ODREDBE
Prekršaji
Članak 389.

(1) Novčanom kaznom od 10.000,00 do 50.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj pravna osoba ako postupi protivno odredbi članka 219. stavka 3. ovoga Zakona.

(2) Novčanom kaznom od 2.000,00 do 10.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka i odgovorna osoba u pravnoj osobi.

Prekršaji osoba i tijela koje su dužne davati podatke o dužniku
Članak 390.

(1) Novčanom kaznom od 10.000,00 do 50.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj pravna osoba ako u roku od osam dana ne dostavi podatke iz članka 22. stavka 1. i 3. ovoga Zakona.

(2) Novčanom kaznom od 2.000,00 do 10.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka i odgovorna osoba u tijelu ili u pravnoj osobi.

(3) Novčanom kaznom od 2.000,00 do 10.000,00 kuna kaznit će se fizička osoba za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka.

**Prekršaji ovršenikova dužnika, odnosno osobe
kod koje se nalazi ovršenikova imovina
Članak 391.**

(1) Novčanom kaznom od 10.000,00 do 50.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj pravna osoba ako se na zahtjev suda u roku od osam dana ne izjasni o činjenicama iz članka 22. stavka 2. ovoga Zakona.

(2) Novčanom kaznom od 2.000,00 do 10.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka i odgovorna osoba u pravnoj osobi iz stavka 1. ovoga članka.

(3) Novčanom kaznom od 2.000,00 do 10.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj fizička osoba ako se na zahtjev suda u roku od osam dana ne izjasni o činjenicama iz članka 22. stavka 2. ovoga Zakona.

**Prekršaji Agencije
Članak 392.**

(1) Novčanom kaznom u iznosu od 100.000,00 do 500.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj Agencija:

1. ako osnovu za plaćanje ne upiše u Očevidnik prema trenutku (datum, sat i minuta) primitka u Agenciju odnosno prema podatku o trenutku primitka prijedloga za ovrhu (članak 228. stavak 4.)
2. ako osnovu za plaćanje ne izvrši propisanim redoslijedom (članak 229.)
3. ako ne naloži financijskoj instituciji da izvrši nalog u visini potrebnoj za izvršenje osnove za plaćanje (članak 230. stavak 1.)
4. ako nakon izvršenja svih osnova za plaćanje evidentiranih u Očevidniku za ovršenika ne da financijskoj instituciji nalog za deblokadu svih ovršenikovih računa na kojima se provodi ovrha odnosno ukidanje zabrane raspolaganja oročenim novčanim sredstvima i u Jedinstvenom registru računa ne briše oznaku blokade računa i oznaku zabrane raspolaganja oročenim novčanim sredstvima (članak 230. stavak 15.)
5. ako ne osigura tehničke uvjete za razmjenu naloga i podataka (članak 230. stavak 16.)
6. ako ne dade podatke, preslike i potvrde iz Očevidnika na temelju zahtjeva nadležnog tijela, ovrhovoditelja, ovršenika, banke za njezine klijente te druge ovlaštene osobe dostavljenog u pisanom ili elektroničkom obliku (članak 235. stavak 1.)
7. ako ne primjenjuje odgovarajuće mjere informacijske sigurnosti za zaštitu informacijskog sustava i podataka od neovlaštenog korištenja, izmjena i gubitka (članak 235. stavak 11.)
8. ako osnovu za plaćanje ne čuva u roku u kojem ju je dužna čuvati (članak 236. stavak 1.)
9. ako ne čuva trajno podatke iz Očevidnika u elektroničkom obliku (članak 236. stavak 4.)
10. ako podaci u Jedinstvenom registru računa nisu istovjetni s podacima koje su dostavile financijske institucije i Hrvatska narodna banka (članak 240. stavak 2.)
11. ako ne prestane s izvršavanjem osnova za plaćanje koje su upisane u Očevidnik na temelju rješenja o otvaranju stečajnog postupka (članak 244. stavak 1.)

12. ako na zahtjev nadzornih tijela ne dostavi izvješća, podatke i druge obavijesti o svim pitanjima važnim za provođenje nadzora (članak 388. stavak 3.).

(2) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se novčanom kaznom u iznosu od 20.000,00 do 50.000,00 kuna i odgovorna osoba u Agenciji.

Prekršaji financijske institucije i Hrvatske narodne banke
Članak 393.

(1) Novčanom kaznom u iznosu od 100.000,00 do 500.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj financijska institucija odnosno Hrvatska narodna banka:

1. ako ne dostavi Agenciji isti ili najkasnije sljedeći radni dan osnovu za plaćanje kojom je sud naložio financijskoj instituciji ili Hrvatskoj narodnoj banci provedbu ovrhe ili osiguranja na novčanim sredstvima po računu odnosno oročenim novčanim sredstvima ovršenika (članak 227. stavak 8.).

2. ako ne doznači kao priljev na račun ovršenika oročena novčana sredstva odnosno dospjele kamate prema ugovoru o oročenju, umanjeno za naknadu za slučaj prijevremenog raskida ugovora ako je takva naknada ugovorena (članak 229. stavak 4.)

3. ako ne raskine ugovor o oročenju (članak 229. stavak 7.)

4. ako po nalogu ne zapljeni, odnosno zabrani ili uskrati isplatu s računa i/ili oročenih novčanih sredstva ovršeniku ili trećoj osobi na temelju naloga ovršenika (članak 230. stavak 1.)

5. ako u roku ne izvrši nalog u visini raspoloživih sredstva na računima do iznosa određenog u nalogu Agencije i ako o tome ne obavijesti Agenciju (članak 230. stavak 2.)

6. ako odobreno prekoračenje na računu ovršenika na temelju kredita banke dostavi kao priljev novčanih sredstava na račun, osim ako su ovršenik i banka tako ugovorili ili je ovršenik nakon početka provedbe ovrhe dao izričitu suglasnost banci da se ovrha može provesti iz tih sredstava (članak 230. stavak 3.)

7. ako u slučaju kada nalog Agencije nije izvršen u cijelosti ne zabrani raspolaganje novčanim sredstvima po računima i oročenim novčanim sredstvima do visine određene u nalogu Agencije (članak 230. stavak 4.)

8. ako ne blokira sve ovršenikove račune i ne zabrani raspolaganje oročenim novčanim sredstvima na temelju naloga Agencije u slučaju kada osnova za plaćanje nije izvršena u cijelosti (članak 230. stavak 5.)

9. ako nakon blokade ovršenikovih računa i zabrane raspolaganja oročenim novčanim sredstvima ne dostavi obavijest o svakom priljevu novčanih sredstava na račun ovršenika, sve do naloga Agencije za deblokadu računa ovršenika i slobodno raspolaganje novčanim sredstvima (članak 230. stavak 7.)

10. ako priljev novčanih sredstava na blokirani račun ovršenika koristi za izvršenje bilo kojeg drugog naloga osim za izvršenje neizvršenih osnova za plaćanje, sve do izvršenja svih neizvršenih osnova za plaćanje pojedinog ovršenika (članak 230. stavak 8.)

11. ako po nalogu ne zapljeni novčana sredstva na računu ovršenika i/ili oročena novčana sredstva i o tome ne obavijesti Agenciju bez odgađanja (članak 230. stavak 9.)

12. ako po nalogu ne tereti ovršenikov račun u skladu sa standardima korištenja bankovnih tehnologija i o tome ne obavijesti Agenciju bez odgađanja (članak 230. stavak 10.)

13. ako isti dan ne tereti račun ovršenika i ne odobri račun ovrhovoditelja ako ovrhovoditelj ima račun u toj financijskoj instituciji, odnosno ako najkasnije idući radni dan ne odobri račun banke u kojoj ovrhovoditelj ima otvoren račun, u slučaju da su račun ovršenika i račun ovrhovoditelja u različitim bankama (članak 230. stavak 13.)
14. ako ne osigura tehničke uvjete za razmjenu naloga i podataka (članak 230. stavak 16.)
15. ako podatke iz Očevidnika odnosno druge podatke o pravnim osobama do kojih je došla na temelju odredaba ovoga Zakona ne koristi isključivo za potrebe provedbe ovoga Zakona, već iste koristi u druge svrhe, proslijediće odnosno ugrađuje u svoje proizvode i usluge, a za to nije pribavila izričitu suglasnost klijenta na kojeg se podaci odnose (članak 235. stavak 8.)
16. ako dnevno ne dostavi podatke o otvorenim računima i promjenama po računima i oročenim novčanim sredstvima u Jedinstveni registar računa (članak 238. stavak 4.)
17. ako podatke dostavljene u Jedinstveni registar računa ne uskladi s podacima koje je u Jedinstveni registar računa upisala Agencija (članak 238. stavak 8.)
18. ako zatvori račun pravne osobe koji u Jedinstvenom registru računa ima oznaku blokade, a ta osoba nema otvoren niti jedan drugi račun u banci (članak 245. stavak 1.)
19. ako na zahtjev nadzornih tijela ne dostavi izvješća, podatke i druge obavijesti o svim pitanjima važnim za provođenje nadzora (članak 388. stavak 3.)

(2) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se novčanom kaznom u iznosu od 20.000,00 do 50.000,00 kuna i odgovorna osoba u financijskoj instituciji.

Prekršaji ovršenika – poslovnog subjekta **Članak 394.**

- (1) Novčanom kaznom u iznosu od 50.000,00 do 500.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj ovršenik – poslovni subjekt:
 1. ako sklopi ugovor radi obračunskog plaćanja dok u Jedinstvenom registru računa ima oznaku blokade računa, odnosno zabranu raspolaganja oročenim novčanim sredstvima, ako tim obračunskim plaćanjem kao vjerovnik tražbine onemoguće ili izbjegava primitak ispunjenja obveze u novcu (članak 241. stavak 2.)
 2. ako za vrijeme dok u Jedinstvenom registru računa ima oznaku blokade računa odnosno zabranu raspolaganja oročenim novčanim sredstvima svoje obveze plati gotovim novcem ili ako gotov novac koji je primio obavljajući registriranu djelatnost ne položi na svoj račun u banci (članak 242.)
 3. ako za vrijeme dok u Jedinstvenom registru računa ima oznaku blokade računa odnosno zabranu raspolaganja oročenim novčanim sredstvima plati preko institucije za platni promet ili preko ostalih pružatelja platnih usluga u Republici Hrvatskoj, plati ili primi plaćanje preko računa otvorenog kod pružatelja platnih usluga u inozemstvu, odnosno preusmjerava novčane i financijske tijekove na drugu osobu ili prima uplate i isplaćuje novčana sredstva na račune drugih osoba (članak 243.).
- (2) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se novčanom kaznom u iznosu od 10.000,00 do 50.000,00 kuna i odgovorna osoba u poslovnom subjektu pravnoj osobi.

(3) Novčanom kaznom u iznosu od 10.000,00 do 200.000,00 kuna kaznit će se ovršenik – fizička osoba koja obavlja registriranu gospodarsku djelatnost i fizička osoba koja se bavi slobodnim zanimanjem za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka.

Dio osmi
PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE
Članak 395.

(1) Ministar nadležan za poslove pravosuđa donijet će u roku od 30 dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona:

- pravilnik iz članka 41. stavka 8.
- pravilnik iz članka 105. stavka 4.
- pravilnik iz članka 107. stavka 4.
- pravilnik iz članka 108. stavka 10.
- tarifu iz članka 173. stavka 4.
- pravilnik iz članka 174. stavka 1.
- pravilnik iz članka 187. stavka 6.
- pravilnik iz članka 196. stavka 7.
- pravilnik iz članka 216. stavka 15.
- pravilnik iz članka 219. stavka 9.
- pravilnik iz članka 221. stavka 9.
- pravilnik iz članka 222. stavka 4.
- pravilnik iz članka 223. stavka 3.
- pravilnik iz članka 227. stavka 9.
- pravilnik iz članka 228. stavka 5.
- pravilnik iz članka 230. stavka 17.
- pravilnik iz članka 234. stavka 5.
- pravilnik iz članka 235. stavka 13.
- pravilnik iz članka 236. stavka 5.
- pravilnik iz članka 237. stavka 9.
- pravilnik članka 238. stavka 10.
- pravilnik iz članka 239. stavka 6.
- pravilnik iz članka 244. stavka 9.
- pravilnik iz članka 245. stavka 13.
- pravilnik iz članka 362. stavka 8.
- pravilnik iz članka 368. stavka 3.
- pravilnik iz članka 401. stavka 6.

(2) Ministar nadležan za poslove financija donijet će pravilnike iz članka 232. stavka 6. i članka 233. stavka 4. ovoga Zakona u roku od 30 dana od dana njegova stupanja na snagu.

(3) Ministar nadležan za poslove gospodarstva donijet će u roku od 30 dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona pravilnik iz članka 170. stavka 1. ovoga Zakona.

(4) Ministar nadležan za unutarnje poslove donijet će u roku od 30 dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona pravilnik iz članka 183. ovoga Zakona.

(5) Podzakonski propisi doneseni na temelju Ovršnog zakona (Narodne novine, br. 112/12, 25/13, 93/14, 55/16 i 73/17) ostaju na snazi do stupanja na snagu podzakonskih propisa donesenih na temelju ovoga Zakona.

(6) Podzakonski propisi doneseni na temelju Zakona o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima (Narodne novine, broj 68/18) ostaju na snazi do stupanja na snagu podzakonskih propisa donesenih na temelju ovoga Zakona.

(7) Pravilnike iz stavka 1. ovoga članka koji imaju financijski učinak na državni proračun ili sudionike u postupku ovrhe ministar nadležan za poslove pravosuđa donijet će uz prethodnu suglasnost ministra nadležnog za poslove financija.

Ovršni postupci u tijeku Članak 396.

(1) Ovršni postupci pokrenuti prije stupanja na snagu ovoga Zakona dovršit će se prema odredbama zakona koji je bio na snazi u vrijeme njihova pokretanja, ako odredbama ovoga zakona nije drugčije propisano.

(2) Iznimno od odredbe stavka 1. ovoga članka, odredbe članka 17. ovoga Zakona primjenjuju se na pismena i podneske koji se dostavljaju u postupcima koji su u tijeku.

(3) Odredba članka 216. stavka 6. ovoga Zakona ne primjenjuje se na tražbine iz osnova za plaćanje koje su upisane u Očevidnik redoslijeda osnova za plaćanje prije stupanja na snagu ovoga Zakona. Odredba članka 216. stavka 6. ovoga Zakona primijenit će se i na tražbine iz osnova za plaćanje koje su upisane u Očevidnik redoslijeda osnova za plaćanje prije stupanja na snagu ovoga Zakona ako ovrhovoditelj to zatraži i ako se iz same isprave iz članka 216. stavka 1. ovog Zakona može utvrditi da se radi o tražbini s osnove neisplaćenog dospjelog iznosa plaće, naknade plaće ili otpremnine iz članka 216. stavka 6. ovoga Zakona, odnosno kada se navedeno iz isprave iz članka 216. stavka 1. ovoga Zakona ne može utvrditi, odredba članka 216. stavka 6. ovoga Zakona primijenit će se ako ovrhovoditelj dostavi potvrdu iz članka 216. stavka 6. ovoga Zakona.

Prava stečena po odredbama Zakona o upisniku sudskih i javnobilježničkih osiguranja tražbina vjerovnika na pokretnim stvarima i pravima Članak 397.

(1) Stupanje na snagu ovog Zakona nije od utjecaja na prava stečena po odredbama Zakona o upisniku sudskih i javnobilježničkih osiguranja tražbina vjerovnika na pokretnim stvarima i pravima (Narodne novine, broj 121/05).

(2) Učinci upisa u Upisnik sudske i javnobilježničke osiguranja tražbina vjerovnika na pokretnim stvarima i pravima na temelju Zakona o upisniku sudske i javnobilježničke osiguranja tražbina vjerovnika na pokretnim stvarima i pravima (Narodne novine, broj 121/05) ostaju na snazi i nakon stupanja na snagu ovoga Zakona.

(3) Postupci započeti po odredbama Zakona o upisniku sudske i javnobilježničke osiguranja tražbina vjerovnika na pokretnim stvarima i pravima (Narodne novine, broj 121/05) do dana stupanja na snagu ovog Zakona dovršit će se po odredbama Zakona o upisniku sudske i javnobilježničke osiguranja tražbina vjerovnika na pokretnim stvarima i pravima (Narodne novine, broj 121/05).

**Namirenje vjerovnika tražbine osigurane prijenosom
vlasništva na stvari i prijenosom prava
Članak 398.**

(1) Postupak radi namirenja dospjele tražbine predlagatelja osiguranja osigurane sudske ili javnobilježničkim sporazumom o osiguranju prijenosom vlasništva na stvari i prijenosom prava provodi se na temelju odredbi ovršnog zakona koje su važile u vrijeme sklapanja sporazuma.

(2) Iznimno od stavka 1. ovog članka, prijedlog kojim poziva protivnika osiguranja da sam unovči predmet osiguranja predlagatelj osiguranja nakon što je osigurana tražbina dospjela podnosi mjesno nadležnom sudu po odredbama ovog Zakona o ovrsi na pojedinim predmetima ovrhe.

(3) Postupak unovčenja se provodi po odredbama ovoga Zakona o ovrsi na stvarima, odnosno pravima ovršenika.

(4) Sud koji zaprimi prijedlog predlagatelja osiguranja iz stavka 1. ovoga članka može provedbu postupka ili pojedinih radnji u postupku povjeriti javnom bilježniku koji ima službeno sjedište na području suda kojem je prijedlog dostavljen.

(5) Prijedlog za unovčenje predmeta osiguranja na kojem je preneseno vlasništvo radi namirenja dospjele tražbine predlagatelja osiguranja podnosi se mjesno nadležnom sudu po odredbama ovoga Zakona o ovrsi na pojedinim predmetima ovrhe.

(6) Sud će postupak unovčenja provesti po odredbama o određivanju i provedbi ovrhe na predmetima osiguranja prema odredbama ovoga Zakona o ovrsi na stvarima odnosno pravima ovršenika.

(7) Sud iz stavka 2. i 5. ovoga članka može provedbu postupka ili pojedinih radnji u postupku unovčenja predmeta osiguranja povjeriti javnom bilježniku koji ima službeno sjedište na području suda kojem je prijedlog dostavljen.

(8) Javni bilježnik koji na temelju odredbi ovoga članka postupa kao povjerenik suda, provodi postupak namirenja primjenjujući odredbe ovoga Zakona o ovršnim postupcima radi naplate novčane tražbine na pojedinim vrstama predmeta ovrhe.

(9) Ako predlagatelj osiguranja ili protivnik osiguranja tijekom postupka koji javni bilježnik provodi kao povjerenik suda ulože prigovor, žalbu ili prijedlog za odgodu javni bilježnik će spis dostaviti sudu koji mu je povjerio provedbu postupaka iz ovoga članaka.

(10) Postupci koji su u tijeku na dan stupanja na snagu ovoga Zakona, radi namirenja dospjele tražbine predlagatelja osiguranja osiguranih sudskim ili javnobilježničkim sporazumom o osiguranju prijenosom vlasništva na stvari i prijenosom prava, dovršit će se po odredbama ovršnog zakona koji je važio do stupanja na snagu ovoga Zakona.

Provjeta ovrhe na plaći i drugim stalnim novčanim primanjima
Članak 399.

(1) Ovrha na plaći, odnosno drugim stalnim novčanim primanjima koja se provodi do dana stupanja na snagu ovoga Zakona dovršit će se prema odredbama ovršnog zakona koji je bio na snazi u vrijeme njihova pokretanja.

(2) Kad ovršeniku prestane rad, rješenje o ovrsi ne djeluje prema drugom poslodavcu s kojim ovršenik sklopi ugovor o radu ili službi, a prijašnji poslodavac nije dužan preporučenom pošiljkom s povratnicom dostaviti rješenje o ovrsi novom poslodavcu.

(3) U slučaju iz stavka 2. ovoga članka stari poslodavac će rješenje o ovrsi vratiti ovrhovoditelju odnosno sudu.

(4) Isplatitelj plaće, odnosno drugog stalnog novčanog primanja nastavit će pljeniti i isplaćivati plaći, odnosno drugo stalno primanje na temelju potvrđene privatne izjave kojom je dužnik dao suglasnost da se radi naplate tražbine vjerovnika zaplijeni njegova plaća, odnosno drugo stalno novčano primanje, a koju je zaprimio do dana stupanja na snagu ovoga Zakona. Danom stupanja na snagu ovoga Zakona potvrđene privatne izjave kojom je dužnik dao suglasnost da se radi naplate tražbine vjerovnika zaplijeni njegova plaća, odnosno drugo stalno novčano primanje vjerovnik može dostaviti Agenciji na izravnu naplatu prema odredbi članka 216. ovoga Zakona, koja će po njima postupati kao po zadužnici.

(5) Iznimno, na prijedlog ovrhovoditelja, u slučaju kada poslodavac provodi ovrhu na plaći, odnosno drugom stalnom novčanom primanju, sud će rješenjem o ovrsi na plaći odrediti pljenidbu određenoga dijela plaće i naložiti poslodavcu koji ovršeniku isplaćuje plaću na račun kod banke da novčani iznos za koji je određena ovrha radi namirenja tražbine po osnovi zakonskoga uzdržavanja za dijete, isplati odnosno isplaćuje ovrhovoditelju nakon pravomoćnosti toga rješenja.

(6) Rješenje o ovrsi odnosi se i na povećanje plaće do kojega dođe nakon dostave rješenja o ovrsi.

Postupanje s rješenjima o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave
Članak 400.

Rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave donesena prema odredbama Ovršnog zakona (Narodne novine, br. 57/96, 29/99, 42/00, 173/03, 194/03, 151/04, 88/05, 121/05 i 67/08), Ovršnog zakona (Narodne novine, br. 139/10, 150/11, 154/11, 12/12, 70/12 i 80/12) i Ovršnog zakona (Narodne novine, br. 112/12, 25/13, 93/14, 55/16 i 73/17) podnosit će se u Agenciju na provedbu prema odredbama Zakona o provedbi ovre na novčanim sredstvima (Narodne novine, broj 68/18).

**Primjena ovoga Zakona na provedbu ovre na novčanim sredstvima po računima i
oročenim novčanim sredstvima u stambenoj štedionici i kreditnoj uniji**
Članak 401.

(1) Stambena štedionica i kreditna unija će nastaviti s provedbom ovre po ovršnim ispravama koje je zaprimila do 31. prosinca 2020. godine prema odredbama Ovršnog zakona (Narodne novine, br. 57/96, 29/99, 42/00, 173/03, 194/03, 151/04, 88/05, 121/05 i 67/08), Ovršnog zakona (Narodne novine, br. 139/10, 150/11, 154/11, 12/12, 70/12 i 80/12) i Ovršnog zakona (Narodne novine, br. 112/12, 25/13, 93/14, 55/16 i 73/17).

(2) Dana 1. siječnja 2021. godine stambene štedionice i kreditne unije će obavijestiti Ministarstvo financija o tome da li imaju ovršne isprave po kojima još uvijek provode postupak ovre i osiguranja te dostaviti popis tih ovršnih isprava sa svim potrebnim podacima o ovršeniku, ovrhovoditelju, poslovnom broju isprave i iznosu duga koji je po tim ovršnim ispravama preostao za namirenje.

(3) Ako stambena štedionica i kreditna unija provodi ovru po neizvršenim ovršnim ispravama iz stavka 2. ovoga članka, a od Agencije dobije nalog za izvršenje osnove za plaćanje, stambena štedionica i kreditna unija nije dužna postupiti po nalogu Agencije dok u cijelosti ne postupi po toj ovršnoj ispravi. Nakon što izvrši sve ovršne isprave iz stavka 2. ovog članka na temelju kojih provodi ovru odnosno osiguranje, stambena štedionica i kreditna unija dužna je postupati po nalozima Agencije sukladno odredbama ovog Zakona.

(4) Ako osnova za plaćanje bude dostavljena stambenoj štedionici i kreditnoj uniji umjesto Agenciji nakon 31. prosinca 2020. godine, stambena štedionica i kreditna unija će osnovu za plaćanje dostaviti Agenciji isti radni dan, a najkasnije sljedeći radni dan nakon njezinog primitka, preporučenom pošiljkom ili neposrednom dostavom.

(5) Agencija, stambene štedionice i kreditne unije dužne su najkasnije do 1. siječnja 2021. godine osigurati tehničke uvjete za provedbu ovre sukladno odredbama ovog Zakona.

(6) Ministar nadležan za poslove pravosuda će pravilnikom propisati postupak i rokove prilagodbe postupanja stambenih štedionica i kreditnih unija u skladu s odredbama ovoga Zakona.

(7) Provedbu postupka prilagodbe nadzire Ministarstvo financija.

**Osnove za plaćanje za koje je započeta provedba prema Zakonu o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima
Članak 402.**

Osnove za plaćanje koje su na dan stupanja na snagu ovoga Zakona upisane u Očevidnik redoslijeda osnova za plaćanje nastavljaju se provoditi po odredbama ovoga Zakona.

**Prestanak važenja odredaba drugih zakona
Članak 403.**

Stupanjem na snagu ovoga Zakona prestaje važiti:

- Ovršni zakon (Narodne novine, br. 112/12, 25/13, 93/14, 55/16 i 73/17), osim odredaba članaka 173. i 212. koje prestaju važiti 31. prosinca 2020. godine
- Zakon o upisniku sudske i javnobilježničke osiguranja tražbina vjerovnika na pokretnim stvarima i pravima (Narodne novine, broj 121/05)
- Zakon o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima (Narodne novine, broj 68/18).

**Stupanje na snagu
Članak 404.**

Ovaj Zakon objavit će se u Narodnim novinama, a stupa na snagu 1. siječnja 2020. godine, osim odredbi članka 83., članka 214., članka 219. stavaka 1. do 8. i članka 229. stavaka 6. i 7. ovoga Zakona, koje stupaju na snagu 1. siječnja 2021. godine.

O B R A Z L O Ž E N J E

Uz članak 1.

Ovom osnovnom odredbom određuje se što je predmet Zakona.

Uz članak 2.

Ovom odredbom se navode nazivi pravnih akata Europske unije čija se provedba osigurava.

Uz članak 3.

Ovom odredbom objašnjava se (definira) značenje pojedinih izraza kao osnovnih pojmova u postupcima ovrhe i osiguranja tražbina radi preciznosti zakonskog teksta.

Uz članak 4.

Određuju se pretpostavke za pokretanje ovršnog postupka i postupka osiguranja.

Uz članak 5.

Ovom odredbom se negativno definira koja sve imovina može biti predmet ovrhe i osiguranja, i u odnosu na koje okolnosti se to procjenjuje.

Uz članak 6.

Ovom se odredbom izričito propisuje zaštita dostojanstva ovršenika, odnosno protivnika osiguranja te pravilo o redoslijedu provedbe ovrhe na novčanim sredstvima dužnika uz uvažavanje načela pravičnosti.

Uz članak 7.

Određuju se načela ograničenja sredstava i predmeta ovrhe i osiguranja te načelo pravične ravnoteže između interesa stranaka.

Uz članak 8.

Ovim člankom propisuje se način promjene sredstva i predmeta ovrhe ako se pravomoćno rješenje o ovrsi ili osiguranju ne može provesti na određenom sredstvu ili predmetu ovrhe.

Uz članak 9.

Ovim člankom propisani su uvjeti za ovrhu na imovini strane države u Republici Hrvatskoj.

Uz članak 10.

Propisuje se procesno-pravni značaj podnesaka i ročišta te osnovni sadržaj spisa povodom radnji u ovršnom postupku. Također se propisuju posljedice nepodnošenja podneska na propisanom obrascu.

Uz članak 11.

Propisuju se način i pretpostavke postavljanja privremenog zastupnika.

Uz članak 12.

Određuje se sastav suda u prvom i drugom stupnju te odluke koje sud donosi.

Uz članak 13.

Propisuju se pravni lijekovi u ovršnom postupku i njihovi učinci.

Uz članak 14.

Ovom se odredbom propisuje način postupanja suda povodom uloženog pravnog lijeka.

Uz članak 15.

Određuju se pretpostavke za podnošenje revizije, zahtjeva za ponavljanje postupka i povrata u prijašnje stanje te njihovi učinci.

Uz članak 16.

Određuje se hitnost postupanja u ovršnom postupku i postupku osiguranja.

Uz članak 17.

Ovom se odredbom razrađuje pitanje dostave u ovršnom postupku putem suda, i javnog bilježnika i dostavu putem oglasne ploče.

Uz članak 18.

Člankom 18. određuje tko prethodno snosi troškove postupka, predujmljivanje i naknada troškova, rok za podnošenje zahtjeva i postupanje suda u svrhu osiguranja budućeg namirenja troškova postupka.

Uz članak 19.

Određuje se jamčevina i stvari u kojima se daje, tijela izuzeta od davanja jamčevine i postupak suda povodom jamčevine.

Uz članak 20.

Ovom se odredbom propisuje način ostvarivanja novčane kazne kao sredstvo ovrhe ili osiguranja.

Uz članak 21.

Ovim odredbama propisuje se novčana kazna i kazna zatvora zbog sprječavanja provedbe ovrhe ili osiguranja, kao i raspon trajanja i visine kazne te uvjeti izricanja. Propisuju se uvjeti zaprječivanja kaznom i kako se kazna izvršava.

Uz članak 22.

Ovom se odredbom propisuje dužnost davanja podataka javnopravnih tijela o dužniku i dužnikovoj imovini.

Uz članak 23.

Određuje se način određivanja i provođenja ovrhe stranih odluka i stranih javnih isprava.

Uz članak 24.

Ovom se odredbom propisuju odgovarajuću podrednu primjenu ostalih propisa.

Uz članak 25.

Određuju se osnove za određivanje ovrhe.

Uz članak 26.

Određuju se ovršne isprave na temelju kojih se može pokrenuti postupak.

Uz članak 27.

Propisuje se trenutak i prepostavke ovršnosti sudske odluke i izvršnosti odluke donesene u upravnom postupku.

Uz članak 28.

Propisuje se trenutak i prepostavke ovršnosti sudske i izvršnosti upravne nagodbe.

Uz članak 29.

Propisuje se trenutak i prepostavke ovršnosti javnobilježničke isprave.

Uz članak 30.

Određuju se prepostavke za podobnost ovršne isprave za ovrhu.

Uz članak 31.

Propisano je određivanje i naplata zateznih kamata kao i ovlast suda da na prijedlog ovrhovoditelja odredi naplatu kamata po propisanoj stopi, što se odnosi i na troškove ovršnog postupka i osiguranja.

Uz članak 32.

Ovom odredbom propisano je što se smatra vjerodostojnjom ispravom.

Uz članak 33.

Odredbama članka 33. određuje se način dokazivanja prijenosa tražbine ili obveze.

Uz članak 34.

Ovom odredbom propisana je uvjetna i uzajamna obveza odnosno načini, preduvjeti i postupak njezina ostvarenja. Istom odredbom propisane su prepostavke za utvrđivanje spornih činjenica o kojima ovisi ostvarenje uvjetne ili uzajamne obveze, kada će se smatrati da je ovrhovoditelj ispunio svoju obvezu i koji je pravni put u suprotnom.

Uz članak 35.

Određeno je ostvarenje alternativne obveze ukoliko ovršenik nije izabrao i ispunio alternativnu obvezu u roku za dobrovoljno ispunjenje. Ostavlja se pravo ovršeniku na izbor alternativne obveze i nakon prijedloga za ovrhu, ali ono prestaje čim se ovrhovoditelj makar djelomično

namiri u skladu sa svojim prijedlogom. Određuje se i pravo na naknadu troškova ovrhovoditelja u slučaju obustave zbog ovršenikovog ispunjenja obveze drugim predmetom.

Uz članak 36.

Ovom se odredbom propisuje alternativno ovlaštenje ovršenika do trenutka dok se ovrhovoditelj makar djelomično ne namiri prisilnim ispunjenjem dužne obveze, kao i pravo na naknadu troškova ovršnog postupka u slučaju obustave zbog naknadnog ispunjenja alternativne obveze.

Uz članak 37.

Ovom se odredbom propisuje se izdavanje, primjena i ukidanje potvrde o ovršnosti sudske i javnobilježničke odluke te odluke arbitražnog suda.

Uz članak 38.

Ovom odredbom propisana je stvarna nadležnost općinskih sudova.

Uz članak 39.

Odredbom članka 39. propisana je mjesna nadležnost u ovršnom postupku.

Uz članak 40.

Propisuje se obvezan sadržaj prijedloga za ovrhu.

Uz članak 41.

Ovom odredbom propisan je način podnošenja prijedloga za ovrhu i prijedloga za ovrhu na temelju vjerodostojne isprave te postupanje suda po primitku prijedloga za ovrhu i prijedloga za ovrhu na temelju vjerodostojne isprave. Odredbom je propisan i upis zabilježbe prijedloga za ovrhu na temelju ovršne isprave u javne knjige, upisnike, registre i evidencije radi čuvanja prednosnog reda te određivanje prednosnog reda založnih prava više ovrhovoditelja prema trenutku primitka prijedloga za ovrhu, a budući da je prednosni red za ovrhu na novčanoj tražbini po računu propisan posebnim odredbama i formira se prema trenutku primitka osnove za plaćanje u Agenciji.

Uz članak 42.

Ovom odredbom propisano je postupanje javnog bilježnika u povodu prijedloga za ovrhu na temelju vjerodostojne isprave, sadržaja zaključka koji se šalje ovršeniku te posljedice za ovršenika ako u roku ispuni obvezu iz prijedloga za ovrhu na temelju vjerodostojne isprave ili postigne sporazum s ovrhovoditeljem.

Uz članak 43.

Ovom odredbom propisano je postupanje javnog bilježnika nakon dostave prijedloga za ovrhu ovršeniku i to u slučajevima kada ovršenik ne ospori prijedlog za ovrhu na temelju na temelju vjerodostojne isprave, kada ovršenik ospori prijedlog za ovrhu na temelju vjerodostojne isprave i kada ovršenik prizna postojanje tražbine (platni nalog) ili dijela tražbine (djelomični platni nalog), a ospori ovršni zahtjev iz prijedloga za ovrhu na temelju vjerodostojne isprave.

Uz članak 44.

Određuje se postupanje suda u povodu odluka javnog bilježnika kada utvrdi da prijedlog odluke koju mu dostavi javni bilježnik ispunjava prepostavke za određivanje ovrhe, kada utvrdi prijedlog rješenja o ovrsi koji mu dostavi javni bilježnik ne ispunjava prepostavke za određivanje ovrhe i kada ne vrati spis javnom bilježniku na ponovni postupak.

Uz članak 45.

Ovom odredbom propisan je način i prepostavke za povlačenje prijedloga za ovrhu.

Uz članak 46.

Određuje se sadržaj rješenja o ovrsi na temelju ovršne isprave i rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave te oblik rješenja o ovrsi.

Uz članak 47.

Propisuje se kome se vrši dostava rješenja o ovrsi kao i dostava prije pravomoćnosti.

Uz članak 48.

Ovom odredbom propisuje se stvarna nadležnost općinskih sudova za provedbu ovrhe.

Uz članak 49.

Određuje se način provedbe ovrhe na temelju nepravomoćnog rješenja o ovrsi.

Uz članak 50.

Propisuju se granice ovrhe.

Uz članak 51.

Ovom odredbom propisuje se vrijeme u kojemu se ovrha provodi.

Uz članak 52.

Ovom odredbom propisuje se način rada sudskog ovršitelja i njegova dužnost da obzirno postupa prigodom pretrage ovršenikova stana ili odjeće koju on nosi na sebi i prigodom poduzimanja drugih ovršnih radnji. Propisana je obveza nazočnosti dvaju punoljetnih svjedoka ili javnog bilježnika ako ovršenik nije nazočan ovršnim radnjama u svom stanu, način i uvjeti provodenja ovrhe u prostoriji pravne osobe te u slučaju da je prostorija zaključana kao i dužnost sastavljanja i dostave zapisnika tom prigodom.

Uz članak 53.

Određuje se koje su ovlasti i mjere te koje su posljedice u slučaju ometanja sudskog ovršitelja u njegovom radu.

Uz članak 54.

Ovom se odredbom propisuju uvjeti pod kojima ovršenik može protiv rješenja o ovrsi izjaviti žalbu. Propisani su uvjeti pod kojima se u žalbi mogu iznositi nove činjenice i novi dokazi, žalbeni razlozi i okolnosti na koje sud pazi po službenoj dužnosti. Određeni su razlozi zbog

kojih ovrhovoditelj može pobijati rješenje o ovrsi te da žalba ovršenika protiv rješenja o ovrsi ne odgađa provedbu ovrhe, ako nije drukčije određeno.

Uz članak 55.

Ovom odredbom propisano je odlučivanje o žalbi te odluke koje je sud ovlašten donijeti u povodu žalbe. Propisuju se i posljedične radnje i moguće radnje u postupku. Propisan je rok otpreme i donošenja drugostupanske odluke.

Uz članak 56.

Ovom odredbom propisano je postupanje u slučaju da je žalba izjavljena iz razloga iz članka 54. stavka 1. točke 7. i točaka 9. do 11. ovoga Zakona, uvjete za obustavu postupka ili za upućivanje na parnicu u povodu žalbe, sa iznimkom u slučaju dokazivanja osnovanosti navoda javnom ili javno ovjerovljenom ispravom, odnosno ako su činjenice na kojima se temelji ista žalba općepoznate ili se mogu utvrditi primjenom pravila o zakonskim predmijevama. Propisano je da okolnost da je ovršenik iz iznesenih razloga upućen na parnicu ili da ju je pokrenuo ne sprječava provedbu ovrhe i ostvarenje ovrhovoditeljeve tražbine, osim ako ovim Zakonom nije drukčije određeno. Za slučaj da je žalba izjavljena i zbog kojeg od razloga iz članka 54. stavka 1. točaka 1. do 6. i točke 8. ovoga Zakona, propisano je da će sud prvoga stupnja, ako smatra da žalba zbog njih nije osnovana (članak 56.), uputiti bez odgode presliku spisa sudu drugoga stupnja radi odlučivanja o žalbi u povodu tih razloga. U stavku 8. toga članka određeno je da slučaju iz stavka 4. ovoga članka ovrhovoditelj koji smatra da je ovlašten na temelju određene ovršne isprave predložiti ovrhu, može tužbom zatražiti da se to utvrdi u posebnoj parnici.

Uz članak 57.

Ovom odredbom propisani su uvjeti za izjavljivanje žalbe nakon proteka roka za žalbu i to ako ovršenik taj razlog nije mogao iz opravdanih razloga istaknuti već u roku za žalbu protiv toga rješenja, koja žalba se može se podnijeti sve do dovršetka ovršnoga postupka. Propisana je obveza isticanja žalbenih razloga i posljedična ovlast suda da žalbu odbaci ako se temelji na razlozima koje je ovršenik mogao istaknuti u prije podnesenoj žalbi. Ujedno je propisano da navedena žalba sprječava provedbu ovrhe i ostvarenje ovrhovoditeljeve tražbine, osim ako ovim Zakonom nije drukčije određeno.

Uz članak 58.

Navedenim člankom propisuje se obveza dostave žalbe na odgovor, bez odgode ovrhovoditelju, koji se o njoj može očitovati u roku od osam dana. Propisuju se ovlasti suda pri odlučivanju nakon primitka odgovora na žalbu ili kad protekne rok za odgovor, koji će, prema okolnostima slučaja, zakazati ročište radi raspravljanja o žalbi ili će donijeti rješenje bez održavanja ročišta. Rješenjem o žalbi sud će žalbu odbaciti ili prihvati, osim u slučaju upućivanja u parnicu. Ako žalbu prihvati, sud prvoga stupnja ukinut će provedene radnje i obustaviti ovrhu. Osnovanost žalbe ocjenjuje se s obzirom na stanje stvari u vrijeme odlučivanja o žalbi.

Uz članak 59.

Ovim člankom propisuje se postupak ako odluka o žalbi ovisi o utvrđivanju neke sporne činjenice. Propisano je i ovlaštenje suda da u ovršnom postupku odluci o žalbi, ako to rješenje ovisi o utvrđenju spornih činjenica čije postojanje ovršenik dokaže javnom ili javno ovjerovljenom ispravom, odnosno ako su one općepoznate ili se njihovo postojanje može utvrditi primjenom pravila o zakonskim predmnnijevama.

Uz članak 60.

Ovaj članak propisuje uvjete pod kojima ovršenik ostvaruje pravo na povrat stečenog bez osnove i na naknadu štete u slučaju provedbe ovrhe na temelju rješenja o ovrsi protiv kojega je podnesena žalba na rješenje o ovrsi na temelju ovršne isprave, odnosno žalba nakon proteka roka, prije nego što se glavna rasprava u prvostupanjskom parničnom postupku zaključi.

Uz članak 61.

Odredba predviđa mogućnost izjavljivanja žalbe koju ovršenik može podnijeti protiv rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave te rok u kojem ju može podnijeti. Propisani su i razlozi za pobijanje rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave u dijelu u kojem je određena ovrha kao i kome se žalba podnosi.

Uz članak 62.

Ovom se odredbom propisuje postupak u povodu žalbe protiv rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave. Propisano je da ako u žalbi protiv rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave ovršenik nije odredio u kojem dijelu pobija rješenje, opseg pobijanja sud će utvrditi na temelju sadržaja žalbe i ako se rješenje o ovrsi pobija samo u dijelu kojim je određena ovrha, daljnji postupak nastavit će se kao postupak po žalbi protiv rješenja o ovrsi donesenog na temelju ovršne isprave.

Uz članak 63.

Predloženom odredbom propisano je da za obavljanje poslova u postupku ovrhe na temelju vjerodostojne isprave javni bilježnici, Agencija i finansijska institucija imaju pravo na naknadu koja je oslobođena plaćanja PDV-a i nije prihod Državnog proračuna, a iznos te ostali detalji u vezi s plaćanjem, raspodjelom i slično urediti će se uredbom Vlade Republike Hrvatske.

Uz članak 64.

Ovim člankom propisane su pretpostavke za prigovor treće osobe, rok i posljedice podnošenja toga prigovora i obveza suda da ga dostavi ovrhovoditelju i ovršeniku i pozove ih da se u roku od osam dana očituju o prigovoru.

Uz članak 65.

Propisano je daljnje postupanje suda u slučaju da se ovrhovoditelj u propisanom roku ne očituje o prigovoru ili ako se jedna stranka usprotivi prigovoru, zatim u slučaju da podnositelj prigovora dokaže njegovu opravdanost pravomoćnom presudom, javnom ili javno ovjerovljenom privatnom ispravom, odnosno ako su činjenice na kojima se temelji prigovor

općepoznate ili se mogu utvrditi na temelju pravila o zakonskim predmjevama, ovlast podnositelja prigovora na pokretanje parnice i ovlasti treće osobe u toj parnici.

Uz članak 66.

Ovom odredbom propisuje se kada se ne može tražiti da se ovrha proglaši nedopuštenom propisuje kao i izuzetke od toga traženja, te mogućnosti traženja namirenja iz iznosa dobivenoga prodajom stvari prije namirenja ovrhovoditelja i drugih osoba koje se namiruju u ovršnom postupku te prije naknade troškova ovršnoga postupka. Određuje se pravo i uvjeti zahtijevanja ustupa stvari, postupanje suda u odnosu na zahtjeve treće osobe s tim da pokretanje parnice u skladu s odredbama stavka 3. ovoga članka ne sprječava provođenje ovrhe niti namirenje ovrhovoditeljeve tražbine. Propisano je i postupanje suda u slučaju da treća osoba može dokazati svoje pravo pravomoćnom presudom, javnom ili privatnom ispravom koja ima značenje javne isprave, što ne utječe na pravo ovrhovoditelja ili ovršenika da svoja prava protiv te osobe ostvaruju u posebnoj parnici.

Uz članak 67.

Odredbe članka propisuju razloge za protuovrhu, postupanje suda za slučaj da su nastupile takve stvarne ili pravne promjene da vraćanje više nije moguće, pravo na kamate i naknadu štete, rok za traženje protuovrhe i izuzetak u odnosu na parnicu te mogućnosti u slučaju da je ovršni postupak pokrenut po službenoj dužnosti.

Uz članak 68.

Ovaj članak propisuje postupanje suda po prijedlogu za protuovrhu i sadržaj rješenja kojim se taj prijedlog prihvata.

Uz članak 69.

Ovaj članak propisuje da će sud na temelju pravomoćnoga i ovršnoga rješenja kojim je ovrhovoditelju naloženo da ovršeniku vrati ono što je ovrhom dobio, na prijedlog ovršenika, rješenjem odrediti protuovrhu, koja se provodi po odredbama ovoga Zakona.

Uz članak 70.

Ovom se odredbom određuje mogućnost i uvjete za odgodu ovrhe na prijedlog ovršenika, ako ovršenik učini vjerojatnim da bi provedbom ovrhe trpio nenadoknadivu ili teško nadoknadivu štetu, ili ako učini vjerojatnim da je to potrebno da bi se spriječilo nasilje te ukoliko je kumulativno ostvaren koji od uvjeta iz stavka 1. točke 1. do 10. ovog članka.

Uz članak 71.

Članak 71. propisuje odgodu ovrhe na prijedlog ovrhovoditelja.

Uz članak 72.

Ovom odredbom propisuje se mogućnost odgode ovrhe na prijedlog treće osobe te uvjeti za takvo traženje, uz jamčevinu i odgovarajuću primjenu odredbi o jamčevini kod odgode ovrhe na prijedlog ovršenika.

Uz članak 73.

Ove odredbe odnose se na davanje osiguranja umjesto odgode ovrhe.

Uz članak 74.

Ove odredbe propisuju mogućnost odgode ovrhe na temelju suglasnosti stranaka bez ispitivanja postoje li za to propisane prepostavke.

Uz članak 75.

Ove odredbe propisuju vrijeme na koje se ovrha odgada.

Uz članak 76.

Ovom je odredbom propisano pod kojim uvjetima će se odgođena ovrha nastaviti.

Uz članak 77.

Ovom se odredbom propisuje način postupanja ako je ovrha prekinuta prema pravilima parničnog postupka prije nego što je započela provedba ovrhe i ako je ovrha radi naplate novčane tražbine koja je određena na novčanoj tražbini po računu prekinuta nakon što je započela provedba ovrhe.

Uz članak 78.

Ovom se odredbom propisuje obustava ovrhe po službenoj dužnosti ako je ovršna isprava pravomoćno ukinuta, preinačena, poništена, stavljenia izvan snage ili je na drugi način određeno da je bez učinka, odnosno ako potvrda o ovršnosti bude ukinuta, obustava u slučaj da je ovrha postala nemoguća ili se iz drugih razloga ne može provesti. Propisano je kada će se ovrha obustaviti na prijedlog ovršenika i u kojem se roku podnosi takav prigovor. Propisano je da će se rješenjem o obustavi ovrhe ukinuti sve provedene ovršne radnje ako se time ne dira u stečena prava trećih osoba.

Uz članak 79.

Ovom se odredbom propisuje kada se postupak ovrhe smatra dovršenim, te obvezu suda da rješenjem utvrdi dovršenje ovrhe provedbom posljednje ovršne radnje.

Uz članak 80.

Predloženom odredbom određuje se opseg ovrhe radi ostvarenja novčane tražbine ovrhovoditelja na način da se ovrha radi ostvarenja novčane tražbine ne može provesti na nekretnini u kojoj ovršenik stanuje osim ako je ovršenik u trenutku sklapanja pravnog posla kojim preuzima obvezu izjavio da je suglasan da se ovrha može provesti na nekretnini u kojoj stanuje, novčana tražbina čije prisilno ostvarenje se traži potječe iz izvanugovornog obveznog odnosa i ako ovim Zakonom nije drukčije propisano. Ujedno je propisana iznimka Iznimno da se na nekretnini u kojoj ovršenik stanuje može se provesti ovrha ako sud utvrdi da bi, nakon što se namiri ovrhovoditelj i druge osobe kojima pripada pravo na namirenje prodajom nekretnine, iz ostatka kupovnine ovršenik mogao kupiti nekretninu u kojoj može stanovati sa članovima svojeg kućanstva.

Uz članak 81.

Predloženom odredbom taksativno su navedene pokretnе stvari i prava ovršenika fizičke osobe koje ne mogu biti predmet ovrhe.

Uz članak 82.

Predloženom odredbom taksativno su navedena novčana primanja ovršenika fizičke osobe koja su u cijelosti izuzeta od ovrhe.

Uz članak 83.

Ovom se odredbom propisuju ograničenja ovrhe na mjesечnom novčanom primanju ovršenika fizičke osobe, bez obzira na to obavlja li registriranu djelatnost ili ne.

Uz članak 84.

Predloženom odredbom propisuju se izuzeća od ovrhe određenih pokretnih stvari i prava ovršenika fizičke osobe koja obavlja registriranu djelatnost.

Uz članak 85.

Predloženom odredbom propisuje se kada se ovršenik ne može protiviti ovrsi na nekoj stvari ili pravu pozivajući se na razloge iz članka 80. ovoga Zakona te na druge odredbe ovoga Zakona o izuzimanju od ovrhe ili o ograničenju ovrhe.

Uz članak 86.

Ovom se odredbom propisuju kada se ne može provoditi ovrha na novčanim sredstvima na novčanim sredstvima po računu države i jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave.

Uz članak 87.

Predložena odredba propisuje redoslijed namirenja više ovrhovoditelja koji ostvaruju svoje novčane tražbine prema istom ovršeniku i na istom predmetu ovrhe.

Uz članak 88.

Navedena odredba propisuje mjesnu nadležnost suda kod ovrhe na nekretnini.

Uz članak 89.

Predloženom odredbom propisana su sredstva ovrhe na nekretnini.

Uz članak 90.

Odredba uređuje nekretninu kao predmet ovrhe.

Uz članak 91.

Ovom odredbom propisuju se dodatni uvjeti za određivanje ovrhe na nekretnini. Ovrha na nekretnini nije dopuštena radi namirenja tražbine čija glavnica ne prelazi iznos od 40.000,00 kuna, osim ako se ovrha na nekretnini traži radi prisilnog ostvarenja tražbine radi zakonskoga uzdržavanja ili tražbine radi naknade štete uzrokovane kaznenim djelom ili ovrhovoditelj dokaže da se nije uspio namiriti na drugom predmetima ovrhe, a sud ocijeni da prodaja

nekretnine ne bi narušila pravičnu ravnotežu između interesa ovršenika i interesa ovrhovoditelja. Ujedno se predlaže da sud može odbiti prijedlog za ovrhu na nekretnini radi namirenja tražbine čija glavnica prelazi iznos od 40.000,00 kuna ako ocijeni da bi prodaja nekretnine narušila pravičnu ravnotežu između interesa ovršenika i interesa ovrhovoditelja.

Uz članak 92.

Odredba propisuje da će sud po službenoj dužnosti utvrditi je li ovršenik upisan kao vlasnik, suvlasnik ili nositelj prava građenja u zemljišnoj knjizi. U slučaju da ovršenik nije upisan kao vlasnik ili nositelja prava građenja, prijedlogu za ovrhu se može udovoljiti ako ovrhovoditelj podnese ispravu koja je podobna za upis ovršenikova prava u zemljišnu knjigu.

Uz članak 93.

Ovom odredbom propisuje se način provedbe ovrhe na nekretnini kad se nakon stjecanja založnog prava ili prava na namirenje promijeni vlasnik nekretnine ili nositelj prava građenja.

Uz članak 94.

Odredbom je uređen način zabilježbe ovrhe i pravne posljedice koje nastupaju tom zabilježbom.

Uz članak 95.

Predložena odredba propisuje pravne posljedice pristupanja ovrsi drugih ovrhovoditelja nakon upisa zabilježbe ovrhe na nekretnini.

Uz članak 96.

Ovom se odredbom uređuje pravo na namirenje založnih vjerovnika koji nisu predložili ovrhu.

Uz članak 97.

Ovom se odredbom uređuju se prava imatelja služnosti, stvarnih tereta i prava građenja.

Uz članak 98.

Ovom se odredbom propisuje se pravni učinak ovrhe na nekretnini na ugovore o zakupu i najmu.

Uz članak 99.

Odredba propisuje obvezu suda da odredi vrijeme kad osobe zainteresirane za kupnju nekretnine mogu razgledati nekretninu te način postupanja suda ako se sprječava ili ometa razgledanje.

Uz članak 100.

Odredba uređuje ovlast suda za poduzimanje određenih mjera osiguranja nekretnine koja je predmet ovrhe, radi njezine zaštite odnosno omogućavanja nesmetane provedbe ovrhe na prijedlog ovrhovoditelja te ovrhovoditeljevu obvezu predujmljivanja sredstava potrebnih za provedbu tih mjera.

Uz članak 101.

Predloženom odredbom je uređen način utvrđivanja vrijednosti nekretnine koju utvrđuje sud zaključkom po slobodnoj ocjeni na temelju obrazloženog nalaza i mišljenja sudskog vještaka ili procjenitelja vodeći računa i o tome koliko ona manje vrijedi zato što na njoj ostaju određena prava i tereti nakon prodaje.

Uz članak 102.

Predloženom odredbom daje se mogućnost određenim osobama da predlože obustavu ovrhe ako utvrđena vrijednost nekretnine ne pokriva ni djelomice iznos tražbine ovrhovoditelja. Propisuje se rok za podnošenje takvog prijedloga, okolnosti koje sud mora uzeti u obzir prilikom donošenja odluke o tom prijedlogu te tko snosi troškove postupka u slučaju obustave.

Uz članak 103.

Ovom se odredbom propisuje da se nakon utvrđivanja vrijednosti nekretnine o prodaji donosi zaključak o prodaji, uređuje se njegov sadržaj, objava i postupanje suda.

Uz članak 104.

Predloženom odredbom propisuje se kao primarni način prodaje nekretnine elektronička javna dražba, dok se nekretnina iznimno može prodati usmenom javnom dražbom ili neposrednom pogodbom.

Uz članak 105.

Ovom se odredbom propisuje način prodaje nekretnine elektroničkom javnom dražbom, oblik i sadržaj naloga za prodaju, plaćanje predujma za pokriće troškova u vezi s prodajom te način postupanja nadležnih tijela provedbe prilikom provedbe elektroničke javne dražbe.

Uz članak 106.

Predloženom odredbom uređuje se poziv na sudjelovanje u elektroničkoj javnoj dražbi, njegov sadržaj, objava, trajanje te način postupanja nadležnih tijela po objavljenom pozivu.

Uz članak 107.

Odredbama ovog članka uređuje se sadržaj prijave na sudjelovanje u elektroničkoj javnoj dražbi, kome se podnosi, iznos, način uplate i način povrata jamčevine te postupak dodjele identifikatora.

Uz članak 108.

Predloženim člankom predviđa se urediti datum i vrijeme početka i očekivanog završetka prikupljanja ponuda, kada se ponuda smatra valjanom, način prikupljanja i davanja ponuda te način postupanja nadležnih tijela po dostavljenim ponudama.

Uz članak 109.

Predloženim odredbama uređuje se prodaja usmenom javnom dražbom nekretnine u ovršnom postupku, poziv na sudjelovanje u usmenoj javnoj dražbi i njegov sadržaj, postupak dražbe te posljedice ako na prvoj usmenoj javnoj dražbi ne bude valjanih ponuda.

Uz članak 110.

Ovom se odredbom uređuje postupak prodaje nekretnine neposrednom pogodbom u ovršnom postupku te oblik i sadržaj ugovora o prodaji neposrednom pogodbom.

Uz članak 111.

Predložena odredba propisuje pravo prednosti pred najpovoljnijim ponuditeljem za osobe koje imaju zakonsko ili ugovorno pravo prvakupa upisano u zemljišnoj knjizi.

Uz članak 112.

Ovom se odredbom uređuju davanje i povrat jamčevine u elektroničkoj javnoj dražbi i usmenoj javnoj dražbi, odnosno, javnobilježnički polog u postupku prodaje neposrednom pogodbom, objavu popisa osoba koje su oslobođene od plaćanja jamčevine, način polaganja jamčevine kao i način povrata jamčevine.

Uz članak 113.

Ovom se odredbom propisuje da će se elektronička javna dražba provesti i kada u elektroničkoj javnoj dražbi i usmenoj javnoj dražbi sudjeluje samo jedan ponuditelj.

Uz članak 114.

Odredba propisuje tko ne može biti kupac nekretnine u ovršnom postupku.

Uz članak 115.

Predložena odredba propisuje iznos prodajne cijene ispod koje se na prvoj i drugoj javnoj dražbi nekretnina ne može prodati.

Uz članak 116.

Predložena odredba uređuje pisano rješenje o dosudi kojeg donosi sud nakon održane elektroničke javne dražbe i usmene javne dražbe na kojoj je dana barem jedna valjana ponuda, sadržaj rješenja o dosudi i njegovu dostavu.

Uz članak 117.

Odredba propisuje donošenje rješenja o dosudi nekretnine prodane neposrednom pogodbom, njegov sadržaj i objavu.

Uz članak 118.

Predložena odredba uređuje pravo na žalbu protiv rješenja o dosudi.

Uz članak 119.

Predložena odredba uređuje postupak uplate kupovnine, rok u kojem se mora izvršiti kao i posljedice kada se kupovnina na uplati u roku.

Uz članak 120.

Predložene odredbe uređuju prepostavke za ostvarivanje prava kupca na oslobođenje od polaganja kupovnine.

Uz članak 121.

Predložena odredba uređuje sadržaj rješenja o dosudi nekretnine u vezi s upisom prava vlasništva kupca, brisanjem prava i tereta, te postupanje zemljišnoknjižnog odjela suda. Osim toga, propisano je da će sud donijeti zaključak o predaji nekretnine kupcu nakon pravomoćnosti rješenja o dosudi nekretnine i nakon što kupac položi kupovninu.

Uz članak 122.

Predloženom odredbom propisano je kao sadržaj rješenja o dosudi nekretnine upis založnog prava ili prijenosa vlasništva radi osiguranja kredita za slučaj ako kupac radi plaćanja kupovnine treba uzeti kredit.

Uz članak 123.

Navedenom odredbom osigurana je zaštita prava vlasništva kupca u slučaju ukidanja ili preinake rješenja o ovrsi poslije pravomoćnosti rješenja o dosudi nekretnine.

Uz članak 124.

Predloženom odredbom određen je trenutak namirenja vjerovnika.

Uz članak 125.

Predložena odredba navodi koje se osobe namiruju iz prodajne cijene.

Uz članak 126.

Predložena odredba propisuje koje tražbine se prvenstveno namiruju i redoslijed njihovog namirenja.

Uz članak 127.

Predložena odredba uređuje način namirenja ostalih tražbina koje se namiruju nakon tražbina koje se prvenstveno namiruju.

Uz članak 128.

Predložena odredba uređuje način određivanja visine naknade za osobne služnosti i druga prava koja prestaju prodajom.

Uz članak 129.

Predložena odredba uređuje razmjerno namirenje tražbina koje imaju isti red namirenja.

Uz članak 130.

Predložena odredba propisuje da osoba koja se namiruje iz prodajne cijene ima pravo na osporavanje postojanja tražbine druge osobe, njezine visine i reda namirenja ako to utječe na njezino namirenje.

Uz članak 131.

Predložena odredba određuje da osobe koje osporavaju nečije pravo na namirenje iz prodajne cijene, ako svoje tvrdnje dokazuju određenim ispravama imaju mogućnost da se o osporavanju

odluči sud u ovršnom postupku, a u suprotnom biti će upućeni na parnicu. Ako osoba koja je osporila tražbinu učini vjerojatnim postojanje razloga za osporavanje, sud će donošenje rješenja o namirenju osobe čija je tražbina osporena odgoditi do završetka parnice.

Uz članke 132. – 136.

Predloženim odredbama propisan je poseban način namirenja nekih tražbina (nedospjele tražbine, nedospjela tražbina povremenih primanja, tražbine uz uvjet, prebilježba založnog prava i zabilježba spora te zajedničke hipoteke).

Uz članak 137.

Predloženom odredbom propisan je tijek ročišta za diobu i sadržaj poziva na ročište za diobu.

Uz članak 138.

Predloženom odredbom je propisano na koji način sud odlučuje o namirenju ovrhovoditelja i drugih osoba kojima pripada pravo na namirenje. Protiv rješenja o namirenju osigurano je pravo na žalbu strankama i svim osobama koje su polagale pravo na namirenje iz kupovnine. Žalba protiv tog rješenja odgađa isplatu.

Uz članak 139.

Predložena odredba osigurava kupcu brisanje prava i tereta na nekretnini upisanih u zemljišnoj knjizi ako je brisanje propustio odrediti sud u rješenju o dosudi.

Uz članak 140.

Predložena odredba propisuje gubitak prava na posjed nekretnine odmah nakon dostave zaključka o prodaji nekretnine kupcu.

Uz članak 141.

Predložena odredba uređuje iseljenje ovršenika te predaju nekretnine kupcu i njezino ispražnjenje.

Uz članak 142.

Predložena odredba uređuje mogućnost i pravne posljedice podnošenja prijedloga za iseljenje prije donošenja zaključka o prodaji.

Uz članak 143.

Predložena odredba uređuje pravni položaj najmoprimca i zakupca nekretnine prilikom predaje nekretnine kupcu.

Uz članak 144.

Predložena odredba uređuje pravni postupak iseljenja drugih osoba iz nekretnine nakon donošenja zaključka o predaji nekretnine kupcu.

Uz članak 145.

Predložena odredba uređuje pretpostavke i postupak stambenog zbrinjavanja ovršenika koji je radi naplate novčane tražbine dužan iseliti iz nekretnine prodane u ovršnom postupku. Ujedno je uređen iznos naknade koja se ovršeniku priznaje za stambeno zbrinjavanje.

Uz članak 146.

Predložena odredba uređuje postupanje nadležnih tijela ako dođe do promjene okolnosti na temelju kojih je ovršeniku priznato pravo na stambeno zbrinjavanje.

Uz članak 147.

Predložena odredba uređuje pretpostavke za privremeni smještaj ovršenika u kriznim situacijama.

Uz članak 148.

Predložena odredba uređuje provedbu ovrhe na nekretninama i primjenu odredbi ovoga Zakona kojima se uređuje postupak ovrhe na nekretninama na području za koje ne postoji zemljišne knjige.

Uz članak 149.

Predložena odredba uređuje mjesnu nadležnost u provedbi ovrhe nad pokretninama ako je poznato mjesto gdje se pokretnine nalaze.

Uz članak 150.

Predložena odredba uređuje mjesnu nadležnost u provedbi ovrhe nad pokretninama ako nije poznato mjesto gdje se pokretnine nalaze.

Uz članak 151.

Predložena odredba sadrži sredstva kojima se provodi ovrha na pokretninama te posljedicu ako nisu navedena u prijedlogu za ovrhu.

Uz članak 152.

Predloženom odredbom uređen je način postupanja sudskega ovršitelja prije pristupanja pljenidbi, mogućnost odgode pljenidbe i posljedice koje će nastupiti ako ovrhovoditelj ne pristupi na ponovno zakazanu pljenidbu čime se znatno utječe na aktivno sudjelovanje ovrhovoditelja u provedbi ovrhe na pokretninama.

Uz članak 153.

Predložena odredba propisuje način obavljanja pljenidbe i predmet pljenidbe.

Uz članak 154.

Predložena odredba uređuje postupak čuvanja popisanih pokretnina.

Uz članak 155.

Predložena odredba uređuje način predaje pokretnina do mjesta gdje će biti smještene na čuvanje o čemu se mora sastaviti zapisnik koji mora potpisati osoba kojoj su pokretnine predane na čuvanje.

Uz članak 156.

Predložena odredba propisuje zabranu raspolaganja strankama i trećim osobama kojima su pokretnine predane na čuvanje, osim kada su pokretnine povjerene na čuvanje javnom komisionaru.

Uz članak 157.

Predložena odredba propisuje pretpostavke i postupak stjecanja založnog prava ovrhovoditelja na popisanim pokretninama.

Uz članak 158.

Predložena odredba uređuje postupak i posljedice bezuspješnog pokušaja pljenidbe pokretnina ovršenika.

Uz članak 159.

Predložena odredba uređuje postupak procjene pokretnina u slučaju kada se one ne povjeravaju na prodaju javnom komisionaru. Procjenu obavlja sudski ovršitelja, ako sud nije odredio da je obavi sudski procjenitelj ili posebni vještak.

Uz članak 160.

Predložena odredba uređuje zapisnik o pljenidbenom popisu i procjeni.

Uz članak 161.

Predložena odredba propisuje mogućnost dopune zapisnika sastavljenog prilikom zapljene, ako se nakon pljenidbenoga popisa odredi ovrha na zaplijenjenim pokretninama radi naplate druge tražbine istoga ovrhovoditelja ili tražbine drugoga ovrhovoditelja.

Uz članak 162.

Predložena odredba uređuje vrijeme prodaje pokretnina.

Uz članak 163.

Predložena odredba uređuje način prodaje pokretnina.

Uz članak 164.

Predložena odredba uređuje iznos prodajne cijene ispod koje se pokretnine na dražbi ne mogu prodati.

Uz članak 165.

Predložena odredba uređuje postupak prodaje pokretnina na usmenoj javnoj dražbi.

Uz članak 166.

Predložena odreda uređuje postupak i pretpostavke za prodaju pokretnina neposrednom pogodbom u roku kojega odredi sud.

Uz članak 167.

Predložena odredba uređuje pretpostavke i posljedice bezuspješne prodaje pokretnina na prvoj dražbi.

Uz članak 168.

Predložena odredba uređuje postupak preuzimanja oduzetih pokretnina od strane ovršenika nakon pravomoćnosti rješenja o obustavi postupka.

Uz članak 169.

Predložena odredba uređuje obveze i prava kupca pokretnina nakon zaključenja dražbe odnosno prodaje pokretnina neposrednom pogodbom.

Uz članak 170.

Predložena odredba propisuje uvjete za rad javnih komisionara uz obvezu da ministar nadležan za poslove gospodarstva posebnim pravilnikom utvrdi uvjete za obavljanje poslova javnog komisionara.

Uz članak 171.

Predložena odredba uređuje organizaciju i provedbu poslova javnog komisionara na način da poslove javnog komisionara organizira i provodi Hrvatska gospodarska komora.

Uz članak 172.

Predložena odredba propisuje pretpostavke i postupak općeg nadzora nad radom javnih komisionara kojeg provodi ured državne uprave u županiji nadležan za gospodarstvo na čijem je području njihovo sjedište.

Uz članak 173.

Predložena odredba uređuje prava i dužnosti komisionara u ovršnom postupku.

Uz članak 174.

Predložena odredba propisuje dužnost osiguranja od odgovornosti komisionara za štetu koja može nastati njegovim radom do iznosa koji će utvrditi ministar nadležan za poslove pravosuđa.

Uz članak 175.

Predložena odredba uređuje postupak povjeravanja prodaje pokretnina komisionaru na ovrhovoditeljev prijedlog.

Uz članak 176.

Predložena odredba uređuje način izlaganja i objavljivanja podataka o pokretninama koje komisionar prodaje.

Uz članak 177.

Predložena odredba uređuje postupak prodaje pokretnina preko javnog komisionara odgovarajućom primjenom pravila o prodaji neposrednom pogodbom.

Uz članak 178.

Predložena odredba uređuje postupak predaje postignute kupovnine.

Uz članak 179.

Predložena odredba uređuje postupak stjecanja založnog prava ovrhovoditelja nakon što sud odredi ovrhu radi naplate novčane tražbine ovrhovoditelja na vozilu ovršenika.

Uz članak 180.

Predložena odredba uređuje postupak oduzimanja, čuvanja i procjene vozila ovršenika prilikom provedbe ovrhe na vozilu i da će sud naložiti stanici za tehnički pregled vozila u mjestu ovršenikova prebivališta da ukine registraciju vozila, ako ovršenik ne postupi po nalogu suda.

Uz članak 181.

Predložena odredba uređuje prodaju vozila u ovršnom postupku u skladu sa zaključkom suda o načinu prodaje vozila ovršenika.

Uz članak 182.

Predložena odredba uređuje postupak predaje vozila kupcu i pretpostavke za stjecanja prava vlasništva vozila od strane kupca.

Uz članak 183.

Predložena odredba uređuje način vođenja evidencije o registriranim i označenim vozilima.

Uz članak 184.

Predložena odredba uređuje način namirenja samo jednog ovrhovoditelja iz prodajne cijene vozila.

Uz članak 185.

Predložena odredba uređuje način namirenja ovrhovoditelja više ovrhovoditelja iz prodajne cijene vozila.

Uz članak 186.

Predložena odredba uređuje odgovarajuću primjenu odredba o ovrsi na nekretnini u postupku ovrhe nad vozilom ovršenika.

Uz članak 187.

Predložena odredba uređuje način vođenja očeviđnika nekretnina i pokretnina koje se prodaju u ovršnom postupku. Propisano je da Financijska agencija vodi očeviđnik nekretnina i pokretnina koje se prodaju u ovršnom postupku. Očeviđnik se vodi o svim nekretninama koje

se prodaju u ovršnom postupku, a o pokretninama ako je njihova procijenjena vrijednost veća od 50.000,00 kuna.

Uz članak 188.

Predložena odredba uređuje način dostave i upis podataka u očevidnik koji dostavlja sud koji vodi ovršni postupak.

Uz članak 189.

Predložena odredba uređuje mjesnu nadležnost za odlučivanje o prijedlogu za ovrhu na novčanoj tražbini ovršenika i za provedbu te ovrhe, ako nisu ispunjeni uvjeti za izravnu naplatu.

Uz članak 190.

Predložena odredba uređuje ovršne radnje u ovrsi koja se provodi na novčanoj tražbini ovršenika.

Uz članak 191.

Predložena odredba uređuje opseg ovrhe u ovrsi koja se provodi na novčanoj tražbini ovršenika.

Uz članak 192.

Predložena odredba uređuje učinak pljenidbe u ovrsi koja se provodi na novčanoj tražbini ovršenika.

Uz članak 193.

Predložena odredba uređuje postupak pljenidbe novčane tražbine zasnovane na vrijednosnom papiru i pravne radnje potrebne za očuvanje ili ostvarenje prava iz papira.

Uz članak 194.

Predložena odredba uređuje na što se odnosi založno pravo na kamatama.

Uz članak 195.

Predložena odredba uređuje prednosni red u ovrsi koja se provodi na novčanoj tražbini ovršenika.

Uz članak 196.

Predložena odredba uređuje prepostavke, učinak i način izjašnjenja ovršenikova dužnika u ovrsi koja se provodi na novčanoj tražbini ovršenika.

Uz članak 197.

Predložena odredba uređuje opseg odgovornosti ovršenikova dužnika za štetu ovrhovoditelju.

Uz članak 198.

Predložena odredba uređuje provedbu pljenidbe tražbine osigurane založnim pravom upisanim u zemljišnoj knjizi ili drugoj javnoj knjizi u koju se upisuju prava na nekretninama, pokretninama ili pravima

Uz članak 199.

Predložena odredba uređuje vrste prijenosa zaplijenjene tražbine na ovrhovoditelja u ovrsi koja se provodi na novčanoj tražbini ovršenika.

Uz članak 200.

Predložena odredba uređuje posebne uvjete za prijenos nedjeljive tražbine koja se zasniva na vrijednosnom papiru u ovrsi koja se provodi na novčanoj tražbini ovršenika.

Uz članak 201.

Predložena odredba uređuje provedbu prijenosa tražbine u ovrsi koja se provodi na novčanoj tražbini ovršenika.

Uz članak 202.

Predložena odredba uređuje obveze ovršenika i ovrhovoditelja u ovrsi koja se provodi na novčanoj tražbini ovršenika.

Uz članak 203.

Predložena odredba uređuje način polaganja novca kod suda, odnosno javnoga bilježnika.

Uz članak 204.

Predložena odredba uređuje pretpostavke i ovlaštenja ovrhovoditelja prilikom prijenosa radi naplate tražbine u ovrsi koja se provodi na novčanoj tražbini ovršenika.

Uz članak 205.

Predložena odredba uređuje pretpostavke i ovlaštenja ovrhovoditelja prilikom prijenosa radi naplate tražbine upisane u javnoj knjizi u ovrsi koja se provodi na novčanoj tražbini ovršenika.

Uz članak 206.

Predložena odredba uređuje način provedbe ovrhe ako obveza ovršenikova dužnika da isplati tražbinu ovisi o obvezi ovršenika da mu predlaže određenu stvar koja se nalazi u posjedu ovršenika, a ta je obveza utvrđena pravomoćnom presudom u ovrsi koja se provodi na novčanoj tražbini ovršenika.

Uz članak 207.

Predložena odredba uređuje obvezu obavješćivanja ovršenika o tužbi za naplatu prenesene tražbine.

Uz članak 208.

Predložena odredba uređuje posljedice zakašnjenje ovrhovoditelja u naplati prenesene tražbine.

Uz članak 209.

Predložena odredba uređuje način namirenja ovrhovoditelja na kojeg je tražbina prenesena radi naplate iz sredstava položenih kod suda, odnosno javnog bilježnika.

Uz članak 210.

Predložena odredba uređuje prepostavke i postupak prijenosa zaplijenjene tražbine prijenosom umjesto isplate na ovrhovoditelja u ovrsi koja se provodi na novčanoj tražbini ovršenika.

Uz članak 211.

Predloženom odredbom propisuju se sredstva kojima se provodi ovrha na novčanoj tražbini po računu.

Uz članak 212.

Predložena odredba uređuje sadržaj i učinak rješenja o ovrsi na novčanoj tražbini po računu.

Uz članak 213.

Predložena odredba uređuje prepostavke i postupak prijenosa zaplijenjenih novčanih sredstava u ovrsi koja se provodi na novčanoj tražbini po računu ovršenika. Ovom odredbom određuje se trenutak provedbe ovrhe na novčanoj tražbini po računu. Ujedno predložena odredba uređuje postupanja Financijske agencije prilikom provedbe ovrhe na novčanim sredstvima po računu.

Uz članak 214.

Predložena odredba uređuje ovrha u korist više ovrhovoditelja za tražbine s osnove zakonskog uzdržavanja za dijete na način da se ovrha provodi u korist tih ovrhovoditelja razmjerno, prema visini njihovih tražbina na dan kada je kasniji ovrhovoditelj podnio zahtjev za provedbu ovrhe.

Uz članak 215.

Predložena odredba uređuje provedbu ovrhe prema solidarnim ovršenicima ako na temelju ovršne isprave dva ili više ovršenika solidarno odgovaraju.

Uz članak 216.

Predložena odredba uređuje postupak i prepostavke za izravnu naplatu na prijedlog ovrhovoditelja putem Financijske agencije na temelju ovršne odluke domaćeg suda ili izvršne odluke upravnog tijela koje imaju potvrdu ovršnosti, odnosno izvršnosti, ovršne nagodbe sklopljene pred domaćim sudom ili izvršne nagodbe sklopljene pred upravnim tijelom, ovršne nagodbe postignute u postupku mirnog rješenja spora na temelju članka 186.a Zakona o parničnom postupku, zadužnice, bjanko zadužnice, europskog ovršnog naslova ili europskog platnog naloga s potvrdom ovršnosti, a koje glase na ispunjenje određene novčane tražbine, obračuna poslodavca o neisplati dospjelog iznosa plaće, naknade plaće ili otpremnine provede naplatu te tražbine prijenosom novčanih sredstava s računa koje ovršenik ima kod finansijskih institucija na ovrhovoditeljev račun kojeg je odredio u zahtjevu za izravnu naplatu.

Uz članak 217.

Predložena odredba uređuje vrste i način ostvarivanja pravnih sredstava ovršenika nakon što ovršenik primi obavijest o tome da je protiv njega zatražena izravna naplata tražbine, odnosno obračuna poslodavca, ili nakon što na drugi način sazna za to da je zatražena takva naplata protiv njega.

Uz članak 218.

Predložena odredba uređuje pretpostavke za odbacivanje prijedloga za ovrhu na novčanim sredstvima na računu kao nedopuštenog.

Uz članak 219.

Predložena odredba uređuje postupak otvaranja zaštićenog računa na koji ovršenik prima novčana sredstva izuzeta od ovrhe te način postupanja Financijske agencije i uplatitelja primanja koja su izuzeta od ovrhe.

Uz članak 220.

Predložena odredba uređuje odgovornost Agencije i finansijske institucije u ovrsi koja se provodi na novčanoj tražbini po računu ovršenika za sve obroke što ih je Agencija propustila naložiti finansijskoj instituciji da se obustave i isplate, odnosno što ih finansijska institucija propustila obustaviti i isplatiti.

Uz članak 221.

Predložena odredba uređuje pretpostavke i provedbu zapljene računa ovršenika na temelju zadužnice. Dužnik može privatnom ispravom potvrđenom kod javnog bilježnika dati suglasnost da se radi naplate tražbine određenoga vjerovnika zaplijene novčana sredstva po svim računima i oročenim novčanim sredstvima te da se novčana sredstva s tih računa, u skladu s njegovom izjavom sadržanom u toj ispravi, isplaćuju vjerovniku.

Uz članak 222.

Predložena odredba uređuje pretpostavke i provedbu zapljene računa ovršenika na temelju bjanko zadužnice. Dužnik može privatnom ispravom potvrđenom kod javnog bilježnika dati suglasnost da se radi naplate tražbine određenoga vjerovnika zaplijene novčana sredstva po svim računima i oročenim novčanim sredstvima koje ima kod finansijskih institucija banaka te da se novčana sredstva s tih računa odnosno oročenih novčanih sredstava, u skladu s njegovom izjavom sadržanom u toj ispravi, izravno s računa isplate vjerovniku koji je određen u ispravi upisan (bjanko zadužnica).

Uz članak 223.

Predložena odredba uređuje način vođenja registra zadužnica i bjanko zadužnica koji se uređuje Pravilnikom kojeg će propisati ministar nadležan za poslove pravosuđa. Podaci iz registra su povjerljivi. Podaci iz registra dostavit će se na zahtjev sudu ili drugom nadležnom tijelu u vezi s postupkom koji se pred njima vode.

Uz članak 224.

Predložena odredba propisuje posebne odredbe o provedbi ovrhe radi naplate novčane tražbine po osnovi radnog odnosa koja je utvrđena u bruto iznosu. Ovrhovoditelj kad predlaže provedbu ovrhe radi naplate novčane tražbine po osnovi radnog odnosa koja je utvrđena u brutoiznosu ovlašten je na temelju izvješća obračuna dospjele, a neisplaćene plaće kao ovršne isprave, tražiti ovrhu radi naplate ukupno utvrđenog iznosa.

Uz članak 225.

Predložena odredba uređuje odgovarajuću primjenu mjerodavnih odredbi u postupcima za naplatu novčane tražbine na novčanim sredstvima na računu.

Uz članak 226.

Odredbama je propisan način provedbe ovrhe na novčanim sredstvima na način da će Agencija postupiti po osnovi za plaćanje ako su podaci o nazivu odnosno imenu i prezimenu ovršenika i ovrhovoditelja iz osnove za plaćanje istovjetni onima koje je za osobni identifikacijski broj iz osnove upisalo nadležno tijelo koje je temeljem propisa dodjeljuje osobne identifikacijske brojeve i vodi evidenciju o osobnim identifikacijskim brojevima. Ujedno se propisuje da će Agencija, ako je ispunjen uvjet iz stavka 1., postupiti i onda kada u osnovi za plaćanje nije naznačen osobni identifikacijski broj ovršenika odnosno ovrhovoditelja, te će ovrhu provesti prema podatku o osobnom identifikacijskom broju ovršenika odnosno ovrhovoditelja iz zahtjeva za izravnu napлатu koji su dostavljeni uz osnovu za plaćanje, ako dostavljeni podatak nije u suprotnosti s jedinstvenim identifikacijskim podacima iz osnove za plaćanje ili ako u osnovi za plaćanje nije naveden niti jedan jedinstveni identifikacijski podatak o ovršeniku odnosno ovrhovoditelju, s time da ovrhovoditelj odgovara za štetu nastalu zbog pogrešno dostavljenog podatka o osobnom identifikacijskom broju.

Uz članak 227.

Propisuje se postupak podnošenja osnova za plaćanje Agenciji u postupku izravne naplate. Ministar nadležan za poslove pravosuđa će pravilnikom urediti način i postupak podnošenja osnova za plaćanje i, postupanje Agencije povodom podnesene osnove za plaćanje.

Uz članak 228.

Određuje se što je Očevidnik redoslijeda osnova za plaćanje, koje podatke sadrži i na koji način ga Agencija vodi. Ujedno je propisan način upisa osnova za plaćanje u Očevidnik. Ministar nadležan za poslove pravosuđa pravilnikom će propisati sadržaj i način vođenja Očevidnika redoslijeda osnova za plaćanje.

Uz članak 229.

Propisuje se redoslijed i način izvršenja osnove za plaćanje na računima i oročenim sredstvima. Osnova za plaćanje izvršava se na računima i oročenim novčanim sredstvima počevši od finansijske institucije koja vodi najranije otvoreni račun odnosno oročena novčana sredstva, po svim računima i oročenim novčanim sredstvima u toj finansijskoj instituciji te dalje redom po računima i oročenim novčanim sredstvima u svim finansijskim institucijama prema vremenu otvaranja najranijeg računa odnosno oročenih novčanih sredstava na način da se ovrha uvijek provodi na svim računima odnosno oročenim novčanim sredstvima u toj finansijskoj instituciji.

Uz članak 230.

Odredbe predmetnog članka propisuju postupak izvršenja osnove za plaćanje. Agencija finansijskoj instituciji da zapljeni i/ili prenese ovršenikova novčana sredstva, odnosno naložiti finansijskoj instituciji da zabrani ili uskrati isplatu s računa i/ili oročenih novčanih sredstva ovršeniku ili trećoj osobi na temelju naloga ovršenika. Ako nalog nije izvršen u cijelosti,

financijska institucija će prema nalogu Agencije zabraniti raspolaganje novčanim sredstvima po računima i oročenim novčanim sredstvima do visine određene u nalogu, sve do novoga naloga Agencije. Ministar nadležan za pravosuđe pravilnikom će propisati način i postupak izvršenja osnove za plaćanje, način i rokove razmjene naloga i podataka između Agencije i financijske institucije te tehničke uvjete koje su Agencija i financijske institucije dužne osigurati za međusobnu razmjenu podataka.

Uz članak 231.

Propisuje se postupak i uvjeti za izdavanje potvrde o nemogućnosti izvršenja osnove za plaćanje za ovršenika fizičku osobu.

Uz članak 232.

Propisuje se posebni postupak za provedbu ovrhe na novčanim sredstvima državnog proračuna Republike Hrvatske i novčanim sredstvima proračuna jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave. Nalog za provedbu ovrhe na novčanim sredstvima državnog proračuna Republike Hrvatske Agencija dostavlja Hrvatskoj narodnoj banci, a nalog za provedbu ovrhe na novčanim sredstvima proračuna jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave Agencija dostavlja banci. Ministar nadležan za poslove financija će pravilnikom propisati način i postupak provedbe ovrhe na novčanim sredstvima državnog proračuna Republike Hrvatske i proračuna jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave.

Uz članak 233.

Propisuju se posebne odredbe o ovrsi na novčanim sredstvima banke i provedba ovrhe na novčanim sredstvima banke na način da će Agencija radi provedbe ovrhe na novčanim sredstvima banke nalog dostaviti Hrvatskoj narodnoj banci.

Uz članak 234.

Ovom odredbom propisuju se posebne odredbe o provedbi ovrhe na novčanoj tražbini ovršenika fizičke osobe u slučaju nemogućnost izvršenja osnove za plaćanje za ovršenika fizičku osobu. Ujedno je određeno da ministar nadležan za poslove pravosuda pravilnikom propisuje postupanje Agencije u slučaju nemogućnosti izvršenja osnove za plaćanje.

Uz članak 235.

Propisuje se način raspolaganja i davanja iz Očevidnika u slučaju kada Agencija daje podatke, preslike i potvrde iz Očevidnika redoslijeda osnova za plaćanje na temelju zahtjeva ovrhovoditelja ili ovršenika, banke za njezine klijente, nadležnog tijela te druge ovlaštene osobe, u pisnom ili elektroničkom obliku, s time da je Agencija je dužna primjenjivati odgovarajuće mjere informacijske sigurnosti za zaštitu informacijskog sustava i podataka od neovlaštenog korištenja, izmjena i gubitka.

Uz članak 236.

Propisuju se rokovi čuvanja, način pohrane i zaštite dostavljenih isprava i podataka iz Očevidnika, s time da će ministar nadležan za poslove pravosuđa će pravilnikom propisati način čuvanja i pohrane podataka.

Uz članak 237.

Propisuje se način naplate naknade za provedbu osnove za plaćanje za vraćanje osnove za plaćanje, promjenu ovrhovoditelja i druge radnje koje Agencija poduzima na zahtjev ovrhovoditelja u skladu s načelom ovršnog postupka o tome da troškove predujmljuje ovrhovoditelj, a konačno ih snosi ovršenik, s time da Agencija neće upisati osnovu za plaćanje u Očeviđnik niti poduzimati radnje po osnovi za plaćanje ako ovrhovoditelj nije platio iznos predujma. Ujedno su ovim člankom propisana izuzeća od uplate predujma. Isto tako propisano je da naknadu za davanje podataka, preslika i potvrda iz Očeviđnika redoslijeda osnova za plaćanje na novčanim sredstvima plaća podnositelj zahtjeva, a Agencija nije dužna dati podatke, preslike niti potvrde prije plaćanja naknade.

Uz članak 238.

Propisuje se da Agencija vodi Jedinstveni registar računa kao električku bazu podataka koja sadrži podatke o svim računima i oročenim novčanim sredstvima te o sefovima svih fizičkih i pravnih osoba te je određeno koje podatke Agencija upisuje u Jedinstveni registar računa. i tko su obveznici dostave podataka u Jedinstveni registar računa.

Uz članak 239.

Odredbama članka propisano je što su javni podaci u Jedinstvenom registru računa postupanje Agencije s podacima iz Jedinstvenog registra računa.

Uz članak 240.

Propisuje se odgovornost obveznika dostave podataka u Jedinstveni registar računa za točnost i redovitost dostavljenih podataka te odgovornost Agencije za istovjetnost podataka u Jedinstvenom registru računa s podacima koje su dostavili obveznici dostave podataka.

Uz članak 241.

Ovim člankom propisano je što je obračunsko plaćanje te da postupanje ovršenika u uvjetima blokade računa na način da se ne smije obavljati obračunsko plaćanje ako u Jedinstvenom registru računa ima oznaku blokade računa.

Uz članak 242.

Ovim člankom propisano je da ovršenik – poslovni subjekt ne smije svoje obveze plaćati gotovim novcem ako u Jedinstvenom registru računa ima oznaku blokade računa, odnosno zabranu raspolaganja oročenim novčanim sredstvima, a gotov novac dužan je položiti na svoj račun u banci.

Uz članak 243.

Ovim člankom propisano je da ovršenik – poslovni subjekt ne smije plaćati preko institucije za platni promet niti preko ostalih pružatelja platnih usluga u Republici Hrvatskoj kao niti plaćati ili primati plaćanja preko računa otvorenog kod pružatelja platnih usluga u inozemstvu, ne smije preusmjeravati novčane i financijske tijekove na drugu osobu niti primati uplate i isplaćivati novčana sredstva na račune drugih osoba ako u Jedinstvenom registru računa ima oznaku blokade računa, odnosno zabranu raspolaganja oročenim novčanim sredstvima.

Uz članak 244.

Odredbama ovog članka propisuje se postupanje Agencije u provedbi ovrhe na novčanim sredstvima u slučaju stečajnog postupka, brisanje poslovnog subjekta i zatvaranje računa.

Uz članak 245.

Propisano je postupanje Agencije u slučaju zatvaranja računa ovršenika, statusne promjene ovršenika/ odnosno prestanka postojanja ovršenika. Račun ovršenika pravne osobe ne smije zatvoriti ako je blokiran, a poslovni subjekt nema otvoren niti jedan drugi račun. Ovom odredbom spriječit će se situacije da pravna osoba koja postoji i nije brisana iz odgovarajućeg registra egzistira i posluje bez da ima i jedan otvoreni račun, te na taj način može manipulirati i izbjegavati provedbu ovrhe na novčanim sredstvima.

Uz članak 246.

Predložena odredba uređuje mjesnu nadležnost za odlučivanje o ovršnom prijedlogu na ovršenikovoj tražbini da mu se preda određena pokretna ili nepokretna stvar ili da mu se isporuči određena količina pokretnina i za provedbu te ovrhe.

Uz članak 247.

Predložena odredba uređuje ovršne radnje u ovrsi na tražbini da se preda određena pokretna ili nepokretna stvar ili da se isporuči određena količina pokretnina.

Uz članak 248.

Predložena odredba uređuje učinak prijenosa.

Uz članak 249.

Predložena odredba pretpostavke i postupak ako ovršenikova tražbina još nije dospjela kao i mogućnost tužbe ovrhovoditelja protiv ovršenikova dužnika koji nije voljan stvar predati.

Uz članak 250.

Predložena odredba propisuje odgovarajuću primjenu odredbi o ovrsi na novčanoj tražbini u postupku ovrhe na tražbini da se preda određena pokretna ili nepokretna stvar ili da se isporuči određena količina pokretnina.

Uz članak 251.

Predložena odredba uređuje način predaje pokretnina službenoj ili drugoj osobi na čuvanje tražbini u postupku ovrhe na tražbini da se preda određena pokretna ili nepokretna stvar ili da se isporuči određena količina pokretnina.

Uz članak 252.

Predložena odredba uređuje postupak prodaje pokretnina predanih sudskom ovršitelju ili čuvaru i namirenja ovrhovoditelja prema odredbama ovog Zakona o ovrsi na pokretninama.

Uz članak 253.

Predložena odredba uređuje način predaje nekretnina ovrhovoditelju u postupku ovrhe na tražbini da se preda određena pokretna ili da se isporuči određena količina pokretnina.

Uz članak 254.

Predložena odredba uređuje postupak prodaje nekretnina radi namirenja ovrhovoditelja tražbini u postupku ovrhe na tražbini da se preda određena nepokretna stvar.

Uz članak 255.

Predložena odredba uređuje mjesnu nadležnost za odlučivanje o prijedlogu za ovrhu na dionici za koju nije izdana isprava o dionici te udjelu, odnosno na poslovnom udjelu u trgovačkom društvu i za provedbu te ovrhe.

Uz članak 256.

Predložena odredba uređuje ovršne radnje u ovrsi na dionici za koju nije izdana isprava o dionici te na udjelu odnosno poslovnom udjelu u trgovačkom društvu.

Uz članak 257.

Predložena odredba uređuje postupak pljenidbe dionice u ovrsi na dionici za koju nije izdana isprava o dionici te na udjelu odnosno poslovnom udjelu u trgovačkom društvu, odgovornost dioničkog društva za štetu ako ne postupi po odredbama ovog članka te mogućnost da sud na prijedlog ovrhovoditelja zaprijeti novčanom kaznom dioničkom društvu i članovima uprave ako ne postupe u skladu s odredbama ovog članka.

Uz članak 258.

Predložena odredba uređuje procjenu i prodaju dionica te namirenje ovrhovoditelja u ovrsi na dionici za koju nije izdana isprava o dionici te na udjelu odnosno poslovnom udjelu u trgovačkom društvu.

Uz članak 259.

Predložena odredba propisuje odgovarajuću primjenu odredbi o provedbi ovrhe na dionici za koji nije izdana isprave za ovrhu na udjelu, odnosno poslovnom udjelu u trgovačkom društvu.

Uz članak 260.

Predložena odredba uređuje mjesnu nadležnost za odlučivanje o prijedlogu za ovrhu na nematerijaliziranim vrijednosnim papirima, odnosno dionicama, obveznicama, trezorskim zapisima, blagajničkim zapisima, komercijalnim zapisima, certifikatima o depozitu i drugim vrijednosnim papirima izdanim u seriji (u dalnjem tekstu: vrijednosnice) koji su ubilježeni na računima kod Središnjeg klirinškog depozitarnog društva ili druge za to ovlaštene osobe i za provedbu te ovrhe.

Uz članak 261.

Predložena odredba uređuje ovršne radnje u ovrsi na vrijednosnim papirima koji su ubilježeni na računima kod Središnjeg klirinškog depozitarnog društva.

Uz članak 262.

Predložena odredba propisuje postupak pljenidbe dionice u ovrsi na vrijednosnim papirima koji su ubilježeni na računima kod Središnjeg klirinškog depozitarnog društva.

Uz članak 263.

Predložena odredba uređuje postupak privremene pljenidbe dionice, ako ovrhovoditelj ne raspolaže potrebnim podacima o količini, vrsti ili rodu, odnosno označi ovršenikovih vrijednosnica koje su ubilježene na računima kod Središnjeg klirinškog depozitarnog društva. Odredbe ovoga članka na odgovarajući se način primjenjuju na ovlaštena društva koja obavljaju poslove skrbništva nad dionicama.

Uz članak 264.

Predložena odredba uređuje postupak procjene i prodaje vrijednosnica te način namirenja ovrhovoditelja u ovrsi na vrijednosnim papirima koji su ubilježeni na računima kod središnjeg klirinškog depozitarnog društva.

Uz članak 265.

Predložena odredba propisuje odgovarajuću primjenu odredbi o ovrsi na pokretninama za provedbu ovrhe na vrijednosnim papirima koji su ubilježeni na računima kod središnjeg klirinškog depozitarnog društva.

Uz članak 266.

Predložena odredba uređuje mjesnu nadležnost za odlučivanje o prijedlogu za ovru na patentu, tehničkom unapređenju, plodouživanju ili nekom sličnom ovršenikovu pravu i za provedbu te ovrhe.

Uz članak 267.

Predložena odredba uređuje ovršne radnje u ovrsi na drugim imovinskim, odnosno materijalnim pravima.

Uz članak 268.

Predložena odredba uređuje mjesnu nadležnost suda za odlučivanje o prijedlogu za izricanje sudskih penala u ovrsi koja se provodi radi ostvarenja nenovčane tražbine.

Uz članak 269.

Predložena odredba uređuje prepostavke, postupak izricanja sudskih penala i mogućnost traženja plaćanja sudskih penala kad dužnik ne ispuni u roku neku svoju nenovčanu obvezu na činjenje, trpljenje ili nečinjenje utvrđenu pravomoćnom sudskom odlukom, sudskom nagodbom ili javnobilježničkom ispravom, a sud na prijedlog ovrhovoditelja odredi ovršeniku naknadni primjereni rok i izrekne da će ovršenik, ako ne ispuni svoju obvezu u tome roku, biti dužan isplatiti ovrhovoditelju određeni iznos novca za svaki dan zakašnjenja ili koju drugu jedinicu vremena (sudski penali), počevši od isteka tогa roka.

Uz članak 270.

Predložena odredba uređuje postupak ovrhe radi naplate dosuđenih penala u ovrsi koja se provodi radi ostvarenja nenovčane tražbine.

Uz članak 271.

Predložena odredba uređuje mjesnu nadležnost za odlučivanje o prijedlogu za ovrhu radi predaje jedne ili više određenih stvari ili radi isporuke određene količine zamjenjivih stvari te za provedbu ovrhe.

Uz članak 272.

Predložena odredba uređuje postupak ovrhe radi predaje stvari koje se nalaze kod ovršenika i odgovarajuću primjenu odredbi ovog Zakona o ovrsi na tražbini da se predaju ili isporuče pokretnine.

Uz članak 273.

Predložena odredba uređuje postupak provedbe ovrha radi predaje određenih stvari koje se nisu moglo naći kod ovršenika niti kod treće na način da će sud, na prijedlog ovrhovoditelja, procijeniti vrijednost tih stvari i rješenjem naložiti ovršeniku da ovrhovoditelju u određenom roku isplati iznos te vrijednosti.

Uz članak 274.

Predložena odredba uređuje postupak provedbe ovrhe radi isporuke zamjenjivih stvari koje se nalaze kod ovršenika ili treće osobe.

Uz članak 275.

Predložena odredba uređuje postupak provedbe ovrha radi isporuke zamjenjivih stvari koje nisu nađene kod ovršenika ili treće osobe.

Uz članak 276.

Predložena odredba uređuje pravo ovrhovoditelja na naknadu štete koja mu je nanesena time što mu predaja, odnosno isporuka stvari nije obavljena.

Uz članak 277.

Predložena odredba uređuje mjesnu nadležnost za odlučivanje o prijedlogu za ovrhu radi ispražnjenja i predaje nekretnine i za provedbu te ovrhe.

Uz članak 278.

Predložena odredba uređuje način provedbe ovrhe radi ispražnjenja i predaje nekretnine koja se provodi tako da sudski ovršitelj, nakon što udalji osobe i ukloni stvari s te nekretnine, predaje nekretninu u posjed ovrhovoditelju.

Uz članak 279.

Predložena odredba uređuje postupak predaje pokretnina koje su uklonjene s nekretnine nad kojom se provodi ovrha radi ispražnjena i predaje ovrhovoditelju. Pokretnine koje su uklonjene

s nekretnine predaju se ovršeniku, a ako on nije nazočan, odraslot članu njegova kućanstva. Ako pri poduzimanju ovršnih radnji nije nazočna nijedna od osoba kojoj se stvari mogu predati ili ih te osobe neće primiti, stvari se predaju na čuvanje drugoj osobi, na trošak ovršenika. Ovrhovoditelj je dužan osigurati drugu osobu kojoj će se predati uklonjene stvari. Ovrhovoditelj može sam preuzeti stvari ovršenika na čuvanje.

Uz članak 280.

Predložena odredba uređuje način prodaje pokretnih stvari koje uklonjene sa nekretnine, ako ovršenik u ostavljenom roku ne zatraži njihovu predaju i ne naknadi troškove čuvanja.

Uz članak 281.

Predložena odredba uređuje postupak provedbe ovrhe radi naplate troškova postupka ovrhe na ovršenikovim pokretninama koje treba ukloniti s nekretnine.

Uz članak 282.

Predložena odredba uređuje mjesnu nadležnost, za odlučivanje o prijedlogu i provedbu ovrhe ako je ovršenik dužan po ovršnoj ispravi obaviti određenu radnju ili trpjeli određene radnje ili se suzdržati od određene radnje.

Uz članak 283.

Predložena odredba uređuje prepostavke i način provedbe ovrhe radi ostvarenja obveze na radnju koju može obaviti i druga osoba.

Uz članak 284.

Predložena odredba uređuje postupak provedbe ovrhe radi ostvarenja obveze na radnju koju može obaviti samo ovršenik te prepostavke za izricanje novčane kazne ako ovršenik u roku koji mu je određen ne ispuni svoju obvezu.

Uz članak 285.

Predložena odredba uređuje postupak provedbe ovrhe radi ostvarenja obveze na trpljenje i nečinjenje, ako je na temelju ovršne isprave ovršenik dužan trpjeli poduzimanje neke radnje ili se suzdržavati od njezina poduzimanja, kao i način i prepostavke za izricanje novčane kazne ili kazne zatvora u skladu s odredbama ovoga Zakona ako se ovršenik nastavi ponašati protivno svojoj obvezi.

Uz članak 286.

Predložena odredba uređuje postupak provedbe ovrhe radi uspostavljanja prijašnjega stanja, ako je zbog ponašanja ovršenika protivno obvezi iz ovršne isprave nastala promjena koja nije u skladu s pravom ovrhovoditelja i to na trošak i rizik ovršenika.

Uz članak 287.

Predložena odredba uređuje postupak provedbe ovrhe radi uspostave prijašnjeg stanja ako je na osnovi ovršne isprave, donesene u postupku zbog smetanja posjeda, ovrha provedena, ili je

ovršenik dobrovoljno ispunio svoju obvezu, pa poslije toga ponovno učini smetanje posjeda, koje se u biti ne razlikuje od prijašnjega, kao i rokove za podnošenje prijedloga.

Uz članak 288.

Predložena odredba uređuje ovrhovoditeljevo pravo da traži u parničnom postupku naknadu štete koja mu je nanesena time što se ovršenik ponašao protivno svojoj obvezi utvrđenoj u ovršnoj ispravi.

Uz članak 289.

Predložena odredba uređuje mjesnu nadležnost za odlučivanje o prijedlogu za ovrhu na temelju ovršne isprave kojom je poslodavcu naloženo da zaposlenika vratи na rad i da člana tijela ovršenika vratи u službu i za provedbu ovrhe.

Uz članak 290.

Predloženom odredbom propisan je rok za podnošenje prijedloga za ovrhu radi vraćanja zaposlenika na rad, odnosno u službu.

Uz članak 291.

Predložena odredba uređuje način provedbe ovrhe radi vraćanja zaposlenika na rad, odnosno u službu.

Uz članak 292.

Predložena odredba uređuje mogućnost određivanja ovrhe naknada plaće u slučaju vraćanja zaposlenika na rad. Prijedlog za naknadu može se spojiti s prijedlogom za ovrhu radi vraćanja na rad ili može biti podnesen naknadno do završetka ovršnoga postupka.

Uz članak 293.

Predložena odredba uređuje mjesnu nadležnost za odlučivanje o prijedlogu za ovrhu diobom zajedničke nekretnine, ostavine ili druge zajedničke stvari i za provedbu te ovrhe.

Uz članak 294.

Predložena odredba uređuje postupak provedbe ovrhe fizičkom diobom stvari.

Uz članak 295.

Predložena odredba uređuje postupak provedbe ovrhe diobom prodajom stvari, ako na temelju ovršne isprave zajedničku stvar treba, radi njezine diobe, prodati.

Uz članak 296.

Predložena odredba uređuje slučaj kada sud pred kojim teče ovršni postupak odlučuje, po pravilima imovinskoga prava, hoće li se dioba obaviti fizički ili prodajom, ako ovršnom ispravom način diobe nije određen niti su se stranke o tome sporazumjеле.

Uz članak 297.

Predložena odredba propisuje načelo da troškove provedbe ovrhe po odredbama ove glave snose svi sudionici razmjerno vrijednosti svojih udjela u zajedničkoj stvari.

Uz članak 298.

Predložena odredba uređuje postupak davanja bezuvjetne izjave volje za bezuvjetne tražbine.

Uz članak 299.

Predložena odredba uređuje postupak davanja izjava volje kod uvjetnih tražbina.

Uz članak 300.

Predložena odredba propisuje odgovarajuću primjenu odredbi Zakona o ovrsi radi ostvarenja tražbene na odredbe Zakona koji uređuju osiguranje tražbina.

Uz članak 301.

Predložena odredba propisuje da se kao sredstva osiguranja mogu se odrediti samo sredstva predviđena ovim ili drugim zakonom i da je ništetan je sporazum kojim se radi osiguranja novčane ili nenovčane tražbine prelagatelja osiguranja na prelagatelja osiguranja prenosi vlasništvo na nekoj stvari ili pravu protivnika osiguranja.

Uz članak 302.

Predložena odredba propisuje stvarnu nadležnost sudova u postupcima osiguranja tražbina.

Uz članak 303.

Predložena odredba uređuje u kojim slučajevima osiguranje na stvarima i pravima nije dopušteno.

Uz članak 304.

Predložena odredba uređuje nadležnost sudova za određivanje osiguranja po službenoj dužnosti.

Uz članak 305.

Predložena odredba uređuje mjesnu nadležnost za odlučivanje o prijedlogu za osiguranje novčane tražbine prisilnim zasnivanjem založnoga prava na nekretnini.

Uz članak 306.

Predložena odredba uređuje prepostavke zasnivanja osiguranja novčane tražbine prisilnim zasnivanjem založnoga prava na nekretnini.

Uz članak 307.

Predložena odredba uređuje način zasnivanja prisilnog založnoga prava na nekretninama uknjižbom, a na pokretnini glavnim upisom u Upisnik osiguranja.

Uz članak 308.

Predložena odredba uređuje učinak uknjižbe, odnosno glavnog upisa založnoga prava i zabilježbe ovršivosti tražbine na način da se ovrha na toj stvari može provesti i u odnosu na treću osobu koja je tu stvar kasnije stekla.

Uz članak 309.

Predložena odredba uređuje mjesnu nadležnost suda za odlučivanje o prijedlogu za osiguranje novčane tražbine predlagatelja osiguranja zasnivanjem založnoga prava na stvarima i pravima protivnika osiguranja te za provedbu osiguranja.

Uz članak 310.

Predložena odredba uređuje radnje i predmete na kojima predlagatelj i protivnik osiguranja mogu sporazumno ugovoriti stjecanje založnog prava u korist predlagatelja osiguranja.

Uz članak 311.

Predložena odredba uređuje oblike u kojima može biti sklopljen sporazum o osiguranju novčane tražbine predlagatelja osiguranja zasnivanjem založnog prava na stvarima i pravima protivnika osiguranja.

Uz članak 312.

Predložena odredba uređuje sadržaj sporazuma pred sudom o postojanju tražbine predlagatelja osiguranja i vrijeme njezina dospijeća te njihovu suglasnost stranaka da se radnjama osiguranja iz članka 309. ovoga Zakona, u ovisnosti o predmetu osiguranja, osigura ta novčana tražbina zasnivanjem založnoga prava kao i sve mjere i potrebne radnje koje sud provodi radi ostvarivanja sporazuma.

Uz članak 313.

Predložena odredba uređuje sadržaj sporazuma vjerovnika i dužnika koji se po svom sadržaju podudara sa sporazumom stranaka iz ovoga Zakona, sklopljenog u obliku javnobilježničkoga akta ili solemnizirane privatne isprave kao i sve radnje koje poduzima javni bilježnik na način predviđen za poduzimanje tih radnji od strane suda.

Uz članak 314.

Predložena odredba propisuje odredivost visine i dospjelost tražbine iz sporazuma o osiguranju i na koji će se način smatrati da je tražbina odrediva.

Uz članak 315.

Predložena odredba uređuje način zasnivanja osiguranja stjecanjem založnoga prava na stvarima i pravima drugih osoba, ako je druga osoba suglasna da se na njezinu stvari ili pravu zasnuje založno pravo radi osiguranja novčane tražbine predlagatelja osiguranja.

Uz članak 316.

Predložena odredba uređuje način određivanja i provedbu osiguranja kada sud utvrdi da je sporazum stranaka o osiguranju sklopljen pred sudom ovršan, odnosno kad javni bilježnik na

javnobilježnički akt ili solemniziranu privatnu ispravu o sporazumu o osiguranju tražbine stavi potvrdu o ovršnosti.

Uz članak 317.

Predložena odredba propisuje odgovarajuću primjenu odredbi članaka 307. i 308. ovoga Zakona na osiguranje novčane tražbine zasnivanjem založnoga prava na nekretnini protivnika osiguranja, a na temelju sporazuma.

Uz članak 318.

Predložena odredba propisuje na koji način mogu dužnik i treće osobe ostvariti prigovore protiv javnobilježničkoga osiguranja.

Uz članak 319.

Predložena odredba uređuje mjesnu nadležnost sudova za odlučivanje o prijedlogu za prethodnu ovru i za provedbu te ovre.

Uz članak 320.

Predložena odredba uređuje pretpostavke za određivanje prethodne ovre radi osiguranja neneovčane ovre koja se ne može osigurati predbilježbom u javnoj knjizi.

Uz članak 321.

Predložena odredba uređuje postupak za odlučivanje suda u povodu prijedloga za prethodnu ovru i određivanje jamčevine.

Uz članak 322.

Predložena odredba uređuje mjesnu nadležnost sudova za odlučivanje o prijedlogu za osiguranje prethodnom mjerom i za provedbu takve mjere.

Uz članak 323.

Predložena odredba uređuje pretpostavke za određivanje prethodne mjeru radi osiguranja novčane tražbine na temelju odluke suda ili upravnog tijela koja nije postala ovršna, nagodbe zaključene pred sudom ili upravnim tijelom, ako tražbina koja je u njoj utvrđena još uvijek nije dospjela i javnobilježničke odluke ili javnobilježničke isprave, ako tražbina koja je u njoj utvrđena još uvijek nije dospjela.

Uz članak 324.

Predložena odredba uređuje presumpcije kada postoji opasnost prilikom određivanja prethodne mjeru. mjeru na način da se opasnost pretpostavlja ako se prethodna mjeru traži na temelju taksativno navedenih isprava u članku.

Uz članak 325.

Predložena odredba uređuje osiguranje prethodnom mjerom za tražbine čiji obroci nisu dospjeli.

Uz članak 326.

Predložena odredba uređuje vrste prethodnih mjera koje sud može odrediti i da provedbom prethodne mjere predlagatelj osiguranja stječe založno pravo na predmetu osiguranja.

Uz članak 327.

Predložena odredba uređuje pretpostavke i način prodaje zaplijenjenih pokretnina koje su podložne brzom kvarenju ili ako postoji opasnost od znatnoga pada cijene tih stvari kao i način prijenosa zaplijenjena tražbina radi naplate ili drukčijeg ostvarenja, u slučaju u kojem postoji opasnost da se ta tražbina, zbog zakašnjenja u njezinu ostvarenju, neće moći naplatiti ili drukčije ostvariti ili da će se izgubiti pravo na regres prema trećim osobama.

Uz članak 328.

Predložena odredba uređuje sadržaj i oblik rješenja o određivanju prethodne mjere.

Uz članak 329.

Predložena odredba uređuje pretpostavke i način na koji će sud na prijedlog protivnika osiguranja ili po službenoj dužnosti obustaviti postupak i ukinuti provedene radnje u postupku provedbe prethodne mjere.

Uz članak 330.

Predložena odredba uređuje pretpostavke za obustavu postupka povodom prijedloga za određivanje prethodne mjere u slučaju da su se ostvarile pretpostavke za ovrhu radi naplate osigurane tražbine ispunе prije proteka vremena za koje je određena prethodna mjera, a predlagatelj osiguranja nije tražio ovrhu.

Uz članak 331.

Predložena odredba uređuje postupak obustave postupka osiguranja u slučaju da je predlagatelj osiguranja ishodio ovrhu, jer su se ispunile pretpostavke za ovrhu radi naplate osigurane tražbine.

Uz članak 332.

Predložena odredba propisuje odgovarajuću primjenu odredbi o ovrsi na novčanoj tražbini na osiguranje prethodnim mjerama kada se iste provode na novčanoj tražbini po računu.

Uz članak 333.

Predložena odredba uređuje mjesnu nadležnost sudova za odlučivanje o prijedlogu za osiguranje privremenom mjerom prije pokretanja parničnoga ili kojega drugoga sudskog postupka o tražbini koja se osigurava.

Uz članak 334.

Predložena odredba uređuje sadržaj i oblik prijedloga za određivanje privremene mjere kao i u kojim se sve fazama postupka prijedlog za određivanje privremene mjere može podnijeti.

Uz članak 335.

Predložena odredba propisuje sadržaj i oblik rješenja o određivanju privremene mjere, njegove učinke te odgovarajuću primjenu odredbi ovoga zakona kojima je uređeno rješenje o ovrsi.

Uz članak 336.

Predložena odredba uređuje dopustivost privremene mjere.

Uz članak 337.

Predložena odredba uređuje prepostavke za određivanje privremene mjere radi osiguranja novčane tražbine.

Uz članak 338.

Predložena odredba uređuje vrste privremenih mjera radi osiguranja novčane tražbine, da se privremenom mjerom ne stječe založno pravo, da se zabrane iz stavka 1. ovoga članka smatraju provedenima dostavom osobi kojoj su izrečene, odnosno zemljišnoknjižnom odjelu suda ili Agenciji te učinke zabilježbe zabrane protivniku osiguranja otuđenja ili opterećenja svoje nekretnine ili stvarnih prava koja su na nekretnini uknjižena u njegovu korist.

Uz članak 339.

Predložena odredba uređuje prepostavke za određivanje privremene mjere radi osiguranja nenovčane tražbine.

Uz članak 340.

Predložena odredba uređuje vrste privremenih mjera radi osiguranja nenovčane tražbine, mogućnost da sud odredi mjeru kojom će privremeno urediti sporni odnos među strankama, da se zabrane iz stavka 1. ovoga članka smatraju provedenima dostavom rješenja osobi koje se tiču odnosno zemljišnoknjižnom odjelu suda ili drugom upisniku te učinke zabrana koji se kao privremene mjere mogu odrediti.

Uz članak 341.

Predložena odredba uređuje mogućnost da predlagatelj jamčevine u prijedlogu za određivanje privremene mjere ili naknadno izjavi da se, umjesto privremene mjere, zadovoljava davanjem određene jamčevine od strane protivnika jamčevine.

Uz članak 342.

Predložena odredba propisuje mogućnosti da sud povodom prijedloga za određivanje privremene mjere odredi polaganje jamčevine kao uvjet za određivanje privremene mjere. Ako predlagatelj osiguranja ne da osiguranje u određenom roku, sud će odbiti prijedlog za osiguranje.

Uz članak 343.

Predložena odredba uređuje mogućnost da sud povodom prijedloga za određivanje privremene mjere odredi više privremenih mjera.

Uz članak 344.

Predložena odredba propisuje obvezu da sud prilikom određivanja privremene mjere odredi trajanje te mjere i rok u kojemu predlagatelj osiguranja mora podnijeti tužbu, odnosno prijedlog za pokretanje drugoga postupka, ako je mjera određena prije podnošenja tužbe ili pokretanja kojega drugoga postupka.

Uz članak 345.

Predložena odredba uređuje pravne lijekove protiv rješenje o prijedlogu za izdavanje privremene mjere.

Uz članak 346.

Predložena odredba uređuje pretpostavke za ukidanje privremene mjere i obustavu postupka.

Uz članak 347.

Predložena odredba propisuje pravo protivnika osiguranja na naknadu štete koja mu je nanesena privremenom mjerom, koje pravo ima prema predlagatelju osiguranja.

Uz članak 348.

Predložena odredba uređuje odgovarajuću primjenu odredbi članka 324. stavka 3., članka 327. i članka 328. stavaka 2. do 5. i članka 332. ovoga Zakona u postupku osiguranja privremenim mjerama.

Uz članke 349. do 357.

Predloženim odredbama uređuje se postupak izdavanja potvrde o europskom ovršnom naslovu za nesporne tražbine prema Uredbi (EZ) br. 805/2004. Europskog parlamenta i Vijeća od 21. travnja 2004. godine kojom se uvodi europski ovršni naslov za nesporne tražbine (u dalnjem tekstu: Uredba), postupak određivanja ovrhe na temelju europskoga ovršnog naslova. Ujedno je predloženim odredbama propisana nadležnost sudova, upravnih tijela, javnih bilježnika ili pravnih i fizičkih osobe s javnim ovlastima za potvrđivanje domaćih ovršnih isprava kao europskoga ovršnog naslova, ispravljanje i ukidanje potvrde o europskom ovršnom naslovu za nesporne tražbine, prijevod europskoga ovršnog naslova uz prijedlog za ovrhu, koji treba biti sastavljen na hrvatskom jeziku i ovjerovljen od osobe koja je u nekoj od članica Europske unije za to ovlaštena, pravni lijekovi na rješenje o ovrsi donešeno na temelju europskoga ovršnog naslova, mogućnosti obustave i ograničenje ovrhe kao i mogućnostima podnošenja žalbe nakon isteka roka, odnosno tužbi zbog razloga zbog kojih se ta žalba može podnijeti.

Uz članke 358. do 361.

Predloženim odredbama utvrđuju se nadležna tijela, postupanje Agencije i naknade za provedbu Uredbe (EU) br. 655/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o uspostavi postupka za europski nalog za blokadu računa kako bi se pojednostavila prekogranična naplata duga u građanskim i trgovačkim stvarima (u dalnjem tekstu: Uredba 655/2014). Ujedno se predloženim odredbama utvrđuju nadležna tijela za provedbu Uredbe 655/2014, način postupanja Agencije po nalogu za blokadu računa te odredba da se u postupku ishođenja naloga

za blokadu računa ili pravnog sredstva protiv naloga sudska pristojba plaća prema vrijednosti zahtjeva.

Uz članak 362.

Predložena odredba propisuje sadržaj, oblik i javnu dostupnost Upisnika osiguranja tražbina u kojeg se upisuju prava i mjere propisane ovim ili drugim Zakonom koje se ne upisuju u koju drugu javnu knjigu.

Uz članak 363.

Ovom odredbom propisana je zaštita povjerenja u podatke upisane u Upisnik osiguranja tražbina.

Uz članak 364.

Predložena odredba uređuje koja se prava i mjere upisuju u Upisnik osiguranja tražbina.

Uz članak 365.

Radi osiguranja novčane tražbine predlagatelja osiguranja odnosno vjerovnika ili novčane protuvrijednosti njegove nenovčane tražbine propisana je mogućnost da stranke sporazumno zasnuju založno pravo na ukupnosti svih pokretnina ili samo pokretnina određene vrste (npr. određene vrste robe, zaliha, pogonskog materijala, rezervnih dijelova, namještaja, opreme određene vrste, alata i sl.) koje se nalaze u ili na određenom prostoru (npr. skladištu, stovarištu, spremištu, silosu, pogonu, drugim poslovnim prostorijama ili prostorima) u vlasništvu protivnika osiguranja ili koje protivnik osiguranja koristi po nekoj drugoj pravnoj osnovi, tzv. "lebdeće založnopravno osiguranje".

Uz članak 366.

Predložena odredba uređuje vrste upisa u Upisnik osiguranja tražbina.

Uz članak 367.

Predložena odredba uređuje stranke koje sudjeluju u postupku upisa u Upisnik osiguranja tražbina, kao i kome se priznaje svojstvo sudionika u postupku.

Uz članak 368.

Predložena odredba uređuje tko predujmljuje i snosi troškove upisa u Upisnik osiguranja tražbina.

Uz članak 369.

Predložena odredba uređuje da se glavna knjiga sastoji od uložaka koji se i vode za pojedinu protustranku (dužnika) te se određuje od čega se sastoji svaki uložak.

Uz članak 370.

Predložena odredba uređuje na koji se način utvrđuje prednosni red na predmetu ovrhe ili osiguranja upisanima u Upisnik osiguranja tražbina.

Uz članak 371.

Predložena odredba uređuje od čega se sastoji zbirka isprava Upisnika osiguranja tražbina i koje je tijelo zaduženo za njezino vođenje.

Uz članak 372.

Predložena odredba uređuje sastav pomoćnih knjiga Upisnika osiguranja tražbina i koja su nadležna tijela za njihovo vođenje.

Uz članak 373.

Predložena odredba uređuje pretpostavke i način stjecanja založnog prava bez suglasnosti dužnika.

Uz članak 374.

Predložena odredba uređuje pretpostavke i oblik stjecanja založnog prava uz suglasnost dužnika.

Uz članak 375.

Predložena odredba uređuje učinak upisa založnog prava prema trećima.

Uz članak 376.

Predložena odredba uređuje način pokretanja postupka upisa u Upisnik osiguranja tražbina.

Uz članak 377.

Predložena odredba uređuje sadržaj, oblik i način postupanja nadležnih tijela po prijedlogu za glavni upis.

Uz članak 378.

Predložena odredba uređuje pokretanje postupka za glavni upis po službenoj dužnosti.

Uz članak 379.

Predložena odredba uređuje oblik i sadržaj odluke nadležnih tijela po prijedlogu stranke za glavni upis i po postupku za glavni upis pokrenutom po službenoj dužnosti.

Uz članak 380.

Predložena odredba uređuje mogućnost osnivanja privremenog uloška koji ostaje u Upisniku sve dok se ne doneše zaključak o glavnem upisu, u kojem će slučaju biti zamijenjen novim uloškom.

Uz članak 381.

Predložena odredba uređuje pretpostavke i postupak za upis zabilježbe u Upisnik osiguranja tražbina.

Uz članak 382.

Predložena odredba uređuje način dostave zaključka o upisu u Upisnik osiguranja tražbina i zaključka kojim se odbacuje ili odbija upis u Upisnik.

Uz članak 383.

Predložena odredba uređuje mogućnost prigovora protiv zaključka o upisu u Upisnik osiguranja tražbina i zaključka kojim se odbacuje ili odbija upis u Upisnik, tijelu kojem se podnosi te stvarno nadležnom tijelu za odlučivanje.

Uz članak 384.

Predložena odredba uređuje postupak po prigovoru protiv zaključka o upisu u Upisnik i zaključka kojim se odbacuje ili odbija upis u Upisnik osiguranja tražbina.

Uz članak 385.

Predložena odredba uređuje postupanje nadležnih tijela kada sudsko rješenje o glavnom upisu postane pravomoćno.

Uz članak 386.

Predložena odredba uređuje mogućnost i rokove za podnošenje brisovne tužbe za stranke ili sudionike u postupku čija su prava povrijedena upisom u korist neke osobe.

Uz članak 387.

Predložena odredba uređuje prepostavke i postupak brisanje upisa određenog na prijedlog stranke ili upisa određenog po službenoj dužnosti.

Uz članak 388.

Predložena odredba uređuje tko nadzire i način postupanja tijela koja nadziru primjenu ovog Zakona u Agenciji, poslovnim subjektima, bankama, stambenim štedionicama i kreditnim unijama.

Uz članak 389.

Predložena odredba uređuje novčane kazne za prekršaje u ovršnom postupku.

Uz članak 390.

Predložena odredba uređuje novčane kazne za prekršaje osoba i tijela koje su dužne davati podatke o dužniku.

Uz članak 391.

Predložena odredba uređuje novčane kazne ovršenikova dužnika, odnosno osobe kod koje se nalazi ovršenikova imovina.

Uz članak 392.

Predložena odredba uređuje novčane kazne za prekršaje Agencije u postupku provedbe ovog Zakona.

Uz članak 393.

Predložena odredba uređuje novčane kazne za prekršaje banaka u postupku provedbe ovog Zakona.

Uz članak 394.

Predložena odredba uređuje novčane kazne za prekršaje ovršenika - poslovnog subjekta.

Uz članak 395.

Predložena odredba uređuje donošenje podzakonskih propisa, rokovi za njihovo donošenje i tijela nadležna za njihovo donošenje.

Uz članak 396.

Predložena odredba uređuje postupanje tijela nadležnih za provedbe ovrhe u postupcima koji su pokrenuti prije stupanja na snagu ovoga Zakona.

Uz članak 397.

Ovom odredbom propisuje se prijelazni režim za prava stečena po odredbama Zakona o upisniku sudskih i javnobilježničkih osiguranja tražbina vjerovnika na pokretnim stvarima i pravima (Narodne novine, broj 121/05).

Uz članak 398.

Predložena odredba uređuje da se postupak radi namirenja dospjele tražbine predlagatelja osiguranja osigurane sudskim ili javnobilježničkim sporazumom o osiguranju prijenosom vlasništva na stvari i prijenosom prava provodi na temelju odredbi ovršnog zakona koje su važile u vrijeme sklapanja sporazuma.

Uz članak 399.

Predložena odredba uređuje provedbu ovrhe na plaći i drugim stalnim novčanim primanjima pokrenuta prije stupanja na snagu ovog zakona kao i ovrha na temelju privatne izjave kojom je dužnik dao suglasnost da se radi naplate tražbine vjerovnika zaplijeni njegova plaća, odnosno drugo stalno novčano primanje.

Uz članak 400.

Predloženom odredbom propisano je da će se rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave donešena prema odredbama tada važećih ovršnih zakona podnosit će se u Agenciju na provedbu prema odredbama Zakona o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima (Narodne novine, broj 68/18).

Uz članak 401.

Predloženom odredbom uređuje se provedbu ovrhe na novčanim sredstvima po računima i oričenim novčanim sredstvima u stambenoj štedionici i kreditnoj uniji u skladu s odredbama ovog Zakona.

Uz članak 402.

Predložena odredba propisuje da se osnove za plaćanje koje su na dan stupanja na snagu ovoga Zakona upisane u Očevidnik redoslijeda osnova za plaćanje nastavljaju provoditi po odredbama ovog Zakona.

Uz članak 403.

Predložena odredba propisuje da stupanjem na snagu ovoga Zakona prestaje važiti Zakon o upisniku sudske i javnobilježničke osiguranja tražbina vjerovnika na pokretnim stvarima i pravima (Narodne novine, broj 121/05) i Zakon o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima (Narodne novine, broj 68/18).

Uz članak 404.

Predložena odredba propisuje stupanje Zakona na snagu.

- PRILOZI**
- Izvješće o provedenom savjetovanju sa zainteresiranom javnošću
 - Obrazac iskaza o procjeni učinaka propisa
 - Izjava o usklađenosti prijedloga propisa s pravnom stečevinom Europske unije
 - Usporedni prikaz podudaranja odredbi propisa Europske unije s prijedlogom propisa

OBRAZAC IZVJEŠĆA O PROVEDENOM SAVJETOVANJU SA ZAINTERESIRANOM JAVNOŠĆU	
Naslov dokumenta	Izvješće o provedenom savjetovanju sa zainteresiranom javnošću o Nacrtu prijedloga ovršnog zakona.
Stvaratelj dokumenta, tijelo koje provodi savjetovanje	Ministarstvo pravosuđa
Svrha dokumenta	Izvještavanje o provedenom savjetovanju sa zainteresiranom javnošću o Nacrtu prijedloga
Datum dokumenta	11. ožujka 2019.
Verzija dokumenta	Prva
Vrsta dokumenta	Izvješće
Naziv nacrta zakona, drugog propisa ili akta	Nacrt prijedloga ovršnog zakona
Jedinstvena oznaka iz Plana donošenja zakona, drugih propisa i akata objavljenog na internetskim stranicama Vlade	110
Naziv tijela nadležnog za izradu nacrta	Ministarstvo pravosuđa
Koji su predstavnici zainteresirane javnosti bili uključeni u postupak izrade odnosno u rad stručne radne skupine za izradu nacrta?	Predstavnici akademske zajednice - Pravni fakultet Sveučilišta u Zagrebu i Pravni fakulteta Sveučilišta Josipa Jurja Strossmayera u Osijeku, Finansijska agencija, Hrvatska javnobilježnička komora, Hrvatska odvjetnička komora, predstavnik Vrhovnog suda Republike Hrvatske, Županijskog suda u Zagrebu, Županijskog suda u Velikoj Gorici, Općinskog građanskog suda u Zagrebu, Općinskog suda u Novom Zagrebu, Trgovačkog suda u Zagrebu, predstavnik Ministarstva financija, Savez samostalnih sindikata hrvatske, Matica hrvatskih sindikata Hrvatska udruga poslodavaca Hrvatska udruga banaka Udruga Blokirani-Deblokirajmo Hrvatsku, Hrvatska udruga javnih ovršitelja.
Je li nacrt bio objavljen na internetskim stranicama ili na drugi odgovarajući način?	Da. Nacrt prijedloga ovršnog zakona objavljen je na mrežnim stranicama portala e-Savjetovanje u razdoblju od 2. siječnja do 1. veljače 2019.
Ako jest, kada je nacrt objavljen, na kojoj internetskoj stranici i koliko je vremena ostavljeno za savjetovanje?	
Ako nije, zašto?	
Koji su predstavnici zainteresirane	Dostupno u dokumentu Analiza dostavljenih primjedbi

javnosti dostavili svoja očitovanja?	
ANALIZA DOSTAVLJENIH PRIMJEDBI Primjedbe koje su prihvачene Primjedbe koje nisu prihvачene i obrazloženje razloga za neprihvatanje	Dostupno u dokumentu Analiza dostavljenih primjedbi
Troškovi provedenog savjetovanja	Za provedbu savjetovanja nisu bila potrebna finansijska sredstva

Izvješće o provedenom savjetovanju - Savjetovanje o Nacrtu prijedloga ovršnog zakona

Redni broj	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
1	HOK	NACRT PRIJEDLOGA OVRŠNOG ZAKONA	Pozdravljamo novo uređenje provedbe ovrh na novčanim sredstvima kojim se u cilju administrativnog rasterećenja poslodavci oslobađaju od poslova provedbe ovrh na plaći.	Primljen o na znanje	Primljeno na znanje.
2	A1 Hrvatska d.o.o.	NACRT PRIJEDLOGA OVRŠNOG ZAKONA	<p>Trgovačko društvo A1 Hrvatska d.o.o. (dalje u tekstu: A1) iznosi svoje komentare na nacrt prijedloga Ovršnog zakona i to kako slijedi.</p> <p>Članak 15.</p> <p>Žurnost</p> <p>U važećem Ovršnom zakonu način postupanja suda određen je odredbom članka 13. prema kojoj odredbi je sud u ovršnim predmetima dužan postupati hitno. Sada zakonodavac mijenja zakonski termin i određuje kako je sud u takvom postupku dužan postupati žurno, iako isti niti jednom svojom odredbom ne predviđa konačne rokove, niti pobliže označava na što se taj termin odnosi. Štoviše odredbama članova 16., 42. i 43. predloženog nacrta Ovršnog zakona ukinuti su rokovi kojima je cilj upravo bio ubrzanje ovršnog postupka. Dakle, i dok su zakonom bili propisani rokovi sudske ovršne postupke u velikom broju slučajeva traje i do 10, pa i više godina, pa se postavlja pitanje koliko će dugi tek sada trajati kada se ukidaju i rokovi koji su bili propisani.</p> <p>Članak 16. stavak 6.</p> <p>Sudska dostava</p> <p>U važećem Ovršnom zakonu način sudske dostave određen je odredbom članka 8. stavka 6. prema kojoj odredbi ako dostava</p>	Djelomično prihvaćen	<p>Prihvaćaju se prijedlozi o određivanju rokova u Nacrtu prijedloga ovršnog zakona (dalje u tekstu: Nacrt) kako bi se osiguralo da se postupak provodi učinkovito i hitno</p> <p>Navođenje podataka o zastupnicima i punomoćnicima nije u suprotnosti s Općom uredbom o zaštiti podataka (dalje u tekstu GPRD) jer su podatci dostupni u javnim registrima i nužni zbog identificiranja stranaka u postupku.</p> <p>Pitanje eventualne nenađežnosti uređeno</p> <p>Zakonom o parničnom</p>

		<p>ne uspije na adresi iz stavaka 1., 4. i 5. toga članka, dostava će se pokušati obaviti još jednom, u roku koji ne može biti kraći od 30 niti duži od 60 dana. Predlažemo izmjenu predložene zakonske odredbe na način da se sudu odredi vremenski rok u kojem je dužan izvršiti dostavu. Naime, ako ovakva zakonska odredba stupa na snagu na osnovi iste ovršni postupak se može odgovarajuće i do nekoliko godina, što nikako ne može biti u korist niti ovršenika, a niti ovrhovoditelja.</p> <p>Članak 25.</p> <p>Ovršna isprava</p> <p>U trenutno važećem Ovršnom zakonu člankom 23. stavkom 1. točkom 5. kao ovršne isprave definirane su ovršna javnobilježnička odluka i ovršna javnobilježnička isprava, dok novim prijedlogom Ovršnog zakona javnobilježnička odluka više nije uvrštena u skupinu ovršnih isprava. Iako se po prijedlogu novog Ovršnog zakona više neće donositi nova javnobilježnička rješenja i dalje će postojati već ranije donesena javnobilježnička rješenja koja jesu ovršne isprave. Nužno je stoga javnobilježničku odluku zadržati u tekstu zakona kao ovršnu ispravu jer se u suprotnom otvara mogućnost nastanka problema kod podnošenja novih prijedloga za ovrhu temeljem pravomoćnih javnobilježničkih rješenja o ovrsi.</p> <p>Članak 39.</p> <p>Sadržaj prijedloga za ovrhu</p> <p>Kao obvezni sastojak prijedloga za ovrhu sukladno prijedlogu novog Ovršnog zakona propisano je navođenje imena i prezimena zakonskih zastupnika i punomoćnika, ako ih stranke imaju, njihov osobni identifikacijski broj i prema potrebi, njihove adrese. Navođenje osobnih podataka</p>	<p>postupku („Narodne novine“, broj 53/91., 91/92., 58/93., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05., 2/07., 84/08., 123/08., 57/11., 148/11., 25/13. i 89/14. dalje u tekstu ZPP) u vezi s čl 24 st .1. Nacrtu.</p> <p>Pitanje troškova jasno je uređeno na način da obavijest javnog bilježnika sadrži upozorenje ovršeniku da će u slučaju bezuspješno osporavanja tražbine ovrhovoditelja u mogućoj parnici troškovi biti znatno veći. Ujedno ističemo kako nije moguće predvidjeti iznos troškova, s obzirom na to da je riječ o budućem neizvjesnom događaju.</p> <p>Vezano za prijedlog restriktivnog ograničavanja prava na prigovor ističe se da bi restriktivan</p>
--	--	---	---

		<p>zakonskih zastupnika i punomoćnika je prikupljanje više podataka nego što je to potrebno za sam postupak ovrhe i nije u skladu s Uredbom (EU) 2016/679 Europskog Parlamenta i Vijeća (GDPR). Osim što nije u skladu s GDPR-om i opterećuje nepotrebno sadržajno sam tekst prijedloga za ovrhu, za isti ne postoji ni bilo kakva praktična primjena. Shodno tome, iz sadržaja prijedloga za ovrhu predlaže se brisati dio odredbe koja propisuje da prijedlog za ovrhu mora sadržavati ime i prezime zakonskih zastupnika i punomoćnika, ako ih stranke imaju, njihov osobni identifikacijski broj i prema potrebi, njihove adrese.</p> <p>Članak 40. stavak 2.</p> <p>Podnošenje prijedloga za ovrhu</p> <p>Prijedlog ove odredbe zakona ne daje odgovor na pitanje što ako se prijedlog za ovrhu podnese nenađežnom суду, odnosno što se događa u situaciji kada dužnik od trenutka zaprimanja prijedloga za ovrhu do izdavanja rješenja o ovrsi promijeni prebivalište, te nadležni суд postaje nenađežan za donošenje rješenja o ovrsi. S obzirom na to da sada nije poznat način rada cijelokupnog elektroničkog sustava ovrhe postavlja se pitanje hoće li sustav automatski prilikom upisivanja relevantnih podataka prema OIB-u ovršenika moći prepoznati da je ovršenik umro ili odjavljen iz RH, odnosno gdje isti ima prebivalište, te ukoliko je prijedlog za ovrhu dostavljen nenađežnom суду, hoće li nenađežni суд prijedlog dostaviti nadležnom судu. Ako nije predviđena naprijed opisana procedura postavlja se pitanje hoće li ovrhovoditelj moći saznati prebivalište ovršenika kroz elektronički sustav ovrhe prilikom podnošenja prijedloga za ovrhu ili će ovrhovoditelj morati ranije kontaktirati nadležna tijela i pribaviti takve podatke (MUP).</p>	<p>pristup ugrozo zaštitu dostojanstva ovršenika odnosno protivnika osiguranja te u konačnici pristup sudu sukladno članku 6. Europske konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda.</p> <p>U odnosu na ograničenje ovrhe na nekretnini za iznose tražbine do 40.000,00 kn ističemo da smisao navedenog proizlazi, između ostalog, načela razmjernosti i pravičnosti, odnosno, zaštite dostojanstva ovršenika</p>
--	--	--	---

Ukoliko je ovrhovoditelj u obvezi pribaviti takve podatke, ima li isti pravo tako nastale troškove potraživati od ovršenika, obzirom da su isti, a sukladno odredbi članka 17. stavka 4. nacrtu prijedloga Ovršnog zakona bili potrebni za ovrhu, te kada može podnijeti svoj zahtjev za naknadu tako nastalih troškova. Nacrt prijedloga Ovršnog zakona u tom dijelu nije određen.

Članak 41. - Postupanje javnog bilježnika u povodu prijedloga za ovrhu

Članak 42. - Postupanje javnog bilježnika nakon dostave prijedloga za ovrhu ovršeniku

Članak 43. - Postupanje suda u povodu odluka javnog bilježnika

Novopredloženim člancima 41., 42. i 43. propušteno je definirati rokove za niz različitih postupanja suda i javnog bilježnika. S obzirom na komplikiranost predloženog postupka, utvrđivanje zakonskih rokova nužno u svrhu osiguranja brzine postupka, a uvezši u obzir činjenicu da se ovim prijedlogom postupak podnošenja prijedloga za ovrhu nepotrebno produžuje i da je jedno temeljni načela ovršnog postupka da se mora postupati hitno (po novom prijedlogu žurno, za što je komentar dan ranije pod novopredloženim člankom 15.).

Novopredložena zakonska odredba članka 42. stavka 1. tako ne propisuje rok u kojem je javni bilježnik obvezan izraditi nacrt rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave. Smatramo kako je potrebno odrediti rok u kojem je javni bilježnik u obvezi takav nacrt dostaviti sudu jer se u protivnom tako postupak može odgovarati unedogled. Odredba postoji i u sada važećem Ovršnom zakonu (članak 281. stavak 4.), a svrha joj je ubrzavanje postupka.

Predložena izmjena određivanja zakonskog roka odnosi se i na predloženi stavak 2. članka 42. u situaciji kada ovršenik ospori

prijedlog za ovru te će javni bilježnik elektroničkim putem spis dostaviti sudu. Isto tako novopredložene odredbe članka 43. stavka 1. i 2. ne propisuju rok u kojem je sud obvezan izraditi rješenje o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave. Smatramo kako je potrebno odrediti rok u kojem je sud u obvezi odlučiti o nacrtu rješenja o ovrsi i njegovom usvajanju jer se u protivnom isto tako postupak može odugovlačiti unedogled. Odredba postoji i u sada važećem Ovršnom zakonu (članak 281. stavak 5.), a svrha joj je ubrzavanje postupka.

Novopredloženim odredbama duplicitiraju se praktički istovjetne radnje na strani suda i bilježnika i raspodjeljuju ovlasti između njih na način koji rađa niz odugovlačenja i proturječja (primjerice, pretpostavke za donošenje rješenja o ovrsi razmatraju i sud i javni bilježnik; sud bi trebao donositi odluke koje je pripremilo izvansudska tijelo; javni bilježnik izdaje klauzulu pravomoćnosti i ovršnosti na odluku koju donosi sud; dostavu rješenja o ovrsi radi javni bilježnik, a prigovor se šalje sudu itd). Bespotrebno se uvodi još jedan stadij u kojem ovršenik može osporiti potraživanje; vrijeme ishođenja pravomoćnog rješenja o ovrsi će uz ovolike korake i angažiranje sudova višestruko produljiti; veliki ovrhovoditelji će pogotovo biti pogodjeni raspodjelom ovra svim bilježnicima – teoretski, prilikom svakog utuženja će predmeti biti raspodijeljeni na preko 300 javnih bilježnika (općinskih sudova, s druge strane, ima 34) što će otvoriti niz problema s komunikacijom (svaki predmet – zasebni javni bilježnik) jer će primjerice, kod ispitivanja pravomoćnosti, biti potrebno kontaktirati svaki javnobilježnički ured u Republici Hrvatskoj i provjeravati je li predmet pravomoćan i onda im odašiljati zahtjeve za izdavanje pravomoćnosti.

		<p>Nalaže se stoga potreba da se predviđi postupak pred samo jednim tijelom (po mogućnosti javnim bilježnikom, koji su se pokazali znatno učinkovitijima od sudova), dok se za slučaj podnošenja prijedloga za ovrhu putem računalnog sustava predlaže taj sustav povezati s odgovarajućim javnim registrima radi provjere podataka te omogućiti unos podataka u velikom broju i pregled predmeta u velikom broju.</p> <p>U odnosu na stavak 4. članak 41. novopredloženog prijedloga, a obzirom da je već propisano da javni bilježnik ovršenika obavještava i o dugovanju, bilo bi uputno da obavijest javnog bilježnika sadrži i upozorenje ovršeniku da će u slučaju bezuspješnog osporavanja dugovanja u parnici troškovi biti znatno veći.</p> <p>Članak 44.</p> <p>Povlačenje prijedloga za ovrhu predviđeno je isključivo putem suda. Navedeno će u postupcima ovre na temelju vjerodostojne isprave uvelike otežati komunikaciju između ovrhovoditelja i Financijske agencije (primjerice, ukoliko ovršenik izvansudski podmiri cijelo ili dio dugovanja).</p> <p>U tom slučaju ovrhovoditelj ne može izravno Financijsku agenciju obavijestiti o povlačenju dijela prijedloga, već o navedenom mora obavijestiti sud, međutim dok to sud dostavi Financijskoj agenciji moguće je da potraživanje već bude naplaćeno. Dodatno, nije zanemariva ni činjenica da sudovima ponekad trebaju mjeseci da Financijsku agenciju obavijesti o obustavi ili odgodi ovre.</p> <p>Članak 48. stavak 2.</p> <p>Predmetnim stavkom predviđeno je da pravomoćno rješenje o</p>
--	--	--

ovrsi Financijskoj agenciji dostavlja sud temeljem zahtjeva javnog bilježnika, a prema prijedlogu ovrhovoditelja. Nejasno je u kojem roku je javni bilježnik dužan izdati potvrdu da je rješenje o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave steklo svojstvo pravomoćnosti i ovršnosti i koji je rok za dostavu rješenja Financijskoj agenciji na provedbu. Nužno je stoga u predmetnom stavku propisati i rokove. Dodatno, postavlja se i pitanje kako javni bilježnik može izdati klauzulu pravomoćnosti i ovršnosti na rješenje o ovrsi koje postoji samo u elektroničkom obliku i to na rješenje koje nije niti izdao kao niti za čiju dostavu, i to sukladno odredbi članka 46. stavka 4. predložene zakonske odredbe možda neće biti niti nadležan.

Nadalje, moguće je da će stanje dugovanja (zbog izvansudskih uplata ovršenika) u slučaju odugovlačenja s postupanjem biti drugačije nego u trenutku zahtjeva ovrhovoditelja (danasa, a s obzirom na izravnu komunikaciju Financijska agencija – ovrhovoditelj, u pravilu se Financijskoj agenciji komunicira stanje dugovanja važeće na sam dan dostave rješenja o ovrsi na provedbu).

Članak 60. stavak 6.

Žalba protiv rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave

Ranijim predloženim zakonskim odredbama predviđena je mogućnost ovršenika osporiti nacrt prijedloga za ovru pri čemu će javni bilježnik spis elektroničkim putem dostaviti sudu koji će u predmetnoj stvari nastaviti odlučivati prema pravilima parničnog postupka. Kada sud doneše rješenje o ovrsi, isto će ovršeniku, ako se usvoji takav zakonski prijedlog, dostaviti javni bilježnik, ali žalba se ne podnosi tijelu koje je isto dostavilo, već ovršnom суду. Ukoliko dakle, ovršenik

pogrešnom tijelu podnese svoju žalbu ista se neće smatrati pravovremenom jer žalba nije podnesena nenadležnom sudu pa da bi se u konkretnoj situaciji mogla primijeniti odredba članka 113. stavka 7. Zakona o parničnom postupku, nego će ista biti podnesena nenadležnom tijelu pri čemu takvu žalbu treba odbaciti. Na ovaj način zakonodavac nije pojednostavio postupak ovrhe nego ga je tek dodatno zakomplicirao zbunivši ovršenika. Potpuno je nepotrebno u dvije različite etape ovršnoga postupka ovršeniku omogućiti da se upusti u parnicu s ovrhovoditeljem, pogotovo iz razloga što velik broj ovršenika u svojim prigovorima sadržajno i ne osporava dug nego ističe svoju tešku materijalnu situaciju, ne zna na što se dugovanje odnosi i slično. Na ovaj način ovršenika se samo izlaže dodatnim parničnim troškovima koji mogu nastati vođenjem parničnog postupka.

Članak 61. stavak 1.

Postupak u povodu žalbe protiv rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave

Predložena zakonska odredba ponovno, kao što je to slučaj i sa trenutno važećom zakonskom odredbom, ne definira što znači neobrazložena žalba. Naime, prema dosadašnjoj praksi sudovi gotovo svaki prigovor cijene kao obrazloženi. Dovoljno je da ovršenik istakne kako nije dužan i postupak se nastavlja kao povodom prigovora protiv platnog naloga. Predlažemo definirati termin neobrazložene žalbe ukoliko zakonodavac ostane kod ovako predložene odredbe, te obvezati ovršenika na dostavu dokumentacije vezano za navode istaknute u žalbi.

Članak 62. stavak 4.

Predviđeni sustav povrata pristojbe dovest će do iznimno

sporog povrata sredstava i usto opteretiti sudove. Sudovima su potrebni mjeseci da o takvim zahtjevima donose odluku, a Ministarstvu financija još i više da postupe po njima. Dodatno, propisivanjem ovakve odredbe moguće je da dođe do značajno velikog broja takvih zahtjeva. Predlažemo povrat sredstava regulirati na drugačiji način.

Članak 90.

Nedopuštenost ovrhe na nekretnini

Zadnjim izmjenama Ovršnog zakona (NN 73/2017) ovrhovoditeljima je već ograničena ovrha na nekretninama postavljanjem granice, da ovrha nije ni moguća, ako glavnica ne prelazi iznos od 20.000,00 kuna, uz propisane iznimke. U međuvremenu, od stupanja na snagu te odredbe, stupio je na snagu novi Zakon o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima koji je isto tako ograničio ovrhovoditelje u provođenju ovrhe i nametnuo im dodatne troškove. Povišenjem iznosa glavnice za duplo novim prijedlogom Ovršnog zakona, nastavlja se trend stavljanja ovrhovoditelja u položaj da su u naplati svojih tražbina ograničeni. Već sada je donošenjem novog Zakona o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima (a to će se nastaviti s implementacijom odredaba iz Zakona o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima (koji prestaje važiti stupanjem na snagu novog Ovršnog zakona) u novi Ovršni zakon), Finansijska agencija prestala s izvršavanjem velikog broja osnova za plaćanje, te je ovrhovoditeljima koji žele zaštiti svoja potraživanja, sada preostala mogućnost da ovrhu pokrenu na drugim predmetima ovrhe, moguće i nekretnini.

Međutim, povišenjem iznosa glavnice na 40.000,00 kuna to će

			<p>biti nemoguće za ovrhovoditelje poput teleoperatora čija su potraživanja većinom ispod iznosa od 40.000,00 kn. Čak je i iznos glavnice od 20.000,00 kn takve ovrhovoditelje veoma ograničio, dok će određivanje granice od 40.000,00 kn, pokretanje postupka na nekretnini učiniti nemogućim.</p> <p>Stoga predlažemo vraćanje odredbe kojom je ovrha na nekretnini dopuštena bez obzira na iznos glavnice, podredno zadržavanje iznosa glavnice od 20.000,00 kuna.</p> <p>Članak 394.</p> <p>Prijelazne i završne odredbe</p> <p>Eventualno stupanje na snagu zakona prije nego što budu i doneseni i od strane svih sudionika u postupku implementirani pravilnici koje treba donijeti dovest će do velike pravne nesigurnosti. Naime, s obzirom na to da se znatno mijenja cjelokupni ovršni postupak, podzakonski propisi doneseni na temelju Ovršnog zakona („Narodne novine“, broj 112/12., 25/13., 93/14., 55/16. i 73/17.) koji ostaju na snazi do stupanja na snagu podzakonskih propisa donesenih na temelju novog zakona neće dati odgovore na mnoga pitanja te je nužno regulirati i navedeno.</p>		
3	HRVATSKA UDRUGA ZA ZAŠTITU POTROŠAČA - HUZP	NACRT PRIJEDLOGA OVRŠNOG ZAKONA	<p>Oglasavanje na oglasnoj ploči suda je neprimjereno i nema svrhe za dužnika jer to ne čita jer niti ne zna da je netko protiv njega pokrenuo ovrhu. To ide na ruku sudovima jer se rješavaju predmeta, ali zato nema PRAVNE sigurnosti građana koji mogu biti ovršeni a da to niti ne znaju. Zašto paralelno s oblašavanjem na oglasnoj ploči ne bi se moglo poslati ovršeniku ovršni prijedlog običnim pismom koje bi poštari ubacio u poštanski sandučić bez ikakve obavijesti i potpisa.</p> <p>Zašto sudski službenici ne bi direktno dali u ruke ovršeniku</p>	Nije prihvaćen	Pravila o dostavi su propisana u svrhu potvrde trenutka primitka pismena od stane primatelja. u slučaju ubacivanja prijedloga u sandučić ne bi se znalo kada je ovršenik primio prijedlog, a

			pismo ili da mu se isporuči u organizaciji gdje je zaposlen. zastara bi se trebala pratiti po službenoj dužnosti, a ne da je svaki ovršenik prepušten sam sebi pogotovo ako ne zna da se na zastaru mora sam pozvati.		što je bitno zbog tijeka rokova za prigovor/žalbu. Dostava putem oglasne ploče je iznimka i primjenjuje se kada dva puta nije uspjela osobna dostava na adresu prebivališta ili boravišta. Sud ne pazi na zastaru po službenoj dužnosti.
4	Ivan Dušan	NACRT PRIJEDLOGA OVRŠNOG ZAKONA	Predlažem da se limitira maksimalni iznos zakonske zatezne kamate koja se može naplatiti u ovršnom postupku na 20% vrijednosti duga. Ovo stoga što se mnogo puta dešava da zatezna kamata dostigne i do 50% ili 60% vrijednosti visine duga, što ovršenika stavљa u nepovoljana položaj. Stoga smatram da bi se zakonom morao regulirati maksimum iznosa zatezne kamate i da one ne može biti veća od 20% vrijednosti duga.	Nije prihvaćen	Prijedlogom se predlaže propisati da zatezne kamate prestaju teći kada dosegnu visinu glavnice duga. Prijedlog da zatezne kamate prestaju teći kada dosegnu visinu glavnice duga nije prihvatljiv iz nekoliko razloga. Zatezne kamate su zakonom unaprijed određena naknada koja nastaje kao posljedica zakašnjenja dužnika u ispunjenju novčane obveze i teku sve do njezina ispunjenja.

Predloženo uređenje dovelo bi do obezvjeđivanja poticajne, kaznene i zaštitne funkcije zateznih kamata i utjecalo na smanjenje discipline u plaćanju. Tijek zateznih kamata nije unaprijed vremenski određen (teku od prvoga dana zakašnjenja do plaćanja) i na tijek kamata dužnik može utjecati vremenom ispunjenja obveze. U hrvatskom pravnom sustavu dužnik je zaštićen od prekomjernog plaćanja na ime kamata i to: zakonskim ograničenjem visine stope zateznih kamata i načelnom zabranom anatocizma kojom se zabranjuje obračunavanje kamata na iznos dospjelih neisplaćenih kamata. Usvajanje prijedloga da zatezne kamate prestaju teći kada

				dosegnu visinu glavnice duga je u suprotnosti sa svrhom i funkcijom kamata kao naknadom za korištenje tuđeg novca čime bi se dovela u pitanje njihova suština, te bi se u odnos vjerovnika i dužnika unijela neravnopravnost – oštetio bi se vjerovnik a privilegirao dužnik koji bi imao pravo koristiti vjerovnikov novac bez naknade.
5	Ured pučke pravobraniteljice	NACRT PRIJEDLOGA OVRŠNOG ZAKONA	<p>Sukladno Zakonu o pučkom pravobranitelju (NN 76/12), upućujemo Vam mišljenje na Obrazac iskaza o procjeni učinaka propisa za nacrt prijedloga Ovršnog zakona (dalje: Obrazac iskaza o procjeni učinaka propisa) i na Nacrt prijedloga Ovršnog zakona (dalje: Nacrt prijedloga zakona), za koje je javno savjetovanje otvoreno do 1. veljače 2019. godine.</p> <p>Pučka pravobraniteljica, putem javno prezentiranih i dostupnih informacija, pozorno prati donošenje novog Ovršnog zakona budući da Vam je, u svojem Izvješću koje je podnijela Hrvatskom saboru za 2017. godinu, uputila preporuku da se on donese i da se njime usvoji pravedan, jednostavan, jeftin, sustavno održiv i učinkovit model ovrhe, kojim će biti zaštićena procesna ravnoteža stranaka te dostojanstvo ovršenika. Pritom je</p>	<p>Primljen o na znanje</p> <p>Primljeno na znanje. Vezano za problematiku tzv. „Vječnog dužnika“ ističe se kako ovršni zakon nije materijalni propis kojim se regulira navedena problematika. Građani koji su u predmetnoj situaciji mogu koristiti institute iz Zakona o stečaju potrošača („Narodne novine“, broj 100/15. i 67/18.). U odnosu na</p>

		<p>naglasila i da u procesu donošenja novog Ovršnog zakona treba temeljito analizirati postojeće stanje te iznaći i opredijeliti se za stabilna rješenja uočenih problema, prethodno predvidjeti i procijeniti njihove dugoročne učinke te izbjegći praksu nedosljedne i kazuističke normativne aktivnosti kojom je do sada stvoren nejasan i nepregledan niz pravila čija primjena je složena čak i za pravne stručnjake.</p> <p>U tom smislu pozdravljamo pristupanje izradi ovog važnog propisa koji je, nažalost, od značajnog interesa za svakodnevni život velikog broja građana te apeliramo na dosljednost u participativnom pristupu i pružanju mogućnosti da se u okviru radne skupine te javnih izlaganja i savjetovanja, u suradnji sa svim dionicima i zainteresiranim na koje će se propis primjenjivati, iznađu najbolja rješenja za postizanje njegovih ciljeva i eliminiranje anomalija trenutnog ovršnog sustava.</p> <p>U kontekstu dane preporuke podržavamo postizanje ciljeva istaknutih u Obrascu iskaza o procjeni učinaka propisa i Nacrtu prijedloga zakona te, u mjeri u kojoj smo u mogućnosti predvidjeti njihove praktične implikacije, načelno pozdravljamo ona predložena rješenja, koja predstavljaju pozitivan iskorak u odnosu na postojeći sustav ovrhe, što možemo prepoznati u nastojanju da se unaprijedi zaštita dostojanstva ovršenika i postigne pravednija procesna ravnoteža ovrhovoditelja i ovršenika, smanje troškovi postupka, afirmira načelo razmjernosti, uvede prethodno obavještavanje dužnika prije donošenja rješenja o ovrsi, poboljša dostava pismena, otkloni zapreka za provedbu rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave izvan RH, a time i postigne kontradiktornost</p>	<p>prijedlog da se propiše obavezna odgoda ovrhe radi prodaje nekretnina dok traje parnični postupak radi utvrđenja ništetnosti ugovorne odredbe, napominjemo da je institut odgode ovrhe uređen Nacrtom dovoljno precizan za primjenu u svakoj individualnoj situaciji.</p>
--	--	--	--

		<p>postupka koji mu prethodi. Radi se o dobrodošlom pokušaju da se izravno odgovori na neke od problema, na koje pučka pravobraniteljica već niz godina ukazuje u svojim izvješćima.</p> <p>Pritom, učinak smanjenja troškova nije u dovoljnoj mjeri razvidan iz Nacrta prijedloga zakona već se na razini tvrdnje načelno obrazlaže, a posebno nije izvjesno hoće li, i u kojoj mjeri, predložena rješenja dovesti do općenitog pojeftinjenja ovršnog postupka, s obzirom na to da ne proizlazi kako bi se smanjenje troškova odnosilo i na, primjerice, postupak izravne naplate. U tom smislu predlažemo pružiti detaljnija obrazloženja te razmotriti mogućnost i svakog dodatnog rasterećenja ovršnog postupka od prekomjernih troškova.</p> <p>Iz Nacrta prijedloga zakona, međutim, ne proizlazi prijedlog rješenja za još neke važne probleme trenutnog ovršnog sustava u svezi kojih je nužno propisati snažnije mehanizme pravne zaštite.</p> <p>Stoga opet ukazujemo kako je potrebno iznacići rješenje za problem tzv. vječnih dužnika, odnosno za situaciju u kojoj se nalaze oni ovršenici koji nemaju dovoljno sredstava da bi se dug mogao naplatiti jednokratno, nego se njihovi računi blokiraju te im se novčana sredstva ovršuju sukcesivno, a redoslijed uračunavanja, prema kojem se glavnica naplaćuje nakon kamata te neograničen tijek kamata, ovršenika ostavljaju u začaranom krugu ovrhe iz kojeg nije u mogućnosti izaći. U tom smislu, iako se to općenito uređuje Zakonom o obveznim odnosima, ponovno predlažemo uzeti u obzir da Ovršni zakon regulira postupak prisilnog namirenja tražbina te u tom kontekstu razmotriti mogućnost da se njime, kao posebnim propisom, odredi redoslijed</p>	
--	--	---	--

uračunavanja glavnice prije kamata te ograničenje tijeka zateznih kamata do određenog iznosa u odnosu na visinu glavnice.

Skrećemo pozornost i na slučajeve građana koji su pod ovrhom ili im prijeti ovrha zbog tražbina proizlazećih iz ugovora o kreditu koji sadrže nepoštene ugovorne odredbe te podsjećamo kako, u kontekstu zaštite potrošača od nepoštenih ugovornih odredbi, iz sudske prakse i tumačenja Suda Europske unije proizlazi da efikasnu zaštitu predstavljaju samo oni instrumenti kojima se u konačnici sprječava da se uopće provodi ovrha na temelju nepoštene ugovorne odredbe te da ex post zaštita koja se temelji na naknadi štete zbog provedbe ovrhe na temelju nepoštene ugovorne odredbe, posebno u slučajevima kad je predmet ovrhe nekretnina, nije efikasno pravno sredstvo zaštite. Stoga predlažemo da se novim Ovršnim zakonom propiše obvezna odgoda ovrhe radi prodaje nekretnine dok traje parnični postupak koji se vodi radi utvrđenja nepoštenosti, odnosno ništetnosti ugovorne odredbe.

Ovom prigodom ponovno prenosimo iskustva građana koji nam se obraćaju pritužbama iz kojih proizlazi da ovrhu poimaju kao nepravednu te pritom posebno propituju ulogu sudionika ovršnog postupka koji nisu sud i pokazuju nepovjerenje prema institucijama što, poslijedično, slabi njihov osjećaj odgovornosti i dužnosti vraćanja duga. U tom kontekstu se gubi svijest o legitimnom pravu vjerovnika da od dužnika primi ispunjenje dospjele tražbine te građani često izražavaju dojam da ovršni postupak služi tzv. industriji duga u kojoj na njihovoj prezaduženosti profitiraju tek pojedini odvjetnici, javni bilježnici i trgovačka društva koja otkupljuju dospjela potraživanja.

		<p>Takav stav potencira opasnost od ozbiljnog i trajnog narušavanja vladavine prava kao najviše ustavne vrednote te ga je stoga nužno mijenjati, a jedan od načina je i transparentan odnos tijela javne vlasti, kao i podizanje svijesti te postizanje uvjerenja građana o opravdanosti propisanih prava i obveza u pojedinom pravnom području, u ovom slučaju vezano uz sustav ovrhe.</p> <p>Stoga bi i u postupku donošenja novog Ovršnog zakona bilo važno u javnosti konkretnije, jasnije i preciznije komunicirati koji su sve modeli i komparativna rješenja razmatrani prilikom izrade Nacrta prijedloga zakona te detaljnije upoznati javnost sa zaključima njihovih analiza kojima možete potkrijepiti odabir predloženih rješenja i postići kod građana najveći mogući stupanj uvjerenja da su ona najbolja moguća, pravedna i dostatna za postizanje predviđenih učinaka, a time i prihvatljiva onima na koje će se primjenjivati. To se, primjerice, odnosi na predloženo zadržavanje javnih bilježnika i Financijske agencije u postupku ovrhe, što u javnosti i dalje izaziva prijepor, na konkretnije analize koje ukazuju da će doći do značajnog smanjenja troškova ovršnog postupka, kao i one koje potvrđuju da će se Nacrtom prijedloga zakona doista u najvećoj mogućoj mjeri ostvariti pravična ravnoteža interesa ovrhovoditelja i ovršenika. Obrazac iskaza o procjeni učinaka propisa te Nacrt prijedloga zakona u dijelu u kojem donosi ocjenu stanja i osnovna pitanja koja se uređuju zakonom te posljedice donošenja zakona u tom smislu ne pružaju dostatna obrazloženja, pa predlažemo u tom pravcu učiniti dodatne napore, a posebno pri upućivanju prijedloga konačnog teksta u zakonodavnu proceduru.</p>	
		<p>Naime, nesporna je isključiva</p>	

ovlast zakonodavca da pojedine institute ovršnog postupka prihvati, zadrži ili ukloni iz prihvaćenog modela ovrhe, odnosno promijeni sam model, s jedinom obvezom da pritom uvažava zahtjeve koje pred njega postavlja Ustav RH, a osobito one koji proizlaze iz načela vladavine prava i one kojima se štite određena ustavna dobra i vrednote, na što ukazuje Ustavni sud RH u Odluci U-I-2881/2014 i dr. od 1. lipnja 2016. Međutim, podsjećamo i na nedavnu Odluku U-I-3197/2017 i dr. od 16. listopada 2018., donesenu povodom prijedloga za ocjenu ustavnosti Zakona o dopuni Zakona o Hrvatskoj radioteleviziji (NN 46/17. i 73/17.) u kojoj Ustavni sud RH ističe i svoje stajalište da sloboda zakonodavca u izboru ili promjeni određenog zakonodavnog modela ne znači i ne oslobađa predlagatelja zakona od obveze da u prijedlozima zakona navede dostaatna i relevantna obrazloženja, postojanje racionalnih i objektivno opravdanih razloga za odabrani model ili njegovu promjenu. Ovo stoga što je u demokratskom društvu utemeljenom na vladavini prava i zaštiti ustavnih vrednota neprihvatljivo podnosititi Hrvatskom saboru prijedloge zakona koji ne sadržavaju takva obrazloženja, jer to narušava pravnu sigurnost, unosi pravnu neizvjesnost i nepredvidljivost. Stoga prijedlozi zakonskih rješenja kojima se želi postići legitimne ciljeve moraju sadržavati potrebne podatke u smislu njihove relevantnosti i dostaatnosti, a što se osobito odnosi na slučajeve u kojima nije riječ o pukoj pravno-tehničkoj izmjeni, već o strukturalnom normativnom zahvatu kojim se u bitnome mijenja postojeći zakonodavni model. Drugim riječima, nužno je dati relevantna i konkretna obrazloženja te kvantificirati podatke na kojima predlagatelj temelji svoje tvrdnje o učincima i kojima opravdava

odabir predloženih mjera, čime postiže uvjerenje da su one prikladne za ostvarenje postavljenih legitimnih ciljeva koje se želi postići predloženim propisom. Mišljenja smo da je svršishodno ovo pravilo slijediti i u predstavljanju Nacrtu prijedloga zakona javnosti, kako bi građani imali priliku predložena rješenja razumjeti i u najvećoj mogućoj mjeri o njima postići konsenzus na društvenoj razini. Manjak transparentnog prikaza svih razmatranih modela te analiza i zaključaka koji opravdavaju odabir upravo predloženog modela ovrhe, ostavljaju prostor dalnjem nepovjerenju građana prema tvrdnjama da će usvajanjem Nacrtu prijedloga zakona doći do potrebnih promjena i uspostave pravednijeg i jeftinijeg ovršnog postupka.

Konačno, izostalo je i obrazloženje prijedloga da se novim Ovršnim zakonom obuhvate odredbe sadašnjeg Zakona o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima (NN 68/18, dalje: ZoPONS), kojeg bismo načelno mogli podržati, obzirom da smo u javnom savjetovanju prilikom donošenja ZoPONS-a zatražili da se preispita potreba donošenja posve novog Zakona o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima u tom trenutku, budući da je Ministarstvo pravosuđa tada već radilo na prijedlogu novog, cjelovitog Ovršnog zakona koji predstavlja osnovni propis kojim se ovrha uređuje i na koji se ovaj zakon naslanja. Naime, već je tada postojala velika vjerojatnost da bi donošenje novog Ovršnog zakona moglo zahtijevati dodatne izmjene i dopune ZoPONS-a. U tom smo kontekstu tada predložili razmotriti prijedlog da se provedba ovrhe na novčanim sredstvima propiše novim Ovršnim zakonom, uz prethodnu detaljnu analizu i sveobuhvatno usklađivanje s cijelim sustavom ovrhe.

Međutim, prijedlog je tada odbijen uz obrazloženje da je materija koju ZoPONS uređuje vrlo specifična i sadrži niz pravila velikim dijelom tehničke naravi te stoga opravdava donošenje posebnog zakona kojim se takva materija propisuje, kao i da takvima, uglavnom tehničkim zakonskim odredbama, po njihovoј prirodi i izričaju nije mjesto u Ovršnom zakonu. Nadalje je ocijenjeno kako je izgledno da bi, u slučaju da se provedba ovre na novčanim sredstvima ne propiše posebnim zakonom te se ova materija pokuša inkorporirati u sadržaj Ovršnog zakona, veći dio sadašnjih zakonskih pravila bio sadržan u podzakonskim aktima te bi se time bitno smanjilo razinu pravne sigurnosti i mogućnosti zaštite prava svih sudionika postupka. Posljedica je donošenje ZoPONS-a koji je stupio na snagu 4. kolovoza 2018., kao i novih podzakonskih propisa za njegovu provedbu, a koji bi već stupanjem na snagu novog Ovršnog zakona, koji se sada predlaže, trebali prestati važiti.

Budući da u ovom javnom savjetovanju u tom smislu nije dano dostatno obrazloženje odstupanja od ranije izraženog stava, kao ni detaljna procjena učinaka koji će se postići obuhvaćanjem ZoPONS-a novim Ovršnim zakonom, stječe se dojam da se nekoordinirano pristupa reguliranju materije ovršnog postupka što svakako treba izbjegći.

Jednako tako, potrebno je temeljito procijeniti i obrazložiti hoće li Ovršni zakon biti provediv s obzirom na podzakonske propise koji se trebaju donijeti tek po njegovu stupanju na snagu, kao i potrebu uspostave električkog sustava te edukacije sudionika za njegovo korištenje.

U nastavku ukazujemo na

			pitanja koja predlažemo dodatno razmotriti te Vam upućujemo daljnje mišljenje unutar komentara na pojedine odredbe Nacrta prijedloga zakona.			
6	Savez samostalnih sindikata Hrvatske	NACRT PRIJEDLOGA OVRŠNOG ZAKONA	<p>Odredba članka 189. Zakona o radu (NN br. 93/14) jasno propisuje kako je poslodavac dužan obračunavati i iz plaće radnika ustezati sindikalnu članarinu te je redovito uplaćivati na račun sindikata, a sve na zahtjev i u skladu s uputama sindikata i prethodnu suglasnost radnika koji je član sindikata. U praksi navedenu suglasnost radnika sadržava pristupnica sindikatu, čijim potpisom radnik postaje članom sindikata i ujedno daje svoj pristanak na ustezanje sindikalne članarine. Presliku pristupnice sindikat dostavlja poslodavcu, koji na taj način može ispuniti svoju zakonom propisanu obvezu.</p> <p>Od kada je 2012. godine Ovršnim zakonom omogućeno otvaranje posebnog, zaštićenog računa za uplatu zaštićenog iznosa plaće i zaštićenih primanja, veliki broj radnika opterećenih ovrhama iskoristilo je navedenu mogućnost u cilju zaštite osnovne egzistencije, međutim od tada do danas uočavamo kako sve veći broj poslodavaca iz zaštićenog dijela plaće radnika odbija ustezati i uplaćivati sindikalnu članarinu, pravdajući to navodno ograničavajućim odredbama Ovršnog zakona te strahom od mogućih kršenja istih. Sindikati, pri tome, smatraju kako Ovršni zakon u tom smislu ne propisuje nikakva ograničenja, naročito uvezši u obzir činjenicu da poslodavci raspolažu radnikovim pristankom za obračun i uplatu utvrđenog iznosa članarine na račun sindikata, ali da navedeno odbijanje poslodavaca svakako predstavlja kršenje gore navedene odredbe članka 189. Zakona o radu.</p> <p>Zbog svega navedenog, a u cilju razjašnjenja nastale situacije</p>	Primljen o na znanje	Pitanje ustezanja sindikalne članarine prilikom isplate plaće će biti razmatrane u okviru mogućih poboljšanja ovršnog postupka koji bi osigurao učinkovitu naplatu vjerovnikovog potraživanja uz zaštitu dostojanstva ovršenika.	Ujedno se ističe kako stranka ili sudionik u postupku mogu podnijeti prigovor kojim traže od suda da otkloni nepravilnosti u provedbi ovrhe ili osiguranja

		<p>tražimo mišljenje predstavljaju li odredbe Ovršnog zakona o ograničenju ovrhe u odnosu na plaću (članak 173.) i provedbi ovrhe na novčanim sredstvima izuzetim od ovrhe ili na kojima je ovrha ograničena (članak 212.) ograničenje za poslodavca prema kojem on više ne bi mogao iz zaštićenog iznosa plaće radnika ustezati i uplaćivati na račun sindikata iznos sindikalne članarine, odnosno bi li poslodavac takvim postupanjem na bilo koji način postupio protivno odredbama Ovršnog zakona? Derogiraju li navedene odredbe Ovršnog zakona odredbu članka 189. Zakona o radu iz koje proizlazi obveza poslodavca na obračun, ustezu i uplatu sindikalne članarine? Dodatno, krši li poslodavac zakon ako, temeljem prethodne suglasnosti radnika, vrši bilo kakve uskrate iz zaštićenog dijela plaće?</p> <p>Zajednički cilj sindikata i dobrog dijela poslodavaca nesumnjivo je djelovati u granicama propisanog, zbog čega nadamo Vašem što žurnijem mišljenju kako bi se uklonile postojeće nedoumice i različitost postupanja u praksi.</p>		
7	Sandra Ivić	NACRT PRIJEDLOGA OVRŠNOG ZAKONA	<p>Prvenstveno treba napomenuti da je nedopustivo da se Ovršni zakon, kao iznimno važan procesni propis koji treba štititi prava građana i omogućiti im pravnu zaštitu i efikasnost u provedbi prisilna naplate svojih tražbina, mijenja i dopunjuje u pravilu i beziznimno svake godine od donošenja prvog Ovršnog zakona 1996. godine. To dovodi da brojne prethodne izmjene nisu dostačno provjerene kako bi se mogla analizirati ocjena njihovih učinaka u praksi, a time niti ocijeniti ostvaruju li izmijenjene odredbe svoju svrhu radi koje su unesene u zakon. Naravno, to dovodi i do iznimne pravne nesigurnosti i neizvjesnosti, ali i problema za stranke u postupku koje nisu sigurne koja se pravna pravila</p>	<p>Primljen o na znanje</p> <p>Primljeno na znanje.</p> <p>Ujedno se isiče da se na osiguranje tražbine ne primjenjuju se odredbe ovrsi o nedopušteno sti ovrhe za tražbine u iznosu od 40.000,00 kn na nekretnini.</p>

primjenjuju u njihovom slučaju, odnosno povrede temeljnog načela vladavine prava zajamčenog čl. 3. Ustava RH. To je nepovoljno i za pravne profesionalce (suce, državne odvjetnike, odvjetnike, javne bilježnike i dr) ali i ostale profesionalce i sudionike (FINA, sudski ovršitelji,) gospodarstvenici i sve ostale sudionici i /ili zainteresirane osobe.

Iako predlagatelj zakona u obrazloženju prijedloga navodi kako ima u cilju pojednostaviti i modernizirati ovršni postupak, te ga „učiniti dostupnijim strankama“, predloženim se nacrtom postupak dodatno komplikira i odugovlači, a ne postiže se niti smanjenje potrebnih radnji te samim time i potrebnog vremena.

Naime, očitim povećanjem broja radnji koje su predviđene novim prijedlogom, jasno je da će strankama nastati ili dodatni troškovi, ili će se stranke odvažiti same (bez stručne pomoći) štiti svoja prava u postupku ili im prava neće biti štićena odnosno biti će im onemogućen jednostavan, lako razumljiv put do suda. Uz sve to povećanje broja radnji i kolanje spisa nedvojbeno utječe i na usporavanje rada suda i moguću potrebu dodatnog angažmana kako bi se transparentno pratilo kolanje spisa i pružanje zaštite u razumnom roku.

Posebno nije jasno kako je zakonodavac naumio da postupak bude jasniji i transparentniji, te kako bi to postigao s predloženim nacrtom izmjena i dopuna, jer ovaj nacrt nije jasan niti pravnicima s godinama iskustva, a kamoli laicima, odnosno običnim građanima kojima bi trebao biti namijenjen.

Ovršni postupak dolazi u pravilu nakon prethodnog sudskog ili drugog postupka i ishođenja

		<p>najčešće sudske zaštite kroz pravomočnu sudsku odluku - ovršnu ispravu, te bez njegove efikasne provedbe cijeli pravni postupak gubi na značaju. Naravno da je dobrovoljno ispunjenje naloženih obveza u roku za dobrovoljno ispunjenje u nekim pravnim sustavima i društвima pravilo, no to još uvijek nije slučaj i u hrvaskom pravnom sustavu gdje se veliki dio ishođene zaštite pojedinaca ostvaruje kroz ovršni postupak.</p> <p>Dakle, ovršni postupak mora biti efikasan, dostupan, razuman, uravnotežen, siguran i provediv, jer se u protivnom gubi svrha i vođenja parničnih postupaka u kojima građani traže i ishode zaštitu svojih prava, što posljedično dovodi do toga da građani gube povjerenje u cjelokupni pravni sustav (ako ga nisu već u cijelosti izgubili). Naime, zašto bi stranke uopće tražile zaštitu svojih prava pred sudom, ako već znaju da će morati godinama voditi sudski postupak i plaćati troškove iako su u pravu, te nakon toga neće moći faktično ostvariti svoje pravo za koje su se izborili, jer im to ovršni zakon ne onemogućuje.</p> <p>Efikasnost postupka se ne postiže uvođenjem obrazaca i obvezivanjem, odnosno natjeravanjem stranaka da svoju komunikaciju sa sudom ostvaruju isključivo putem obrazaca, jer u suprotnom neće moći ni na koji način ostvariti svoje pravo.</p> <p>Upravo suprotno, takvim se postupanjem narušava pravo na pristup суду kao ustavnopravna i konvencijska kategorija i temelj prava na pravično suđenje propisanog čl. 29. Ustava RH i čl. 6. Europske konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda, uvodi se pretjerani formalizam u postupak koji će imati za posljedicu nemogućnost stranaka da na bilo koji način ostvare svoja prava pred sudom,</p>	
--	--	--	--

		<p>ograničavaju se prava stranaka uvjetovanjem tehničkim i informacijskim vještinama te tehničkom opremljenošću (odredbe čl. 9., čl. 16., čl. 40. Nacrta zakona), što ni na koji način ne pridonosi niti efikasnosti, niti jednostavnosti postupka.</p> <p>Naime, efikasnost se postiže rasterećenjem stranaka i suda u pogledu radnji koje moraju obaviti i ubrzanjem rada suda, a ne nepotrebnim i nikad traženim dalnjim komplikiranjem postupka kroz dodatna pravila o obrascima, ili kroz novo predloženo postupanje po prijedlogu za ovru na temelju vjerodostojne isprave kada predmet kruži od suda pa do javnog bilježnika pa do stranke, pa opet do bilježnika a zatim do suda, pa do stranke. Takvo postupanje sigurno ne pridonosi niti pojednostavljinju niti efikasnosti a niti nižim troškovima jer se objektivno broj radnji i nečiji rad multiplicira. Sve stranke koje nemaju pristup internetu, nisu u mogućnosti predlagati ovru elektroničkim putem, pa su de facto su stavljene u nejednak položaj u odnosu na ostale, te im je pristup sudu, odnosno pravo na pravično suđenje ne samo ograničeno, već i onemogućeno.</p> <p>Nadalje, ako je zakonodavac htio u što većoj mjeri smanjiti troškove ovra, nije jasno zašto nije intervenirao na način da smanji iznimno visoke naknade FINA-e za provedbu bilo koje ovršne radnje, koje su uvedene posljednjim izmjenama i dopunama Zakona o provedbi ovra na novčanim sredstvima 2018. godine, odnosno Pravilnika o načinu i postupku provedbe ovra na novčanim sredstvima (NN 71/18) a kojima je izmjenama naplata tražbina postala dodatno ograničena, otežana i skuplja. Predmetni podzakonski akt Ministra finansija nije bio na javnoj raspravi, ali je prilikom javne</p>	
--	--	---	--

		<p>rasprave o ZID-u Zakona o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima iz 2018. godine bilo naglašavano smanjivanje a ne znatno poskupljenje troškova provedbe ovrhe pred FINOM kao zakonom predviđeni prvenstveni ovršni postupak na novčanim sredstvima te za obje stranke ovršnog postupka najpovoljniji, najbrži i najjeftiniji. (jer se sudska ovrha na drugim predmetima i sredstvima ovrhe ne može ni predložiti ako nije bila prethodno pokušana ovrha na novčanim sredstvima uz sudjelovanje FINE) Financijska agencija je pokazala da može podjednako postupati po osnovama za plaćanje neovisno bila njihova naknada 100,00 kn, koliko je iznosila posljednjih 8 godina prije navedenih izmjena i dopuna Zakona, ili 5.000,00 kn koliko može iznositi postojeća ako se zahtijeva prisilna naplate tražbine većeg iznosa. Međutim, ovo drastično poskupljenje troškova ovrhe suprotno je proklamiranim ciljevima.</p> <p>U pogledu predloženog nacrta novog OZ-a, treba istaknuti da, osim što će strankama biti dodatno otežano postupanje zbog nametanja dodatnih obveza, neopravdano se odstupa od načela da dužnik odgovara za svoje obveze cjelokupnom svojom imovinom, te se potiče dužnike koji nisu dobровoljno ispunili svoje dospjele obveze, da nastave s kršenjem temelja obveznog prava i prava općenito. To stvara nedopuštenu diskriminaciju u odnosu na one poštene i fer pojedince i dužnike koji se trude te uredno ispunjavaju svoje preuzete obveze sukladno zahtjevima pravnog poretku, i one druge koji ga krše, a takva situacija nije dobra niti za dužnike koji uredno ispunjavaju svoje obveze, niti za vjerovnike, a time niti za društvo u cijelini. Time se potiče pravni nered, nejednakost i nepravda a samim time i nepovjerenje u pravosuđe i</p>	
--	--	--	--

vladavinu prava. Niti jedan zakon ne bi smio poticati na nepoštivanje pravnog poretku.

Dakle, predloženim izmjenama u pravilu se ide „na ruku“ dužnicima koji ne ispunjavaju, niti ne žele ispunjavati svoje dospjele obveze iako to često mogu. Predložene izmjene će u konačnici najviše štetiti osobama koje poštuju pravni poredak, vladavinu prava, te uredno i dobrovoljno ispunjavaju sve svoje obveze te koji omogućavaju uredno funkcioniranje i financiranje društva (plaćaju usluge koje su zatražili, robu koju su kupili, odvoz komunalnog otpada, poreze, prikeze, komunalne naknade i druga javna davanja kako bi društvo moglo funkcionirati u potpunosti). Naime, takve će se osobe, prije ili kasnije, naći u situaciju da su primorani pred sudom štititi svoja prava, te da su primorani pokretati postupke prisilne naplate protiv dužnika koji izbjegavaju plaćanje svojih obveza, a koje svoja prava neće moći ostvariti zbog nepravičnog i neefikasnog sustava. Povisivanjem granice za dopuštenost ovrhe na nekretnini na 40.000,00 kn neopravdano se ide na štetu ovrhovoditelja jer je to prilično visok iznos za obične građane, mikro i male poduzetnike, a imajući u vidu da ovršenik može imati i više nekretnina od kojih možda neke vrijede upravo toliko ili manje od toga, pa se ne može reći da bi se „narušila pravična ravnoteža“ između tražbine i vrijednosti nekretnine. Dobrovoljno ispunjenje obveza je temeljno pravno pravilo koje pravni poredak treba štititi. Uz to i dalje vrijedi temeljno pravilo da dužnik za svoje obveze odgovara cjelokupnom svojom imovinom i na njemu je da je prvenstveno dobrovoljno unovči i podmiri pravovremeno svoje obveze i bez djelovanja pravosudnog sustava pa tako i bez ovrhe. To je poruka koja

treba biti i preventivno djelovanje pojedinog zakona a ne suprotno.

Nema opravdanja da vjerovnik sa tražbinom od 20.000,01 kn ili 40.000,01 kn može ostvariti svoju tražbinu od toga da se onog s 19.999,00 kn ili 39.999,00 kn tj. neznatno manje onemogući u jednakom ostvarivanju prava. To je pravno nedopustivo.

Uopće poticanje neispunjavanja obveza tj. predviđeno ograničavanje predstavlja nepotrebno i sustavno onemogućavanje pojedinih vjerovnika da ostvare svoje tražbine a time i zaštite svoje pravo vlasništva.

Nadalje, nema razloga da se takva ograničenja primjenjuju na sve nekretnine dužnika, već bi bilo puno pravednije i smislenije da ovrhovoditelj s nižom tražbinom može pokrenuti ovrhu na nekretnini ovršenika u kojoj isti ne stanuje, ili na nekretnini koja je poljoprivredno zemljište i slično, a sve kako bi se spriječile zloupotrebe prava od strane dužnika koji imaju više nekretnina u svojem vlasništvu i koji nemaju namjeru plaćanja svojih obveza.

Uostalom svakako treba dopustiti osnivanja prisilnog založnog prava za sve pa i manje tražbine. Tako se neki pojedinci stavljuju u nejednak položaj npr. kod tražbina s jednogodišnjim rokom zastare iz čl. 232. ZOO-a npr potraživanja za zbrinjavnje komunalnog otpada odnosno javna usluga prikupljanja mješanog komunalnog i biorazgradivog komunalnog otpada, isporučenu el. energiju, plin, vodu kad je isporuka odnosno usluga obavljena za potrebe kućanstva. Naime npr. javna usluga prikupljanja mješanog komunalnog i biorazgradivog komunalnog otpada veže se uz nekretninu za koju se ista pruža, pa je stoga neodrživ sustav gospodarenja otpadom u kojem vlasnici/korisnici nekretnina neće biti poticani da iste plaćaju, niti

će im na nekretnini moći biti zasnovano prisilno zašto pravo ili provedena ovrha a iznosi u zbroju za godinu dana neće dosezati predviđene limite od 20.000,01 kn ili 40.000,01 kn. Međutim, sustav javnih usluga mora funkcionirati pa će usluga poskupiti i plaćati će je skuplje upravo oni uredni korisnici kod kojih nema potrebe za provođenje ovrhe za takvu pruženu uslugu. To je svakako nepravedan sustav koji ne potiče i ne nagrađuje uredne i poštene potrošače i poduzetnike koje bi trebalo nagraditi.

Predloženim izmjenama upravo suprotno najviše profitiraju baš oni koji nemaju nikakvu namjeru plaćanja svojih dospjelih obveza, pa se društvo u cijelini navodi na takva postupanja što nikako nije dobro za pravednu i poštenu podjelu tereta financiranja i funkcioniranja društva.

Svaka daljnja povećanja postojeće zaštite ovršenika dovodi do toga da ovrha na nekretnini postaje neprovediva.

Takvim izmjenama teško se narušava načelo razmjernosti i proporcionalnosti, te se ovrhovoditelje koji nisu krivi za ovršni postupak, već su isti morali pokrenuti jer im tražbine nisu bile dobrovoljno podmirene, dovodi u izrazito težak i neravnopravan položaj, te se narušava pravična ravnoteža u postupku.

Naime, svrha je ovršnog postupka da se ovrhovoditelju omogući efikasna naplata njegove tražbine, a ne da ga se u potpunosti onemogućuje, ili da ga se konstantnim nametanjem sve većih i težih obveza bez razumnih razloga dodano ograničava. Dakle, potrebno je uvesti stvarnu pravičnu ravnotežu između prava ovrhovoditelja da štiti svoja prava iz ovršne isprave“ i svoju imovinu te prisilno ostvari svoje dospjelo potraživanje s jedne

strane, kao i prava ovršenika na zaštitu dostojanstva i prava na dom s druge strane, a koja je predloženim izmjenama grubo narušena na štetu ovrhovoditelja.

Treba napomenuti da je i u praksi Europskog suda za ljudska prava utvrđena obveza država da osiguraju sustav ovrhe presuda koji je djelotvoran kako na razini prava, tako i u praksi, te osigurati njihovu ovrhu bez neopravdanih odgoda (Mužević protiv Hrvatske, br. 39299/02 od 16.11.2006. g.; Fuklev protiv Ukrajine, br. 71186/01 od 07.06.2005. g.), a sve u svrhu konačnog i faktičnog ostvarenja čl. 6. Europske konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda. Nastavno, u praksi ESLJP-a utvrđeno je da se ovrha presude koju donese bilo koji sud mora smatrati sastavnim dijelom pravičnog suđenja u smislu čl. 6. Konvencije (Hornsby protiv Grčke od 19.03.1997. g.; Zappia protiv Italije od 26.09.1996. g.).

Također, podsjeća se na zahtjeve određenosti i preciznosti pravnih normi koje su u predloženim izmjenama izostale, kao što je u čl. 5. st. 2., čl. 6., čl. 90. st. 2. i 3. Nacrtu zakona, što u praksi može dovesti do pravne neizvjesnosti, do povreda načela vladavine prava, ali i do moguće arbitarnosti suda te nedopuštene diskrecije suda pri odlučivanju zbog nejasnih kriterija i nepreciznosti takvih normi. Dakle, nisu propisani jasni kriteriji na temelju kojih bi sud mogao ocjenjivati „pravičnu ravnotežu“, pa se nameće суду arbitarno postupanje. U tom se smislu upućuje na stavove Ustavnog suda RH koji ukazuju da je arbitarnost „vrsta legalizirane samovolje“, te je takvo ponašanje apsolutno zabranjeno (Ustavni sud U-I-4405 12013 i U-II-322212014 od 31. 3.2015. Izv; U-I-288112014 od 1. 6. 2016. Izbor Us

			2016126.)		
			<p>Također, predloženim izmjenama nije uveden niti jedan mehanizam kojim bi se ostvarilo ubrzavanje rada suda, a jedina odredba koja je nametala obvezu suda da odlučuje u razumnom roku i u skladu s načelom hitnosti ovršnog postupka (čl. 80.a sadašnjeg Ovršnog zakona), je uklonjena u predloženim izmjenama zakona. Dakle, načelo hitnosti postupka je temeljna pretpostavka efikasnosti postupka, a ne uvođenje brojnih obrazaca na silu koji nikome ne olakšavaju rad, te nametanja dodatnih obveza sudu i strankama koji će neminovno dodatno usporiti postupak.</p>		
			<p>Vezano uz cjelokupne troškove postupka jasno je da se objektivnim povećanjem cirkuliranja spisa i dostave raznih pismena različitim sudionicima objektivno povećava i broj raznih radnji i troškovi istih bez obzira tko ih plaća.</p>		
			<p>Nadalje, jasno je kako iz poštenog rada svih profesionalaca (dostavljača, sudaca, sudskih namještenika, državnih odvjetnika i namještenika, javnih bilježnika i njihovog administrativnog osoblja, odvjetnika i njihovih radnika, radnika FINE i dr) treba biti moguće podmiriti rashode/troškove nužne i potrebne za obavljanje pojedinog posla (materijalni i dr troškovi) te treba biti moguće podmiriti i doprinose i javna davanja i poreze i neto plaću tih profesionalaca. Pri tome je još dodana razlika da li se ti profesionalci financiraju isključivo iz državnog proračuna ili samo iz cijene usluga koje pružaju. Ukoliko je to iz cijene usluga koje pružaju, a za koje država propisuje cijenu, tada takva cijena ukoliko država neće sufinancirati s druge strane mora biti razumno i ekonomski</p>		

			<p>opravdana i održiva i ne smije dovoditi do gubitaka u poslovanju.</p> <p>Stoga se isitče da je minimalna plaća od 01.01.2019. g u bruto iznosu od 3.750,00 kn, pri čemu je satnica 23,49 kn ako je ukupan mjesecni broj radnih sati 160.</p> <p>Dakle, na tu cijenu treba dodati i sve ostale troškove te uzeti u obzir koliko i kojeg posla se može realno pružiti po propisanoj cijeni.</p>		
8	Biserka Meštrović	NACRT PRIJEDLOGA OVRŠNOG ZAKONA	<p>Ovesti zastaru od tri godine, pogotovo ako vjerovnici nesmetano posluju, smanjiti drastično zatezne kamate, naplaćivati najprije GLAVNICU, pa tek onda kamate. Ukinuti nasljedivanje dugova. U potpunosti ukinuti utjerivače dugova, ovršnu mafiju, UKINUTI FINU. Hanžekovićev lihvarski ured nema što raditi u pripremi zakona, to je za DORH, jer ako može lihvar sudjelovati u tome, to je onda zakon mafije protiv naroda. Sa javnih bilježnika prebaciti na sudstvo. Donjeti zakon koji bi štitio građane, a ne ugrožavao njihova osnovna ljudska prava. Omogućiti blokiranim da mogu zarađivati , jer u protivnom je to zatvoreni krug i van svake je pameti. Ovakvim zakonom protiv prava čovjeka na dostojanstven život narod navodite na to da se dogodi Paris ili Beograd, a onda će pasti i vaše pozicije, te moći da gurate narod u ponor.</p>	Nije prihvaćen	<p>Prijedlog koji se odnosi na promjenu načina uračunavanja (da ako dužnik pored glavnice duguje i kamate i troškove da se prvo namiruje glavnica, potom troškovi a na kraju kamate) nije prihvatljiv iz nekoliko razloga.</p> <p>Prema važećem uređenju kada dužnik pored glavnice duguje kamate i troškove uračunavanje se obavlja na način da se prvo namiruju troškovi, zatim kamate i napokon glavnica.</p> <p>Troškovi trebaju imati prednost pred kamatama i glavnicom zato što</p>

troškovi izravno opterećuju vjerovnika bez obzira na to hoće li imati uspjeha u namirenju kamata i glavnice. Kamate imaju prednost pred glavnicom zato što bi se djelomičnom isplatom glavnice smanjile kamate te zbog zabrane anatocizma (zabрана обрачунавања камате на камате). Prihvaćanje predloženog rješenja značilo bi da namirenjem glavnice kamate na iznos glavnice prestaju teći, dok bi se dužnik i nadalje koristio novčanim sredstvima vjerovnika nepodmireni m na ime kamata na koji zbog zabrane anatocizma kamate ne teku. U odnosu na zaštitu potrošača, u uređenju visine stope zateznih kamata već je uvažena činjenica njihovog

					posebnog položaja odnosno zaštite jer je stopa zakonskih zateznih kamata za potrošače niža od stope zateznih kamata predviđenih za odnose iz trgovačkih ugovora i ugovora između trgovca i osobe javnog prava.
9	Damir Gabre	NACRT PRIJEDLOGA OVRŠNOG ZAKONA	Postupak pokreće vjerovnik, stoga vjerovnik mora snositi troškove postupka za koliko će se umanjiti i njegovo potraživanje. Vjerovnik mora snositi troškove postupka jer je morao znati da postoji mogućnost otežane naplate potraživanja što ulazi u rizik poslovanja. Na ovaj način bi se otklonile zloupotrebe OZ kojih smo svjedoci i koji služe za dodatnom zaradom i ekstra profitom.	Primljen o na znanje	Primljeno na znanje. Nije jasna primjedba da bi vjerovnik trebao biti sankcioniran troškovima postupka jer dužnik nije podmirio tražbinu u roku dospijeća. Također nije jasno na koji način bi vjerovnik trebao znati da postoji mogućnost otežane naplate u trenutku dok tražbina još nije dospijela.
10	Mario Balta	NACRT PRIJEDLOGA OVRŠNOG ZAKONA	Izbaciti iz postupka javne bilježnike i FINA-u. Zaštititi jedinu nekretninu od ovrhe neovisno o iznosu duga. Uvesti E-ovrh gdje svaka strana snosi svoj trošak. Obavijestiti dužnika i povratni mehanizam da je obavijesti primljena od strane dužnika. U potpunosti izbaciti mogućnost blokiranja računa. Blokirani građanin može samo na crno raditi i nikada ne otplatiti	Nije prihvaćen	Istiće se kako zbog broja ovršnih postupaka koji se očekuju nije moguće prebaciti sav posao isključivo na sudove, već se dio posla

			svoj dug. Zabraniti rad agencijama za naplatu potraživanja.		raspoređuje na javne bilježnike i FINA-u kao provedbeno tijelo. Nekretnina u kojoj ovršenik stanuje je zaštićena od ovrhe uz iznimku da ako se njezinom prodajom može namiriti ovrhovoditelj i ovršeniku se osigurati druga nekretnina prikladna za stanovanje, u kom slučaju nije opravdano onemogućivati ovrhovoditelju da naplati svoju tražbinu jer se time ne ugrožava egzistencija ovršenika, U odnosu na blokadu računa navodi se kako svaki ovršenik ima mogućnost otvaranja zaštićenog račura na koji može primati dio primanja izuzetih od ovrhe.
11	Ivan Špiranović	NACRT PRIJEDLOGA OVRŠNOG ZAKONA	Drastično smanjiti trošak/naknadu za pokretanje ovrhe, te da taj trošak umanjuje glavnici duga. Time bi se spriječila inflacija ovrha koje se pokreće samo radi nabijanja odvjetničko/javnobilježničkih troškova. Time bi svaki vjerovnik ugradio mogući trošak ovrhe i odvjetnika u cijenu proizvoda i to	Prihvaćen	Predloženim zakonskim rješenjima smanjuju se troškovi postupka na način da se brišu odredbe o određivanju predvidivih

			je jednostavno rizik poslovanja.		troškova postupka, potvrda o ovršnosti se izdaje automatizmom, slijedom čega više nema troška izdavanja te potvrde. Uz navedeno, Zakonom se fiksiraju sudske pristojbe na rješenje o ovrsi.
12	Ivan Špiranović	NACRT PRIJEDLOGA OVRŠNOG ZAKONA	Bezuvjetna APSOLUTNA zastara bez obzira na tijek naplate maksimalno do 6 godina.	Nije prihvaćen	Pitanje zastare potraživanja ne uređuje se Ovрšnim zakonom.
13	Ivan Špiranović	NACRT PRIJEDLOGA OVRŠNOG ZAKONA	<p>Ovhu bi morao pokrenuti i voditi isključivo sud na temelju odgovarajuće isprave koju može zaprimiti elektroničkim putem ili fizičkim putem tj. poštom. Također sud bi trebao obavijesti ovršenika pismeno na temelju prebivališta i putem sustava e-građani.</p> <p>Naknadu za provođenje postupka odrediti u minimalnom postotku od max 1% od iznosa glavnog duga, te tu istu naknadu naplatiti iz glavnice i istu umanjiti za visinu naknade.</p> <p>Objašnjenje: Sud je služba tj. servis građana koji je organiziran da bi uređivao i omogućavao provođenje prava i pravde za te iste građane zbog kojih postoji. Pravni sustav se financira iz sredstava koje država prikupi naplatom poreza, poglavito PDV-a koji je 5. najveći na svijetu.</p> <p>1.Butan (50%) 2.Džibuti (33%) 3.Burma/Mianmar (30%) 4.Mađarska (27%). Taj isti PDV plaćaju ti isti građani zbog kojih sud postoji. Budući da nismo porezna oaza sa minimalnim porezima, gdje bi svaku radnju institucija trebalo dodatno financirati, nego sustav je već dovoljno financiran od građana porezno opterećenima na</p>	Primljen o na znanje	Primljeno na znanje. Pitanje troškova postupka biti će riješeno uredbom Vlade Republike Hrvatske.

			svakom koraku. Upravo zbog toga sudska pristojba mora biti maksimalno 1%. Znači bez Fine, odvjetnika, javnih bilježnika i ostalih društvenih parazita.		
14	Općinski građanski sud u Zagrebu	NACRT PRIJEDLOGA OVRŠNOG ZAKONA	<p>Primjedbe - komentari na nacrt prijedloga Ovršnog zakona podnositelja Općinski građanski sudu u Zagrebu</p> <p>~ Članak 6. - Načelo razmjernosti. Načelo pravičnosti Odredbe ovog članka nisu jasne, jer nije definirano kako i kada će sud ocijeniti je li narušena pravična ravnoteža između interesa stranaka. Praktično, sud odlučuje o prijedlogu za ovruh prema sadržaju kako ga je definirao ovrhovoditelj, pa ostaje nejasno da li će sud u slučaju u kojem smatra da je narušena pravična ravnoteža između interesa stranaka, prije odlučivanja o prijedlogu ili tek kasnije tijekom postupka, provesti određene radnje u cilju utvrđivanja narušenja pravične ravnoteže između interesa stranaka. Navedena odredba sigurno dovodi do odugovlačenja postupka bilo u fazi podnošenja prijedloga, bilo kasnije, jer uvodi dodatnu nužnost dokazivanja činjenica.</p> <p>~ Članak 7. - Promjena predmeta i sredstva ovrhe Sukladno sadašnjem zakonskom uređenju, za predlaganje promjene predmeta i sredstva ovrhe, preduvjet je da ranije rješenje o ovrsi postane pravomoćno. Takvo je rješenje logično, stoga što nastavak ovrhe na temelju novog rješenja prepostavlja pravomoćnost ranije donesenog rješenja o ovrsi.</p> <p>~ Članak 16. - Stavak 6 - Sudska dostava Pojam bezuspješne dostave nije definiran. Sukladno postojećoj praksi (stav Vrhovnog suda Republike Hrvatske), dostava pismena s naznakom obaviješteni nije</p>	Djelomično prihvaćen	Prihvaća se prijedlog za izmjenu članka 7., članka 39. stavka 2., članka 45. stavka 2., članka 48. stavka 2., definiranja roka u člancima 40. - 43., dok će se ostali prijedlozi uzeti u razmatranje u okviru poboljšanja odredbi koje bi osigurale uravnotežen ovršni postupak.

		<p>podigao pošiljku ne smatra se bezuspješnom, već neurednom dostavom.</p> <p>Potrebno je definirati rok koji ne može biti kraći (primjerice od 30 dana), ni duži (primjerice od 60 dana), radi poštivanja načela hitnosti i onemogućavanja odgovlačenja postupka.</p> <ul style="list-style-type: none"> ~ Članak 17. - Troškovi postupka Potrebno je definirati rokove koje sud određuje za predujmljivanje troškova postupka, primjerice ne kraći od 8 dana, ni duži od 30 dana. U praksi je nemoguće ispoštovati rok od 8 (nekada i 15) dana za uplatu, primjerice predujma za vještačenje. <p>Stavak 6 - Prijedlogom je nepotrebno zakompliciran postupak postavljanja zahtjeva za naknadu troškova - neživotno je da će za svaki trošak koji ovrhovoditelj imao tijekom provedbe postupka, morati zatražiti naknadu u roku od 8 dana od kada je nastao - na taj način sudske će spis biti zatrpan zahtjevima stranaka za naknadu troškova i donosit će zasebno rješenje o trošku za svaki pojedinačni trošak. Dosadašnje zakonsko uređenje se u praksi pokazalo vrlo uspješnim, da se o troškovima odlučuje po dovršetku postupka (ili obustave postupka), a taj se zahtjev postavlja u određenom roku (15 ili 30 dana).</p> <ul style="list-style-type: none"> ~ Članak 39. Stavak 2 - Sadržaj prijedloga za ovru Nužno je definirati rok na 8 dana (čl. 448. st. 2. ZPP-a). ~ Članci 40. - 43. Predviđeni postupak pri donošenju rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave je nepotrebno komplikiran, a radnje se preklapaju i ponavljaju. Dakle, prijedlog za ovru se podnosi sudu, a sud ga povjerava u rad javnom bilježniku i istovremeno ga proslijedi nadležnom tijelu koje vodi javnu knjigu, upisnik ili očevidnik radi upisa zabilježbe
--	--	---

prijedloga za ovrhu radi očuvanja prednosnog reda.

To praktično znači da po predmetu MORA raditi sudac/sudski savjetnik jer upis zabilježbe ne određuje sudski službenik. To dalje praktično znači da se po prijedlogu za ovrhu mora formirati predmet (elektronički ili papirnat) i dodijeliti mu broj i rješavatelja. Kad se predmet dodijeli javnom bilježniku, on prvo ispituje da li je ovršni prijedlog potpun, dopušten ili osnovan i donosi nacrt odgovarajuće odluke.

Zatim sud (znači da se predmet vratio sudu, da li istom rješavatelju, i pod kojim brojem?) ispituje da li je nacrt osnovan što znači da dolazi do ponovnog provjeravanja priedloga.

Za napomenuti je da nisu određeni nikakvi rokovi u kojima bi sud i javni bilježnik trebali postupati.

Načelna je primjedba da sud DONOSI odluke, a ne potpisuje nacrte odluka drugih tijela.

ˇ Članak 45. Stavak 2. - Rješenje o ovrsi

Nužno je definirati rok na 8 dana.

ˇ Članak 48. Stavak 2.
Javni bilježnik ne može izdavati potvrdu pravomoćnosti na odluku koju je donio sud.

ˇ Članak 50. Stavak 3.
Nerazumno dug period za nemogućnost provedbe ovrhe radi iseljenja, predlaže se period od 15. prosinca do 15. veljače. Nacrtom zakona određen je termin koji se kalendarski ne poklapa sa godišnjim dobom (zimom) kada bi zbog vremenskih uvjeta trebalo ne provoditi iseljenja - navedene okolnosti sud uobičajeno ima u vidu - vremenske, subjektivne i sve druge okolnosti na koje pazi prilikom provedbe iseljenja, sve na način da provedba ovrhe bude što manje otegotna za ovršenika.

Tako se iseljenja ne provode kada je vrlo hladno, kada pada

			<p>snijeg, prije Božića, Nove godine i Uskrsa, pred kraj školske godine i slično.</p> <p>Ukoliko se iseljenja ne bi provodila pet mjeseci u godini, dodajući tome ljetne mjesecе (srpanj i kolovoz), došlo bi do velikog zastoja u radu na predmetima te do problema tehničke i organizacijske naravi.</p>	
			<p>ˇ Članak 58. Stavak 6.</p> <p>Nepotrebno komplikiranje da je nužan prijedlog ovršenika, dovoljno bi bilo određenje po službenoj dužnosti.</p>	
			<p>ˇ Članak 60. Stavak 1 i stavak 5</p> <p>Nužno je definirati rok na 8 dana.</p>	
			<p>ˇ Članak 70. i članak 73.</p> <p>Trebalо bi precizno odrediti maksimalno vrijeme na koji se može ovrha odgoditi, a kod prijedloga za odgodu ovrhe temeljem suglasnosti stranaka i koliko puta se ona može odrediti.</p>	
			<p>ˇ Članak 77. Stavak 5.</p> <p>Navedena je odredba u koliziji s odredbama ZPP-a - postupak koji je u prekidu mora biti nastavljen da bi mogao biti obustavljen.</p>	
			<p>ˇ Članak 103.</p> <p>Nužno je zakonom definirati iznimke za provedbu usmene dražbe, odnosno povezati s odredbom čl. 108. st. 1., koja propisuje da će sud provesti usmenu dražbu uz suglasnost stranaka.</p>	
			<p>ˇ Članak 104. Stavak 3.</p> <p>Potreбно je odredbu uskladiti s odredbama Pravilnika o načinu i postupku provedbe prodaje nekretnina i pokretnina u ovršnom postupku.</p>	
			<p>ˇ Članak 111.</p> <p>Stavak 2 - kupac daje osiguranje u skladu s uvjetima iz ugovora neposrednom pogodbom.</p> <p>Stavci 4, 5 i 6 - nepotrebno zakomplikirano, potrebno uskladiti s odredbama Pravilnika</p>	

		<p>o načinu i postupku provedbe prodaje nekretnina i pokretnina u ovršnom postupku.</p> <p>ˇ Članak 118. Stavak 1. Uplata se vrši na račun suda ili Agencije, ne samo suda.</p> <p>ˇ Članak 138. Potrebno definirati da li sud odlučuje rješenjem ili zaključkom.</p> <p>ˇ Članak 212., Stavak 1. i 2. Predloženom odredbom članka 212. stavak 1. OZ-a propisano je da ovrhovoditelj stječe založno pravo na ovršenikovo tražbini prema bankama u trenutku dostave sudskega rješenja o ovrsi Financijskoj agenciji, a predloženim člankom 212. stavak 2. OZ-a je propisano da je pljenidba tih novčanih sredstava provedena trenutkom dostave naloga Financijske agencije banci. Obzirom je opće pravilo da se založno pravo stječe u trenutku zapljene, a tražbina je zaplijenjena u trenutku dostave rješenja o ovrsi ovršenikovom dužniku (predloženi članak 191. stavak 2. i 3. OZ-a), u slučaju kada ovru provodi Financijska agencija na način da ista na temelju rješenja o ovrsi izdaje nalog bankama da zaplijene novčana sredstva na ovršenikovim računima, analognom primjenom predloženog članka 191. stavak 2. i 3. OZ-a, trenutak pljenidbe ovršenikove tražbine jest trenutak dostave naloga Financijske agencije banci, slijedom čega bi u tim postupcima, a obzirom na opće pravilo iz predloženog članka 191. stavak 2. i 3. OZ-a, i založno trebalo biti stećeno u trenutku pljenidbe, dakle u trenutku dostave naloga Financijske agencije banci. Stoga smatramo da nema razloga da se založno pravo ne stječe trenutkom pljenidbe i u slučaju kada se ovra provodi putem Financijske agencije.</p> <p>ˇ Članak 212. st. 3.</p>	
--	--	---	--

		<p>Odredbom predloženog članka 212. stavak 3. OZ-a propisana je podjela iznosa sudske pristojbe između suda, Financijske agencije i banaka u slučaju kada se ovrha provodi na temelju rješenja o ovrsi koji je donio sud.</p> <p>Prije svega smatramo pogrešним da se iz iznosa sudske pristojbe naplaćuje angažman Financijske agencije i banaka i to ne samo zato jer je sudska pristojba naknada za angažman suda u određenoj pravnoj stvari, već i iz razloga što su Financijska agencija i banke pravne osobe, a ne tijela državne vlasti.</p> <p>Međutim, ako je zakonodavac odlučan u propisivanju navedene odredbe, smatramo da bi u tom slučaju trebao biti izmijenjen omjer naknade koji se dijeli između Financijske agencije i suda budući iz odredbe predloženog članka 212. stavak 3. OZ-a proizlazi da bi od ukupnog iznosa sudske pristojbe sudu u konačnici pripalo 20%, dakле tri puta manje nego Financijskoj agenciji. Naime, sud donosi rješenje o ovrsi, upravlja ovršnim postupkom i odlučuje o njegovom okončanju. Unatoč sudjelovanju Financijske agencije, u praksi je dobro poznato da se angažman suda u takvим ovršnim postupcima ne svodi samo na donošenje rješenja o ovrsi i rješenja o zaključenju postupka, već i na niz drugih radnji koje se moraju poduzeti u međuvremenu. Zbog navedenog, a obzirom bi podjela iznosa sudske pristojbe, koji iznos predstavlja naknadu za rad suda i drugih pravnih osoba uključenih u ovaj postupak, trebala biti određena razmjerno konkretnom angažmanu suda, Financijske agencije i banaka u ovršnom postupku, ovakva podjela sigurno nije pravilan odraz njihovog realnog angažmana u ovršnom postupku, a, osim toga, neprimjereno i neosnovano umanjuje vrijednost rada suda koji je tijelo državne vlasti i (ipak) glavni čimbenik u provedbi</p>	
--	--	--	--

ovršnog postupka.
Isto tako smatramo da bi, u svrhu izbjegavanja različitih tumačenja navedene odredbe, bilo dobro navesti da pravo na naknadu imaju samo one banke koje su izvršile pljenidbu i prijenos novčanih sredstva te da se iznos 16% sudske pristojbe dijeli razmjerno na sve banke koje su na takav način sudjelovale u postupku ovrhe.

Članak 215. Stavak 6. do 8.
Odredbom predloženog članka 215. stavak 6., 7. i 8. OZ-a propisano je namirenje u izvansudskom postupku izravne naplate u slučajevima u kojima je došlo do promjene vjerovnika ili dužnika navedenih u ovršnoj ispravi te se navedenim odredbama propisuje pravo Financijske agencije da utvrdi aktivnu legitimaciju ovrhovoditelja i pasivnu legitimaciju ovršenika.

Obzirom se u ovršnom postupku prisilno namiruje ovrhovoditeljeva tražbina na imovini ovršenika te obzirom je postupak naplate na novčanoj tražbini iznimno brz, a Financijska agencija nije tijelo državne vlasti niti tijelo s javnim ovlastima, već samo pravna osoba, smatramo da se istoj ne bi trebalo povjeriti utvrđivanje aktivne i pasivne legitimacije, već, a u svrhu maksimalnog osiguranja da će se postupak prisilnog namirenja provesti samo na novčanoj tražbini osobe koja je nedvojbeno dužnik odnosno samo u korist osobe koja je nedvojbeno vjerovnik, u takvim situacijama aktivnu i pasivnu legitimaciju treba utvrditi sud, zbog čega bi u takvim situacijama ovrhovoditelji trebali ovršni prijedlog podnositи суду.

U praksi su nerijetki slučajevi u kojima novi vjerovnici predlažu stupanje u postupak na temelju isprava koje nisu isprave iz predloženog članka 32. stavak 1. i 2. OZ-a, zbog čega, a u svrhu izbjegavanja mogućih (a možda i izglednih) situacija u kojima će se ovrha provoditi u korist ili

		<p>protiv osobe čija legitimacija nije valjano dokazana, smatramo da navedena ovlast treba biti u nadležnosti suda.</p> <p>ˇ Članak 216. Stavak 1. i 2. Odredba predloženog članka 216. stavak 1. OZ-a omogućuje ovršenicima da, osim prijedlogom za odgodu izdavanja naloga bankama za prijenos zaplijenjenih sredstava i prijedlogom za proglašenje pljenidbe i prijenosa nedopuštenima, osporavaju zakonitost postupka izravne naplate i podnošenjem žalbe nakon proteka roka.</p> <p>Obzirom se prema članku 210. OZ-a koji je sada na snazi na odlučivanje o prijedlogu za proglašenje pljenidbe i prijenosa nedopuštenima odlučuje primjenom odredaba o žalbi protiv rješenja o ovrsi i žalbi protiv rješenja o ovrsi nakon proteka, smatram nejasnim što bi se promijenilo omogućavanjem ovršeniku da podnese i žalbu nakon proteka roka.</p> <p>Prije svega se postavlja pitanje o kojem roku se uopće radi budući odredba predloženog članka 216. stavak 1. OZ-a ne propisuje rok na određen način (8 dana, 15 dana, 30 dana i slično), već samo navodi da ovršenik ima pravo podnijeti navedena pravna sredstva "nakon što primi obavijest o tome da je protiv njega zatražena izravna naplata tražbine", što zapravo znači da ovršenik može podnijeti pravno sredstvo iz predloženog članka 216. stavak 1. OZ-a u bilo kojem trenutku nakon saznanja za postupak izravne naplate, slijedom čega odredba o žalbi nakon proteka roka zapravo nije primjenjiva.</p> <p>Osim toga, obzirom je predloženim člankom 216. stavak 2. OZ-a propisano dase na prijedlog za proglašenje pljenidbe i prijenosa nedopuštenim na odgovarajući način primjenjuju odredbe o žalbi protiv rješenja o ovrsi, a žalba nakon proteka roka se podnosi iz</p>
--	--	--

	dijela razloga radi kojih se može podnijeti i redovna žalba (predloženi članak 53. stavak 1. točka 7. i točka 9. do 11. OZ-a), smatramo da uvođenjem mogućnosti podnošenja žalbe nakon proteka roka u postupku izravne naplate se sadržajno ne bi omogućilo ovršenicima dodatno sredstvo za zaštitu njihovih prava. Ovaj dio odredbe predloženog članka 216. stavak 1. OZ-a trebalo bi izostaviti, a u predloženom članku 216. stavak 2. OZ-a navesti da se u postupku odlučivanja o prijedlogu za proglašenje pljenidbe i prijenosa nedopuštenim na odgovarajući način primjenjuju predložene odredbe članka 53., 54. i 55. OZ-a.	
	<p>ˇ Čl. 216. Stavak 3.</p> <p>Rok od 8 dana je apsolutno prekratak (prijedlog za odgodu ovrhe dostavlja se ovrhovoditelju na očitovanje, koji ima rok od 8 dana za očitovanje), te u praksi nepotreban, jer će Agencija naložiti prijenos tek nakon 60 dana - dovoljno je definirati da je sud dužan odlučiti i otpremiti odluku o rješenju o odgodi prije isteka roka od 60 dana od kada je Agencija primila rješenje o ovrsi / zahtjev za izravnu naplatu.</p>	
	<p>ˇ Članak 244.</p> <p>U predloženom članku propisano je postupanje Financijske agencije u slučaju kada ovrhovoditelj ili ovršenik koji je pravna osoba prestane postojati odnosno kada ovrhovoditelj ili ovršenik koji je fizička osoba premine.</p> <p>Postupanje Financijske agencije je vezano uz trenutak kada Financijska agencija sazna za navedene okolnosti.</p> <p>Smatramo oportunim da zakonodavac propiše u kojem trenutku se smatra da je Financijska agencija saznala za navedene okolnosti odnosno kada bi se propisalo da se ima smatrati da je Financijska</p>	

			<p>agencija saznašla za brisanje iz registra prave osobe u trenutku kada je navedena odluka javno objavljena u sudsakom registru, a za smrt fizičkih osoba u trenutku kada je činjenica smrti upisana u odgovarajući upisnik.</p> <p>U suprotnom slučaju bi se "trenutak saznanja" mogao tumačiti doslovno kao subjektivni trenutak u kojem je Financijska agencija na neki način saznašla za navedene okolnosti, a ujedno bi značilo i da pravne posljedice iz predloženog članka 244. ovise o tome u kojem trenutku će Financijska agencija biti upoznata s činjenicom prestanaka odnosno smrti stranke kao i o tome hoće li uopće s time biti upoznata, što bi uzrokovalo nejednakost među gradanima i poslovnim subjektima.</p> <p>~ Članak 394. Pravilnici bi trebali biti doneseni u roku od 60 dana od dana stupanja na snagu zakona. Ostaje otvoren period od 60 dana u kojem neće biti moguće vršiti određene radnje zbog nedostatka Pravilnika, otvoren put pravnoj nesigurnosti.</p>		
15	HUAN Hrvatska udruga agencija za naplatu potraživanja	NACRT PRIJEDLOGA OVRŠNOG ZAKONA	<p>Osnovni problem Problem društva nije ovršni zakon. Ovršni zakon tek pokušava ljeićiti posljedice cijele visokoproblematične gospodarske situacije u državi. Ovakvim Ovršnim zakonom koji je ovdje predviđen, koji je neustavan i praktično neprovodiv, koji unosi visoki stupanj pravne nesigurnosti, financijski sustav Republike Hrvatske biti će ozbiljno ugrožen, kao i investicije u gospodarstvo.</p> <p>- Uvođenje sudova u postupak ovrhe. Dakle samo uvođenje sudova kao jednog za postupak ovrhe, presporog i povjesno neučinkovitog tijela, tijela koje je nespremno za kadove kako s kadrovskog, tako i tehničkog aspekta, predstavlja poseban problem.</p>	Primljen o na znanje	Primljeno na znanje. Ističe se kako su očitovanja na pojedine primjedbe dane u okviru primjedbi danih na konkretni članak.

Drugi je vezani problem, udvostručenje broja radnji koje bi sada ta dva tijela provodila, međusobno se izmjenjujući radnjama i dokumentima, sve potupno nepotrebno. Nastavno, velikim problemom smatramo to što za provedbu 80% navedenih radnji Zakonom uopće nije predviđen rok. Vezano, uvodi se još jedan, dodatni pravni lijek na sam početak postupka gdje bi dužnik imao pravo dodatnog prigovora na obvezu koju je dužan ispuniti, čime dolazimo do nevjerljivne brojke od ukupno čak 3! potencijalna pravna lijeka (isključujući izvanredne) u postupku ovrhe koji bi trebao biti brz i efikasan (taj prigovor, žalba, prigovor na provedbu ovrhe u roku 60 dana pred tijelima izvršenja).

Sve navedeno ovrhu će pretvoriti u hibrid kompleksnog parničnog postupka (broj radnji i pravnih lijekova je veći nego u parnici, a predloženi su rokovi dulji ili isti kao u parnici, ili ih čak i nema). Svime time će se postupak višestruko oduljiti u odnosu na sadašnju situaciju. Realno; javni bilježnik trenutno može izdati tisuće rješenja o ovrsi u jednom danu, rješenja o ovrsi su špranca. Zar će sud doista morati čitati to isto rješenje o ovrsi - svako pojedino od rješenja o ovrsi – njih 700.000 godišnje - i davati eventualne ispravke? Zašto jednostavno, kako sada postoji špranca rješenja o ovrsi, i kako će i u ovom zakonu, postojati obrasci ovršnog prijedloga, ne postoji i dalje isto tako – zadani obrazac rješenja o ovrsi (od kojeg nema odstupanja ni u pogledu sadržaja ni u pogledu troškova koji se smiju priznavati)? Tu prestaje poreba za bilo kakvim provjeravanjem. Nadalje, bilježnici su već sada povjerenici sudova, a radi se o većinom, bivšim sucima, uglednim pravnicima tako da ovako izgleda kao da sustav uopće nema povjerenja u javne

bilježnike. Sada ćemo imati situaciju da će nacrt rješenja o ovrsi jednog bivšeg suca – koje realno jest, špranca, preispitivati pravnici koji su pred dvije godine završili fakultet (sudski savjetnici)... Čemu uopće ta potreba, zašto se postupak komplcira umjesto da se pojednostavi?

Trenutni sustav provedbe ovrshe preko javnih bilježnika (gdje vjerovnik bira najefikasnijeg javnog bilježnika) te provedbe izvansudske ovrshe je iznimno učinkovit (u roku 30 dana od pokretanja postupka, 40% rješenja postane pravomoćno, a nakon 90 dana, i 95% istih). Nastavno, provedba od strane FINE je izuzetno brza i učinkovita. Smatramo da takav učinkovit sustav ne treba mijenjati. Sudovima će trebati, umjesto 1-3 mjeseca, 1-3 godine za iste radnje, za koje će vrijeme dužnicima teći kamata. To smatramo, doista nije nikome u interesu. Samo bismo istaknuli jedan primjer: Općinski sud u Novom Zagrebu, u predmetu Ovr-5954/15, dana 08.01.2019. napokon donosi rješenje sukladno zahtjevu ovrhovoditelja od – 13.04.2015! Govorimo o gotovo 4 godine za donošenje jednostavnog procesnog rješenja (to je jedna jedina radnja, a u ovome postupku sada ih je uvedeno i blizu 10). Ovo je samo jedan od brojnih primjera tako da svoju bojazan smatramo itekako opravdanom. A uz to je neracionalno imati sustav gdje potoji 10tak radnji u fazi prije same pravomoćnosti, gdje za njih 7 ne postoji određen rok u kojem se radnja treba provesti Dakle, ako sudovi ne mogu u nimalo racionalnom roku rješavati predmete koji su im sada u radu, ne vidimo kako bi se stigli imalo pravovremeno baviti i sa dodatnih 700.000 predmeta godišnje. Smatramo da ne postoji moralan dužnik koji smatra neopravdanim vraćanje vjerovniku glavnice, već su problem kamate i troškovi. A na

ovaj način, upravo ta kamata će rasti – godinama.

Zaključak je da mi sa strane predstavnika prakse, možemo odgovorno tvrditi kako poteškoća u primjeni trenutnog Ovršnog zakona u dijelu koji se odnosi na javnobilježnički postupak ovrhe te izvansudsku ovrhu na računu, nema. Molimo naslovno Ministarstvo za pojašnjenje u čemu je točno Ovršni zakon u tom segmentu neučinkovit, a pošto se ovim izmjenama ponajviše zadire upravo u te odredbe. Trenutni Ovršni zakon, gdje postupak provode javni bilježnici izuzetno je učinkovit i brz te nadvisuje čak i najviše Europske standarde. Zahvaljujući učinkovitosti istog, inozemni vlasnici naših kompanija time popravljaju u svojim zemljama dojam koji тамо vlada prema Hrvatskom pravosuđu.

Dakle, loptanje između dva tijela je najgora moguća solucija. Puno prihvatljivija je; ako se sudovi već uvode, da onda postupak u potpunosti vode sudovi. Time se broj radnji koje su sada predviđenje u ovršnom postupku do pravomoćnosti, smanjuje sa 11, na 5, postupak vodi samo jedno tijelo, nema izmjene radnji i upravo da, loptanja među tijelima te dolazimo do veće kontrole nad rokovima izvršenja istih radnji (postupak do pravomoćnosti se na taj način neće prodlužiti sa 3 mjeseca na 3 godine, već samo, procjenujemo, na godinu-dvije, ovisno o sudu. Dakle, ili sudovi, ili bilježnici, ali oba tijela, nikako.

- Rješenje problema presude suda EU

Kao bitan razlog potrebe uvođenja sudova u sustav ovrhe temeljem vjerodostojne isprave, navodi se presuda suda EU. Smatramo kako je to nepotrebno i neopravdano jer je neopertuno da zbog 500njak ovrha godišnje koje zahtjevaju provedbu pred tijelima EU, mora trpitи cijeli

sustav od 700.000 ovrha godišnje. To se ne bi smjelo rješavati na taj način. Ovrha mora ostati učinkovita kakva jest, a ovi iznimni slučajevi moraju biti posebno regulirani Ovršnim zakonom, u dijelu koji se donosi posebno za takve slučajeve. Dakle, takvi predmeti trebali bi biti rješavani pred sudom, iako se radi o vjerodostojnoj ispravi, a ostali, vezani uz rezidente, pred bilježnicima. To je vrlo jednostavno i ako provedivo rješenje, zbog kojeg nije potrebno raditi rošadu cijelog zakona, već je potrebno dodati svega nekoliko novih članaka.

- Donošenje provedbenih pravilnika u roku 60 dana OD stupanja zakona na snagu
S obzirom na to da prema članku 394. svi provedbeni pravilnici stupaju na snagu u roku 60 dana NAKON stupanja na snagu ovog zakona, a bez istih se zakon uopće ne može provoditi, potrebno je ili sam početak provedbe zakona odgoditi za 60 dana od dana donošenja navedenih pravilnika ili je pravilnike potrebno osmislitи najmanje 60 dana prije stupanja zakona na snagu, prezentirati ih javnosti, održati brojne edukacije kako bi svi sudionici u postupku (vjerovnici, dužnici, sudovi, bilježnici, FINA...) bili spremi sa danom početka provedbe zakona postupati u skladu sa istim. Naime, tek kada pravilnici budu doneseni, počinje se formirati svijest o operativnim modusima provedbe samih ovršnih i vezanih radnji, a prema iskustvu, isto se ne može provesti preko noći, potrebno je vrijeme prilagodbe i pripreme, od najmanje 60 dana. Zakonodavac bi morao biti svjestan što znači početak primjene zakona bez provedbenih pravilnika. Bez istih se zakon ne može provoditi i govorimo o zastoju kompletног ovršnog sustava koji će trajati od 3-6 mjeseci. Posljedice su u ovome trenutku nesagleđive. Navedeno se prvenstveno odnosi na pravilnike iz članaka

		<p>40.st.1. te 40.st.7. (sadržaj ovršnog prijedloga i pravila operativnog postupanja sudova, bilježnika, ovrhovoditelja).</p> <p>- Poskupljenje ovrhe Ovim izmjenama, ovako kako su sada iste koncipirane, neće doći do pojeftinjenja ovršnog postupka jer niti ovi iznosi prezentirani od Ministarstva pravosuđa nisu manji od iznosa koji su sada propisani za dugove do 3.000 kn=viši su, a kroz sam zakon nisu niti navedeni svi troškovi postupka – tu je samo dio troškova, a ostatak troškova ovdje nije spomenut, a odnosi se na dodatne troškove aktivacije ovrhe pred Finom (npr do sada je trošak ovrhe bio 200 kn, a sada će biti 200 + 200 kn). Za najniže iznose dugova, postupak (i dio do početka faze same provedbe ovrhe) će biti skuplji nego do sada (govorimo o iznosima u razredima dugova do 1.000 te od 1.000-3.000 kn). Nije jasno kako da postupak zapravo poskupljuje za onaj dio ovršnih postupaka - do 3.000 kn, a koji se ističe kao te koji jest, najveći problem društva i koji čini najveći udio ovršnih postupaka? Troškove će na kraju platiti – ovršenici. Vezano, nametanje vjerovnicima obveze predujmljenja svih vrsta troškova, gdje zakon propisuje da se neosnovano plaćene pristojbe mogu vratiti prema pravilima o vraćanju neosnovano plaćenih sudskih prostojbi. Navedeno je nerealno. Zna se da postupak povrata pristojbe traje izuzetno dugo i da je prekomplikiran te je isti apsolutno nemoguće provesi u kontekstu masovnih ovrha. Ovime će vjerovnici biti oštećeni u visokim iznosima, a proračun će biti pun pristojbi stečenih bez osnove.</p> <p>- Elektronifikacija Elektronifikacija ne smije biti provedena djelomično ni ishitreno, već samo sveobuhvatno i sustavno. Bojimo se da zakonodavac nije svjestan</p>	
--	--	--	--

što znači sustavna elektronifikacija. Potrebno je organizirati sustav koji besprijekorno radi 24 sata na dan, 7 dana u tjednu, 365 dana u godini i u mogućnosti je podržati 700.000 i više ovrha godišnje, u gdje se u svakom od tih postupaka pojavljuje veći broj radnji i veći broj sudionika. Godinu dana ne smatramo niti približno dostatnim vremenskim periodom za uvođenje sustava koju će besprijekorno funkcioniрати. Sustav nakon što je stvoren, mora se testirati, i to u realnom roku i na realnom broju predmeta i korisnika, dakle treba provesti sustavnu simulaciju. Ne smije se dogoditi da sustav u bilo kojem trenutku ima bilo kakav bug ili drugi problem. U godinu dana nije moguće provesti niti puno jednostavnija tenička rješenja nego što je ovo. Sloveniji je trebalo 5 godina da svoj sustav dovede do savršenstva tako da ne znamo odakle zakonodavcu ideja da je bilo što drugo realno provedivo. Primjerice, dobro riješena elektronifikacija, kao u primjeru Slovenije, u potpunosti anulira potrebu ne samo za dva provedbena tijela, već čak i za samo jednim, pošto dobro riješena elektronifikacija, gdje su u sustavu unesena i testirana sva pravila i algoritmi, anulira potrebu za kontrolom od strane fizičkih osoba bilo kojeg dokumenta u sustavu ovrhe.

- Rizik otvaranja stečaja potrošača

Trenutno postoji velika pravna nesigurnost. Zakonom o stečaju potrošača propisano je brisanje potraživanja jednog vjerovnika koje je zavedeno u očeviđnik FINE primjerice samo 2 dana, ukoliko potraživanje nekog drugog vjerovnika istog dužnika na FINI stoji dulje od 3 godine, dok istovremeno zbog nedorečenih provedbenih propisa Zakona o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima nije moguće dobiti podatke potrebne za donošenje odluke i svijesti o

tome da se pojedino potraživanje u stvari ne može aktivirati pred Finom, jer će se za aktivaciju platiti visoki troškovi, a potraživanje može već za par dana biti otpisano. Znači, Zakon o provedbi ovrhe nije usklađen sa Zakonom o stečaju potrošača, a taj zakon nije usklađen niti sa ovim izmjenama Ovršnog zakona (ove izmjene traže da se prvenstveno pokuša ovrha na novčanim sredstvima, a tek onda na nekom drugom predmetu ovrhe. Kako da se prvo provede ovrha novčanim sredstvima, kada vjerovnici uopće nemaju pravnu sigurnost oko toga hoće li im danas na Fini aktivirana ovršna isprava biti sutra deblokirana i brisana (ali su naravno, za tu aktivaciju, morali platiti naknadu za aktivaciju). Svakako, kada bi vjerovnicima bili dostupni svi podaci koji su potrebni za procjenu oportuniteta pokretanja ovrhe te aktivacije na novčanim sredstvima, broj pokrenutih ovrha bi se definitivno smanjio.

- Brisanje odredbi o ovrsi na plaći, ako prethodno nije kvalitetno riješen problem isplate primanja u gotovini
Zbog brisanja odredbi o ovrsi na primanjima, potrebno je propisati obvezu isplate primanja i mirovine na račun, uz sankcioniranje u praksi isplatitelja koji ne postupa sukladno navedenome. Naime, u hrvatskoj praksi postoji određeni postotak poslodavaca koji plaće isplaćuju u gotovini te se za više od 300.000 umirovljenika mirovina isplaćuje u gotovini. U slučaju dakle isplate primanja „na ruke“, ovrha na novčanim sredstvima je nemoguća.
Postavlja se pitanje: a što sa građanima koji nemaju otvoren račun? Osim rješenja koje bi propisalo da su sve fizičke osobe koje su zaposlene ili u mirovini, dužne imati otvoren račun, predlažemo i sljedeće rješenje ovakve situacije: SUD bi po pravomoćnosti rješenja o ovrsi, bez odlaganja, osim FINI,

primjerak rješenja dostavio i poslodavcu, sa nalogom da gotovinske uplate moraju prestati i da se sve mora uplaćivati na račun. Ukoliko dužnik nema otvoren račun, za takve situacije, treba postojati poseban račun kod suda na koji će u tom slučaju poslodavci sa određenim pozivom na broj koji se referira na određeni poslovni broj ovršnog spisa, uplaćivati dio primanja koji se odnosi na dio koji nije izuzet iz ovrhe. Dakle, zaštićenim dijelom ovršenik i dalje slobodno raspolaže primivši iznos u gotovini, a vjerovnik se namiruje iz sredstava koja se odnose na nezaštićeni dio, a koji je uplaćen na poseban račun. Sud bi u istom rješenju, ili popratno dopisu uz rješenje, trebao upozoriti poslodavca da je dužan isplaćivati ISPRAVNE – zakonom propisane iznose na taj račun. I da za nepoštivanje svega navedenog odgovara i materijalno (potrebno je isto utvrditi u prekršajnim odredbama, u značajnom iznosu) te kazneno.

Poстоji još jedna posljedica ukidanja instituta ovrhe na plaći, koja nigdje do sada nije izgovorena: do sada je vjerovnik mogao birati između ovrhe na plaći i na računu. Razlika je ta da je provedba ovrhe na plaći i za vjerovnika i za dužnika besplatna, dok se za provedbu na računu plaća naknada FINE, koja za iznos glavnice od recimo 3.000 kn, ovrhu duplo poskupljuje. Recimo da se 30% ovrha novčanim sredstvima vodi na plaći. Pošto će sada sve ovrhe morati ići preko FINE, i ovih 30% vjerovnika i dužnika će morati plaćati naknadu državi (FINI), koju do sada uopće nisu morali plaćati.

- Zašto dužnici ne znaju – tko ih i zašto ovršava?

Dužnici u stvari znaju tko ih i zašto ovršava. Zna se, ako nije plaćen račun za mobitel, zašto je stigla ovrha. Većina dužnika koja pak tvrdi da ne znaju zašto su

ovršeni, u takvoj su situaciji zbog vlastitog postupanja/propuštanja, odnosno zato što vjerovniku nisu dostavili obavijest o promjeni adrese ili kontakt telefona, a što je inače njihova obveza koja proizlazi iz ugovornog odnosa sa vjerovnikom. Kada takav dug bude prodan agenciji, prodan je sa kontakt podacima koji su ranijem vjerovniku – banci, telekomu, uopće poznati, temeljem zadnjeg stanja koje im je dostavio dužnik. Upravo zato, agencije pokušavaju doći do kontakta sa dužnikom, višestrukim telefonskim pozivima i dopisima, kako bi došli do nekog odgovora druge strane, koji bi rezultirao dogовором о оброћној отплати те како би и сам вјеровник и дуžник изbjегли даљне komplikacije i трошкове поступка. Но из разлога што дуžnici vrlo често нити не приjavljuju нове адресе станovanja (чиме крше уговор са вјеровником), или уопće нити не живе на адреси пребивалишта (чиме чине преkršaj према pozitivnim propisima RH), често први контакт са вјеровником остваре тек кроз оврху, а коју је вјеровник упорно пokušавао избjeći. Напомињемо и како достава rješenja o ovrsi dužniku preko bilježnika sukladno zakonu, иде искључivo на приjavljenu adresu пребивалишта. Тако да је једна једина ситуација у којој дуžник заиста „не зна“ тко га је и зашто овршио, она у којој исти не живи на пријављеној адреси. Или, из разлога што – не жели преузети достављену пошиљку. Тко је онда крив за то „neznanje“ дуžnika? Glede cesije: prilikom otkupa potraživanja, sukladno zakonu o obveznim odnosima, raniji vjerovnik obavještava sve dužnike о cesiji, pisanim putem, на задњу adresu коју му је дуžnik пријавио. Nakon toga, и нови vjerovnik šalje istu pisanu obavijest о cesiji, kako би се представио дуžнику те с истим nastavlja комуникацију telefonskim pozivima te pisanim путем. Dužnik time svakako има priliku да се upozna са новим

			vjerovnikom i sa pogodnostima koje mu taj odnos nudi. Trgovačka društva koja se bave otkupom dugova, puno su fleksibilnija od banaka i sličnih tipova vjerovnika, tako da lakše i brže izlaze ovršenicima u susret u smislu umanjenja iznosa duga (otpisa, djelomičnih otpisa, otpis kamata), plaćanja na rate, obustave ovršnih postupaka odmah po sklapanju nagodbe sa ovršenikom i sl. Ta društva ujedno, primjenjuju red zatvaranja duga: glavnica-trošak-kamata, tako da kod istih dužnik u konačnici plaća puno niži dug nego što je to kod vjerovnika koji primjenjuju drugačiji redoslijed, pogotovo onaj propisan trenutnim zakonom o obveznim odnosima. Prije pokretanja ovršnog postupka, ta društva nastoje kontaktom sa dužnikom, telefonskim ili pisanim putem, doći do sporazumnog podmirenja duga u iznosu prihvatljivom za obje strane te takvi dogovori uspjevaju vrlo često, a kod predmeta u kojima je već pokrenut ovršni postupak, kod svakog naknadnog dogovora, dolazi u konačnici do obustave ovrhe. Dužnik je time svime u stvari otkupom duga od strane agencije, doveden u povoljniji položaj nego što je to bilo kod ranijeg vjerovnika.		
16	UDRUGA BLOKIRANI	NACRT PRIJEDLOGA OVRŠNOG ZAKONA	<p>Udruga Blokirani smatra da Prijedlog novog Ovršnog zakona ne doprinosi znathnom rješavanju temeljnih problema vezano uz provedbu Ovršnog zakona na "hrvatski način", te predlažemo prije puštanja u saborsku proceduru, prijedlog Ovršnog zakona proći kroz checks and balances (sustav provjere i ravnoteže) Ustava RH te Europske konvencije o ljudskim pravima te tek potom izglasati novi Prijedlog.</p> <p>Nesporna je činjenica, a za koju postoji osnova kako u Ustav-u RH, zakonskim aktima RH, kao i usvojenim /prihvaćenim pravnim temeljima i pravnim izvorima EU,</p>	Nije prihvaćen	Ministarstvo je u Nacrt prijedloga zakona uvrstilo mehanizme napravljene po najvišim europskim standardima kojima se osigurava da ovršni postupak bude učinkovit i da vodi računa o zaštiti dostojanstva ovršenika.

a sve ima podlogu i osnovu iz Europske Konvencije o ljudskim pravima (EKLJP), da se u svim postupcima mora uvijek i svugdje štititi načelo, a samim time i pravo na : pošteno suđenje, pravnu sigurnost, zaštitu privatne imovine što podrazumijeva i zaštitu privatnih računa građana, nepovredivosti doma (životne sredine u kojem obitava prebiva i boravi čovjek, građanin) i to tako da niti jedan zakonski članak , zakon, podzakonski akt ne smije biti zasnovan ili usmјeren na povredu načela ugroze ljudskih i temeljnih prava čovjeka i građanina.

Predmetnu činjenicu sadržavali su i sve dotadašnje temeljne odredbe ovršnog zakona kao i sam Ustav RH i samim time i međunarodne konvencije koje su uređivale predmetnu materiju.

Svako postupanje suprotno prije navedenom uzrokuje protuustavnost i suprotnost tekovinama EU prava , konvencijama EU kao i baznim postulatima postojanja i svrhe načela slobode i nepovredivosti doma i samim time ljudskog dostojanstva a na kojima počiva EU i kao zajednica ravnopravnih građana .

Prihvaćanjem zakonskog utkanja kršenja osnovnih građanskih i ljudskih prava blokade privatne imovine bez odgovarajućih olakotnih okolnosti gdje RH ne pravi razliku "zločina i kazne", istom mjerom kažnjava kriminalca koji je "oprao" par milijardi prljavog novca i bakicu koja nije platila TV pretplatu, uz ugrozu nepovredivosti doma i općenitih ljudskih prava ovakve zakonske odredbe su protivne pravnim stupovima EU i mogu proizvesti zakonsku i moralnu osudu i protivnost obvezama koje proizlaze kako iz preuzetih pravnih tekovina EU i naposljetku postupanja suprotno Ustavu RH (budući da je EU pravo i europski pravni izvori kao

		<p>i odluke sudišta EU i drugih međunarodnih institucija iznad pravo i obveza poštivanja na području RH).</p> <p>Stoga je ovakvo zakonsko rješenje protivno svemu prihvaćenog i utkanog u pravni sustav (zakonski sustav) RH i EU pa bi inzistiranje na ovakovm zakonskom rješavanju predstavljalo vandalsko (Džingis kanovo) "silovanje i ubojsvo" civilizacijske tekovine zaštite građanskih i ljudskih prava građana RH, načela postojanja građansko pravne države, urušavanja sustava ustavnih i zakonskih načela , Ustava RH, zakonskih i podzakonskih akata RH i preuzete građansko pravne stečevine EU-a s jasnom naznakom i posljedicom "samoubojstva" temeljnih građanskih, ljudskih, ustavnih, i zakonskih prava , načela i stečevina .</p> <p>LOŠ PRIMJER IZ PRIJEDLOGA OVRŠNOG ZAKONA: OVRHA NA NEKRETNINI (jedini krov nad glavom osumnjičenog za dug)</p> <p>Izdvajamo iz prijedloga novog Ovršnog zakona :</p> <p>Razgledanje nekretnine , Članak 98.</p> <p>(2) Iz opravdanih razloga sud će osobi zainteresiranoj za kupnju nekretnine dati, na njezin zahtjev, odobrenje da nekretninu razgleda i izvan vremena iz stavka 1. ovoga članka, po potrebi i uz sudjelovanje sudskega ovršitelja. Troškove izvanrednoga razgledavanja nekretnine snosi ta osoba.</p> <p>!!!</p> <p>Dakle, što to znači? Što Ministarstvo pokušava legalizirati?</p> <p>Da pojasnim, kolokvijalno : Ako potencijalni kupac vašeg</p>	
--	--	---	--

stana, poželi razgledati nekretninu u nedjelju u 23,30 h – po potrebi može to učiniti i sam sa sudskim činovnikom i bravarem, a ako bas želi neka pozove službenika suda!

Karikirano, opis situacije:

"Obitelj sjedi u dnevnom boravku, pije čaj i gleda crtice. Nedjelja, sutan.

Mir.

Poštujemo obitelj i odjednom se pojave divlji na vratima, mijenjaju bravu da bi potencijalni mogući kupac razgledao stan????

I to je po vama legalno?

A sudski postupak nije dovršen, čak se i ne zna hoće li kupiti, ništa nije platio ni 10 posto i ako obitelj, otac obitelji to bude krivo k srcu primio pa nasrne braniti djecu koja prestravljeni plaču-e onda se zakonodavac dosjetio da će ih sve izbaciti na ulicu i zabraniti im povratak u dom.

A Medo igračka ostao na podu dnevnog boravka Republike Hrvatske ,2019.

Što JE OVO – GULAG?
Upasti nekome u dom za dug od cca 40.000 kn ili manje?

(3) Ako ovršenik ili druge osobe sprječavaju ili ometaju razgledavanje nekretnine, sud će odrediti da se ovršenik i te osobe udalje s nekretnine za vrijeme razgledavanja. Rješenje o udaljenju provodi sudski ovršitelj, po potrebi uz pomoć policije.

Izbaciti ih uz policiju iz doma, da bi potencijalni kupac razgledavao u miru?

HALLO!

U zakonu stoji da udaljenje može biti trajno!
I ne piše gdje bi ta obitelj trebala otići! Ovo prelazi svaku civilizacijsku normu, i sramotno je da uopće za ovo moramo od Ministarstva tražiti brisanje necivilizacijskih čl. iz Ovršnog

		<p>zakona.</p> <p>ZAHTEVI UDRUGE BLOKIRANI, za novi OZ!</p> <p>Zahtjevi Udruge Blokirani, štite svakog građanina RH, i pravni poredak RH.</p> <p>Zaštita ljudskih prava i temeljnih sloboda sastavni je dio svakog modernog i socijalnog pravnog sustava. Minimalni standardi zaštite zajamčeni su Europskom konvencijom za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda (dalje:EKLJP). Konvencija je sastavni dio pravnog uređenja država članica Vijeća Europe te su ju kao takvu dužni primjenjivati nacionalni sudovi zemalja potpisnica Konvencije.</p>	
		<p>1. Pravo na pošteno suđenje! Čl. 6/1. Europske konvencije određuje, između ostaloga, da radi utvrđivanja svojih prava i obveza građanske naravi svatko (uvijek i svugdje) ima pravo da zakonom ustanovljeni i nepristrani sud pravično, (javno) i u razumnom roku ispita njegov slučaj. Bez iznimke!</p> <p>2. Definiranje novčanog iznosa koji ne može biti predmet ovrhe. Vrijedi i za pravne (obrtnici, honorarci, ugovor o djelu) i za fizičke osobe (zaposlenici, umirovljenici).</p> <p>Zabранa provedbe ovrhe nad svim mjesечnim primanjima ovršenika koji su ispod 80% mjesечnog iznosa proračunske osnovice, 2.660,80 kn. Prijedlog vrijedi kako za pravne, tako i za fizičke osobe.</p> <p>Proračunska osnova utvrđuje se svake godine Zakonom o izvršavanju Državnog proračuna RH. Proračunska osnova za 2018. godinu iznosi 3.326,00 kn (kao i u prethodnoj 2018. god.) Dohodovni cenzus (80% proračunske osnovice) iznosi 2.660,80 kn.</p>	

		<p>3. Prva i jedina stambena jedinica u kojoj dužnik boravi ne može biti predmetom ovrhe. (samo uz pristanak vlasnika).</p> <p>O potrebi zaštite prve stambene jedinice u kojoj dužnik boravi, zaštite ustavnog, relativnog prava na dom (ustavni status), postoji široki konsenzus u zakonodavnim okvirima demokratskih država zapadne demokracije (Europski sud Pravde, pravo na zaštitu privatnog i obiteljskog života; nesrazmjer "nedjela i kazne").</p> <p>4. Privatna imovina obrtnika ne može biti predmet ovrhe, niti uzeti pod založno pravo za dugove obrta.</p> <p>5. Javni bilježnik ne može odrediti, ni provoditi ovrhu jer nisu sud.</p> <p>6. Izmjena redoslijeda naplate glavnice i zavisnih troškova s kamatama.</p> <p>7. Visina ukupnih troškova ne smije prelaziti iznos dužne tražbine "jednaka vrijednost činidbe i protučinidbe."</p> <p>8. Prigovor mjesne nadležnosti je bitna povreda postupka i razlog za ukidanje ovršne odluke.</p> <p>9. Tužba za ništetnost jamči aktivnu obustavu ovršnog postupka.</p> <p>10. Namjenska primanja (sva namjenska primanja) u cijelosti oslobođiti od ovrhe (pr: božićnica, uskrsnica, nagrada, otpremnina, povrat poreza, europski poticaji...) mora se izuzeti od ovrhe (jer su namjenska).</p> <p>12. Zamrzavanje, blokada i pljenidba privatne imovine, bankovnih računa zabranjeno, osim kao pravomoćno sudsko rješenje i/ili zahtjev Državnog odvjetništva i uz dozvolu suca.</p>	
--	--	---	--

		<p>13. Nasilni ulazak, provaljivanje (privatnih i/ ili javnih lica) u privatni dom, bez dozvole vlasnika čiji je dom u vlasničkom posjedu, apsolutno zabraniti.</p> <p>14. U svim ovršnim sporovima ovršenika i agencija za utjerivanje dugova , cijena kupljenog duga mora biti javno poznata da bi ovrhovoditelj, prije nego što otudi ugovore o kreditu, iste uvjete ponudio svojim dužnicima (kao u USA..)</p> <p>Cijena prodanog duga mora biti: a) bitan sastojak ugovora o ustupu i b) temelj za određivanje poreza pa stranke,i.e. otuđivatelj, prenositelj, itd. ne-isticanjem cijene vrši prekršaj, stoga porezna tijela imaju pravo novčano kazniti ustupitelja, prenositelja itd... (Na tržnicama, ako prodavatelj nije istakao cijenu, biva prekršajno kažnjen od strane tržišnog inspektora..).</p> <p>Stoga neizostavno treba prigovoriti ovrhovoditelju i pozvati suca da ex offo zahtijeva od protustranke da se izjasni o cijeni prijenosa jer u protivnom se podržava siva ekonomija i to od strane suda (?!). Tako će se sprječiti iznos velikog novca iz zemlje ,poglavito protupravno otetim od sirotinje dužnika i njihove imovine.</p> <p>15. Redefinirati vjerodostojnu ispravu i javnobilježnički akt!</p> <p>Posebice dio gdje se Javni bilježnik ograje od sadržaja pismena kojeg ovjerava(čl.77.st.4. Zakona o javnom bilježništvu).</p> <p>Ne može biti vjerodostojna ovršna isprava jednostrani izvod iz poslovne knjige, fotokopija računa, fotokopija, vrijednosni papir s praznim i/ili nepreciznim ili neistinitim podacima koje se potom jednostrano koriste kao ovršna isprava (kako to od</p>	
--	--	--	--

		<p>ministarstva zahtijevaju banke i cesonari).</p> <p>Dužnik u svojstvu cedenta potpisuje mjenice, zadužnice , čekove s praznim rubrikama glede iznosa i vremena dospijeća i uručuje ih bankama, na zahtjev banke što RH dozvoljava, kao instrumente osiguranja potraživanja.</p> <p>Dakle mi uručujemo opasan alat koji banke protivno čl.5.ZOO „suradnja stranaka u izvršenju obveza“ koriste bilo kao vjerovnici ili cesonari, ispunjavaju po svojem nahođenju i to potom ima svojstvo „vjerodostojne isprave“?</p> <p>Banke, teleoperateri i cesonari : agencije za utjerivanje dugova time zloupotrebljavaju pravo, i posluju uz mogućnost zloporabe i kaznena djela prevare, uz n.b. diligentia-u professionalis (povećanu profesionalnu pažnju)...</p> <p>Vrijednosne papire ispunjava isključivo izdatnik- cedent na licu mjenice,čeka, zadužnice,. Mjenica na licu može nositi klauzulu.....“ per avalem“ (Vidi jedinstveni Zakon o mjenici..)</p> <p>15. Osobito je sporan, kod ovrhe, pojam bjanko mjenica jer navedeni pojam nije točan, budući da bjanko mjenica nije mjenica već papir koji će tek postati mjenica ako se ispuni u skladu sa zakonom.</p> <p>Bjanko mjenica nije mjenica zato što ne sadrži bitne sastojke.</p> <p>Bjanko mjenica postaje mjenicom tek kada ovlaštena osoba ispuni mjenični sadržaj.</p> <p>Mjenica koja je samo djelomično ispunjena, a imatelj nema posebnog ovlaštenja da je ispuni, ne smatra se bjanko mjenicom već ništavom mjenicom, i ovršni postupci temeljem takve mjenice su ništavi.</p> <p>16. Posebno u sadašnjim</p>	
--	--	---	--

		<p>uvjetima zabrinjava odredba prijedloga zakona kojom bi ovrhovoditelj mogao, za 6 godina od nastanka sumnje na dug, pokrenuti ovrhu!</p> <p>Tko još čuva 6 godina dokaz da je platio račun?</p> <p>Udruga Blokirani predlaže uvođenje relativne zastare (3 godine) te uvođenje apsolutne zastare , apsolutno apsolutne zastare 6 godina!</p> <p>17. Ne slažemo se s digitalizacijom ovrhe s obzirom na relativno nisku razinu informatičke pismenosti u stanovništvu, ne štiti odredbe prava na jednakost oružja u pravo na pošteno suđenje.</p> <p>Zaštita ljudskih prava i temeljnih sloboda sastavni je dio svakog modernog i socijalnog pravnog sustava. Minimalni standardi zaštite zajamčeni su Europskom konvencijom za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda (dalje:EKLJP). Konvencija je sastavni dio pravnog uređenja država članica Vijeća Europe te su ju kao takvu dužni primjenjivati nacionalni sudovi zemalja potpisnica Konvencije.</p> <p>Kompletan komentar Udruge Blokirani na prijedlog Ovrsnog zakona (s obzirom da je file prijedloga zakona preglomazan i nepraktičan za čitanje) moguće je pročitati online na web stranici Udruge Blokirani, slijedom poveznice na http://www.blokirani.hr/komentar-udruge-blokirani-na-prijedlog-novog-ovrsnog-zakona-e-savjetovanje-2019/</p> <p>UDRUGA BLOKIRANI, 31.01.2019.</p>			
17	Sara Juma	NACRT PRIJEDLOGA OVRŠNOG ZAKONA	Ukinuti kamate jer kamatarite vlastiti narod koji postaje rob vlastite drzave .. donjeti zakone koji ce pomoci ljudima,a ne pomoci vladu da puni proracun . Imam osijecaj da zelite uvesti cisto robovlasnicko drustvo 21-vog stoljeca. Uvest placanja rezija i mjesecnih obveza	Nije prihvaćen	Prijedlogom se predlaže propisati da zatezne kamate prestaju teći kada dosegnu visinu

			<p>trajnim nalozima te obvezat institucije da place uplacuju do točno određenih datuma . Mnoge zemlje imaju taj sistem koji izvrsno funkcionira i nema neplacenih racuna ... u protivnom ako radniku ne sjedne placa do određenog datuma - ovrsite instituciju a ne jednog pojedinca !!! Problem ovrsnog treba rjesavat od korjena, a ne ga usjmeravat u pravcu - kako kaznit neplatise .</p> <p>Cemu ovraha ili blokada ??? Drzava je u rasulu ..siromasna i jadna .Vi sa dosadasnjim i novim zakonima osiromasujete narod jos vise ,umjesto da im pruzite ruku spasa</p> <p>Sjest na placu ako si dva mjeseca duzan i rjesen problem . Tad ne bi bilo ovih nesuvrslih neplacenih cifri a niti ovraha.</p> <p>Cemu ovaj kaos ? Za kraj definitivno uvest zastaru na postojece ovrhe !!!</p>	glavnice duga. Prijedlog da zatezne kamate prestaju teći kada dosegnu visinu glavnice duga nije prihvatljiv iz nekoliko razloga. Zatezne kamate su zakonom unaprijed određena naknada koja nastaje kao posljedica zakašnjenja dužnika u ispunjenju novčane obveze i teku sve do njezina ispunjenja. Predloženo uređenje dovelo bi do obezvrjeđivanja poticajne, kaznene i zaštitne funkcije zateznih kamata i utjecalo na smanjenje discipline u plaćanju. Tijek zateznih kamata nije unaprijed vremenski određen (teku od prvoga dana zakašnjenja do plaćanja) i na tijek kamata dužnik može utjecati vremenom ispunjenja obveze. U hrvatskom
--	--	--	--	--

pravnom sustavu dužnik je zaštićen od prekomjernog plaćanja na ime kamata i to: zakonskim ograničenjem visine stope zateznih kamata i načelnom zabranom anatocizma kojom se забранjuje obračunavanje kamata na iznos dospjelih neisplaćenih kamata. usvajanje prijedloga da zatezne kamate prestaju teći kada dosegnu visinu glavnice duga je u suprotnosti sa svrhom i funkcijom kamata kao naknadom za korištenje tuđeg novca čime bi se dovela u pitanje njihova suština, te bi se u odnos vjerovnika i dužnika unijela neravnopravnost – ošteto bi se vjerovnik a privilegirao dužnik koji bi imao pravo koristiti vjerovnikov novac bez naknade.

18	Goran Gudlin	NACRT PRIJEDLOGA OVRŠNOG ZAKONA	Poštovanje, predložio bih da se od ovrhe izuzme otpremnina ili dio otpremnine u nekom postotku. Mislim da bi to ovršeniku omogućilo preživljavanje u razdoblju traženja novog posla, a drugi bitan razlog je da ovršenik dođe do većeg iznosa gotovine koji omogućava pregovore sa vjerovnicima bille to banke ili firme za naplatu kupljenog dugovanja. Ja osobno imam blokiran račun i ovrhu na novčanim sredstvima i banke su mi ponudile prije prodaje drugim firmama da platim u gotovini iznos od 10 do 30 posto, a ostatak duga bi otpisale.Nisam to mogao platiti jer mi zaštićeni dio plaće koji je potreban za tekući život nije omogućio da uštedim veći iznos gotovine.Naravno u slučaju velikih iznosa otpremnina da se postavi maksimalan iznos otpremnine koji je izuzet od ovrhe npr. 30000 do 40000 tisuća kuna. Mislim da bi ovaj moj prijedlog puno pomogao ovršenicima. Hvala, Ip, Goran Gudlin.	Primljen o na znanje	Primljen na znanje.
19	Anamarija Popović	NACRT PRIJEDLOGA OVRŠNOG ZAKONA	Osim toga da se proširuje krug primanja izuzetih ovrhom, pozitivnijih i boljih promjena ne vidim. Trošak nam bez obzira na izmjene zakona raste, jer je prethodni zakon to omogućio. ZAŠTO nije predložena uredba kojom bi se ograničile mogućnosti tvrtkama koje vrše prisilnu naplatu da maltretiraju dužnike pozivima na mobitele ili telefone, pa čak i susjeda, drugih članova obitelji, poslodavaca. Kako planirate to regulirati s obzirom da osobno znam par ljudi koji su zbog prijetnji tih tvrtki poslodavcu dobili otkaze? KAKO je regulirano nasleđivanje dugovanja ukoliko nakon pokojnika nije bilo ostavinske rasprave niti za istu ima osnove? Moj slučaj je takav...prisiljava me se da preuzmem dugovanje iako za to nema pravne osnove! KOJI ZAKON ĆE ZAŠTITI MOJU DJECU OD MOJIH DUGOVANJA NAČINJENIH	Primljen o na znanje	Primljen na znanje.

			PRIJE NJIHOVA ROĐENJA? Može li ova Vlada donijeti JEDAN zakon u korist svojih građana? Barem JEDAN u 27. godina?		
20	Zoran Đuga	NACRT PRIJEDLOGA OVRŠNOG ZAKONA	I dalje donosite zakone koji su protivni ljudskim pravima koja svakodnevno kršite ! Ljudima ste oduzeli pravo da zarade novac da mogu plaćati režije i preživjeti i donosite sramotne zakone koji ih dodatno osiromašuju i dovode do samoubojstava! Dajete sebi megalomanske plaće i uništavate zemlju i narod u kojoj živate kličući kako ste domoljubi !Možda vi ne znate što je to pravo i pravda ? Još da napišem i da ste nelegalno na vlasti jer vas nije bira narod !	Primljen o na znanje	Primljeno na znanje.
21	Denis Škugor	NACRT PRIJEDLOGA OVRŠNOG ZAKONA	<p>Poštovani!!!!</p> <p>Danas sam u Fini izvadio očeviđnik dugovanja te ustvrdio da je banka moje dugivanje prodala.</p> <p>Iznis kredita koji sam digao 2008 god iznosio je 10.000 eura.</p> <p>Zbog nemogucnosti vracanja istog 2011 god pokrenuta je ovrha dabi se u 2 mjesecu 2016 god ista pocela naplacuvati s mirovine u iznosu cca. 1700kn.</p> <p>Današnji dug po osnovi potraživanja agencije koja je otkupila dug iznosi 149.300,00 kn.</p> <p>Zbog gore navedenog vidljivo je da ako se Zakon ne promjeni na način da kamata ne smije prelaziiti glavnici kao i da se prvo naplaćuje glavnica pa kamata a troškve postupka snosi ovršitelj, primjeri slični meni a i moj su osuđeni na doživotno ropsstvo.</p> <p>Nadam se da će ovaj moj komentar pročitati i prije slanja novog Zakona u Sabor promijeniti djelove Zakona koje nas u vlastitoj Državi čine robovima.</p>	Primljen o na znanje	<p>Primljeno na znanje.</p> <p>Vrijeme potrebno da iznos kamate dosegne visinu glavnice je cca 14 godina, dok je jedna od funkcija kamate sankcija zbog neplaćanja dugovane tražbine po dospijeću, dok se promjenom redoslijeda uračunavanja može pogodovati samo neurednim platišama, čime se ne bi ostvarila funkcija kamate.</p> <p>Također nije primjereno sankcionirati ovrhovoditelja troškovima postupka jer mora prisilno naplaćivati</p>

					tražbinu koja mu nije dobrovoljno podmirena po dospijeću.
22	Denis Škugor	NACRT PRIJEDLOGA OVRŠNOG ZAKONA	<p>Poštovani</p> <p>Pozorno sam pratio javnu raspravu u Ministarstvu pravosuđa održanog 23.01.2019 god a na temu Prijedloga novog Ovršnog zakona te bi svojim komentarom ovaj put obuhvatio dvije teme koje su ostale nedotečene.</p> <p>Znači, prva je vezana za agencije za otkup dugova a svoje pitanje će postaviti kroz svoj primjer. Moj dug je banka prodala agenciji a u dopisu koji su mi poslali nisu naveli koji su moji dugovi na osnovu glavnice a koliki na osnovu kamate. Kredit koji sam digao bio je 10000 eura i to 2009 godine. Dio sam otplacivao redovno dok nisam upao u financijske probleme prijevremenim umirovljenjem.</p> <p>Prije godinu dana sporna ovrha je došla na redovnu naplatu te mi se ustezalo zakinom predviđen iznos a to u mom slučaju iznosi cca. 1700 kn mjesечно.</p> <p>Prije neki dan na Fini sam izvadio očeviđnik iz kojeg je vidljivo da je moje dugivanje prema toj agenciji cca. 149.000 kn. E sad niko me nezna uputiti dali je to potraživanje koje je prebačeno na agenciju prije nekoliko mjeseci u cijelouprnom iznosu teret kao glavnica i ako nije zašto nije dostavljeno koliko sam dužan glavnice a koliko kamata a uz to pošto je instrument odiguranja bila polica životnog osiguranja kako banka može istu bez mog odobrenja ustupiti agenciji.</p> <p>Pošto vjerovatno nisam jedini s ovakvim problemom mislim da bi ovo trebalo razmotriti i uvrstiti u zakon.</p> <p>Druga tema vezana je uz isknjiženja dugovanja koja se nisu mogla naplatiti u roku od tri godine. Na upit jednog sudionika Vaš odgovor je da nema</p>	Primljen o na znanje	Primljeno na znanje. Istaže se kako brisanjem osnove iz Očeviđnika jer je tamo zavedena duže od tri godine, a zadnjih šest mjeseči nije bilo naplate tražbina ne prestaje, dok kamate teku od dospijeća do isplate.

		<p>mogućnosti trajne zastare dugovanja i brisanja iste što znači da moja supruga koja je bila poduzetnica a koja je propala i već narušenog zdravlja devet godina nezaposlena bez primanja, nekretnine i pokretnine, ostat će doživotni rob ovršne mafije.</p> <p>Izvadili smo njen očeviđnik u kojem je stanje dugivanja 0 kn međutim u slučaju da se ovrhovoxitelji predomisle ona isti moment je ponovo ovršena s nekih 300.000 kn. E sad dali za stanje mirovanja idu još zatezne kamate to.neznmo.</p> <p>Pitanje zašto se ovrhovoditelju ne da rok recimo od nekoliko godina da se pokuša naplatiti ako želi na neki drugi način ako ovršenik ima za naplatu a nakon proteka tog roka da se u slučaju nemogućnosti naplate ta ovrha proglaši zastarom i na taj način skinula omča oko vrata ovoj vrsti ovršenih.</p> <p>Samo da napomenem da od kad sam blokiran da sam do sad na ovrhe otplatio cca 200. 000 kn a od toga je stvarni dug nekih 100.000kn ostalo su kamate razni troškovi, pokušaj duple naplate od Zagrebacke banke koji sam djelom uspio osporiti a dok je jedan dio koji je preplačen ostao nerješen mada sam upoznao u HNB s slučajem međutim jedini način je bio sudskim putem dokazivanja krađe od strane imenovane banke za sto nisam imao ni financija ni snage za takvu jednu borbu pogotovo nažalost poznavajući situaciju u našem sudstvu.</p> <p>Nakon 11 godina ovršenosti sad kad sam izvadio očeviđnik uz navedenu svotu koju sqm naveo da sam isplatio i cca. 12000kn isknjiženig duga moj dug je još cca. 190.000kn.</p> <p>Sve to Vam mogu prezentirati izvodima uplata., prepiskama s bankama, škz-ima koja su bila priča za sebe, sudskim presudama na prigovore za ovrhe, dopisima HNBu, očeviđnicima iz svake codine, odvjetnickoj komori,</p>	
--	--	--	--

			javnobilbežnickoj komori, itd. I za kraj pošto je banka ustupila istrent osiguranja policu životnog osiguranja a kako mi je zdravlje dobrano narušeno mislim da će se isti u kinačnici naplatiti aktivirajući nju a sve zahvaljujući vama pasivnim koni ovakvim Zakonima potičete pljačku Hrvatskog naroda. Srdačno Vas pozdravlja Dragoviljac Domovinskog rata s 1649 dana borbenog sektora i koji spada po koularskim pričama u povlaštenu kastu ovog društva.	
23	Denis Škugor	NACRT PRIJEDLOGA OVRŠNOG ZAKONA	Poštovani Iz iskustva znam da je jedan od najvećih problema Ovršnog zakona uz visoke javnobilježničke naknade i problem zatezni kamata koje konkretno u mom slučaju premašuju glavnice za duplo tako da se moj dug zahvaljujući zateznim kamatama utrostručio. Prijedlog je da se oduzme javnim bilježnicama vođenje ovršnih postupaka te isto prebaciti na sudstvo a zatezne kamate ograniče najviše na visinu glavnice te da se prvo naplaćuje glavnica pa tek onda zatezne kamate dok troškove ovrhe treba snositi onaj tko pokreće ovrhu.	Nije prihvaćen Predloženim zakonodavni m rješenjem smanjuju se troškovi postupka na način da se brišu odredbe o određivanju predvidivih troškova postupka, potvrda o ovršnosti se izdaje automatizmo m, slijedom čega više nema troška izdavanja te potvrde. Uz navedeno, Zakonom se fiksiraju sudske pristojbe na rješenje o ovrsi. Prijedlog koji se odnosi na promjenu načina uračunavanja (da ako dužnik pored glavnice duguje i kamate i troškove da se prvo namiruje glavnica, potom

troškovi a na kraju kamate) nije prihvatljiv iz nekoliko razloga. Prema važećem uređenju kada dužnik pored glavnice duguje kamate i troškove uračunavanje se obavlja na način da se prvo namiruju troškovi, zatim kamate i napokon glavnica. Troškovi trebaju imati prednost pred kamatama i glavnicom zato što troškovi izravno opterećuju vjerovnika bez obzira na to hoće li imati uspjeha u namirenju kamata i glavnice. Kamate imaju prednost pred glavnicom zato što bi se djelomičnom isplatom glavnice smanjile kamate te zbog zabrane anatocizma (zabrana obračunavanja kamate na kamate). Prihvatanje predloženog rješenja značilo bi da namirenjem glavnice kamate na

				iznos glavnice prestaju teći, dok bi se dužnik i nadalje koristio novčanim sredstvima vjerovnika nepodmireni m na ime kamata na koji zbog zabrane anatocizma kamate ne teku. U odnosu na zaštitu potrošača, u uređenju visine stope zateznih kamata već je uvažena činjenica njihovog posebnog položaja odnosno zaštite jer je stopa zakonskih zateznih kamata za potrošače niža od stope zateznih kamata predviđenih za odnose iz trgovačkih ugovora i ugovora između trgovca i osobe javnog prava.	
24	josip šipek	NACRT PRIJEDLOGA OVRŠNOG ZAKONA	Dugovi koji se nemogu naplatiti više od 3 godine zakonom je potrebno otpisati , s obzirom da vjerovnici uredno posluju te im isti ne predstavljaju ugrozu poslovanaj. Sprječiti zakonom da se dugovi prenašaju na djecu dužnika , jer na taj način se produljuje lanac dužnika a nastala opterećenja uništavaju	Primljen o na znanje	Primjedbe su primljene na znanje. Ujedno ističemo kako je pitanje odgovornosti naslijednika nije predmet Ovršnog

			obitelji naslijednika. Jedini dom potrebno izuzeti od ovrhe . osim HIPOTEKA. Donji zakon sa ciljem zaštite građana , a ne u korist lihvarskih banaka i ovršne mafije.		zakona.
25	Miriam Kervatin	NACRT PRIJEDLOGA OVRŠNOG ZAKONA	<p>VJERODOSTOJNA ISPRAVA Članak 31</p> <p>(1) Vjerodostojna isprava je, prema ovom Zakonu, izvadak iz poslovnih knjiga i obračun kamata, samo ako se odnosi na nesporu tražbinu, ako se ustvrdi da je dužnik izričito prihvatio navedenu tražbinu.</p> <p>(2) Vjerodostojna isprava je podobna za ovrhu ako su u njoj naznačeni vjerovnik i dužnik te nesporni predmet, opseg i vrijeme ispunjenja nesporne tražbine.</p> <p>OBRAZOŽENJE: Vjerodostojna isprava temeljem izvaska, račun iz poslovne knjige, mjenica, vrijednosni papir, cesija ... (...) može se smatrati autentičnom ispravom, koja također može biti osnova za izdavanjem ovršnog naslova u RH, i EU samo ako se utvrdi da je dužnik izričito prihvatio u njima navedenu tražbinu. Svako drugačije ponašanje može voditi ka zloupotrebi.</p> <p>POZITIVAN PRIMJER IZ PRAKSE EUROPSKOG SUDA PRAVDE (travanj, 2017) Presuda C- 551/15 Presuda C- 484/15</p>	Primljen o na znanje	Primljeno na znanje.
26	Miriam Kervatin	NACRT PRIJEDLOGA OVRŠNOG ZAKONA	<p>Glava deveta OGRANIČENJA OVRHE Članak 81.</p> <p>Ako ovim ili drugim zakonom nije drukčije određeno, izuzeta su od ovrhe primanja po osnovi:</p> <p>1.Zabrana provedbe ovrhe nad mjesечnim primanjima ovršenika koji su ispod 76% bruto minimalnog dohotka za kalendarsku godinu.</p> <p>OBRAZOŽENJE:</p>	Primljen o na znanje	Primljeno na znanje.

			Bruto minimalna plaća, 2019. u RH iznosi 3.750,00 kn (76% =2.850,00 kn). Prijedlog vrijedi za pravne i za fizičke osobe. Prijedlog društveno opravdan. Zakonodavac više ne bi direktno poticao rast privatnog duga. Izlazi se u korist socijalno ugroženima, kako bi imali minimum, za preživjeti. Smanjio bi se alarmantni broj ovrha u Hrvatskoj.		
27	Miriam Kervatin	NACRT PRIJEDLOGA OVRŠNOG ZAKONA	<p>POZITIVNI PRIMJER IZ EUROPSKE OVRŠNE PRAKSE Republika Slovenija, ZdavP-2/od 2015.</p> <p>Od ovrhe zaštićeno 76% bruto minimalnog dohotka (602 EUR/mjesečno)</p> <p>PRAVO NA POŠTENO (PRAVIČNO) SUĐENJE</p> <p>Iproblem 9 milijuna vec postojecih ovrha sto treba uzeti i obzir obzirom da nisu provedene sudskim postupkom</p> <p>Pravo na sud i pristup суду najvažniji je činitelj "prava na суд" kao jedan od čimbenika prava na pravično (pošteno) suđenje, zajamčeno člankom 6. stavkom 1. Konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda.</p> <p>(1) Ovršni postupak i postupak osiguranja u prvom i drugom stupnju vodi i odluke donosi sudac pojedinac.</p> <p>Cilj:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Hrvatska nije ni pokušala, a ni Ustavni sud ne osigurava temeljnu pravnu zaštitu ugroženih. 2. Taj "istočni grijeh" zakonodavne delegacije u Hrvatskoj uočio je i Ustavni sud u svojoj ranoj judikaturi kada je jednom prilikom, obiter dictum, primjetio da "... bi u primjeni članka 88. Ustava RH zakonodavac trebao biti određeniji na koja se pitanja iz njegova djelokruga odnosi ovlast Vladi RH, čime bi se otklonile 	Primljen o na znanje	Primljeno na znanje.

			moguće sumnje s tim u svezi i pridonjelo pravnoj sigurnosti". 3. Upravo je propust Ustavnog suda da još ranije konkretizira ustavne kriterije zakonodavne delegacije doveo do eskalacije u problemima koji su sada dnevno pred nama.		
28	Miriam Kervatin	NACRT PRIJEDLOGA OVRŠNOG ZAKONA	<p>Pravna osnova:</p> <p>1. USTAV RH Konvencija za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda</p> <p>2. Europski sud Pravde Ovršni zakon RH, 1996. god.</p> <p>RELATIVNA ZAŠTITA PRVE STAMBENE JEDINICE Uvrstiti u Ovršni zakon</p> <p>Glava Prva Osnovne Odredbe PREDMET ZAKONA Čl. 4 (1) PREDMET OVRHE NE MOGU BITI: -prva stambena jedinica u kojoj dužnik boravi</p> <p>OBRAZLOŽENJE:</p> <p>ZAŠTITA PRVE STAMBENE JEDINICE O potrebi zaštite prve stambene jedinice u kojoj dužnik boravi, zaštite ustavnog, relativnog prava na dom (ustavni status), postoji široki konsenzus u zakonodavnim okvirima demokratskih država zapadne demokracije (Europski sud Pravde, pravo na zaštitu privatnog i obiteljskog života; nesrazmjer "nedjela i kazne").</p> <p>Pitanje rješenja prezaduženosti potrošača te posljedične masovne mjere prisilnih naplata dugovanja trebalo je, još 2007.godine biti pitanje od velike gospodarske i društvene važnosti po Republiku Hrvatsku. Trebalo je pristupiti rješenju problema. Nažalost, ni 2019. to izgleda kao da još uvijek nije primarni interes Republike Hrvatske.</p> <p>ZAŠTITITI KROZ OPĆE</p>	Primljen o na znanje	Primljeno na znanje. U odnosu na zaštitu nekretnine od ovrhe ističe se kako je Nacrtom predviđena zaštita nekretnine koja služi ovršeniku za stanovanje i zadovoljavanje osnovnih životnih potreba koja je konkretna razrada načela zaštite dostojanstva ovršenika. Ovršenik, također, ima na raspolaganju institute žalbe na rješenje ovrsi i moguće tužbe radi utvrđenja ovrhe nedopušteno m ako je ovrha određena na predmetu koji je izuzet od ovrhe, odnosno na kojem je mogućnost

	<p>ODREDBE OVRŠNOG.</p> <p>GLAVA DESETA OVRHA NA NEKRETNINI (Čl. 87- 148)</p> <p>Oduzimanje prve stambene jedinice treba zaustaviti kroz Ovršni zakon dok u pripremi; a dok nije prekasno, jer stiže novi val svjetske, ekonomski krize, i zakonodavac mora analizirati i potom uzeti u obzir (sve) loše posljedice prethodnih Ovršnih zakona s kojim se "vlast" nemilice pretežito obrušila na imovinu i bankovne račune pojedinaca i kućanstava, obrtnika, malih trgovaca umirovljenika, socijalno ugrožene građane, i radnike koji su ostajali bez posla, dok je od dugova oslobođao propale investicije i tajkune!</p> <p>Beskućništvo ne smije biti cilj.</p>	<p>ovrhe ograničena.</p>
	<p>RH PRAVNA NAČELA vs EU PRAVNA NAČELA Ovršno pravno područje u Hrvatskoj , a podjelom nadležnosti između nacionalnog pravnog poretka i pravnog poretka Europske zajednice, zasad je još uvijek nacionalni legislativni rezervat.</p> <p>U RH već predugo vremena vlada shvaćanje da pravo EU Zajednice i ovršno pravo RH nemaju dodirnih točaka, odnosno da europsko međunarodno nadnacionalno pravo nema učinaka na tu granu prava.</p> <p>Međutim, slika o neokrnjenom nacionalnom ovršnopravnom suverenitetu je fikcija koja se mora prizemljiti i hrvatsko ovršno pravosuđe hitno urediti u skladu s pravnim i socijalnim normama EU.</p> <p>Pravo Europske zajednice razvilo je niz mehanizama utjecaja na pravne sustave država članica. Njima se nacionalni zakonodavac</p>	

		<p>ograničava u donošenju pravnih propisa te nacionalni sudovi obvezuju da otklanjaju primjenu i eurokonformno (i retroaktivno) tumače neusklađene nacionalne pravne propise.</p> <p>LJUDSKO PRAVO Pravo na zaštitu obiteljskog života, kroz pravo na zaštitu (prva stambena jedinica) doma važno je načelo demokracije.</p> <p>Takvo načelo, svoje temelje nalazi u samoj osnovi ustavnih zakona kojim "država" odn. republika priznaje i jamči nepovrediva ljudska prava, kako građaninu pojedinca tako i u društvenim formacijama, gdje se odvija njegov život; s obzirom na to da upravo republika od građanina pojedinca zahtijeva temeljno ispunjavanje njihovih obaveznih dužnosti političke, ekonomskе i društvene solidarnosti i, konačno, takvo načelo vuče svoj smisao iz savršenstva Konvencije o ljudskim pravima čl. 8. Europske konvencije koji štiti dom i više nego puku kvadraturu, nego jamči zaštitu doma kao "pravo na zaštitu privatnog i obiteljskog života i mesta prebivališta, pravo na zaštitu doma, mjesto gdje dužnik stanuje, živi ili gdje je proveo znatan dio života" (europske presude zaštite doma).</p> <p>Stoga je nužno pronaći alternativna rješenja kako bi se izbjeglo da subjekt dužnik, bude lišen jedinog, glavnog i prvog doma, poštujući time načelo da republika ne smije poticati beskućništvo ni apsolutno siromaštvo, nego jačati građansku svijest i dužnost solidarnosti koja se nalazi u temeljima cijele zajednice.</p> <p>Ovim prijedlogom nastojim zaštititi prava predviđena Ustavom, unoseći u reformu Osnovne odredbe Ovršnog zakona te sve od čl. do Ovršnog zakona koji po mom mišljenju olakšavaju otimanje i prodaju oduzete imovine dražbom na</p>	
--	--	--	--

štetu dužnika i cijele zajednice.

Zakonodavac mora imati na umu i širu viziju te znatno smanjiti ovlasti vjerovnika u pogledu traženja jamstava na dom za dužnika koji tamo živi, a nema drugog doma.

TEMELJNI ASPEKTI

Nacionalni zakonodavac po mom mišljenju nije po tom pitanju dobro definirao zakonodavni okvir, nedostaju neki temeljni aspekti koji bi, između ostalog, osigurali djelotvorniju zaštitu dužnika i njegovog prava na krov nad glavom, dok je jasno da su prava dužnika znatno otežavaju, u ovom slučaju pravo na stanovanje, ugrožena te trpe smanjenje u korist interesa vjerovnika.

Osim navedenog, zakonodavac čl. Ovršnog zakona (glava -----) predviđa da sudac izvršenja može narediti "oslobađanje" (koja čudna riječ u ovom kontekstu) imovine doma, čak i prije pravorijeka, što definitivno smanjuje pravnu sigurnost dužnika, i ugrožava temelje Ustava RH te Europske Konvencije o ljudskim pravima.

Zaključujem da zakonodavac nije u potpunosti definirao zakonodavni okvir, nedostaju mnogi temeljni aspekti, koji bi između ostalog definirali namjeru republike da štiti cijelu zajednicu od apsolutnog siromaštva i jačanja beskućništva u Hrvatskoj.

Stoga je jasno da prava dužnika, u ovom slučaju pravo na stanovanje, trpe znatno smanjenje u korist interesa vjerovnika.

EUROPSKI STAV:

Svrha svakog zakona pa tako i Ovršnog jest ravnopravno graditi i štititi prava i dostojanstvo cijele zajednice bez da republika (republika,a ne država, ne vlast, demokratska republika koja svoj

		<p>princip vladanja temelji na Ustavu i Europskoj konvenciji) direktno potiče namjeru smanjivanja temeljnog prava, na prvi dom kao i solidarnu dužnost društva da potiče pojedinca, obitelj pa tako i dužnika, da ima, ako to hoće, mogućnost i sigurnost življenja u svom, jednom domu.</p> <p>PREPORUKA Preporuka - Rec (2007)8; - Rezolucija No.1 (26.Konferencija EU ministara pravosuđa (2005.Helsinki) ; Preporuka –Rec (2003)17 Vijeća ministara na temu prisilne naplate trebali su državama članicama poslužiti kao pravni putokaz rješenja prezaduženosti potrošača.</p> <p>Iz navedenih Preporuka izdvajam osnovno :</p> <p>1. države članice moraju na vrijeme usvojiti adekvatne pravne mјере kojom bi se rješilo pitanje prezaduženosti (prezaduženost znači da ukupan dug pojedinca ili obitelji, na duži rok, prolazi njihovu mogućnost plaćanja)</p> <p>2. države članice moraju na vrijeme spriječiti dugotrajne posljedice prezaduženost pojedinca i/ ili obitelji : - na vrijeme obaviti popis te analizu uzroka prezaduženosti - baviti se financijskim opismenjavanjem stanovništva; ubaciti financijsku pismenost potrošača u nacionalni obrazovni sustav - osmisiliti mreže socijalne,financijske,pravne pomoći pojedincima i obiteljima koje su prezadužene - osigurati pravnu zaštitu privatnih podataka prezaduženih te spriječiti neodgovornu uporabu istih - poduzeti odgovorne mјere da bi se umanjile negativne posljedice prisilne naplate dugova s poštovanjem do osnovnih prava dužnika, zaštitom ljudskog dostoјanstva dužnika kao i</p>	
--	--	---	--

			vjerovnika u svim fazama postupka izvrsne naplate - osigurati osnovna i jednaka temeljna prava dužniku i vjerovniku - usvojiti dobru praksu rješenja prezaduženosti koja već postoji u nekim državama članica - zaštititi osnovnu imovinu dužnika	NAPOMENA: Zakonodavac mora, u startu, znati svoju odgovornost za svaki zakon, posebno za drakenske, izvršne zakone poput Ovršnog. Odgovoran je za sve građane naše zemlje u kontekstu siromaštva, svjetske krize, novog vala svjetske ekonomske krize koja se priprema, pa se ne smije (opet) dozvoliti da se isti aršin kazne primjenjuje na siromaha koji je ostao bez posla uslijed propale industrije u zemlji, i tajkuna ili korumpiranog političara ili teškog kriminalca koji zbog teškog kaznenog dijela mogu i moraju (kroz Ovršni zakon) biti u poziciji izgubiti kompletну imovinu kao namirenje štete.	Hrvatska bi se demokracija morala potruditi više i bolje da doprinese općoj demokratizaciji svijeta i zaštiti ljudskih prava pojedinaca i/ili cijele zajednice. Dakle, pitanje je definicije političke namjere zakonodavca koja nikada ne smije biti iznad ili protiv Ustava ili Europske konvencije.	
29	Helena Stojković	NACRT PRIJEDLOGA OVRŠNOG ZAKONA	Poštovani, ovakav prijedlog novog OZ neće apsolutno ništa promijeniti i donijeti bolje za sve nas koji smo u blokadi već dugi niz godina. Naime zatezna kamata nas iz dana u dan uništava. Lihvarske agencije koje nas svakodnevno maltretiraju svojim pozivima nisu pod ničijom kontrolom, te im je dato da samovoljno prijete što dužniku, što dužnikovom poslodavcu te uz pomoć pojedinih odvjetnika traže da se baš oni stave prvi na	Primljen o na znanje	Primljeno na znanje. Istiće se kako je Zakonom o stečaju potrošača omogućeno ravnomjerno namirenje tražbina te otpis poštenom potrošaču.	

30	Saša Perković	NACRT PRIJEDLOGA OVRŠNOG ZAKONA	<p>naplatu, iako još nisu na redu. U suprotnom prijete poslodavcu kako će sjesti ovrhom na račun firme.Tko im je to dozvolio, tko ih kontrolira, imaju li pravo dužnika zvati po 10-15 puta dnevno, slati po par poruka uzastopno???</p> <p>Gdje je tu pravo dužnika?</p> <p>Kažete da će od ovrhe biti izuzeti regres, božićnica,uskrsnica,.....a gdje je izuzeće za povrat poreza, drugi dohodak? Zakon bi po nekim vašim procjenama treba stupiti na snagu 2020.god, zašto do tada ne bi donijeli neku uredbu, odluku kako god da se zove i izuzeli regres, povrat poreza, božićnicu,...već od ove god.? Koliko blokiranih građana još treba otici u zemlje EU jer ovdje ne mogu živjeti od svojih primanja opterećenih ovrhama?</p> <p>Zašto Finu i javne bilježnike ne izbacite iz sustava naplate ovrha?Pa upravo ti javni bilježnici su blokiranim uništili živote svojim bezobrazno skupim tarifama. Jedinu nekretninu u potpunosti zaštitite od ovrhe, uvedite rok zastare, a ne da budemo doživotno blokirani.</p> <p>Pokažite razumijevanja za ovu skupinu građana i pružite im ruku spasa, jer mnogi blokirani su izgubili zdravlje, obitelji, a mnogi i živote upravo zahvaljujući ovrham i Ovršnom zakonu. Ova agonija blokiranih traje predugo i mora se pod HITNO naći rješenje,a ne čekati još godinu dana da nas se uništi do kraja. Jer svakom blokiranim građaninu je puno već svaki sat, a da ne govorim o danima i godinama koliko žive u tom crnilu zvano blokada. Vaša zadaća bi trebala biti pomoći blokiranim građanima, a ne ovršnoj mafiji!!!</p>	Primljen o na znanje	Primjedbe su primljene na znanje. Ujedno ističemo kako je materija stečaja potrošača uređena

			banci ali preko jamača .ako je netko blokirani ne treba dozvoliti skidanje sa primanja više od 10%		posebnim zakonom.
31	Saša Perković	NACRT PRIJEDLOGA OVRŠNOG ZAKONA	-izuzeti od ovrhe božićnice,uskrsnice ili nešto takvo -zabranu ovrhe nekretnine koja je pod hipotekom sa nezakonskim i sudski utvrđenim(promjenjivim)kamatama i(ili) nezakonskom valutom (CHF)jer postoje presude naših sudova da su nezakonite kamata i valuta -ako je netko blokirani ,ne dozvoliti mogućnost skidanja sa primanja više od 10% istih	Djelomično prihvaćen	Prihvaka se prijedlog da se od ovrhe izuzmu prigodne nagrade za uspješnost na radu do iznosa koji su neoporezivi prema posebnom propisu.
32	Saša Perković	NACRT PRIJEDLOGA OVRŠNOG ZAKONA	Osobno sam bio u FINA-i i raspitivao se za "apsolutni" stečaj potrošača te su mi rekli da nemaju uvid u sva moguća eventualna potraživanja.Na moje pitanje kako da saznam točno gdje šta kako, jer nakon što sam godinama blokirani, ni sam ne znam gdje sam sve dužan.Nemojte dozvoliti da kad netko proglaši tzv."apsolutni "stečaj (jer dug može biti velik) da nakon toga ispadaju "kosturi iz ormara",odnosno dugovi od prije proglašenja stečaja dođu na naplatu poslije proglašenja istog.Možda neki poziv za sve npr. nešto kao kod stečaja pravnih osoba ili???	Primljen o na znanje	Stečaj potrošača nije predmet ovih izmjena, odnosno predmetna materija nije uređena Ovršnim zakonom.
33	Slaven Barišec	NACRT PRIJEDLOGA OVRŠNOG ZAKONA	PRIMANJA IZUZETA OD OVRHE U članak 81. nacrtu prijedloga ovršnog zakona pod 23. uvrstiti stavku koja treba glasiti ovako: 23. Stimulacija u plaći Članak 81. stavku pod 15. potrebno je izmijeniti, te stavka pod 15. mora izgledati ovako: 15. PRIGODNIH NAGRADA radniku koja se smatraju materijalnim pravom radnika do propisanih iznosa do kojih se ne smatraju oporezivim primicima CILJ: Ovim manjim izmjenama u ovome članku regulira i definira se zaštita prava i dostojanstva ovršenika koji imaju ovrhe na	Prihvacen	Prihvaka se prijedlog da se od ovrhe izuzmu prigodne nagrade i druge nagrade za uspješnost na radu do iznosa koji su neoporezivi prema posebnom propisu.

			stalnim primanjima odnosno plaći. Do sada se u praksi kod više različitih poslodavaca događalo da zbog nedorečenosti ovog dijela ovršnog zakona ovršeniku pljeni (Božićnica, Uskrsnica, regres, darovi za djecu) jer je poslodavac sve navodio pod PRIGODNU NAGRADU koja u prijašnjem zakonu nije bila zaštićena. Poslodavci koriste "alat" stimulacije za isplatu nekih oblika nagrada, poticaja i slično za nagrađivanje radnika, te je ovu stavku isto tako potrebno zaštiti od ovrhe. Zaštitom STIMULACIJE u plaći od ovrhe, radnik će biti zadovoljniji te više motiviran/stimuliran za rad te na kraju krajeva i za ostanak u RH.		
34	Mira Validžić	NACRT PRIJEDLOGA OVRŠNOG ZAKONA	Imam primjedbe: 1. visina 40000 kn za zaštićenu nekretninu u kojoj ovršenik živi. Predlažem da se iznos ne definira u kunama jer nije ista cijena stambenog prostora u Zagrebu ili nekim drugim djelovima Hrvatske. Bolje bi bilo da se ta nekretnina definira kao jedini stambeni prostor za život koji ovršenik koristi a da se garaže, poslovni prostori, vikendice i sl. iz toga izrijekom isključe. 2. Fina koja dobiva povlašteni položaj nije ni do sada pokazala zadovoljavajući oblik poslovanja - inertni, neobučeni, tromi, .. nemaju uvid u točne podatke i jedino što znaju je na očeviđnik upisati svoje naknade koje se prioritetno naplačuju i u slučajevima kad vjerovnik povuće ovrhu a da fina osim što ga je uvrstila na popis nije skinula ni lipe za bilo kakvu naplatu, dakle nije odradila ni 1% posla za koji je pokupila novce. Službenici su im neobučeni, vrlo arogantni prema ovršenima. Na očeviđnicima nemacjelokupnih informacija pa ovršenici moraju obijati vrata da bi dobili točne	Nije prihvaćen Nije prihvaćen	Odredbe o ograničenjima trebaju biti jasno utvrđene i vrijediti za sve stranke i sudionike u postupku neovisno o tome gdje se nekretnina nalazi jer bi svako drugačije postupanje bilo diskriminirajuće.

podatke. Na e-građani podaci su neažurni i netočni a da bi se nešto ispravilo to postaje gotovo nemoguća misija.

3. Otpis dugova - zašto se ne predvidi procedura nakon pravomoćnosti ovrhe da predmeti ne stoje u ladicama javnih bilježnika ili odvjetnika nego da se propisu rokovi u kojima se na fini moraju uvesti u evidenciju da ovršenici mogu reagirati a ne da se nakon desetak godina i više od jednom pojavljuju lihvarske agencije koje otkupljuju dugove i onda počinje kalvarija za ovršene. Tako dolazi do nerqavnopravnosti građana jer oni kojima su ovrhe prikazane na fini imaju ogućnost da im se eventualno pomogne otpisom, jednostavnim stečajem i sl. a oni čiji predmeti čame u ladicama to ne mogu

4. Ovlasti i način rada rada ovlaštenih za pljenidbu imovine. Nema ujednačenih kriterija o načinu kako popisati i vrednovati pokretnu imovinu nego se to prepusta osobnoj procjeni pojedinaca i sudaca

5. Do kada će HRT imati privilegirani položaj i uz pomoć sudske vlasti ovršiti građane koji nisu njihovi preplatnici samo zato što su potomci preminulih osoba koje su bile njihovi preplatnici a da te osobe nisu u posjedu prijemnika.,

6. Svakako ugraditi odredbu da kamate ne mogu biti veće od glavnice nego ih svesti na maksimalno 20% glavnice.

7. Predvidjeti kao i po drugim situacijama vrijeme zastare je po dosadašnjoj praksi a koja se i dalje predviđa novim zakonom zastara vrijedi za ubojice, silovatelje, lopove, razne druge kriminalce ali za dužnike nema zastare. Očito smo mi koji smo velikim dijelom dovedeni na rub egzistencije ne svojom krivnjom (kriminal u pretvorbi i sl) najveći kriminalci ove države koja štiti na sve načine vjerovnike a dužnicima uzima i krov nad glavom iako žive ispod svih kriterija egzistencije, stari, bolesni, nezaposleni, ---

			Treba propisati točne kriterije vezano za ovrhu na pokretninama, naime mi blokirani koji živimo od minimalnih mirovina ili socijalnih pomoći vrlo često putem Njuškala, Caritasa, Crvenog križa, ... uspijevamo nabaviti predmete kućanstva, odjeću, tehničke aparate, ... koji su koštali ovršenika par kuna ili čak besplatno. Kako će se ovršavati takva imovina? Pozdravljam vas ja ovršenik do groba koja sam jednom nogom u grobu kao rezultat ovrhe vašeg HRTa		
35	Zlata Blaće	NACRT PRIJEDLOGA OVRŠNOG ZAKONA	Zakon se mijenja zbog javnih bilježnika što se niti ne krije. Varijante izmjena zakona nisu bile moguće već mijenjanje cijelog zakona jer javni bilježnik nije sud. Zakon je kompliciran i mnogi članci su nedorečeni pa ostaje kao i do sada da se tumači različito. Nema zastarnog roka, nakon kojeg kada nastupi ovrha se obustavlja, nužno kako bi se ovršenik bar izjednačio sa ubicom ili kriminalcem za koje postoje zastarni rokovi. Minimum izuzet od ovrhe se mora odrediti. Zakon opet ne uvažava i zanemariva činjenice da smo lihvareni i nezakonito ovršavani kamatama koje su ništave i koje su vjerovnici jednostrano mijenjali i temeljem tako ništavih obračuna doveli u stanje da dug nije bilo moguće vratiti. I dalje se ništavo ovršava. Banke su tako ništave kredite prodale članicama HUAN-a koji nezakonito postupaju i unose strah među građane kojima se prijeti na razne načine, idu tako daleko da ljudima dolaze na vrata, prijete. Treba izričito navesti da isprava u kojoj su navedene ništave odredbe nije ovršna isprava. Kod fiducije je ništav ugovor ali nema odredbi koji ugovor budući ili svi ugovori. Ako su svi onda to treba i napisati a ako se odnosi na buduće od stupanja zakona na snagu onda čemu ništavost, Pravilnije je nije dopušteno. Mada u osnovi i jesu ništavi svi sklopljeni pred bilježnikom koji	Primljen o na znanje	Primljeno na znanje.

			nije sud i koji je provodio cijeli postupak i ljudi su gubili vrijednu imovinu za male iznose. Kod izravne naplate fina koja nije sud je nadležna za ocjenu valjanosti isprava, samo sud može naložiti blokadu računa. Novi ovrhovoditelj može stupiti u započeti postupak SAMO UZ IZRIČITU suglasnost ovršenika jer kod promjena ovrhovoditelja u izravnoj naplati ovršenik niti ne zna tko je vjerovnik koji mu oduzima imovinu. Ovdje se kod izravne naplate radi o RETROAKTIVNOJ PROTUUSTAVNOJ primjeni zakona jer se primjenjuje na sve ovršne postupke bez obzira po kojem zakonu se trebaju dovršiti iako je do 2014g za promijenu bila određena mogućnost samo uz izričiti pristanak stranke u postupku.		
36	Darko Repinac	NACRT PRIJEDLOGA OVRŠNOG ZAKONA	Moj prijedlog je da se iz postupka ovrhe isključe javni bilježnici. Nije moralno da na ime glavnice duga od 250 kn javni bilježnici nakalame preko 700 kn dodatnih troškova obrade ovrhe. Iznos javnobilježničkih troškova ne bi smio prelaziti iznos glavnice koja se ovršuje. Na ovaj način najmanju korist imaju vjerovnici, jer bi se njihova potraživanja puno brže naplatila nego na ovaj način, kad dužnici moraju plaćati te enormne troškove umjesto da ta sredstva usmjere na podmirivanje ostalih svojih troškova i tako izbjegnu ponovne ovrhe.	Nije prihvaćen	Navedeni institut javnih bilježnika nužan je za kvalitetno provođenje ovršnog postupka.
37	JAVNI BILJEŽNIK ZVIJEZDANA RAUŠ-KLIER	NACRT PRIJEDLOGA OVRŠNOG ZAKONA	Ljubazno molim da primite na znanje kako troškovi javnog bilježnika za dug u iznosu 250,00 kuna iznose 60,00 kuna + PDV + trošak dostave (cca 15,00 kuna), sve sukladno važećim zakonskim propisima. Ostatak čine odvjetnički troškovi temeljeni na važećoj odvjetničkoj tarifi.	Primljen o na znanje	Primljeno na znanje
38	Dajana Dragičević	NACRT PRIJEDLOGA OVRŠNOG ZAKONA	U potpunosti nedostaje u Zakonu dio kojim bi se dužniku omogućilo pravo prvenstva otkupa duga (čime bi se riješio problem sa troškovima koji su izravna posljedica raznoraznih tvrtki za naplatu dugovanja čija	Nije prihvaćen	Prijedlog je odbijen jer se pitanja otkupa potraživanja ne uređuju Ovršnim zakonom.

			je legalnost upitna).		
39	Udruga Ovršni	NACRT PRIJEDLOGA OVRŠNOG ZAKONA	Prije svega nekoliko primjedbi na sveukupan prijedlog Ovršnog zakona te nekoliko natuknica što smatramo da on MORA sadržavati. Smatramo kako su sveukupne promjene koje se predlažu "kozmetičke" prirode te nedovoljno štite socijalno osjetljive slojeve što ćemo detaljno obrazložiti dalje u tekstu. Ustavom RH. Čl.3 propisane su temeljne vrednote ustavnog poretka Republike Hrvatske i između ostalog i "socijalna pravda". Pitanje ovrhe nad jedinom nekretninom i dalje je otvoreno te prema ovom prijedlogu Zakona moguće-što je također protuustavno (Prema Ustavu RH. Čl. 34 Dom je nepovrediv) . Potrebno je izuzeti iz ovršnog posluška jedinu nekretninu bez obzira na visinu duga! Upitna je i dalje efikasnost same naplate duga, dakle ono što bi trebao biti primarni cilj jednog ovakvog Zakona, zbog toga što se troškovi akumuliraju do te mjere da na kraju premaše i glavnici te dug postaje neotplativ. Predlažemo izuzimanje FINA-e i javnih bilježnika iz ovršnog postupka(koji povećavaju troškove postupka) te predlažemo da se novim Ovršnim zakonom dužniku omogući pravo prvenstva otkupa duga (čime bi se riješio problem sa troškovima koji su izravna posljedica raznoraznih tvrtki za naplatu dugovanja čija je legalnost upitna). Osim toga i dalje prema ovom prijedlogu Ovršnog zakona nije se promijenio redoslijed otplate duga što smatramo da je prvo potrebno da se plaća glavnica. Velik problem cijelog Zakona je njegova neefikasnost, brojke znate i sami iako tvrdite kako prethodna verzija daju dobre rezultate. Prema našem prijedlogu Zakona sudovi su nadležni za donošenje rješenja o ovrsi i provedbu ovrha. Kako bi se sudovi „rasteretili“ cjelokupni sustav bi trebao biti potpuno digitaliziran. U početku bi se	Djelomično prihvaćen	Primljeno na znanje.

naravno u tu digitalizaciju trebalo uložiti, to jest trošak, ali kao posljedica toga troškovi postupka bi bili svedeni na minimum te bi cijelokupan postupak postao efikasniji što sadašnji Zakon jednostavno ne omogućava. Sam ovršni postupak je dugotrajan, a zbog svega što jest posljedica ovog Ovršnog zakona dug postaje neotplativ. Jasno je da cilj ovog prijedloga kao i dosadašnjeg Ovršnog zakona nije naplata duga jer se ne bi izbjegavala ova pitanja koja smo naveli.

Posljedica Ovršnog zakona jest iseljavanje naših građana, čak i gubitak života. Donesite pravedniji zakon, te uvažite naše prijedloge! U nastavku dajemo još nekoliko prijedloga.

Članak 12. (2) "Žalba ne odgađa provedbu rješenja"

Smatramo kako ovu odredbu treba izbaciti iz Ovršnog zakona zbog njezine protuustavnosti i protupravnosti te krši temeljna ustavna i druga prava dužnika/ovršenika.

Članak 17.

Zakonski odrediti troškove koji prema našem prijedlogu ne bi bili visoki (npr. 50kn), jer kada bi se cijeli sustav digitalizirao oni ne bi stvarnu osnovu iz čega proizači. Ovo je zaista realno i ostvarivo što pokazuje i praksa u drugim zemljama npr. Slovenija.

Članak 28.

Naveli smo već kako Javne bilježnike treba izuzeti iz Zakona. Isključivo sudovi su nadležni prema našem prijedlogu za donošenje rješenja o ovrsi i provedbu ovrhe, a cijeli sustav je digitaliziran čime ovršni postupak postaje brz i efikasan te su mu troškovi svedeni na minimum.

Članak 30.

Nikakve zatezne kamate. Izbaciti sve ovo iz zakona.

Članak 46.

Također mnogo problema što je pokazala dosadašnja praksa i ovo što predlažete nisu rješenja.

Sve ove bespotrebne komplikacije se jednostavno rješavaju pomoću digitalizacije sustava.

			<p>Čl. 79. Prema Ustavu RH. Čl. 34 Dom je nepovrediv te je potrebno izuzeti iz ovršnog postupka jedinu nekretninu bez obzira na visinu duga!</p> <p>Čl.81. Osim navedenih točaka predlažemo da se izuzmu od ovrhe primanja po sljedećim osnovama: primitke od povremenog rada osoba s invalidnošću koje nisu zaposlene, novac primljen od humanitarnih organizacija, naknade za prvo udomljavanje djeteta, pomoći za štete od prirodnih katastrofa, pomoći tvrtkama u teškoćama, novac dobiven iz aktivne politike zapošljavanja, otpremnine kako bi se dodatno zaštitili socijalno osjetljivi slojevi.</p> <p>Čl.90. Vi predlažete „(1) Ovrha na nekretnini nije dopuštena radi namirenja tražbine čija glavnica ne prelazi iznos od 40.000,00 kuna...“ potpuno se ne slažemo sa visinom ovog iznosa koji bi trebao biti veći. Predlažemo 60.000,00 kuna. Članak koji u potpunosti nedostaje jest članak kojim bi dužniku omogućilo pravo prvenstva otkupa duga (čime bi se riješio problem sa troškovima koji su izravna posljedica raznoraznih tvrtki za naplatu dugovanja čija je legalnost upitna).</p>		
40	Radovan Preložnjak	NACRT PRIJEDLOGA OVRŠNOG ZAKONA	<p>Ništa se nije promijenilo na dobro ovim zakonom! Sve promjene koje su u ovom nacrtu su kozmetičke i na kraju će ponovo naši građani ispaštati! Zakon je i dalje protuustavan, čak i genocidan! Jedina nekretnina ovršenika NE MOŽE biti predmet ovrhe što je ZAJAMČENO Ustavom Republike Hrvatske! Tko ste vi da kršite Ustav? FINA-u i Javne bilježnike treba izbaciti iz Zakona! Kao i sve pijavice koje na ovom Zakonu zarađuju! Sa time što ste neke troškove fiksirali ništa se ne rješava i dalje oni su tu! Zakonom su se još</p>	Primljen o na znanje	Primljeno na znanje.

			neka primanja isključila od ovrhe, no nisu npr. novac primljen od humanitarnih organizacija, naknade za prvo udomljavanje djeteta, pomoći za štete od prirodnih katastrofa i još mnoga druga primanja. Dok sva takva primanja nisu zaštićena nema riječi da se misli na socijalno najosjetljiviji dio društva! I dalje niste uveli ništa kako bi se Zakonom zaštitili ovršenici od raznoraznih lihvarskih agencija kao što su B2 capital I Matrix EOS! Dug dakle može otkupiti tko hoće jer ama baš nije ništa regulirano u Zakonu! Ponudite ovršenicima njihovo pravo da otkupe svoj dug! Napravite nešto za građane Republike Hrvatske i zaustavite patnju svojih građana! U suprotnome KRIVI STE! Krivi ste za odlazak ljudi, čak i za tisuće koji su si oduzeli život jer nisu vise mogli se nositi sa svime! Imate priliku ispraviti sve! Sve znate! Znate i bolje nego ja! Zašto to ne učinite?		
41	Mirjana Spajić	NACRT PRIJEDLOGA OVRŠNOG ZAKONA	Da li će se i kada odrediti najniži iznos zaštićenog primanja koji se ne ovršuje, pošto je Premijer izjavio da je 3000,00kn minimalne plaće došatno za život. Znači li to da se minimalna plaća izuzima iz ovrhe? Voljela bih da se prije upućivanja u saborsku proceduru održi još predstavljanja nacrt-a Ovršnog zakona, kao i savjetovanja, pošto zakon ionako bi trebao stupiti na snagu tek 2020.g. Bilo bi poželjno da se do 2020.g. obustave sve dosadašnje ovršne radnje i po mogućnosti preispitaju jer znamo da ima i onih koje nisu osnovane. Lp Mirjana Spajić	Primljen o na znanje	Primljeno na znanje. Institutom izuzeća od ovrhe omogućava se ovršeniku da na poseban račun primi dio stalnih primanja te primanja koja su socijalne naravi u cijelosti. Ujedno se napominje kako su Nacrtom taksativno propisana primanja izuzeta od ovrhe (u odnosu na postojeće rješenje krug primanja je proširen) te

					ograničenja ovrhe na svim mjesecnim primanjima fizičke osobe. Ograničavanjem vjerovnika na način da se uopće ne može naplatiti od ovršenika koji ima primanja manja od određenog iznosa je ograničavanje povrata svog vlasništva, odnosno tražbine koju mu dužnik duguje, a što nije u skladu s Ustavom Republike Hrvatske. U odnosno na osnovanost rješenja o ovrsi ističemo kako je ovršeniku omogućeno pravo na pravni likaj u okviru kojeg postupka može osporavati i osnovanost i visinu tražbine.
42	Nikola Čupić	NACRT PRIJEDLOGA OVRŠNOG ZAKONA	Da bi zakon bio uspjesan treba izbaciti lihvarske agencijee, kako ovršni postupak nebi bio skuplj i veci od samog duga, te tako ipak dati priliku da se taj isti dug nekada i otplatil!	Primljen o na znanje	Primljeno na znanje.
43	Vedrana mitrovic	NACRT PRIJEDLOGA OVRŠNOG ZAKONA	Postovani! Ja moram ostaviti komentar na ovu dosadasnju situaciju s ovrhama jer me se itekako tice.Naime,trebalo bi u ovom novom zakonu biti podosta izmjena staroga,ali i uvesti stosta novoga.realno,mi jesmk u eu,ali mnogim drzavama nismo ni do koljena kada su place i mirovine u pitanju,iste su nam jako	Nije prihvaćen	Izuzimanjem od ovrhe plaće koja je manja od 3.500,00 kn značilo bi da se vjerovnik ne bi mogao namiriti na novčanim

			skromne i jadne.u slavoniji (a vjerujem i sire)placa ne ide dalje od 3,500kn.mnogi dobijaju i manje (cesto cak i nista mjesecima),kada vec nitko nije spreman da se odrekne svog djela "kolaca" da bi obicni radnik dobio vecu placu,onda bi bilo u redu kada bi se place do 3,500kn izuzele takodjer od ovrhe,jer to je nesto malo vise samo od socijalne pomoci.od toga iznosa jedna obitelj ne moze prezivjeti od place do place,a stvarati nesto tek nemoze,a ako su mladi ljudi krenuli u samostalan zivot,mogu zaboraviti imati djete (jos jedan oooogroman razlog nase lose demografije jesu i ovrhe po racunima.zsmislite da dobijete bjednih 2700kn,ovrha od toga odmah u startu odnese 900kn,ostane ti 1800kn,rezije iznose 1200kn...koliko ostaje? Nemas ni za sami kruh iducih 30dana do sljedece place.sva primanja,bilo to placa ili mirovina barem do 3500kn trebala bi biti postedjena pljake to je prvo sto bi valjalo uvesti.potom,da kad vec dodje do ovrhe se manje naplacuju svi usput,jer tako veoma brzo dug od bjednih 400kn na primjer dodje do svote koju nikada neces moci otplatiti,upadas u zacarani krug bez kraja,duznicko ropstvo u svakom smislu.s tim ovrhama i zakonom takvim kakav jeste,oduzimate ljudima mogucnost stvaranja obitelji,jer djeca traže osim ljubavi i sredstva za zivot,a to nisu porodiljne naknade vec dostojava i sigurna placa svaki mjesec iz godine u godinu,jer djeca ne zive samo prve dvije-tri godine.a kako da se netko upusti u to ako zna da narednih ne znam koliko godina nece imati sebi za jesti,a kamoli djetetu?jer eto,upao je u duznicko ropstvo,zvana OVRHA,koji je unistio na tisuce hrvata i unistava jos i dalje.Tez i gore je sada zivjeti nego za vrijeme domovinskog rata. Unaprijed zahvaljujem	sredstvima ovršenika s naslova plaće sve dok on ima takvu plaću, što je neprimjereno ograničenje prava vjerovnika da naplati svoju tražbinu dok je ovršenik zaštićen pravilima o izuzimanju dijela primanja od ovrhe.
44	Melita Šiftar	NACRT	Uredimo li OZ kako treba, jer	Primljen Primljeno na

	Kuhar	PRIJEDLOGA OVRŠNOG ZAKONA	<p>nitko ne bježi od plaćanja duga, neće više biti toliko ovrha, te će suci sami stići rješavati predmete, neće im trebati javni bilježnici, i njih treba netko platiti. Prvi problem je što, dok nešto ne možeš platiti u roku, vjerovnici šalju prijedlog za ovrhu u kojem su i odvjetnički troškovi, te nama "neplatišama" odmah padne mrak na oči i ne želimo platiti, niti ne možemo, jer tri puta su skuplji od samoga duga. Tko je uopće tražio odvjetničke usluge? Zašto bi ih platio? I tako ode sve krivim smjerom. Nitko ne bi trebao plaćati uslugu koju nije tražio! Dakle, vjerovnicima se treba dati rok naplate od dospijeća računa, prije pokretanja ovršnog postupka. Svakako treba odrediti rok zastare naplate duga! Niti kriminalca se ne može zatvoriti, ako prođe rok sprovedbe izvršenja kazne. I na kraju, agencije koje otkupljuju dugove. Gdje toga ima?? To rade mafijaši, a mi smo to ozakonili!?? Treba li vam novaca, ozakonite prostituciju i marihanu, a ne mafiju koja, nakon što ste nam uzeli slobodu raspolaganja svojim novcem, nam uzima duševni mir.</p>	o na znanje	<p>znanje. Istiće se kako je obveza dužnika podmiriti tražbinu do roka dospijeća. Dodatan rok za podmirenje tražbine nakon roka dospijeća je stvar dogovora dužnika i vjerovnika te se ne može uređivati Ovršnim zakonom čija je svrha prisilno namirenje tražbine ako ona nije podmirena dobrovoljno po dospijeću.</p>
45	Ćedomir Marić	NACRT PRIJEDLOGA OVRŠNOG ZAKONA	<p>Poštovani! Kao prvo zahtjevam da se iz ovršnog postupka izbace Javni Bilježnici jer se nepotrebno stvaraju troškovi.</p> <p>Drugo, Kada se ovrha pokrene, zatezne kamate su nepotrebne. (Prema iskustvu, dosadašnja praksa dovodi samo do veće zbrke)</p> <p>Kompletno digitalizirati sustav te pri sudu, osnovati tijelo od 5 do 10 sudaca koji bi zaprimali i obrađivali zahtjeve za ovrham. Nadalje, iako postoje zahtjevi za drugačijom praksom, ja osobno smatram da se tijekom prilaganja zahtjeva za ovrhu treba i mora priložiti i račun po kojem se ovrha pokreće. Naime, nakon što je zaživio sustav fiskalizacije, račun je dokument koji je dokaziv kroz sustav digitalne</p>	Primljen o na znanje	<p>Primljeno na znanje. Istiće se kako su kamate sankcija za neplaćanje dugovane tražbine po dospijeću, a dužnik može zaustaviti tijek kamata pomirenjem tražbine. Dodatna pravna sigurnost ovršenika jamči se kroz ubacivanjem u poštanski sandučić obavijesti o danu isticanja pismena na</p>

		<p>forenzike, a ovakva praksa bi zaustavila pojedine "izmišljene" ovrhe, (koje, prema navodima pojedinaca postoje). Cijela stvar ne bi trebala biti previše komplikirana.</p> <p>Iz ovršnog postupka, treba izbaciti dom kao sredstvo naplate. Naime, nije teško dokazati živi li netko u nekretnini koju naziva domom ili ne. Ako nije prijavljen na adresu koju naziva svojim domom, onda se to ne može smatrati istim. Naime, vrlo lako je dokazati da netko živi na adresi, odnosno ne jer se može ući u trag prijavama prebivališta odnosno boravišta. Takva praksa bi zaustavila nekorektne deložacije. Zapravo, nekorektne deložacije, jednom kada se i taj oblik naplate regulira pravnim sredstvima, može prouzročiti neizmjerne finansijske štete po pravnu državu jer će se pojaviti odštetni zahtjevi koji onda prema postojećim pravnim normama mogu poprimiti dosta velike iznose.</p> <p>Ovrha na nekretnimama</p> <p>Ja osobno smatram da se ne bi trebao stavlјati limit na ovrhu na nekretnimama osim kad se radi o najmanjem iznosu. A to bi izgledalo ovako.</p> <p>Ovrhovoditelj, država i ovršenik se dogovaraju oko cijene nekretnine koja postaje predmetom ovrhe. Ako se ne mogu dogovoriti, onu stranu koja dogovor pobija, treba zastupati jedan ili više vještaka. Oni postižu dogovor oko cijene nekretnine te ona ulazi u postupak naplate ovrhe. Ako je cijena iste višestruke vrijednosti nego što je ovrha, onda se iz naplatne mase naplačuju prvo vjerovnik/ci, a tek onda se naplačuju kamate. Istrom, preostala sredstva se uplačuju na poseban račun koji je zaštićen te ne potпадa pod naplatu ovrha iz istog postupka. Osobno, smatram da najniža visina iznosa koja se smije provesti nad nekretninom smije</p>	mrežnoj stranici e-oglasna ploča sudova
--	--	--	---

biti do 100 000,00, kn (stotinu tisuća kuna), što bi moglo biti i jedna trećina najniže iznosa neke stambene jedinice a koja nije dom, (tj. nema status doma dužnika).

I kao zadnje, ali sigurno i poslijednja moja primjedba na OZ, jest blokada računa. Smatram da blokada do sada nije pokazala nikakvu uspješnost u naplati dugovanja te bi, kao takva, trebala biti izbačena iz OZ-a u potpunosti. Naime, slijedom navoda uvaženog suca Mislava Kolakušića, a i iz osobnog iskustva, vrlo odgovorno tvrdim da blokada računa nema pozitivan učinak jer vodi u uzročno - posljedičnu spregu dugova i stvaranja novih dugovanja. Odnosno, ako je dužnik blokiran iz bilo kojeg razloga, njegov račun postaje nelikvidan te dužnik nije u stanju namiriti ostala potraživanja, što opet vodi u novi krug ovrha te se time zatvara "čarobni krug" dugovanja potraživanja - insolventnosti. Zapravo, zakon koji je prethodio novom Ovršnom zakonu kakvog danas poznajemo, onaj stari koji je vrijedio do izglašavanja sadašnjeg 2012 godine je bio daleko prilagođeniji jer se dugovanje namirivalo direktno kod poslodavca gdje je dužnik zaposlen gdje je sud kao glavno tijelo donošenja odluka o ovrhama slao ukupno dugovanje na naplatu kod poslodavca koji je onda trećinu OD-a, (osobnog dohotka), uplaćivao na račun vjerovnika a ostatak je išao dužniku. Prijedlog uvaženog gospodina Kolakušića bi išao u tom pravcu te bi se sve odvijalo digitalnim putem, (uz moj dodatak, da vjerovnik mora dokazati postojanje dugovanja van svake sumnje, a dužnik mora biti dokazivo pozvan na izjašnjavanje o dugovanju). Naime, dosadašnja praksa predviđa oglasnu ploču kao sredstvo obavijesti dužnika o dugovanju za slučaj nemogućnosti dostave

			službenog pismena, što se pokazalo kao izuzetno sredstvo zlouporabe, (jer se u pravilu događa da dug bude oglašen na ploči suda daleko van mjesta stanovanja dužnika te ovaj ne bude obaviješten o dugovanju). Zapravo, oglasne ploče kao sredstvo obavještavanja stranaka o stanju predmeta, bih, osobno, izbacio kompletno van zakona te bih uveo neki digitalni oblik obavještavanja jer to u današnje vrijeme nije neki osobito zahtjevan zadatak. Primjerice, stranka u postupku može biti obaviještena o postojanju pismena na bilo kojem šalteru državne uprave kroz jedinstveni državni registar, te biti upućena na nadležni sudski uruđbeni ured kako bi preuzela pismo. U trenutku kada bude obaviještena o postojanju pismena kreće zakonski rok za preuzimanju, umanjen za neradne dane, (vikendi, praznici, izvanredni neradni dani), te protokom tog vremena postupak može biti nastavljen i presuda donesena zbog ogluhe.		
46	Rajko Glavurdić	NACRT PRIJEDLOGA OVRŠNOG ZAKONA	S poštovanjem Ćedomir Marić	Prijedlog koji se odnosi na promjenu načina uračunavanja (da ako dužnik pored glavnice duguje i kamate i troškove da se prvo namiruje glavnica, potom troškovi a na kraju kamate) nije prihvatljiv iz nekoliko razloga. Prema važećem uređenju kada dužnik	Nije prihvaćen

				<p>pored glavnice duguje kamate i troškove uračunavanje se obavlja na način da se prvo namiruju troškovi, zatim kamate i napokon glavnica. Troškovi trebaju imati prednost pred kamatama i glavnicom zato što troškovi izravno opterećuju vjerovnika bez obzira na to hoće li imati uspjeha u namirenju kamata i glavnice. Kamate imaju prednost pred glavnicom zato što bi se djelomičnom isplatom glavnice smanjile kamate te zbog zabrane anatocizma (zabrană obračunavanja kamate na kamate). Prihvatanje predloženog rješenja značilo bi da namirenjem glavnice kamate na iznos glavnice prestaju teći, dok bi se dužnik i nadalje koristio novčanim sredstvima</p>
--	--	--	--	--

			vjerovnika nepodmireni m na ime kamata na koji zbog zabrane anatocizma kamate ne teku. U odnosu na zaštitu potrošača, u uređenju visine stope zateznih kamata već je uvažena činjenica njihovog posebnog položaja odnosno zaštite jer je stopa zakonskih zateznih kamata za potrošače niža od stope zateznih kamata predviđenih za odnose iz trgovačkih ugovora i ugovora između trgovca i osobe javnog prava.		
47	Ozana Juric	NACRT PRIJEDLOGA OVRŠNOG ZAKONA	<p>1. Obavezno i najvaznije od svega izbacit i smanjiti djelovanje i ukinut ovlasti stranih agencija te zakonom obvezati vjerovnike da dug koji zele prodati MORAJU u iznosu kojem prodaju agencija(cca20%) prvo ponuditi samom duzniku!!!!!! 2. OBAVEZNO - uvesti osobnu odgovornost svakog djelatnika bilo koje drzavne institucije(porezna, fina etc.) za krivo i nepotpuno i samovoljno provodenje zakona i ostro kaznjavati bilo kakve nelegalne povlastice jer zakon MORA biti jednak za sve a ne dvojak.3. Vjerovnik salje poziv za nagodbu duzniku prije postupka blokade.</p>	Primljen o na znanje	Primljeno na znanje.

48	Ozana Juric	NACRT PRIJEDLOGA OVRŠNOG ZAKONA	<p>4. OBAVEZNO slati obavijest da cete biti blokirani i da ste uopće duzni jer ljudi ne znaju da se netko sjetio da 2001 god nisu (kao), platiti neki racun. 5. Prvo rjesavanje glavnice. Zastiti minimalni dohodak u potpunost i i kod ljudi zaposlenih na 4h?6. ZASTARA se mora urediti zakonom kako i slijedi i postovat a ne da meni osobno hzmo posalje 2015 god da 2001 nisam predala ID obrazac i ad hok zaduzenje retroaktivno 15 god. I to sve bez adekvatnog poreznog rjesenja. Prestat pogodovat biljeznicima i odvjetnicima i pocet cijenit covjeka kao stupa drustva. 7. Interakcija izmedu FINE i Sudova mora postojat a primjetila sam da uopće ne postoji. 8. Smanjiti ovlasti Fine i objasnit gradanima sto je tocno Fina i zasto fina salje kazne ljudima koji su otvorili firme koje nikad dana poslovale nisu zatvorene odavno? - Molim Vas - procitatite ovo dok i zadnji vrijedan i posten covjek ne napusti domovinu i pobegne tamo gdje ce moci prezivjet bez straha. Da li vi shvacate da vas se ljudi boje, da demokracija i sloboda govora ne postoji?" Jer se ljudi boje! 9.-!!!! Zelim napomenuti da ovrhovoditelji upadaju u tude kuce i stanove bez najave i obavijesti - uvesti pod obavezno poslati obavijest sa povratnicom o danu dolaska. Meni su gazdi stana doslovno oteli tv radi moje ovrhe????? Gdje zivimo- da li je to humanost na djelu?</p> <p>10. smanjiti kte- ucinit dugove otplativim i ukinut troskove biljeznika, fine, kte agencijama i ostale troskove koji ne postoje jer da nema toga sigurna sam da bi se 50% duga rjesilo u roku od 1 god.</p>	Primljen o na znanje	Primljeno na znanje. Nadzor nad radom odvjetnika i pravnih osoba koje se bave

			rad agencije momentalno ukinut pod 1.- i potjerat od kuda su dosli a banke ako oce prodat mogu duzniku za isti iznos ko krimi rad agencijama . Ako duznički i tada zakaze onda ovrha na sve		otkupom potraživanja nije materija koja se uređuje Ovršnim zakonom.
49	Ozana Juric	NACRT PRIJEDLOGA OVRŠNOG ZAKONA	Ovrha ne moze i ne smije trajati 20 god . Nedopustivo. Zastara MORA postojat jer ovrsen covjek nije nikog ubio ! Ubili su njega	Nije prihvaćen	Pitanje zastare potraživanja ne uređuje se Ovršnim zakonom.
50	Ozana Juric	NACRT PRIJEDLOGA OVRŠNOG ZAKONA	Ukinuti svaku mogucnost da se netko sjeti 2015 da mu 2001 nesto niste platili i zablokira vam racun jer mu se moze ! Osobno dozivjela!!!! 3 god rok za utvrdjivanje duga se mora postovat kako i jeste regulirano . Zakon ne smije i ne moze biti dvojak , svi moraju biti jednaki ! Stop nasilju	Primljen o na znanje	Primljeno na znanje. Sud ne pazi na zastaru po službenoj dužnosti, već po prigovoru stranke.
51	Tonica Šaf	NACRT PRIJEDLOGA OVRŠNOG ZAKONA	Ponuditi PRVO dužniku da otkupi svoj dug po diskontnoj cijeni kako to daju agencijama. Ne dozvoliti agencijama da otkupe dug bez suglasnosti dužnika i njegove privole i potpisa.Npr.ja sam potpisala ugovor sa bankom a ne agencijom .Smanjiti troškove uvida izlistanja i drugih gluposti koji su do 10 puta i više veći od same glavnice,zatezne kamate 100 puta i više.Ne dozvoliti da naši dugovi budu dugovi naše djece	Nije prihvaćen	Tražbina je vlasništvo vjerovnika i on sa njom može raspolagati slobodno. Nema zakonske zapreke da se ugovorne strane suglase da naime podmirenja tražbine dužnik plati manji iznos od dugovanog. Naslijednici odgovaraju za dugove ostavitelja do visine nasleđene imovine.
52	damir dukši	NACRT PRIJEDLOGA OVRŠNOG ZAKONA	NOVI OVRŠNI ZLOČINAČKI ZAKON JE ZLO ZA HRVATSKU NAROD! Mora se zaustaviti pljačka hrvatskih građana i otimanje njihovih nekretnina!“ , „Ovršiti nekoga zato što nema za struju, vodu ili stanarinu je zločin i	Primljen o na znanje	Primljeno na znanje.

sramota.“, „Idemo, dosta je bilo!“, „Svaki pošten čovjek bi trebao potpisati. Vratiti vlast narodu, ne pojedincima.“, „Ovršni zakon je najveće zlo za hrvatski narod i hrvatsku državu. Takav zakon je uz bok zbivanjima iz 90-tih“, „To nigdje na svijetu ne postoji da ti može oduzeti kuću za stanovanje i da te izbaci na ulicu. Jedna sramota da država štiti bankare i sve druge koji vrše ovrhe. Za neplaćeni račun npr. od struje da država stoji iza toga računa je van svake pametи.“, „Pustite ljudе da žive i da prežive, dosta bi bilo tog dužničkom ropstva...“, „Potpisujem protiv barbarizma“, „Ovršni zakon je sramota za RH jer brani ološ nasuprot sirotinje koju se za korist Hanžekovića i sličnih uništava. Ogavno.“, „Svaki čas neka financijska afera, osiromašena nam je država, a zatvori puni lopova. Oduzeli su poštenom narodu kruh iz ruku, a sada još i lihvarske kamate čime odobravaju za naplatu uz “debele” kamate. Ljudе bez stanova ostavljaju. Otimačina, k'o u kaubojskim filmovima.“, „Ovršni zakon u Hrvatskoj je jedna velika prijevara i sramota, a osmišljen je da bi se uništavala Hrvatska.“, #Zakon donesen za pljačku Hrvatskih građana, jer Hrvatska država je pod kontrolom kapitala i raznih protuha koje su okupirale Hrvatsku pod parolom demokracije“, „sramotni zakon koji odgovara samo vlasti, Fini i javnim bilježnicima.“, „Ovaj zakon je davno trebao biti srušen zbog neustavnosti.“

Tu je i prijedloga da treba suditi onima koji su donijeli ovaj zakon i da se traži nadoknada štete: „**SUDITI IM ZA OVAJ ZAKON, ISTOVREMENO NADOKNADITI ŠTETU OŠTEĆENIMA**“,” I ne samo tog Zakona već želimo imena onih koji su ih napisali ako uopće postoje ti ljudi s premalo savjesti, a da žive u ovoj istoj državi protiv koje pišu ovakve zakone.“

Ima tu i konkretnih prijedloga kako bi novi Ovršni zakon trebao izgledati: „Da predmet ovrhe ne bude povrat poreza, jubilarne nagrade , naknada za godišnji odmor, božićnice...“, „Suludo je da se ljudima prodaju jedini domovi radi minornih dugovanja na taj način stvaraju novi socijalni slučajevi... u komunalnim tvrtkama i gradskim uredima sjedi po nekoliko pravnika pa ne vidim razlog zašto oni ne bi pokretali ovrhe već se to ustupa odvjetničkim i javnobilježničkim uredima što za posljedicu ima da njihove naknade višestruko nadmašuju sam iznos duga“, „sramotan zakon.... vraćati duplo više od onog sto se duguju....samo zbog lihvarske kamata i naknada FINI.....sramota neviđena“, „Ovršiti se mogu samo predmeti čija vrijednost odgovara vrijednosti duga. Zar to nije logično. Za dug od 1000 ovršiti se može bicikl, a ne auto. Sve ostalo je valjda krivično djelo.“, „Protiv deložacije iz jedinoga doma!“, „Potpisujem sve navedeno u prijedlogu sa jednim dodatkom: Neka banka kod sklapanja ugovora o kreditu da potvrdu da posjeduje u času potpisivanja ugovora sav novac koji posuđuje klijentu i da je taj novac u cijelosti, dakle 100% njezin, jednakako kao što i klijent mora priložiti ispravu o 100% vlasništvu nad nekretninom ili pokretninama koju daje za hipoteku. Stranke moraju biti ravnopravne pri sklapanju ugovora o kreditu, a ne da banka sa samo 10% osiguranih sredstava iz tuđeg duga uzima 100% nečijeg vlasništva. Na taj način država Ovršnim zakonom podržava i potencira pravnu nejednakost građana u poslu s bankama.“

Jasno je da ovaj zakon gazi i ljudska prava, a i narušava zdravlje do te mjere da imamo brojne slučajeve samoubojstava pod teretom dužničkog ropstva: „Agoniju koju prolazim zadnjih

			4,5 godine ne želim niti neprijatelju. Kako stvari stoje pokrećem tužbu i u borbu protiv jedne od dviju najvećih hrvatskih banaka. Ono što je u stanju napraviti nestručan kadar u takvoj banci je sramota za bankarski sustav, ali što se može, upregnij sve i posljednje atome snage i baci kamen na Golijata.“ „Ne poštuju se ljudska prava na život dostoјna čovjeka.“, „Ovršene obitelji preživljavaju na rubu tolerancije i egzistencije.“, „Sram me je što sam sin branitelja.“, „Ako to ne riješe za 6 mjeseci, ide treća Vlada. Otkud im ideja ovo raditi narodu koji je goloruk išao na vojarne?“, „Ovršni zakon je katastrofalni i oduzima egzistenciju i ono malo ljudi koju su ostali u Hrvatskoj!!! Glasam za ukidanje momentalno!!!“, „Potpisujem jer trpim nepravdu već 10 godina.“, „Prestanite nam oduzimati dostojanstvo življenja.“, „Pomaganje građanima u teškim situacijama je dužnost države. Demokracija znači vladavina naroda, a ne izbacivanje naroda na ulice koji su vam dali posao u ruke. Samlost, suosjećanje su kvalitete vladara“, „Protiv zakona koji prkosí svim pravnim i etičkim normama na sramotu politike i političara!“		
53	Iskra Jušić	NACRT PRIJEDLOGA OVRŠNOG ZAKONA	pppppppppppppppppppppppppp Iskoristivši svoje građansko pravo iznošenja prijedloga i sugestija na prijedlog novog O Ovršnog zakona (a kao višegodišnje ovršena osoba) smatram se dovoljno kompetentnom kompetentnom da istaknem nekoliko, meni važnih i prepoznatih, problema. Prije svega želim se osvrnuti na čl. 81 prijedloga novog zakona koji je proširio sredstva izuzeta od ovrhe i na prigodne nagrade - Uskršnjicu, Božićnicu no nije IZRIJEKOM UTVRDIO JUBI JUBILARNU NAGRADU kao oblik prigodne nagrade zaposleniku premda je ona	Prihvaćen	Prihvaća se prijedlog da su od ovre izuzeta primanja jubilarne nagrade i drugih nagrada za uspješnost u radu do iznosa koji su neoporezivi prema posebnom propisu.

			doista doista nagrada zaposleniku za broj odeđenih godina provedenih u službi i što nije zanemarivo zanemarivo .Predlažem stoga SVAKAKO NAVOĐENJE I ISPLATE JUBILARNE NAGRADE U SREDSTVIMA NAGRADE U SREDSTVIMA IZUZETIM OD OVRHE.OVRHE.		
54	Alan Jobst	NACRT PRIJEDLOGA OVRŠNOG ZAKONA	Poštovani, U zakon treba unijeti rok za apsolutnu zastaru potraživanja koja nastupa bez obzira na financijske transakcije. U slučaju osiguranja potraživanja hipotekom uvesti da nakon prodaje nekretnine od strane vjerovnika dužnik više nema nikakve obvezе prema vjerovniku te se njegov dug smatra namirenim. Na taj način spriječilo bi se doživotno dužničko ropstvo.	Nije prihvaće n	Pitanje zastare potraživanja ne uređuje se Ovršnim zakonom.
55	Andrea Marić	NACRT PRIJEDLOGA OVRŠNOG ZAKONA	Jedinu nekretninu izuzeti od ovrhe, inače svi smo beskućnici sa doživotnom "ratom kredita". UvestiAPSOLUTNI rok zastare po potraživanjima, UKINUTI agencije za naplatu potraživanja, ili, ako ih se već ne zeli ukinuti, ponuditi i blokiranim građaninu (drugog reda u ovom slučaju) da "kupi" svoje dugove po uvjetima pod kojima su ih kupile agencije za naplatu potraživanja. Zar mislite da smo mi htjeli da budemo blokirani ? Ja nisam.... Spletom okolnosti, stambeni kredit za tu moju jedinu nekretninu, da ne budem socijalni slučaj sa 65 i na grbači drzavi i Bogu i ljudima...otkaz, da,znala sam i bila svjesna što će se desiti....postati ću blokirana. I jesam. Zatezne kamate su postale višestruko veće od glavnica dugova, koliko tuđih vila i jahti bi mi trebali otplatiti ?! Ovaj OZ ima jedinu pozitivnu stvar da se nećemo osjećati "jadno" kada , u vrijeme Bozica, Uskrsa i onog dijeljenja regresa ostali dobiju nagradu, a mi "nagradu popapala maca". Jođ jednom apeliram, UKINUTI AGENCIJE ZA NAPLATU POTRAŽIVANJA, ukinuti javnobilježnicke pristožbe,	Primljen o na znanje	Primljeno na znanje.

			otpisati apsolutnom zastarom dugove nenaplative više godina.		
56	Monja Matić	NACRT PRIJEDLOGA OVRŠNOG ZAKONA	<p>1. ROKOVI:</p> <p>Članak 16.</p> <p>Iz stavka šestog proizlazi da se ponovna dostava fizičkoj osobi ne smije vršiti prije proteka 30 dana od dana prve neuspješne dostave što predstavlja nepotrebno odugovlačenje postupka, tim više što se, ako ta ponovljena dostava ostane bezuspješna, vrši dostava putem oglasne ploče suda. Osim toga, u praksi će ovo značiti da će npr. rješenja o ovrsi tjednima, ako ne i mjesecima, čekati na dostavu ovršeniku fizičkoj osobi budući da nije propisan rok u kojem se mora ponoviti dostava, a ovrhovoditeljima neće preostajati ništa drugo nego slati požurnice i opterećivati kanceli izvidima. Ovdje treba napomenuti da ovršni kanceli na npr. Općinskom građanskom sudu u Zagrebu već sada imaju ograničenja u pogledu broja predmeta koje jedan odvjetnik/vježbenik može tražiti radi uvida pa je za prepostaviti da će kanceli uvesti još veća ograničenja.</p> <p>Članak 17.</p> <p>Stavak drugi zapravo znači da sud samoinicijativno određuje rok u kojem je ovrhovoditelj dužan predujmiti neki trošak. Dakle, nema nikakve zapreke da sud naloži ovrhovoditelju da npr. u roku od 1 dana od primitka zaključka mora predujmiti npr. 5.000,00 kuna za građevinsko vještačenje, sve uz prijetnju obustave postupka pri čemu se ovrhovoditelj ne može žaliti na takvu obustavu. Rok za upлатu predujma za provođenje neke nužne ovršne radnje ne može biti kraći od najkraćeg roka koji je propisan Ovršnim zakonom. Rok iz stavka 6. nije jasan budući da se pojmom "od dana kada su troškovi nastali" može tumačiti na više načina pa je samim time i nejasan rok od 8 dana u kojem se ima staviti</p>	Primljen o na znanje	Primljeno na znanje. Ističe se kako su dodata uređuju odredbe o rokovima postupanja, dok je u odnosu na potrebu donošenja novih pravilnika priječnim odredbama uređen priječnim režim.

zahtjev za naknadu troškova.
Isto tako, nije jasno određen krajnji rok budući da pojам "najkasnije do donošenja odluke kojom se postupak dovršava" nije odrediv - stranke ne mogu znati kojeg će dana sud donijeti odluku kojom se postupak dovršava.

Članak 21.
Ovhovoditelji u praksi sigurno neće dobiti tražene podatke u roku 8 dana, a neće niti imati mogućnost utjecati na požurivanje postupanja državnih tijela, tim više što je kao "sankcija" za državna tijela predviđena prekršajna odgovornost u čl. 388. nacrtu - novčana kazna iz tog članka je prihod državnog proračuna pa ovhovoditeljima nije svrshodno niti finansijski isplativo podnositi ikakve prijave (ovršenici im i dalje duguju isti iznos radi kojeg planiraju pokrenuti ovršni postupak).

Stavak 4. predstavlja odugovlačenje i mogućnost zlouporabe na štetu ovhovoditelja budući da se daje ovlast državnim tijelima i pravnim osobama s javnim ovlastima da odbiju svaki zahtjev koji zaprime uz obrazloženje da nije predujmljen trošak. Osim toga, za prepostaviti je da će i državna tijela i pravne osobe kao pravilo tražiti predujmljivanje troškova od ovhovoditelja, a upravo kako bi izbjegli gore spomenutu prekršajnu odgovornost. Osim toga, a budući da je obveza postupanja tih tijela predviđena ovršnim zakonom, troškovi, ako uopće i postoje, moraju biti propisani Ovršnim zakonom i/ili nekim od pravilnika koji se moraju donijeti radi provedbe te zakonske odredbe (postojeći nacrt zakona to ne predviđa). U protivnom, državna tijela i pravne osobe s javnim ovlastima mogu samoinicijativno odrediti (izmislići) trošak koji ovhovoditelj mora platiti, a ovhovoditelj taj isti trošak ne može potraživati od ovršenika u postupku jer to nije

predviđeno u članku 21., a opća odredba iz čl. 17. st. 4. nacrtu ovdje nije primjenjiva.

Članak 39.

Rok od 15 dana iz stavka drugog te obje verzije stavka četvrtog je protivan odredbi čl. 448. st. 2. ZPP-a. Rok za namirenje tražbine iz platnog naloga ne može biti dulji od 8 dana.

Čl. 40.

Budući da još uvijek ne postoji elektronička komunikacija sa općinskim sudovima niti javnim bilježnicima, u pogledu stavka drugog to znači da u periodu od stupanja na snagu novog zakona do donošenja pravilnika iz čl. 40. st. 7. nacrtu zakona neće biti dozvoljeno niti moguće podnosići prijedloge za ovru. Također, nisu propisani nikakvi rokovi postupanja za sud niti je predviđeno prijelazno rješenje za taj period.

Iz stavka sedmog proizlazi da je ministar dužan navedeni pravilnik donijeti u roku od 60 dana od dana stupanja na snagu zakona, što znači da se neko vrijeme od stupanja na snagu zakona neće moći podnosići prijedlozi za ovru jer neće biti donesen pravilnik. Poseban problem je činjenica što nije predviđeno prijelazno rješenje za slučaj da ministar ne doneše navedeni pravilnik u roku od 60 dana. Dakle, izvjesno je da jedan dulji period neće biti moguće podnosići nikakve prijedloge za ovru što predstavlja ograničenje prava vjerovnika.

Čl. 41.

Stavak prvi i drugi ne predviđaju nikakav rok u kojem bi javni bilježnik bio dužan uopće uzeti predmet u rad, što će u praksi značiti da se predmeti neće rješavati u kratkom roku, a ovrhovoditelj neće imati nikakav zaštitni mehanizam na raspolaganju.

Stavak treći predstavlja odgovlačenje ovršnog postupka na isključivu štetu ovrhovoditelja budući da nije propisan rok u kojem je javni bilježnik dužan

		<p>donijeti zaključak te iz razloga što je rok od 15 dana ovršeniku za očitovanje protivan odredbama o rokovima u ovršnom postupku te odredbama o rokovima iz glave 25. ZPP-a (izdavanje platnog naloga) i glave 30. ZPP-a (sporovi male vrijednosti).</p> <p>Čl. 42. Stavak prvi i drugi predstavljaju odgovlačenje ovršnog postupka na isključivu štetu ovrhovoditelja budući da nije propisan rok u kojem je javni bilježnik dužan izraditi nacrt rješenja o ovrsi i dostaviti ga nadležnom sudu. U praksi će to značiti da će ovrhovoditelji morati opterećivati i sud i javne bilježnike upitim o stanju predmeta budući da ovrhovoditelji neće znati (niti mogu znati) je li spis na sudu ili kod bilježnika.</p> <p>Čl. 43. Stavak prvi ne propisuje nikakav rok u kojem je sud dužan postupiti što predstavlja odgovlačenje ovršnog postupka na isključivu štetu ovrhovoditelja budući da ovrhovoditelj nema pravno sredstvo na raspolaganju koje bi mu osiguralo da će rješenje o ovrsi biti doneseno u nekom roku. Stavak drugi (prva verzija) ne propisuje nikakav rok u kojem je sud dužan postupiti što predstavlja odgovlačenje ovršnog postupka na isključivu štetu ovrhovoditelja. Osim toga, odgovlačenje postupka predstavlja i odredba da sud ne dostavlja rješenje o ovrsi nego opet vraća odluku javnom bilježniku sa nalogom da on dostavi rješenje strankama - potpuno nepotrebna odredba koja nema svrhu. Stavak drugi (druga verzija) vrijedi sve kao i za gore navedenu prvu verziju. Stavak treći i četvrti ne propisuju nikakav rok u kojem je sud dužan postupiti što predstavlja odgovlačenje ovršnog postupka na isključivu štetu ovrhovoditelja.</p>	
--	--	---	--

Članak 45.
Rok iz stavka drugog, točke prve je protivan odredbama o rokovima iz glave 25. ZPP-a (izdavanje platnog naloga) i glave 30. ZPP-a (sporovi male vrijednosti).

Članak 46.

Stavak 6. nema propisan rok u kojem je sud dužan postupiti što predstavlja odugovlačenje ovršnog postupka na isključivu štetu ovrhovoditelja tim više što sud u praksi mora donijeti rješenje koje mora zatim postati pravomoćno i tek se po pravomoćnosti spis radi provedbe može uputiti drugom sudu.

Članak 48.

U stavku drugom nije propisan rok u kojem je javni bilježnik dužan postupiti po prijedlogu ovrhovoditelja niti je propisan rok u kojem je dužan dostaviti rješenje na provedbu. Osim toga, nejasno je kako će to javni bilježnik putem suda dostaviti rješenje o ovrsi na provedbu. Ako to znači da će javni bilježnik poslati rješenje o ovrsi s klauzulom na sud uz popratni dopis kojim se moli sud da pošalje rješenje na provedbu, ovrhovoditelj nema mogućnost (jer to ne može) "natjerati" sud da pošalje rješenje na provedbu u najkraćem mogućem roku, čime ovrhovoditelj neosnovano gubi pravo namirenja odnosno prednosni red na FINA-i iz razloga što je jedan sud ažurniji od drugog (nesporno je da je npr. Općinski građanski sud u Zagrebu opterećen sa kudikamo više ovršnih predmeta od nekog malog suda pa će to u praksi značiti da će ovrhovoditelji čekati na provedbu ovisno o tome koji sud je ovršni sud). Također nema obrazloženja zašto se ovrhovoditeljima zabranjuje da, kao što su do sada mogli, sami podnose na provedbu rješenja o ovrsi radi pljenidbe novčanih sredstava temeljem vjerodostojne isprave. Nesporno je da je provedbeno tijelo FINA slijedom čega je nebitno tko je

		<p>podnositelj osnove. Dakle, ne postiže se nikakav veći stupanj sigurnosti za ovršenike nego upravo suprotno.</p> <p>Članak 60. Duljina roka u stavku prvom (15 i 30 dana za žalbu) je protivna postojećim odredbama ZPP-a pri čemu se napominje da je rok od 15 dana npr. predviđen za žalbe protiv presuda, a 30 dana je rok predviđen za izjavljivanje revizije. Osim toga, predloženi rokovi (15 i 30 dana) protivni su odredbama o rokovima iz glave 25. ZPP-a (izdavanje platnog naloga) i glave 30. ZPP-a (sporovi male vrijednosti), a sukladno čl. 23. nacrtu zakona.</p> <p>Članak 62. U stavku trećem isti problem kao i u čl. 41. st. 3. Nacrtu - ovršenik se ne obvezuje u nekom roku dostaviti potvrdu da je platio pa je nejasno kako bi se istek tog roka trebao računati što u praksi znači da će sud svaki puta opterećivati ovrhovoditelja da dostavlja potvrdu o izvršenom plaćanju odnosno da se ovrhovoditelj očituje je li ovršenik podmirio dug te je li ga podmirio u cijelosti ili djelomično. Time će ovrhovoditeljima nastajati značajni materijalni troškovi (trošak izrade obračuna, potrošeno vrijeme na sastavljanje podnesaka sudu, trošak poštarine ako je npr. ovrhovoditelj fizička osoba) koje troškove ovrhovoditelji neće imati pravo naplatiti od ovršenika jer se ne radi o troškovima postupka.</p> <p>Članak 233. Ovom odredbom se oštećuje i ovrhovoditelja i ovršenika. Ovhovoditelja zbog činjenice da ostali ovrhovoditelji gube prednosni red u odnosu na privilegirane kategorije ovrhovoditelja iz stavka drugog tog članka. Ovršenika iz razloga što je notorna činjenica da je zastara potraživanja utvrđenih ovršnom ispravom 10 godina od dana pravomoćnosti isprave što</p>	
--	--	---	--

znači da ovrhovoditelj može minimalno 3 puta slati to isto rješenje na provedbu FINA-i što će u konačnici jedino značiti veći trošak za ovršenika (budući FINA uzima naknadu za provedbu svake osnove). Osim toga, u nacrtu se ničime ne obrazlaže zašto uopće taj rok i zašto 3 godine.

Članak 386.

U stavku trećem nije propisan krajnji rok, iako je propisan minimalni rok, pa proizlazi da nadzorna tijela mogu odrediti npr. rok od godine dana ili dulji za otklanjanje nepravilnosti, a radi se o nepravilnostima provedbenih tijela ovrhe (FINA, banke), koje nepravilnosti mogu potencijalno biti takve prirode da privremeno ili trajno onemogućuju provedbu ovrhe bilo na štetu ovrhovoditelja bilo na štetu ovršenika.

Članak 394.

Budući da nacrt zakona obvezuje ovrhoditelje da podnose prijedloge za ovrhu na propisanim obrascima pri čemu je sankcija za nepostupanje odbačaj prijedloga, proizlazi da vjerovnici jedan dulji vremenski period neće biti u mogućnosti podnosići prijedloge za ovrhu sukladno novom zakonu iz jednostavnog razloga što nisu doneseni pravilnici koji reguliraju sadržaj obrazaca prijedloga za ovrhu i/ili obrasci za prijedloge za ovrhu. Budući da je najkraći zastarni rok predviđen ZOO-om godina dana te budući da se radi o izrazito velikom broju tražbina različitih vjerovnika koje su obuhvaćene tim zastarnim rokom (između ostalih tražbina naknade za isporučenu električnu i toplinsku energiju, plin, vodu, za dimnjakačarske usluge i za održavanje čistoće, kad je isporuka, odnosno usluga obavljena za potrebe kućanstva), izvjesno je da će dio tih tražbina zastarjeti u periodu čekanja da ministar doneše potrebne pravilnike i obrasce prijedloga za ovrhu. Odnosno, a kao

			svojevrsnu reakciju na prethodno navedeno, vjerovnici takvih tražbina će biti primorani do kraja 2019., za sve dospjеле neplaćene tražbine (makar se radilo u tražbini dospjeloj mjesec dana prije) pokrenuti ovršne postupke po važećem OZ-u kako bi izbjegli gore navedeni slučaj. To će za posljedicu imati znatno povećanje broja ovršnih predmeta u 2019. kako pred javnim bilježnicima, tako i kasnije pred sudovima budući da će automatski biti i veći broj izjavljenih prigovora na rješenja o ovrsi (dok je još na snazi aktualni OZ). Time će se sudovi dodatno opteretiti i prije nego što stupi na snagu novi OZ, a kad se tome pridodaju predmeti po novom OZ-u, i više je nego očito da sudovi neće moći podnijeti to izuzetno povećanje broja predmeta u odnosu na godinu prije.	
57	ZAJEDNIČKI ODVJETNIČKI URED DAMIR RUDEŠ, MARIJO ROĐAK I HRVOJE KALAUZ	NACRT PRIJEDLOGA OVRŠNOG ZAKONA	KOMENTARI NACRTA PRIJEDLOGA NOVOG OVRŠNOG ZAKONA - DISKRECIJSKI STANDARDI Ovršni postupak je pravno uređen sudski građanski postupak radi prisilnog ostvarenja tuđeg subjektivnog prava građanskopravne prirode. S obzirom da su predmet ovrše prvenstveno dijelovi imovine ovršenika, odredbe ovog zakona, moraju biti jasne, precizne, predvidljive, izvjesne te u skladu s legitimnim očekivanjima stranaka u postupku. Novim Ovršnim zakonom uvedeni su dodatni diskrečijski standardi kojima su ova načela narušena, te je stvorena pravna nesigurnost za sve sudionike u postupku. U nastavku se navode sporni članci zakona, s komentarima. 1.) Načelo razmernosti. Načelo pravičnosti – čl. 6. OZ-a Stavkom 1. ovog članka propisano je da sud određuje ovrhu odnosno osiguranje onim sredstvom i na onim predmetima	Primljen o na znanje Ukazuje se da ocjenu o pravičnoj ravnoteži između interesa stranaka donosi sud ocjenjujući sve konkretnе okolnosti, koji je nemoguće unaprijed sve propisati. Prigovor o subjektivnoj procjeni sudaca te posljedičnoj pravnoj nesigurnosti ne može se prihvati jer je svaka sudska odluka podložna ispitivanju od strane višeg suda po pravnom lijeku

	<p>koji su navedeni u prijedlogu kojim se pokreće postupak, osim ako ocijeni da bi provedba ovrhe odnosno osiguranja narušila pravičnu ravnotežu između interesa stranaka.</p> <p>Stavkom 2. propisano je da, ako je predloženo više sredstava ili više predmeta ovrhe odnosno osiguranja, sud može po službenoj dužnosti ili na prijedlog ovršenika odnosno protivnika osiguranja ograničiti ovrhu odnosno osiguranje na neka od tih sredstava ili predmeta, ako su dovoljni za ostvarenje ili osiguranje tražbine i ako ocijeni da provedba ovrhe odnosno osiguranja ne bi narušila pravičnu ravnotežu između interesa stranaka.</p> <p>Stavkom 3. propisano je da pri ocjeni je li narušena pravična ravnoteža između interesa stranaka sud će uzeti u obzir okolnosti slučaja, a osobito:</p> <ul style="list-style-type: none"> – postoje li druga sredstva i predmeti ovrhe i osiguranja kojima se tražbina može u cijelosti ili u pretežnom dijelu ostvariti ili osigurati – je li ovrhovoditelj odnosno predlagatelj osiguranja učinio vjerojatnim da bi ovrha odnosno osiguranje drugim sredstvima ili na drugim predmetima bilo bezuspješno – je li vrijednost tražbine koja se ostvaruje ili osigurava nerazmjerno manja od vrijednosti predmeta ovrhe odnosno osiguranja.» <p>Navedene odredbe nisu u potpunosti jasne, čime su ovrhovoditelji, ali i ovršenici, stavljeni u nepovoljniji položaj nego sada.</p> <p>Prvenstveno, nedefiniran je, pa slijedom navedenog, i nejasan pojam «narušenja pravilne ravnoteže između interesa stranaka». Nejasno je naime, mora li ovrhovoditelj već prilikom podnošenja ovršnog prijedloga podnijeti dokaze da je ovrha na drugom sredstvu bila bezuspješna te da je odabranо sredstvo jedino moguće / svršishodno, ili to mora / može učiniti tek ukoliko sud tijekom</p>	<p>ovaštenog podnositelja.</p> <p>Pitanje usmene javne dražbe detaljno je propisano Nacrtom te je propisano kako će se usmena javna dražba provesti ako su obje stranke suglasne.</p>
--	--	---

postupka procjeni da je takva ravnoteža narušena. Također je nejasno hoće li sud ako takvo što procjeni pozvati ovrhovoditelja da dostavi dodatnu dokumentaciju u svrhu dokazivanja da pravična ravnoteža ipak nije narušena, koliki će primjereni rok biti ostavljen ovrhovoditelju za očitovanje, te hoće li ovrhovoditelj protiv odluke suda imati pravo izjaviti pravni lijek.

Osim toga, navedeno postupanje nesporno produžuje ovršni postupak, što za ovršenika znači u konačnici tegotniju obvezu zbog zateznih kamata koje teku na glavni dug kroz cijelo to razdoblje.

2.) Vrijeme ovrhe – čl. 50. OZ-a Stavkom 1. propisano je da se ovra provodi radnim danom u vremenu od 7 sati do 22 sata. Stavkom 2. propisano je da sud može odrediti da se ovra provede i neradnim danom ili u vremenu od 22 sata do 7 sati ako za to postoji opravdan razlog. Stavkom 3. propisano je da se ovra radi ispražnjenja i predaje nekretnine u pravilu ne provodi u razdoblju od 1. studenoga do 1. travnja, osim ako za to postoji opravdan razlog.

Prvenstveno, odredbe st. 2 i st. 3 su nejasne iz razloga što nigdje u zakonu nije propisano koji bi to bili opravdani razlozi za provođenje ovre izvan razdoblja određenog st. 1., odnosno st. 3., na koji način sud utvrđuje te razloge, te postoji li pravo na pravni lijek protiv takve odluke suda.

Također, odredba st. 3. nejasna je, ali i nepravedna, i iz razloga što na ovaj način u razdoblju od 1. studenoga do 1. travnja onemogućava provedbu ovre radi ispražnjenja i predaje svih vrsta nekretnina, što osim stambenih nekretnina, obuhvaća i poslovne prostore te kuće za odmor. S obzirom da je cilj donošenja novog zakona bila zaštita dostojanstva ovršenika,

odnosno omogućavanje njihovog prvenstveno stambenog zbrinjavanja, posve je nejasno iz kojeg razloga je zakonodavac u razdoblju od čak 5 mjeseci u godini onemogućio provedbu iseljenja ovršenika iz prostora koji ne predstavljaju stambenu nekretninu ovršenika. Na ovaj način dolazi do umanjenja ovrhovoditeljevih prava naspram ovršenikovih, budući da, ukoliko se prihvati ovakav princip, ovrhovoditelj će moći provesti ovrhu radi iseljenja iz npr. poslovnog prostora samo tijekom 6 mjeseci u godini. Za očekivati je da će odmah po započinjanju ovršnog postupka ovršenici zatražiti odgodu ovrhe. Do donošenja odluke suda o njihovom prijedlogu za odgodu u praksi može proći i do 6 mjeseci, što ponovno dovodi ovrhovoditelja u razdoblje u kojem se ovrha ne smije provoditi, a u konačnici može odgoditi ovrhu i za više od godinu dana. Štoviše, nije isključeno da s još jednim ulaganjem prijedloga za odgodu, ovršni postupak bude ponovno odgođen za još toliko. Ovom odredbom ovrhovoditelju kao vjerovniku nameću se ograničenja koja nisu nužna s obzirom na okolnosti – da se može ograničiti i ovrha na nekretnini koja ne služi ovršeniku za stanovanje, što nesporno otežava vjerovnikov/ovrhovoditeljev pravni položaj, te povrijeđuje i ustavno pravo ovrhovoditelja - pravo na jednakost.

3.) Rad sudskog ovršitelja - čl. 51. OZ-a
Navedenom odredbom propisano je da je sudski ovršitelj dužan prigodom pretrage ovršenikova stana ili odjeće koju on nosi na sebi postupati s dužnim obzirima prema osobi ovršenika i članovima njegova kućanstva.

Prvenstveno, nejasno je dokle seže pojam pretrage, te koje su točno ovlasti sudskog ovršitelja,

		<p>budući da je jasno koji sve uvjeti u Kaznenom zakonu / Zakonu o kaznenom postupku moraju biti ispunjeni prilikom pretrage, kako se ne bi kršila ustavna prava ovršenika. Ovakvim nejasnim i općenitim navođenjem pojma pretrage omogućavaju se neograničene ovlasti sudskega ovršitelja na pretragu ovršenika i njegova doma.</p> <p>Također, zakon nигде ne definira niti pojam «dužnih obzira», već se postupanje u skladu s tim standardom prepusta na diskreciju ponovno sudskega ovršiteljima, što ovu odredbu čini neustavnom i diskriminatornom za ovršenike.</p> <p>4.) Nedopuštenost ovrhe na nekretnini – čl. 90 OZ-a</p> <p>Stavkom 1. propisano je da ovrha na nekretnini nije dopuštena radi namirenja tražbine čija glavnica ne prelazi iznos od 40.000,00 kuna, osim ako:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. se ovrha na nekretnini traži radi prisilnog ostvarenja tražbine radi zakonskoga uzdržavanja ili tražbine radi naknade štete uzrokovane kaznenim djelom ili 2. ovrhovoditelj dokaže da se nije uspio namiriti na drugom predmetima ovrhe (članak 5. stavak 2. ovoga Zakona), a sud ocijeni da prodaja nekretnine ne bi narušila pravičnu ravnotežu između interesa ovršenika i interesa ovrhovoditelja. <p>Stavkom 2. propisano je da sud može odbiti prijedlog za ovrhu na nekretnini radi namirenja tražbine čija glavnica prelazi iznos od 40.000,00 kuna ako ocijeni da bi prodaja nekretnine narušila pravičnu ravnotežu između interesa ovršenika i interesa ovrhovoditelja.</p> <p>Stavkom 3. propisano je da će pri ocjeni je li narušena pravična ravnoteža iz stavka sud uzeti u obzir okolnosti slučaja, a osobito:</p> <ul style="list-style-type: none"> – je li vrijednost tražbine koja se namiruje nerazmjerno manja od vrijednosti nekretnine na kojoj se predlaže provesti ovrhu – je li ovrhovoditelj učinio vjerojatnim da je ovrha na 	
--	--	--	--

		<p>drugim predmetima ovrhe bila bezuspješna, odnosno da nema drugih prikladnih mogućnosti da se tražbina u cijelosti ili u pretežnom dijelu namiri</p> <ul style="list-style-type: none"> – služi li nekretnina za stanovanje i zadovoljavanje osnovnih životnih potreba ovršenika te ima li ovršenik drugih nekretnina ili drugih mogućnosti da svoje potrebe zadovolji – ima li ovrhovoditelj osobito opravdan interes za hitnim namirenjem tražbine radi ostvarenja vlastitoga uzdržavanja ili drugih važnih razloga – je li se ovršenik izjavom sadržanom u javnoj ispravi ili ovjerovljenoj privatnoj ispravi izričito suglasio s time da ovrhovoditelj radi namirenja određene tražbine zatraži namirenje prodajom određene nekretnine. <p>Navedene odredbe nisu u potpunosti jasne, čime su ovrhovoditelji, ali i ovršenici, stavljeni u nepovoljniji položaj nego sada.</p> <p>Prvenstveno, i ovdje je nedefiniran te zato nejasan pojam «narušenja pravične ravnoteže između interesa stranaka». Nejasno je mora li ovrhovoditelj već prilikom podnošenja ovršnog prijedloga podnijeti dokaze da je ovrha na drugom sredstvu bila bezuspješna te da je odabranо sredstvo jedino moguće / svrsishodno, ili to mora / može učiniti tek ukoliko sud tijekom postupka procjeni da je takva ravnoteža narušena. Nejasno je i hoće li sud, ako takvo što procjeni, pozvati ovrhovoditelja da dostavi dodatnu dokumentaciju u svrhu dokazivanja da pravična ravnoteža ipak nije narušena, koliki će primjereni rok biti ostavljen ovrhovoditelju za očitovanje, te hoće li ovrhovoditelj protiv odluke suda imati pravo izjaviti pravni lijek. Takvo nužno utvrđivanje činjenica od strane suda u svrhu odluke o narušenju pravične</p>	
--	--	--	--

ravnoteže svakako će produžiti ovršni postupak, što bi za ovršenika značilo u konačnici tegotniju obvezu zbog zateznih kamata koje teku na glavni dug kroz cijelo to razdoblje.

Iz istih razloga nejasna je i nepravična odredba st. 2., koja omogućava da sud i unatoč postojanju ovrhovoditeljeve tražbine u iznosu iznad 40.000,00 kn, odbije ovršni prijedlog na nekretnini, iz razloga što se subjektivnoj procjeni sudaca prepušta odluka o naplati dospjelih tražbina, čime se uvodi pravna nesigurnost te nejednakost ovrhovoditelja.

Uzmimo za primjer da ovršenik s obitelji živi u luksuznoj vili s bazenom u vrijednosti koja višestruko premašuje tražbinu ovrhovoditelja, od npr. kn 100.000,00. Ali, ovršeniku je to jedina nekretnina. Za ovršenika iznos od kn 100.000,00 ne znači puno, ali ga iz bezobzirnosti ne želi podmiriti, dok za ovrhovoditelja taj iznos može značiti npr. isplatu plaće zaposlenicima, ili rješavanje vlastitih dugova u koje je zapao upravo zbog neurednih platisa poput ovršenika. Prema ovoj odredbi, ovrhovoditelj zbog subjektivne ocjene suda možda nikada neće namiriti svoju tražbinu. Pitanje je i što bi ovrhovoditelj u konkretnom slučaju morao dokazivati kako bi bio siguran da će mu sud usvojiti ovršni prijedlog (npr. vlastito loše financijsko stanje?).

U situaciji kada spomenuti ovršenik ima više vjerovnika kojima duguje otprilike jednakе iznose tražbina, a s obzirom da se odluka o usvajanju ovršnog prijedloga temelji na diskreocijskoj ocjeni suda o narušenju pravične ravnoteže, u praksi se vrlo lako može dogoditi, da čak unutar istog suda, postupajući po ovršnim prijedlozima različitim ovrhovoditelja pokrenutih protiv istog ovršenika, jedan ovršni sudac prijedlog za ovrhu prvog ovrhovoditelja odbije, a drugi sudac prijedlog drugog ovrhovoditelja usvoji. Dakle,

ovakvom je odredbom nesporno narušeno pravo na jednakost ovrhovoditelja pred sudom, kao i jednakost ovršenika.

Nadalje, i ovom odredbom zakona onemogućena je provedba ovrhe radi naplate ovrhovoditeljeve tražbine za iznos ispod kn 40.000,00, na svim vrstama nekretnina (dakle, i na poslovnim prostorima te kućama za odmor). Uzevši u obzir da je cilj donošenja i ove odredbe bila zaštita dostojanstva ovršenika prvenstveno kroz stambeno zbrinjavanje, nejasno je iz kojeg je razloga vrijednosni minimum povišen s 20.000,00 na 40.000,00, te iz kojeg razloga zakonodavac nije konkretizirao da se radi o provedbi ovrhe na stambenim nekretninama. Na ovaj način velik broj ovrhovoditelja neće moći namiriti svoje tražbine prodajom npr. poslovnih prostora u vlasništvu ovršenika (bez obzira koriste li se takvi prostori ili ne).

I ovom odredbom ovrhovoditelju kao vjerovniku nameću se ograničenja koja nisu nužna s obzirom na okolnosti – da se može ograničiti i ovrha na nekretnini koja ne služi ovršeniku za stanovanje, što nesporno otežava vjerovnikov/ovrhovoditeljev pravni položaj.

Zaključno, nejasna je i odredba st. 3. ovog članka, i iz razloga što iz nje proizlazi da bi već u trenutku pokretanja ovršnog postupka ovrhovoditelj morao raspolagati podatkom o vrijednosti nekretnine, kako bi mogao procjeniti je li vrijednost tražbine koja se namiruje nerazmjerne manja od vrijednosti nekretnine na kojoj se predlaže provesti ovrhu, te procjeniti izlaže li se pokretanjem ovrhe riziku da sud njegov prijedlog za ovrhu odbije, pri čemu će mu nastati trošak sudske pristojbe na prijedlog o ovrsi, kojeg neće moći naknaditi od ovršenika, kao niti, uostalom, trošak utvrđenja vrijednosti nekretnine, a koji se prema trenutnom zakonskom rješenju

ukazuje kao nužan za pokretanje ovrhe.

Jednako tako, ocjena suda o tome ima li ovrhovoditelj osobito opravdan interes za hitnim namirenjem tražbine radi ostvarenja vlastitoga uzdržavanja ili drugih važnih razloga, kao preduvjet pokretanja ovrhe, protivna je svrsi ovršnog postupka budući da je ovršni postupak sam po sebi uvijek hitan postupak prisilne naplate tražbine koju dužnik odbije dobrovoljno podmiriti. Na ovaj način onemogućena je jednakost svih ovrhovoditelja pred sudom, ali time i jednakost svih ovršenika.

Slijedom svega navedenog, odredbe čl. 90 OZ-a u svojoj cjelokupnosti suprotne su zahtjevu pravne sigurnosti i vladavine prava iz čl. 3. Ustava: da pravna norma bude dostupna adresatima i za njih predvidljiva, to jest dovoljno precizna da oni mogu stvarno i konkretno znati svoja prava i obveze. U ovom slučaju nije zadovoljen zahtjev za određenošću i preciznošću pravne norme jer ovrhovoditelji, ali niti ovršenici, ne mogu iz odredbe čl. 90 stvarno i konkretno znati svoja prava prilikom pokretanja ovršnog postupka, budući da zakonodavac nije osigurao njihovu jasnoću i predvidljivost ni u pogledu sadržaja svake od njih niti u pogledu njihovih učinaka.

5.) Način utvrđivanja vrijednosti – čl. 100 st. 1. OZ-a

Navedenom odredbom propisano je da vrijednost nekretnine sud utvrđuje zaključkom po slobodnoj ocjeni na temelju obrazloženog nalaza i mišljenja ovlaštenog sudskog vještaka ili procjenitelja, izrađenog primjenom posebnog propisa iz područja prostornog uređenja o načinu procjene vrijednosti nekretnina, načinu prikupljanja podataka i njihovoj evaluaciji te o metodama procjene nekretnina, odmah na ročištu nakon što je omogućio

strankama, založnim vjerovnicima, sudionicima u postupku i osobama koje imaju pravo prvakupa da se o procjeni izjasne.

Iako je navedeni diskrecijski standard već ustaljen u odredbama ovršnih zakona, ova odredba je kroz nekoliko izmjena sada dopunjena obveznim provođenjem vještačenja u svrhu utvrđenja vrijednosti nekretnine. Iz tog razloga daljnja primjena diskrecijskog standarda «po slobodnoj ocjeni» unosi dodatnu pravnu nesigurnost, jer omogućava sudu da, bez obzira na vrijednost nekretnine utvrđenu građevinskim vještačenjem od strane stručnjaka - ovlaštenog vještaka, odredi vrijednost nekretnine prema vlastitoj «slobodnoj ocjeni».

6.) Prigovor nedostatka pokrića – čl. 101. st. 3. OZ-a

Stavkom 1. propisano je da svaka osoba koja se ima pravo namiriti iz prodajne cijene nekretnine, a koja po redu prvenstva dolazi ispred ovrhovoditelja, može predložiti da se ovrha obustavi ako utvrđena vrijednost nekretnine ne pokriva ni djelomice iznos tražbine ovrhovoditelja. Stavkom 2. propisano je da se prijedlog za obustavu ovrhe može podnijeti na ročištu na kojem je sud zaključkom utvrdio vrijednost nekretnine.

Stavkom 3. propisano je da će sud, prema okolnostima slučaja, ocijeniti je li prodaja svrhovita s obzirom na vjerojatnu visinu iznosa djelomičnoga namirenja ovrhovoditelja koji je predložio ovrhu.

Stavkom 4. propisano je da u slučaju obustave ovrhe iz stavka 1. ovoga članka troškove postupka snosi ovrhovoditelj koji je pokrenuo ovrhu.

Odredba je u potpunosti nejasna i nepravedna za ovrhovoditelja, posebice st. 3. Prvenstveno, u zakonu nigdje nisu definirane relevantne okolnosti slučaja

kojima se sud mora rukovoditi prilikom odlučivanja o svrhovitosti prodaje.

Nije jasno niti u kojem trenutku sud može donijeti takvu odluku. Naime, sve do okončanja druge javne dražbe za prodaju nekretnina, nakon što licitacija završi, sud ne može predvidjeti za koji iznos će se predmeta nekretnina prodati i kojem će se dijelu ovrhovoditelj namiriti.

Navedeno ne može sa sigurnošću znati niti ovrhovoditelj, stoga je i odredba koja ga obvezuje na naknadu troškova ovrhe u cijelosti, i unatoč činjenici što je ovršenik neplaćanjem duga dao povoda za postupak, nepravedna.

7.) Načini prodaje – čl. 103. OZ-a

Ovom odredbom propisano je da se nekretnina u pravilu prodaje električkom javnom dražbom, a iznimno usmenom javnom dražbom ili neposrednom pogodbom.

Dakle, odredba je nejasna budući da zakonom nije definirano kojim se smjernicama mora rukovoditi sud prilikom odabira načina prodaje, a niti je određeno da li je ovrhovoditelj i u kojem trenutku postupka, dužan predložiti način prodaje. Ako uzmemo u obzir da prodaja električkom javnom dražbom putem Agencije podrazumijeva puno veće troškove, prvenstveno za ovrhovoditelja, a u konačnici za ovršenika, iz razloga što se u postupak uključuje još jedno tijelo (FINA), različite odluke sudova o načinu prodaje nekretnina svakako predstavljaju nejednako postupanje prema svim strankama u postupku, čime se krše ustavna prava ovršenika.

8.) Prijedlog za iseljenje prije zaključka o predaji – čl. 141. st. 1 OZ-a

Navedenom odredbom propisano je da ovrhovoditelj može u prijedlogu za ovru ili kasnije tijekom postupka predložiti da se ovršenik iseli i da

se nekretnina preda ovrhovoditelju na čuvanje i prije donošenja zaključka o predaji nekretnine kupcu ako položi jamčevinu za štetu koja bi ovršeniku mogla biti prouzročena nedopuštenom prodajom nekretnine ili obustavom ovrhe iz razloga za koje je ovrhovoditelj odgovoran. Visinu jamčevine određuje sud po slobodnoj ocjeni, nakon što ovršeniku omogući da se o tome izjasni u roku od osam dana.

I ovom odredbom unosi se pravna nesigurnost, kako za ovrhovoditelja, tako i za ovršenika, budući da visina jamčevine nakon čije uplate će se ovršenik iseliti, a nekretnina predati ovrhovoditelju na čuvanje, ovisi o diskrecijskoj ocjeni svakog pojedinog suda, posve neovisno o vrijednosti nekretnine, ili bilo kakvim drugim objektivno relevantnim okolnostima. To znači da takav iznos može predstavljati i npr. 10.000,00 kn, čime bi se pogodovao ovrhovoditelj na štetu ovršenika, ili čak npr. 1.000.000,00 kn, čime bi se pogodovao ovršenik na štetu ovrhovoditelja.

9.) Ovrha radi ostvarenja obveze na radnju koju može obaviti i druga osoba – čl. 282. st.2. OZ-a

Navedenom odredbom propisano je da u prijedlogu za ovrhu ovrhovoditelj može predložiti da sud rješenjem naloži ovršeniku da unaprijed položi kod suda određeni iznos potreban za podmirenje troškova koji će nastati obavljanjem radnje od strane druge osobe ili ovrhovoditelja. Visinu iznosa sud određuje po slobodnoj ocjeni, uzimajući u obzir, po mogućnosti, troškovnik osobe ovlaštene za obavljanje takve radnje koji uz prijedlog za ovrhu priloži ovrhovoditelj. Odreba je vrlo nejasna i predstavlja još jednu od mnogobrojnih pravnih nesigurnosti ovog zakona.

Odredbom se omogućava sudu da i bez obzira na realne troškove osobe ovlaštene za obavljanje predmetnih radnji, po slobodnoj ocjeni utvrdi visinu iznosa potrebnog za podmirenje tih troškova. Iako u pravilu sudovi znaju o kojim se iznosima radi, stranke u postupku ne moraju imati takvih saznanja. Stoga je nužno da svi sudionici postupka budu upoznati s visinom svih troškova koji im mogu nastati u postupku, te da su njihovi iznosi transparentni i javno dostupni.

10.) Postupak u povodu prijedloga za prethodnu ovrhu – čl. 320. st. 2 OZ-a

Navedenom odredbom propisano je da ako se stranke o tome ne sporazumiju, sud će, ako prihvati prijedlog za ovrhu, po slobodnoj ocjeni odrediti visinu jamčevine i rok u kojem treba biti dana. Dok jamčevina ne bude dana, ne može se započeti s provedbom ovrhe. Kao i kod čl. 141., odredbom se unosi pravna nesigurnost za sve stranke u postupku, budući da visina jamčevine i ovdje ovisi o diskrečijskoj ocjeni svakog pojedinog suda, dok ostaju nedefinirani objektivni kriteriji kojima bi se sudovi morali voditi. To znači da odluka suda može ići i u smislu pogodovanja ovrhovoditelja na štetu ovršenika, i obrnuto.

ZAKLJUČAK

Prethodno navedenim diskrečijskim standardima uklopljenim u zakonske odredbe, narušeno je ostvarenje legitimnih ciljeva ovršnog postupka, pravna sigurnost pravnog poretku, određenost, predvidljivost i pravna izvjesnost normi, kao i procesna ravnopravnost stranaka u ovršnim postupcima u Republici Hrvatskoj. Odlučivanje o postojanju uvjeta za pokretanje ovršnog postupka, koji je formalan i hitan, te o načinima provedbe ovrhe, nedopustivo je prepustiti diskreciji sudova, a u pojedinim

		<p>slučajevima i sudskim ovršiteljima.</p> <p>Korištenjem prethodno opisanih - neodređenih i nepreciznih pravnih normi, nužno dolazi do diskriminiranja jedne skupine ovrhovoditelja, kao i ovršenika, te se otvara prostor za svojevoljno odlučivanje sudbenih tijela.</p> <p>Zakoni mogu postaviti okvir diskrecijskih ovlasti i urediti način njihove provedbe, ali s dostatnom jasnoćom koja pojedincu osigurava primjerenu zaštitu protiv arbitarnosti suda, što ovim nacrtom zakona nije učinjeno. Pravila postupka moraju biti jednaka za sve stranke, kako za sve ovrhovoditelje, tako i za sve ovršenike, što ovim nacrtom zakona nije ispoštovano, te je uspostavljena očita nejednakost između sudionika u postupku. Ukoliko zakon u ovom obliku stupa na snagu izvjesno je stvaranje svojevoljnog vršenja ovlasti od strane sudaca, što će omogućiti nepravedne, neobrazložene pa čak i nerazumne odluke protivne načelu vladavine prava.</p>		
58	Hrvatski zavod za mirovinsko osiguranje	NACRT PRIJEDLOGA OVRŠNOG ZAKONA	ČLANAK 21. U važećem članku 18. OZ-a stavak 1. alineja 1. i 7., a prema kojem i Zavod kao osoba s javnim ovlastima izdaje potvrde za potrebe ovršnog postupka na zahtjev, propisano je „1) Na zahtjev osobe koja tvrdi da namjerava pokrenuti ovršni postupak ili postupak osiguranja, u roku od osam dana od dana podnošenja zahtjeva – Hrvatski zavod za mirovinsko osiguranje dužan je dati podatke o tome je li neka fizička osoba osiguranik u Hrvatskom zavodu za mirovinsko osiguranje, po kojoj osnovi (radni odnos, samostalna profesionalna djelatnost, obrt ili samostalna djelatnost poljoprivrede) i kod koga, odnosno prima li mirovinu, naknadu zbog tjelesnog oštećenja ili koju drugu stalnu naknadu o kojoj vodi evidenciju, – poslodavac ili isplatitelj	Nije prihvaćen S ciljem administrativnog rasterećenja poslodavaca i Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje Nacrtom prijedloga ovršnog zakona isti se oslobađaju od poslova provedbe ovre na plaći i mirovini te prestaju biti tijela u postupku koja provode ovru. Uz navedeno predlaže se novo

stalnoga novčanog primanja dužan je dati podatak o tome na koji način osobi protiv koje podnositelj zahtjeva namjerava pokrenuti postupak isplaćuje plaću, odnosno drugo stalno novčano primanje.“ Sada se člankom 21. stavak 1. sadržajno mijenja odredba o davanju podataka, te se prenosi obveza na pravne osobe s javnim ovlastima te uključuje i Zavod, ali tako da pravne osobe same utvrde koji su podaci koje vodi u svojim zbirkama prema zakonu tajni, odnosno koje smiju izdavati na zahtjev, te ostavlja dvojbe odnosno mogućnost neujednačenog tretmana o davanju podataka. Napominje se, da su u vrijeme donošenja važećeg OZ-a također bili na snazi zakoni o zaštiti osobnih podataka i tajnosti podataka, pretpostavljamo da je tada zakonodavac propisujući istu odredbu njen izričaj uskladio s važećim propisima, te prema saznanjima, u primjeni te odredbe nije bilo prigovora. S obzirom na uređenje čl. 195. i potrebe da ovrhovoditelj da prilikom pokretanja ovršnog postupka ima informaciju na koji način se vrši isplata prije svega mirovine (na račun ili putem pošte na kućnu adresu) mišljenja smo da bi se trebalo razmotriti mogućnost da se ta odredba ostavi u ranijem sadržaju, odnosno da se ostavi na snazi odredba čl.18.st.1. točka1. i 7. sadašnjeg OZ-a jer su to podaci koji su nužni za efikasniju provedbu ovršnog postupka

ČLANAK 213.
U čl. 213. prijedloga Ovršnog zakona navedene su privilegirane tražbine. Stavak 1. navedenog članka propisuje da će se ovraha radi ostvarenja tražbine uzdržavanja za dijete provesti na novčanoj tražbini ovršenika po računu prije ovre radi naplate svih drugih tražbina neovisno o vremenu njihovog nastanka. Ovdje se radi samo o prioritetu provođenja ovre za uzdržavanje djeteta po računu

uređenje provedbe ovrhe na novčanim sredstvima i to centralizirana provedba ovrhe na novčanim sredstvima putem Financijske agencije (dalje u tekstu FINA) koja ovru provodi pod nadzorom suda u skladu s jedinstvenim redoslijedom (prvenstveni m redom) čime se povećava razina sigurnosti.

ovršenika, ali mišljenja smo da bi se trebalo na nedvojben način propisati da tražbina za uzdržavanje djeteta ima prioritet pred svim tražbinama, neovisno na kojem predmetu ovrhe je određena.

Znači, ukoliko poslodavac provodi ovrhu na plaći ili drugom stalnom novčanom primanju (stare ovrhe do stupanja na snagu novog OZ-a) i dalje se neće moći naplatiti uzdržavanje djeteta koje je privilegirana tražbina.

S tim u vezi predlažemo da se doda stavak 2. koji glasi:

(2) Sud će na prijedlog ovrhovoditelja, radi ostvarenja privilegiranih tražbina u ovršnom postupku, zabraniti ovršenikovom poslodavcu i/ili Hrvatskom zavodu za mirovinsko osiguranje ispunjenje novčanih obveza ovršenika prema vjerovnicima i ovrhovoditeljima ako se provodi naplata po osnovi ostalih tražbina i naložiti im da do drukčije obavijesti suda sve novčane obveze prema ovršeniku mora ispunjavati uplatom novčanih sredstva na račun ovršenika otvoren kod banke u Republici Hrvatskoj.

ČLANAK 218.

U prijedlogu čl. 218. OZ -a predstavljenog radnoj skupini prije upućivanja u e-Savjetovanje propisano je da je Agencija bez odgode dužna uplatiteljima primanja ovršenika dužna dostaviti podatak o vrsti tražbine za koju je određena ovrha, a uplatitelji su dužni odmah uskratiti upлатu primanja i naknada ili iznosa koji su izuzeti od ovrhe te izvršiti uplatu na poseban račun koji je po nalogu Agencije otvorila banka.

U prijedlogu čl.218. OZ-a upućenog u e-Savjetovanje iz ovog postupka izuzima se uplatitelj primanja ovršenika koji po našem tumačenju ove odredbe više neće imati obvezu uskratiti primanja i uplate na poseban račun ovršenika dijela izuzetog od ovrhe već će

59	Sandra Ivić	NACRT PRIJEDLOGA OVRŠNOG ZAKONA, I. USTAVNA OSNOVA ZA DONOŠENJE ZAKONA	uplaćivati cijelokupno primanje na tekući račun ovršenika, a banka će po nalogu Agencije bez odgode prije nego što zaplijenjena novčana sredstva prenese na račun ovrhovoditelja, dio primanja i naknada ili iznosa koji su izuzete od ovrhe ili na kojima je ovrha ograničena prenijeti na poseban račun. Napominjemo još jednom da će u skladu sa prijelaznim odredbama poslodavci i HZMO i dalje provoditi ovrhe započete prije stupanja na snagu novog zakona i neće biti u mogućnosti uplaćivati cijelokupan iznos na račun ovršenika. U tim okolnostima poslodavac odnosno HZMO bi prema stavku 9. pri uplati trebao naznačiti da uplaćuje sredstva koja su izuzeta od ovrhe s obzirom da je pljenjiv dio primanja već ovršen pri isplati mirovine a sve kako bi se pravilno utvrdio dio primanja koji treba uplatiti na poseban račun. Dakle, odredbu tog stavka trebalo bi preuređiti na način da se briše dio odredbe „ako je to moguće s obzirom na način uplate.“ Način označavanja uplate primanja koju obavlja uplatitelj u navedenom slučaju trebalo bi propisati dodanom odredbom istovjetnom oznakom za sve poslodavce.	Primljen o na znanje	Predloženim zakonskim rješenjema sve će odluke suda biti donesene u kontradiktorn om postupku (odnosi se i na odluke u čijem donošenju sudjeluju javni bilježnici kao pomoćnici suda) te će biti provedive u državama članicama Europske unije. S ciljem

sigurne koja se pravna pravila primjenjuju u njihovom slučaju, odnosno povrede temeljnog načela vladavine prava zajamčenog čl. 3. Ustava RH. To je nepovoljno i za pravne profesionalce (suce, državne odvjetnike, odvjetnike, javne bilježnike i dr) ali i ostale profesionalce i sudionike (FINA, sudski ovršitelji,) gospodarstvenici i sve ostale sudionici i /ili zainteresirane osobe.

Iako predlagatelj zakona u obrazloženju prijedloga navodi kako ima u cilju pojednostaviti i modernizirati ovršni postupak, te ga „učiniti dostupnijim strankama“, predloženim se nacrtom postupak dodatno komplicira i odgovlači, a ne postiže se niti smanjenje potrebnih radnji te samim time i potrebnog vremena.

Naime, očitim povećanjem broja radnji koje su predviđene novim prijedlogom, jasno je da će strankama nastati ili dodatni troškovi, ili će se stranke odvažiti same (bez stručne pomoći)štiti svoja prava u postupku ili im prava neće biti štićena odnosno biti će im onemogućen jednostavan, iako razumljiv put do suda. Uz sve to povećanje broja radnji i kolanje spisa nedvojbeno utječe i na usporavanje rada suda i moguću potrebu dodatnog angažmana kako bi se transparentno pratilo kolanje spisa i pružanje zaštite u razumnom roku.

Posebno nije jasno kako je zakonodavac naumio da postupak bude jasniji i transparentniji, te kako bi to postigao s predloženim nacrtom izmjena i dopuna, jer ovaj nacrt nije jasan niti pravnicima s godinama iskustva, a kamoli laicima, odnosno običnim građanima kojima bi trebao biti namijenjen.

Ovršni postupak dolazi u pravilu nakon prethodnog sudskog ili

pojednostavljenja i moderniziranja ovršnog postupka uvodi se elektronička komunikacija, uređuju se žalbeni razlozi i definiraju odluke protiv kojih je moguće izjaviti reviziju. Uz navedeno uvode se elektronički obrasci kako bi ovršni postupak bio jasniji, dostupniji i transparentniji i za sve stranke i sudionike u ovršnom postupku. Također se smanjuju troškovi postupka na način da se brišu odredbe o određivanju predvidivih troškova postupka, potvrda o ovršnosti se izdaje automatizmom, slijedom čega više nema troška izdavanja te potvrde. Uz navedeno, Zakonom se fiksiraju sudske pristojbe na rješenje o ovrsi na način da se za tražbine do 5.000,00

drugog postupka i ishođenja najčešće sudske zaštite kroz pravomoćnu sudsку odluku - ovršnu ispravu, te bez njegove efikasne provedbe cijeli pravni postupak gubi na značaju. Naravno da je dobrovoljno ispunjenje naloženih obveza u roku za dobrovoljno ispunjenje u nekim pravnim sustavima i društвima pravilo, no to još uvijek nije slučaj i u hrvaskom pravnom sustavu gdje se veliki dio ishođene zaštite pojedinaca ostvaruje kroz ovršni postupak.

Dakle, ovršni postupak mora biti efikasan, dostupan, razuman, uravnotežen, siguran i provediv, jer se u protivnom gubi svrha i vođenja parničnih postupaka u kojima građani traže i ishode zaštitu svojih prava, što posljedično dovodi do toga da građani gube povjerenje u cjelokupni pravni sustav (ako ga nisu već u cijelosti izgubili). Naime, zašto bi stranke uopće tražile zaštitu svojih prava pred sudom, ako već znaju da će morati godinama voditi sudske postupak i plaćati troškove iako su u pravu, te nakon toga neće moći faktično ostvariti svoje pravo za koje su se izborili, jer im to ovršni zakon ne onemogućuje.

Efikasnost postupka se ne postiže uvođenjem obrazaca i obvezivanjem, odnosno natjeravanjem stranaka da svoju komunikaciju sa sudom ostvaruju isključivo putem obrazaca, jer u suprotnom neće moći ni na koji način ostvariti svoje pravo.

Upravo suprotno, takvим se postupanjem narušava pravo na pristup суду kao ustavnopravna i konvencijska kategorija i temelj prava na pravično suđenje propisanog čl. 29. Ustava RH i čl. 6. Europske konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda, uvodi se pretjerani formalizam u postupak koji će imati za posljedicu nemogućnost stranaka da na bilo koji način

kuna plaća
200,00 kuna
za tražbine
iznad
5.000,00 kn
plaća se
300,00 kuna
sudskih
pristojbi. Isto
tako,
predviđena
su
poboljšanja
odredbi o
dostavi jer
nakon dva
bezuspјesna
pokušaja
dostava se
vrši putem
oglasne ploče
uz obvezno
slanje
obavijesti
dužniku u
poštanski
sandučić i
osobni
korisnički
pretinac e-
Građani.

ostvare svoja prava pred sudom, ograničavaju se prava stranaka uvjetovanjem tehničkim i informacijskim vještinama te tehničkom opremljenosću (odredbe čl. 9., čl. 16., čl. 40. Nacrtu zakona), što ni na koji način ne pridoriobi niti efikasnosti, niti jednostavnosti postupka.

Naime, efikasnost se postiže rasterećenjem stranaka i suda u pogledu radnji koje moraju obaviti i ubrzanjem rada suda, a ne nepotrebnim i nikad traženim dalnjim komplikiranjem postupka kroz dodatna pravila o obrascima, ili kroz novo predloženo postupanje po prijedlogu za ovru na temelju vjerodostojne isprave kada predmet kruži od suda pa do javnog bilježnika pa do stranke, pa opet do bilježnika a zatim do suda, pa do stranke. Takvo postupanje sigurno ne pridonosi niti pojednostavljinju niti efikasnosti a niti nižim troškovima jer se objektivno broj radnji i nečiji rad multiplicira. Sve stranke koje nemaju pristup internetu, nisu u mogućnosti predlagati ovru elektroničkim putem, pa su de facto su stavljeni u nejednak položaj u odnosu na ostale, te im je pristup sudu, odnosno pravo na pravično suđenje ne samo ograničeno, već i onemogućeno.

Nadalje, ako je zakonodavac htio u što većoj mjeri smanjiti troškove ovrhe, nije jasno zašto nije intervenirao na način da smanji iznimno visoke naknade FINA-e za provedbu bilo koje ovršne radnje, koje su uvedene posljednjim izmjenama i dopunama Zakona o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima 2018. godine, odnosno Pravilnika o načinu i postupku provedbe ovrhe na novčanim sredstvima (NN 71/18) a kojima je izmjenama naplata tražbina postala dodatno ograničena, otežana i skuplja. Predmetni podzakonski akt Ministra financija nije bio na javnoj

raspravi, ali je prilikom javne rasprave o ZID-u Zakona o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima iz 2018. godine bilo naglašavano smanjivanje a ne znatno poskupljenje troškova provedbe ovrhe pred FINOM kao zakonom predviđeni prvenstveni ovršni postupak na novčanim sredstvima te za obje stranke ovršnog postupka najpovoljniji, najbrži i najjeftiniji (jer se sudska ovrha na drugim predmetima i sredstvima ovrhe ne može ni predložiti ako nije bila prethodno pokušana ovrha na novčanim sredstvima uz sudjelovanje FINE) Financijska agencija je pokazala da može podjednako postupati po osnovama za plaćanje neovisno bila njihova naknada 100,00 kn, koliko je iznosila posljednjih 8 godina prije navedenih izmjena i dopuna Zakona, ili 5.000,00 kn koliko može iznositi postojeća ako se zahtijeva prisilna naplate tražbine većeg iznosa. Međutim, ovo drastično poskupljenje troškova ovrhe suprotno je proklamiranim ciljevima.

U pogledu predloženog nacrta novog OZ-a, treba istaknuti da, osim što će strankama biti dodatno otežano postupanje zbog nametanja dodatnih obveza, neopravdano se odstupa od načela da dužnik odgovara za svoje obveze cjelokupnom svojom imovinom, te se potiče dužnike koji nisu dobrovoljno ispunili svoje dospjele obveze, da nastave s kršenjem temelja obveznog prava i prava općenito. To stvara nedopuštenu diskriminaciju u odnosu na one poštene i fer pojedince i dužnike koji se trude te uredno ispunjavanju svoje preuzete obveze sukladno zahtjevima pravnog poretku, i one druge koji ga krše, a takva situacija nije dobra niti za dužnike koji uredno ispunjavaju svoje obveze, niti za vjerovnike, a time niti za društvo u cijelini. Time se potiče pravni nered, nejednakost i nepravda a samim

time i nepovjerenje u pravosuđe i vladavinu prava. Niti jedan zakon ne bi smio poticati na nepoštivanje pravnog poretku.

Dakle, predloženim izmjenama u pravilu se ide „na ruku“ dužnicima koji ne ispunjavaju, niti ne žele ispunjavati svoje dospjele obveze iako to često mogu. Predložene izmjene će u konačnici najviše štetiti osobama koje poštuju pravni poredak, vladavinu prava, te uredno i dobrovoljno ispunjavaju sve svoje obveze te koji omogućavaju uredno funkciranje i financiranje društva (plaćaju usluge koje su zatražili, robu koju su kupili, odvoz komunalnog otpada, poreze, prikeze, komunalne naknade i druga javna davanja kako bi društvo moglo funkcionirati u potpunosti).

Naime, takve će se osobe, prije ili kasnije, naći u situaciju da su primorani pred sudom štititi svoja prava, te da su primorani pokretati postupke prisilne naplate protiv dužnika koji izbjegavaju plaćanje svojih obveza, a koje svoja prava neće moći ostvariti zbog nepravičnog i neefikasnog sustava.

Povisivanjem granice za dopuštenost ovre na nekretnini na 40.000,00 kn neopravданo se ide na štetu ovrhovoditelja jer je to prilično visok iznos za obične građane, mikro i male poduzetnike, a imajući u vidu da ovršenik može imati i više nekretnina od kojih možda neke vrijede upravo toliko ili manje od toga, pa se ne može reći da bi se „narušila pravična ravnoteža“ između tražbine i vrijednosti nekretnine.

Dobrovoljno ispunjenje obveza je temeljno pravno pravilo koje pravni poredak treba štititi. Uz to i dalje vrijedi temeljno pravilo da dužnik za svoje obveze odgovara cijelokupnom svojom imovinom i na njemu je da je prvenstveno dobrovoljno unovči i podmiri pravovremeno svoje obveze i bez djelovanja pravosudnog sustava pa tako i

bez ovrhe. To je poruka koja treba biti i preventivno djelovanje pojedinog zakona a ne suprotno.

Nema opravdanja da vjerovnik sa tražbinom od 20.000,01 kn ili 40.000,01 kn može ostvariti svoju tražbinu od toga da se onog s 19.999,00 kn ili 39.999,00 kn tj. neznatno manje onemogući u jednakom ostvarivanju prava. To je pravno nedopustivo.

Uopće poticanje neispunjavanja obveza tj. predviđeno ograničavanje predstavlja nepotrebno i sustavno onemogućavanje pojedinih vjerovnika da ostvare svoje tražbine a time i zaštite svoje pravo vlasništva.

Nadalje, nema razloga da se takva ograničenja primjenjuju na sve nekretnine dužnika, već bi bilo puno pravednije i smislenije da ovrhovoditelj s nižom tražbinom može pokrenuti ovrhu na nekretnini ovršenika u kojoj isti ne stanuje, ili na nekretnini koja je poljoprivredno zemljište i slično, a sve kako bi se spriječile zlouporabe prava od strane dužnika koji imaju više nekretnina u svojem vlasništvu i koji nemaju namjeru plaćanja svojih obveza.

Uostalom svakako treba dopustiti osnivanja prisilnog založnog prava za sve pa i manje tražbine. Tako se neki pojedinci stavljaju u nejednak položaj npr. kod tražbina s jednogodišnjim rokom zastare iz čl. 232. ZOO-a npr potraživanja za zbrinjavanje komunalnog otpada odnosno javna usluga prikupljanja mješanog komunalnog i biorazgradivog komunalnog otpada, isporučenu el. energiju, plin, vodu kad je isporuka odnosno usluga obavljena za potrebe kućanstva. Naime npr. javna usluga prikupljanja mješanog komunalnog i biorazgradivog komunalnog otpada veže se uz nekretninu za koju se ista pruža, pa je stoga neodrživ sustav gospodarenja otpadom u kojem vlasnici/korisnici nekretnina neće

biti poticani da iste plaćaju, niti će im na nekretnini moći biti zasnovano prisilno založno pravo ili provedena ovrha a iznosi u zbroju za godinu dana neće dosezati predviđene limite od 20.000,01 kn ili 40.000,01 kn. Međutim, sustav javnih usluga mora funkcionirati pa će usluga poskupiti i plaćati će je skuplje upravo oni uredni korisnici kod kojih nema potrebe za provođenje ovrhe za takvu pruženu uslugu. To je svakako nepravedan sustav koji ne potiče i ne nagrađuje uredne i poštene potrošače i poduzetnike koje bi trebao nagraditi.

Predloženim izmjenama upravo suprotno najviše profitiraju baš oni koji nemaju nikakvu namjeru plaćanja svojih dospjelih obveza, pa se društvo u cijelini navodi na takva postupanja što nikako nije dobro za pravednu i poštenu podjelu tereta financiranja i funkciranja društva.

Svaka daljnja povećanja postojeće zaštite ovršenika dovodi do toga da ovrha na nekretnini postaje neprovjediva.

Takvim izmjenama teško se narušava načelo razmjernosti i proporcionalnosti, te se ovrhovoditelje koji nisu krivi za ovršni postupak, već su isti morali pokrenuti jer im tražbine nisu bile dobrovoljno podmirene, dovodi u izrazito težak i neravnopravan položaj, te se narušava pravična ravnoteža u postupku.

Naime, svrha je ovršnog postupka da se ovrhovoditelju omogući efikasna naplata njegove tražbine, a ne da ga se u potpunosti onemoguće, ili da ga se konstantnim nametanjem sve većih i težih obveza bez razumnih razloga dodano ograničava. Dakle, potrebno je uvesti stvarnu pravičnu ravnotežu između prava ovrhovoditelja da štiti svoja prava iz ovršne isprave“ i svoju imovinu te prisilno ostvari svoje

dospjelo potraživanje s jedne strane, kao i prava ovršenika na zaštitu dostojanstva i prava na dom s druge strane, a koja je predloženim izmjenama grubo narušena na štetu ovrhovoditelja.

Treba napomenuti da je i u praksi Europskog suda za ljudska prava utvrđena obveza država da osiguraju sustav ovrhe presuda koji je djelotvoran kako na razini prava, tako i u praksi, te osigurati njihovu ovrhu bez neopravdanih odgoda (Mužević protiv Hrvatske, br. 39299/02 od 16.11.2006. g.; Fuklev protiv Ukrajine, br. 71186/01 od 07.06.2005. g.), a sve u svrhu konačnog i faktičnog ostvarenja čl. 6. Europske konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda. Nastavno, u praksi ESLJP-a utvrđeno je da se ovrha presude koju donese bilo koji sud mora smatrati sastavnim dijelom pravičnog suđenja u smislu čl. 6. Konvencije (Hornsby protiv Grčke od 19.03.1997. g.; Zappia protiv Italije od 26.09.1996. g.).

Također, podsjeća se na zahtjeve određenosti i preciznosti pravnih normi koje su u predloženim izmjenama izostale, kao što je u čl. 5. st. 2., čl. 6., čl. 90. st. 2. i 3. Nacrtu zakona, što u praksi može dovesti do pravne neizvjesnosti, do povreda načela vladavine prava, ali i do moguće arbitarnosti suda te nedopuštene diskrecije suda pri odlučivanju zbog nejasnih kriterija i nepreciznosti takvih normi. Dakle, nisu propisani jasni kriteriji na temelju kojih bi sud mogao ocjenjivati „pravičnu ravnotežu“, pa se nameće суду arbitarno postupanje. U tom se smislu upućuje na stavove Ustavnog suda RH koji ukazuju da je arbitarnost „vrsta legalizirane samovolje“, te je takvo ponašanje apsolutno zabranjeno (Ustavni sud U-I-4405/12013 i U-II-322212014 od 31. 3.2015. Izv; U-I-288112014

od 1. 6. 2016. Izbor Us
2016126.)

Također, predloženim izmjenama nije uveden niti jedan mehanizam kojim bi se ostvarilo ubrzavanje rada suda, a jedina odredba koja je nametala obvezu suda da odlučuje u razumnom roku i u skladu s načelom hitnosti ovršnog postupka (čl. 80.a sadašnjeg Ovršnog zakona), je uklonjena u predloženim izmjenama zakona. Dakle, načelo hitnosti postupka je temeljna pretpostavka efikasnosti postupka, a ne uvođenje brojnih obrazaca na silu koji nikome ne olakšavaju rad, te nametanja dodatnih obveza sudu i strankama koji će neminovno dodatno usporiti postupak.

Vezano uz cijelokupne troškove postupka jasno je da se objektivnim povećanjem cirkuliranja spisa i dostave raznih pismena različitim sudionicima objektivno povećava i broj raznih radnji i troškovi istih bez obzira tko ih plaća.

Nadalje, jasno je kako iz poštenog rada svih profesionalaca (dostavljača, sudaca, sudskih namještenika, državnih odvjetnika i namještenika, javnih bilježnika i njihovog administrativnog osoblja, odvjetnika i njihovih radnika, radnika FINE i dr) treba biti moguće podmiriti rashode/troškove nužne i potrebne za obavljanje pojedinog posla (materijalni i dr troškovi) te treba biti moguće podmiriti i doprinose i javna davanja i poreze i neto plaću tih profesionalaca. Pri tome je još dodana razlika da li se ti profesionalci financiraju isključivo iz državnog proračuna ili samo iz cijene usluga koje pružaju. Ukoliko je to iz cijene usluga koje pružaju, a za koje država propisuje cijenu, tada takva cijena ukoliko država neće sufinancirati s druge strane mora

			biti razumno i ekonomski opravdana i održiva i ne smije dovoditi do gubitaka u poslovanju. Stoga se isitče da je minimalna plaća od 01.01.2019. g u bruto iznosu od 3.750,00 kn, pri čemu je satnica 23,49 kn ako je ukupan mjesecni broj radnih sati 160. Dakle, na tu cijenu treba dodati i sve ostale troškove te uzeti u obzir koliko i kojeg posla se može realno pružiti po propisanoj cijeni.	
60	Vesna Ujdenica	II.OCJENA STANJA I OSNOVNA PITANJA KOJA SE UREĐUJU ZAKONOM TE POSLJEDICE DONOŠENJA ZAKONA , a)Ocjena stanja i osnovna pitanja koja se uređuju Zakonom	Odvjetnik Sandra Ivić Poštovani, Obvezu provođenja ovrhe trebalo bi u potpunosti skinuti s leđa poslodavaca. Jer cijela ovršna problematika je vrlo komplikirana, sam se ovršni zakon poziva na posebne propise na više mjesta, a zemlja smo vrlo bogata posebnim propisima, i to je za poslodavce veliki problem. Problem u smislu da ne mogu svi poslodavci zaposliti pravnika da im tumači što ste vi htjeli reći, pa onda tu uslugu plaćaju posebno kroz savjetovanja s nekim odvjetnikom. A to je trošak. Pa još plaćaju i seminare, to je isto trošak , pa slušaju tumačenja sa sto strana, dobiju mišljenja u kojima se ni pravnici ne mogu složiti, a ovrhu provoditi moraju. I to besplatno. Dok se svi drugi sudionici naplate kroz ovaj ili onaj oblik naknade, poslodavci sve moraju raditi badava, naplatiti ne smiju ništa, a imaju trošak. Da ne pričam koliko se vremena gubi na istraživanje problematike. Ako već netko treba provoditi ovrhe, onda neka to radi FINA, neka to rade banke jer one imaju i mogućnosti i načina , a isplatitelje stalnih novčanih primanja, male poslodavce , neka se već jednom oslobođi tog tereta.	Primljen o na znanje S ciljem administrativnog rasterećenja poslodavaca i Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje predloženim zakonodavnim rješenjem se isti oslobađaju od poslova provedbe ovrhe na plaći i mirovini te prestaju biti tijela u postupku koja provode ovrhu. Predlaže se novo uređenje provedbe ovrhe na novčanim sredstvima i to centralizirana provedba ovrhe na novčanim sredstvima putem Financijske agencije (dalje u tekstu FINA) koja ovrhu provodi

				pod nadzorom suda u skladu s jedinstvenim redoslijedom (prvenstveni m redom) čime se povećava razina sigurnosti. Predloženim zakonskim uređenjem poslodavcima ostaje samo obveza distribucije (uplata na račun) prema nalogu suda/FINA-e iznosa plaće koji je izuzet od ovrhe	
61	Miljenko Škalec	II. OCJENA STANJA I OSNOVNA PITANJA KOJA SE UREĐUJU ZAKONOM TE POSLJEDICE DONOŠENJA ZAKONA , a)Ocjena stanja i osnovna pitanja koja se uređuju Zakonom	Poštovani, pišem iz vlastitog iskustva. Kao prvo ništa se ne mijenja pozitivno za dužnika koji se u većini slučajeva nađe u lancu lihvarenja od strane NE PRAVNE DRŽAVE, nije dozvoljeno pravično suđenje niti pravo na obranu onim uvjetom da je dovoljno na E ploči objaviti ili nekoj drugoj ploči objaviti, pa svi nebi trebali ništa drugo raditi osim da hodaju uokolo i traže da im slučajno njihovo ime se ne nađe na nekom "famoznom" mjestu. Nigdje nije dužnik zaštićen od "LEGALINIH UTJERIVAČA" opet iz vlastitog iskustva pišem, jer sam pokrenuo preko 30-tak kaznenih prijava i niti jedna nije polučila nešto dobro. Oni rade sve što hoće. Također sustav dvostrukih i trostrukih ovrha, opet sam podnio kaznene prijave po tom pitanju, no ista stvar ništa nije promjenjeno. Potrebno izuzeti iz sustava ovrhe sve osim suda. Fina je privatna institucija koja na najsiromašnijima zarađuje velika finansijska sredstva, a troše ih za svoje luksuze i privatne potrebe. Ovrha na	Primljeno na znanje	Primjedbe su primljene na znanje te će biti razmatrane u okviru mogućih poboljšanja ovršnog postupka koji bi osigurao učinkovitu naplatu vjerovnikovog potraživanja uz zaštitu dostojanstva ovršenika.

jedinom nekretninom treba biti nemoguća, jer se zbog nekoliko tisuća kuna netko uhljebi i uzme vam dom. Dom je USTAVOM RH zaštićen i tu se krše Ustavom zagarantirana ljutska prava. Dostojanstvena plaća - PITANJE ZA MINISTRA I PRIJEDLOG, NEKA ON ŽIVI GODINU DANA SA 3000 KUNA I DA MU SE ČETVRTINA ODUZIMA, neka i SUPRUGA MU IMA 3000 KUNA PLAĆE, NEKA ZABORAVI SLUŽBENI AUTO, MOBITEL I PRIVILEGIJE I NEKA ŠKOLUJE DVOJE DJECE ILI STUDENATA, PA NEKA NAKON GODINU DANA KAŽE ŠTO JE DOSTOJANSTVEN ŽIVOT. U VLADI NEMAJU OSJEĆAJ ŠTO ZNAČI KADA NEZNAŠ ŠTO PRIJE PLATITI REŽIJE ILI KUPITI NEKVALITETNU HRANU NA AKCIJI! Gdje je kraj, gdje je kraj????? Jedino u Hrvatskoj kamate i troškovi mogu prijeći visinu glavnice i to nekoliko desetaka puta! Svugdje u svijetu je to nemoguće osim kod "NAS". Lako je iz fotelje pričati bajke, treba živjeti. MOJ VRLO JEDNOSTAVAN ZAKLJUČAK!!! NIKADA OVI NA VLASTI NEĆE RAZUMIJETI BLOKIRANE GRAĐANE PRIJE DOK NEĆE SAMI OSJETITI NA VLASTITOJ KOŽI. JER SIT GLADNOM NE VJERUJE. Puna su usta BLOKIRANIH pred izbore, a kada se želi nešto uraditi onda nitko nema hrabrosti zaokružiti za BLOKIRANE DEBLOKIRJAMO HRVATSKU. Sve dok se ne promijeni garnitura neće se ništa promijeniti samo dobijamo obećanja. MOJA PONUDA ZA MINISTRA - ZAMIJENIMO SE U PRIMANJIMA I POSLU DA VIDI KAKO JE ŽIVJETI KO BLOKIRAN, KADA NEMOŽEŠ KAO NORMALNA OSOBA NA BANKOMATU PODIĆI BIJEDNU CRKAVICU OD PLAĆE, KADA NEMOŽEŠ U TRGOVINI PLATITI KARTICOM, KADA NEMOŽEŠ NA RATE KUPTI

			NITI JEDNU JEDINU STVAR, SAMO ZATO ŠTO SMO GRAĐANI DRUGOG REDA MA NEEEE DRUGOG VEĆ STOTOGL REDAI!!! MINISTRE AKO IMATE HRABROSTI PRIHVATITE MOJU PONUDU PA DA OSJETITI ŠTO ZNAČI ŽIVJETI U BANKROTU. Pozdrav svim ljudima DOBRIH NAMJERA, a onima koji smatraju da pišem gluposti ŽELIM SAMO DA PROBAJU BITI BLOKIRANI. citat Udruge BLOKIRANI: DA BI UBILI ČOVJEKA NE TREBATE PUCATI, DOVOLJNO JE DA MU ODUZMETE POSAO I BLOKIRATE RAČUN!		
62	Zoran Đuga	II.OCJENA STANJA I OSNOVNA PITANJA KOJA SE UREĐUJU ZAKONOM TE POSLJEDICE DONOŠENJA ZAKONA , a)Ocjena stanja i osnovna pitanja koja se uređuju Zakonom	Dakle i dalje je zakonom dozvoljeno lihvarenje i kamatarenje ! I Nijemci su po zakonu ubijali Židove zar ne !	Prihvaćen	Primljeno na znanje
63	Vlaho Orepić	II.OCJENA STANJA I OSNOVNA PITANJA KOJA SE UREĐUJU ZAKONOM TE POSLJEDICE DONOŠENJA ZAKONA , a)Ocjena stanja i osnovna pitanja koja se uređuju Zakonom	Ako se je kao socijalna država htjelo pomoći blokiranim građanima radi normalnog života trebalo je zakonom odrediti census primanja do kojega se ne može uopće provoditi ovrha. Naime, prosječna neto plaća u RH je u 2018. godini iznosila nešto više od 6.000,00 kn dok je minimalna plaća iznosila 3.000,00 kn. Predlažem da se ovrha uopće ne može provesti na minimalnoj plaći.	Nije prihvaćen	Predloženim rješenjem diskriminiralo bi se vjerovnike koji ne bi mogli pokrenuti ovrhu protiv dužnika koji prima minimalni iznos plaće.
64	Pravobranitelj za djecu RH	II.OCJENA STANJA I OSNOVNA PITANJA KOJA SE UREĐUJU ZAKONOM TE POSLJEDICE DONOŠENJA ZAKONA , a)Ocjena stanja i osnovna pitanja	Sukladno 10. Zakona o pravobranitelju za djecu (NN 73/17) mišljenje na Nacrt prijedloga Ovršnog zakona. Inicijativa se temelji na problematici o kojoj smo upoznati obraćanjem većeg broja stranaka, koja upućuju na potrebu dodatne intervencije kako bi se zaštitila prava i interesi djece, na koja	Primljen o na znanje	Primljeno na znanje.

		koja se uređuju Zakonom	ukazujemo već dulje vrijeme. Nadamo se da će naši prijedlozi biti uzeti u obzir kako bi se postigla izgradnja cijelovitog sustava zaštite prava i interesa djece. Ukazujemo na potrebu da se prilikom intervencija u ovom području osobito vodi računa o zaštiti djece kao ovrhovoditelja u postupcima radi ostvarenja uzdržavanja djece, ali i drugih potraživanja u korist djece te u postupcima radi iseljenja ovršenika s djecom. Podsjećamo na obvezu da u svim akcijama koje se odnose na djecu, najbolji interes djece mora imati prednost. Sukladno tome zalažemo se za učinkovitije ovršne postupke u kojima će u potpunosti biti zastupljeno to načelo.		
65	Porobija & Špoljarić d.o.o.	II.OCJENA STANJA I OSNOVNA PITANJA KOJA SE UREĐUJU ZAKONOM TE POSLJEDICE DONOŠENJA ZAKONA , a)Ocjena stanja i	Strahujemo da ćemo, načinom na koji je koncipiran novi Ovršni zakon, naći na nesnalaženje stranaka u praksi, naročito vezano za provedbu ovre na plaći i drugim stalnim novčanim primanjima, kao i na neravноправан položaj u odnosu na poboljšanja uvedena novim odredbama koje se ne primjenjuju na postupke u tijeku. Svako različito tumačenje, nesnalaženje i nedoumice ići će neminovno na štetu najboljeg interesa djece. Naglašavamo također kako se ne može očekivati njegova učinkovita provedba i zaštita interesa sudionika u postupcima, bez da su doneseni svi provedbeni propisi ključni za njegovu provedbu. Konkretnе primjedbe dostavljamo uz označene članke Nacrta.	Primljen o na znanje	Primljen na znanje. Predloženim rješenjem uvodi se jedinstveni redoslijed u naplati na novčanim sredstvima.

	<p>osnovna pitanja koja se uređuju Zakonom</p>	<p>šja ni zakonskim propisima nije zabranjeno. Ovakvim zakonskim rješenjem bi bilo moguće izbjegći provedbu ovrhe pljenidbom novčanih sredstava na računu s osnova zaprimljene plaće. Također se na taj način, čak i ako se isplaćuje primanje s osnova plaće na račun, onemogućava provjera da li radnik prima plaću i da li se vrše ustege plaće, budući da u praksi dužnici daju nalog poslodavcu da se plaća isplaćuje na račun bračnog druga, roditelja ili sl., a koji nije u blokadi.</p>	
66 DANIJEL LUČIĆ	<p>II.OCJENA STANJA I OSNOVNA PITANJA KOJA SE UREĐUJU ZAKONOM TE POSLJEDICE DONOŠENJA ZAKONA , a)Ocjena stanja i osnovna pitanja koja se uređuju Zakonom</p>	<p>Prilikom predstavljanja prijedloga novog Ovрšnog zakona u zgradи Ministarstva pravosuđa naglasak je bio na postupku u ovрšnim predmetima na temelju vjerodostojne isprave koja je zaista najznačajnija izmјena u Prijedlogu.</p> <p>Godinama unazad javni bilježnici u ovрšnom postupku su putem medija predstavljani u vrlo negativnom kontekstu. Pojedini mediji su određeni dio bilježnika (i odvjetnika) nazivali ovрšnom mafijom, a neinformiranost istih tih medija je u javnosti formirala mišljenje da su upravo javnobilježnički troškovi nesrazmjerno veliki i da ih kao takve treba ukinuti.</p> <p>Ministarstvo je kod predstavljanja vješto izmanipuliralo na prezentaciji prikaz sadašnjih i budućih troškova, gdje su svjesno ili ne, propustili napraviti razliku između javnobilježničkih i odvjetničkih predvidivih troškova čime su doprinijeli dojmu da su javnobilježnički troškovi visoki i najproblematičniji u cijelom ovрšnom postupku.</p> <p>Da ne bih sada duljio o javnobilježničkoj tarifi, reći ћu samo da javnobilježnički dio troška u ovрšnom postupku, u predmetima do 1000 kn, može biti maksimalno 169,13 kn. Dakle nešto više od 15%, a govorimo o najvišem mogućem. Sve ostalo</p>	<p>Primljen o na znanje</p> <p>Primljen na znanje.</p> <p>osnovna svrha</p> <p>Ovрšnog zakona je prisilna naplata tražbina i osiguranje tražbina uz primjerenu zaštitu ovрšenika.</p>

su odvjetnički troškovi, troškovi FINA-e i eventualno sudske pristojbe. Nejasno je zašto je opće javno mnijenje, stav većine medija, ali i predstavnika ministarstva fokusiran upravo na javnobilježničke troškove, kad su činjenice potpuno drugačije. Ovršni zakon se ne dotiče odvjetničkih troškova jer su oni uređeni drugim propisima, dakle neće u tom pogledu biti manji. Drugim riječima, smanjenje javnobilježničkih naknada je bacanje prašine u oči, dok se s druge strane donose propisi kojima FINI rastu naknade. Moram upotrijebiti ovakve izraze i reći da se zapravo radi o čistoj populističkoj mjeri pred izbore, manipulacijom podacima ovako društveno osjetljive teme kojom se zapravo ništa ne rješava.

Ministarstvo je vrlo ponosno predstavilo ideju ukidanja predvidivih troškova, opet promašivši gdje bit problema kod predvidivih troškova u sadašnjem uređenju. Naime, prema odredbama Ovršnog zakona koji je na snazi ovrhovoditelj ima pravo od ovršenika tražiti naknadu predvidivih troškova iako oni možda nisu ni nastali. U praksi tako imamo slučaj gdje ovrhovoditelj nije zatražio izdavanje potvrde pravomoćnosti (30,00 kn + PDV), iako ovršenik nije platio u roku od 8 dana od dostave rješenja. Međutim, došli su do dogovora i ovršenik je voljan platiti dug. Ovrhovoditelj u tom slučaju ima pravo na naknadu tih 30,00 kn bez obzira što nije nikada zatražio potvrdu pravomoćnosti od javnog bilježnika. Puno je veći problem ako ovrhovoditelj ima odvjetnika, gdje troškovi rastu minimalno za još 250,00 kn odvjetničkih troškova. Ni u jednom slučaju taj trošak ne ide javnom bilježniku na račun, jer on potvrdu pravomoćnosti nije izdao. Zakonodavac je trebao urediti taj dio na način da ovrhovoditelj nema pravo na naknadu predvidivih troškova, ako oni

zaista nisu nastali. To se vrlo jednostavno moglo riješiti sa dva ili tri stavka jednog članka zakona.

Još jedna od novosti koja je predstavljena kao napredak u odnosu na ranije uređenje je vraćanje predmeta u nadležnost suda uz zadržavanje javnih bilježnika u postupku.

Zadržavanje javnih bilježnika opravdano je argumentom da je sud pretrpan i dodatnih 700.000 ovrha godišnje bi značajno opteretilo pravosudni sustav. To zaista i jest točno, trebamo se samo sjetiti uređenja prije 2006. godine kada je ovršni sustav bio u kolapsu i ovrhovoditelji su imali ogroman problem sa naplatom svojih dugovanja. Bilježnici su bili motivirani da što prije izbace rješenja o ovrsi i sustav ovrha na temelju vjerodostojne isprave učinili su kroz sve ove godine vrlo efikasnim. Velika većina bilježnika je rješenje o ovrsi

izdala za dan ili dva od podnošenja prijedloga, a svega 7% predmeta je po prigovoru završavalo na sudovima. To je

bilo ogromno rasterećenje za pravosudni sustav. Nejasno je međutim zašto se se sada ponovo vraćamo na sustav u kojem su nadležni sudovi koji su u Republici Hrvatskoj poznati po svojoj sporosti i neefikasnosti. Štoviše, došlo se do nekakvog hibridnog poluparničnog rješenja gdje prijedlog za ovru mora nekoliko puta proći kroz ruke bilježnika i suda. Tu ne možemo govoriti o efikasnosti i brzini, kad umjesto jednog imamo dva tijela i dvostruko više radnji.

Javni bilježnik kao takav živi od prihoda koji mu donose stranke, dakle nije financiran iz državnog proračuna. Tako je motiviran da svoj posao obavi brzo i efikasno. Na tom tržištu neki su javni bilježnici brži i efikasniji iz određenih razloga, među kojima su i broj zaposlenih. U tom slučaju ovrhovoditelj, kao i bilo koja druga stranka koja traži i plaća javnobilježničke usluge

		<p>ima pravo odabrati bilježnika za kojeg smatra da će posao najbolje napraviti. Financijski, ovršeniku je svejedno kod kojeg je bilježnika doneseno rješenje o ovrsi. Rješenje u kojem će sud dijeliti spise bilježnicima nije dobar iz više razloga. Najprije ovrhovoditelji će teže kontrolirati svoje predmete jer će im biti rasuti kod više bilježnika. Javni bilježnik neće biti motiviran obaviti posao brzo i efikasno, jer iako je ovrhovoditelj nezadovoljan njegovim radom, on će i dalje dobijati isti broj predmeta.</p> <p>Zaključno u pogledu ovršnih postupaka na temelju vjerodostojne isprave bih htio reći da su oni vrlo efikasni i brzi sa sadašnjim uređenjem. Ne mogu reći da su besprijeckorni, ali izmjene bi trebale ići ka otklanjanju dosadašnjih nedostataka, a ne potpuno izmijeniti sustav i vratiti ga na učmalost i sporost koja je vladala prije 13-15 godina. Sporost sustava znači i rast zateznih kamata, na štetu ovršenika. Znači i štetne posljedice na gospodarstvo, kao i na još goru sliku Republike Hrvatske u očima stranih investitora.</p> <p>Ovršni zakon nije i ne smije biti socijalni zakon, već je sredstvo prisilne naplate potraživanja. Egzistencijalni problemi građana nastali su na drugom mjestu i ne treba zavaravati građane da će bilo kakvo novo uređenje ovršnog postupka riješiti te probleme</p>		
67 velibor panjković	II.OCJENA STANJA I OSNOVNA PITANJA KOJA SE UREĐUJU ZAKONOM TE POSLJEDICE DONOŠENJA ZAKONA , a)Ocjena stanja i osnovna pitanja koja se uređuju Zakonom	<p>Poštovani,</p> <p>Mislim da cijeli prijedlog Izmjena i dopuna Zakona o ovrsi nije dobro postavljen i da neće ispuniti svrhu a to je brže, učinkovitije i jeftinije postupanje sa ovrhama.</p> <p>Naime, tu ima nekoliko stvari na koje se treba osvrnuti i postaviti drugačija rješenja od predloženih. Radi se o</p>	Primljen o na znanje	Primljeno na znanje. Troškovi ovrhe na temelju vjerodostojne urediti će se uredbom Vlade RH.

postupanju suda u navedenim predmetima, radi se o predloženoj visini nagrade za rad javnih bilježnika i na kraju radi se o očekivanoj brzini u postupanju sa ovršnim predmetima.

Prvo, očekivana brzina i efikasnost u ovršnim predmetima neće se postići iz više razloga. Sada putem sudova, kao povjerene poslove dobijamo ostavinske predmete, koji od suda do javnog bilježnika putuju po dva i više mjeseci, ostavinskih predmeta ima po 100-120 godišnje po javnom bilježniku a ovrha će, ukoliko se budu djelili po abecednom redu biti cca 1800 po javnom bilježniku.

Prema mojim saznanjima sada se po sudovima rješavaju ovršni predmeti stari 10 i više godina pa mi nije jasno kako će se po novom zakonu rješavati brže, sa istim ljudima u istim prostorima, koji su zatrpani starim

neriješenim ovršnim predmetima. Međutim to je samo jedan dio problema koji se tiče brzine i efikasnosti, drugi dio tog problema jesu javni bilježnici i njihova motiviranost za efikasnoću i brzinom postupanja. Naime, u zadnjih 10 godina koliko rješavamo ovrhe postigli smo zavidnu učinkovitost jer se izdavanje rješenja o ovrsi mjeri sa danima, u mojoj uredi se rješava doslovno od danas za sutra a i u ostalim uredima je tako ili vrlo slično. Razlog je jednostavan, što brže rješimo predmet prije će biti naplaćena naša usluga, visina koje usluge ni sada nije velika niti adekvatna usluzi ali je naplata sigurna i zarada je u masi predmeta.

Osobno očekujem da će ovršni predmeti sa suda stizati u naše uredе sa 6-8 mjeseci zakašnjenja a ni kod nas javnih bilježnika neće biti puno brže.

Naime, prema predloženoj tarifi zarada po predmetu će pasti na 1/3 sadašnje cijene pa će se ovrhe raditi sa gubitkom.

Posebno to treba promatrati kroz prizmu kadrovske ekipiranosti i

materijalne situacije javnih bilježnika. Sadašnji sastav od cca 330 javnih bilježnika u RH čini 55% javnih bilježnika iz prvog saziva iz 1995 godine, koji sada svi imaju 60 i više godina a da bi formirali ovršnu kancelariju trebaju imati dva djelatnika i cca 40-60 m² novog poslovnog prostora. Netto plaća od cca 5.000.-kn po djelatniku čini 18.000.-kn brutto mjesечно odnosno 216.000.-kn godišnje a kupnja poslovnog prostora cca 50.000-70.000.- eur po poslovnom prostoru, ovisno o veličini što čini cca 3.750.- kn mjesecne rate odnosno 45.000.- kn godišnje što sa iznosom brutto plaća za djelatnike čini 260.000.-kn godišnje bez troškova struje, opreme, komunalija, papira, omota spisa i sl. Jednostavnom računicom sa 1800 predmeta godišnje dođemo do iznosa od 145.-kn po predmetu a to je samo trošak dok će iznos nagrade biti manji po sada predloženom modelu. Kolege koje imaju sada 60 i više godina neće ići u kreditna zaduženja a niti će dobiti dobre i pouzdane djelatnike koji znaju da će za 5-7 godina dobiti otkaz zbog odlaska javnog bilježnika u mirovinu i tada dolazimo do motivacije za rad. Takvu situaciju je najbolje opisala Jedna kolegica, javni bilježnik iz Zagreba koja je rekla: baš me briga ja ću raditi koliko mogu, neću zapošljavati nove djelatnike niti kupiti novi poslovni prostor, raditi ću kako budem mogla sa sadašnjom ekipom i u istom prostoru, što znači da će ovršni predmeti čekati da budu obavljeni kada netko od djelatnika bude imao vremena da ih obavi a javni bilježnik neće zbog toga trpiti nikakvu štetu jer će ionako po abecednom redu dobivati svake godine cca 1800 ov predmeta. Motivacija koju imamo sada, da predmete obavljamo u hitnom postupku u roku od dan-dva će nestati. Ovdje govorim o 55% javnih bilježnika iz prvog saziva, 60 i više godina a veliko je pitanje da

li će mlađi kolege htjeti raditi po predloženoj tarifi. Jedna druga računica pokazuje da po jednom ovršnom predmetu potrošimo cca v10-15 min dakle kao za 5-7 ov predmeta a tarifa je kao za 2 ov predmeta, dakle nema ekonomski isplative računice. Po predloženom modelu vrijeme od odstave prijedloga za ovrhu sudu pa do izdavanje rješenja će se protegnuti na 10-12 mjeseci sa 1-2 dana kako je sada, o efikasnosti i brzini ovdje nema niti govora.

Ukoliko ipak smatrate da je prijedlog koji ste iznijeli glede dodjele predmeta i tarife tada bi trebalo u izmjene i dopune zakon o ovrsi ugraditi i odredbu da se javni bilježnici koji ne žele raditi ovrhe mogu od toga izuzeti, da im sud ne šalje predmete jer ne mogu ostvariti zaradu nego samo gubitak. Pitanje naplate nagrade za obavljeni ovršni predmete je isto upitno ukoliko to bude obavljao sud i nama prosljeđivao jer će i to biti sporije nego sada kada smo uslugu naplaćivali u roku od cca 30 dana bez ikakvih problema.

Ukoliko pak ostane prijedlog da se ovršni predmeti dijele po abecednom redu tada predlažem javnobilježničku nagradu u jedinstvenom iznosu za sve predmete, bez obzira na visinu tražbine jer je isti posao i izguljeno vrijeme bez obzira da li je tražbina 100 kn ili 1.000.000.-/kn, po uzoru na Sloveniju.

Primjereni iznos bi bio cca 250.-kn nagrade za javne bilježnike plus ostali troškovi. Sada je tu i drugi problem jer je 80% svih ovrha unutar naše tarife od 60 i 80 kn po predmetu, pa iako se stalno govori o našim visokim nagradama to jednostavno nije točno. 23.siječnja ove godine, na predstavljanju Prijedloga izmjena ovršnog zakona u zgradи Ministarstva pravosuđa jedan sudionik se požalio da je na dogod cca 5.000.-kn duga platio 8.000.-kn javnobilježničke nagrade što jednostavno nije istina ali nitko iz Radne grupe za izradu ovršnog zakona nije na to

reaagirao. Osobno bih bio vrlo sretan da mogu za toliki dug naplatiti toliku nagradu ali to nažalost nije moguće. Troškovi javnog bilježnika u svim troškovima ovrhe iznose cca 10-12%

Na kraju samo da napomenem da samo 4% ovršnih predmeta po prigovoru završava na sudu a ja već 3 godine nisam dobio odluku suda kojom se ukida moje rješenje o ovrsi. Dakle percepcija javnosti o ovršnim predmetima da su skupi, da stranke nisu obavještene i slično jednostavno nije točna. Mi javni bilježnici, odvjetnici i Ministarstvo pravosuđa smo izgubili medijski rat sa ovršenicima koji su svoje probleme glede ovrha i plaćanja svojih dugova digli, uz pomoć medija na jedan neopravdano visok nivo, uz svo moje razumijevanje za situaciju u kojoj se nalaze ali to svakako nije zbog naših viskoih tarifa, niti zbog navodnog neobavještavanja o pokrenutim ovrhamama. Dobar dio razloga jesu i sami ovršenici koji ne podižu poštu, mjenaju adrese stanovanja bez da obavještavaju nadležne službe, ne reagiraju na poštanske obavijesti o preporučenim pošiljkama (što se i meni osobno desilo) i sl.

Također moram napomenuti da još nisam primio niti jedan prigovor ovršenika da je dobio rješenje o ovrsi a da je dug već platio ili da nije postojao, možda drugi kojege imaju takve slučajeve ali ja ih nisam imao u svojoj praksi.

Na kraju sam došao do zaključka da će ovaj zakon, ukoliko se usvoji u tekstu kako je i predložen,, biti loš za javne bilježnike jer nam smanjuje i to drastično tarifu, zatim za odvjetnike iz istog razloga, za ovrhovoditelje jer će biti spor i samim time neučinkovit, sudove će dodatno opteretiti sa 700.000 predmeta a jedino će biti dobar za ovršenike jer će put do naplate njihovog dugovanja biti višestruko duži. Smatram da se svrha donošenja zakona o

			ovršnom postupku sa ovakvim prijedlogom neće postići i da ćemo za nekoliko godina biti u istoj odnosno još goroj situaciji glede broja ovrha, njihovog rješavanja i sa više dužnika nego do sada a sudovi će biti zatrpani predmetima i vraćamo se cijelo desetljeće unatrag. Predlažem stoga da se prije konačnog teksta prijedloga napravi simulacija troškova ovrhe i prihoda javnih bilježnika i odvjetnika pa tek tada da se formira tarifa, zatim da se napravi simulacija koliko će objektivno biti vremena potrebno da se obavi jedna ovrha uvažavajući činjenicu da je sada i sud uključen u cijeli postupak Konačno, nadam se da se svislažete sa činjenicom da se računi moraju plaćati a mislim da ovako predložen zakon šalje drugu poruku.		
68	Ivica Ribarić	II.OCJENA STANJA I OSNOVNA PITANJA KOJA SE UREĐUJU ZAKONOM TE POSLJEDICE DONOŠENJA ZAKONA , a)Ocjena stanja i osnovna pitanja koja se uređuju Zakonom	a) Ocjena stanja i osnovna pitanja koja se uređuju Zakonom. Radi zaštite dostojanstva dužnika Zakonom se predlaže da se ovrha radi ispraznjenja i predaje nekretnine u pravilu ne provodi u razdoblju od 1. studenoga do 1. travnja, osim ako za to postoji opravdan razlog. Ovim zakonom zadržava se trenutno zakonsko uređenje da se radi ostvarenja novčane tražbine ovrha ne može provesti na nekretnini u kojoj ovršenik stanuje s time da se propisuje iznimka da se na nekretnini u kojoj ovršenik stanuje može provesti ovrha ako sud utvrdi da bi, nakon što se namiri ovrhovoditelj i druge osobe kojima pripada pravo na namirenje prodajom nekretnine, iz ostatka kupovnine ovršenik mogao kupiti nekretninu u kojoj može stanovati sa članovima svojeg kućanstva. Nadalje, Zakonom se povećava iznos glavnice tražbine radi čijeg namirenja ovrha na nekretnini nije dopuštena i to na iznos od 40.000,00 kuna. Sa ovim stavkama automatski	Primljen o na znanje	Primjedbe su primljene na znanje te će biti razmatrane u okviru mogućih poboljšanja ovršnog postupka koji bi osigurao učinkovitu naplatu vjerovnikovog potraživanja uz zaštitu dostojanstva ovršenika.

kršite Ustavni zakon i to :
III. ZAŠTITA LJUDSKIH PRAVA
I TEMELJNIH SLOBODA
1. ZAJEDNIČKE ODREDBE
2. OSOBNE I POLITIČKE
SLOBODE I PRAVA

Članak 21.

Svako ljudsko biće ima pravo na život.

U Republici Hrvatskoj nema smrtnе kazne.

Članak 22.

Čovjekova je sloboda i osobnost nepovrediva.

Nikomu se ne smije oduzeti ili ograničiti sloboda, osim kada je to određeno zakonom, o čemu odlučuje sud.

Članak 23.

Nitko ne smije biti podvrgnut bilo kakvu obliku zlostavljanja ili, bez svoje privole, liječničkim ili znanstvenim pokusima.

Zabranjen je prisilni i obvezatni rad.

Članak 34.

Dom je nepovrediv.

Članak 35.

Svakom se jamči štovanje i pravna zaštita njegova osobnog i obiteljskog života, dostojanstva, ugleda i časti.

Naime ovi članci jamče pravo na dom i zaštitu istoga te smatram da jedina nekretnina koja služi za stanovanje treba biti izuzeta od ovrhe, osim ako je ista vezana uz hipotekarni kredit. To što ste postavili limit od 40000 kn za ovrhu na jedinoj nekretnini, je kršenje gore navedenih stavki Ustava RH. Isto tako naputak da se ovršenik ne smije deložirati u razdoblju od 1. studenoga do 1. travnja, onima koje ostavljate bez doma ne znači ništa, jer ostavivši ga bez krova nad glavom, kršite pravo na slobodu i dostojanstven život.

Predlaže se novo uređenje provedbe ovrhe na novčanim sredstvima i to centralizirana provedba ovrhe na novčanim sredstvima putem Financijske agencije (dalje u tekstu FINA) koja ovrhu provodi pod nadzorom suda u skladu s jedinstvenim redoslijedom

		(prvenstvenim redom) čime se povećava razina sigurnosti. Ukoliko ste ovlastili FINA za provedbu ovrha i oni upravljaju svim računima i sredstvima, smatram da bi trebali mjesечно -tromjesečno slati izvješća, tko je kome uplatio određeni iznos na temelju ovrhe, a ne da ovršenik koji je ionako u problemu, mora otići u FINA -u kako bi tamo platio uvid u očevidnik transakcije sredstava. Manje više u ovoj procjeni je vidljivo da nastavljate izradu ovršnog zakona na teret ovršenika, a u korist odvjetnika i finansijskih institucija.		
69 Zlata Blaće	II.OCJENA STANJA I OSNOVNA PITANJA KOJA SE UREĐUJU ZAKONOM TE POSLJEDICE DONOŠENJA ZAKONA , b)Posljedice donošenja Zakona	Novi zakon ničim ne doprinosi rješenju postojećeg stanja dužničkog ropstva. ZASTARA je ponovo izostavljena. Predlažem da se odredi zakonom da zastara nastupa nakon 6g, kao kod preznog zakona. Sud pazi na zastaru po službenoj dužnosti. Uvođenjem zastare prestala bi diskriminacija građana jer jedino kod ovršnog zakona nema zastare. Zastara bi se odnosila na sve postupke bez obzira po kojem zakonu bi se trebali dovršiti postupci. Da je moguće ovako urediti zastaru pokazuje nam i retroaktivno, dopuštenje novom vjerovniku stupanja u započeti postupak ovrhe na računima gdje novi vjerovnik može ući u postupak bez obzira po kojem zakonu se postupak treba dovršiti. Zastara bi ubrzala postupke i onemogućila zloporabe i pasivnost vjerovnika zbog gomilanja kamata i troškova. Niti založno pravo ne može biti razlog drugačijeg tretmana zastare, jer založno pravo ne bi trebalo biti razlog zloporabe i pasivnosti već upravo mogućnost brže i sigurne naplate, ali ne i nepovoljan i neravnopravan položaj založnog dužnika u odnosu na druge načine naplate duga. Predlažem da se zastara ne prekida svakom vjerovnikovom radnjom i obustavlja se kada nastupi zastara.	Nije prihvaćeno	Prijedlog je odbijen jer pitanja zastare potraživanja ne spada u materiju koja se uređuje ovršnim zakonom.

70	Katija Šarić	II.OCJENA STANJA I OSNOVNA PITANJA KOJA SE UREĐUJU ZAKONOM TE POSLJEDICE DONOŠENJA ZAKONA , b)Posljedice donošenja Zakona	Retroaktivna primjena izmjena Ovršnog zakona na dugogodišnje blokirane i ovršene građane iz razloga nemogućosti izlaska iz dugovanja i deblokade bankovnih računa. Ako je ovrhovoditelj Grad u kojem ovršenik živi, koji zadržava pravo blokade dugoročno, što prelazi u termin doživotno, izmjenama Ovršnog zakona onemogućiti takvo skrnavljenje prava na dostojanstven život pojedinca i njegove obitelji.	Nije prihvaćen	Retroaktivna primjena zakona se može samo iznimno dopustiti.
71	Dajana Dragičević	II.OCJENA STANJA I OSNOVNA PITANJA KOJA SE UREĐUJU ZAKONOM TE POSLJEDICE DONOŠENJA ZAKONA , b)Posljedice donošenja Zakona	Dakle, ovim Zakonom će se "zaštiti" ovršenici od deložacija zimi... znači u to vrijeme njime se ne krši Ustav Republike Hrvatske... a ostatak godine dom nije zaštićen tj. krši se Ustav i to po člancima 21.(Svako ljudsko biće ima pravo na život. U Republici Hrvatskoj nema smrtnе kazne.) 22.(Čovjekova je sloboda i osobnost nepovrediva...) i 34. (DOM JE NEPOVREDIV.)i 35.(Svakom se jamči štovanje i pravna zaštita njegova osobnog i obiteljskog života, dostojanstva, ugleda i časti.) Ustavom je pravo na dom zajamčeno i zaštićeno... no to izgleda ne vrijedi za ovaj Zakon, tj. ustav se poštuje samo zimi... iz svega navedenoga slijedi- ukoliko se jedina nekretnina ne zaštititi od ovrhe ovaj Zakon je PROTUUUSTAVAN.	Primljen o na znanje	Primljeno na znanje.
72	Daria Stipčević	II.OCJENA STANJA I OSNOVNA PITANJA KOJA SE UREĐUJU ZAKONOM TE POSLJEDICE DONOŠENJA ZAKONA , b)Posljedice donošenja Zakona	Predlažem zakonodavcu da u OZ (ili možda ZPP-bez obzira što je savjetovanje o novom ZPP zaključeno) stipulira odredbe koje bi išle u prilog načelu savjesnog korištenja procesnih ovlaštenja ovrhovoditelja (tužitelja), na način da se (makar u postupcima male vrijednosti) propiše (što je bilo u ZPP 56) da tužitelj u tužbenom zahtjevu (prijedlogu za ovrhu) mora obuhvatiti sve dospjele obveze prema tuženom (ovršeniku), inače se u protivnom ima smatrati da je u odnosu na neutužene obveze nastala prekluzija prava na zahtijevanje sudske zaštite. Ovo iz razloga što se u praksi događa da neki ovrhovoditelji	Primljen o na znanje	Primljeno na znanje.

			(telekomi) prema ovršeniku koji duguje npr. 6 dospjelih mjesecnih obveza najprije pokrenu postupak za izdavanje rješenja na temelju vjerodostojne isprave u odnosu na 3 takve obveze, a odmah nakon toga (u roku 10-15 dana, a i prije) pokrenu još jedan postupak za preostale 3 i na taj način iz obijesti ovršeniku uzrokuju duple troškove (odvjetničke, koji obuhvaćaju sastav prijedloga, razne izvide kod tijela koji vodi postupak, FINA-e itd., ali i druge troškove). (U tom smjeru i: TRIVA-DIKA, GPP, 7. izdanje, NN 2004., str 203.)	
73 DANIJEL LUČIĆ	II.OCJENA STANJA I OSNOVNA PITANJA KOJA SE UREĐUJU ZAKONOM TE POSLJEDICE DONOŠENJA ZAKONA , b)Posljedice donošenja Zakona	Nije jasna smisao tzv. "predpostupka" koji se odnosi na fazu gdje javni bilježnici donose zaključke kojima pozivaju ovršenika na plaćanje prije izdavanja rješenja o ovrsi, zajedno sa "povećanjem stupnja sigurnosti dostave pismena". Naime, Zakonom o prebivalištu propisana je obveza svake fizičke osobe da pravovremeno prijavi svoje prebivalište/boravište. U slučaju da je osoba to propustila učiniti, sama snosi posljedice nemogućnosti dostave pismena. Nadalje, Zakonom o poštanskim uslugama propisana je obveza svake fizičke i pravne osobe da osigura mjesto i pristup kućnom kovčežiću za primanje pismena. Propust određenog subjekta da to učini znači da je odgovoran za nemogućnost dostave pismena. Urednost dostave dodatno je osigurana odredbama sadašnjeg Ovšnog zakona tako što su propisane minimalno dvije obvezne dostave prije stavljanja pismena na oglasnu ploču.	Prihvaćen	Predloženim zakonskim rješenjima predviđena su poboljšanja odredbi o dostavi jer nakon dva bezuspješna pokušaja dostava se vrši putem oglasne ploče uz obvezno slanje obavijesti dužniku u poštanski sandučić i osobni korisnički pretinac e-Građani, čime se osigurava da ovršenici budu uredno upoznati sa svojim obvezama.

promjene adrese prebivališta/boravišta, javni bilježnik će pokušati dostavu i na tu adresu.

Već je sada propisana adekvatna zaštita interesa primatelja pisma kroz čak tri zakona, stoga je ne treba dodatno komplikirati novim zakonom. U konkretnom slučaju gdje ovršenik zaista živi u mjestu gdje ima prijavljeno prebivalište, ima uredan kućni kovčežić za primanje pisma, a javni bilježnik obavi dvije dostave koje su vraćene kao neuredne, tu odgovornost ne treba tražiti niti kod ovršenika, niti javnog bilježnika, a najmanje u samom sustavu. Odgovornost je kod davatelja poštanskih usluga i potrebno je drugim zakonom pronaći mehanizme kojima bi se efikasnije sankcionirali njihovi propusti. Ukoliko je slučaj da primatelj pisma nije ispunio svoje obveze iz Zakona o prebivalištu i Zakona o poštanskim uslugama, tada je na njemu odgovornost i snosi štetne posljedice zbog nemogućnosti primanja pisma.

Daleko najveći problem kod same dostave je monopol određenog davatelja poštanskih usluga, zajedno sa kroničnim nedostatkom dostavljača na terenu kao i njihovo neznanje, odnosno nepoznavanje pravne snage različitih vrsta pošiljaka. Osobno sam rješenje u jednom upravnom postupku, za koje je propisana osobna dostava zatekao u poštanskom sandučiću. Ja poštansku knjigu ni dostavnicu nisam potpisao, a dostavljač mi je samo ostavio kovertu u sandučiću. Da sam recimo bio na godišnjem odmoru ili iz bilo kojeg drugog razloga odsutan, propustio bih rok za eventualnu žalbu. Konkretno u ured mi je došla stranka raspitivati se koliki joj je rok za prigovor, dobrovoljno plaćanje i slično. Na moj upit kada je preuzela pošiljku odgovorila mi je da ju je to jutro

našla u sandučiću. Sreća, stranka je bila poprilično ažurna i nije propustila nikakav rok, ali sam je svakako uputio na pritužbu davatelju poštanskih usluga jer je mogla pretrpiti štetne posljedice.

Ono što želim istaknuti s ova dva primjera, a vjerujem da ih je više, je to da ne vidim kako će novo uređenje s većim brojem dostava spriječiti nesavjesno postupanje djelatnika davatelja poštanskih usluga. Dakle, taj problem je potrebno rješavati na drugom mjestu, a ne Ovrišnim zakonom.

Nastavno na gore navedeno, a tiče se uvođenja pismene obavijesti prilikom stavljanja rješenja na e-oglasnu ploču suda. Ne vidim smisao pismenog obavještavanja osobe koja najmanje u dva navrata nije preuzela pismo. Kakvo je jamstvo da će to učiniti treći put i to kad se radio o običnoj pošiljci čiju je dostavu nemoguće pratiti. Takav postupak dovodi samo do povećanja troškova samog postupka, a zapravo se njime nije ništa riješilo.

Zabrana deložacije u zimskom razdoblju zasigurno se čini kao humano uređenje, odnosno tako je prepostavljena. S druge strane, ta odredba pravnim jezikom zapravo govori: "Oduzeti ćemo vam kuću, ali hej, barem ćete spavati pod vedrim nebom." Problem dakako nije riješen, nego samo odgođen za nekoliko mjeseci.

Republika Hrvatska je svjetska turistička destinacija i mnogi ljudi žive od turizma od Savudrije pa do Prevlake. Mnogi od njih su privatni iznajmljivači, a poznat je problem da građani ne mogu naći podstanarski smještaj za vrijeme turističke sezone. Ovakvo uređenje bi onemogućilo onemogućilo ovrišenike iz tih područja u pronašlasku adekvatnog privremenog smještaja.

udruга агенција за наплату потраживања	STANJA I OSNOVNA PITANJA KOЈА SE UРЕДУЈУ ЗАКОНОМ ТЕ POSLJEDICE DONОШЕЊА ЗАКОНА , b)Posljedice доношенаја Закона	<p>„b) Posljedice доношенаја Закона“ где се ПОГРЕШНО navodi како се стечај потрошача отвара само за оврхе које су на FINI evidentиране дуже од 3 године: Ово је зарањавајућа тврдња која доводи у заблуду јавност, дужнике и вјеровнике, jer се дугови према Закону о стечају потрошача отпуштају, односно потраживања бришу и према вјеровницима чије је потраживање старо свега и на FINI задено реком 2 дана, уколико је потраживање неког другог вјеровника према остом дужнику, на FINI задено дуже од 3 године. Тиме се првог наведеног вјеровника у потпуности онемогућује у наплати, а што је неуставна одредба.</p> <p>Надалје,gleде навода о пакету мјера о oslobođanju дужника од dugova: прво, сврха овршног закона требала би бити омогућење намирења вјеровника, а не oslobođenje од dugova, barem је тако у свим другим државама svijeta.</p> <p>Надалје,slažemo се да се овршни sustav ne sastoji само od Ovršnog zakona (ту је и Zakon o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima sa popratnim propisima i cjenicima itd.). Ту су i drugi sustavi, primjerice sustav stečaja i stečaj потрошача, где ti sustavi reflektiraju određene posjedice на овршни sustav, i obrnuto. Међутим, zakonodavac као да прilikom доношења закона не гледа које ће posljedice тај закон имати на druge zakone i sustave, već zakone tretira као да су у потпуности самосталан i заворен sustav. Тако цијели наведени сplet zakona i sustava сада вјеровницима отежава, i у pojedinim segmentima i onemogućava наплату.</p> <p>Primjerice, Zakonom o стечају потрошача propisano је brisanje потраживања jednog vјеровника који је zavedeno u očevidnik FINE само 2 дана, ukoliko потраживање nekog другог vјеровnika istog дужника на FINI</p>	o на зданје	зданје. Materija stečaja потрошача nije predmet uređenja ovim Zakonom.
--	---	--	-------------	--

		<p>stoji dulje od 3 godine, dok istovremeno zbog nedorečenih provedbenih propisa Zakona o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima nije moguće dobiti podatke potrebne za donošenje odluke i svijesti o tome da se pojedino potraživanje u stvari ne može aktivirati pred finom, jer će se za aktivaciju platiti visoki troškovi, a potraživanje može već za par dana biti otpisano. Znači, Zakon o provedbi ovrhe nije usklađen sa Zakonom o stečaju potrošača, a taj zakon nije usklađen niti sa ovim izmjenama Ovršnog zakona (ove izmjene primjerice traže da se prvenstveno pokuša ovrha na novčanim sredstvima, a tek onda na nekom drugom predmetu ovrhe. Kako da se prvo provede ovrha novčanim sredstvima, kada vjerovnici uopće nemaju pravnu sigurnost oko toga hoće li im danas na Fini aktivirana ovršna isprava biti sutra deblokirana ibrisana (ali su naravno, za tu aktivaciju, morali platiti trošak aktivacije).</p>		
75 Ante Grbac	II.OCJENA STANJA I OSNOVNA PITANJA KOJA SE UREĐUJU ZAKONOM TE POSLJEDICE DONOŠENJA ZAKONA , b)Posljedice donošenja Zakona	<p>S obzirom da se ovršni postupak vraća u nadležnost sudova, zanima me da li su se u prilikom pisanja ovog prijedloga zakona sudovi toliko rasteretili da se svi predmeti vode efikasno i brzo te da ne postoji gomila zaostalih predmeta? Ovrhe su prebačene u nadležnost javnih bilježnika baš sa svrhom rasterećenja sudova i umjesto da se traže novi načini kako bi se rasteretili sudovi (npr. da se umjesto zakona donešenog za vrijeme Kraljevine Jugoslavije odnosno 1934. godine napokon doneše novi Zakon o izvanparničnom postupku) te da se proširi nadležnost javnih bilježnika i na određene nesporne postupke, a ne da se moraju parnično rješavati nesporne stvari. Lijepo je da zakonodavac želi prethodno opomenuti dužnika prije ovrhe, ali što nije izdan račun sa dospijećem opomena da se isti treba platiti? Mišljenja sam da većina ovršenika ne plaća račune iz razloga što</p>	Primljen o na znanje	Primljeno na znanje. Kao tijelo u postupku i dalje sudjeluju javni bilježnici, upravo sa svrhom rasterećenja suda.

			nemaju novca, a ne iz razloga što su zaboravili platiti tako da bi prije svega trebalo trud uložiti u porezno rasterećenje građana i podizanje standarda, a ne stihijsko i nestručno mijenjanje Ovršnog zakona. Također, postavlja se pitanje što ako se na proljeće dogodi oluja, a ovršenika treba deložirati iz nekretnine. Ako se već obuhvaća zimsko razdoblje kao nepovoljno za deložaciju onda bi po mom mišljenju trebalo obuhvatiti sve vremenske nepogode jer nije lijepo ni da se ljudi deložira po kiši ili po prejakom suncu.		
76	Ivan Špiranović	II. OCJENA STANJA I OSNOVNA PITANJA KOJA SE UREĐUJU ZAKONOM TE POSLJEDICE DONOŠENJA ZAKONA , b) Posljedice donošenja Zakona	Obavezno u sva 3 zakona uvrstitiAPSOLUTNU ZASTARU potraživanja. Obrazloženje: Svaki poslovni odnos tj. svaka vrsta pružanja usluga ili prodaje bilo kojih proizvoda(uključujući i kredite itd) nosi određeni rizik nenaplate, tj postotak. I taj trošak je uključen u cijenu proizvoda. Ukoliko nastane problem kod naplate, tu je država/sud koji putem svojih pravnih instrumenata omogućuju vjerovniku pravnu mogućnost da se naplate s imovine dužnika. Nakon proteka RAZUMNOG roka ista mogućnost prestaje. Stoga se mora točno utvrditi koliko godina(bez obzira na pravne radnje vjerovnika) je maksimalno za pokušaj naplate. Sve do 6 godina je i više nego dovoljno. Vjerovnici, a posebno finansijske institucije moraju pronaći načine kreditnih provjera pojedinaca, tj. izgrađivanja sustava koji će pratiti finansijske navike potrošača, te na temelju istih donijeti procjenu rizika za poslovanje s istim. Ukoliko je osoba neuredna u izvršavanju svojih obaveza imati će niski rejting, te ista neće niti biti u prilici da dođe do dužničkog odnosa jer vjerovnici neće ulaziti u posao s istom. Npr: neće moći sklopiti ugovor o mobilnoj pretplati, neće moći sklopiti ugovor sa HEP-om na naknadno plaćanje (standardni način) itd itd.	Nije prihvaćeno	Prijedlog je odbijen jer pitanja zastare potraživanja ne spada u materiju koja se uređuje ovršnim zakonom.

			Neće biti diskriminacije ni u kom slučaju. Nego će HEP omogućiti prepaid brojilo ili određeni polog/depozit, mobilni operater također prepaid uslugu ili određeni polog/depozit, banka veću kamatu na ponuđeni kredit ili financiranje kupnje nečega ili ako usluga ili proizvod bude odobren za naknadno plaćanje cijena biti veća tj.u nju će biti ugrađen rizik mogućeg, neplaćanja te naplate putem ovrhe kroz npr max 6 godina. APSOLUTNA ZASTARA je najpravednije rješenje koje omogućava bržu cirkulaciju u gospodarstvu a i u državi kroz poreze kroz novo ekonomsko aktiviranje bivših dužnika putem raspolažanja većim sredstvima ili pokretanjem novih biznisa koji su neopterećeni prijašnjim dugovima.		
77	Finacijska agencija	NACRT PRIJEDLOGA OVRŠNOG ZAKONA, NACRT PRIJEDLOGA OVRŠNOG ZAKONA	Predlažemo razmotriti odredbe Nacrtu kojima se propisuje prestanak važenja Zakona o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima i inkorporiranje njegovih odredbi u Ovršni zakon. Naime, prema predloženom u Nacrtu odbacuje se dosadašnji zakonodavni okvir provedbe ovrhe na novčanim sredstvima kako je isti uspostavljen Zakonom o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima i pratećim pravilnicima, iako je upravo navedenim Zakonom uspostavljen iznimno učinkovit, jedinstven i centralizirani postupak provedbe ovrhe na novčanim sredstvima koji je omogućio praćenje stanja vezano za provedbu ovrhe na novčanim sredstvima kao i prepoznavanje problema i iznalaženje rješenja za problem blokiranih građana. Smatramo da je postojeće zakonsko rješenje svršishodnije, budući da su odredbe koje propisuju provedbu ovrhe na novčanim sredstvima specifične i dobrim dijelom tehničke naravi te im po njihovoј prirodi i izričaju, ali i po sadržaju nije mjesto u Ovršnom zakonu, a radi se odredbama koje po svom	Primljen o na znanje	Primljeno na znanje.

78	HRVATSKA ODVJETNIČKA KOMORA	Predmet Zakona, Članak 1.	<p>značaju trebaju biti odredbe zakonske snage, koje se primjenjuju u svim slučajevima provedbe ovrhe na novčanim sredstvima, uključujući izvansudsku ovrhu propisanu drugim propisima (npr. ovrha na temelju rješenja Porezne uprave temeljem Općeg poreznog zakona).</p> <p>Osim toga, provedba ovrhe na novčanim sredstvima nije dio ovršnog postupka u užem smislu te je opravdano da su tehničke odredbe koje propisuju provedbu ovrhe sadržane u posebnom zakonu.</p> <p>Također, ističemo kako su inkorporiranjem odredbi Zakona o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima u Ovрni zakon, u isti dodane i odredbe koje s ovрnim postupkom zapravo nemaju veze (npr. odredbe o zabrani obračunskih plaćanja u uvjetima blokade računa, postupanje Agencije u slučaju zatvaranja računa, stečaja i slično).</p> <p>Slijedom navedenog, ne vidimo opravdanost i svrhu ukidanja navedenog Zakona i svih podzakonskih propisa koje će biti potrebno ponovno donijeti te smatramo da promjena već uhodanog i efikasnog procesa ustanovljenog Zakonom i pratećim podzakonskim propisima koja ne donosi nikakvu dodanu vrijednost u vidu pojednostavljenja postupka provedbe ovrhe, stvarnog smanjenja troškova i skraćivanja trajanja ovрnog postupka, može dovesti samo do pravne nesigurnosti.</p>	Prihvaćen	Odredba je nomotehnički dorađena.

			temelju ovršnih i vjerodostojnih isprava (ovršni postupak), postupak po kojemu sudovi i javni bilježnici provode osiguranje tražbina (postupak osiguranja) te materijalnopravni i procesnopravni odnosi koji nastaju u tijeku i u povodu ovršnih postupaka i postupaka osiguranja, ako posebnim zakonom nije drukčije određeno.»		
79	Ivan Špiranović	Značenje pojmova, Članak 2.	40. "apsolutna zastara" označava vremensko razdoblje nakon kojeg su iscrpljena sva pravna sredstva za naplatu potraživanja bez obzira na vrijeme pokretanja ovrhe.	Nije prihvaćen	Prijedlog je odbijen jer pitanje zastare nije materija koja se regulira ovršnim zakonom.
80	HUAN Hrvatska udružena agencija za naplatu potraživanja	Značenje pojmova, Članak 2.	Vezano uz stavak 1., točku 1.; Odredbom članka 2. točke 1. određeno je da „ovršni postupak“ označava izvanparnični sudski postupak koji se provodi radi prisilnog ostvarenja tražbina na temelju ovršnih i vjerodostojnih isprava. Iz citirane odredbe proizlazi da javni bilježnici više neće provoditi prisilno ostvarenje tražbina na temelju vjerodostojnih isprava, kako je to bilo dosada, čime će se značajno opteretiti sudovi. Naime, javni bilježnici bili su stvarno nadležni postupati u ovršnom postupku koji se pokreće temeljem vjerodostojne isprave. Na taj način znatno su se rasteretili sudovi, a pružena je pravna sigurnost ovršeniku te je omogućeno efikasno i brzo namirenje ovrhovoditelja. Predlažemo da se ovršni postupak definira i kao javnobilježnički postupak te da se javnim bilježnicima omogući određivanje ovrhe, odnosno donošenje rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave	Nije prihvaćen	U cilju redefiniranja uloge svih sudionika u postupku te vraćanja ovršnog postupka pod okrilje suda javni bilježnici više nisu samostalno tijelu u postupku, već povjerenici suda, dok isključivo sud određuje ovrhu na temelju vjerodostojne isprave.
81	Porobija & Špoljarić d.o.o.	Značenje pojmova, Članak 2.	Smatramo da bi u točku 18. stavka 1. ovog članka, kao "osnovu za plaćanje" trebalo unijeti i nagodbu sklopljenu u postupku mirenja u skladu s odredbama zakona kojim se uređuje postupak mirenja, a obzirom da je takva nagodba u čl. 25. prijedloga ovog zakona i	Primljen o na znanje	Primljeno na znanje. Nagodba sklopljena u postupku mirenja prema Zakonu o mirenju je

		posebno naznačena kao jedna od ovršnih isprava.	ovršna isprava te se na temelju takve isprave može ishoditi rješenje o ovrsi na temelju ovršne isprave. Nagodba sklopljena u postupku mirenja pred sudom je određena kao "osnova za plaćanje" iz razloga što ju sastavlja sud, dok nagodbu sklopljenu u postupku mirenja prema Zakonu o mirenju mogu sklopiti i neuke stranke, ali to ne znači da je ona podobna za izravnu naplatu, zbog čega se na temelju takve isprave može podnijeti prijedlog za donošenje rješenja o ovrsi na temelju ovršne isprave.		
82	Pravobranitelj za djecu RH	Značenje pojmljova, Članak 2.	Vezano uz čl. 2. točku 25. predlažemo da se propiše da se kao članovi kućanstva smatraju i posinak i pokćerka, dijete koje je udomljeno i dijete pod skrbništvom	Primljen o na znanje	Primljeno na znanje. Predložene osobe su već obuhvaćene pojmom "druge osobe neovisno o stupnju i vrsti srodstva, a koje žive u istom stambenom prostoru..."

83	Rankica Benc	Značenje pojmove, Članak 2.	Definiciju iz točke 23 treba razdijeliti na tri pojma, uvažavajući odredbe prava EU o javnim sipravama (posebno Brussels I i II) te Zakona o javnom bilježništvu odnosno UREDBE (EU) br. 910/2014 EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA od 23. srpnja 2014. o elektroničkoj identifikaciji i uslugama povjerenja za elektroničke transakcije na unutarnjem tržištu i stavljanju izvan snage Direktive 1999/93/EZ I TO TAKO DA BUDU PRECIZNO DEFINIRANE, a slijedom toga i u praksi pravilno tretirane: A) privatne isprave na kojima je potpis javno ovjeren B) potvrđene (solemnizirane) privatne isprave C) isprave potpisane kvalificiranim elektroničkim potpisom sukladno citranoj Uredbi eidas (pri čemu se takav potpis ne bi smio smatrati relevantnim za postupke od takve važnosti ako što su ovrha ili osiguranje ako nije dan uz odgovarajuće sudjelovanje suca ili javnog bilježnika u naravi ili uz odgovarajuću e-komunikaciju	Nije prihvaćen	Izraz "javno ovjerovljena isprava" ili "ovjerovljena isprava" ne odnosi se na "solemnizirane" isprave, već na isprave na kojima je potpis davatelja izjave ovjeren od strane javnog bilježnika ili druge ovlaštene osobe. Navedeno znači da se jamči istinitost potpisa osobe, što je jednako provjerljivo u slučaju kada osoba potpisuje ispravu elektroničkim potpisom. Napominjemo da su uredbe Europske unije u Republici Hrvatskoj izravno primjenjive.
84	Rankica Benc	Značenje pojmove, Članak 2.	U točki 21. potrebno je definirati i slučajevе kada javni bilježnik osiguranje provodi i po drugom Zakonu, i to tako da bude naznačeno: „ javni bilježnik“ označava osobu od javnog povjerenja koja po ovom Zakonu i/ili po nalogu suda kao povjerenik suda može poduzimati pojedine radnje u ovršnom postupku ili postupku osiguranja, odnosno osoba od javnog povjerenja koja je po ovom ili drugom zakonu ovlaštena samostalno poduzimati radnje u postupku osiguranja	Prihvaćen	Prihvaćen.
85	Rankica Benc	Značenje pojmove,	U točki 39. i cijelom Zakonu bi za	Nije	Članak 2.

		Članak 2.	Upisnik bilo potrebno definirati izrijekom što se u njega upisuje, jer formulacija 39. "koje se ne upisuju u koju drugu javnu knjigu" je i do sada izazivala različita tumačenja i otežavala praksu.	prihvaje n općenite definicije pojedinih pojmova, dok se u dalnjem tekstu Zakona jasno definira što se sve upisuje u Upisnik.
86	HRVATSKA JAVNOBILJEŽNIČKA KOMORA	Značenje pojmljivačkih termina, Članak 2.	Vezano uz čl. 2. točku 23. Javno ovjerovljena isprava je samo isprava na kojoj je potpis davatelja ovjerio javni bilježnik ili koja druga osoba s javnim ovlastima koja na to mora biti posebnim zakonom ovlaštena. U pojedinim postupcima potrebno je dostaviti takve isprave jer zakonodavac želi višu razinu pravne sigurnosti. Pri tome način ovjere potpisa sigurno će sukladno napretku tehničkih rješenja u skoroj budućnosti biti usklađen s odredbama o elektroničkim ispravama, ali to se ne smije pogrešno izjednačavati s snagom elektroničkog potpisa kao takvog. Suprotno tome u smislu UREDBE (EU) BR. 910/2014 EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA OD 23. srpnja 2014 o elektroničkoj identifikaciji i uslugama povjerenja za elektroničke transakcije na unutarnjem tržištu i stavljanju izvan snage DIREKTIVE 1999/93/EZ nije propisana opća obveza korištenja elektroničkog potpisa, posebice ne za sudionike unutar postupka rezultat kojega ne utječe na treće strane. Ne bi također trebala utjecati na zahtjeve koji vrijede u nacionalnom pravu vezane uz oblik isprave, naročito registre – trgovački, zemljišne knjige. Osim toga sukladno navedenoj Uredbi treba definirati o kakvom bi se elektroničkom potpisu trebalo raditi, elektroničkom potpisu, kvalificiranom elektroničkom potpisu ili naprednom elektroničkom potpisu. Pri tome treba	Primljen o na znanje Primljeno na znanje. Smisao javnobilježničke ovjere potpisa je da se sa sigurnošću može utvrditi da je davatelj izjave osobno potpisao ispravu, što se postiže i elektroničkim potpisivanjem isprave jer se sa sigurnošću može provjeriti značajke potpisa.

			napomenuti da prema Uredbi kvalificirani elektronički potpis ima jednak pravni učinak kao vlastoručni potpis.	
87 Miriam Kervatin	Predmet na kojem ovrha i osiguranje nisu dopušteni, Članak 4.	RELATIVNA ZAŠTITA JEDINE NEKRETNINE Uvrstiti u Ovršni zakon Glava Prva Osnovne Odredbe PREDMET ZAKONA Čl. 4 (1) PREDMET OVRHE NE MOGU BITI: -prva stambena jedinica u kojoj dužnik boravi OBRAZLOŽENJE: ZAŠTITA PRVE STAMBENE JEDINICE O potrebi zaštite prve stambene jedinice u kojoj dužnik boravi, zaštite ustavnog, relativnog prava na dom (ustavni status), postoji široki konsenzus u zakonodavnim okvirima demokratskih država zapadne demokracije (Europski sud Pravde, pravo na zaštitu privatnog i obiteljskog života; nesrazmjer "nedjela i kazne"). Pitanje rješenja prezaduženosti potrošača te posljedične masovne mjere prisilnih naplata dugovanja trebalo je, još 2007.godine biti pitanje od velike gospodarske i društvene važnosti po Republiku Hrvatsku. Trebalo je pristupiti rješenju problema. Nažalost, ni 2019. to izgleda kao da još uvijek nije primarni interes Republike Hrvatske. ZAŠTITI KROZ OPĆE ODREDBE OVRŠNOG. GLAVA DESETA OVRHA NA NEKRETNINI (Čl. 87- 148)	Primljen o na znanje Prijeđlog je primljen na znanje. S obzirom na to da se radi o općenitom, a ne konkretnim primjedba,a, osim u dijelu zaštite nekretnine od ovrhe, na prijedloge se nije moguće očitovati. Prijeđlog je primljen na znanje. U odnosu na zaštitu nekretnine od ovrhe ističe se kako je Nacrtom predviđena zaštita nekretnine koja služi ovršeniku za stanovanje i zadovoljavanje osnovnih životnih potreba koja je konkretna razrada načela zaštite dostojanstva ovršenika. Ovršenik, također, ima na raspolaganju institute žalbe na rješenje ovrsi i moguće tužbe radi utvrđenja ovrhe nedopušteno m ako je ovrha određena na	

Oduzimanje prve stambene jedinice treba zaustaviti kroz Ovršni zakon dok u pripremi; a dok nije prekasno, jer stiže novi val svjetske, ekonomске krize, i zakonodavac mora analizirati i potom uzeti u obzir (sve) loše posljedice prethodnih Ovršnih zakona s kojim se "vlast" nemilice pretežito obrušila na imovinu i bankovne račune pojedinaca i kućanstava, obrtnika, malih trgovaca umirovljenika, socijalno ugrožene građane, i radnike koji su ostajali bez posla, dok je od dugova oslobađao propale investicije i tajkune!

Beskućništvo ne smije biti cilj.

predmetu koji je izuzet od ovrhe, odnosno na kojem je mogućnost ovrhe ograničena..

RH PRAVNA NAČELA vs EU PRAVNA NAČELA
Ovršno pravno područje u Hrvatskoj , a podjelom nadležnosti između nacionalnog pravnog poretku i pravnog poretku Europske zajednice, zasad je još uvijek nacionalni legislativni rezervat.

U RH već predugo vremena vlada shvaćanje da pravo EU Zajednice i ovršno pravo RH nemaju dodirnih točaka, odnosno da europsko međunarodno nadnacionalno pravo nema učinaka na tu granu prava.

Međutim, slika o neokrnjenom nacionalnom ovršnopravnom suverenitetu je fikcija koja se mora prizemljiti i hrvatsko ovršno pravosuđe hitno urediti u skladu s pravnim i socijalnim normama EU.

Pravo Europske zajednice razvilo je niz mehanizama utjecaja na pravne sustave država članica. Njima se nacionalni zakonodavac ograničava u donošenju pravnih propisa te nacionalni sudovi obvezuju da otklanjaju primjenu i eurokonformno (i retroaktivno) tumače neusklađene nacionalne pravne propise.

LJUDSKO PRAVO

Pravo na zaštitu obiteljskog života, kroz pravo na zaštitu (prva stambena jedinica) doma važno je načelo demokracije.

Takvo načelo, svoje temelje nalazi u samoj osnovi ustavnih zakona kojim "država" odn. republika priznaje i jamči nepovrediva ljudska prava, kako građaninu pojedincu tako i u društvenim formacijama, gdje se odvija njegov život; s obzirom na to da upravo republika od građanina pojedinca zahtijeva temeljno ispunjavanje njihovih obaveznih dužnosti političke, ekonomske i društvene solidarnosti i, konačno, takvo načelo vuče svoj smisao iz savršenstva Konvencije o ljudskim pravima čl. 8. Europske konvencije koji štiti dom i više nego puku kvadraturu, nego jamči zaštitu doma kao "pravo na zaštitu privatnog i obiteljskog života i mjeseta prebivališta, pravo na zaštitu doma, mjesto gdje dužnik stanuje, živi ili gdje je proveo znatan dio života" (europske presude zaštite doma).

Stoga je nužno pronaći alternativna rješenja kako bi se izbjeglo da subjekt dužnik, bude liшен jedinog, glavnog i prvog doma, poštujući time načelo da republika ne smije poticati beskućništvo ni apsolutno siromaštvo, nego jačati građansku svijest i dužnost solidarnosti koja se nalazi u temeljima cijele zajednice.

Ovim prijedlogom nastojim zaštititi prava predviđena Ustavom, unoseći u reformu Osnovne odredbe Ovršnog zakona te sve od čl. do Ovršnog zakona koji po mom mišljenju olakšavaju otimanje i prodaju oduzete imovine dražbom na štetu dužnika i cijele zajednice.

Zakonodavac mora imati na umu i širu viziju te znatno smanjiti ovlasti vjerovnika u pogledu

traženja jamstava na dom za dužnika koji тамо živi, a nema drugog doma.

TEMELJNI ASPEKTI

Nacionalni zakonodavac po mom mišljenju nije po tom pitanju dobro definirao zakonodavni okvir, nedostaju neki temeljni aspekti koji bi, između ostalog, osigurali djelotvorniju zaštitu dužnika i njegovog prava na krov nad glavom, dok je jasno da su prava dužnika znatno otežavaju, u ovom slučaju pravo na stanovanje, ugrožena te trpe smanjenje u korist interesa vjerovnika.

Osim navedenog, zakonodavac čl. Ovršnog zakona (glava ----- -) predviđa da sudac izvršenja može narediti "oslobađanje" (koja čudna riječ u ovom kontekstu) imovine doma, čak i prije pravorijeka, što definitivno smanjuje pravnu sigurnost dužnika, i ugrožava temelje Ustava RH te Europske Konvencije o ljudskim pravima.

Zaključujem da zakonodavac nije u potpunosti definirao zakonodavni okvir, nedostaju mnogi temeljni aspekti, koji bi između ostalog definirali namjeru republike da štiti cijelu zajednicu od apsolutnog siromaštva i jačanja beskućništva u Hrvatskoj.

Stoga je jasno da prava dužnika, u ovom slučaju pravo na stanovanje, trpe znatno smanjenje u korist interesa vjerovnika.

EUROPSKI STAV:

Svrha svakog zakona pa tako i Ovršnog jest ravnopravno graditi i štititi prava i dostojanstvo cijele zajednice bez da republika (republika,a ne država, ne vlast, demokratska republika koja svoj princip vladanja temelji na Ustavu i Europskoj konvenciji) direktno potiče namjeru

smanjivanja temeljnog prava, na prvi dom kao i solidarnu dužnost društva da potiče pojedinca, obitelj pa tako i dužnika, da ima, ako to hoće, mogućnost i sigurnost življenja u svom, jedinom domu.

PREPORUKA

Preporuka - Rec (2007)8; -
Rezolucija No.1 (26.Konferencija EU ministara pravosuđa (2005.Helsinki) ; Preporuka –Rec (2003)17 Vijeća ministara na temu prisilne naplate trebali su državama članicama poslužiti kao pravni putokaz rješenja prezaduženosti potrošača.

Iz navedenih Preporuka izdvajam osnovno :

1. države članice moraju na vrijeme usvojiti adekvatne pravne mjere kojom bi se riješilo pitanje prezaduženosti (prezaduženost znači da ukupan dug pojedinca ili obitelji, na duži rok, prelazi njihovu mogućnost plaćanja)

2. države članice moraju na vrijeme spriječiti dugotrajne posljedice prezaduženost pojedinca i/ ili obitelji :
– na vrijeme obaviti popis te analizu uzroka prezaduženosti
- baviti se financijskim opismenjavanjem stanovništva; ubaciti financijsku pismenost potrošača u nacionalni obrazovni sustav
- osmislti mreže socijalne,financijske,pravne pomoći pojedincima i obiteljima koje su prezadužene
- osigurati pravnu zaštitu privatnih podataka prezaduženih te spriječiti neodgovornu uporabu istih
- poduzeti odgovorne mjere da bi se umanjile negativne posljedice prisilne naplate dugova s poštovanjem do osnovnih prava dužnika, zaštitom ljudskog dostojanstva dužnika kao i vjerovnika u svim fazama postupka izvrsne naplate
- osigurati osnovna i jednaka

			temeljna prava dužniku i vjerovniku - usvojiti dobru praksu rješenja prezaduženosti koja već postoji u nekim državama članica - zaštititi osnovnu imovinu dužnika	
			NAPOMENA: Zakonodavac mora , u startu, znati svoju odgovornost za svaki zakon, posebno za drakonske, izvršne zakone poput Ovršnog. Odgovoran je za sve građane naše zemlje u kontekstu siromaštva, svjetske krize, novog vala svjetske ekonomске krize koja se priprema, pa se ne smije (opet) dozvoliti da se isti aršin kazne primjenjuje na siromaha koji je ostao bez posla uslijed propale industrije u zemlji, i tajkuna ili korumpiranog političara ili teškog kriminalca koji zbog teškog kaznenog dijela mogu i moraju (kroz Ovršni zakon) biti u poziciji izgubiti kompletну imovinu kao namirenje štete.	
88	Pravobranitelj za djecu RH	Zaštita dostojanstva ovršenika odnosno protivnika osiguranja, Članak 5.	Hrvatska bi se demokracija morala potruditi više i bolje da doprinese općoj demokratizaciji svijeta i zaštiti ljudskih prava pojedinaca i/ili cijele zajednice. Dakle, pitanje je definicije političke namjere zakonodavca koja nikada ne smije biti iznad ili protiv Ustava ili Europske konvencije.	Primljeno na znanje. Istiće se kako je odredba članka 5. Zakona općenita odredba, dok je u posebnim odredbama koje se odnose na provedbu ovrhe

				propisana obveza obzirnog postupanja prema drugim osobama koje sudjeluju u postupku ovrhe (u što je obuhvaćeno i obzirno postupanje prema djetetu).	
89	HUAN Hrvatska udruga agencija za naplatu potraživanja	Zaštita dostojanstva ovršenika odnosno protivnika osiguranja, Članak 5.	<p>Stavak 2. (redoslijje provedbe ovrhe); Odredbe Zakona o stečaju potrošača, koji je usko vezan uz ovaj zakon, propisuju da se brišu (deblokiraju te potom i u praksi posljedično otpisuju, gube pravnu osnovu) potraživanja jednog vjerovnika koja su primjerice zavedena u očeviđnik FINE samo 2 dana, ukoliko potraživanje nekog drugog vjerovnika istog dužnika, na FINI stoji dulje od 3 godine. Istovremeno nije moguće dobiti podatke potrebne za donošenje odluke i svijesti o tome da se pojedino potraživanje u stvari ne može aktivirati pred finom jer potraživanje može već za par dana biti otpisano, pošto je set podataka koji se može dobiti iz očeviđnika Fine i prema trenutnom Zakonu o provedbi ovrhe i provedbenim propisima, i prema ovome prijedlogu Ovršnog zakona, nedostatan. Znači, Zakon o provedbi ovrhe nije usklađen sa Zakonom o stečaju potrošača, a taj zakon nije usklađen niti sa ovim izmjenama Ovršnog zakona.</p> <p>Kada ne bi bilo navedenih neustavnih odredbi Zakona o stečaju potrošača te nedovoljno definiranih odredbi provedbenih propisa Zakona o provedbi ovrhe (koji će s obzirom da se ovim izmjenama Ovršnog zakona, Zakon o provedbi ovrhe stavlja izvan snage, biti provedbeni propisi Ovršnog zakona), svakako bismo se složili da ova odredba, osim za potraživanja u</p>	Nije prihvaćen	Pitanje stečaja potrošača uređeno je posebnim zakonom te se ovršnim zakonom ne može intervenirati u isti.

			ukupnom iznosu većem od 40.000 kn, ima smisla i socijalnu opravdanost. Tako da predlažemo da se izmjene sporne odredbe Zakona o stečaju potrošača te da se provedbeni propisi ovoga zakona definiraju tako da otklanjaju nedostatke dosadašnjih provedbenih propisa Zakona o provedbi ovrhe.	
			Dodatno, za veće iznose dugova, ovrha na novčanim sredstvima bi trajala predugo, odnosno bi dužnik ionako bio odblokiran nakon 3 godine, ukoliko bi svega recimo 6 mjeseci zastao s uplatama, ili bi i bez tog zastoja, same ustege trajale godinama i godinama, a istovremeno bi se generirala zakonska zatezna kamata. Tako da ovaj redoslijed ne bi smio vrijediti uopće za predmete sa VPSom većim od primjerice 40.000 kn ili treba definirati neku drugu granicu (možda i višu); ova bi se iznimka (iznimka da se ovaj redoslijed ne primjenjuje na iste) izričito trebala unijeti i u članak 90. st. 3.	
90	HRVATSKA ODVJETNIČKA KOMORA	Zaštita dostojanstva ovršenika odnosno protivnika osiguranja, Članak 5.	Naime, iako ovdje stoji da se redoslijed ne primjenjuje „isključivo“, već „u pravilu“, znamo da će stvarno stanje producirati tek praksa te da će biti raznih odluka koje će dovesti do odugovlačenja postupaka i ostalih gore opisanih posljedica.	Primljen o na znanje Primljeno na znanje. Osnovno načelo izraženo u stavku 1. je da se u provedbi ovrhe mora paziti na dostojanstvo ovršenika te da ovrha za njega bude što manje nepovoljna. U tom smislu stavak 2.

pričiniti štetu ako se ovrha počne provoditi na više predmeta (npr. dužnikovim novčanim tražbinama, nekretninama i pokretninama).

Onemogućiti ovrovoditelja da odmah predloži ovrhu na čitavoj njemu poznatoj imovini ovršnika, i tjerati ga da se prvo naplaćuje na novčanoj tražbini ovršenika, dovest će do velikih problema u naplati. Naime, onaj dužnik koji ima novac, taj će u pravilu platiti i prije pokretanja ovrhe. Ako ne plati, a ima novac, zapljena će biti trenutna, prijenos će ići po isteku 60 dana i ovrha na eventualno drugim predmetima će se obustaviti.

Današnje uređenje (čl.211. OZ) priječi sudsku ovrhu „na novčanim sredstvima“ na temelju nekih ovršnih isprava, dok novo uređenje (čl.217.) priječi sudsku ovrhu na novčanim sredstvima na temelju svih ovršnih isprava. Ono što je ovdje bitno naglasiti, jest predmet ovrhe na kojem se ne dopušta sudska ovrha (i to u oba slučaja!) – novčana sredstva na računu odnosno novčana tražbina. Drugim riječima, nema (čl.211.) niti će biti (čl.217.) zapreke da se provede sudska ovrha temeljem bilo koje ovršne isprave na drugim predmetima ovrhe.

Međutim, primjena ove odredbe u praksi je dovela do toga da se ovrha nije mogla provesti niti na tim drugim sredstvima, ako sudu nije dostavljena potvrda FINA-e da na računu ovršenika nema dovoljno sredstava, odnosno da naplata po toj ovršnoj ispravi nije provedena.

Sada imamo isto nomotehničko rješenje u kasnijim odredbama, no u uvodnim odredbama imamo ovo novo, nejasno i problematično rješenje.

Dakle, vrlo je važno da se ovrovoditelju omogući da odmah „sjedne“ na svu ovršeniku imovinu koja mu je poznata (u pravilu su to nekretnine te pokretnine koje se evidentiraju u javnim upisnicima), dakle da se zadrži postojeće rješenje, makar pod

propisuje pravilo da se ovrha prvo pokuša na novčanim tražbinama, koje pravilo ima iznimku u smislu "ako to ne bilo pravično". Time se smatra da ako bi se time onemogućilo vjerovnika u naplati, ovrha se može provesti i na drugim predmetima ovrhe bez uvažavanja načola da ju je prvo potrebno pokušati provesti na novčanim sredstvima. Dakle, predloženim rješenjem se postiže ravnoteža između prava vjerovnika i prava dužnika.

			uvjetom da je kao predmet ovrhe potrebno istovremeno (ako već nije bilo ranije!) naznačiti ovršenikovu novčanu tražbinu po računima. Tako će se osigurati da se tražbina namiri iz novca ako ga ima (jer je postupak i ovako i onako takav da se novac naplaćuje u roku od 60 dana od zapljene, a ostali predmeti nekada niti za 60 mjeseci), a ako ga nema, ovrha će se provesti na drugim predmetima koji su prethodno „osigurani“ (npr. zabilježbom u zemljišnoj knjizi ili drugom javnom očeviđniku). Osim toga ovakvo rješenje omogućavat će ovršenicima da nakon što ovrhovoditelj pokrene ovršni postupka na novčanim sredstvima, te ih na taj način "obavijesti" o pokušaju namirivanja svoje tražbine, raspolažu svojim nekretninama primjerice darovanjem istih trećim osobama prije nego što se može pokretnuti tj. zabilježiti postupak ovrhe na nekretninama te time otežavaju ili onemoguće naplatu tražbine ovrhovoditelju.	
91	HRVATSKA ODVJETNIČKA KOMORA	Načelo razmjernosti. Načelo pravičnosti, Članak 6.	Članak 6 st.1 Sud nema objektivnih kriterija da već na temelju samoga ovršnog prijedloga ocjenjuje „pravičnu ravnotežu“. Gotovo se nameće sudu arbitarno postupanje i svaka takva odluka koja bi „na prvu“ ograničila/onemogućila ovrhu bit će arbitarna (presumira se da ovršni sudac ima znanje sudskega vještaka o procjenama vrijednosti tražbine odnosno vrijednosti predmeta ovrhe). Npr. ovršenik duguje 50.000 kn, a ovrha je pokrenuta na 10 nekretnina. Svaka od njih opterećena je većim brojem hipoteke i/ili započetih ovršnih postupaka. Njihova vrijednost može biti i 10 mil. eura, ali kolika je mogućnost da se ovrhovoditelj i u najmanjem dijelu naplati? Za to postoji institut prigovora nedostatka pokrića (čl.94., po novom prijedlogu čl.101.). Dosadašnje rješenje logično prepostavlja angažman ovršenika po tom pitanju i nameće njemu dužnost da	Primljen o na znanje Primljeno na znanje. Ocjenu narušenja pravilne ravnoteže između interesa stranaka je potrebno provesti u svakom pojedinom slučaju, slijedom čega nije moguće taksativno navesti kriterije kada bi se smatralo da je ista narušena, slijedom čega je nužno da sud provede test razmjernosti u svakom pojedinom

			dokaže da ima drugu imovinu te da je ona dosta na za namirenje, odnosno da postoje uvjeti za ograničenje ovrhe na dijelu predloženih predmeta ovrhe itd. Problem novog prijedloga zakona je što maksimalno pasivizira ovršenika i nameće sudu i ovrhovoditelju da se brinu za njegova prava, što potpuni apsurd. U tom kontekstu je u predloženom čl.1.st.1. sadržaj zakona opisan tako kako je opisan. Današnji čl.5. OZ-a sasvim primjereno regulira problematiku. U st. 2. se navodi: (2) Ako je predloženo više sredstava ili više predmeta ovrhe, odnosno osiguranja, sud će, na prijedlog ovršenika, odnosno protivnika osiguranja, ograničiti ovrhu, odnosno osiguranje samo na neka od tih sredstava, odnosno predmeta, ako su dovoljni za ostvarenje ili osiguranje tražbine. Bilo bi svrsishodnije zadržati postojeće stanje obzirom da će predloženo izazvati dosta nedoumica u praksi i pridonijeti pravoj nesigurnosti.		slučaju i ocjeni na temelju okolnosti je li ravnoteža narušena.
92	CROATIA osiguranje d.d.	Načelo razmjernosti. Načelo pravičnosti, Članak 6.	Čl. 6. st.3.	Primljeno na znanje Napominje se kako se člankom 5. stavkom 2. Nacrta uvodi osnovno pravilo da će se ovrha radi naplate novčane tražbine ili osiguranje takve tražbine u pravilu provesti prvo na dužnikovim novčanim tražbinama, osim ako namirenje odnosno osiguranje prema navedenom	Primljeno na znanje.

				redoslijedu ne bi bilo pravično. Dakle, za određivanje ovrhe na novčanim sredstvima po računu nije potrebna provjera imovine ovršenika te se radi o iznimnoj situaciji ako se ovrha ne može provesti na novčanim sredstvima u kojem slučaju je opravdan trošak provjere imovine ovršenika.
93	Toni Carić	Načelo razmjernosti. Načelo pravičnosti, Članak 6.	Načelo razmjernosti. Načelo pravičnosti – čl. 6. OZ-a Stavkom 1. ovog članka propisano je da sud određuje ovrhu odnosno osiguranje onim sredstvom i na onim predmetima koji su navedeni u prijedlogu kojim se pokreće postupak, osim ako ocijeni da bi provedba ovrhe odnosno osiguranja narušila pravičnu ravnotežu između interesa stranaka. Stavkom 2. propisano je da, ako je predloženo više sredstava ili više predmeta ovrhe odnosno osiguranja, sud može po službenoj dužnosti ili na prijedlog ovršenika odnosno protivnika osiguranja ograničiti ovrhu odnosno osiguranje na neka od tih sredstava ili predmeta, ako su dovoljni za ostvarenje ili osiguranje tražbine i ako ocijeni da provedba ovrhe odnosno osiguranja ne bi narušila pravičnu ravnotežu između interesa stranaka. Stavkom 3. propisano je da pri ocjeni je li narušena pravična ravnoteža između interesa stranaka sud će uzeti u obzir okolnosti slučaja, a osobito: – postoje li druga sredstva i	Primljen o na znanje Primljeno na znanje. Ocjenu narušenja pravilne ravnoteže između interesa stranaka je potrebno provesti u svakom pojedinom slučaju, slijedom čega nije moguće taksatивno navesti kriterije kada bi se smatralo da je ista narušena, slijedom čega je nužno da sud provede test razmjernosti u svakom pojedinom slučaju i ocjeni na temelju okolnosti je li

94 Andrijana Kalić Boroje	Promjena sredstva i predmeta ovrhe , Članak 7.	<p>predmeti ovrhe i osiguranja kojima se tražbina može u cijelosti ili u pretežnom dijelu ostvariti ili osigurati</p> <ul style="list-style-type: none"> – je li ovrhovoditelj odnosno predlagatelj osiguranja učinio vjerljatnim da bi ovrha odnosno osiguranje drugim sredstvima ili na drugim predmetima bilo bezuspješno – je li vrijednost tražbine koja se ostvaruje ili osigurava nerazmjerne manja od vrijednosti predmeta ovrhe odnosno osiguranja.» <p>Navedene odredbe nisu u potpunosti jasne, čime su ovrhovoditelji, ali i ovršenici, stavljeni u nepovoljniji položaj nego sada.</p> <p>Prvenstveno, nedefiniran je, pa slijedom navedenog, i nejasan pojam «narušenja pravilne ravnoteže između interesa stranaka». Nejasno je naime, mora li ovrhovoditelj već prilikom podnošenja ovršnog prijedloga podnijeti dokaze da je ovrha na drugom sredstvu bila bezuspješna te da je odabранo sredstvo jedino moguće / svršishodno, ili to mora / može učiniti tek ukoliko sud tijekom postupka procjeni da je takva ravnoteža narušena. Također je nejasno hoće li sud ako takvo što procjeni pozvati ovrhovoditelja da dostavi dodatnu dokumentaciju u svrhu dokazivanja da pravična ravnoteža ipak nije narušena, koliki će primjereno rok biti ostavljen ovrhovoditelju za očitovanje, te hoće li ovrhovoditelj protiv odluke suda imati pravo izjaviti pravni lijek.</p> <p>Osim toga, navedeno postupanje nesporno produžuje ovršni postupak, što za ovršenika znači u konačnici tegotniju obvezu zbog zateznih kamata koje teku na glavni dug kroz cijelo to razdoblje.</p>	Djelomično prihvaje n	U stavku 1. dodano da se može predložiti novo sredstvo

odredbe. No potpuno je nejasno zbog čega se rješenje kako je bilo u postojećem zakonu mijenja. Prije svega skraćivanje roka za predlaganje nove ovrhe ide pretjerano na teret ovrhovoditelja i nije opravdano osobito što u tom razdoblju ovrhovoditelj mora pronaći novo sredstvo/predmet ovrhe što uključuje i pribavljanje određenih isprava vezano za predlaganje ovrhe na pojedinim predmetima, te potom sastaviti i predati prijedlog. Nadalje, prema ovo zakonskom prijedlogu sud bi donosio novo rješenje i obustavljao ovrhu određenu prvobitnim prije nego je prvobitno rješenje postalo pravomoćno što smatram neprihvatljivim. Što ako ovršenik uspije sa žalbom protiv prvobitnog rješenja, a u međuvrmenu je doneseno novo rješenje na koje ovršenik nije imao pravo žalbe iz istih razloga. Isto tako prema predloženom rješenju sud bi istovremeno s novim rješenjem obustavljao ovrhu određenu prvobitnim. No kako će sud obustaviti ovrhu određenu rješenjem povodom kojeg se pred drugostupanjskim sudom vodi postupak? Isto tako prijedlog prema kojem bi sud obustavljao ovrhu određenu prvobitnim rješenjem (a što bi iz predložene formulacije obuhvaćalo i slučaj ovrhe na računima ovršenika) nije prihvatljiv. Naime s obzirom da FINA odmah obavještava sud o nepostojanju sredstava na računu ovrhovoditelj bi bio dužan predložiti novo sredstvo/predmet ovrhe te bi sud donoseći novo rješenje morao i obustaviti ovrhu na računima ovršenika što ovrhovoditelje koji vode sudski postupak ovrhe na računu stavlja u neravnopravan položaj s ovrhovoditeljima koji mogu pokrenuti izravnu naplatu temeljem ovršne isprave. S time da se napominje kako će bez obzira na izmjene odredbi koje uređuju osnovu za izravnu naplatu (izmjena odredbi vezano nedostatak OIB-a na osnovi,

ili predmet ovrhe na temelju pravomoćnog rješenja. U odnosu na skraćivanje roka, svrha je poticanje ovrhovoditelja na aktivno vođenje predmeta, dok je rok od 30 dana primijeren.

			datum odluke temeljim koje se može tražiti izravna naplata) postojati određeni broj ovršnih isprava temeljim kojih se neće moći tražiti izravna naplata već sudska ovrha na računu ovršenika. Slijedom navedenog smatram kako bi predloženi članak trebao zadržati rješenja postojećeg Ovršnog zakona.		
95	CROATIA osiguranje d.d.	Promjena sredstva i predmeta ovrhe , Članak 7.	Čl. 7. Skraćuje se rok za PPO s 2 mjeseca na 30 dana, a što je vrlo kratak rok jer je upitno hoće li ovrhovoditelj od svih nadležnih tijela u tom roku dobiti podatke, a kamoli i još pripremiti prijedlog i otpremiti na sud = Otežana pozicija ovrhovoditelja.	Primljen o na znanje	Prijedlog je primljen na znanje. U odnosu na skraćivanje roka, svrha je poticanje ovrhovoditelja na aktivno vođenje predmeta, dok je rok od 30 dana primjereno..
96	Općinski sud u Splitu	Promjena sredstva i predmeta ovrhe , Članak 7.	Komentar uz čl.7.: Nije jasno zbog čega je izbačena odredba da će se odlučivanje o prijedlogu za promjenu predmeta i sredstva vrednovati sucu kao rad na novom predmetu.	Primljen o na znanje	Primljeno na znanje. Vrednovanje rada suca na ovršnim predmetima nije predmet regulacije ovog Zakona.
97	HRVATSKA ODVJETNIČKA KOMORA	Podnesci i ročišta, Članak 9.	Stavci 6., 7. i 8. ovog članka ograničavaju stranke u njihovom pravu na pristup sudu i efikasnem ostvarenju prava. Ukoliko sud može postupati po podnesku stranke, ne podnošenje istog na propisanom obrascu ne smije imati za posljedicu odbacivanje, jer se pretjeranim i nepotrebним formalizmom ograničavaju stranke u ostvarenju svojih prava. Dodatno se nameću obveze ovrhovoditelju, primjerice obveze obrazlaganja razloga zbog čega ne može podnesak podnijeti na propisanom obrascu, čime se ograničava efikasnost postupka. Dakle, u tim situacijama ovrhovoditelj mora i podnijeti podnesak i dodatno obrazlagati razloge zašto ne može koristiti obrazac koji u pravilu nije podoban za postupanje, čime mu nastaju dodatne radnje, pa time i dodatni	Primljen o na znanje	Primjedbe su primljene na znanje te će biti razmatrane u okviru mogućih poboljšanja ovršnog postupka koji bi osigurao učinkovitu naplatu vjerovnikovog potraživanja uz zaštitu dostojanstva ovršenika.

98	Porobija & Špoljarić d.o.o.	Podnesci i ročišta, Članak 9.	<p>troškovi u odnosu na postojeće. Predlaže se izbacivanje označenih stavaka.</p> <p>Neovisno o gornjem, iako Ovršni zakon nije propis kojim se može određivati novčana vrijednost pojedine pravne radnje zastupanja u postupku (kao što to nije niti Zakon o parničnom postupku) ili Zakon o kaznenom postupku) mora se ukazati da eventualna buduća radnja ispunjavanja obrasca prema svom sadržaju i odgovornosti glede vrijednosti predmeta spora ničim nije različita od radnje sastavljanja prijedloga za ovrhu. Ovdje se ne smije ova radnja shvaćati kao daktilografski posao i na taj način eventualno u buduće ocjenjivati u smislu troška pravnog zastupanja.</p>	Primljen o na znanje	Primljeno na znanje. Pravilo da će sud odbaciti podnesak ograničeno je samo na podnošenje prijedloga za ovrhu na temelju vjerodostojne isprave, kada je nužno da se prijedlog podnosi na propisanom obrascu, a ne u slobodnoj formi te nema nejednakog postupanja prema strankama i sudionicima ovršnog postupka. S obzirom na to da je propisano kako je vjerodostojna isprava račun, izvod iz otvorenih stavki te obračun

				kamata, radi se o ispravama koje mogu izdati u pravilu ili pravne osobe ili obrtnici ili osobe koje obavljaju registriranu djelatnost, a za koje se smatra da u svom poslovanju moraju postupati s pažnjom dobrog stručnjaka sukladno članku 10. stavak 2. Zakona o obveznim odnosima. Dakle, ne radi se o ogrničenju prava na pristup sudu, osobito s obzirom na Nacrt zakona o izmjenama i dopunama Zakona o parničnom postupku, kojim se predlaže da su pravne osobe dužne podneske podnosići elektroničkim putem. Propisivanje obrazaca uvodi se radi ubrazanja postupka i pojednostavljenja.	
99	HP-Hrvatska pošta d.d.	Podnesci i ročišta, Članak 9.	Društvo HP – Hrvatska pošta d.d. na jednak je način komentiralo istovrsne odredbe u novom nacrtu Zakona o	Primljen o na znanje	Primjedbe su primljene na znanje te će biti

parničnom postupku. S tim u vezi, istaknuto je kako je propisivanje obveze pravnim osobama da podneske podnose električkim putem neopravdano i predstavlja sporno zadiranje u prava stranaka u postupku.

Naime, fizičke i pravne osobe imaju jednak stranački položaj u postupku. Novi nacrt Zakona o parničnom postupku predviđa obvezu podnošenja podnesaka električkim putem za odvjetnike, vještake i druge sudionike u postupku koji su stručne naravi, a za što se može pronaći opravdanje u povećanju efikasnosti postupka. Međutim, navedene osobe nemaju položaj stranke u postupku.

Upravo stoga, nije opravdano za određene stranke propisati stroža pravila samo iz razloga što su iste pravne osobe. Na taj način, stranke pravne osobe stavljene su u nepovoljniji položaj od stranka fizičkih osoba. Isto tako, pravna osoba s primjerice jednim radnikom takvom je odredbom stavljena u nepovoljniji položaj u odnosu na velike poslodavce, samom činjenicom što „malim“ poslodavcima uvođenje dodatnih sustava i mjera svakako nepotrebno otežava poslovanje i iziskuje dodatna sredstva. S druge strane, podnesci stranaka koje koriste usluge odvjetnika svakako će biti upućivani sudu električkim putem.

Zaključno, društvo HP – Hrvatska pošta d.d. predlaže brisanje odredbi kojima se pravnim osobama nameće obveza podnošenja podnesaka električkim putem te da se izjednače stranačka prava neovisno o tome radi li se o fizičkim ili pravnim osobama. Točnije, predlaže se da strankama pravnim osobama bude ostavljena jednaka mogućnost odabratи način komunikacije sa sudom, a kako je to omogućeno fizičkim

razmatrane u okviru mogućih poboljšanja ovršnog postupka koji bi osigurao učinkovitu naplatu vjerovnikovog potraživanja uz zaštitu dostojanstva ovršenika.

			osobama.		
100	Općinski sud u Splitu	Privremenii zastupnik, Članak 10.	Komentar uz čl.10.: Ukoliko izmjenom ZPP-a ne bude regulirano pitanje naknade troškova rada privremenog zastupnika, predlaže se propisati da će predujam troškova potrebnih za rad privremenog zastupnika morati predujmiti stranka u čijem je interesu da se nastavi postupak, a ako ne predujmi troškove da se neće postaviti privremeni zastupnik.	Primljen o na znanje	Primljeno na znanje.
101	Miranda Marušić	Sastav suda i odluke , Članak 11.	Ako Ministarstvo ne izmjeni odredbu čl. 11 st.1 nadam se i da će prihvati prijedloge Udruge sudskih savjetnika o povećanju plaća istih budući bi u ovršnom postupku izjednačeni u pogledu donošenja odluka bili sa sucem .	Primljen o na znanje	Primljeno na znanje.
102	Rankica Benc	Sastav suda i odluke , Članak 11.	U čl. 11. slavak 1. dopuniti: (1) U prvom i drugom stupnju ovršni postupak i postupak osiguranja vodi i odluke donosi sudac pojedinac ili sudski savjetnik, aко ovim ILI DRUGIM Zakonom nije određeno da postupak vodi javni bilježnik.	Prihvaćen	Prihvaćen.
103	Ured pučke pravobraniteljice	Sastav suda i odluke , Članak 11.	Uz članak 11. stavak 1. Nacrt prijedloga zakona: Predlažemo preispitati navedenu odredbu u kontekstu članka 6. stavka 1. Europske konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda te članaka 29., 115. i 118. Ustava Republike Hrvatske, s obzirom na moguću dvojbenost predloženog rješenja prema kojem bi sudski savjetnik bio ovlašten samostalno donositi odluke u ovršnom postupku u prvom i drugom stupnju. Ovo posebno uzimajući u obzir proširenje diskrecijskih ovlasti suda kod određivanja ovre na nekretnini te utjecaja sudskih odluka, ne samo na prava i obveze stranaka u pojedinom ovršnom postupku, već i na kreiranje sudske prakse.	Primljen o na znanje	Primljeno na znanje.
104	Dajana Dragičević	Žalba i prigovor, Članak 12.	Članak 12. (3) Ovime se krši temeljna ustavna prava ovršenika te smatram da ga treba izbaciti.	Nije prihvaćen	S obzirom na to da se radi o uređenju koje postoji i u sadašnjem uređenju, a iz primjedbe nije

				vidljivo zbog čega se tvrdi da se takvim uređenjem krše ustavna prava, prijedlog se ne prihvata.	
105	Ivica Ribarić	Žalba i prigovor, Članak 12.	Članak 12. (1) Protiv rješenja donesenog u prvom stupnju može se podnijeti žalba, ako ovim Zakonom nije drugčije određeno. (3) Žalba ne odgađa provedbu rješenja, ako ovim Zakonom nije drugčije određeno. Sami sebe pobijate točkom jedan dozvoljavate podnošenje žalbe, no žalba ne odgađa provedbu rješenja. A najveći absurd u svemu je previše AKO, jer tom rječju omogućavate sucima i ostalima u procesu da samostalno interpretiraju zakon. Prijedlog je da se može podnijeti žalba u Članku 12. točka (1) i da se provedba rješenja nastavi nakon usvajanja - odbijanja žalbe Članak 12. točka (3).	Nije prihvaće n	Stavkom 1. je propisana mogućnost podnošenja žalbe protiv rješenja. S obzirom na to da u određenim slučajevima može biti propisano da protiv rješenja nije dopuštena žalba, radi se o iznimci koja se mora i u ovom stavku obuhvatiti. Stavkom trećim je propisano da bez obzira na izjavljenu žalbu, ovrha se može provesti, osim ako u određenim slučajevima nije opravданo provoditi ovrhu prije pravomoćnosti odluke o žalbi.
106	HRVATSKA ODVJETNIČKA KOMORA	Postupanje suda povodom podnesene žalbe i prigovora, Članak 13.	Smatramo potrebnim preciznije regulirati i/ili dodatno pojasniti/razraditi u kojim slučajevima je prvostupanjski sud ovlašten samostalno odlučivati (stavak 1.), odnosno koji su to slučajevi u kojima je moguće nastaviti sa provedbom ovrhe ili osiguranja do donošenja odluke drugostupanjskog suda (stavak 2.), odnosno preciznije razraditi postupanje prvostupanjskog suda pri	Primljen o na znanje	Primljeno na znanje. Situacija u kojoj je sud ovlašten samostalno odlučivati je slučaj kada je ovlašten remonstrativno odlučiti o žalbi. Odlučivanje

			utvrđenju nezakonite i nepravilne radnje u provedbi ovrhe radi davanja obvezujuće upute (stavak 4.).		po žalbi protiv rješenja uređeno je posebnim odredbama te isto nije potrebno duplicitirati u općim odredbama.
107	HRVATSKA ODVJETNIČKA KOMORA	Revizija, ponavljanje postupka i povrat u prijašnje stanje, Članak 14.	Članak 14. st. 2. Nepotrebno se ograničava strankama pravo na izjavljivanje izvanrednog pravnog lijeka protiv pravomoćnog rješenja o osiguranju. Posebno zato jer je predloženo da je revizija protiv rješenja o ovrsi moguća jedino „po dopuštenju“ Vrhovnog suda RH, a to će u pravilu biti radi odlučivanja o pitanju binom radi osiguranja jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni, nije jasno zašto se takva mogućnost ne bi osigurala i za reviziju protiv pravomoćnog rješenja o osiguranju. Predlaže se uvesti jednaku mogućnost podnošenja revizije protiv rješenja o osiguranju kao i protiv rješenja o ovrsi.	Nije prihvate n	Rješenjem o osiguranju se samo osigurava tražbina te isto nema posljedice za stranke u postupku kao rješenje o ovrsi, rješenje o protuovrsi.
108	Općinski sud u Splitu	Revizija, ponavljanje postupka i povrat u prijašnje stanje, Članak 14.	Komentar uz čl.14.st.4.: Budući da rješenje kojim se određuju sudski penali (čl.268.st.1.) često zna predstavljati ovršnu ispravu temeljem koje se dalje određuje ovrha na drugim predmetima ovrhe radi naplate novčanog iznosa penala, bilo bi svršishodno dopustiti ponavljanje postupka i protiv odluke o određivanju penala jer se u praksi može dogoditi da se to rješenje uopće ne može pobijati prijedlogom za ponavljanje postupka što nije slučaj s drugim ovršnim ispravama (npr. presuda donesena u parnici).	Primljen o na znanje	Primljeno na znanje.
109	HRVATSKA ODVJETNIČKA KOMORA	Žurnost, Članak 15.	Smatramo potrebnim razmotriti instruktivne rokove unutar koji je sud dužan postupati, sukladno adekvatnim odredbama Stečajnog zakona koji jednako tako propisuje hitnost postupanja u stečajnom postupku, ali sa jasnim rokovima unutar kojih sud mora donijeti odluke, u suprotnom stranka ne može	Primljen o na znanje	Primljeno na znanje.

			valjano pozvati sud na očekivane radnje u dinamici kako ju načelno zakon predviđa.		
110	Ured pučke pravobraniteljice	Žurnost, Članak 15.	Uz članak 15. Nacrtu prijedloga zakona: Predlažemo izričito propisati da i javni bilježnik ima obvezu žurnog postupanja.	Nije prihvaćen	Javni bilježnik je povjerenik suda, dok je hitnost pravilo za cijeli postupak, a ne samo za postupanje pojedinog tijela u postupku, slijedom čega je suvišno propisivati da je javni bilježnik dužan postupati hitno.
111	Porobić & Špoljarić d.o.o.	Sudska dostava, Članak 16.	Što se tiče stavka 7. ovog članka ističemo da je nejasno čemu uopće služi slanje obavijesti i njezino ubacivanje u poštanski sandučić, obzirom da na navedeni način uopće nema kontrole da li je obavijest adresatu uručena (razvidno je da se uopće ne bi radilo o preporučenoj pošiljci). Isto tako, hipotetski je moguće da se u roku od 8 dana od dana stavljanja pisma na oglasnu ploču obavijest uopće ne bude ubaćena u poštanski sandučić (primjerice, dostava na otok), a isto tako je moguće da ime adresata uopće nije istaknuto na poštanskome sandučiću u višestambenoj zgradbi.	Primljen o na znanje	Primljeno na znanje. Ubacivanje obavijesti u poštanski sandučić doprinosi većoj sigurnosti da će stranka biti obaviještena o obavljenoj dostavi putem e-Oglasna ploča sudova. U odnosu na dostavu na otok ističe se kako će se prethodno dva puta pokušati osobna dostava, prije ubacivanja obavijesti u sandučić, dok stranke koje imaju Osobni korisnički pretinac u sustavu e.-Građani obavijest će dobiti odmah, bez obzira jesu li ju

				primile u poštanski sandučić ili ne.
112	Rankica Benc	Sudska dostava, Članak 16.	<p>Problem tumačenja supsidijarne primjene ZPP u dostavi na dostavu po OZ ostao je i dalje. U st. 7 bi bilo učinkovitije propisati da se običnom dostavom dostavlja preslik apismena koje se stavlja na e-oglasnu ploču uz irit na racionalan način naznaku datuma kada po objavi na e-oglasnoj ploči ističe rok za podnošenje prvnog lijeka. Korištenjem IT to nije problem realizirati. Ako bi se dostavila samo obavijest o isticanju pismena na e-oglsnoj ploči, građani koji ne koriste Interent u dovoljnoj mjeri ili uopće, bili bi diskriminirani u odnosu na one koji su e-pismeni.</p>	<p>Primljen o na znanje</p> <p>Primljeno na znanje. Iстичанjem писмена на e-Oglasna ploča sudova не ограничава се право stranke да у суду изврши увид у спис предмета и утврди о каквом се писмену ради, а за што није потребна е-писменост. Ради се о изнинци када се достава претходно није успјела обавити osobном доставом.</p>
113	Ured pučke pravobraniteljice	Sudska dostava, Članak 16.	<p>Uz članak 16. Nacrtu prijedloga zakona: U stavku 6. predlažemo propisati krajnji rok u kojem je potrebno pokušati ponovljenu dostavu, primjerice 60 dana, kako bi se izbjegli slučajevi nepotrebnog odugovlačenja postupka i negativnih učinaka po ovršenika.</p> <p>Također, u stavku 6. predlažemo propisati duži rok isticanja pismena na mrežnoj stranici e-oglasna ploča sudova, primjerice 15 dana, kako bi se u najvećoj mogućoj mjeri omogućilo da učinci dostave za ovršenika nastupe tek kada je on realno obaviješten o tome da mu se obavlja dostava pismena putem oglasne ploče suda te bude u mogućnosti upoznati se s njegovim sadržajem. Naime, za očekivati je kako bi rok od osam dana u značajnom broju slučajeva mogao biti prekratak te da ovršenik neće biti pravovremeno obaviješten</p>	<p>Primljen o na znanje</p> <p>Prijedlog je primljen na znanje.</p>

			dostavom obavijesti iz stavka 7. ovog članka, ako ju je u mogućnosti primiti samo u poštanski sandučić.		
			U stavcima 7. i 8. predlažemo propisati da obavijest, osim dana isticanja pisma na oglasnoj ploči suda, treba sadržavati i dan kada će se dostava smatrati izvršenom te rok u kojem je ovršenik potom ovlašten izjaviti pravni lijek, kao i naznaku sadržaja pisma. Također, predlažemo propisati da je sud predmetnu obavijest dužan dostaviti bez odgode, istovremeno s isticanjem pisma na oglasnoj ploči, odnosno da ju je dužan otpremiti istoga dana.		
114	HRVATSKA UDRUGA ZA ZAŠTITU POTROŠAČA - HUZP	Sudska dostava, Članak 16.	Sistemom dostave prilikom pošte može doći do nepravilnosti (ne ostavi se obavijest primatelju, izgubi se pismo) ili primatelj iz opravdanih razloga ne može primiti pošiljku jer ga nije bilo u mjestu stanovanja, a pošta ne vodi evidenciju o tome tko mu je poslao pošiljku pa ju niti ne dobije i završi ovršen a da to uopće nezna Nema pravne sigurnosti. S tim u vezi predlažemo da se primatelju ovršeniku pošalje OBICNA pošiljka koja se bez potpisa ostavlja u njegovom poštanskom sandučiću u zgradici.	Primljen o na znanje	Primljeno na znanje. Napominje se kako je prije dostave pisma putem e-Oglasna ploča sud potrebno dva puta pokušati pismeno dostaviti prema pravilima o osobnoj dostavi te da rješenje o ovrsi više nije prvo pismo u postupku koje se dostavlja, dok će se obavijest o obavljenoj dostavi putem e-Oglasna ploča sudova ostaviti u poštanskom sandučiću i u Osobnom korisničkom pretincu u sustavu e-Građani.
115	Općinski sud u	Sudska dostava,	Komentar uz čl.16.st.6. i 7.: Bilo	Prihvać	Prihvaća se.

	Splitu	Članak 16.	bì svršishodno, radi izbjegavanja en različitih tumačenja propisa, pojasniti što se smatra "bezuspješnom dostavom" tj. da li se pod tim smatra i vraćanje pismena sudu s naznakom "obaviješten-nije podignuo pošiljku". Isto tako, bitno je razjasniti da li se pod "ubacivanjem u poštanski sandučić" misli na običnu pismovnu pošiljku ili preporučenu pismovnu pošiljku bez povratnice.		
116	Tomislav Mokrović	Sudska dostava, Članak 16.	S obzirom da danas tisuće ljudi koristi uslugu e-Građani svakako treba omogućiti da se dostava obavijesti o pokretanju ovršnog postupka nad fizičkom osobom paralelno dostavlja i u osobni korisnički pretinac, a ne samo putem pošte. Na taj način osigurat će se pravovremena i sigurna dostava. Također, uz obavijest o pokretanju ovršnog postupka, u osobni korisnički pretinac trebao bi se dostaviti i ovršni prijedlog u elektroničkom obliku.	Primljen o na znanje	Primljeno na znanje. Osobni korisnički pretinac ne omogućava potvrdu uručenja pismena, slijedom čega dostavu pismena nije moguće obaviti na taj način. Napominje se da već i sada fizičke osobe mogu putem usluge e-Građani imati uvid u sudske postupke koje vode.
117	HUAN Hrvatska udružna agencija za naplatu potraživanja	Sudska dostava, Članak 16.	Dostava se prema ovdje navedenome ubrzava (samo su dva pokušaja dostave prema ovršeniku, a već treća ide na oglasnu ploču), a dostava se prema pravnim osobama vrši elektronskim putem. Ovo je pozitivno. Međutim, bitna je primjedba kako u odredbama nedostaje rok za prvu dostavu, za ponavljanje dostave i nakon toga, za isticanje rješenja na oglasnoj ploči. Rokovi se moraju unijeti pošto znamo iz dugogodišnjeg iskustva i pravosudnih statistika da će sva tijela u postupku koristiti ovu zakonsku prazninu, posebno time što je sada predviđeno da u postupku sudjeluju i sudovi i	Djelomično prihvaćen	Djelomično se prihvaca. Propisuju se rokovi postupanja. U odnosu na sankcije za nepostupanje, one već postoje.

			javni bilježnici. Bez propisanog roka doći će sigurno do oduljenja postupka – protivno načelu hitnosti; ovrhovoditelj neće tako skoro doći do svog novca, a ovršeniku će rasti bespotrebno zakonska zatezna kamata. Vjerovniku također nisu omogućena nikakva pravna sredstva za traženje ubrzanja takve dostave. Ujedno navedeno vodi u veliku pravnu nesigurnost. Time se, osim propisivanja rokova, moraju unijeti i sankcije za bilo koje tijelo postupka koje se ne pridržava propisanih rokova – bilo sud, bilo javni bilježnik, bilo FINA.		
118	HUAN Hrvatska udružna agencija za naplatu potraživanja	Sudska dostava, Članak 16.	uz stavak 11.; I u drugom smjeru treba vrijediti isto pravilo (za dostavu od strane bilježnika sudu).	Primljen o na znanje	Primljeno na znanje. Uspostavljanjem kanala komunikacije uspostaviti će se i dvosmjerna komunikacija elektroničkim putem.
119	Daria Stipčević	Sudska dostava, Članak 16.	u čl. 16. st. 6. Nacrta, iza riječi: „kraći od 30 dana“, dodati „niti duži od 60 dana“. Odredba postoji i u sada važećem OZ (čl. 8. st. 6.), a na taj način se onemogućava (postoji odgovornost za štetu - kamate) da se postupak nakon prve dostave „zaustavi“, odnosno da se, bilo slučajno, bilo namjerno, nepotrebno odugovlači, jer je po predloženoj odredbi teoretski moguće da druga dostava bude tek za npr. 3 ili 4 godine ili više, a bez ikakve odgovornosti zbog toga za tijelo koje vodi postupak.	Prihvaćen	Prihvaća se.
120	Zlata Blaće	Troškovi postupka, Članak 17.	Da bi se trošak mogao priznati isti treba dokazati računom ili drugim nespornim dokazom o nastalom trošku.	Primljen o na znanje	Prijedlog je primljen na znanje.
121	Mladen Pevec	Troškovi postupka, Članak 17.	Čl.17, T7 nije napisana korektno //treba navesti naziv glave u kojoj su definirani ti troškovi//	Prihvaćen	Prihvaća se.
122	Tomislav Mokrović	Troškovi postupka, Članak 17.	Zakonski bi trebalo propisati troškove ovršnog postupka (dakle ne samo sudske pristojbe), i ograničiti ih u razumnoj mjeri, kako ovršenik ne	Primljen o na znanje	Prijedlog je primljen na znanje.

			bi za dug čija glavnica iznosi 200kn morao platiti 1000kn troškova ovrhovoditelju. Prijedlozi za ovru ionako se pišu po špranci i realno prouzrokuju zanemarive troškove ovrhovoditelju.		
123	HRVATSKA ODVJETNIČKA KOMORA	Troškovi postupka, Članak 17.	<p>1. Prvenstveno se napominje kako posebne glave Zakona predviđene st.7., koja će navodno regulirati iznose troškova postupka koji se mogu tražiti od protivne strane, nema u trenutnom nacrtu prijedloga Zakona.</p> <p>S obzirom na navedeno nije moguće provjeriti, niti se očitovati na uvodne navode kako se predloženim nacrtom zakona smanjuju troškovi postupka.</p> <p>Naime nejasno je kako bi prijedlog zakona koji strankama (ovrhovoditelju i ovršeniku) i tijelima (sudu i javnim bilježnicima) nameće poduzimanje većeg broja radnji nego trenutno važeći OZ mogao dovesti do smanjenja troškova.</p> <p>Tako primjerice radnje koje će ovrhovoditelj morati poduzeti su slijedeće:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) podnijeti ovršni prijedlog 2) na eventualno traženje javnog bilježnika prijedlog urediti/dopuniti 3) po očitovanju ovršenika, posebice ako se ovršenik očitovao da je tražbinu podmirio u cijelosti ili djelomice, izvršiti eventualne provjere, odnosno dati svoje očitovanje 4) podnijeti javnom bilježniku prijedlog za izdavanje potvrde pravomoćnosti i ovršnosti 5) prije slanja na provedbu što je u nadležnosti suda, ovrhovoditelj će u slučaju izvršene dobrovoljne uplate od strane ovršenika nakon donošenja rješenja o ovrsi, kojom je dugovanje djelomično podmirio, morati obavijestiti sud, kako bi sud dalje izvijestio FINA-u o preostalom iznosu duga koji je potrebno ustegnuti sa računa ovršenika. Sve ovo biti će nužno kako ne bi dovelo do dvostrukog ili uvećanog ustegnuća i protuovrhe 	Primljen o na znanje	Prijedlog je primljen na znanje.

6) za slučaj pokušaja mirnog, izvansudskog rješenja spora, a za koji su pregovori između ovrhovoditelja i ovršenika započeli nakon podnošenja zahtjeva bilježniku za izdavanje klauzule, ovrhovoditelj mora obavijestiti sud i zatražiti od suda da zastane sa slanjem rješenja o ovrsi na provedbu

7) podnijeti zahtjev sudu za povrat razlike uplaćene pristojbe za slučaj da sve radnje za koje je pristojba uplaćena nisu provedene

Kao i sa radnjama ovrhovoditelja, povećava se i broj radnji koje će ovršenici poduzimati, bilo samostalno ili putem punomoćnika, pa tako primjerice:

1) sastav očitovanja na zaključak javnog bilježnika

2) uz očitovanje na zaključak, sastav žalbe na rješenje o ovrsi
3) za slučaj izvršene dobrovoljne uplate nakon donošenja rješenja o ovrsi, obavijestiti sud o uplati, kako FINA ne bi ustegnula više od stvarnog duga

4) za slučaj pokušaja mirnog, izvansudskog rješenja spora, ovršenik će morati uz kontaktiranje ovrhovoditelja, o svemu obavijestiti i sud, i zatražiti od suda da zastane sa slanjem rješenja o ovrsi na provedbu budući je sud tijelo koje dalje disponira pravomoćnim i ovršnim rješenjem.

Prethodno primjerice navedene radnje dokazuju kako će troškovi postupka u pogledu radnji ovršenika i ovrhovoditelja nužno morati biti skuplji, a također je razvidno da novi sustav ovrhe temeljem vjerodostojne isprave ne nudi niti jednostavniji ni efiktasniji sustav. Predloženi model kada se sagleda u cijelini izgleda kao da je konstruiran da bude komplikiraniji a time i skuplji.

2. Izmjena rokova u kojima je stranka dužna podnijeti zahtjev za naknadu troškova je nepotrebna, te nameće ovrhovoditelju dodatne obveze koje mora pratiti kako bi mu se

naknadili troškovi potrebnii za vođenje postupka. Dakle, nije jasno koja je svrha izmjene tih odredbi, a ako svrha nije jasna nema potrebe niti za uvođenjem takve izmjene, obzirom je postojeće rješenje zadovoljavajuće. Dodatno, navedenim odredbama se postupak ne ubrzava, već se usporava jer će sudu pristizati više podnesaka kojim stranke traže naknadu prouzročenog troška poslije svake poduzete radnje, a nejasno je ostalo kada će sud odlučivati o takvim troškovima, poslije svakog posebnog zahtjeva za naknadu, ili tek po okončanju postupka. Nastavno, uklanjanjem odredbi koje se tiču predvidivih troškova postupka, ovrhovoditelj je onemogućen da za pojedine troškove koji su mu nedvojbeno nastali može zahtijevati naknadu od ovršenika, iako je ovršenik izbjegavanjem plaćanja dužne tražbine doveo do postupaka prisilne naplate.

3. Smatramo također potrebnim preciznije i jasnije urediti obvezu ovršenika odnosno protivnika osiguranja u stavku 4. na naknadu troškova „koji su bili potrebnii za ovru ili osiguranje“ kao i obveza ovrhovoditelja odnosno predlagatelja osiguranja u stavku 5. na naknadu troškova „koje su neosnovano prouzročili“.

Naime, nerijetko se događaju situacije u kojima ovrhovoditelj/predlagatelj osiguranja povuče svoj prijedlog nakon što sud pošalje prijedlog na očitovanje ovršeniku/protivniku osiguranja, a koje povlačenje sud zaprimi prije isteka roka koji je sud dao ovršeniku/protivniku osiguranja da dostavi svoje očitovanje. Odnosno, u vrlo raširenoj novoj praksi prodaje potraživanja od strane banaka ostaje pravno spornim je li ovrhovoditelj dužan naknaditi troškove punomoćnika ovršenika kada se ovra obustavlja, jer je ovrhovoditelj zbog svog poslovnog interesa

			otuđio tražbinu trećoj osobi. Ova situacija osobito nastaje prema svim tzv. starim ovrhamama kada je OZ zahtijevao suglasnost ovršenika.		
124	Pravobranitelj za Troškovi postupka, djecu RH	Troškovi postupka, Članak 17.	<p>U članku 17. predlažemo uvođenje iznimke od pravila da troškove postupka u svezi s određivanjem i provedbom ovrhe u predujmljuje ovrhovoditelj, odnosno predlagatelj osiguranja, na način da se predviđa predujmljivanje troškova postupka iz sredstava suda, u slučajevima kada je ovrhovoditelj ili predlagatelj osiguranja dijete. Predlažemo da se takva obveza propiše u svim ovršnim postupcima u kojima je ovrhovoditelj dijete (ne samo u postupcima ovrhe radi ostvarenja uzdržavanja za dijete, već i drugih potraživanja djeteta, npr. isplate, ostvarenja imovinsko-pravnog zahtjeva, naknade štete i slično) te neovisno o predmetu ovrhe. Time bi se primjerice, u slučaju ovrhe na nekretnini, olakšala pozicija djeteta ovrhovoditelja koje u pravilu ovršni postupak pokreće upravo iz razloga jer potražuje sredstva nužna za svoje osnovne životne potrebe te u pravilu ne raspolaže dostatnim sredstvima kojima bi predujmio troškove vještaka, procjenitelja i sl.</p> <p>Dodatno, vezano uz ovaj članak držimo nužnim istaknuti kako odredbe o troškovima postupka trebaju biti jasne i nedvosmislenе, a troškovi precizno određeni ili odredivi. Upoznati smo i o negativnom utjecaju plaćanja mjesecnih naknada Agenciji za obavljanje poslova provedbe ovrhe radi ostvarivanja uzdržavanja za dijete na novčanim sredstvima ovršenika, u odnosu na drugu djecu s kojom obveznik uzdržavanja živi, što je potrebno izbjegći.</p> <p>Saznajemo za slučajeve u kojima se provedbom ovrhe na novčanim sredstvima koju provodi Agencija umanjuju iznosi uzdržavanja utvrđeni</p>	Primljen o na znanje	Prijedlog je primljen na znanje. Eventualno oslobođenje od troškova postupka uređeno je Zakonom o besplatnoj pravnoj pomoći („Narodne novine“, broj 143/13.)

			pravomoćnim i ovršnim sudskim odlukama te zaplijenjeni ovršeniku u ovršnom postupku, te se umanjeni za troškove Agencije uplaćuju roditelju ovrhovoditelju, na štetu djece i bez saznanja roditelja koji dijete zastupa u ovršnom postupku radi ostvarivanja uzdržavanja. Smatramo da je takvu praksu i probleme u novom zakonu potrebno izbjegći.		
125	Ured pučke pravobraniteljice	Troškovi postupka, Članak 17.	Uz članak 17. stavak 7. Nacrt prijedloga zakona: Odredba je nedovoljno određena te ju je u svrhu pravne sigurnosti potrebno dopuniti i pojasniti. Strankama u postupku mora biti jasno i predvidljivo koje iznose troškova i tko je dužan snositi u ovršnom postupku.	Prihvaćen	Troškovi postupka će biti propisani uredbom Vlade RH.
126	Ivan Dušan	Troškovi postupka, Članak 17.	Predlažem da se zakonom limitira iznos troška ovrhe i zateznih kamata na način da ukupna iznos troška ovrhe skupa sa iznosom zateznih kamata ne može biti veće od: za iznose glavnice manje od 400 kuna - troškovi i zatezne kamate ne smiju prijeći 800 kuna, za iznose glavnice od 800,01 kn do 3000 kuna ukupni troškovi postupka zajedno sa zateznim kamata ne smiju prijeći 50% vrijednosti glavnice duga, za iznose glavnice od 3000 kuna ukupni troškovi ovrhe ne mogu prijeći iznos veći od 35% vrijednosti duga. Ovo je potrebno limitirati kako se ovršenici ne bi doveli u težak položaj da primjerice za podmirenje duga od 4000 trebaju platiti iznos od 10000 kuna. To bi trebalo još razraditi, vidjeti sa kojim iznosima i postocima bi se išlo , međutim mislim da bi se tu trebalo gledati zbroj troškova ovršnog postupka, odvjetničkih i javnobilježničkih te sudskih troškova i zateznih kamata, te da ta suma ne bi smjela prijeći određeni iznos glavnice. Tu ima puno mogućnosti, ovo je načelna ideja koju treba razraditi	Nije prihvaćen	Prijedlogom se predlaže propisati da zatezne kamate prestaju teći kada dosegnu određeni iznos. Prijedlog da zatezne kamate prestaju teći kada dosegnu visinu glavnice duga nije prihvatljiv iz nekoliko razloga. Zatezne kamate su zakonom unaprijed određena naknada koja nastaje kao posljedica zakašnjenja dužnika u ispunjenju novčane obveze i teku sve do njezina ispunjenja. Predloženo

uređenje dovelo bi do obezvrijedivanja poticajne, kaznene i zaštitne funkcije zateznih kamata i utjecalo na smanjenje discipline u plaćanju. Tijek zateznih kamata nije unaprijed vremenski određen (teku od prvoga dana zakašnjenja do plaćanja) i na tijek kamata dužnik može utjecati vremenom ispunjenja obveze. U hrvatskom pravnom sustavu dužnik je zaštićen od prekomjernog plaćanja na ime kamata i to: zakonskim ograničenjem visine stope zateznih kamata i načelnom zabranom anatocizma kojom se zabranjuje obračunavanje kamata na iznos dospjelih neisplaćenih kamata. usvajanje prijedloga da zatezne kamate prestaju teći kada dosegnu

				visinu glavnice duga je u suprotnosti sa svrhom i funkcijom kamata kao naknadom za korištenje tuđeg novca čime bi se dovela u pitanje njihova suština, te bi se u odnos vjerovnika i dužnika unijela neravnopravn ost – oštetio bi se vjerovnik a privilegirao dužnik koji bi imao pravo koristiti vjerovnikov novac bez naknade.	
127	HRVATSKA JAVNOBILJEŽNIČKA KOMORA	Troškovi postupka, Članak 17.	Uz članak 17. stavak 7. Nacrta prijedloga zakona: Posebna glava zakona o troškovima postupka koji se mogu tražiti od protivne strane ne postoji u predloženom nacrtu!	Prihvaćen	Prihvaća se.
128	CROATIA osiguranje d.d.	Troškovi postupka, Članak 17.	Čl. 17. st.7. Iznosi koji se mogu tražiti od protivne strane propisani su posebnom glavom zakona-nema te glave? Koji je smisao te odredbe pored već naprijed napisane i to stavak 4. istog članka?!	Prihvaćen	Stavak je brisan.
129	CROATIA osiguranje d.d.	Dužnost davanja podataka o dužniku i dužnikovoj imovini, Članak 21.	Čl. 21. Hoće li se i dalje pojedina državna tijela pozivati na GDPR i ne dostavljati podatke vjerovniku unatoč dokazanom pravnom interesu. Hoće li tijela dobiti uputu za takvo postupanje ili će opet svako ministarstvo tumačiti ovu odredbu samostalno pri čemu će opet dolaziti do oprečnih stajališta?	Primljen o na znanje	Iznosi se subjektivan stav. U slučaju kada tijela ne postupaju u skladu sa zakonom propisana je odgovarajuća sankcija.
130	Hrvoje Vukić	Dužnost davanja	(4) Tijela i osobe iz stavka 1.	Primljen	Prijedlog je

		<p>podataka o dužniku i dužnikovoj imovini, Članak 21.</p>	<p>ovoga članka su dužne postupiti po zahtjevu osobe koja traži podatke bez troškova za poduzimanje te radnje.</p>	<p>o na znanje</p>	<p>primljen na znanje. Radi se o podmirenju realnih troškova koja tijela imaju s naslova izdavanja podataka.</p>
			<p>obrazloženje</p> <p>Ukoliko je cilj izmjena Ovršnog zakona ubrzati i pojednostaviti ovršni postupak uz smanjenje troškova, zar ne bi bilo u redu da u tome nastojanju svi akteri koji su involvirani u postupku ovrše tako i postupaju. Dakle, ako ovrhovoditelj treba podatke o imovini ovršenika kako bi najjednostavnije mogao provesti ovrhu, zašto bi tijela koja imaju te podatke naplaćivala dostavu tih podataka? Nema zapreke da se i ti podaci dostavljaju elektroničkim pute, (troškova i nema) Najbrži način provođenja ovršnih postupaka bi bio taj da su ti podaci javno dostupni. Cilj kao što je zaštita ovršenika ne može biti takve prirode da se uvijek penalizira vjerovnika.</p>		
131	HGK	Ovršna isprava, Članak 25.	<p>Predlaže se u stavku 1. dopuniti točku 3. tako da glasi:</p> <p>„3. ovršna odluka arbitražnog suda, kako je određeno člankom 26. stavkom 4. ovoga Zakona.“</p> <p>Obrazloženje: uz prijedlog izmjene i dopune članka 26. Nacrt prijedloga ovršnog zakona.</p>	<p>Nije prihvaćen</p>	<p>Materija arbitražnog pravorijeka je uređena posebnim propisom te je iz odredbe Nacrta jasno na koju odluku se misli.</p>
132	HGK	Ovršnost sudske odluke i odluke donesene u upravnom postupku, Članak 26.	<p>Predlaže se članak 26. dopuniti novim stavkom 4. koji glasi:</p> <p>„(4) Odluka arbitražnog suda osnovanog pri stalnom arbitražnom суду u Republici Hrvatskoj čije je osnivanje predviđeno zakonom Republike Hrvatske, postaje ovršna kada postane ovršna prema pravilima koja uređuju postupak pred tim sudom. Odluke ostalih arbitražnih sudova postaju ovršne prema Zakonu o arbitraži.“.</p> <p>Stavci 4., 5. i 6. postaju stavci 5., 6. i 7.</p> <p>Obrazloženje: na ovaj će se</p>	<p>Primljen o na znanje</p>	<p>Materija je jasno propisana drugim odredbama Nacrta.</p>

			način urediti pitanje ovršnosti arbitražnih odluka koje donose arbitražni sudovi osnovani pri kojem stalnom arbitražnom sudištu u Republici Hrvatskoj i čije je osnivanje predviđeno zakonom, a u svrhu brže provedbe tih arbitražnih odluka kod nadležnog tijela koje provodi ovru.		
133	Dajana Dragičević	Ovršnost javnobilježničke isprave, Članak 28.	Čitajući Zakon primjećujem kako Javni bilježnici dobivaju još veće ovlasti. Javni bilježnici ne bi trebali uopće biti uključeni ni na koji način u Zakon. Sve članke poput ovoga koje se tiču njih izbaciti i svu nadležnost za donošenje rješenja o ovrsi i provedbu prebaciti na sud. Nikakvi "pomoćnici suda" nisu potrebni. Od početka se govori kako su j.b. rješenje problem zatrpanosti sudova i slične komentare. Nije istina. Zakon je i dalje neefikasan i sudovi su zatrpani. Na ministarstvu pravosuđa dostupne su sve brojke, znate ih. Predlažete da se ti troškovi fiksiraju, ali nije dovoljno oni i dalje postoje i uz druge troškove koji su ovim zakonom propisani ljudi vode u dužničko ropstvo. Maknite javne bilježnike iz Zakona, ponavljam.	Primljen o na znanje	Primljeno na znanje.
134	Rankica Benc	Podobnost ovršne isprave za ovru, Članak 29.	U čl. 29. st. 6. izbrisati "ili javno ovjerovljenoj ispravi", ako u definicijama naprijed ne bude to definirano kao solemnizirana isprava. Naime, osoba koja određuje tako bitne stvari kao što su opseg ili vrijeme ispunjenja tražbine, mora za to snositi veći stupanj odgovornosti, a taj stupanj odgovornosti se ne veže uz institut ovjere potpisa. Usporedba s čl. 305 KZ.	Primljen o na znanje	Prijedlog je primljen na znanje.
135	Ivan Špiranović	Određivanje i naplata zateznih kamata, Članak 30.	(6) Bez obzira na sve navedeno u stavcima (1),(2),(3),(4) i (5) sud prihvaje da odnosno ovrhovoditelj naplatu zateznih kamata može izvršiti jedino u visini osnovnog duga tj. glavnice. Obrazloženje: 1.Na taj način se omogućava pravednija naplata duga, gdje svi ostali troškovi NE SMJU preći visinu osnovne glavnice duga jer se uvišestručavanjem troškova u odnosu na osnovni dug gubi	Nije prihvate n	Prijedlogom se predlaže propisati da zatezne kamate prestaju teći kada dosegnu visinu glavnice duga. Prijedlog da zatezne

smisao naplate i pokretanja ovršnog postupka radi naplate osnovnog duga. Utvrđivanje visine ostalih troškova je institut poznat još iz rimskog prava.

2.Omogućava se rasterećenje pravnog sustava(dijela koji se bavi ovrhamama) gdje će vjerovnici odustajati odnosno ne ulaziti u pravni način naplate zbog minornih dugova(imamo primjere gdje se pokreću ovšni postupci zbog dugova od 0,01 lps=jedne lipa) nego će sami procijeniti u odnosu na visinu osnovnog duga koliko još maksimalno troškova može naplatiti u postupku ovrhe. Smisao ovršnog postupka je naplata osnovnog duga putem pravnih sredstava, a ne izgovor za zakonski omogućeno lihvarenje dužnika putem inflacije troškova na osnovni dug.

kamate prestaju teći kada dosegnu visinu glavnice duga nije prihvatljiv iz nekoliko razloga. Zatezne kamate su zakonom unaprijed određena naknada koja nastaje kao posljedica zakašnjenja dužnika u ispunjenju novčane obveze i teku sve do njezina ispunjenja. Predloženo uređenje dovelo bi do obezvrijedivanja poticajne, kaznene i zaštitne funkcije zateznih kamata i utjecalo na smanjenje discipline u plaćanju. Tijek zateznih kamata nije unaprijed vremenski određen (teku od prvoga dana zakašnjenja do plaćanja) i na tijek kamata dužnik može utjecati vremenom ispunjenja obveze. U hrvatskom pravnom sustavu dužnik je zaštićen od

136	HUAN Hrvatska udruga agencija za naplatu	Vjerodostojna isprava, Članak 31.	Zašto je ovjerena privatna isprava izbačena iz popisa vjerodostojnih isprava? To je bilo	Primljen o na znanje	prekomjernog plaćanja na ime kamata i to: zakonskim ograničenjem visine stope zateznih kamata i načelnom zabranom anatocizma kojom se zabranjuje obračunavanj e kamata na iznos dospjelih neisplaćenih kamata. usvajanje prijedloga da zatezne kamate prestaju teći kada dosegnu visinu glavnice duga je u suprotnosti sa svrhom i funkcijom kamata kao naknadom za korištenje tuđeg novca čime bi se dovela u pitanje njihova suština, te bi se u odnos vjerovnika i dužnika unijela neravnopravn ost – oštetio bi se vjerovnik a privilegirao dužnik koji bi imao pravo koristiti vjerovnikov novac bez naknade.

			potraživanja	sredstvo kojim je ovrhovoditelj fizička osoba mogao izbjegći dugotrajno i skupo parničenje da bi došao do svojih sredstava. Na ovaj način se ovrha za male vjerovnike, fizičke osobe komplicira: oduljuje i poskupljuje.		
137	Općinski sud u Splitu	Vjerodostojna isprava, Članak 31.		Komentar uz čl.31.: Nije jasno jesu li možda zbog propusta u pisanju mjenica i ček izostavljeni s popisa vjerodostojnih isprava.	Primljen o na znanje	Mjenica i ček više nisu vjerodostojne isprave u smislu Nacrta. Ističemo kako je predmetna materija propisana odredbama ZPP-a koje uređuju izdavanje platnog naloga.
138	HRVATSKA JAVNOBILJEŽN IČKA KOMORA	Vjerodostojna isprava, Članak 31.		Uz članak 31. Nacrt prijedloga zakona: Potrebno je posebno propisati sadržaj izvatka iz poslovnih knjiga tako da se u njemu osim podataka iz st. 2. vidi i pravna osnova tražbine (npr. Ugovor o prijenosu).	Nije prihvaćen	Predmetno je već propisano kao obvezni sadržaj prijedloga za ovrhu.
139	CROATIA osiguranje d.d.	Vjerodostojna isprava, Članak 31.		Čl. 31. Ček, mjenica javna isprava i po zakonu ovjerovljena privatna isprava više nisu vjerodostojne isprave, pa takve isprave sada mogu poslužiti samo eventualno kao osnova kod tužbe na isplatu pred nadležnim sudom. Navedena izmjena nije od presudne važnosti jer nacrt zakona i dalje predviđa da je izvod iz poslovnih knjiga vjerodostojna isprava. Nadalje, nacrt predloženog zakona potpuno mijenja postupak pokretanja ovršnog postupka na temelju vjerodostojne isprave kao i sami postupak odlučivanja po ovršnom prijedlogu, pa tako prema novom uređenju nakon što ovrhovoditelj na propisanom obrascu podnese ovršni prijedlog суду, суд ga odmah (ali zakon ne navodi u kojem roku)	Primljen o na znanje	Primljeno na znanje. Automatizacijom i digitalizacijom postupka postići će se pojednostavljenje, ubrzanje i pojeftinjenje postupka. Potvrdu o ovršnosti izdaje sud. Propisuju se rokovi postupanja javnog bilježnika.

dostavlja javnom bilježniku.

b) Radnje bilježnika po novom uređenju:

- zaprima ovršni prijedlog od suda i ispituje dopuštenost, potpunost i osnovanost prijedloga;
- nejasno je postupanje bilježnika u svezi utvrđenja adrese prebivališta ovršenika: do sada mora provjeriti adresu u MUP-ovim bazama podataka adresa prebivališta/boravišta, a po prijedlogu zakona obveze nema, niti mogućnosti (formulacija može). Bez provjere i utvrđenja točne adrese, postoji mogućnost da ovršenik tek blokadom računa shvati da je dužan;
- ako nije potpun vraća ga ovrhovoditelju uz zaključak kojim ga poziva na dopunu u roku od 15 dana;
- ako nije dopušten ili osnovan vraća ga ovrhovoditelju uz zaključak da u roku od 15 dana povuče prijedlog za ovrhu;
- donosi nacrt rješenja kojim se prijedlog odbacuje odnosno odbija ili postupak obustavlja i dostavlja el. putem суду na odlučivanje;
- ako ocijeni da je dopušten, potpun i osnovan-donosi zaključak kojim poziva ovršenika da u roku od 15 dana ispuni svoju obvezu ili da se očituje osporava li i u kojem dijelu tražbinu:
Iz teksta prijedloga nije razvidna pravna „težina“ ovršenikovog očitovanja, niti koje konzenkvence donosi. Nejasno je li očitovanje ima težinu žalbe / prigoivora, niti koliko očitovanje usporava postupak.

Zaključak javnog bilježnika mora sadržavati:

- upozorenje ovršeniku da će sud protiv njega izdati rok (po unaprijed predloženom nacrtu jba) ako u zakonskom roku ne postupi po zaključku,
- uputu ovršeniku da protiv rješenja o ovrsi ima pravo izjaviti žalbu,
- uputu ovršeniku da spor s ovrhovoditeljem pokupa riješiti

izvansudskim putem,

- uputu ovršeniku (fizičku osobu) na besplatnu pravnu pomoć,
- ako ovršenik ne ospori prijedlog za ovru bilježnik izrađuje nacrt rješenja o ovrsi i dostavlja ga el. putem sudu,
- ako ovršenik ospori prijedlog za ovru javni bilježnik će spis dostaviti sudu za odlučivanje o sporu između stranaka,
- ako ovršenik prizna postojanje tražbine ili dijela tražbine, a ospori ovršni zahtjev iz prijedloga za ovru, bilježnik će izraditi nacrt rješenja o ovrsi i dostaviti ga el. putem sudu,
- konačno, javni bilježnik izdaje klauzulu na rješenje o ovrsi te rješenje putem suda dostavlja na provedbu FINA-i.

S obzirom na to da zakonodavac novim uređenjem želi postići brži, efikasniji, jednostavniji i jeftiniji postupak, opisanim postupkom to se nikako ne postiže.

Prvenstveno ističemo da nacrt zakona nigdje ne predviđa rokove u kojima je sud dužan dodijeliti javnom bilježniku ovršni prijedlog u rad, a isto tako niti rokove u kojima je bilježnik dužan postupiti po ovršnom prijedlogu niti u kojem roku će sud/bilježnik vršiti dostavu zaključaka/rješenja o ovrsi ovršenicima.

Sadašnji zakon propisuje rok u kojem je bilježnik dužan izraditi i dostaviti rješenje o ovrsi strankama, a taj rok iznosi max 30 dana i ako tome pribrojimo još vrijeme potrebno za iskazivanje pravomoćnosti i ovršnosti, zaključujemo da po sadašnjem uređenju, vrijeme potrebno od podnošenja ovršnog prijedloga do ishođenja klauzule pravomoćnosti i ovršnosti je cca 35-45 dana, dok bi prema nekim procijenama, po novom uređenju taj period trajao cca 5 mjeseci. U konačnici tako predviđeni postupak osim što će definitivno biti dulji, komplikiraniji bit će i skupljii i za ovršnika (jer

			ovršeniku cijelo vrijeme teku kamate), a za ovrhovoditelje će isto tako biti nepovoljniji jer se produžava vrijeme potrebno za ishođenje pravomoćnog i ovršnog rješenja o ovrsi kao osnovi temeljem koje mogu prisilno naplatiti svoje potraživanje.		
140	Miriam Kervatin	Vjerodostojna isprava, Članak 31.	<p>VJERODOSTOJNA ISPRAVA</p> <p>Članak 31</p> <p>(1) Vjerodostojna isprava je, prema ovom Zakonu, izvadak iz poslovnih knjiga i obračun kamata, samo ako se odnosi na nespornu tražbinu, ako se ustvrdi da je dužnik izričito prihvatio navedenu tražbinu.</p> <p>(2) Vjerodostojna isprava je podobna za ovruhu ako su u njoj naznačeni vjerovnik i dužnik te nesporni predmet, opseg i vrijeme ispunjenja nesporne tražbine.</p> <p>OBRAZOŽENJE: Vjerodostojna isprava temeljem izvatka, račun iz poslovne knjige, mjenica, vrijednosni papir, cesija ... (...) može se smatrati autentičnom ispravom, koja također može biti osnova za izdavanjem ovršnog naslova u RH, i EU samo ako se utvrdi da je dužnik izričito prihvatio u njima navedenu tražbinu. Svako drugačije ponašanje može voditi ka zloupotrebi.</p> <p>POZITIVAN PRIMJER IZ PRAKSE EUROPSKOG SUDA PRAVDE (travanj, 2017)</p> <p>Presuda C- 551/15 Presuda C- 484/15</p>	Nije prihvaćen	Autentična isprava u smislu propisa EU bi odgovarala solemnizirano m ugovoru u RH. Nije jasna namjera da se na primjer prihvaća tražbina koja proistječe iz računa za kupoprodaju robe. Napominje se da u slučaju ako postoji spor oko činjenica ovršenik ima odgovarajuća pravna sredstva osporavati tražbinu.
141	Bojan Grahek	Glava druga OVRŠNA I VJEROĐOSTOJNA ISPRAVA, Prijenos tražbine ili obveze	Predloženi st. 3. ostavlja mogućnost zlouporabe postupka od strane ovrhovoditelja.	Primljen o na znanje	Prijedlog je primljen na znanje.

U protivnom u situaciji kad postane izvjesno da je ovrha nedopuštena ili neosnovana, a ista je prouzročila troškove, ovrhovoditelj može tražbinu javnom ispravom prenijeti na treću osobu, npr. na nekoga tko nema imovine, čemu se po predloženom tekstu zakona ovršenik ne može protiviti, te tako onemogući ovršenika da nadoknadi troškove ovrhe od ovrhovoditelja.

Jednako treba urediti to pitanje i za slučaj protuovrhe jer se ista može odrediti samo u odnosu na "ovrhovoditelja", a u slučaju prijenosa tražbine osoba koja je stvarno primila isplatu temeljem neosnovane ovrhe više ne bi bila ovrhovoditelj i u odnosu na nju sud ne bi mogao donijeti rješenje o protuovrsi.

Ispravno rješenje bilo bi da se odustane od predloženog teksta da "Za promjenu ovrhovoditelja nije potreban pristanak ovršenika".

Postoje razlozi zašto ZPP ne dozvoljava subjektivnu preinaku tužbe bez pristanka protivne strane (gore ukazane mogućnosti zlouporabe) pa je nejasno zašto se odstupa od takve prakse u OZ-u.

142	Ured pučke pravobraniteljice	Prijenos tražbine ili obveze, Članak 32.	Uz članak 32. stavak 3. Nacrt prijedloga zakona: Predlažemo propisati da je novi ovrhovoditelj, osim što mora primiti ovršni postupak u onom stanju u kojem se on nalazi u trenutku kad u njega stupa, ujedno dužan bez odgode stupiti u pravnu poziciju starog ovrhovoditelja, na način da to bude evidentirano i vidljivo te ne dovodi do situacija u kojima ovršenik ne zna čiju je tražbinu dužan ispuniti. Naime, cesija kod građana često izaziva sumnju na provođenje dvostrukе ovre, jer novi vjerovnik ne stupa odmah u pravnu poziciju ustupitelja pa, primjerice, ne dođe do promjene vjerovnika u očevidniku Financijske agencije.	Primljen o na znanje	Primljen na znanje.
143	Rankica Benc	Prijenos tražbine ili obveze, Članak 32.	Zbog dosadašnjih različitih tumačenja u praksi i veće pravne sigurnosti , bilo bi korisno u čl. 32. izrijekom propisati da kod vjerodostojnih isprava nema mogućnosti da ovrhu predloži osoba koja u vjerodostojnoj ispravi nije označena kao vjerovnik.	Nije prihvaćen	Nije opravданo ograničavati pravo novog vjerovnika na predloženi način. Nejasno je kako bi novi vjerovnik mogao u tom slučaju pokrenuti ovrhu ako je vjerodostojna isprava na primjer račun koji je izdala pravna osoba, a koja tražbina je dalje prenesena ugovorom na novog vjerovnika.
144	HRVATSKA ODVJETNIČKA KOMORA	Prijenos tražbine ili obveze, Članak 32.	Smatramo nedostatno razrađenim uređenje iz stavka 3. kojim se ovrha nastavlja u ime novog ovrhovoditelja bez ikakve suglasnosti ovršenika u svakoj fazi ovršnog postupka. Time se onemogućava ovršenika na transparentno uređenje svog odnosa sa onim ovrhovoditeljem sa kojim je sam stupio u pravni odnos. Ovo rješenje je suprotno rješenju iz Zakona o parničnom	Primljen o na znanje	Prijedlog je primljen na znanje.

			postupku glede promjene na strani tužitelja, gdje se predviđa suglasnost od strane tuženika. Ovo rješenje dovodi i do otežane primjene provedbe parnica za proglašenje nedopuštenim, te bi bilo svrshodno urediti ovo pitanje nakon što se djelatnost otkupa dospjelih, a time i računovodstveno spornih potraživanja uredi posebnim zakonom prema uzoru na uređenje djelatnosti faktoringa pod nadzorom Hanfe. U tom smislu smatramo korisnim urediti i identificiranje ovrhovoditelja kroz naznaku osobe izvornog vjerovnika i u slučaju kad je tražbina prenesena prije pokretanja ovrhe. To stoga jer ovršenik ne zna nužno da je tražbina prema njemu prethodno prenesena i time se ovršenika dovodi u potencijalan spor i nepovoljan položaj.		
145	Mićo Ljubenko	Prijenos tražbine ili obveze, Članak 32.	Smatram potrebitim ukoliko je riječ o promjeni vjerovnika, svakako naznačiti iznornog vjerovnika kod oznake stranke. To iz razloga kako bi ovršeniku bilo poznato tko je stvarni (izvorni) vjerovnik prema kome je nastao dug i kako bi se izbjeglo ne svrhovito isticanje prigovora.	Primljen o na znanje	Prijedlog je primljen na znanje.
146	HUAN Hrvatska udruga agencija za naplatu potraživanja	Prijenos tražbine ili obveze, Članak 32.	stavak 4.; Ova odredba nije jasna i mišljenja smo da bi trebalo izbaciti citiranu rečenicu, jer je ista u suprotnosti sa st. 3. istog čl., kao što je proturječna, primjerice, odredbi čl. 93. OZ-a kojim je propisan prednosni red više ovrhovoditelja na nekretnini.	Primljen o na znanje	Prijedlog je primljen na znanje .
147	Rankica Benc	Potvrda o ovršnosti, Članak 36.	U čl. 36. st. 6. prije točke dodati zarez i tekst; "nakon pribavljenog očitovanja javnog bilježnika koji je dao premetnu potvrdu ovršnosti ili ako on više ne postoji javnog bilježnika ili općinskog usda kod kojeg se čuva spis". Ovo je potrebno jer u praksi javni bilježnik koji je potvrdu dao niti ne zna da se vodi postupak za ukidanje klauzule, pri tome ovrhovoditelj često nije aktivan u tom postupku te je nužno osigurati kako je predloženo	Prihváćen	Prijedlog je primljen na znanje.

			zakonskom odredbom.		
148	HRVATSKA JAVNOBILJEŽNIČKA KOMORA	Potvrda o ovršnosti, Članak 36.	Uz članak 36. stavak 2. Nacrt prijedloga zakona: Hrvatska javnobilježnička komora je već ranije upozorila na suvišnost druge rečenice ovoga stavka. Ponavlja se da se radi o povjerenom poslu. Osim toga se opet ubacuju u zakon na različitim mjestima na ovaj ili onaj način tarifne stavke pa se tako i ovdje u članku iznad kojeg je naslov „potvrda ovršnosti“ „propisuje“ tarifa.	Primljen o na znanje	Prijedlog je primljen na znanje.
149	HGK	Potvrda o ovršnosti, Članak 36.	Predlaže se dopuniti stavak 4. tako da glasi: „(4) Arbitražni sudovi ne izdaju potvrde o ovršnosti svojih odluka, osim ako zakonom ili pravilima sudišta nije drugče određeno. U povodu pravnog lijeka ovršenika sud koji vodi ovršni postupak ispitat će je li odluka arbitražnog suda stekla to svojstvo te ako utvrdi da odluka arbitražnog suda nije stekla to svojstvo ukinut će rješenje o ovrsi i ovršni prijedlog odbaciti.“. Obrazloženje: uz naš prijedlog izmjene i dopune članka 26. Nacrt prijedloga ovršnog zakona	Primljen o na znanje	Prijedlog je primljen na znanje.
150	CROATIA osiguranje d.d.	Potvrda o ovršnosti, Članak 36.	Čl. 36. Potvrdu o ovršnosti daje sud, odnosno tijelo koje je odlučivalo o tražbini u prvom stupnju. Potvrdu pravomoćnosti i ovršnosti rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave daje javni bilježnik bez nakande. Upravo navedena odredba potvrđuje stvarnu ulogu javnih bilježnika kao tijela koje u biti zaista i donosi odluku. Nezamislivo je da se donošenje rješenja o ovrsi stavlja u nadležnost suda, samo da se ispuni formalna svrha zakona, a odlučivanje o potvrdi pravomoćnosti i ovršnosti (kao uvjetu bez kojega se u glavnom niti ne može provesti ovrh) ostavlja u nadležnosti javnih bilježnika.	Prihvaćen	Prihvata se. Potvrdu će izdavati sud koji je donio rješenje.
151	Bojan Grahek	Potvrda o ovršnosti, Članak 36.	U vezi st. 1. treba razmotriti mogućnost na koju sam ukazao u komentaru ZPP-a, a to je da sudovi počnu donositi presude u	Djelomično prihvache n	Djelomično se prihvata u dijelu kojim se propisuje

		<p>obliku elektroničke isprave te da se automatizira postupak izdavanja potvrda. Računalni sustav bi mogao u elektroničke pretince dostavljati elektroničke presude s potvrdama odmah nakon što sudac u e-spuštu utvrdi pravomoćnost i ovršnost.</p> <p>U vezi st. 2. - prije svega, predloženi postupak i način izdavanja rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave izvan je svakog logičnog razmišljanja i donosi proturječnosti u tekstu zakona i ovakva polovična rješenja.</p> <p>St. 2. određuje da potvrdu ovršnosti izdaje sud ili tijelo koje odlučivalo o tražbini, ali da za rješenja o ovrsi potvrdu pravomoćnosti i ovršnosti izdaje javni bilježnik koji nema nikakve veze s postupkom izdavanja rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave. Budući da prema predloženom tekstu zakona takvo rješenje o ovrsi izdaje sud i dostavlja ga strankama (odnosno prijedlog zakona nije dao jasan stav tko ga dostavlja), samo sud može utvrđivati pravomoćnost isprave koju je donio i samo sud može izdavati potvrde za takve isprave. Prva rečenica st. 2. propisuje temeljno pravilo da bi ga druga rečenica prekršila.</p> <p>St. 3. - ako javni bilježnik izdaje potvrdu ovršnosti za rješenje o ovrsi na temelju vjerodostojne i pri tome pogriješi (npr. iz prakse - bilježnik propustio evidentirati prigovor), onda isti taj javni bilježnik koji je pogriješio odlučuje o ukidanju vlastite klauzule, bez mogućnosti žalbe? Pri tome ukazujem da se st. 6. ne odnosi na taj slučaj jer se isti odnosi samo na klauzule koje je dao bilježnik na "svojoj" ispravi, a ne na sudskom rješenju o ovrsi.</p>	<p>izdavanje potvrde.</p>	
152	Andrijana Kalić Boroje	Dio drugiOVRHA, Glava treća PREDLAG ANJE I	Iako razumijem razloge zbog kojih je predlagatelj krenuo u izmjene postupka donošenja rješenja o vjerodostojnoj ispravi	Nije prihvaćen Postojeći sustav ovrhe na temelju vjerodostojne

ODREĐIVANJE OVRHE

(činjenica da javnobilježnička rješenja o ovrsi nisu provediva u državama EU u svjetlu odluka Europskog suda) predloženi koncept u kojem se udružuju sudovi i javni bilježnici kako bi zajedničkim snagama donijeli "pravno zahtjevno" rješenje o ovrsi temeljem vjerodostojne isprave trpi opravdane kritike te podržavam komentare ostalih sudionika javnog savjetovanja kojima se ukazuje na nelogičnost, nepreciznost, nedorečenost i nepravilnost odredbi prijedloga zakona kao i cijelog koncepta. Nadam se da će ove kritike uroditи rezultatom te da će predlagatelj pokušati pronaći drugačije rješenje ovog pitanja ili barem u dostatnoj mjeri promijeniti i bolje urediti ovaj dio zakona. Osobito bi trebalo obratiti pažnju na rješenje prema kojem bi javni bilježnici utvrđivali pravomoćnost i ovršnost rješenja kojeg je donio sud. Rješenje prema kojem pravomoćnost odluke utvrđuje tijelo koje nije donijelo odluku smatram problematičnim s više aspekata, osobito što bi ovdje nesudsko tijelo utvrđivalo pravomoćnost sudskih odluka te se potencijalno opet otvara mogućnost preispitivanja da li će se i takva odluka moći izvršavati u zemljama EU.

isprave ne omogućuje da se rješenje o ovrsi koje je donešeno od strane javnog bilježnika izravno provede u državama članicama Europske unije (Presuda Suda Europske unije (drugo vijeće) u predmetu Pula Parking d.o.o. protiv Svena Klausa Tederahna, C-551/15 od 9. ožujka 2017.; Presuda Suda Europske unije (drugo vijeće) u predmetu Ibrica Zulfikarpašić protiv Slavena Gajera, C-484/15 od 9. ožujka 2017.).

Sukladno navedenom, ovim Zakonom uvodi se novi ovršni postupak na temelju vjerodostojne isprave te se predloženim zakonodavnim rješenjem ovršni postupak na temelju vjerodostojne isprave stavlja pod

			nadzor suda (sudska kontrola). Sud će biti opće i redovno nadležno tijelo, ali zbog rasterećenja sudova zadržavaju se javni bilježnici kao povjerenici suda. Predloženim zakonskim rješenjem sve će odluke suda biti donesene u kontradiktornom postupku (odnosi se i na odluke u čijem doноšenju sudjeluju javni bilježnici kao pomoćnici suda) te će biti provedive u državama članicama Europske unije.	
153	HRVATSKA JAVNOBILJEŽNIČKA KOMORA	Stvarna nadležnost, Članak 37.	Uz članak 37. Nacrta prijedloga zakona: Ovim nacrtom je ovršni postupak propisan kao sudski, da li pojedine radnje provode javni bilježnici kao povjerenici, Agencija ili netko treći ne znači da „rješavaju“ predmete. Odredbe iz čl. 47. o stvarnoj nadležnosti bolje su pa bi ih trebalo i ovdje propisati.	Primljeno na znanje
154	Rankica Benc	Sadržaj prijedloga za ovrhu, Članak 39.	U čl. 39. st. 2. je greška u pisanju "roku od osam 15 dana", pri čemu je realnije očekivati da se tražbina namiri u roku od 15 dana, pogotovo kod fizičkih osoba. Podaci o zastupnicima ne bi trebali biti obvezni, oni su ionako za pravne osobe promjenjivi. Korisnije bi bilo npr. izrijekom propisati da se za maloletnu osobu i osobu pod skrbništvom	Djelomično prihvaćen

		jedan otpovjednik rješenja dostavlja Centru za socijalnu skrb prema mjestu prebivališta. Za stavak 4. prva varijanta "pokriva" i alternativu, jer daje vjerovniku fleksibilnost, a dužniku garantira jasnú posljedicu njegove uplate. U stavku 5. bi bilo učinkovitije propisati "ovrhu općenito na imovini ovršenika", a predmet ovrhe se određuje i mijenja u provedbi.			
155	HRVATSKA UDRUGA ZA ZAŠTITU POTROŠAČA - HUZP	Sadržaj prijedloga za ovrhu, Članak 39.	Kada se donosi rješenje dvsksko bi bilo dobro naznačiti uz glavnici i kamate koje se moraju platiti u određenom roku jer pojedinci znaju pokretati nove ovrhe ako dužnik nije platio točnu kamatu koju mu nitko nije izračunao.	Primljen o na znanje	Prijedlog je primljen na znanje.
156	Bojan Grahek	Sadržaj prijedloga za ovrhu, Članak 39.	U vezi st. 1. al. 3. - Nejasno je zašto je potrebno u prijedlogu za ovrhu navoditi imena, prezimena, OIB i adresu npr. članova uprave pravne osobe (budući da u zakonu nema definicije što je zakonski zastupnik, prema dosadašnjoj praksi taj podatak se traži i za članove uprave TD). Nejasno je kad je potrebna adresa, a kad nije (zašto je to ostavljeno diskrecijskoj ocjeni i čijoj). Za neke oblike udruživanja ne postoje detaljni javni podaci o osobama koje su zastupnici (npr. adrese osoba ovlaštenih za zastupanje udruga). Nejasno je zašto je potreban OIB punomoćnika i koji je to OIB kod npr. odvjetničkih ureda s više odvjetnika (odvjetničko društvo nije punomoćnik, punomoćnici su uvijek pojedinačni odvjetnici).	Primljen o na znanje	Prijedlog je primljen na znanje.
157	Porobija & Špoljarić d.o.o.	Sadržaj prijedloga za ovrhu,	Ova odredba smislena je samo kod osoba koje nemaju poslovnu sposobnost kako bi sud znao kome dostaviti odluke te eventualno kod stranka u stečaju, budući da iste u pravilu više ne posluju na registriranoj adresi sjedišta, već na adresi stečajnog upravitelja.	Primljen o na	Prijedlog je primljen na

	Članak 39.	<p>ovrhu OIB-a punomoćnika koji profesionalno obavljaju djelatnost pravnog zastupanja (odvjetnici), istog trebalo izostaviti obzirom da se odvjetnik legitimira odvjetničkom iskaznicom.</p> <p>Osim navedenoga, nejasan je legitimni interes isticanja osobnog i nejavnog podatka punomoćnika i svih zakonskih zastupnika (OIB, adrese) koji nemaju nikakvu svrhu u postupku. Pravna osoba je ovrhovoditelj, a svi podaci o toj pravnoj osobi (pa tako i podaci o zakonskim zastupnicima) su tijelu koje vodi ovršni postupak lako dostupni. Niti punomoćnici, niti zakonski zastupnici nisu ovrhovoditelji, ovra se ne vodi u njihovu korist, a samo se te osobe (od kojih neke niti nisu potpisnici samog prijedloga za ovrhu) može dovesti do nelagodne situacije u kojoj ovršenik dobiva dokument iz kojeg vidi sve osobne podatke tih osoba te ih može iskoristiti za prilično neželjene stvari.</p> <p>Također je nejasno što je u slučaju kada stranku zastupa odvjetnik zaposlen u odvjetničkom društvu, a koje društvo je pravna osoba sa svojim OIB-om.</p>	znanje	znanje.	
158	Ured pučke pravobraniteljice	Sadržaj prijedloga za ovrhu, Članak 39.	<p>Uz članak 39. Nacrt prijedloga zakona:</p> <p>Bilo bi svrsishodno propisati da prijedlog za ovrhu treba sadržavati naznaku kamata u apsolutnom iznosu koji je ovršenik uz glavnicu i troškove dužan platiti u određenom roku da bi se tražbina smatrala namirenom.</p> <p>Također, predlažemo dodatno predviđjeti, procijeniti i prevenirati moguće negativne učinke ove odredbe u provedbi, primjerice, u situaciji u kojoj bi ovršenik postupio po pozivu iz zaključka i u roku ispunio svoju obvezu, ali ovrhovoditelj o tome ne bi (pravovremeno) obavijestio javnog bilježnika i povukao prijedlog za ovrhu.</p>	Primljen o na znanje	Prijedlog je primljen na znanje. Napominjemo kako kamata teče sve do podmirenja glavnog duga pa ju je nesvrshodno izraziti u apsolutnom iznosu na određeni dan, jer već slijedeći dan ista će biti povećana.
159	HUAN Hrvatska	Sadržaj prijedloga	Stavak 1., točka 3.; Što to znači	Primljen	Prijedlog je

udruga agencija za naplatu potraživanja	za ovrhu, Članak 39.	„prema potrebi“ – tko o tome odlučuje? Svako spominjanje adrese zakonskih zastupnika, pošto se radi o nepotrebnom podatku koji u ovršnom postupku nema nikakvu svrhu, protivno je odredbama GDPRa, a ujedno stvara opasnost za život, tjelesni integritet i imovinu zastupnika i članova njihovog kućanstava. Stavak 1., točka 4.; Opet, „prema potrebi“. Tko odlučuje o potrebi, i kada? Sud? Kada? U kojem roku? Ovime se dodatno i nepotrebno produbljuje pravna naiigurnost i oduljuje postupak. Nadalje je nejasno: 1. Popis okolnosti. Mi kao vjerovnici iz ovoga uopće ne znamo što je potrebno opisati i popisati. Potrebno je odredbu preciznije definirati. 2. Opis dokaza: na što se tu misli? 3. Ujedno, je li i opis dokaza „prema potrebi“, ili je prema potrebi samo opis okolnosti? Stavak 3., točka 1.; A što je s vjerodostojnom ispravom? Stavak 5.; Odredbe Zakona o stečaju potrošača, koji je usko vezan uz ovaj zakon, propisuju da se brišu (deblokiraju te potom i u praksi posljedično otpisuju, gube pravnu osnovu) potraživanja jednog vjerovnika koja su primjerice zavedena u očeviđnik FINE samo 2 dana, ukoliko potraživanje nekog drugog vjerovnika istog dužnika, na FINI stoji dulje od 3 godine. Istovremeno nije moguće dobiti podatke potrebne za donošenje odluke i svijesti o tome da se pojedino potraživanje u stvari ne može aktivirati pred finom jer potraživanje može već za par dana biti otpisano, pošto je set podataka koji se može dobiti iz očeviđnika Fine i prema trenutnom Zakonu o provedbi ovrhe i provedbenim propisima, i prema ovome prijedlogu Ovršnog zakona, nedostatan. Znači, Zakon o provedbi ovrhe nije usklađen sa Zakonom o stečaju potrošača, a taj zakon nije usklađen niti sa ovim izmjenama Ovršnog zakona.	o na znanje	primljen na znanje. Navođ enje podataka o zastupnicima i pounomoćnici ma nije u suprotnosti s GDPR jer su podatci dostupni u javnim registrima i nužni zbog identificiranja stranaka u postupku. Nacrtom se ne intervenira u stečaj potrošača.
---	-------------------------	--	----------------	---

Kada ne bi bilo navedenih

		<p>neustavnih odredbi Zakona o stečaju potrošača te nedovoljno definiranih odredbi provedbenih propisa Zakona o provedbi ovrhe (koji će s obzirom da se ovim izmjenama Ovršnog zakona, Zakon o provedbi ovrhe stavlja izvan snage, biti provedbeni propisi Ovršnog zakona), svakako bismo se složili da ova odredba, osim za potraživanja u ukupnom iznosu većem od 40.000 kn, ima smisla i socijalnu opravdanost. Tako da predlažemo da se izmjene sporne odredbe Zakona o stečaju potrošača te da se provedbeni propisi ovoga zakona definiraju tako da otklanjaju nedostatke dosadašnjih provedbenih propisa Zakona o provedbi ovrhe.</p> <p>Dodatno, za veće iznose dugova, ovrha na novčanim sredstvima bi trajala predugo, odnosno bi dužnik ionako bio odblokiran nakon 3 godine, ukoliko bi svega recimo 6 mjeseci zastao s uplatama, ili bi i bez tog zastoja, same ustege trajale godinama i godinama, a istovremeno bi se generirala zakonska zatezna kamata. Tako da ovo ne bi smjelo vrijediti uopće za predmete sa VPSom većim od primjerice 40.000 kn ili treba definirati neku drugu granicu (možda i višu): ova bi se iznimka (iznimka da se ovaj redoslijed ne primjenjuje na iste) izričito trebala unijeti i u članak 90. st. 3.</p>		
160	Hrvoje Vukić	<p>Sadržaj prijedloga za ovrhu, Članak 39.</p> <p>zakonski tekst (i sada je na snazi):</p> <p>"– ime i prezime zakonskih zastupnika i punomoćnika, ako ih stranke imaju, njihov osobni identifikacijski broj i, prema potrebi, njihove adrese "</p> <p>pitanje:</p> <p>Zašto su potrebni ovi podaci osoba koje NISU stranke u postupku? Punomoćnik zastupa stranku kao i zakonski zastupnik i zašto se moraju stavljati i ovi</p>	Nije prihvaćen	Radi zasnivanja prava i obveza, kao i identifikacije osoba koje zastupaju stranke u postupku potrebni su navedeni podaci.

			podaci? Čemu to služi? U situaciji u kojoj se GDPR tumači ekstenzivno i svuda oko nas svi ugovori dobivaju nepotrebna tri članka i potpisuje se izjava ili dvije više nego prije - koji je smisao davanja ovih podataka osoba kojoj uopće nisu stranke u postupku?		
161	SUZANA MAJER MARKOVIĆ	Sadržaj prijedloga za ovrhu, Članak 39.	Vezano za st.4 - Prijedlog za ovrhu na temelju vjerodostojne isprave može sadržavati ponudu ovršeniku da u roku od 15 dana uplati određeni novčani iznos, a koji iznos je manji od iznosa tražbine radi kojeg se pokreće ovrha. Ovime se pruža mogućnost za otpust dijela duga ovršeniku te se izbjegava vođenje sudskog postupka. Ovrhovoditelju treba ostaviti mogućnost da sami odredi visinu otpusta dijela duga koji će odobriti ovršeniku, a ne ograničavati ga da ponudu temelji na visini glavnice i odmjerenih troškova postupka. Naime, ovrhovoditelj će odobriti veći otpust duga što je imovina ovršenika manja. Kako bi se navedeno moglo provesti nužno je da ovrhovoditelj dobije podatke o imovini ovršenika od državnih tijela i pravne osobe s javnim ovlastima sukladno čl. 21.ovog Zakona.	Prihvaćen	Prihvaća se.
162	HRVATSKA ODVJETNIČKA KOMORA	Sadržaj prijedloga za ovrhu, Članak 39.	Podržavamo predloženo rješenje u stavku 4. koji predstavlja usvojeni prijedlog Hrvatske odvjetničke komore, te smatramo kako će isti pridonijeti u postupku provedbe ovrhe temeljem vjerodostojnih isprava značajnu promjenu u smjeru učinkovitosti i jednostavnijih rješenja za ovršenike, bez štete za ovrhovoditelje. Stoga, držimo da se upravo ovakvim rješenjem postiže traženi cilj u ovom najzastupljenijem obliku ovrhe, a što i jest ujedno i najbitniji cilj ove novele Ovršnog zakona. No međutim, svakako je potrebno regulirati i porezni aspekt predloženih ponuda na način da ovakve ponude (smanjenja ukupne tražbine) ne budu porezno otegovetno tretirane za ovrhovoditelja/ponuditelja,	Primljen o na znanje	Prijedlog je primljen na znanje.

			<p>nego upravo suprotno da budu ovrhovoditeljima atraktivne s poreznog aspekta.</p> <p>Također predlažemo da se oprost potraživanja / otpust duga ovrhovoditelja prema ovršenicima učini porezno privlačnim npr. po proteku određenog vremena nakon što je pravomoćno rješenje o ovrsi na FINI (npr. tri godine) bez ikakve naplate, na način da se porezni tretman ovrhovoditelja bude jednak u slučaju prodaje potraživanja ili otpusta duga. Na taj način spriječiti će se prodaje potraživanja ovrhovoditelja, te će ovršenici ostati u pravnom odnosu s ovrhovoditeljem, a izbjegći će se situacija da ovršenik ne zna nužno da je tražbina prema njemu prethodno prenesena i da je doveden u nepovoljan položaj.</p>		
163	DANIJEL LUČIĆ	Sadržaj prijedloga za ovruh, Članak 39.	<p>Uz članak 39. st. 1. t. 3. Nacrtu prijedloga zakona - o čemu ovisi potreba da se navodi adresa zakonskog zastupnika/punomoćnika? Ako se već traže ti podaci koji su nepotrebni, trebalo bi navesti u kojim okolnostima je potrebno navoditi adresu.</p> <p>Uz članak 39. st. 1. t. 3. Nacrtu prijedloga zakona - potrebno je propisati okolnosti koji spadaju u "prema potrebi". Ovakvo rješenje dovodi do nejasnoća i praktične nemogućnosti unificiranja jednog obrasca prijedloga.</p>	Primljen o na znanje	Prijedlog je primljen na znanje.
164	DANIJEL LUČIĆ	Podnošenje prijedloga za ovruh, Članak 40.	<p>Uz članak 40. st. 1. - do sada pravilnici i inni podzakonski akti nisu ažurno pratili donošenje zakona. Sjetimo se samo situacije kod upisa starih zadužnica u Hrvatski registar zadužnica koji je donesen nakon više od mjesec dana od posljednjih izmjena i dopuna Zakona. Potrebno je propisati rok u kojem bi se donio takav pravilnik, a on bi morao biti najkasnije do stupanja zakona na snagu.</p> <p>Uz članak 40. st. 2. - uključivanje suda u automatsku dodjelu predmeta javnim bilježnicima dodatno usporava</p>	Primljen o na znanje	Primljeno na znanje.

		<p>ovršni postupak. Naime, poznata nam je situacija kod ostavinskih postupaka gdje od suda do bilježnika spis "putuje" dva do tri mjeseca. Trebalo bi prijedlog podnosići neposredno javnom bilježniku, po izboru ovrhovoditelja.</p> <p>Uz Članak 40. st. 3</p> <ul style="list-style-type: none"> - trebalo bi detaljnije precizirati u kojem obliku i na koji način će se prilagati vjerodostojna isprava. Primjerice, hoće li to biti u PDF obliku bez pečata i potpisa? Hoće li biti skenirana sa pečatom ili potpisom? Hoće li možda biti propisan napredni elektronički potpis i za priloge? <p>Uz članak 40. st. 4</p> <ul style="list-style-type: none"> - sud nije obvezan na nikakav rok u kojem će to učiniti, a poznavajući sporost naših sudova to može potrajati minimalno mjesecima. Uz to, manipuliranje prednosnim redovima već u ovoj fazi postupka je plodno tlo za manipulacije ovršnim postupkom, kao i zloporabu položaja. Primjerice, može se fiktivno osnovati još jedan j.d.o.o. koji može generirati prijedloge za ovru i manipulirati prednosnim redovima na štetu stvarnih vjerovnika. 			
165	Andrijana Kalić Boroje	Podnošenje prijedloga za ovru, Članak 40.	Odredbama stavka 4. i 5. uvodi se potpuno nova vrsta zabilježbe te bi nedorečenost ovih odredbi mogle izazvati prilične poteškoće i nepravilnosti u njegovoj provedbi. Prije svega ove odredbe predviđaju i zabilježbu ovršnog prijedloga temeljem vjerodostojne isprave što znači da bi pravni subjekti već temeljem npr. izvataka iz poslovnih knjiga mogli blokirati pravni promet nekretnina, vozila, poslovnih udjela drugim pravnim subjektima u određenom trenutku - pa čak i kad bi se takva zabilježba brisala povodom stavljanja rješenja o ovrsi izvan snage i dalje ostaje upitna njegova opravdanost . Smatram da bi takvo rješenje trebalo ozbiljno preispitati i ograničiti upis ove zabilježbe isključivo u odnosu na ovršni	Primljen o na znanje	Prijedlog je primljen na znanje.

			prijedlog temeljem ovršne isprave. Osim toga prema postojećem tekstu proizlazi da bi se ovršni prijedlog proslijedio tijelu koje vodi evidenciju pa nije jasno tko bi donosio rješenje o zabilježbi na nekretnini zemljišnoknjižni sud ili? Što sa zabilježbom u evidenciji MUP-a o vlasništvu vozila. Ili bi to rješenje donosio sud koji postupa u ovrsi, no onda se ne bi proslijedivao ovršni prijedlog već bi sud morao donositi rješenje kojim će odrediti zabilježbu prije nego predmet uputi javnom bilježniku - što predstavlja dodatnu komplikaciju pored svih postojećih komplikacija postupka u kojem zajedno sudjeluju sudovi i javni bilježnici. Ograničenje ove zabilježbe isključivo u odnosu na ovršni prijedlog temeljem ovršne isprave rješava gornja pitanja s time da se predlaže preciznije urediti tko određuje upis zabilježbe - ovršni sudac ili?		
166	HRVATSKA ODVJETNIČKA KOMORA	Podnošenje prijedloga za ovru, Članak 40.	Predloženi način podnošenja prijedloga za ovru na propisanim obrascima ne olakšava rad niti strankama, a niti sudu, te se na taj način nepotrebno ograničava strankama pravo na pristup sudu kao i na efikasno i jednostavno i predvidivo pružanje očekivane pravne zaštite. Ukoliko se ovra provodi, primjerice, radi ostvarenja nenovčanih tražbina, teško je za očekivati da će se stranka moći lakše izraziti i predložiti ovru koristeći obrazac, nego što bi mogla pisanjem vlastitog prijedloga za ovru. Propisivanjem obrazaca ne mogu se predvidjeti sve situacije do kojih u praksi najčešće dolazi (npr. ukoliko dođe do prijenosa tražbine ili dugovanja, ili univerzalne sukcesije na strani ovrhovoditelja ili ovršenika), pa će stran morati dodatno objašnjavati zbog čega je propisani obrazac nepodoban za postupanje kako bi im se omogućila naknada troška. Navedenim postupanjem	Primljen o na znanje	Prijedlog primljen na znanje.

		<p>ovrhovoditelju se nameću dodatne obveze, koje posljedično utječu na efikasnost naplate tražbine i otežavanje pravne pozicije ovrhovoditelja koja time nije u ravnoteži sa pozicijom ovršenika.</p> <p>Također, propisivanjem obveze podnošenja podneska elektroničnim putem se strankama pravo na pristup sudu uvjetuje tehničkim i informacijskim vještinama i tehničkom opremljenosću.</p> <p>Predlaže se izbaciti navedene stavke.</p>		
167	Hrvoje Vukić	<p>Podnošenje prijedloga za ovrhu, Članak 40.</p>	<p>Prigovor konceptu :</p> <p>ako se prijedlog za ovrhu podnosi sudu koji ga automatski dostavlja bilježniku (abecednim redom) da bi bilježnik nakon toga proveo proceduru prije nego dostavi sudu za odlučivanje, zar nije jednostavnije da se prijedlog podnosi javnom bilježniku koji dostavlja nadležnom суду na odlučivanje nakon što provede proceduru (osim ukoliko cilj nije rasporediti ovršne prijedloge ravnomjerno među svim javnim bilježnicima)</p>	<p>Nije prihvaćen</p> <p>Predloženim zakonskim uređenjem uvođi se novi ovršni postupak na temelju vjerodostojne isprave te se ovršni postupak na temelju vjerodostojne isprave stavlja pod nadzor suda (sudska kontrola). Sud će biti opće i redovno nadležno tijelo, ali zbog rasterećenja sudova zadržavaju se javni bilježnici kao povjerenici suda.</p>
168	HUAN Hrvatska udruga agencija za naplatu potraživanja	<p>Podnošenje prijedloga za ovrhu, Članak 40.</p>	<p>Negativno što se u ovršnom sustavu uopćejavljaju dva provedbena tijela – i sudovi i javni bilježnici. Potpunom automatizacijom kakva se stremi uvesti ovim zakonom, dovoljno je samo jedno tijelo, a i tom se tijelu na taj način minimizira potreba za resursima, generiranje bilo kakvih troškova, a postupak se bezbolno ubrzava.</p> <p>S obzirom na dosadašnju praksu koja je pokazala da su javni bilježnici izvrsno ovladali ovršnim</p>	<p>Primljen o na znanje</p> <p>Prijedlog primljen na znanje.</p>

			postupcima temeljem vjerodostojne isprave, smatramo da bi donošenje rješenja o ovrsi trebalo ostati u nadležnosti istih. Prijе svega, općinski sudovi ne da nemaju kapaciteta i ljudi za određivanje ovraha podnesenih i temeljem vjerodostojnih isprava, već nemaju niti za odradu predmeta koji su im trenutno u radu.		
169	HUAN Hrvatska udružna agencija za naplatu potraživanja	Podnošenje prijedloga za ovruh, Članak 40.	Komentar na članke 40.-46.; Nedvojbena i vrlo opasna posljedica ovakve formulacije članaka 42.-44 je oduljenje i nepotrebna komplikacija ovršnog postupka. Ovo je loptanje između suda i javnog bilježnika: ovrhovoditelj prijedlog uploada na platformu, sud ga dodjeljuje bilježniku u rad, bilježnik donosi nacrt, nacrt šalje dužniku, dužnik odgovara/ne odgovara, bilježnik šalje nacrt sudu, sud donosi odluku, odluku dalje dostavlja.... Sve skupa nepotrebno. Sada je puno jednostavnije – vjerovnik prijedlog podnosi bilježniku, on donosi rješenje i dostavlja ga strankama, i to je to. Kako itko može pomisliti da će dodavanje u postupak brojnih dodatnih faza i radnji koje do sada nisu postojale, taj postupak – pojednostaviti? I logika i višegodišnja praksa govore suprotno. Također, dodatno oduljenje i pravnu nesigurnost donosi NEPOSTOJANJE rokova za odradi tih radnji suda i bilježnika, što je detaljno iskomentirano u člancima koji slijede na svakom mjestu gdje nedostaje rok, a ovdje ćemo dati svoj generalni osvrt. Dakle, bez propisanih rokova, postupak bi se mogao otegnuti zauvjek. Ovo nije bespotrebna bojazan; napominjemo ovo prisjećajući se vremena ovraha na sudovima prije javnih bilježnika, a koji se nikako nisu držali niti propisanih rokova. Rokovi se moraju unijeti pošto znamo da će sva tijela u postupku koristiti ovu zakonsku prazninu, posebno time što je sada predviđeno da u postupku sudjeluju i sudovi i javni	Primljen o na znanje	Prijedlog primljen na znanje.

			<p>bilježnici.</p> <p>Bez propisanog roka doći će sigurno do oduljenja postupka – protivno načelu hitnosti; orvhovoditelj neće tako skoro doći do svog novca, a ovršeniku će rasti bespotrebno zakonska zatezna kamata. Vjerovniku također nisu omogućena nikakva pravna sredstva za traženje ubrzanja takve dostave. Time se, osim propisivanja rokova, moraju unijeti i sankcije za bilo koje tijelo postupka koje se ne pridržava propisanih rokova, uključujući i sudove.</p> <p>Pošto se radi o ovršnom postupku, i izmjenama kojima bi cilj trebao biti ubrzanje i povećanje učinkovitosti tog postupka, odnosno poступku koji bi trebao biti (nadamo se u potpunosti) automatiziran, smatramo kako bi svi rokovi trebali biti „bez odlaganja“ ili „najdulje u roku 3 radna dana). Uz dakako uvođenje spomenutih, gore predloženih sankcija za nepridržavanje rokova.</p>	Prihvaćen	Prijedlog primljen na znanje.
170	HUAN Hrvatska udružna agencija za naplatu potraživanja	Podnošenje prijedloga za ovrhu, Članak 40.	Dakle, ako se uvode sudovi, ovakvo rješenje tog uvođenja je iznimno loše. Trebalo bi postupiti prema Slovenskom modelu, u kojem ovršne postupke vodi jedno jedino tijelo - jedini centralni sud (COVL), sa svega nekoliko sudaca i nekoliko desetaka administratora. I sve stižu odraditi, ne samo u smislu zakonskih rokova, nego – odmah, bez odlaganja. Zašto? Zato, što nema loptanja između nekoliko institucija, tu je samo sud. Zato, što nema desetak nepotrebnih radnji, provjeravanja napisanog i slično. Naime, u Sloveniji je savršeno jasno pravilo kakav je sadržaj ovršnog prijedloga, što smije istime biti priznato, što ne. I sve je automatizirano – sve, svaka radnja, svaki papir. Sam sustav ne dozvoljava da ovrha ide dalje, ako je bilo koji podatak ubačen u šprancu pogrešan. Nema potrebe za nikakvih provjeravanjem sadržaja niti		

forme bilo kakvog podatka od bilo koje osobe, nego sve navedeno provjerava sam sustav. U potpunosti se izbjegava ljudski faktor – i glede mogućnosti pogreške i glede brzine, tj sporosti postupanja. Slovenija ima i opciju: uz elektroničku ovrhu, i mogućnost izrade ovršnog prijedloga pisanim putem, što je također priično korišteno od strane neukih stranaka u Sloveniji, s time da se u takvim postupcima koji su iznimni, a nisu elektronički, plaća viša naknada i pristojba, od postupaka koji idu elektronički. Time se potiče elektronifikacija, no ujedno se i vjerovnicima daje izbor, jer uz velike vjerovnike, postoje i mali vjerovnici kojima pisani sistem više odgovara. Napominjemo kako u takvom Slovenskom sustavu nema niti jedna jedina zabilježena greška. Cijeli sustav je do faze pravomoćnosti rješenja o ovrsi – ekstremno brz. Slovenski je sustav stoga nagrađen nagradom Kristalna vaga Vijeća Europe i Europske Komisije. U tome primjeru vidimo kako je apsolutna automatizacija itekako moguća i provediva u praksi. Dapače, u najbližem susjedstvu već imamo gotovo programsko rješenje koje samo treba kupiti ili preslikati. Time se niti ne opterećuje sudstvo, uvedena je potpuna kontrola nad bilo kojom greškom, nema netransparentnosti, nema proizvoljnog postupanja i slično. No za razvoj takvog sustava, Sloveniji je trebalo 5 godina intenzivnog rada, u suradnji sa Njemačkim stručnjacima. No i taj sustav ima negativnu stranu što jako ljuti njihove praktičare: nakon pravomoćnosti rješenja o ovrsi, provedba se spušta na lokalne sudove gdje prestaje i svaka brzina i svaka elektronifikacija. Dakle, u tom dijelu sustav nije dorađen. Tu se događa da nakon što 90% rješenja postane pravomoćno u 2 mjeseca, sama provedba traje godinama. I taj se dio trebao riješiti elektronifikacijom i

			automatizacijom. Taj je pak dio bolje rješen čak i u RH, kako trenutnim zakonom, tako i ovim prijedlogom. Svejedno svakako smatramo da su naši javni bilježnici izuzetno učinkoviti, da u tom segmentu možemo biti primjer drugim zemljama tako da smatramo da ono što odlično funkcioniра, nije potrebno mijenjati.		
171	HUAN Hrvatska udružna agencija za naplatu potraživanja	Podnošenje prijedloga za ovrhu, Članak 40.	Stavak 2.; Nejasno je zašto se predmeti u startu od strane ovrhovoditelja uopće dostavljaju sudu, ako se predmeti dalje odmah dodjeljuju automatski (je li doista tako?). Kako će se zapravo dodjeljiti predmeti u rad? – doista automatski čim obrazac ovršnog prijedloga stigne sudu ili će neki djelatnik suda morati odraditi neku radnju (pa bio to samo „klik“)? Zašto se predmeti samim uploadom u sustav ne dodijele automatski prema predefiniranom ključu, zašto je uopće potrebno uključivati ljudski faktor, povećati mogućnost greške, usporiti sustav i ne iskoristiti u potpunosti prednosti elektronifikacije koje se nude?	Nije prihvaćen	Predloženim zakonskim uređenjem uvodi se novi ovršni postupak na temelju vjerodostojne isprave te se ovršni postupak na temelju vjerodostojne isprave stavљa pod nadzor suda (sudska kontrola). Sud će biti opće i redovno nadležno tijelo, ali zbog rasterećenja sudova zadržavaju se javni bilježnici kao povjerenici suda.
172	HUAN Hrvatska udružna agencija za naplatu potraživanja	Podnošenje prijedloga za ovrhu, Članak 40.	Stavak 3.; Mora se izričito navesti da se ta isprava prilaže u elektroničkom obliku. U suprotnom, nema elektronifikacije i postupak je neprovjediv.	Primljen o na znanje	Prijedlog je primljen na znanje.
173	HUAN Hrvatska udružna agencija za naplatu potraživanja	Podnošenje prijedloga za ovrhu, Članak 40.	Stavak 6. (a vezano uz predaju pismena pošti); Koje vrijeme u danu – što ako je na isti dan elektroničkim putem zaprimljeno primjerice još 3 ovršna prijedloga, gdje svaki imaju evidentiranu precizno, minutu zaprimanja, kako će se onda gledati prednosni red ovoga prijedloga koji je predan poštom u odnosu na ove predane elektroničkim putem?	Primljen o na znanje	Prijedlog je primljen na znanje.

174	HUAN Hrvatska udružna agencija za naplatu potraživanja	Podnošenje prijedloga za ovrhu, Članak 40.	Stavak 7; Zbog neophodnosti ovoga pravnihnika za praktičnu provedbu ovrhe, a rekli bismo čak da pravilnik za praksu ima veće značenje od zakona jer bi trebalo detaljno propisati točno koje radnje, na koji način, kojim slijedom i modusom se iste trebaju provoditi, isti je stoga nužno donijeti odmah sada, početkom 2019., a ne primjerice krajem godine ili čak nakon stupanja zakona na snagu. Isti također, mora biti predmet javne rasprave gdje se mora saslušati prvenstveno praktičare. Puno prije stupanja zakona na snagu, i zakon i pravilnik moraju biti definirani i objavljeni u konačnom sadržaju, kako bi se svi sudionici u postupku (vjerovnici, dužnici, sudovi, bilježnici, sudovi...) mogli detaljno pripremiti za novi sustav ovrhe, a koji je bitno različit od sadašnjeg. U protivnom, danom stupanja na snagu zakona, nitko neće znati što i kako raditi i biti će to pad sistema koji će trajati mjesecima. Ovo napominjemo jer ne bi bilo prvi put da se doneše (važan) zakon, a da nisu spremni provedbeni pravilnici te se dogodi višetjedni/višemjesečni zastoj s radom.	Primljen o na znanje	Primljeno na znanje.
175	HUAN Hrvatska udružna agencija za naplatu potraživanja	Podnošenje prijedloga za ovrhu, Članak 40.	Stavak 7. (iskustva i prijedlog glede sustavne elektronifikacije); elektronifikacija kao takva je doista izvrsno rješenje i mi ga u potpunosti podržavamo. No samo dobro odrađeno rješenje ovdje može riješiti probleme koje se elektronifikacijom zapravo žele rješiti. Ništa što je polovično odrđeno ne bi smjelo biti prihvatljivo. Dajemo svoje prijedloge poboljšica, a kako smo detaljno upoznati sa ovršnim praksama drugih EU država pošto smo kao agencije, dio Grupa koje djeluju na razini cijele EU, prvenstveno Njemačke te skandinavskih zemalja, a i šire te smo izvršili i dodatna istraživanja: Pravilnikom je potrebno detaljno propisati način pokretanja masovnih ovrha – velik broj ovrhovoditelja šalje	Primljen o na znanje	Primljeno na znanje.

masovne ovršne prijedloge, primjerice 4.000 u jednom danu te je nužno da sustav bude podešen tako da se omogući brzo i jednostavno podnošenje većeg broja ovršnih prijedloga. Nikako nije prihvatljivo ispunjavanje pojedinačnog obrasca za predmet po predmet. Time bi u potpunosti bilo onemogućeno podnošenje većeg broja ovršnih prijedloga istovremeno, a što je potpuno protivno europskoj praksi. Primjerice Slovenski ovršni sustav je upravo prilagođen pokretanju masovnih ovrha tako da se nadamo da je intencija našeg zakonodavca također omogućiti navedeno postupanje.

U nastavku su napomene vezane uz elektronifikaciju i umrežavanje sustava ovrhe temeljem vjerodostojne isprave; Povezivanje javnobilježničke aplikacije sa sustavom javne uprave (MUP, Porezna uprava), i izrada korisničkog sučelja kojeg bi koristili ovrhovoditelji.

Naime, 01.01.2018. uvedena je jedinstvena bilježnička aplikacija koju koriste svi javni bilježnici u RH, a koja podržava elektronifikaciju i umreživanje, odnosno bi istu bilo eventualno potrebno dodatno razviti i omogućiti pristup i sudovima, no temelj je sigurno već postavljen. Ovršni prijedlozi izrađivali bi se po principu šprance – odabir željenog predloška ovršnog prijedloga ovisno o željenom predmetu ovrhe (ovrha na računu, primanjima, općenito na imovini..), importom excel tablice ili drugog oblika dokumenta, sa podacima koji predstavljaju obavezni sadržaj ovršnog prijedloga preko sučelja. Na navedeni način i funkcioniраju aplikacije ovrhovoditelja. Tako da se ovdje radi o istom principu, koji funkcioniра u praksi pa se zapravo radi o sa tehničke strane, već viđenom i provedivom rješenju (primjerice Slovenija). Razlika je ta da bi sustav trebao biti kreiran tako da

podržava veći broj korisnika i podataka od neke lokalne aplikacije pojedinog ovrhovoditelja.

Sustav umrežen sa sustavom državne uprave, automatski bi javljaо eventualne greške u podacima (poljima) kojima je potrebno popuniti ovršni prijedlog, slao povratno točan podatak u istom obliku u kojem je podatak importiran (primjerice excel – preporučljivo je uvesti jedan zadani (unificirani) oblik za import podataka!), kojim bi ovrhovoditelj povratno ponovnim importom, unio ispravne podatke u ovršni prijedlog. Sustav bi trebao biti podešen tako da ovršne prijedloge koji i nadalje sadrže netočne podatke, primjerice – nepostojeći OIB (što se u praksi događa kod osoba koje su odselile u inozemstvo, preminulih osoba itd), ne pušta dalje u provedbu, dakle, ovrhodovitelj bi trebao nadalje istražiti koji je tome uzrok i ovisno o ishodu provjere - takvi ovršni prijedlozi NE ulaze u daljnji postupak. Vjerodostojna isprava bi se također dostavljala u elektronskom obliku, a poveznica ovršnog prijedloga i isprave, bio bi OIB ovršenika, odnosno druga jedinstvena identifikacija predmeta, gdje bi sustav ta dva dokumenta sam upario.

Ovršni prijedlog u elektronskom obliku, dostavio bi se odabranom javnom bilježniku, ovisno o županiji dužnikovog prebivališta. Javni bilježnik koji bi zaprimio takav ovršni prijedlog, automatski bi generirao rješenje o ovrsi, a dodatne provjere ne bi bile potrebne niti od strane suda niti od strane bilježnika pošto je iste prethodno odradio sustav i do grešaka ne može doći.

Faza ovrhe do ove točke, može biti odraćena na ovaj način, u roku 24 sata od početka importa ovršnih prijedloga, ako ne i puno brže.

Ovrhovoditelj bi također, na sučelju mogao jednim klikom preuzeti generirana rješenja o ovrsi – ovaj dio isčitavamo da je zakonom predviđen.

Rokove dostave bi trebali moći kontrolirati i ovrhovoditelji – pošto se cijeli postupak provodi u istom aplikativnom sustavu, ovrhovoditeljima se mora dati tehnička mogućnost da putem aplikacije komuniciraju sa bilježnicima, prate rokove dostave, prate tijek postupka – faze, potiču bilježnike na brži (pravovremeni rad), sami povlače statistike iz sustava i sl.

Prednosti:

Ubrzanje i pojednostavljenje donošenja rješenja o ovrsi:

- Ne opterećuju se niti bilježnici niti sudovi osobnih istraživanjem ispravnosti ovršnih prijedloga, pošto ono što je pristiglo do javnog bilježnika, već jest kroz sustav utvrđeno kao ispravno i podobno za donošenje rješenja o ovrsi.
- Nema potrebe za printom i slanjem papira– ušteda papira, ušteda na poštanskim troškovima (što je ušteda i ovrhovoditelju i u konačnici i ovršeniku), ušteda vremena na dostavi
- Ovršni prijedlozi mogu biti generirani i rješenja donesena i u istom danu, kao i provedena elektronska dostava (preuzimanjem) vjerovniku
- Pošto se radi o tehničkim rješenjima koja već u praksi postoje i primjenjuju se u pojedinim aplikacijama, radi se dakle o tehnički izvedivom rješenju. Također, Slovenski sustav već godinama aktivno funkcioniра na sličan način, a za uspješno rješenje, zaprimio je nagradu Kristalna vaga Europske komisije i Vijeća Europe.
- Ne opterećuju se pretrpani sudovi niti bilježnici.

Svakako bi, ako se ovdje stremi kreiranju jednog sveobuhvatnog rješenja koje bi dobro funkcionišalo dulji niz godina, a i

			bilo bi u skladu sa EU praksom, dapaće bi mnogim zemljama bilo i primjer, a tehnički je potpuno izvedivo, trebalo uvesti svaku moguću automatizaciju, odnosno napraviti jedan potpuno kvalitetan i dugoročno održiv sustav.		
176	CROATIA osiguranje d.d.	Podnošenje prijedloga za ovrhu, Članak 40.	Čl. 40. st. 2. Predloženim zakonskim tekstom sud u u prvom redu postaje prijamna pisarnica za ovršne prijedloge koji će nakon zaprimanja biti dodijeljeni u rad javnim bilježnicima, odnosno sud poprima ulogu administratora. Ne propisuju se rokovi u kojem sudovi dostavljaju prijedlog ovrhovoditelju, ostaje pitanje koji je to rok istovremeno-isti dan?	Primljen o na znanje	Prijedlog je primljen na znanje.
177	Rankica Benc	Podnošenje prijedloga za ovrhu, Članak 40.	U čl. 40. stavak 3. ispred točke treba dodati zarez i tekst: "u elektroničkom obliku i to skenirana i potpisana kvalificiranim elektroničkim potpisom podnositelja. Pri tome podnositelj jamči da je skenirana isprava vjerna ispravi na papiru, pod prijetnjom kaznene odgovornosti kao za lažni iskaz dan pred sudom". U st. 4. naznačiti da se radi o prijedlogu na temelju OVRŠNE isprave.	Primljen o na znanje	Prijedlog primljen na znanje.
178	HRVATSKA JAVNOBILJEŽN IČKA KOMORA	Podnošenje prijedloga za ovrhu, Članak 40.	Uz članak. 40. stavak 2. Nacrta prijedloga zakona: Komora u svakom smislu podržava uvođenje elektroničke ovrhe i svaku daljnju digitalizaciju postupka. Inicijative Komore u tom smjeru seže još od 2013. godine. Komora se cijelo vrijeme zalagala za digitalizaciju postupka po uzoru na mađarski model e-platnog naloga, odnosno elektroničku raspodjelu ovršnih predmeta putem Komore. Smatramo da je to dobro rješenje pa ga ovim putem još jedanput ponavljamo. Javni bilježnici već imaju razvijenu središnju aplikaciju (eNotar) koja je u potpunosti skalabilna i interoperabilna i koja u načelu predstavlja digitalnu arhivu javnih bilježnika. Javni bilježnici tu aplikaciju trenutno koriste u rade na ovršnim predmetima na temelju	Primljen o na znanje	Primljeno na znanje.

		vjerodostojne isprave. Aplikacija je već sada povezana sa evidencijama MUP o prebivalištu i boravištu stranaka, te sustavom OIB-a, te je potrebno dodatno web servisima povezati sa sudovima i FINA-om. Smatramo da je to ekonomičnije i operativnije rješenje koje bi pomoglo bržem ostvarenju projektnih zadataka, budući bi se koristilo znanje koje već postoji, te se sustav ne bi gradio ab ovo. Ako se pak zakonodavac odluči na predloženi konceptiza riječi „javnom bilježniku“ treba dodati riječi „kao sudskom povjereniku“. Na taj način se tek jasno određuje uloga javnih bilježnika u postupku ovrhe na temelju vjerodostojne isprave.	
179	Hrvatska Javnobilježnička komora	<p>Postupanje javnog bilježnika u povodu prijedloga za ovrhu</p> <p>,</p> <p>Članak 41.</p>	<p>Uz članak 41. Nacrta prijedloga zakona:</p> <p>Zakonodavac je čl. 41. st. 3. Nacrta prijedloga zakona predviđao dodatnu radnju u postupku ovrhe na temelju vjerodostojne isprave i to vidu zaklučka kojim se poziva ovršenik da u roku od 15 dana ispuní svoju obvezu prema ovrhovoditelju ili da se u tom roku očituje osporava li i u kojem dijelu ovrhovoditeljevu tražbinu. Načelno smatramo da će se tom radnjom produžiti trajanje samog postupka, te se takvim prijedlogom dodatno jačaju procesna prava ovršenika na štetu ovrhovoditelja, koji je upravo pokrenuo ovršni postupak radi ostvarenje svoje tražbine, i to iz razloga što ovršenik nije dobrovoljno ispunio svoju obvezu. U javiosli je čest u fokusu upravo ovršenik, te smatramo da država mora brinuti o socijalno ugroženima građanima, te donijeti niz mera kako bi im pomogla. Država je to i učinila prošle godine oprostom duga socijalno ugroženim osobama. Međutim, u javnosti je često zanemaren ovrhovoditelj. Fokus javnosti je uvijek usmjeren na velike ovrhovoditelj, velike kompanije te se građani lako solidariziraju s ovršenicima. Međutim ovrhovoditelji su i mali</p>

poduzetnici, obrtnici, start up-ovi koji si ne mogu dopustiti da ne naplate svoja opravdana potraživanja u jednom brzom i efikasnom postupku. Takva klima stvara nelikvidnost, nije poticajna za investicije, a takvi ovrhovoditelji vrlo brzo postaju i sami ovršenici ili u najgorem slučaju napuštaju zemlju. To su sustavne stvari na koje predlagatelj, smatramo, treba obratiti pažnju. Ovršni postupci na temelju vjerodostojne isprave danas se rješavaju u roku od 30-90 dana. Svako produljenje postupka stvara jedan neučinkovit sustav koji prvenstveno ide na štetu samih ovršenika jer nije isto traje li određeni postupak 60 dana ili par godina. Egzaktno se može izračunati koliko više zateznih kamata ovršenih mora platiti na osnovnu glavnici u takvim slučajevima. I te se kalkulacije moraju uzeti u obzir. Da ne govorimo što to u načelu znači za pravni sustav i društvo u cjelini.

Problematično je i s radnjom zaključka što omogućava ovršeniku da skrije sredstva koja se mogu ovršiti, odnosno dobar je alat za zloupotrebe postupka, posebice iz razloga što u samom prijedlogu zakona nije propisana procedura postupanja javnog bilježnika nakon donošenja zaključka. Tako nije jasno tko obaveštava javnog bilježnika da li je ovršenik postupio po zaključku i u kojem roku. Nastavno na sam predloženi tekst nacrta zakona ističemo i sljedeće konkretnе primjedbe i prijedloge na zakonski tekst: Kroz sve odredbe o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave nije jasno i dosljedno propisano kada javni bilježnik kao povjerenik suda donosi odluku, kada nacrt te stoga proizlazi da je predviđena višekratna komunikacija sa sudom, elektronička kroz e-spis, što će još dodatno usporiti već prijedlogom usporen postupak ovrhe na temelju vjerodostojne isprave.

		<p>Predlaže se da do donošenja nacrta rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave sva rješenja i odluke javni bilježnik potpisuje kao povjerenik suda naprednim elektroničkim potpisom.</p> <p>To bi osiguralo da u cijelom postupku javni bilježnik samo jednom spis dostavlja sudu. Također bi trebalo razmisliti da li i u slučaju dostave zaključka (ako bi predlagatelj ostao kod prijedloga uvođenje te dodatne radnje), kojim se želi obavijestiti ovršenika o podnesenom prijedlogu je nužno to raditi prema pravilima iz čl. 16. Nacrta o osobnoj dostavi ili bi se taj postupak mogao skratiti, pa tako značajno skratiti i vrijeme trajanja postupka.</p>		
180	Rankica Benc	<p>Postupanje javnog bilježnika u povodu prijedloga za ovru</p> <p>, Članak 41.</p>	Izrijekom propisati komunikaciju javnog bilježnika s ovrhovoditeljem e-putem.	<p>Primljen o na znanje</p> <p>Prijedlog primljen na znanje.</p>
181	HRVATSKA UDRUGA ZA ZAŠTITU POTROŠAČA - HUZP	<p>Postupanje javnog bilježnika u povodu prijedloga za ovru</p> <p>, Članak 41.</p>	<p>Kada javni bilježnik provjerava zakonitost pokretanja postupka svakako bi trebalo uzeti u obzir da provjeri radi li se o zastarjelom potraživanju što je često puta slučaj, na što dužnik uslijed neznanja ne obraća pozornost i plaća ono što je u zastari.</p> <p>Zašto štititi vjerovnika kada je imao mogućnost posebno u eri korištenja računala da pokrene ovršni postupak na vrijeme.</p>	<p>Primljen o na znanje</p> <p>Prijedlog primljen na znanje. Sud na prigovor zastare pazi po prigovoru stranke.</p>
182	CROATIA osiguranje d.d.	<p>Postupanje javnog bilježnika u povodu prijedloga za ovru</p> <p>, Članak 41.</p>	<p>Čl. 41. i Čl. 42.</p> <p>Iz navedenog proizlazi da je u biti javni bilježnik tijelo koje stvarno odlučuje o ovršnom prijedlogu, ispituje osnovanost i donosi rješenje o ovrsi, a nadležni sud takvo unaprijed napisano rješenje samo potpisuje.</p> <p>Ne propisuju se rokovi u kojem jb donosi zaključak kojim poziva ovrhovoditelja da dopuni prijedlog za ovru.</p> <p>Nema rokova za postupanje jb povodom zaprimljenog prijedloga, time se ne postiže žurnost ovršnog postupka na temelju vjerodostojne isprave, a</p>	<p>Primljen o na znanje</p> <p>Prijedlog primljen na znanje.</p>

		<p>posao donošenja rješenja o ovrsi se duplicira, pa ostaje mogućnost da postupak traje duže, nego sada, a čime se ne postiže hitnost postupanja što je jedno od temeljnih načela ovršnog postupka.</p> <p>Pozivanja ovršenika da podmiri dugovanje prije donošenja rješenja o ovrsi, može se postići uvođenjem obveze slanja opomena prije pokretanja ovršnog postupka, a ne kako to predviđa čl. 41. u st. 3. Ujedno, već je prije par godina vjerovnicima propisana obveza isticanja upozorenja na računima koji dostavljaju korisnicima svojih usluga. Upitna je svrha konstantnog opominjanja korisnika/dužnika da je dužan.</p>			
183	Bojan Grahek	<p>Postupanje javnog bilježnika u povodu prijedloga za ovruh ,</p> <p>Članak 41.</p>	<p>Predloženi način izdavanja rješenje o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave nije smislen, ekonomičan niti je dovoljno promišljen.</p> <p>Prvo sud elektroničkim putem zaprima prijedlog za ovruh. Takav elektronički obrazac već ima sve potrebno za odlučivanje o njemu. Molim vidjeti kako je to riješeno s europskim platnim nalogom. Obrazac Vas vodi kroz sve nužne stavke i odmah ukazuje na nepravilne unose. Za veće ovrhovoditelje trebalo bi uvesti mogućnost tabličnog unosa podataka. Dodatno, sustav bi mogao biti povezan s drugim bazama podataka i npr. na temelju OIB-a sam upisivati osobne podatke kako bi se izbjegle greške (poveznica sa sudskim registrom i bazama podataka MUP-a). Na taj način bi se izbjegli postupci protiv mrtvih osoba, problemi zbog netočnih adresa za dostavu i sl.</p> <p>Jednom kad se unesu podaci o platnom nalogu, računalni sustav može na temelju istih sačiniti nacrt rješenja o ovrsi. Do sad su ovrhovoditelji to sami radili i rješenja o ovrsi su se izdavala stavljanjem tipizirane potvrde na tekst prijedloga kojeg je sačinio ovrhovoditelj.</p>	Primljen o na znanje	Prijedlog primljen na znanje.

Ne vidim potrebu da javni bilježnik (st. 1.) poziva ovrhovoditelj da nešto dopuni kad sustav može biti takav da ne dozvoljava podnošenje prijedloga koji nije potpun. Trebalо bi ostaviti mogućnost fizičkog podnošenja prijedloga za ovru u situacijama kad zbog neke okolnosti sustav ne dozvoljava podnošenje prijedloga (npr. kako je to regulirano u situaciji kad FINA odbije provesti izravnу naplatu - uz potvrdu FINA-e ovrhovoditelj može podnijeti prijedlog sudu).

Zakon predlaže (st. 2.) da nakon što se sastavi takav potpun prijedlog bilježnik zatim ocjenjuje i da li је dopušten i osnovan. Ponovno nepotrebno. Rizik dopuštenosti i osnovanosti treba biti na strankama jer je pravo ovršenika da prigovori neosnovanom i nedopuštenom rješenju o ovrsi i naplati svoj trošak od ovrhovoditelja ako je osnovano prigovorio. Još je gore rješenje da bilježnik sastavlja nacrt sudske odluke kojorn se odbija ili odbacuje rješenje i dostavlja ga суду na odlučivanje. Osnovno načelo samostalnosti i neovisnosti rada суда traži da суд sam donosi odluke (nacrte sudske odluke eventualno pripremaju sudske savjetnici), a ne da to rade osobe izvan суда. Osim toga, ako se nacrt odluke dostavlja суду na odlučivanje, то znači da opet суд mora pregledati da li јe takva odluka osnovana, čime se nepotrebno dva puta radi isti posao.

St. 3. i .4. dodatno komplićira komplićiranu proceduru. Nakon podnošenja prijedloga na obrascu javni bilježnik pro zaključkom (?) poziva ovršenika da se očituje da li osporava tražbinu. Čemu ovaj dodatni korak - koji samo izaziva dodatne probleme s dostavom i dodatne troškove, a sve to nema nikakve svrhe jer ovršenik i ako se ne očituje može

			naknadno izjaviti prigovor (tj. po novom - žalbu) protiv rješenja o ovrsi. Sve informacije iz st.4. mogu biti ugrađene u obrascu prijedloga, odnosno u tekstu konačnog rješenja.		
184	Ured pučke pravobraniteljice	Postupanje javnog bilježnika u povodu prijedloga za ovru , Članak 41.	Uz članak 41. Nacrta prijedloga zakona: U stavku 3. je potrebno izričito navesti da rok od 15 dana, u kojem je ovršenik pozvan ispuniti svoju obvezu prema ovrhovoditelju, odnosno očitovati se osporava li i u kojem dijelu njegovu tražbinu, teče od dana primitka zaključka. Također, predlažemo propisati krajnje rokove u kojima je javni bilježnik dužan postupati u povodu prijedloga za ovru, odnosno u kojima je dužan izraditi i otpremiti zaključke iz stavka 1. i 3. te dostaviti sudu nacrt rješenja iz stavka 2. ovog članka.	Prihvaćen	Prihvaća se.
185	HUAN Hrvatska udruga agencija za naplatu potraživanja	Postupanje javnog bilježnika u povodu prijedloga za ovru , Članak 41.	U cijelom članku generano, nedostaju rokovi za odradu radnji u postupku zbog čega se stvara velika pravna nesigurnost. Stavak 1.; Potrebno je propisati u kojem roku će sud donijeti zaključak. Bez utvrđenja roka, doći će do odugovlačenja postupka unedogled i dodatno se produbljuje pravna nesigurnost. Rokovi, s obzirom da se radi o ovršnom postupku, moraju biti vrlo kratki („odmah“, „bez odlaganja“ ili najviše „u roku 3 radna dana“). Stavak 2.; Potrebno je propisati u kojem roku će bilježnik izraditi nacrt rješenja o ovrsi. Stavak 3.; Potrebno je propisati u kojem roku će bilježnik donijeti zaključak. Bez utvrđenja roka, doći će do odugovlačenja postupka unedogled i dodatno se produbljuje pravna nesigurnost. Rokovi, s obzirom da se radi o ovršnom postupku, moraju biti vrlo kratki („odmah“, „bez odlaganja“ ili najviše „u roku 3 radna dana“).	Prihvaćen	Prihvaća se.
186	Miranda Marušić	Postupanje javnog bilježnika u povodu prijedloga za ovru	Jasno je da su ove zakonske odredbe pisane radi odluka Europskog suda , ali smatram	Primljen o na znanje	Prijedlog primljen na znanje.

		<p>Članak 41.</p> <p>pogrešnim angažiranje i bilježnika i suda radi donošenja rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave . U pravilu radi se o jednostavnim predmetima za koje su do sada bili zaduženi bilježnici , a odjednom je potrebno uz njih angažirati i sud. Dok rješenje o ovrsi na temelju ovršne isprave donosi sud , za vjerodostojnu ispravu potrebna mu je pomoć ili pravno znanje bilježnika. Zakonsko rješenje je promašeno</p> <p>Isto kao i slanje zaključka iz čl. 41 st. 3 ovršeniku primjerice da plati račun za uslugu upotrebe struje ili vode . Kao da on sam nije svjestan svog duga , već ga treba (a na svakom računu što u današnje vrijeme primite piše :vaša dugovanja na dan taj i taj iznose) i ponovno podsjetiti . Ovrha na temelju vjerodostojne isprave provodi se po pravomoćnosti rješenja o ovrsi pa ovršenik , a ako smatra da ovršni prijedlog nije osnovan , može izjaviti žalbu i navode dokazivati u parnici . Ili po primitku rješenja o ovrsi podmiriti svoje dugovanje .</p>		
187	HRVATSKA ODVJETNIČKA KOMORA	<p>Postupanje javnog bilježnika u povodu prijedloga za ovrhu</p> <p>Članak 41.</p>	<p>1. Osvrt na odredbe prijedloga nacrtu novog Ovršnog zakona u smislu zadovoljavanja uvjeta iz Uredbe (EZ) br. 805/2004 i Uredbe (EU) br. 1215/2012</p> <p>Predlagatelj Zakona navodi da se "predloženim zakonodavnim rješenjem ovršni postupak na temelju vjerodostojne isprave stavlja pod nadzor suda (sudska kontrola)" te da stoga "sve će odluke suda biti donešene u kontradiktornom postupku (odnosi se i na odluke u čijem donošenju sudjeluju javni bilježnici kao pomoćnici suda) te će biti provedive u državama članicama Europske unije." čime da se rješava problem provođenja rješenja o ovrsi u državama članicama EU.</p> <p>Predlagatelj zakona želi vratiti ovršni postupak na temelju vjerodostojne isprave u nadležnost suda i to samo kako bi tom postupku dao element</p>	<p>Primljen o na znanje</p> <p>Prijedlog primljen na znanje.</p>

kontradiktornosti s jedinim ciljem da bi rješenje o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave zadovoljavačko pretpostavke za izdavanje europskog ovršnog naslova, sukladno utvrđenjima suda Europske unije u presudama predmeta broj C-551/15 i C-484/15, a uzimajući u obzir Uredbe (EZ) br. 805/2004 i Uredbe (EU) br. 1215/2012. Predloženim izmjenama neće se postići željeni učinak niti je predloženi koncept izmjena ovršnog postupka svršishodan i opravdan.

Presuda suda EU u predmetu C-551/15 jasno i nedvosmisleno utvrđuje da javni bilježnici u Hrvatskoj, kada postupaju u okviru ovlasti koje su im povjerenе nacionalnim pravom u ovršnim postupcima na temelju vjerodostojne isprave, nisu obuhvaćeni pojmom „sud“ u smislu te uredbe.

Osim toga, Uredba br. 1215/2012 odnosi se na izvršavanje i postupanje sa sudskim odlukama sudova određene države članice kao da su donesene u državi članici u kojoj se traži izvršenje.

U tom smislu i presuda suda EU u predmetu C-484/15 utvrđuje da budući da se rješenje o ovrsi koje u Hrvatskoj donosi javni bilježnik na temelju „vjerodostojne isprave“ ne može smatrati sudskom odlukom jer to nacionalno tijelo nema svojstvo suda, pa se ne može ni smatrati da se to rješenje izdaje u okviru sudskog postupka...to se za rješenje o ovrsi koje u Hrvatskoj donosi javni bilježnik na temelju „vjerodostojne isprave“, a protiv kojeg nije bilo prigovora, ne može izdati potvrda o europskom ovršnom naslovu sukladno Uredbi br. 805/2004.

Dakle, obje odluke suda pozivajući se na pravo EU konstatiraju da su javni bilježnici u Hrvatskoj dio javnobilježničke službe koja je odvojena od sustava sudova, čak i kada postupaju kao javna tijela odnosno povjerenici suda, a da se Uredbe primjenjuju isključivo

na sudske postupke i sudske odluke donesene u sudskom postupku.

Prijedlogom Zakona predviđa se da pretežni dio radnji u ovršnom postupku na temelju vjerodostojne obavlja i dalje javni bilježnik, a ne sud.

To samo po sebi oduzima takvom postupku svojstvo sudskog postupka u kojem se donosi sudska odluka, pa je očito kako su predviđene intervencije u ovršni postupak na temelju vjerodostojne isprave promašene.

Osim toga javni bilježnik obavlja čak i onu najvažniju radnju koja predstavlja realizaciju - ostvarenja načela kontradiktornosti kao najvažnije značajke sudskog postupka, a to je donošenje zaključka kojim se ovršenik obavještava o podnesenom prijedlogu za ovrhu protiv njega i poziva ga se na očitovanje. Nadalje i samo očitovanje ovršenika upućuje se prema javnom bilježniku a ne prema суду.

Osim navedene radnje, u nadležnosti Javnog bilježnika je i:

- ocjena da li je ovršni prijedlog potpun, dopušten i osnovan;
- izrada nacrta rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave i dostava istog ovršnom суду;
- vršenje dostave rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave;
- izdavanje potvrde da je rješenje o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave steklo svojstvo pravomoćnosti i ovršnosti te dostava istog putem суда na provedbu.

Stoga se, ovršni postupak na temelju vjerodostojne isprave kako ga predviđa prijedlog novog Zakona ne može smatrati sudskim postupkom u smislu navedenih Uredbi pa se niti odluka donesena u takvom postupku ne može smatrati sudskom odlukom jer najveći dio radnji (i one najvažnije) vrši Javni bilježnik, stoga su predložene novine u tom postupku posve bespredmetne.

Svaki ovršenik bi ovakvu

argumentaciju mogao uspješno koristiti kao obranu u postupku izdavanja europskog ovršnog naslova koji bi bio pokrenut protiv njega.

Sve i da bi se moglo smatrati da predloženo uređenje ovre zadovoljava zahtjeve iz cit. Uredbi za izdavanje europskog ovršnog naslova, što ovdje nije slučaj, predloženi koncept da rješenje o ovrsi donosi sud po nacrtu javnog bilježnika samo da bi se zadovoljio uvjet da su takve isprave podobne za izdavanje europskog ovršnog naslova, potpuno je nesvrishodan, nepotreban i neopravdan, što proizlazi kako iz statističkih podataka tako i iz postojeće regulative.

Prvo, od dosadašnjih cca 700.000 rješenja o ovrsi godišnje svega cca 500 rješenja odnosi na tražbine koje bi trebalo naplaćivati izvan RH.

Dakle, za potrebe nekoliko stotina slučajeva godišnje, predlagatelj zakona predlaže vraćanje ovraha na temelju vjerodostojne isprave na sudove gdje će se sudovi "zagušiti" sa stotinama tisuća novih predmeta svake godine pa je izvjesno da će za samo nekoliko godina primjene ovakvog postupka na sudovima biti stotine tisuća neriješenih predmeta.

Ukoliko uopće postoji realna potreba da zakonodavac intervenira u rješavanje ovog pitanja, tada je to potrebno riješiti na neki drugi jednostavniji, efikasniji i jeftiniji način.

Drugo, gledano s regulatorne strane, mogućnost da tuzemna odlukakoje se donose na temelju vjerodostojne isprave, bude ovršiva u drugim zemljama EU u smislu cit. Uredbi već je omogućena odredbama Zakona o parničnom postupku kojima se uređuje izdavanje platnog naloga.

Stoga već postoji mogućnost da svaki vjerovnik odgovarajućom primjenom odredbi Zakona o parničnom postupku vezano za izdavanje platnog naloga na temelju vjerodostojne isprave

pred sudom umjesto donošenjem rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave pred javnim bilježnikom može ishoditi sudska odluka ovršivu u drugim zemljama EU. Kada tužitelj zahtjeva određivanje platnog naloga od suda, mora navesti razlog zašto zahtjeva određivanje platnog naloga umjesto donošenje rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave. Međutim Zakon o parničnom postupku nadalje u čl. 446.st.3. ZPP-a propisuje da se smatra da pravni interes postoji ako je tužnik osoba u inozemstvu.Stoga u ovom zakonu, predloženi koncept u tri koraka (sud, javni bilježnik, sud) sasvim sigurno nije jednostavniji i brži postupak kako ga proklamira predlagatelj zakona, niti ispunjava uvjete iz Uredbe (EZ) br. 805/2004 i Uredbe (EU) br. 1215/2012 a nije niti potreban jer odgovarajuće rješenje već postoji u Zakonu o parničnom postupku.

2. Nejasna uloga javnog bilježnika

Ovim člankom daje se nova samostalna ovlast javnom bilježniku uz donošenje odluke o osnovanosti i dopuštenosti prijedloga samo prema ovršeniku i to u formi zaključka, što je neadekvatno rješenje za svrhu koja se htjela postići, a to je opomena ovršeniku. Sadašnji propisi već uvjetuju opomenu ovršeniku , a uključivanje javnih bilježnika kroz novi dodatni postupak nužno će poskupiti i usporiti proceduru.

Smatramo potrebnim novim Ovršnim zakonom urediti svojstvo javnog bilježnika u postupku ovrhe temeljem vjerodostojne isprave transparentno i nedvojbeno na jedan od tri moguća načina, sukladno Zakonu o javnom bilježništvu (dalje ZJB) i to: kao povjerenik suda ili kao javni bilježnik ili kao zastupnik stranke.

Ako bi bilježnik nastupao kao povjerenik suda, dakle ne više u svoje ime kao do sada, tada on

sukladno ZJB mora i svoje naknade ostvarivati putem tijela koje ga je imenovalo, a ne neposredno od stranke i takvo svojstvo treba biti ovim zakonom biti uređeno.

Ako bi bilježnik nastupao formalno kao javni bilježnik nije jasno u kojem cilju se radi promjena sadašnjeg uređenja. Javni bilježnik svakako ne bi mogao nastupao kao zastupnik stranke, npr. ovrhovoditelja u dijelu ispunjavanja/sastavljanja prijedloga za ovrhu.

Javni bilježnik ovlašten je zastupati stranke u nespornim stvarima pred sudovima i drugim javnim tijelima ako su te stvari u neposrednoj vezi s kojom njegovom ispravom, a što u konkretnom slučaju nije riječ. Naime, postupak pred javnim bilježnikom pokrenut povodom prijedloga za ovrhu nije nužno nespora stvar između stranaka, a niti je riječ „o stvarima koje su u neposrednoj vezi sa kojom njegovom ispravom.“ U suprotnom, ako bi se ovaj postupak gramatički tumačio kao nespora stvar do osporavanja ovršenika, uloga bilježnika kao zastupnika stranke može biti nadalje tumačena da je on ovlašteni zastupnik i za sastavljanje tužbe i podnošenje суду kao zastupnik stranke, jer niti postupak po tužbi nije „sporna stvar“ dok se tužba ne ospori, što držimo nepravilnim shvaćanjem instituta „sporna stvar“ u smislu zastupanja javnog bilježnika.

3. Povećanje broja radnji i dodatna složenost aktivnosti pred javnim bilježnikom
Prijedlog zakona značajno usložnjava i povećava broj radnji koji javni bilježnik poduzima prilikom postupanja temeljem prijedloga za ovrhu.

a) Radnje bilježnika prema postojećem zakonu:
- Kada zaprili ovršni prijedlog javni bilježnik mora ispitati dopuštenost, urednost i osnovanost prijedloga.
- Ako prijedlog nije uredan, osnovan ili dopušten proslijedit

- će spis суду ради доношења одлуке
- Ако оцјени да је приједлог уредан, допуšтен и основан, донијет ће рješење о оврси и отпремити га strankama најкасније у roku od 30 дана од запримања
 - Ако након доношења рjeшења о оврси оврховодитељ повуће оврши приједлог у цijelosti или дјелomično, јб ће донијети рjeшење о обустави поступка
 - Јавни биљеžник ће обуставити оврху и ако утврди да је овршеник умро прије покretanja поступка или да је првна особа prestala постојати
 - Јавни биљеžник uvijek доставља спис суду ради доношења одлуке у поводу приговора овршеника
 - Јавни биљеžник на заhtjev оврховодитеља ставља потврду правомоћности и овршности на рjeшење о оврси.
- b) Radnje bilježnika po novom uređenju:
- заприма оврши приједлог од суда и испитује допушеност, потпуност и основаност приједлога
 - ако nije потпун враћа га оврховодитељу uz zaključak којим га poziva na dopunu u roku od 15 dana
 - ако nije допушен или основан враћа га оврховодитељу uz zaključak да у roku od 15 dana повуће приједлог за оврху –donosi nacrt rješenja којим се приједлог odbacuje односно odbija ili поступак обуставља и доставља el. putem суду на одлуčivanje
 - ако оцјени да је допушен, потпун и основан-donosi zaključak којим pozива овршеника да у roku od 15 dana испуни svoju обvezu ili да се очituje osporava li i u kojem dijelu tražbinu:
 - zaključak javног биљеžника мора садрžavati:
 - upozorenje овршенiku да ће суд против njega izdati roo (po unaprijed predloženom nacrtu јб-a) ако у zakonskom roku ne поступи по zaključku,
 - uputu овршенiku да против rješenja о оврси има право izjaviti

žalbu

- uputu ovršeniku da spor s ovrhovoditeljem pokupa riješiti izvansudskim putem
- uputu ovršeniku (fizičku osobu) na besplatnu pravnu pomoć
- ako ovršenik ne ospori prijedlog za ovru bilježnik izrađuje nacrt rješenja o ovrsi i dostavlja ga el. putem sudu
- ako ovršenik ospori prijedlog za ovru javni bilježnik će spis dostaviti sudu za odlučivanje o sporu između stranaka
- ako ovršenik prizna postojanje tražbine ili dijela tražbine, a ospori ovršni zahtjev iz prijedloga za ovru, bilježnik će izraditi nacrt rješenja o ovrsi i dostaviti ga el. putem sudu
- dostava rješenja o ovrsi strankama - još uvijek upitno u čijoj je nadležnosti
- izdaje klazulu pravomoćnosti i ovršnosti te rješenje putem suda dostavlja na provedbu FINA-i Ovakav novo predloženi postupak nije i ne može biti brži, efikasniji i jeftiniji kako ga proklamira predlagatelj zakona.

4..Problem zastare

Općenito, rješenje u kojem su angažirana dva tijela u izvanparničnoj stvari, protivno je općim načelima Ovršnog zakona i samoga postupka. Ne samo da će se postupak usporiti do granica apsurga, već je evidentno da će se bitno povećani rad svih sudionika postupka plaćati neusporedivo manje. U cijelom tom postupku najbolje će proći oni koji su krivi za njegovo pokretanje jer je „kazna“ za neplaćanje dugovanja nesrazmjerno mala u odnosu na stvarni trošak pokretanja ovršnog mehanizma. Osim navedenog, postoji ozbiljna opasnost od nastupa zastare ukoliko prijedlog iz nekog razloga bude odbačen, a to ne bude učinjeno u razumnom roku koji bi ostavio prostora ovrhovoditelju da pokrene novi postupak (ovo posebno u slučajevima 1-godišnjeg zastarnog roka).

5. Prijedlog novog ovršnog zakona ne nudi brži sustav

ovršnih postupaka, već upravo suprotno, takav prijedlog rezultirati će sporijim i neefikasnim sustavom ovrhe; Uvođenje uloge Javnih bilježnika kao pomoćnog tijela u postupku u tri koraka, te "dvostrukе kontrole" osnovanosti prijedloga za ovrhu dovesti će do toga da će vjerovniku umjesto 30 dana, koliko mu otprilike sada treba da ishodi pravomoćno rješenje o ovrsi kod Javnog bilježnika, prema prijedlogu novog zakona biti potrebno minimalno 6 mjeseci, što se može produžiti za dalnjih 6 mjeseci (dakle 6 mjeseci + 6 mjeseci). Ovo sve pod pretpostavkom da brzina i kvaliteta rada sudaca u kombinaciji sa svim javnim bilježnicima (i onim koji do sada nisu sudjelovali u većem broju ovršnih postupaka vođnih na temelju vjerodostojnih isprava), bude iznimna.

Svaki i najmanji zastoj u radu sudova i/ili javnih bilježnika neminovno će dovesti do značajnih zaostataka u rješavanju predmeta na sudovima, pa će se RH ubzo s brojem neriješenih predmeta dovesti u istu situaciju koja je bila prije izmjena zakona 2005/2006.g. kada su uvedeni javni bilježnici kao povjerenici sudova.

Naime, sudovi još uvijek rješavaju zaostale predmete starije od 2005/2006 godine (preostalo ih je cca 15-16.000), Nadalje, radi se o godišnje preko 700.000 novih ovršnih postupaka temeljem vjerodostojne isprave koji su do sada bili u nadležnosti javnih bilježnika a koji će sada svi biti sudske postupci. Poznato je da otprilike 3-5 posto ovršnih postupaka koje provode javni bilježnici završe povodom prigovora na sudu. Stoga umjesto 21.000-35.000 novih predmeta godišnje koji dolaze na sud, po prijedlogu novog Ovršnog zakona svake će godine dolaziti na sud novih 700.000 predmeta.

I u idealnom scenaruju, ukoliko bi sudovi i javni bilježnici radili

izuzetno brzo i kvalitetno, samo produljenjem postupka predviđeno novim prijedlogom zakona neminovno će dovesti do zastoja, opterećenja sudova i u konačnici velikom broju neriješenih predmeta, jer je sam postupak produžen za cca 6-12 mjeseci. Za pretpostaviti je da će broj neriješenih predmeta porasti već prve godine za najmanje 350.000 predmeta jer niti jedan ovršni postupak pokrenuti nakon lipnja, neće biti zbog komplikiranog i dugotrajnog postupka moći biti riješen iste godine.

Opravdana je bojazan da će broj neriješenih predmeta rasti iz godine u godinu progresivno, jer kada dođe do prvog zastoja u rješavanju predmeta, neminovno će se broj neriješenih predmeta multiplicirati, što će nas u konačnici vrlo brzo dovesti na, a i prestići, brojke koje su bile prije 2005/2006.

6. Prijedlog novog ovršnog zakona ne nudi jeftiniji sustav ovrhe, već upravo suprotno, s obzirom na očekivano usporavanje i produljenje trajanja samog postupka, jasno je kako će isto neminovno dovesti do poskupljenja postupka; Navedeno će se prije svega manifestirati u značajnom rastu iznosa duga na ime zateznih kamata koje terete ovršenika jer će kamate teći čitavo vrijeme dok se postupak nepotrebno odgovlači i dok se produljuje njegovo trajanje u odnosu na sadašnje uređenje postupka. Time će ovršni postupak postati skuplji za ovršenika.

Ovršni postupak je već i sada postao skuplji za ovrhovoditelja a moguće i za ovršenika i to zbog Zakona o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima prema kojemu se prestaju izvršavati osnove evidentirane na FINI po kojima nema uplata duže od tri godine. Naime, vjerovnici su prisiljeni predujmljivati FINI naknadu kako bi se spomenute osnove vratile u redoslijed naplate, i to za sve osnove, pa tako i one koje neće nikada

naplatiti, a one koje će uspijeti naplatiti trošak će pasti na teret ovršenika.

Osim toga, neminovno je da postupak kako ga predviđa novi prijedlog zakona iziskuje dodatne značajne troškove za opremu i zaposlenike na sudovima (materijalno financijska ulaganja) da bi isti uopće bili u mogućnosti održivati procese koje im zakon nameće.

7. Zaključno u odnosu na ovrhu na temelju vjerodostojne isprave Smatramo da je jedino prihvatljivo rješenje ono koje omogućava izdavanje rješenja o ovrsi od strane jednog tijela nakon primitka prijedloga za ovrhu, neovisno je li to javni bilježnik kao sada ili sud kako je to bilo ranije uređeno ovim zakonom.

Predloženim rješenjem dolaze u nepovoljniji položaj sve strane/osobe koje provode ovrhu i to;

Ovršenici – jer ih se na nejasan način dovodi u situaciju da se dva puta procesno očituju o svojim pravima pri čemu nije jasno jeli prvo očitovanje pravnih lijek, radi čega prosječan vjerovnik ne može razlikovati faze postupka i pouzdano koristiti svoja prava što povećava rizike gubitka prava i prolongiranja postupka uz kamatu, nije jasno nadalje kako će prosječni ovršenik ostvarivati pravo na uvid u postupak i dokumentaciju u predmetu dok će se ista nalaziti malo na sudu a malo kod javnog bilježnika, hoće li se uvid obavljati elektronski iako je poznato da većina građana nije elektronski pismena do te mjere da može na taj način ostvarivati svoja prava pred sudom i javnim bilježnikom. Nacrt zakona kao da je zamišljen da maksimalno oteža praćenje tijeka postupka.

Ovrhovoditelji – jer će biti izloženi vođenju postupka kod dva tijela što će utjecati na brzinu i efikasnost i trošak provedbe, a čime će se izgubiti efekti digitalizacije i ciljevi koji su

		ovim zakonom predviđeni Javni bilježnici - jer im se ne daje ovlast donošenja rješenja o ovrsi u svoje ime, ali im se dodjeljuje autonomija kroz procesno nejasnu ovlast donošenja zaključka koji bi trebao imati značaj opomene prema ovršeniku, te ih se načelno koristi kao dostavnu službu u ime suda uz nejasne ovlasti u odnosu na stranke, Sud – jer bi bio prinuđen značajno proširiti svoje kapacitete radi provedbe više faza postupka što nije predviđeno u organizaciji sudova, a sve uz neprihvatljivu ulogu gdje sam ne priprema svoje odluke, nego ovjerava tuđi nacrt odluke, Odvjetnici – koji ne bi bili u mogućnosti adekvatno zastupati interese niti ovršenika niti ovrhovoditelja, jer im se uvjetuje neprimjeren velik broj radnji koje treba poduzeti radi vođenja i daljnje nužne provedbe postupka Fina – ne bi ovime bila rasterećena u provedbi ovrhe, već bi bila izložena većem broju ovrha koja bi se nužno morale podnosići čim ovrhovoditelj zatrazi potvrdu ovršnosti sve uz rizike djelomičnih namirenja tijekom postupka i mogućih reakcija ovršenika i na zaključak od strane javnog bilježnika i na kasnije rješenje o ovrsi od strane suda.			
188	DANIJEL LUČIĆ	Postupanje javnog bilježnika u povodu prijedloga za ovru , Članak 41.	Uz članak 41. st. 1. - nepotrebno formaliziranje komunikacije s ovrhovoditeljem koja se može riješiti elektroničkom poštom, odnosno telefonskim pozivom. Uz članak 41. st. 2. - zašto sud mora ponovno odlučiti o nečemu o čemu je već javni bilježnik donio odluku. Dva tijela će raditi jedan posao, što me nikako ne uvjerava da će se to obaviti brzo i efikasno. Uz članak 41 st. 3. - zaključak koji nema nikakvu pravnu snagu osim da ovršenik bude pozvan na plaćanje?	Primljen o na znanje	Prijedlog primljen na znanje.
189	Daria Stipčević	Postupanje javnog bilježnika u povodu	u čl. 41. Nacrtu, iza postojećeg st. 4., dodaje se novi st. 5., koji	Primljen o na	Prijedlog primljen na

		<p>prijedloga za ovrhu glasi:</p> <p>„(5.) Javni bilježnik će donijeti i otpremiti zaključke iz ovoga članka najkasnije u roku od 30 dana, računajući od dana zaprimanja prijedloga.“</p> <p>Odredba postoji i u sada važećem OZ (čl. 281. st. 4.), a svrha joj je ubrzavanje postupka.</p> <p>Ukoliko bi ostala predložena odredba, javni bilježnik nije vezan nikakvim rokovima za poduzimanje ikakvih radnji, pa se postupak može bezrazložno i bez ikakve njegove odgovornosti (pa niti za kamate) otezati unedogled. Čak, štoviše, zbog uočenog nesavjesnog i neopravdanog otezanja postupka od strane javnih bilježnika, novelom OZ iz 2014. je propisana njihova obveza da odluku ne samo izrade nego i otpreme u roku od 30 dana od dana zaprimanja prijedloga. Bilo je nemalo slučajeva u praksi da bi javni bilježnik od ovrhovoditelju zaprimio prijedlog za ovrhu, o tome mu izdao potvrdu (čime se prekida zastara), rješenje fizički izradio nakon nekoliko mjeseci (pa makar i s datumom nekoliko dana nakon primitka prijedloga), a otpremio tek nakon godinu ili više dana. Predloženim odredbama se ostavlja mogućnost ovršeniku da zbog njegova nesavjesnog postupanja, od javnog bilježnika može potraživati naknadu štete (zbog naplaćenih kamata).</p>	znanje	znanje.
190 Daria Stipčević	Postupanje javnog bilježnika nakon dostave prijedloga za ovrhu ovršeniku, Članak 42.	<p>u čl. 42. Nacrta, iza postojećeg st. 3., dodaje se novi st. 4., koji glasi:</p> <p>„(4.) Javni bilježnik će spis proslijediti sudu sukladno odredbama ovog članka najkasnije u dalnjem roku od 30 dana.“</p> <p>Odredba postoji i u sada važećem OZ (čl. 281. st. 4.), a svrha joj je ubrzavanje postupka.</p> <p>Ukoliko bi ostala predložena odredba, javni bilježnik nije vezan nikakvim rokovima za poduzimanje ikakvih radnji, pa se postupak može bezrazložno i bez ikakve njegove odgovornosti</p>	Prihvaćen	Prihvata se.

			(pa niti za kamate) otezati unedogled. Predloženim odredbama se ostavlja mogućnost ovršeniku da zbog njegova nesavjesnog postupanja, od javnog bilježnika može potraživati naknadu štete (zbog naplaćenih kamata).		
191	DANIJEL LUČIĆ	Postupanje javnog bilježnika nakon dostave prijedloga za ovru ovršeniku, Članak 42.	<p>Uz članak 42.</p> <p>Postavlja se pitanje što znači "osporavanje prijedloga"? U kojem obliku ovršenik mora osporiti prijedlog, je li dovoljno to učiniti telefonskim putem ili treba poslati nekakav oblik prigovora? Želi li ovršenik uopće ući u sudski spor ili želi to riješiti izvansudski sa ovrhovoditeljem? Ovo bih volio prikazati na sljedeći način:</p> <p>SADAŠNJE UREĐENJE: ovrhovoditelj podnosi prijedlog javnom bilježniku (prva radnja), javni bilježnik donosi rješenje o ovrsi (druga radnja), javni bilježnik šalje rješenje o ovrsi ovršeniku (treća radnja). Dakle od podnošenja prijedloga do dostave poduzele su se tri radnje, koje je obavilo jedno tijelo.</p> <p>PREDLOŽENO UREĐENJE: ovrhovoditelj podnosi prijedlog суду (prva radnja), суд dodijeljuje predmet bilježniku (druga radnja), javni bilježnik donosi zaključak (treća radnja), javni bilježnik dostavlja zaključak (četvrta radnja) javni bilježnik dostavlja nacrt rješenja суду (peta radnja), суд odlučuje o nacrtu (šesta radnja). Dakle, imamo duplo veći broj radnji koju obavljaju dva tijela. Sva priča o ekonomičnosti postupka pada time u vodu, čime će biti opterećen državni proračun, a u konačnici porezni obveznici.</p>	Primljen o na znanje	Prijedlog primljen na znanje.
192	HRVATSKA ODVJETNIČKA KOMORA	Postupanje javnog bilježnika nakon dostave prijedloga za ovru ovršeniku, Članak 42.	Nije prihvatljiv stavak 1. na način da javni bilježnik ukoliko ovršenik „ne ospori prijedlog za ovru“ - izrađuje nacrt rješenja. Na taj način će se evidentno uzrokovati odugovlačenje postupka. Međutim, ovo rješenje je svakako pravno neprovjedivo jer nije jasno kojim pravnim lijekom, kome i sa kojim dalnjim pravima ovršenik izjavljuje svoje	Prihvaćen	Prijedlog je primljen na znanje.

193	HUAN Hrvatska udruga agencija za naplatu potraživanja	<p>Postupanje javnog bilježnika nakon dostave prijedloga za ovrhu ovršeniku, Članak 42.</p>	<p>„osporavanje prijedloga“. Nije nadalje jasno, jesu tada bilježnik nastupa u svoje ime ili u ime suda, kao i možemo li prijedlog smatrati odlukom nadležnog tijela.</p> <p>S druge strane sud ne može biti postavljen u ulogu gdje on postaje tijelo koje ovjerava akte koje sam nije sastavio.</p> <p>Tim više jer ukoliko nema prigovora znači da nema spora oko konkretnе osnove trebalo bi da tada javni bilježnik sukladno svojim ovlastima kao npr. povjerenik suda ima pravo donijeti sam odluku bez da prethodno šalje na odobrenje nacrt odluke sudi.</p> <p>Jednako tako smatramo neprihvatljivim i stavak 3. u slučaju da ovršenik izjavljuje kako priznaje potraživanje iz gore navedenih razloga.</p>	Djelomično prihvaćeno	Prihvata se prijedlog u dijelu kojim se predlaže propisati rokove u stvcima 1. i 2. predmetnog članka.

			<p>kojoj se više ne zna tko je za što odgovoran i gdje je što zapelo – a zapeti će.</p> <p>Stavak 1. i 3.; Potrebno je propisati u kojem roku će bilježnik izraditi nacrt. Bez utvrđenja roka, doći će do odugovlačenja postupka unedogled i dodatno se produbljuje pravna nesigurnost. Rokovi, s obzirom da se radi o ovršnom postupku, moraju biti vrlo kratki („odmah“, „bez odlaganja“ ili najviše „u roku 3 radna dana“).</p>		
194	Ured pučke pravobraniteljice	Postupanje javnog bilježnika nakon dostave prijedloga za ovru ovršeniku, Članak 42.	<p>Uz članak 42. Nacrtu prijedloga zakona:</p> <p>Predlažemo propisati krajnje rokove u kojima je javni bilježnik dužan izraditi i dostaviti sudu nacrt rješenja iz stavaka 1. i 3., odnosno dostaviti spis sudu iz stavka 2. ovoga članka.</p>	Prihvaćen	Prihvaća se.
195	Bojan Grahek	Postupanje javnog bilježnika nakon dostave prijedloga za ovru ovršeniku, Članak 42.	<p>U vezi st. 1. - pravilnom implementacijom računalnog sustava, odnosno prema trenutnom zakonskom rješenju, ne postoji potreba da se izrađuje nacrt rješenja o ovrsi. I do sad se rješenje o ovrsi izdavalо tipiziranim potvrdom pa je nejasno što bi to specifično za svaki prijedlog javni bilježnik trebao izrađivati. Ponovno ukazujem na neprihvatljivost stava da tijelo izvan suda donosi nacrte sudskih odluka (čl. 115. st. 1. i 2. Ustava RH, čl. 2. i čl. 6. Zakona o sudovima). Sam tijek predloženih radnji je neekomičan jer se prijedlog za ovru predaje računalnom sustavu suda koji ga šalje bilježniku da bi ga bilježnik ponovo vratio suda s prijedlogom nacrtu rješenja kojeg je mogao izraditi ovrhovoditelj ili računalni sustav. A to je tek početak komplikacija.</p> <p>U vezi st. 2. - davanje mogućnosti prigovora prije izdavanja rješenja je davanje ovršeniku dvostrukog prava na pravni lijek. Nepotrebno. Ako ovršenik prigovori po primitku zaključka, treba izdati platni nalog i uzeti kao da je izjavljen prigovor protiv istog. Nastaviti postupak kao povodom</p>	Prihvaćen	Prijedlog je primljen na znanje.

			prigovora, a ne uređivanjem prijedloga za ovrhu u tužbu. To bi pak bez jasnijeg uređenja moglo dovesti do toga da ovrhovoditelj uredi (preinaci) svoj zahtjev na temelju podataka iz prigovora, što ne bi mogao u slučaju parnice (nakon što se tuženik upusti u raspravljanje....)		
			Osim toga, što ako ovršenik ne ospori potraživanje, već ga podmiri, ali nitko ne obavijesti javnog bilježnika da je dug podmiren (ne postoji obveza stranka)? Ovo je za ovrhovoditelje vrlo problematično jer u velikim sustavima treba određeno vrijeme da se proknjiže uplate, a dužnik uplati zadnji dan roka. Javni bilježnik protekom roka od 15 dana sačinjava nacrt rješenja o ovrsi i dostavlja ga sudu, ovrhovoditelj ne uspijeva obavijestiti bilježnika da je dug plaćen, izdaje se rješenje o ovrsi i stvara se nepotreban trošak i dolazi do spora jer ovršenik mora izjaviti žalbu. Tko će odgovarati za te dodatne troškove (razlika pristojbe + trošak prigovora). Ovo samo ukazuje da je procedura slanja zaključka samo dodatni trošak i gubitak vremena bez stvarnog učinka.		
196	HRVATSKA JAVNOBILJEŽNIČKA KOMORA	Postupanje javnog bilježnika nakon dostave prijedloga za ovrhu ovršeniku, Članak 42.	Uz članak 42. Nacrtu prijedloga zakona: Ovim člankom je samo djelomično propisano postupanje javnog bilježnika nakon dostave prijedloga za ovrhu ovršeniku. Izostale su odredbe o postupanju javnog bilježnika kada ovršenik nakon primitka zaključka plati tražbinu. Tko javnog bilježnika o tome obavještava, pravne posljedice plaćanja ili neobavještavanja o plaćanju, da li i tko u tom slučaju donosi neku odluku odnosno nacrt odluke?	Prihvaćen	Prihvaća se. Dorađene su odredbe o postupanju javnog bilježnika u slučaju kada ovršenik dobrovoljno plati tražbinu.
197	HRVATSKA JAVNOBILJEŽNIČKA KOMORA	Postupanje suda u povodu odluka javnog bilježnika , Članak 43.	Uz članak 43. stavak 2. Nacrtu prijedloga zakona: Ako bi se i dalje ostalo kod ovako predloženog koncepta podržavamo alternativu jer u smislu ranijih napomena doprinosi efikasnosti postupka.	Prihvaćen	Prihvaća se.

198	Bojan Grahek	Postupanje suda u povodu odluka javnog bilježnika , Članak 43.	<p>U vezi st. 1. - radi se dvostruki posao, prvo je bilježnik utvrdio pretpostavke za odbijanje, odbacivanje ili izdavanje rješenja o ovrsi i izradio nacrte odluka, potom sud ponovo ispituje osnovanost pretpostavki za donošenje odluke koje je netko drugi već preispitao.</p> <p>U vezi st. 2. - treba se odlučiti tko dostavlja rješenja o ovrsi. Zakon je inače najjednostavniju vrstu rješenja o ovrsi najviše zakomplicirao. Prijedlog putuje od ovrhovoditelja do suda, pa od suda do bilježnika, pa bilježnik radi neke dostave, pa opet bilježnik vraća predmet sudu koji provjerava i potpisuje ono što je već napravio bilježnik (dakle, upitan je smisao i opravdanost tih prethodnih radnji) i onda sud opet vraća predmet bilježniku da bi bilježnik dostavio rješenje o ovrsi. Koji je smisao dostave rješenja po bilježniku kad je sud izdao rješenje i kad samo sud može utvrđivati pravomoćnost i ovršnost takvog rješenja (provjera dostavnica), neovisno o tome tko izdaje potvrdu o tome. Koji je smisao vraćanja rješenja o ovrsi bilježniku samo radi dostave? Bilježnici su pravni stručnjaci sa specifičnim javnim ovlastima, a ne poštanske dostavne službe. Bilježnik će povjeriti dostavu poštanskoj službi jednako kako bi to učinio i sud. A u informatiziranom sustavu koji automatski generira pismena i izrađuje omotnice, ne postoji potreba za ovakvim komplikiranjem dostave i prebacivanjem predmeta između bilježnika i suda do te mjere da se neće znati tko što radi i tko je za što odgovoran.</p> <p>St. 3. - opet se sve vraća na to da sud treba odlučiti o prijedlogu za ovru.</p>	Primljen o na znanje	Prijedlog je primljen na znanje.
199	CROATIA osiguranje d.d.	Postupanje suda u povodu odluka javnog bilježnika , Članak 43.	Čl.43.	Primljen o na znanje	Primljeno na znanje. Radi se o subjektivnom stavu. Kontrola rada

		<p>prethodno ispitao i tek nakon toga potvrditi predloženu odluku odnosno potpisati rješenje o ovrsi.</p> <p>Iako opisano zakon predviđa, u praksi je teško zamislivo da će sudovi biti u mogućnosti veliku količinu ovršnih prijedloga ispitivati nakon što je to već učinio jb, nego je vjerojatnije da će se pouzdati u ocijenu jb-a te povrditi predloženu odluku. To pogotovo iz razloga jer sudovi i danas ovršni postupak ne vode kao žuran, nego im za donošenje rješenja o ovrsi na temelju ovršne isprave nerijetko treba i po nekoliko godina. Imajući u vidu da je intencija zakonodavaca između ostalog bila ovršni postupak ubrzati i pojednostaviti, opisanim postupkom teško će se postići takva svrha.</p> <p>Ako pak sudovi ne kontroliraju i ne ispituju, nego samo potpisuju rješenja javnih bilježnika, onda ne možemo govoriti da će rješenje o ovrsi donositi sudovi, nego u tom smislu stvarni donosioci će u pravilu biti javni bilježnici i ne možemo govoriti o neovisnosti sudstva i samostalnosti sudaca prilikom donošenja odluka.</p> <p>Opet nisu propisani rokovi.</p>		sudova je omogućena kroz žalbeni postupak.	
200	Ured pučke pravobraniteljice	Postupanje suda u povodu odluka javnog bilježnika , Članak 43.	<p>Uz članak 43. Nacrta prijedloga zakona:</p> <p>Predlažemo propisati krajnje rokove u kojima je sud dužan postupati.</p>	Prihvaćen	Prihvaća se.
201	HUAN Hrvatska udruga agencija za naplatu potraživanja	Postupanje suda u povodu odluka javnog bilježnika , Članak 43.	<p>Stavak 2.; I ovime je još dodatno zakompliciran ovršni postupak do razine koji nadilazi i najkompleksnije parnice.</p> <p>Potrebno je propisati u kojem roku će sud odraditi ove radnje. Bez utvrđenja roka, doći će do odugovlačenja postupka unedogled i dodatno se produbljuje pravna nesigurnost.</p> <p>Rokovi, s obzirom das se radi o ovršnom postupku, moraju biti vrlo kratki („odmah“, „bez odlaganja“ ili najviše „u roku 3 radna dana“).</p> <p>Stavak 3.; Potrebno je propisati u kojem roku će sud odraditi ove radnje. Bez utvrđenja roka, doći</p>	Primljen o na znanje	Prijedlog je primljen na znanje.

			će do odugovlačenja postupka unedogled i dodatno se produbljuje pravna nesumnjnost. Rokovi, s obzirom da se radi o ovršnom postupku, moraju biti vrlo kratki („odmah“, „bez odlaganja“ ili najviše „u roku 3 radna dana“). Stavak 4.; Potrebno ispraviti na članak 42 stavak 3.		
202	HRVATSKA ODVJETNIČKA KOMORA	Postupanje suda u povodu odluka javnog bilježnika , Članak 43.	Smatramo neprovedivim predloženo u ovom članku. Sudu je potrebno ostaviti na odlučivanje jedino situaciju ukoliko ovršenik izjavlji prigovor sukladno članku 42. stavak 2. U protivnom, umjesto sadašnjeg postupka kroz jednu radnju, dobivamo postupka u minimalno tri radnje koje nužno moraju usporiti proceduru, a što će konačno ići na štetu ovršenicima kroz povećane kamatne troškove uz rizik gubitka prava zbog složenosti postupka.	Primljen o na znanje	Prijedlog je primljen na znanje.
203	DANIJEL LUČIĆ	Postupanje suda u povodu odluka javnog bilježnika , Članak 43.	Uz članak 43. st. 1. - nejasna je potreba da sud ponovno preispituje odluke javnog bilježnika. Javni bilježnik je postavljen kao tijelo u ovršnom postupku upravo da bi se rasteretio sud sa огромnim brojem ovršnih spisa. Još uvijek imamo ovršne postupke iz 2002. i 2003. iz nadležnosti suda, za koje još uvijek nije doneseno rješenje o ovrsi. Ovime se vraćamo na uređenje prije 2006. kada je sud donosio rješenja, a ovršenicima bi bila dostavljena nakon nekoliko godina. Za to vrijeme tekle su kamate, ovršenikov dug bi se multiplirao, a vjerovnici nisu mogli računati na brzu naplatu svojih potraživanja. Ministarstvo, a ni Vlada RH ni na jedan način nisu ponudili rješenje kojime bi se taj problem riješio u slučaju da se ovre vrate u nadležnost suda. Uz stavak 2: - uvodi se još jedna radnja gdje se rješenje kao ping-pong loptica šalje od bilježnika do suda i obratno. Koji je smisao javnog bilježnika u ovom postupku, ako sve mora proći kroz sud? Ovakvo uređenje je, ponavljam,	Primljen o na znanje	Prijedlog je primljen na znanje.

		<p>manje ekonomično nego dosadašnje. Kod svake dostave generira se trošak slanja pismena, koji je trenutno 15,10 kn za preporučen pošiljke. Tko će snositi te troškove? Javni bilježnici koji sami zarađuju od svojih stranaka biti će u minusu, ovrhovoditelja nema smisla obvezivati na ovaj trošak, ako isti neće moći naplatiti od svog dužnika. Loše je rješenje i kad bi se to financiralo iz državnog proračuna, budući da bi se za cca 700.000 ovrha godišnje opterećivao proračun za oko 10.000.000,00 kn troška za dostavu.</p> <p>Uz stavak 3. i 4.</p> <p>Uvodi se radnja da sud preispituje odluku javnog bilježnika, što će produljiti postupak od prijedloga do donošenja rješenja za nekoliko mjeseci, a moguće i više od godine dana. Za to razdoblje kamate će samo rasti i to na štetu ovršenika.</p> <p>Također, stavak 4. je problematičan jer propisuje obvezu suda da pokrene parnični postupak, koji možda iz nekog razloga ne žele ni ovršenik niti ovrhovoditelj. Što će produljiti ovršni postupak u nedogled i vratiti ćemo se na slučajeve prije 2006. godine.</p>		
204 Daria Stipčević	Postupanje suda u povodu odluka javnog bilježnika , Članak 43.	<p>u čl. 43. Nacrta,iza postojećeg st. 2., dodaje se novi st. 3., koji glasi:</p> <p>„(3.) U slučaju iz st. 2. ovog članka, sud će svoju odluku donijeti u roku od 60 dana, računajući od dana kada je zaprimio spis.“</p> <p>Odredba postoji i u sada važećem OZ (čl. 281. st. 5.), a svrha joj je ubrzavanje postupka. Ukoliko bi ostala predložena odredba, sud nije vezan nikakvim rokovima za poduzimanje ikakvih radnji, pa se postupak može bezrazložno i bez ičije odgovornosti (pa niti za kamate) otezati unedogled. Predloženim odredbama se ostavlja mogućnost ovršeniku da zbog nesavjesnog postupanja, od suda (RH) može potraživati</p>	Prihvaćen	Prihvaća se prijedlog u smislu određivanja rokova u članku 43. Nacrta prijedloga ovršnog zakona.

205	Bojan Grahek	Povlačenje prijedloga za ovrhu, Članak 44.	<p>naknadu štete (zbog naplaćenih kamata).</p> <p>Što je sa troškovima postupka u tom slučaju? Prema predloženom rješenju trošak se može zatražiti do donošenje odluke kojom se postupak dovršava. Ako ovrhovoditelj može povući prijedlog bez pristanka ovršenika, onda se takav prijedlog ne mora ni dostaviti ovršeniku i ovršenik nema mogućnosti podnijeti zahtjev za naknadu troškova.</p>	Primljen o na znanje	Primljeno na znanje. Podredno se primjenjuje Zakon o parničnom postupku.
206	Ured pučke pravobraniteljice	Rješenje o ovrsi, Članak 45.	<p>Uz članak 45. Nacrtu prijedloga zakona:</p> <p>Nastavno na prijedlog uz članak 39., predlaže se propisati da i rješenje o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave ovršeniku treba pružiti podatak o iznosu kamata koje je dužan platiti u roku od 15 dana od dana dostave rješenja, kako bi bio upoznat s točnim iznosom tražbine koji treba podmiriti da bi u tom roku u cijelosti ispunio svoju obvezu.</p> <p>U svezi stavka 5. predlažemo uskladiti ga s odredbom članka 218. stavka 1. Nacrtu prijedloga zakona koja propisuje da je ovršenik dužan obavijestiti Agenciju o primanjima i naknadama koji su izuzeti od ovra ili na kojima je ovra ograničena.</p> <p>U stavku 6. predlažemo propisati da se uputom o pravnom lijeku ovršeniku trebaju pružiti informacije u kojem roku, kome i na koji način je ovlašten podnijeti pravni lijek, odgađa li on ovrhu te upozorenja s obzirom na odredbe članka 54. i 61. Nacrtu prijedloga zakona. Pritom bi bilo važno pružiti i jasnu uputu o tome koje su to isprave koje je ovršenik dužan priložiti uz žalbu protiv rješenja o ovrsi na temelju ovršne isprave da bi se ona smatrala dopuštenom (članak 54. stavak 1.), odnosno koje će se žalbe protiv rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave smatrati neobrazloženima (članak 61. stavak 1.).</p>	Primljen o na znanje	Primljeno na znanje. Napominje se da kamata teče od dospijeća do trenutka namirenja te u slučaju da se navede iznos kamate, taj iznos bi vrijedio samo na taj dan na koji je izračunata.

			Naime, potrebno je uzeti u obzir da ovršenik ima pravo izjaviti žalbu bez pomoći pravnog zastupnika te ne mora nužno raspolagati potrebnim pravnim znanjem. Upravo zbog toga, da bi zadovoljile zahtjeve pravne sigurnosti i vladavine prava, odredbe Nacrtu prijedloga zakona moraju biti jasne i predvidljive adresatima, odnosno dovoljno precizne da oni mogu stvarno i konkretno znati svoja prava i obveze kako bi se prema njima mogli ponašati.		
207	Rankica Benc	Rješenje o ovrsi, Članak 45.	U čl. 45. st. 1. treba dodati i da moraju biti naznačeni ovrhovoditelj i ovršenik.	Primljen o na znanje	Primljeno na znanje.
208	HRVATSKA UDRUGA ZA ZAŠTITU POTROŠAČA - HUZP	Rješenje o ovrsi, Članak 45.	Rješenje o ovrsi trebalo bi sadržavati sve troškove pa i kamate koje dužnik mora platiti u određenom roku da ne bi bilo plaćanja kamata na kamatu	Primljen o na znanje	Primljeno na znanje.
209	Ivan Špiranović	Rješenje o ovrsi, Članak 45.	U rješenju o ovrsi mora biti naznačeno da ovršenik ima mogućnost u svakom trenutku putem sustava e-građani vidjeti koliki je točni saldo duga te analitiku troškova ovrhe do tekućeg dana.	Nije prihváce n	U navedenom slučaju ovršenik je jedna od strana ugovornog odnosa te je njegova odgovornost brinuti se o urednom ispunjenju svoje obveze.
210	HUAN Hrvatska udruga agencija za naplatu potraživanja	Dostava rješenja o ovrsi, Članak 46.	Stavak 4.; Kome dostavlja, kako, ništa nije definirano? Kakve također, ovo veze ima s čime te kakva je veza sa člankom 49. stavak 2.?	Djelomično prihváce n	Prihvaća se u dijelu definiranja rokova iz članka 46. Nacrtu prijedloga ovršnog zakona.
211	HRVATSKA ODVJETNIČKA KOMORA	Dostava rješenja o ovrsi, Članak 46.	Nejasno se stavkom 4. uređuje uloga javnog bilježnika ovdje samo u dijelu dostave. Nije jasno hoće li tada sud ponovno vraćati javnim bilježnicima rješenja koja on donosi, isključivo radi dostave strankama, što bi dodatno poskupilo i usporilo postupak, zbog novih evidencijskih kodoba tijela, a što ne omogućuje niti strankama mogućnost pouzdanog praćenja predmeta	Prihvácen	Prihvaća se.

			kod jednog tijela.		
212	Tomislav Mokrović	Dostava rješenja o ovrsi, Članak 46.	Dostava rješenja o ovrsi fizičkim osobama treba se, osim putem pošte, dostavljati i u osobni korisnički pretinac e-Građani.	Nije prihvaćen	Osobni korisnički pretinac ne omogućava potvrdu o uručenju rješenja o ovrsi te se dostava u pretinac ograničava na dostavu obavijesti u slučaju dostave rješenja putem e-Oglasna ploča sudova.
213	Hrvatska udruga stečajnih upravitelja	Dostava rješenja o ovrsi, Članak 46.	<p>Predlaže se dodati novi stavak 7. koji glasi:</p> <p>"Rješenje o ovrsi stečajnim dužnicima dostavlja se na poslovnu adresu stečajnog upravitelja upisanu na Listi stečajnih upravitelja".</p> <p>alternativni tekst članka, pod uvjetom da je u sudske registar upisana poslovna adresa stečajnog upravitelja kako je predloženo izmjenama Zakona o sudske registru, te da je predmetna izmjena provedena u praksi</p> <p>"Rješenje o ovrsi stečajnim dužnicima dostavlja se na poslovnu adresu stečajnog upravitelja upisanu u sudske registru".</p> <p>Navedena dopuna predlaže se obzirom na situaciju da kod gotovo svih stečajnih dužnika na adresi upisanoj kao sjedište stečajnog dužnika ili uopće nema poslovnih prostorija stečajnog dužnika ili nema nikoga koji bi preuzeo pismena.</p> <p>Slijedom navedenog pristigla pismena se vraćaju pošiljatelju sa naznakom "nepoznat" ili bivaju ostavljena pored vrata/u "nečijem" poštanskom</p>	Prihvaćen	Prihvata se.

			sandučiću, što u slučaju da se radi o rješenju o ovrsi dovodi do dostave istog putem e-oglasne ploče i često nemogućnosti ulaganja pravodobnog prigovora na isto.		
			Svrha predložene izmjene je da stečajni upravitelj kao zakonski zastupnik stečajnog dužnika bude na vrijeme obaviješten o eventualno pokrenutom ovršnom postupku, te da se ovisno o okolnostima i potrebi može očitovati na zaprimljeno pismeno u za to predviđenom roku.		
214	Ured pučke pravobraniteljice	Dostava rješenja o ovrsi, Članak 46.	Uz članak 46. Nacrtu prijedloga zakona: Predlažemo propisati krajnji rok u kojem rješenje iz stavka 1., 2. i 4. mora biti otpremljeno.	Prihvaćen	Prihvaća se.
215	DANIJEL LUČIĆ	Dostava rješenja o ovrsi, Članak 46.	Uz članak 46. st. 1. Nije definirano tko i u kojem roku dostavlja rješenje o ovrsi.	Prihvaćen	Prihvaća se.
216	Bojan Grahek	Ovrha na temelju nepravomočnoga rješenja o ovrsi, Članak 48.	St. 2. - kako će bilježnik izdati potvrdu pravomočnosti i ovršnosti isprave koju nije izdao, a moguće niti dostavio (ovisno o konačnom zakonskom rješenju)? Zakonom se predlaže da javni bilježnik sudska rješenje o ovrsi (koje ionako postoji u samo u elektroničkom obliku) sudu dostavi na provedbu.	Djelomično prihvaćen	Odredba je dorađena.
217	HRVATSKA ODVJETNIČKA KOMORA	Ovrha na temelju nepravomočnoga rješenja o ovrsi, Članak 48.	Stavkom drugim ovog članka predviđa se ovlast javnog bilježnika na izdavanje potvrde pravomočnosti i ovršnosti na rješenje o ovrsi koje je izdao sud. Takvo što je nepravilno, a dodatno se upućuje i na nužnu obveznu daljnje dostave tog rješenja na provedbu Fini. Time se ukida dispozicija ovrhovoditelja gdje on odlučuje hoće li i kada koristiti svoje pravo iz ovršne isprave. Ovakvo rješenje je neprihvatljivo zbog činjenice da se ovršeniku daje pravo da na rješenje o ovrsi (nakon što se nije očitovao na zaključak javnog bilježnika ili je po njemu priznato dugovanje) izjavi žalbu, čime se dodatno produžuje ovršni postupak i otežava naplata tražbine. U uvodnim rečenicama Nacrtu prijedloga navodi se:	Nije prihvaćen	Ovrhovoditelj je inicijator ovršnog postupka te je opravданo da ga je pokrenuo s ciljem prisilne naplate tražbine, a ne izdavanjem rješenja o ovrsi na temelju kojeg će u neodređenom trenutku nakon njegova donošenja inicirati provedbu ovrhe. Time se ovršenika

			„Također se smanjuju troškovi postupka na način da se brišu odredbe o određivanju predvidivih troškova postupka, potvrda o ovršnosti se izdaje automatizmom, slijedom čega više nema troška izdavanja te potvrde.“ Iz ovog članka se vidi da nema automatizma (i logično da ga nema), već ovrhovoditelj traži od javnog bilježnika da izda potvrdu. Opet netko mora izgubiti vrijeme i obaviti rad, kao i do sada. I ovrhovoditelj, i bilježnik, i sud. Sve navedeno predstavlja trošak.	dovodi u nepovoljan položaj zbog nesigurnosti kada će rješenje o ovrsi biti dostavljano na provedbu FINA-i. Odredba je dorađena u dijelu dostave.	
218	HUAN Hrvatska udruga agencija za naplatu potraživanja	Ovrha na temelju nepravomočnoga rješenja o ovrsi, Članak 48.	Stavak 2.; Nejasno. U drugoj rečenici stoji da rješenje dostavlja jb preko suda - što to uopće znači? Potrebno je jasno i jednostavno propisati (tako mi tumačimo ovaj članak, no kako je nejasan, molimo da se jasno definira, kako bi bio jasan svim građanima u RH): bilježnik utvrđuje pravomoćnost rješenja, klauzulu dostavlja sudu (elektroničkim putem? jer nikako drugačije ne bi smjelo biti), a sud rješenje dostavlja Agenciji, Isto elektroničkim putem? Također je nužno ovdje propisati rokove: i za dostavu klauzule od strane bilježnika sudu i rok za dostavu rješenja s klauzulom od strane suda, agenciji. Dakle, rokovi su ključ. I to, zbog svih principa ovršnog postupka, ovi rokovi moraju biti „bez odlaganja“, odnosno „odmah“, a pošto za to posebno nema prepreke pošto se radi o elektroničkoj dostavi.	Djelomično prihvaćen	Odredba je dorađena na način da potvrdu pravomoćnosti i ovršnosti izdaje sud i sud dostavlja rješenje strankama.
219	HUAN Hrvatska udruga agencija za naplatu potraživanja	Vrijeme ovrhe, Članak 50.	Stavak 3.; Ovrha radi ispražnjena i predaje nekretnine u pravilu se ne provodi u razdoblju od 1. studenog do 1. travnja, osim ako za to postoji opravdan razlog. Odredba donesena isključivo u populističke svrhe, vjerojatno pod krinkom socijalne osjetljivosti, no osim što je neustavna i nedorečena (ako zakonitog vlasnika nekretnina država onemogućuje da stupa u posjed nekretnine, onda je barem trebala pokušati propisati naknadu i način naplate iste koju	Primljen o na znanje	Sud je dužan odluku donijeti cijeneći sve okolnosti slučaja, pa tako i postojanje opravданog razloga. Protiv odluke suda dopušteno je izjaviti žalbu, dok sud ima mehanizme spriječiti

220 Gordan Pejković Vrijeme ovrhe, Članak 50.	<p>bi nezakoniti i nesavjestan posjednik imao plaćati zakonitom vlasniku nekretnine za razdoblje u kojem vlasnik ne smije stupiti u posjed, a da se i ne spominje naknada štete vlasniku nekretnine, koji također možda nema alternativni smještaj i zimu mora dočekati u iznajmljenoj nekretnini). Nadalje, kad je već zakonodavac, valjda, vodio računa o tome da se nezakonitog posjednika ne smije iseljavati u hladnije doba godine, onda je i kiša na dan zakazanog uredovanja radi iseljenja (u „dozvoljeno“ doba godine) potencijalni razlog za odgodu iseljenja, kako se ljudi i njihova imovina ne bi „tjerali“ van iz nekretnine na kišu.</p> <p>Nejasno ostaje, što se u tome periodu dešava s postupkom. Da li se prekida do nastupanja određenog datuma ili se s istom zastaje. Ovime se dodatno produžuje postupak te se postavlja pitanje koliko će analogno primjenjivati ovu odredbu spram bilo koje druge tome slične situacije jer ukoliko je intencija zakonodavca bila da se zaštiti ovršenike od težih uvjeta (hladnoće, kiše, mraza) tada se isto može protumačiti i za bilo koju tome sličnu situaciju, kao što su prevelike vrućine ili izrazito kišno razdoblje. Ne vidimo uopće smisao ove odredbe niti zašto je jedan solsticij u godini povoljniji od drugog za ovršenika.</p>	<p>zlouporabu prava u postupku. Ovrha se može provesti u slučaju da postoji opravdan razlog.</p>	
Predlaže se izmjena stavka (3) na način da se na početku stavka dodaju riječi "Ukoliko se ovrha provodi nad jedinom stambenom nekretninom u vlasništvu ovršenika u kojoj ovršenik ima neprekinuto prijavljeno prebivalište tijekom cijelog postupka ovrhe," ili sličnim tekstrom. <p>Ukoliko je osnovni cilj predložene mjere zaštita dostojanstva ovršenika i zadovoljavanje osnovnih stambenih potreba tijekom zime, tada od isprážnjenja tijekom zimskih mjeseci ne bi trebale biti</p>	Primljen o na znanje	Primljeno na znanje.	

			zaštićene poslovne nekretnine ili nekretnine koje nisu prikladne za stanovanje, npr. zemljišta, budući da bi to nepotrebno dovelo do dodatnih produženja ovršnih postupaka na štetu ovrhovoditelja.		
221	CROATIA osiguranje d.d.	Vrijeme ovrhe, Članak 50.	<p>Čl. 50. st. 3. Koji su to opravdani razlozi? Opet će praksa dati odgovor? Dodatna pravna nesigurnost. Inače, parnični postupci radi predaje u posjed su hitni postupci i postupanje je vezano kratkim rokovima, a ovrha radi predaje u posjed bi pogotovo trebala biti hitna – opet nepovoljan položaj vjerovnika posebno imajući u vidu čl. 6. st. 3. OZ-a, predviđeno ograničenje da se za iznos glavnice manji od 40. 000,00 kn neće moći predlagati ovrha na nekretnine, načelo da se prvo ide u ovrhu na novčanoj tražbini, a tek onda na drugim predmetima i sl.</p>	Nije prihvaćen	Sud je dužan odluku donijeti cijeneći sve okolnosti slučaja, pa tako i postojanje opravdanog razloga.
222	Toni Carić	Vrijeme ovrhe, Članak 50.	<p>Vrijeme ovrhe – čl. 50. OZ-a Stavkom 1. propisano je da se ovrha provodi radnim danom u vremenu od 7 sati do 22 sata. Stavkom 2. propisano je da sud može odrediti da se ovrha provede i neradnim danom ili u vremenu od 22 sata do 7 sati ako za to postoji opravdan razlog. Stavkom 3. propisano je da se ovrha radi ispražnjenja i predaje nekretnine u pravilu ne provodi u razdoblju od 1. studenoga do 1. travnja, osim ako za to postoji opravdan razlog. Prvenstveno, odredbe st. 2 i st. 3 su nejasne iz razloga što nigdje u zakonu nije propisano koji bi to bili opravdani razlozi za provođenje ovrhe izvan razdoblja određenog st. 1., odnosno st. 3., na koji način sud utvrđuje te razloge, te postoji li pravo na pravni lijek protiv takve odluke suda. Također, odredba st. 3. nejasna je, ali i nepravedna, i iz razloga što na ovaj način u razdoblju od 1. studenoga do 1. travnja onemogućava provedbu ovrhe radi ispražnjenja i predaje svih vrsta nekretnina, što osim</p>	Nije prihvaćen	Sud je dužan odluku donijeti cijeneći sve okolnosti slučaja, pa tako i postojanje opravdanog razloga. Protiv odluke suda dopušteno je izjaviti žalbu, dok sud ima mehanizme sprječiti zlouporabu prava u postupku.

		<p>stambenih nekretnina, obuhvaća i poslovne prostore te kuće za odmor. S obzirom da je cilj donošenja novog zakona bila zaštita dostojanstva ovršenika, odnosno omogućavanje njihovog prvenstveno stambenog zbrinjavanja, posve je nejasno iz kojeg razloga je zakonodavac u razdoblju od čak 5 mjeseci u godini onemogućio provedbu iseljenja ovršenika iz prostora koji ne predstavljaju stambenu nekretninu ovršenika. Na ovaj način dolazi do umanjenja ovrhovoditeljevih prava naspram ovršenikovih, budući da, ukoliko se prihvati ovakav princip, ovrhovoditelj će moći provesti ovru radi iseljenja iz npr. poslovnog prostora samo tijekom 6 mjeseci u godini. Za očekivati je da će odmah po započinjanju ovršnog postupka ovršenici zatražiti odgodu ovru. Do donošenja odluke suda o njihovom prijedlogu za odgodu u praksi može proći i do 6 mjeseci, što ponovno dovodi ovrhovoditelja u razdoblje u kojem se ovra ne smije provoditi, a u konačnici može odgoditi ovru i za više od godinu dana. Štoviše, nije isključeno da s još jednim ulaganjem prijedloga za odgodu, ovršni postupak bude ponovno odgođen za još toliko. Ovom odredbom ovrhovoditelju kao vjerovniku nameću se ograničenja koja nisu nužna s obzirom na okolnosti – da se može ograničiti i ovra na nekretnini koja ne služi ovršeniku za stanovanje, što nesporno otežava vjerovnikov/ovrhovoditeljev pravni položaj, te povrijeđuje i ustavno pravo ovrhovoditelja - pravo na jednakost.</p>	Primljen o na znanje	Primljeno na znanje.	
223	Dajana Dragičević	Vrijeme ovre, Članak 50.	Ništa se Člankom 50(3) nije promijenilo i dalje se ostatak godine krši Ustavni Zakon Republike Hrvatske. Zaštite jedinu nekretninu od deložacije Zakonom!	Primljen o na znanje	Primljeno na znanje.
224	Toni Carić	Rad sudskoga ovršitelja, Članak 51.	Rad sudskog ovršitelja - čl. 51. OZ-a Navedenom odredbom	Nije prihvaćen	Predmetna odredba je dovoljno

			<p>propisano je da je sudski ovršitelj dužan prigodom pretrage ovršenikova stana ili odjeće koju on nosi na sebi postupati s dužnim obzirima prema osobi ovršenika i članovima njegova kućanstva.</p> <p>Prvenstveno, nejasno je dokle seže pojam pretrage, te koje su točno ovlasti sudskog ovršitelja, budući da je jasno koji sve uvjeti u Kaznenom zakonu / Zakonu o kaznenom postupku moraju biti ispunjeni prilikom pretrage, kako se ne bi kršila ustavna prava ovršenika. Ovakvim nejasnim i općenitim navođenjem pojma pretrage omogućavaju se neograničene ovlasti sudskih ovršitelja na pretragu ovršenika i njegova doma.</p> <p>Također, zakon nigdje ne definira niti pojam «dužnih obzira», već se postupanje u skladu s tim standardom prepusta na diskrekciju ponovno sudskim ovršiteljima, što ovu odredbu čini neustavnom i diskriminatornom za ovršenike.</p>		jasna, a u slučaju da su prekršena ustavna prava ovršenika, ovršenik ima mogućnost korišenja sredstava pravne zaštite. Sudski ovršitelji su stručni i educirani u obavljanju svojih zadaća.
225	Bojan Grahek	Rad sudskoga ovršitelja, Članak 51.	Zašto sudski ovršitelj može otvoriti prostoriju (i obaviti neke druge radnje) uz nazočnost javnog bilježnika? Ne bi li bilo logičnije da s obzirom da se već radi o sudskom ovršitelju on može otvoriti prostoriju uz nazočnost suca, po mogućnosti suca koji vodi taj ovršni predmet?	Nije prihvaćen	U predmetnom slučaju javni bilježnik je zamjena za svjedočke te je njegova zadaća svjedočiti ovršnim radnjama.
226	Ured pučke pravobraniteljice	Žalba protiv rješenja o ovrsi na temelju ovršne isprave, Članak 53.	Uz članak 53. Nacrta prijedloga zakona: Iako se u obrazloženju uz članak 53. navodi kako se njime određuje da žalba ne odgađa provedbu ovrhe, u odredbi ovog članka nije propisano odgađa li žalba ovršenika protiv rješenja o ovrsi provedbu ovrhe ili ne, pa je to potrebno jasno propisati te odredbu u tom smislu dopuniti.	Nije prihvaćen	Predmetno je već propisano člankom 12. Nacrta.
227	Ured pučke pravobraniteljice	Odlučivanje o žalbi protiv rješenja o ovrsi na temelju ovršne isprave, Članak 54.	Uz članak 54. stavak 1. Nacrta prijedloga zakona: Odredba je nedovoljno određena, jer nije razvidno koje su to isprave koje je ovršenik dužan priložiti uz žalbu protiv rješenja o ovrsi na temelju	Nije prihvaćen	Nije opravданo takšativno propisivati isprave koje je ovršenih dužan

		<p>ovršne isprave da bi se ona smatrala dopuštenom, a moguće je da odgovor u svakom pojedinom slučaju ovisi i o specifičnostima konkretnog postupka. Ponovno ističemo kako treba uzeti u obzir da ovršenik ima pravo izjaviti žalbu bez pomoći pravnog zastupnika te ne mora nužno raspolagati potrebnim pravnim znanjem. Upravo zbog toga, da bi zadovoljile zahtjeve pravne sigurnosti i vladavine prava, odredbe Nacrt-a prijedloga zakona moraju biti jasne i predvidljive adresatima, odnosno dovoljno precizne da oni mogu stvarno i konkretno znati svoja prava i obveze kako bi se prema njima mogli ponašati.</p> <p>Stoga, radi zaštite prava ovršenika na djelotvoran pravni lijek, ukoliko nije moguće precizno propisati koje je isprave ovršenik dužan priložiti uz žalbu, utoliko bi trebalo predviđjeti da sud ima ovlast i dužnost odbaciti žalbu kojoj one nisu priložene, ali tek nakon što pozove ovršenika da ih u primjerenom roku dostavi.</p>	dostaviti uz žalbu s obzirom da će to u svakom pojedinom slučaju ovisiti o okolnostima i specifičnosti ma predmeta u tijeku.
228	Bojan Grahek	<p>Odlučivanje o žalbi protiv rješenja o ovrsi na temelju ovršne isprave, Članak 54.</p> <p>St. 1. - ovakav formalizam je neprimjeren, odnosno kazna za eventualni propust prilikom prilaganja isprava ne smije biti odbačaj žalbe. Osim toga, nije jasno što se podrazumijeva pod "ispravama potrebnim za ispitivanje dopuštenosti" jer se zakonom ne propisuju uvjeti "dopuštenosti" žalbe, osim eventualno pravnog interesa i rokova za žalbu.</p> <p>Žalba u kojoj ovršenik nije dokazao osnovanost iste (zbog neprilaganja isprava ili drugih razloga) treba biti odbijena kao neosnovana, a ne odbačena kao nedopuštena.</p>	<p>Nije prihvaćen</p> <p>Nije opravданo takšativno propisivati isprave koje je ovršenih dužan dostaviti uz žalbu s obzirom da će to u svakom pojedinom slučaju ovisiti o okolnostima i specifičnosti ma predmeta u tijeku. U povodu žalbe protiv rješenja o ovrsi sud prvog stupnja može žalbu prihvatiti ako ocijeni da je</p>

					osnovana te, u cijelosti ili djelomice, doneseno rješenje o ovrsi preinačiti i ovršni zahtjev odbiti, ili ukinuti rješenje o ovrsi i ovršni prijedlog odbaciti ili oglasiti se stvarno ili mjesno nenađežnim i predmet ustupiti nadležnom sudu, osim u slučajevima iz članka 55. ovoga Zakona.
229	Bojan Grahek	Upućivanje na parnicu u povodu žalbe protiv rješenja o ovrsi na temelju ovršne isprave, Članak 55.	U vezi st. 7. - predlažem ekonomičnosti postupka radi da se predviđa da u slučaju da se žalba izjavljuje iz više razloga, a ne samo iz čl. 53. st. 1. toč. 7. i 9. do 11., sud mora prvo odlučiti o žalbenim razlozima izvan čl. 53. st. 1. toč. 7. i 9. do 11. i tek ako žalba u tom dijelu bude odbijena, da se ovršenik uputi u parnicu.	Primljen o na znanje	Primljeno na znanje.
230	CROATIA osiguranje d.d.	Upućivanje na parnicu, Članak 58.	Čl. 58. U odredbama o upućivanju u parnicu nije više predviđena mogućnost ovrhovoditelju očitovati se na navode ovršenika iz žalbe na ROO određen temeljem ovršne isprave, već će se ovršenika zaključkom (protiv njega nije dopuštena žalba) uputiti bezrezervno u parnicu. Dakle, čak i kada ovrhovoditelj ima ovršnu ispravu nema mogućnost otkloniti, u pravilu, paušalne navode dužnika usmjerene k odugovlačenju postupka, još u ovršnom postupku, nego dužnik opet ima mogućnost u parnici osporavati svoj dug koji je već utvrđen u ovršnoj ispravi. Dakle, sudovi će se opteretiti novim parnicama koje su u pravilu i do sada	Nije prihvaćen	U slučaju kada je sud utvrdio da postoje opravdani razlozi za upućivanje ovršenika u parnicu, ovrhovoditelj ima mogućnost pobijati tvrdnje ovršenika u parničnom postupku, dok je analizom dosadašnjih postupaka utvrđeno kako u

			završavale u korist vjerovnika. Je li predlagatelj zakona napravio analizu takvih parnica koje su se vodile ili vode pri sudovima?	velikom broju slučajeva dolazi do zlouporabe prava u postupku izjavljivanjem žalbe protiv rješenja o upućivanju u parnicu.
231	CROATIA osiguranje d.d.	Žalba protiv rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave, Članak 60.	Čl. 60. Nisu definirani rokovi u kojem se podnosi žalba protiv rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne-predviđeni rokovi 8/15/30 dana. Namjerom produljenja roka za izjavljivanje žalbe opet se produljuje postupak.	Primljen o na znanje Primljeno na znanje.
232	Bojan Grahek	Žalba protiv rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave, Članak 60.	U vezi st. 6. - Rješenje o ovrsi na temelju vjerodostojne izdaje sud, dostavlja ga javni bilježnik (jedan od prijedloga), ovršenik izjavljuje žalbu ovršnom суду, a javni bilježnik kojem se ne upućuje žalba izdaje potvrdu pravomoćnosti.	Prihvać en Prihvaća se. Rješenje o ovrsi dostavlja sud te izdaje potvrdu pravomoćnosti.
233	HUAN Hrvatska udruga agencija za naplatu potraživanja	Žalba protiv rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave, Članak 60.	Problemi koji mogu proizaći iz ovakvog rješenja su nebrojeni. Od toga da će stranke biti potpuno zbunjene kome slati žalbu (žalba poslana bilježniku nije pravovremena žalba, kao kod slanja pogrešnom суду pri primjeni čl. 113. st. 7. ZPP-a), do toga da je nejasno kako će bilježnici izdavati potvrdu pravomoćnosti kad ne raspolažu podatkom o tome da li je žalba izjavljena jer se ista ne dostavlja njima. Kako će sudovi odlučivati o pravovremenosti žalbe kad nisu vršili dostavu rješenja?	Primljen o na znanje Primljeno na znanje.

234	Andrijana Kalić Boroje	Žalba protiv rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave, Članak 60.	Produljenje roka za žalbu absolutno je neopravдан. Imajući u vidu sva postupanja koja ovaj prijedlog zakona predviđa prije nego se donese rješenje o ovrsi temeljem vjerodostojne isprave i još ovo produljenje roka skoro pa da će postupak do ishođenja pravomočnog rješenja o ovrsi trajati dulje nego parnični postupak koji će uslijediti nakon izjavljene žalbe ovršenika. Ostaviti dosadašnji rok za prigovor.	Primljen o na znanje	Primljeno na znanje.
235	Bojan Grahek	Postupak u povodu žalbe protiv rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave, Članak 61.	<p>Iako su u praksi prigovori često neobrazloženi, krajnje je upitno što znači neobrazložen prigovor. Dovoljno je da ovršenik navede da nije dužan da se ispuni svrha prigovora. Što bi ovršenik koji nije u obveznopravnom odnosu s ovrhovoditeljem trebao više obrazlagati u žalbi?</p> <p>Također, čini se da u situaciji kad je izjavljena žalba protiv rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave sud odlučuje o ovršnosti rješenja o ovrsi (u cijelosti ili preostalom dijelu), što je suprotno sa odredbama zakona prema kojima javni bilježnik izdaje potvrdu pravomočnosti za takva rješenja.</p>	Primljen o na znanje	Primljeno na znanje. Neobrazložen prigovor je prigovor iz kojeg ne proizlaze razlozi pobijanja, dok je na sudu ocjena je li ovršenik obrazložio prigovor na način da se nedvojbeno može utvrditi razloge pobijanja.
236	Ante Grbac	Glava peta ŽALBA PROTIV RJEŠENJA O OVRSI, Pravo na nagradu i naknadu troškova	Ja bi molio idejne začetnike prijedloga da nagrada bude 10 kuna da u izvještu dostave feasibility studiju kojom bi opravdali takav mizeran iznos za rad pravnika sa pravosudnim i javnobilježničkim ispitom. U RH je trenutno minimalna plaća 3000 kn mjesечно odnosno minimalna cijena sata je 18,75 kuna pa se postavlja pitanje tko bi trebao raditi na poslovima koji su plaćeni 10 kuna po ovršnom predmetu? Činjenica je da je ovo prije svega degradacija struke u cijelosti, a također je činjenica da nitko iti malo financijski obrazovan ne bi nikad u zakon stavio novčani iznos iz razloga što postoje faktori koji utječu na vrijednost novca kao što je npr. inflacija pa se stoga tarife trebaju normirati podzakonskim propisima. Intencija bi trebala biti	Primljen o na znanje	Primljeno na znanje.

			da donosimo stogodišnje zakone, a ne zakone koji se mijenjaju gotovo svake godine kao što je slučaj sa ovršnim zakonom pa da se ne bi dogodilo da 2020. godine mijenjamo zakon jer se tarifa promjenila sa 10 na 11 kuna...		
237	Bojan Grahek	Pravo na nagradu i naknadu troškova, Članak 62.	<p>U vezi st. 4. - Ova odredba može dovesti do velikog broja zahtjeva za vraćanje sudske pristojbe. Odlučivanje o takvim zahtjevima će znatno opteretiti rad sudova, bez prijeke potrebe. Čl. 32. do 35. Zakona o sudske pristojbama propisano je da se zahtjev podnosi sudu, a o njemu odlučuje Ministarstvo.</p> <p>Predlažem da se predviđa jednostavniji način plaćanja pristojbe, odnosno da se postupak vezano za donošenje "zaključka" u cijelosti izbaci iz zakona.</p>	Prihvaćen	Prijedlog je primljeno na znanje.
238	CROATIA osiguranje d.d.	Pravo na nagradu i naknadu troškova, Članak 62.	<p>Čl.62. st. 3.</p> <p>Zakonodavac smatra da rad jb koji obuhvaća pregled urednosti, dopuštenosti i osnovanosti prijedloga kao i izradu zaključka kojim poziva ovršenika da ispunji svoju obvezu vrijedi 10,00 kn, dok rad suda uvijek vrijedi 2/4 odnosno 1/3 sudske pristojbe (konkretno 100,00 kn) pa makar to bilo i samo potpisivanje unaprijed pripremljenog nacrta. St.4. i 6.</p> <p>Prethodno preduvjetovanje cijele pristojbe, neovisno o tome da li će u konkretnom predmetu biti potrebna u cijelosti ili ne, pa nakndano traženje povrata neiskorištenog dijela,predstavlja komplikiranje ovršnog postupka, a nikako pojednostavljinje, dodatno administriranje na sudovima i ministarstvu financija koje obavlja isplate.</p> <p>Plaćanje pristojbe u cijelosti pa traženje povrata rezultirat će povećanim opsegom posla kod tijela nadležnog za odlučivanje o tome. Bilo bi bolje ostaviti sistem predvidivih troškova.</p>	Prihvaćen	Prihvaća se. Troškovi postupka propisati će se uredbom Vlade Republike Hrvatske.
239	Porobija & Špoljarić d.o.o.	Pravo na nagradu i naknadu troškova, Članak 62.	Ova odredba, kao ni ostale ni ostale odredbe zakona, ne reguliraju što je sa pitanjima nastalih odvjetničkih troškova,	Primljen o na znanje	Primljeno na znanje. Načelo je da troškove

			posebice u situaciji kada bi ovršenik ispunio svoju obvezu kako je predviđeno stavkom 3. ovog članka, prije donošenja rješenja o ovrsi, a u slučaju kada bi prijedlog za ovrhu podnio punomoćnik odvjetnik.		postupka u vezi s odrađivanjem i provedbom ovrhe prethodno predujmljuje ovrhovoditelj, a ovrhovoditelju ih naknađuje ovršenik.
240	HRVATSKA JAVNOBILJEŽNIČKA KOMORA	Pravo na nagradu i naknadu troškova, Članak 62.	Uz članak 62. Nacrta prijedloga zakona: Načelno Komora smatra da je propisivanje nagrade od 10,00 kuna za postupanje javnih bilježnika u postupku ovrhe na temelju vjerodostojne isprave pokazatelj određenog nepoštovanja te omalovažavanja samog postupka i javnih bilježnika kao pravne profesije. Smatramo da je to općeniti problem u našoj državi, sveopće omalovažavanje struke, pa koja to bila. Upravo svjedočimo napadima na liječnike i zdravstvene radnike koji požrtvovno obavljaju svoj posao. U našem društvu svatko može biti liječnik, odvjetnik i javni bilježnik, do prve prepreke, a onda su svi krivi. Nije biti u više ili manje radnji koje javni bilježnici obavljaju u postupku na temelju vjerodostojne isprave, riječ je o vrednovanju određenog posla, koji iziskuje pravno znanje, sposobnost organizacije, materijali prostor, te iziskuje druge materijalne troškove. Propisivanje nagrade od 10,00 kn za dio radnji javnih bilježnika do donošenja zaključka jednostavno nije ekonomski opravdano. Država od javnih bilježnika očekuje da organiziraju posao, efikasno ga odradjuju, snose sve materijalne troškove, osiguraju adekvatan prostor i informatičku opremu, i to sve za nagradu od 10,00 kuna. Javni bilježnici isto tako osobno odgovaraju za svu štetu koja bi eventualno nastala njihovim radom. Te odgovornosti se javni bilježnik ne može oslobođiti, čak i kada mu prestane služba.	Prihvaćen	Prijedlog je prihvaćen u djelu koji se odnosi na način raspodjele sudske pristojbe.

Stoga ovakvim prijedlogom imamo jednu paradoksalnu situaciju. Sva odgovornost za učinjeni rad je na javnim bilježnicima, pa i u milijunskim ovršnim predmetima, dok je nagrada za isti taj posao procijenjena na 10,00 kuna. Takav prijedlog obezvrijedjuje jedan pravni posao i samu pravnu struku.

S druge strane, absurdno je, kao što su to izložile kolege iz Hrvatske odvjetničke komore, da sudska pristojbe za pregled sudskog spisa iz arhive iznosi 100,00 kn, dok pristojbe za izdavanja izvadaka iz sustava katastra ili npr. državnih matica iznose od 20,00 do 40,00 kuna. To su priznajmo vrlo jednostavne radnje koje se mogu obaviti u nekoliko minuta i bez ulaganja većeg napora, za razliku od radnji koje javni bilježnik provodi u postupku ovrhe na temelju vjerodostojne isprave. Slijedom navedenog smatramo da bi pitanje nagrade javnih bilježnika svakako trebalo preispitati i napraviti računicu, te komparativni prikaz nagrada i naknada tijela koja u drugim državama sudjeluju u postupku certificiranje nespornih tražbina, kao i stvarnih materijalnih troškova koji taj postupak generira, kako bi se pronašla jedna zadovoljavajuća mjera na korist svih zainteresiranih strana. Uz ovaj načelni osvrt dajemo i sljedeće primjedbe na ovaj članak Nacrt prijedloga zakona. Od prve prezentacije koncepta rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave 30. srpnja 2018. ovo je koliko je nama poznato četvrta verzija pokušaja da se ovim zakonom reguliraju i ograniče troškovi ovrhe na temelju vjerodostojne isprave. Iz toga je već vidljivo da predlagatelj u želji da olakša ovršeniku nailazi na probleme kako da pokuša zadržati razumnu ravnotežu u odnosu na troškove koji objektivno moraju postojati.

Načelno je prigovor da je nomotehnički rješenje kojim se

bilo koja tarifa propisuje zakonom pogrešan pristup. Zakon bi trebao i ovdje sadržavati samo osnovna načela, a detalje bi trebalo razraditi podzakonskim aktom. Smatramo da bi sudska pristojba iz koje se namiruju nagrade i naknade troškova trebala biti jedna, neovisno o vrijednosti ovršnog zahtjeva. Tako je i u komparativnom slovenskom modelu. Isto tako prema ovom konceptu potpuno je jednak angažman svih sudionika u postupku neovisno o vrijednosti zahtjeva.

Kad je riječ o javnobilježničkoj nagradi ona bi trebala biti propisana kao jedinstvena za sve radnje u postupku (tako je i sada u Pravilniku o nagradi i naknadi troškova javnog bilježnika u ovršnom postupku). Napominje se da javni bilježnik prije nego dostavi zaključkom prijedlog za ovrhu na temelju vjerodostojne isprave ovršeniku mora utvrditi da je prijedlog potpun, dopušten i osnovan. Dakle tada je utvrdio i da su ispunjeni uvjeti za izradu nacrta rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave. To samo potvrđuje da kada je riječ o javnim bilježnicima nagrada treba biti utvrđena kao jedinstvena.

Koncept kojim se naknade i troškovi namiruju pojedinim sudionicima u postupku morao bi voditi računa i o tome tko od sudionika sudjeluje u donošenju odluka, a tko provodi već pravomoćnu odluku.

Potpuno nerazumljiv je koncept po kojem ovrhovoditelj kojem je ovršenik platio dug na temelju zaključka, treba u posebnom postupku tražiti povrat razlike uplaćene sudske pristojbe.

Ovrhovoditelj je uplatio pristojbu kao uvjet pokretanja procedure. Ovršenik koji nakon što je primio zaključak plati dug je priznao dug te bi uz dug trebao ovrhovoditelju naknaditi i sve nastale i opravdane troškove, uključujući i plaćenu sudsку pristojbu.

241	HUAN Hrvatska udruga agencija za naplatu potraživanja	Pravo na nagradu i naknadu troškova, Članak 62.	<p>Postavlja se pitanje što u takvom slučaju s drugim troškovima ovrhovoditelja koje ima u trenutku pokretanja postupka (troškovi zastupanja po odvjetniku, materijalni troškovi) da li i njih ovršenik nije dužan u ovom slučaju platiti.</p> <p>Da ne govorimo o troškovima ovrhovoditelja kada bude morao tražiti povrat preplaćene pristojbe, broju tih postupaka i što će to značiti za sudove. Neki ovrhovoditelji imaju desetke tisuća predmeta. Ako samo 30% bude obuhvaćeno povratom pristojbe radi se o velikom broju sudskeih postupaka.</p> <p>Stoga smatramo da ovaj koncept povrata dijela sudske pristojbe treba napustiti.</p> <p>U suprotnom i dalje se njeguje kultura neplaćanja. Pogoduje se i dalje nesavjesnim ovršenicima i nastavno se dalje ide k oprostu duga, ovaj put na teret ovrhovoditelja, suda i javnih bilježnika, opet u konačnici na teret državnog proračuna.</p>	Djelomično prihvaćen	Troškovi postupka u dijelu koji se odnosi na naknade javnih bilježnika, FINA-i i suda propisati će se uredbom Vlade RH.

plaćene sudske pristojbe? Svima je jasno da je ovo u praksi toliko komplikiran postupak, pogotovo u odnosu na masovne ovrhe, da zakonodavac računa s time da ovrhovoditelji neće imati snage ni volje tražiti povrat pristojbe te će država na taj način doći do neosnovanih prihoda. Nužno je urediti odredbe o dostavi da bude jasno da se dostava obavlja preko jednog određenog tijela te u najgorem slučaju, barem treba urediti način povrata pristojbe na način koji će biti vrlo jednostavan, brz i omogućen na masovnoj razini. Jer će ovakve situacije biti vrlo vrlo česte, odnosno masovne.

Stavak 5.; Kako će vjerovnik znati kada i što platiti? Ovime se ide za time da vjerovnik plati odmah sve, a onda neka se muči oko povrata onoga što je nepotrebno plaćeno. Ovo je krajnje nekorektno prema vjerovnicima. Ujedno je nevjerojatno komplikirano te će unedogled dodatno oduljuiti i zakomplikirati postupak, a i ne samo to, već će dolaziti do brojnih grešaka. Također, kako će bilježnik znati koji trošak priznati, kako će sud znati koje troškove iz nacrta rješenja javnog bilježnika priznati?

Stavak 5., točka 1.; Ponovo, kako će vjerovnik znati koliko u stvari i kada platiti, a bilježnik/sud, priznati?

Stavak 5., točka 2.; Kada dostavu obavlja koje tjelo, o čemu to ovisi, tko bi bio odgovoran u slučaju nedostave? Ne može se dostava obavljati ili ovako ili onako. Mora biti neki red i pravna sigurnost. Potrebno definirati da dostavu obavlja samo bilježnik ili samo sud. Ovako je zakon neprovediv, a odredba vrlo neozbiljna.

Stavak 6., točka 3; Kakva je veza ovoga članka i članka 236. ovoga zakona gdje piše da bi agencija ipak imala pravo, uz ovu naknadu, na još dodatnu naknadu (to je ona naknada iz troškovnika Fine)? Molimo

zakonodavca da bude transparentan i jasan prema građanima i sudionicima u postupku te da jasno propiše plaća li se ustvari samo ova naknada, ili se plaća i ova naknada i naknada prema troškovniku fine (a to je ona koja za dug od cca 3.000 kn iznosi 175 kn, a za velike dugove, i do 5.000 kn) – jer razlika između toga što stoji u ovome članku i onoga što stoji u članku 236. može biti jako velika. Troškovi dakle moraju biti transparentni, i svima, kako ovrhovoditeljima, tako i ovršenicima, mora biti unaprijed jasno s kojim sve troškovima doista mogu računati tijekom ovršnog postupka.

Stavak 6; Svima je jasno da je povrat neosnovanoe primljene pristojbe u praksi toliko komplikiran postupak, pogotovo u odnosu na masovne ovrhe, da zakonodavac računa s time da ovrhovoditelji neće imati snage ni volje tražiti povrat pristojbe te će država na taj način doći do neosnovanih prihoda. Nužno je urediti odredbe o dostavi da bude jasno da se dostava onavlja preko jednog određenog tijela te u najgorem slučaju, barem treba urediti način povrata pristojbe na način koji će biti vrlo jednostavan, brz i omogućen na masovnoj razini.

Stavak 7.; Jer većina ionako odlazi izravno u proračun temeljem same činjenice da su ovi iznosi ustvari pristojba. Nije korektno sve stavljati na teret ovrhovoditelja koji su upravo zbog neplaćanja dužnih obveza od strane ovršenika dovedeni u nezavidan položaj u kojem moraju pokrenuti ovrhu. Ovime se znatno utječe na neravnotežu strana u postupku na štetu ovrhovoditelja.

242 Ivan Špiranović

Pravo na nagradu i naknadu troškova, Članak 62.

Nagrade i naknade maksimalizirati u pravednom i fer postotku na iznos osnovnog duga.

Svrha naknade i nagrade na ovršni postupak je pokrivanje realnih troškova vođenja ovršnog postupka(do kojeg je u osnovi

Primljen
o na
znanje

Primljeno na
znanje.

			došlo zbog nemogućnosti dužnika da plati dug), a ne bogaćenje kroz naknade i nagrade kao da se upravlja naftnim fondom ili burzovnim mešetarenjem.		
243	Financijska agencija	Pravo na nagradu i naknadu troškova, Članak 62.	<p>Predlažemo brisati odredbe stavaka 3. do 6. Stavci 7., 8. i 9. postaju stavci 3., 4. i 5.</p> <p>Odredbu novog stavka 3. predlažemo izmijeniti tako da ista sada glasi:</p> <p>(3) Nagrade i naknade iz stavka 1. ovoga članka oslobođene su PDV-a.</p> <p>Stavak 5. predlažemo izmijeniti na način da isti sada glasi:</p> <p>(5) Ministar nadležan za poslove pravosuđa pravilnikom će odrediti način utvrđivanja naknada i nagrada na koje ima pravo javni bilježnik odnosno naknada na koje imaju pravo Agencija i banke te način i rokove plaćanja nagrada i naknada utvrđenih ovim člankom.</p> <p>Obrazloženje:</p> <p>Predlažemo da se iz Nacrta brišu odredbe koje propisuju način raspodjele iznosa sudske pristojbe i iznose nagrada i naknada pojedinih sudionika postupka.</p> <p>Radi se o materiji koja je sadržajno prikladnija za propisivanje pravilnikom, osobito stoga što bi se ovako za slučaj potrebe prilagodbe propisanih naknada i nagrada morao mijenjati sam zakon.</p>	Prihvaćen	Prihvaća se.
244	Hrvoje Vukić	Pravo na nagradu i naknadu troškova, Članak 62.	<p>Vrlo jednostavno pitanje za predlagatelja:</p> <p>Znači li ova odredba da stranka koja je angažirala odvjetnika u postupku provedbe ovrhe NEMA pravo na naknadu tih troškova postupka ovrhe od druge strane?</p> <p>Ako je to cilj, tada bi to trebalo izričito napisati. Naravno, to je neustavno. Ne smije se zabranjivati angažiranje stručne pomoći u postupku ovrhe. S druge strane, ako je cilj smanjivanje troškova ovršenika u postupku koji je započeo zbog</p>	Djelomično prihvaćeno	U iznos sudske pristojbe nije uključen trošak odvjetnika, već se radi o naknadi za rad javnog bilježnika, FINA-e i suda. Svatko ima pravo angažirati stručnu pomoć u postupku.

			njega, tada bi trebalo ukinuti i sudske pristojbe na ovršni postupak tako da nijedan akter postupka ništa ne naplaćuje za svoj rad u situaciji u kojoj je do postupka došlo jer ovršenik izvorno nije platio svoju obvezu.		
245	Vlaho Orepić	Pravo na nagradu i naknadu troškova, Članak 62.	U obrazloženju je naznačeno da se Zakonom o ovršnom postupku fiksiraju sudske pristojbe na rješenje o ovrsi na način da se za tražbine do 5.000,00 kuna plaća 200,00 kuna za tražbine iznad 5.000,00 kn plaća se 300,00 kuna sudske pristojbi. Obveza plaćanja sudske pristojbe regulirana je Zakonom o sudskim pristojbama. Predlažem da Zakon o sudskim pristojbama isto tako ide u izmjene jer u protivnom će biti u suprotnosti s ovršnim zakonom. Člankom 62. zakona je određen način raspodjele sudske pristojbe te novčani iznosi za pojedine radnje pri provođenju ovrhe u kojem sudjeluju javni bilježnici. Ukoliko se načini i rokovi plaćanja određuju Pravilnikom sukladno st. 9. predlažem da i naknade budu regulirane istim Pravilnikom, ili da se načini i rokovi plaćanja urede Zakonom.	Djelomično prihvaćen	Prijedlog je prihvачen u djelu koji se odnosi na način raspodjele sudske pristojbe.
246	HRVATSKA ODVJETNIČKA KOMORA	Pravo na nagradu i naknadu troškova, Članak 62.	1. Ukiđanjem nastalih i predvidivih troškova, te uvođenjem obveze da ovrhovoditelj već pri pokretanju postupka mora jednokratno uplatiti iznos pristojbe na ime nagrade i naknade koja obuhvaća ne samo donošenje rješenja o ovrsi već i naknadu za provedbu ovrhe na FINA-i, samo je dodatno zakomplicirala proces i dovesti će do dodatnog posla za sudove i Ministarstvo zbog rješavanja zahtjeva za vraćanje razlike uplaćene pristojbe. Ukoliko se, prema predviđanju Ministarstva, uvođenjem obveze slanja zaključka od strane Javnog bilježnika kao posljednje opomene prije donošenja rješenja o ovrsi, poveća broj ovršenika koji će podmiriti svoje dugove prije donošenja rješenja o ovrsi, za svaki tako dovršeni predmet ovrhovoditelj će	Prihvaćen	Prijedlog je prihvачen u djelu koji se odnosi na način raspodjele sudske pristojbe.

podnosići sudu zahtjeve za povrat preplaćene pristojbe čime će se pred sudom formirati novi predmet za svaki takav zahtjev. U svakom slučaju ukoliko ovakvih predmeta bude barem 5-10 % od ukupnog broja pokrenutih postupaka moguće je godišnje očekivati cca 35.000 do 70.000 postupaka radi zahtjeva za povrat preplaćene pristojbe. Također u odnosu na regulirane slučajevе u kojima se može podnijeti zahtjev za povrat razlike uplaćene pristojbe treba ukazati da prijedlogom zakona nije predviđena mogućnost podnošenja zahtjeva za povrat pristojbe ukoliko je na rješenje o ovrsi izjavljena žalba te postupak nastavljen u parnici. U tom slučaju svakako nije iskorišten dio pristojbe za naknadu Agenciji i banci. Taj dio trebalo bi se također vratiti ovrhovoditelju jer bi se naknada u protivnom neosnovano zadržavala.

Eventualnim ukidanjem predvidivih troškova motivirat ćemo ovršenike u smjeru da besplatno postanu nesavjesni u onim slučajevima kada su imali volju namiriti tražbinu u paricionom roku i time dodatno zagluše sustav. Logično je da svaki ovršenik ocjenjuje svoju finansijsku korist ili štetu prigodom odluke o plaćanju duga.

Stoga je i logično da ovršenik koji ne plati u paricionom roku nema nikakvu štetu ako nema i daljnji predvidivi trošak – radi čega će se potaknuti neplaćanje u paricionom roku.

2. Predviđeni iznos od kn 10,00 na ime nagrade Javnim bilježnicima predstavlja sramotno obezvređivanje pravne struke u cijelini te javnobilježničkog rada. Ukoliko predlagatelj zakona želi osigurati besplatni radi javnih bilježnika onda realnu vrijednost rada javnih bilježnika treba jednostavno financirati iz proračuna kao što je bio slučaj s nedavним nasumčnim darivanjem iznosa od po kn 10.000,00 pojedinim građanima.

Prema sadašnjem uređenju, javni bilježnici za ispitivanje prijedloga za ovru i donošenje rješenja o ovrsi imaju pravo na nagradu koja se određuje s obzirom na visinu tražbine, s time da minimalna nagrada iznosi kn 60,00 (za tražbine do kn 1.000,00), do maksimalno kn 5.000,00.

Prema novom uređenju predviđena nagrada JB-a iznosi minimalno kn 10,00, do maksimalno kn 100,00.

Usporedbom radnji koje trenutno poduzima javni bilježnik po zaprimanju ovršnog prijedloga, sa radnjama koje bi trebao poduzimati prema novom prijedlogu zakona, možemo zaključiti da će prema novom uređenju javni bilježnici poduzimati više radnji nego do sada.

Tako je predviđeno da javni bilježnik po zaprimanju ovršnog prijedloga, za nagradu od kn 10,00 mora:

- 1) ocijeniti da li je prijedlog za ovru potpun, dopušten i osnovan;
- 2) pozvati zaključkom orhovoditelja na dopunu/ispravak ako prijedlog ne udovoljava svemu ad 1);
- 3) potom sastaviti zaključak koji upućuje ovršeniku a koji zaključak mora sadržavati podatke o tražbini, upozorenje ovršeniku o posljedica u slučaju donošenja ROO-a, uputu ovršeniku u pogledu pravnih lijekaza, te mogućnosti mirnog rješenja spora, kao i o pravu na besplatnu pravnu pomoć.

Uvažavajući činjenicu da su javni bilježnici osobe sa završenim pravnim fakultetom, te položenim pravosudnim i javnobilježničkim ispitom, kao i određenim godinama radnog iskustva, odmjeravanje nagrade od kn 10,00 predstavlja podcenjivanje rada i znanja javnih bilježnika i javnobilježničke profesije općenito.

Usporedbe radi, za primjerice ishođenje potvrde/uvjerenja HZMO-a ili MUP-a, odnosno izvatka sa katastra, zemljišnih

247	DANIJEL LUČIĆ	<p>Pravo na nagradu i naknadu troškova, Članak 62.</p> <p>knjiga, potrebno je platiti pristojbu od minimalno kn 20,00 do kn 40,00, i to za ispis dokumenta iz baze podataka, a za koji rad nije potrebno nikakvo stručno znanje niti završen fakultet.</p> <p>Isto tako za vađenje sudskog spisa iz arhive potrebno je platiti pristojbu od kn 100,00 kn, koji posao također ne zahtijeva pravno znanje, odnosno visoko obrazovanje.</p> <p>Ne treba također zanemariti ni činjenicu da će, u svrhu usklađenja i prilagodbe rada, javni bilježnici morati sigurno i dodatno uložiti u računalne programe/tehnologiju, budući je prijedlogom zakona predviđeno da će javni bilježnici zaprimati ovršne prijedloge od strane suda elektronskim putem, odnosno komunikaciju sa sudom obavljati elektronskim putem, što će zasigurno dovesti do dodatnih troškova za javne bilježnike, koje troškove sigurno neće moći "pokriti" iz propisane nagrade.</p> <p>Kako bi predlagatelj mogao shvatiti cijelokupni absurd svojeg prijedloga možda bi bilo najbolje ovo rješenje zaključno komentirati retoričkim pitanjem: Koliko postupaka u kojima ima pravo na naknadu od kn 10,00 mora pojedini javni bilježnik provesti da nakon što plati rad zaposlenih, sve izdatke, troškove rada i porez ima dostatna sredstva za plaćanje promjene gumice na slavini u umivaoniku?</p>	Prihvaćen	Prijedlog je prihvaćen u djelu koji se odnosi na način raspodjele sudske pristojbe.

			predstavljaju puko omalovažavanje struke. Nerealno je očekivati da netko snosi odgovornost za predmet u kojem je vps primjerice 30.000.000,00, a za koji će dobiti 10 kn nagrade.		
248	Bojan Grahek	Razlozi za protuovrhu, Članak 66.	U vezi st. 1. treba zahtjev za protuovrhu proširiti na troškove koje je ovršenik imao (svoje troškove, troškove FINA-e i sl.) U vezi st. 3. - ne vidim smisao kažnjavanja ovrhovoditelja posebnom novčanom kaznom. Zašto se na isti način ne kažnjava ovršenik koji je pozvan da dug platiti, a nije ga platio?	Prihvaćen	Primljeno na znanje.
249	Ured pučke pravobraniteljice	Razlozi za protuovrhu, Članak 66.	U članak 66. stavak 2. Nacrt prijedloga zakona: U slučajevima dvostrukog namirenja ovrhovoditelja (članak 66. stavak 1. točka 2.), kada mu ovršenik tijekom ovrhe ispuni novčanu tražbinu uplatom na račun u banci, ovršenik ne raspolaže javnom ni javno ovjerovljenom ispravom kojom bi to dokazao. Stoga predlažemo preispitati ovu odredbu i na odgovarajući je način dopuniti, tako da prijedlog za protuovrhu bude učinkovito pravno sredstvo kojim je ovršenik u ovim slučajevima u mogućnosti zaštititi svoja prava u istom ovršnom postupku.	Prihvaćen	Primljeno na znanje.
250	Pravobranitelj za djecu RH	Odgoda ovrhe na prijedlog ovršenika, Članak 69.	Predlažemo propisati iznimku u slučajevima kada se ovršni postupak vodi radi namirenja tražbine radi uzdržavanja djeteta.	Primljeno na znanje	Primljeno na znanje.
251	Općinski sud u Splitu	Odgoda ovrhe na prijedlog ovršenika, Članak 69.	Komentar uz čl.69.: Kako bi se spriječile zloupotrebe procesnih ovlaštenja, a imajući u vidu da se u praksi prijedlozi za odgodu ovrhe podnose najčešće dan ili dva prije termina provedbe ovršne radnje (i često se podnese više takvih prijedloga tijekom istog postupka), predlaže se dodati odredbu st.8. koja bi glasila: "Iznimno od odredbe stavka 7. ovog članka, ako ovršenik tijekom istog ovršnog postupka podnese dva ili više prijedloga za odgodu ovrhe, a sud ocijeni da su drugi ili svaki	Primljeno na znanje	Primljeno na znanje.

			idući prijedlog za odgodu ovrhe očito neosnovani i podneseni radi sprječavanja ili ometanja suda u poduzimanju određenih radnji, odnosno radi odgovlašenja postupka, sud će nastaviti s ovrhom i prije donošenja odluke o ovim prijedlozima. O ovim prijedlozima sud će odlučiti prvim idućim rješenjem koja bude doneseno nakon obavljanja ovršne radnje prije koje je podnesen taj prijedlog." Predloženom dopunom odredbe sud ne bi više bio dužan odlučiti o prijedlogu za odgodu ovrhe prije provedbe ovršne radnje već naknadno (npr. u rješenju o dosudi ako je prijedlog za odgodu podnesen prije dražbe i sl.). Na ovaj način bi se ubrzali postupci i odvratilo stranke od mogućih zloupotreba procesnih ovlaštenja.		
252	HUAN Hrvatska udruga agencija za naplatu potraživanja	Odgoda ovrhe na prijedlog ovrhovoditelja, Članak 70.	Ovom odredbom ostaje isto definirana odgoda ovrhe na prijedlog ovrhovoditelja, odnosno da na prijedlog ovrhovoditelja sud može, u potpunosti ili djelomice, odgoditi ovrhu samo jednom, ako provedba ovrhe nije započela, i to za vrijeme koje odredi sud pa se predlaže istu izmijeniti kada je predmet ovrhe nekretnina. Naime, ovrha na nekretnini provodi se zabilježbom ovrhe u zemljишnoj knjizi, utvrđenjem vrijednosti nekretnine, prodajom nekretnine i namirenjem ovrhovoditelja iz iznosa dobivenoga prodajom (čl. 88 OZ.-a). Iz navedenog proizlazi da se ovrha na prijedlog ovrhovoditelja nikada ne bi mogla odgoditi kada je predmet ovrhe nekretnina, a sve iz razloga što je prva ovršna radnja kojom započine provedba ovrhe zabilježba te ovrhe u zemljишnim knjigama.	Primljen o na znanje	Primljeno na znanje.

trenutno ne bismo tako tumačili tu zakonsku odredbu, ista bi bila neprimjenjiva. Životno je i logično da ovrhovoditelj može i smije disponirati svojim zahtjevima, a pogotovo kada ona ne diraju u prava trećih osoba i idu u korist ovršeniku.

Naime, ovršni postupak u kojem je predmet ovrhe nekretnina nerijetko je najtegobniji po ovršenika pa svakako treba voditi računa o dostojanstvu istog i pokušati mirnim putem riješiti nastalu situaciju. Slijedom navedenog, čudi odredba trenutno važećeg zakona kojim se na prijedlog ovrhovoditelja zapravo ne može odgoditi ovrha na nekretnini. Mišljenja smo kako bi svaki pokušaj izvansudskog rješenja spora bio od iznimne koristi za ovršenika, neovisno je li provedba te ovrhe započela. Često se danas u praksi događa da novi ovrhovoditelj stupa u postupak umjesto starog i želi s ovršenikom dogоворити jednokratnu ili obročnu otplatu, a da pritom ne izgubi mogućnost nastavka te ovrhe ako ovršenik ne bude kooperativan. I tu se javlja situacija da će, ako dođe do obustave predmetne ovrhe, troškove eventualnog ponovnog pokretanja ovrhe opet snositi ovršenik.

Osim zaštite ovršenika i namirenja ovrhovoditelja, valja paziti da se ne dira u prava trećih. Budući da založna prava uknjižena na nekretnini prestaju danom pravomoćnosti rješenja o dosudi nekretnine kupcu pa makar isti nisu potpuno namireni, do tog dana moglo bi se disponirati i prijedlogom za odgodu ovrhe.

Naš prijedlog izmjene odredbe čl. 70. OZ-a je sljedeći:
„Na prijedlog ovrhovoditelja sud može, u potpunosti ili djelomice, odgoditi ovrhu do pravomoćnosti rješenja o dosudi, i to za vrijeme koje odredi sud.“.

253	HRVATSKA ODVJETNIČKA KOMORA	Odgoda na temelju suglasnosti stranaka, Članak 73.	Smatramo da u ovom članku ne bi bilo loše urediti mogućnost odgode ovrhe na novčanim sredstvima na temelju suglasnosti stranaka u postupku izvansudske naplate. To na način da se stranke mogu sporazumjeti oko odgode pljenidbe novčanih sredstava po računima ovršenika, ali da ovrhovoditelj zadržava prvenstveni red u naplati na novčanim sredstvima. Naime, ovršeniku bi se omogućilo da izbjegne blokadu računa dok namiruje tražbinu ovrhovoditelja, a ovrhovoditelj je zaštićen jer ne gubi prvenstveni red, koji bi izgubio povlačenjem osnove za plaćanje s naplate pred FINA-om.	Primljen o na znanje	Primljeno na znanje. Iz prijedloga nije jasno status ostalih vjerovnika u slučaju da se provodi više ovršnih postupaka na novčanim sredstvima.
254	Ivan Špiranović	Obustava ovrhe, Članak 77.	(7) Ovrha će se obustaviti ako je od nastanka duga proteklo više od 6 godina, te je s time nastupila apsolutna zastara.	Nije prihvaćen	Građanski postupci ne poznaju institut apsolutne zastare. Istiće se da se u slučaju ovrhe radi prisilnoj naplati tražine vjerovnika koja čini dio njegove imovine te nije primjereno da ne može zahtjevati svoju imovinu iz razloga proteka određenog vremena.
255	Saša Perković	Obustava ovrhe, Članak 77.	Zabранa ovrhe ako je kredit sa sudskim utvrđenom nezakonitom kamatom i(ili) valutom	Nije prihvaćen	S obzirom na to da je kamata sporedna tražbina u odnosu na glavnici nije jasan smisao prijedloga da se ne može provesti ovrha radi naplate tražbine iz ugovora o

					kreditu. Navedeno iz razloga što se ovrha provodi radi naplate tražbine, bilo da se radi o glavnici ili glavnici i sporednim tražbinama.
256	Dajana Dragičević	Nekretnina koja ne može biti predmet ovrhe, Članak 79.	(1) Ovrha nije moguća osim ako... Smatram da u Zakonu ne bi trebalo biti nikakvih uvjetovanja ukoliko se poštuje Ustav RH. U ovakovom slučaju Zakon krši Ustav. (5) Prema ovome jasno je da je ovrha nad nekretninom u kojoj ovršenik itekako moguća... izbaciti ovu stavku!	Primljen o na znanje	Primljeno na znanje.
257	HUAN Hrvatska udruga agencija za naplatu potraživanja	Nekretnina koja ne može biti predmet ovrhe, Članak 79.	Posebno o ograničenjima ovrhe na nekretninama (čl. 79.) te (ne)dopuštenosti iste (čl. 90): Potrebno je dodati iznimku od izuzeća ovrhe na nekretnini (u članak 78.) i za slučaj kada ovršenik (i) ima i drugih nekretnina prikladnih za stanovanje, što bi vodilo pravičnosti i ravnoteži strana u postupku i (ii) iako i nema drugih nekretnina – prikladnih za stanovanje – no nekretnine postoje i utržive su. Isto je potrebno učiniti i u članku 90.st.3.	Primljen o na znanje	Primljeno na znanje.
258	Pravobranitelj za djecu RH	Nekretnina koja ne može biti predmet ovrhe, Članak 79.	Preporučamo da se propiše iznimka na način da nekretnina u kojoj ovršenik stanuje može biti predmet ovrhe i to u onim slučajevima kada se ovrha provodi radi ostvarenja uzdržavanje djece i drugih potraživanja za djecu.	Primljen o na znanje	Primljeno na znanje. U predmetnom slučaju bilo bi potrebno provesti test razmjernosti između ovršenikova prava na dom i dostojanstven život i prava djeteta na mjesecni iznos uzdržavanja.
259	CROATIA osiguranje d.d.	Nekretnina koja ne može biti predmet ovrhe, Članak 79.	Čl. 79. st. 1. točka 2. Obuhvaća li to i potraživanja regresa kredita, jer CO nije u ugovornom odnosu s regresnim	Primljen o na znanje	Primljeno na znanje. Materija izvanugovorni

			dužnikom/ranije korisnikom kredita? ili je smisao ove odredbe samo izvanugovorne obveze iz ZOO-a? Opet nepovoljan položaj vjerovnika za naplatu određenog dijela svojih tražbina!		h obveznih odnosa uređena je Zakonom o obveznim odnosima.
260	Ured pučke pravobraniteljice	Pokretnine koje ne mogu biti predmet ovrhe, Članak 80.	Uz članak 80. Nacrta prijedloga zakona: Važećim Ovršnim zakonom, odredbom članka 135. stavka 1. točke 6., od ovrhe je izuzet gotov novac ovršenika po osnovi tražbina koje su izuzete od ovrhe te gotov novac ovršenika koji ima stalna mjesečna primanja do mjesečnoga iznosa koji je po zakonu izuzet od ovrhe, razmjerno vremenu do idućega primanja. Predlažemo preispitati i obrazložiti razlog zbog kojeg se ovo izuzeće ne predviđa Nacrtom prijedloga zakona.	Primljen o na znanje	Primljeno na znanje.Predmetno je rezultat novog uređenja instituta izuzeća dijela primanja od ovrhe.
261	Nezavisni hrvatski sindikati	Glava deveta OGRANIČENJA OVRHE , Primanja izuzeta od ovrhe	<p>Predlažemo dopunu ovog članka na način da se iza točke 21. dodaju nove točke 22. i 23. koje bi glasile:</p> <p>„22. otpremnina zbog poslovno i osobno uvjetovanog otkaza ugovora o radu, otpremnina zbog ozljede na radu ili profesionalne bolesti i otpremnina zbog odlaska u mirovinu, u neoporezivom iznosu prema posebnom propisu</p> <p>23. jubilarna nagrada, u neoporezivom iznosu prema posebnom propisu“</p> <p>Dosadašnja točka 22. postala bi točka 24.</p> <p>Obrazloženje:</p> <p>Otpremnina sukladno Zakonu o radu predstavlja oblik materijalnog obeštećenja radnika zbog prestanka radnog odnosa otkazom ugovora o radu i izvor je egzistencije u razdoblju nezaposlenosti (presuda Županijskog suda u Zagrebu br. Gž 6953/01 od 1.10.2002.). Pravo na otpremninu ostvaruju samo radnici kojima je otkazan ugovor o radu iz poslovno i osobno uvjetovanih razloga,</p>	Djelomično prihvaćen	Djelomično se prihvata u odnosu na jubilarnu nagradu.

radnici koji su dobili otkaz ugovora o radu s ponudom izmijenjenog ugovora, a ponuđeni ugovor nisu prihvatili te radnici kojima je prestao ugovor o radu u postupku kolektivnog viška radnika temeljem sporazuma s poslodavcem, na zahtjev poslodavca. Dakle, pravo na otpremninu ne ostvaruju svi radnici kojima je otkazan ugovor o radu. Minimalni iznos otpremnine propisan je zakonom i to 1/3 prosječne mjesecne plaće isplaćene radniku u prethodna tri mjeseca, a najviše šest plaća.

Otpremnina za odlazak u mirovinu predstavlja također materijalno obeštećenja radnika i služi ublažavanju egzistencijalnih problema od isplate posljednje plaće do isplate prve mirovine. Člankom 7. stavkom 2. r. br. 14., 15. i 16. 20. Pravilnika o porezu na dohodak („Narodne novine“ br. 10/17, 128/17, 106/18 i 1/19) propisano je da se oporezivim primicima po osnovi nesamostalnog rada ne smatraju iznosi otpremnina prilikom odlaska u mirovinu i to do iznosa od 8.000,00 kuna, otpremnina zbog poslovno uvjetovanih razloga i osobno uvjetovanih razloga, prema zakonu kojima se uređuju radni odnosi i to do visine od 6.500,00 kuna za svaku navršenu godinu rada kod tog poslodavca te otpremnina zbog ozljede na radu profesionalne bolesti do visine od 8.000,00 kuna za svaku navršenu godinu rada kod tog poslodavca.

Jubilarne nagrade su nagrade koje poslodavci isplaćuju radnicima za vjernost odnosno neprekinuti rad. Njihovi neoporezivi iznosi također su propisani člankom 7. stavak 2. Pravilnika o porezu na dohodak i iznose:

- za 10 godina radnog staža – do 1.500,00 kuna
- za 15 godina radnog staža – do 2.000,00 kuna

			<ul style="list-style-type: none"> - za 20 godina radnog staža – do 2.500,00 kuna - za 25 godina radnog staža – do 3.000,00 kuna - za 30 godina radnog staža – do 3.500,00 kuna - za 35 godina radnog staža – do 4.000,00 kuna - za 40 godina radnog staža – do 5.000,00 kuna <p>Predlažemo otpremnine i jubilarne nagrade izuzeti od ovrhe.</p>		
262	Ured pučke pravobraniteljice	Primanja izuzeta od ovrhe, Članak 81.	<p>Uz članak 81. Nacrta prijedloga zakona:</p> <p>S obzirom na zabrinjavajuće pokazatelje siromaštva u RH, na koje redovito upozoravamo, čini se opravdanim razmotriti prijedloge, temeljito procijeniti dugoročne i sustavne učinke te na osnovi tih analiza moguće usvojiti rješenje kojim bi se u svrhu promicanja ostvarivanja prava na dostojan život propisala snažnija zaštita, pa i izuzeće od ovrhe za ona primanja koja su ispod linije siromaštva.</p> <p>Predlaže se izuzeti od ovrhe i iznos novčanih sredstava kojeg fizička osoba ostvari na osnovi donacija pravnih i fizičkih osoba za zdravstvene potrebe te jednokratne donacije pravnih i fizičkih osoba do iznosa od 5.000, 00 kn godišnje. Naime, ovi iznosi se ne uračunavaju u prihode prilikom priznavanja zajamčene minimalne naknade sukladno Zakonu o socijalnoj skrbi, pa stoga držimo da bi isti trebali biti izuzeti od ovrhe.</p> <p>Također, s obzirom na proširenje kruga primanja kojima se Nacrtom prijedloga zakona pruža zaštita od ovrhe, predlažemo da obrazložite je li razmotrena mogućnost da se od ovrhe zaštite otpremnina te jubilarna nagrada, kao i da navedete razloge zbog kojih one nisu obuhvaćene ovom zaštitom.</p>	Djelomično prihvaćeno	Djelomično prihvaćeno. Jubilarna nagrada je navedena kao jedno od primanja izuzetih od ovrhe. Razmotrena je mogućnost izuzimanja otpremnine od ovrhe, ali s obzirom na to da iznosi otpremnine mogu doseći veće iznose, a namjera je instituta izuzeća od ovrhe osigurati mjesecni iznos sredstava za život te određene kategorije socijalnih primanja, otpremnina nije navedena kao primanje izuzeto od ovrhe.
263	CROATIA osiguranje d.d.	Primanja izuzeta od ovrhe, Članak 81.	Čl. 81. Povećava se dio primanja koja su izuzeta od ovrhe što će rezultirati još težim namirenjem	Primljeno na znanje	Novčana sredstva nikako nisu jedini

			vjerovnika pljenidbom računa, pa će postupak opet biti duži i skuplji. Npr. izuzimaju se dnevnice za korištenje privatnog automobila u službene svrhe. Navedeno je nelogično jer ovršeniku se može provesti ovrha na autombilu čiji je vlasnik, ali ne i naknada za korištenje istog u službene svrhe, iako ta naknada može biti jednaka ili čak i veća od same plaće.	predmet na kojem se može provesti ovrha, a s obzirom na brojne probleme prilikom provedbe ovrhe na plaći administrativno rasterećenje poslodavaca nije jedini razlog zbog kojeg se ukida mogućnost ovrhe na plaći.
			"Administrativnim rasterećenjem poslodavca i HZMO-a" sukladno kojem isti više neće provoditi ovrhu na plaći i mirovini već biti samo produžena ruka suda/FINA-e narušava se jedno od temeljnih načela OZ-a – mogućnost provedbe ovrhe na više predmeta. Nadalje, postavlja se pitanje koji će biti onda smisao potvrđivanja SOZP-a prilikom osiguranja tražbina?	Napominje se da se plaća također isplaćuje na račun, slijedom čega će se ovrha na jedinstven način provoditi na svim novčanim primanjima po računu i prema jedinstvenom redoslijedu.
264	Pravobranitelj za djecu RH	Primanja izuzeta od ovrhe, Članak 81.	Predlažemo propisivanje izuzimanja od ovrhe u cijelosti obiteljske mirovine koju ostvaruje dijete nakon smrti roditelja. Radi se o primanju koje u naravi predstavlja zamjenu za zakonsko uzdržavanje roditelja. U odnosu na primanja i naknade koja su izuzeta u korist roditelja kao ovršenika, potrebno je predvidjeti zaštitu prava na uzdržavanje djece, jer djeca također imaju svoje svakodnevne i egzistencijalne potrebe i njihovi interesi u odnosu na interes roditelja trebaju imati prednost. Stoga predlažemo da se kod primanja i naknadi koji su izuzeta od ovrhe po članku 81. ovo izuzeće ne odnosi na slučajevе	Primljeno na znanje.

			ostvarenja tražbine po osnovi zakonskog uzdržavanja djece podredno i drugih potraživanja djece (osim za ona koja su vezana za dijete npr. doplatak za dijete, dar za djecu, uzdržavanje djeteta). Npr. u praksi se događaju slučajevi da kada roditelj obveznik uzdržavanja za vrijeme bolovanja ne prima plaću, već naknadu plaće koja je izuzeta iz ovrhe, da dijete ne može ostvariti svoje pravo na uzdržavanje, pa makar u određenom dijelu.		
265	Nezavisni hrvatski sindikati	Primanja izuzeta od ovrhe, Članak 81.	<p>Predlažemo dopunu ovog članka na način da se iza točke 21. dodaju nove točke 22. i 23. koje bi glasile:</p> <p>„22. otpremnina zbog poslovno i osobno uvjetovanog otkaza ugovora o radu, otpremnina zbog ozljede na radu ili profesionalne bolesti i otpremnina zbog odlaska u mirovinu, u neoporezivom iznosu prema posebnom propisu</p> <p>23. jubilarna nagrada, u neoporezivom iznosu prema posebnom propisu“</p> <p>Dosadašnja točka 22. postala bi točka 24.</p> <p>Obrazloženje:</p> <p>Otpremnina sukladno Zakonu o radu predstavlja oblik materijalnog obeštećenja radnika zbog prestanka radnog odnosa otkazom ugovora o radu i izvor je egzistencije u razdoblju nezaposlenosti (presuda Županijskog suda u Zagrebu br. Gž 6953/01 od 1.10.2002.). Pravo na otpremninu ostvaruju samo radnici kojima je otkazan ugovor o radu iz poslovno i osobno uvjetovanih razloga, radnici koji su dobili otkaz ugovora o radu s ponudom izmijenjenog ugovora, a ponuđeni ugovor nisu prihvatali te radnici kojima je prestao ugovor o radu u postupku kolektivnog viška radnika temeljem sporazuma s poslodavcem, na</p>	Djelomično prihvaćen	Djelomično se prihvaća u odnosu na jubilarnu nagradu.

zahtjev poslodavca. Dakle, pravo na otpremnину ne ostvaruju svi radnici kojima je otkazan ugovor o radu. Minimalni iznos otpremnинe propisan je zakonom i to 1/3 prosjeчne mјeseчне plaћe isplaћene radniku u prethodna tri mјeseca, a najviše šest plaћa.

Otpremnina za odlazak u mirovinu predstavlja također materijalno obeštećenja radnika i služi ublažavanju egzistencijalnih problema od isplate posljednje plaћe do isplate prve mirovine. Člankom 7. stavkom 2. r. br. 14., 15. i 16. 20. Pravilnika o porezu na dohodak („Narodne novine“ br. 10/17, 128/17, 106/18 i 1/19) propisano je da se oporezivim primicima po osnovi nesamostalnog rada ne smatraju iznosi otpremnina prilikom odlaska u mirovinu i to do iznosa od 8.000,00 kuna, otpremnina zbog poslovno uvjetovanih razloga i osobno uvjetovanih razloga, prema zakonu kojima se uređuju radni odnosi i to do visine od 6.500,00 kuna za svaku navršenu godinu rada kod tog poslodavca te otpremnina zbog ozljede na radu profesionalne bolesti do visine od 8.000,00 kuna za svaku navršenu godinu rada kod tog poslodavca.

Jubilarne nagrade su nagrade koje poslodavci isplaćuju radnicima za vjernost odnosno neprekinuti rad. Njihovi neoporezivi iznosi također su propisani člankom 7. stavak 2. Pravilnika o porezu na dohodak i iznose:

- za 10 godina radnog staža – do 1.500,00 kuna
- za 15 godina radnog staža – do 2.000,00 kuna
- za 20 godina radnog staža – do 2.500,00 kuna
- za 25 godina radnog staža – do 3.000,00 kuna
- za 30 godina radnog staža – do 3.500,00 kuna
- za 35 godina radnog staža – do 4.000,00 kuna

			- za 40 godina radnog staža – do 5.000,00 kuna		
266	Sindikat umirovljenika Hrvatske	Primanja izuzeta od ovrhe, Članak 81.	<p>Predlažemo otpremnine i jubilarne nagrade izuzeti od ovrhe.</p> <p>Čak 160 tisuća hrvatskih umirovljenika ima mirovinu nižu od 1.000 kuna. Linija siromaštva u 2018. godini za jednočlano kućanstvo prema najnovijim podacima Državnog zavoda za statistiku iznosi 2.321,42 kune, pa je time 52 posto svih mirovina temeljem rada (prema općim propisima) ispod linije siromaštva. Prosječna mirovina je samo 23 kune viša od linije siromaštva! Zato, ne iznenađuje podatak da je svaki peti građanin u Republici Hrvatskoj u zoni siromaštva ili svaki treći ako je stariji od 65 godina, a najugroženija su staračka samačka domaćinstva i to osobito ona u ruralnim, socijalno, geografski izoliranim područjima. Uz spomenute poražavajuće podatke potrebno je istaknuti da je postotak siromašnih žena koje žive same vrlo visok, radi se o čak 43 posto, a u dobroj skupini starijih od 65 godina više od 60 posto žena u siromaštву. U Hrvatskoj 87 i pol tisuća osoba prima socijalnu naknadu od 440 do 980 kuna jer žive u ekstremnom siromaštvu. U Hrvatskoj, zemlji siromašnih trenutačno je na snazi sustav prisilne naplate dugova takav da generira još veće dugove dužnika, pogoduje javnobilježničkoj profesiji da ostvari još veću zaradu, bez mehanizama podrške da osobi koja je upala u financijske probleme da se iz njih izvuče. Lošim sustavom prisilne naplate dugova, financijski se opterećuje državu odnosno sustav socijalne skrbi. U Hrvatskoj je trenutno blokirano više od 320.000 prezaduženih građana čiji ukupni dug penje se na vrtoglavlju 42 milijarde kuna.</p> <p>Iz tih razloga SUH predlaže da se članku 81. doda novi stavak</p>	Primljen o na znanje	Primljeno na znanje.

		<p>stavak 23. kako glasi:</p> <p>Primanja izuzeta od ovrhe Članak 81.</p> <p>23. mirovinskog osiguranja koja su ispod utvrđenog praga rizika od siromaštva</p> <p>Svake godine Državni zavod za statistiku objavljuje rezultate istraživanja o pokazateljima siromaštva i socijalne isključenosti i Sindikat umirovljenika Hrvatske traži da se temeljem njihovih izvješća u potpunosti izuzmu od ovrhe mirovine koje su po iznosu manje od utvrđenog praga rizika od siromaštva (jednočlano kućanstvo 2.321,42 kune, 2018. godina).</p>		
267	Ivan Špiranović	<p>Primanja izuzeta od ovrhe, Članak 81.</p> <p>Ako ovim ili drugim zakonom nije drukčije određeno, izuzeta su od ovrhe primanja po osnovi:</p> <p>1.Zabранa provedbe ovrhe nad mjesечnim primanjima ovršenika do visine trenutne minimalne neto plaće u RH.</p>	<p>Nije prihvaćen</p>	<p>U slučaju da ovršenik prima minimalnu neto plaću u RH vjerovnik se za cijelo razdoblje dok su primanja ovršenika do te granice ne bi mogao namiriti na novčanim primanjima, što je protivno svrsi Ovršnog zakona, a to je prisilno namirenje vjerovnika uz primjerenu zaštitu ovršenika koja se postiže, između ostaloga, institutom izuzeća dijela mjesечnih primanja od ovrhe.</p>
268	HRVATSKA ODVJETNIČKA KOMORA	<p>Primanja izuzeta od ovrhe, Članak 81.</p> <p>Članak 81. st. 2 t. 16,17,19, 20 i 21</p> <p>U konkretnom slučaju radi se o dodacima na plaću, kojima se može itekako manipulirati.</p> <p>Poslodavac koji želi „pomoći“</p>	<p>Primljeno na znanje</p>	<p>Primljeno na znanje. Ističe se kako je postupanje poslodavca koji je</p>

		<p>radniku-ovršeniku, isplaćivat će minimalnu plaću kao redovnu, a ostatak će isplaćivati po osnovama koje su izuzete iz ovrhe. Drugim riječima, sasvim je moguće da će i plaće od 5-6 tisuća kuna postati praktično u cijelosti neovršive.</p> <p>Posebno je problematična naknada za korištenje privatnog auta u službene svrhe, iako ona prepostavlja da je ovršenik vlasnik vozila.</p>	<p>protivno prisilnim propisima koji uređuju materiju radnih odnosa uređeno posebnim propisom te je navedenim propisima uređen odgovarajući zaštitni mehanizam.</p>
269	Miriam Kervatin	<p>Primanja izuzeta od ovrhe, Članak 81.</p> <p>Ako ovim ili drugim zakonom nije drukčije određeno, izuzeta su od ovrhe primanja po osnovi:</p> <p>1.Zabranu provedbe ovrhe nad mjesecnim primanjima ovršenika koji su ispod 76% bruto minimalnog dohotka za kalendarsku godinu. OBRAZOŽENJE: Bruto minimalna plaća, 2019. u RH iznosi 3.750,00 kn (76% =2.850,00 kn).</p> <p>Prijedlog vrijedi za pravne i za fizičke osobe. Prijedlog društveno opravdan. Zakonodavac više ne bi direktno poticao rast privatnog duga. Izlazi se u korist socijalno ugroženima, kako bi imali minimum, za preživjeti. Smanjio bi se alarmantni broj ovrha u Hrvatskoj.</p> <p>POZITIVNI PRIMJER IZ EUROPSKE OVRŠNE PRAKSE Republika Slovenija, ZdavP-2/od 2015. Od ovrhe zaštićeno 76% bruto minimalnog dohotka (602 EUR/mjesečno)</p>	<p>Primljeno na znanje. S obzirom na to da je slovenski sustav sličan hrvatskom, ističe se kako u Sloveniji izvršenje na novčanim tražbinama i radi osiguranja tih tražbina nije dopustivo na predmetima i pravima nužnima za ispunjenje osnovnih životnih potreba dužnika i osoba koje je dužnik zakonski obvezan uzdržavati ili nužnima za obavljanje profesionalne djelatnosti dužnika. Na nekima od tih predmeta i prava izvršenje je dopušteno samo u ograničenoj mjeri. Ista načela</p>

					primjenjuju se i u Republici Hrvatskoj.
270	Saša Perković	Primanja izuzeta od ovrhe, Članak 81.	Ako je netko blokiran duže od cca 6 mjeseci,zabrana ovrhe više od 10% mjesecnih primanja	Nije prihvaćen	Institut izuzeća od ovrhe temelji se na izuzeća dijela mjesecnih primanja te primanja koje su socijalnog karaktera. S obzirom na to nije razmjerno ograničiti prava vjerovnika koji se nije namirio u roku od šest mjeseci.
271	Mladen Pevec	Ograničenje ovrhe na ostalim primanjima ovršenika fizičke osobe, Članak 82.	U članku 82. je nepotrebno zakomplificirana i konfuzano napisana T2 ----predlažem novi sadržaj koji jednostavnije definira minimum od kojega čovjek može preživjeti--- + u kompletnom tekstu se koristi "netoplaće" !...umjesto "neto plaće"	Primljen o na znanje	Prijedlog je primljen na znanje.
272	HUAN Hrvatska udruga agencija za naplatu potraživanja	Ograničenje ovrhe na ostalim primanjima ovršenika fizičke osobe, Članak 82.	(2) Ovršeniku iz stavka 1. ovoga članka se iz svakog njegovog primanja kojeg ostvari tijekom jednog kalendarskog mjeseca i koje je uplaćeno na njegov račun, a koje nije izuzeto od ovrhe prema članku 81. ovoga Zakona, od ovrhe izuzima neto iznos u visini tri četvrtine od prosječne neto plaće u Republici Hrvatskoj.	Primljen o na znanje	Prijedlog je primljen na znanje.

fizičke osobe koje su zaposlene ili u mirovini, dužne imati otvoreni račun, u nastavku izlažemo naša razmišljanja o mogućim drugim rješenjima ovakve situacije: SUD bi (pošto se i ako se već ovim izmjenama uvodi sud, pa neka od toga bude i neka pozitivna promjena) po pravomoćnosti rješenja o ovrsi, bez odlaganja, osim FINI, primjerak rješenja dostavio i poslodavcu, sa nalogom da gotovinske uplate moraju prestati i da se sve mora uplaćivati na račun. Ukoliko dužnik nema otvoreni račun, za takve situacije, treba postojati poseban račun kod suda na koji će u tom slučaju poslodavci sa određenim pozivom na broj koji se referira na određeni poslovni broj ovršnog spisa, uplaćivati dio primanja koji se odnosi na dio koji nije izuzet iz ovrhe. Dakle, zaštićenim dijelom ovršenik i dalje slobodno raspolaže primivši iznos u gotovini, a vjerovnik se namiruje iz sredstava koja se odnose na nezaštićeni dio, a koji je uplaćen na poseban račun. Sud bi u istom rješenju, ili popratno dopisu uz rješenje, trebao upozoriti poslodavca da je dužan isplaćivati ISPRAVNE – zakonom propisane iznose na taj račun. I da za nepoštivanje svega navedenog odgovara i materijalno (potrebno je isto utvrditi u prekršajnim odredbama, u značajnom iznosu) te kazneno. Ovdje napominjemo i posebno to da je sada prosječna ustega s plaće u praksi svega 700-900 kn, iz čega bi proizašlo da SVI dužnici imaju minimalne plaće, a što nije točno. Dakle, poslodavci bilo s namjerom, bilo iz neznanja, uplaćuju pogrešne iznose i sada, bilo na redovan račun kod ovrhe na računu, bilo ustežu pogrešne iznose na račun ovrhovoditelja kod ovrhe na plaći. I to gotovo 90% poslodavaca. Ovo je zato NUŽNO dobro postaviti, vršiti kontrolu provedbe te propisati i primjenjivati sankcije.

	Vezano uz ovdje navedeno, komentiramo nadalje vezani članak 218. - Obavijest FINE poslodavcu. Samtramo dakle kako o navedenome, dužnike treba obavještavati sud, a ne FINA, zbog autoriteta. No ako bi i ostala situacija takva da o istome ovršenikovog dužnika obavještava ipak FINA, opet i se morale uvesti gore spomenute sankcije za poslodavce koji ne postupaju u skladu sa naloženim.	Stavak 2.; Ovo i dalje znači sljedeće? (primjer): Ovršenik prima neto plaću u iznosu 12.000 kn. $\frac{3}{4}$ te plaće je 9.000 kn. No, recimo da je prosječna plaća u RH 6.000 kn, čije $\frac{2}{3}$ iznosi 4.000 kn. Dakle, ovršeniku iz ovoga primjera, nije zaštićeno 9.000 kn, već mu je zaštićeno od ovrhe, 4,000 kn?	Smatramo da bi ove dvje rečenice radi izbjegavanja svake dvojbe, trebale biti spojene u jednu te glasiti: „Ovršeniku iz stavka 1. ovoga članka se iz svakog njegovog primanja kojeg ostvari tijekom jednog kalendarskog mjeseca i koje je uplaćeno na njegov račun, a koje nije izuzeto od ovrhe prema članku 81. ovoga Zakona, od ovrhe izuzima neto iznos u visini tri četvrtine od tog primanja, ali tijekom jednog kalendarskog mjeseca od ovrhe se može izuzeti najviše iznos od dvije trećine prosječne netoplaće u Republici Hrvatskoj. „	273 Pravobranitelj za Ograničenje ovrhe djecu RH na ostalim primanjima ovršenika fizičke osobe, Članak 82.	Protivimo se promjenama iz stavka 3. točka 2. u odnosu na ranije važeće odredbe na uštrb zakonskog uzdržavanja za djecu. Naime, Nacrtom se smanjuje razina zaštite djece u ostvarenju uzdržavanja vezano za visinu izuzetog iznosa (važeći propis propisuje izuzima jednu četvrtinu, a Nacrt jednu trećinu prosječne netoplaće u Republici Hrvatskoj). Nadalje, preporučamo propisivanje mogućnosti	Primljen o na znanje	Prijedlog je primljen na znanje.
--	---	--	--	--	---	----------------------	----------------------------------

			ovrhovoditelja uzdržavanja za dijete da dobije ispravu s obračunom isplaćene tražbine - visine primanja te ostvarene tražbine i izuzetog iznosa, radi kontrole ispravnosti. Naime, imamo saznanja za slučajevе u kojima roditelji koji potražuju uzdržavanja za dijete ne mogu doći do podatka o točnoj visini plaće i obračunu tražbine uzdržavanja. Preporučamo osiguranje zaštite privilegiranih potraživanja za djecu, vezano za čl. 9. Zakona o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima (NN 68/18) na način da se davanje suglasnosti ovršenika za provedbu ovrhe na zaštićenim sredstvima mora uvjetovati prethodnim namirenjem privilegiranih potraživanja za djecu. Dakle, predlažemo da se propiše da ova izjava ima pravni učinak pod uvjetom da se prethodno podmire privilegirana potraživanja za djecu. Također, smatramo da Nacrt Ovršnog zakona ne predviđa dostačnu zaštitu djece ukidanjem ovrhe na plaći i drugim stalnim novčanim primanjima. Nacrtom je potrebno onemogućiti manipulacije obveznika uzdržavanja u svrhu izbjegavanja ili ograničavanja dostupnih novčanih sredstava za potrebe ovrhe radi naplate uzdržavanja djeteta te remećenja prvenstvenog reda namirenja privilegiranog potraživanja za djecu – npr. u slučaju da ovršenik ostvaruje primanja u gotovini (plaću ili mirovinu), „radom na crno“, prijavljivanjem na minimalnu plaću i slično, uzimanjem kredita, administrativnim zabranama te izdavanjem zadužnica i bjanko zadužnica. Zaštita određena člankom 82. stavak 5. u tom smislu nije dostačna jer se odnosi samo na iznose koji su izuzeti od ovrhe (zaštitu ovršenika, a ne djece koja ostvaruju uzdržavanje).		
274	HOK	Ograničenje ovrhe na ostalim	Članak 82. Nacrt prijedloga Ovršnog zakona stavak 1.	Primljen o na	Prijedlog je primljen na

		<p>primanjima ovršenika fizičke osobe, Članak 82.</p>	<p>mijenja se i glasi:</p> <p>„(1) Ovršeniku fizičkoj osobi, bez obzira na to obavlja li registriranu djelatnost, iz primanja koja ostvari tijekom jednog kalendarskog mjeseca i koja su uplaćena na račun koji je povezan s njegovim OIB-om, a koja nisu izuzeta od ovrhe prema članku 81. ovoga Zakona, od ovrhe se izuzima iznos određen ovim člankom.“</p> <p>Obrazloženje</p> <p>U članku 82. predlaže se ograničenje ovrhe ovršeniku fizičkoj osobi, bez obzira na to obavlja li registriranu djelatnost. Predlažemo pojasniti odredbu kako bi se obuhvatili svi računi fizičke osobe.</p>	znanje	znanje.
275	Bojan Grahek	Ograničenje ovrhe na ostalim primanjima ovršenika fizičke osobe, Članak 82.	Izrazito komplikirano i upitna provedba ovakvih izuzeća od ovrhe.	Primljen o na znanje	Prijedlog je primljen na znanje.
276	Karla Katavić	Glava deveta OGRANIČENJA OVRHE , Zaštita ovršenika fizičke osobe koja obavlja registriranu djelatnost	Ovrha na novčanim sredstvima na računu fizičke osobe koja obavlja registriranu djelatnost (obrtnik) kod banaka te na kunskoj vrijednosti deviznih sredstava koje ta osoba ima na deviznom računu, ne može se odrediti ako su ta sredstva nužna za obavljanje registrirane djelatnosti.	Nije prihvaćen	Smisao zaštite dijela novčanih sredstava od ovrhe nije obavljanje registrirane djelatnosti.
277	Karla Katavić	Glava deveta OGRANIČENJA OVRHE , Zaštita ovršenika fizičke osobe koja obavlja registriranu djelatnost	Čl.85. bi se mogao u cijelosti primjenjivati i kod fizičkih osoba koje obavljaju registriranu djelatnost, tj.obrtnika. Kako je do sada praksa pokazala, obzirom da blokade računa za fizičke osobe idu putem OIBa, automatski se blokiraju i poslovni računi obrtnika, te isti više nisu u stanju obavljati djelatnost koja im je jedini izvor zarade, kojom hrane sebe i svoju obitelj, kojom hrane svoje zaposlenike i njihove obitelji. Privatna dugovanja fizičke osobe koja obavlja registriranu djelatnost, ne bi trebala moći utjecati na poslovnu stranu te osobe. Za obrtnike, koji svoju plaću (razliku između prihoda i rashoda) dobiju na kraju godine (ako išta ostane) ne postoji zaštićeni račun.	Primljen o na znanje	Primljeno na znanje. Novim uređenjem izuzeća od ovrhe obuhvaćene su i fizičke osobe koje obavljaju registriranu djelatnost.

278	HOK	Zaštita ovršenika fizičke osobe koja obavlja registriranu djelatnost, Članak 83.	uz članak 83. stavak 1. Članak 83. stavak 1. Nacrt prijedloga Ovršnog zakona mijenja se i glasi: „(1) Ovrha radi ostvarenja novčane tražbine protiv fizičke osobe koja obavlja registriranu djelatnost može se provesti na cijelokupnoj njezinoj imovini, osim na onim stvarima i pravima na kojima se protiv nje ne bi mogla provesti kad ne bi obavljala registriranu djelatnost te na onim stvarima, pravima i novčanim sredstvima na poslovnom računu koja su nužna za obavljanje njezine registrirane djelatnosti ako joj je ona glavni izvor sredstava za život.“ Obrazloženje Predlažemo da se članak 83. stavak 1. izmjeni na način da se od ovrh zaštite i novčana sredstva na poslovnom računu fizičke osobe koja su nužna za obavljanje njezine registrirane djelatnosti ako joj je ona glavni izvor sredstava za život.	Nije prihvaće n	Zaštita novčanih sredstava na računu nije predmet uređenja ovim člankom.
279	Bojan Grahek	Novčana sredstva države i jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave, Članak 85.	Zašto se poseban status ovršenika daje državi i JLS? Što su to sredstva nužna za obavljanje osnovnih zadaća i što su to osnovne zadaće? Bavi li se država i JLS drugim poslovima koji ne spadaju u njihove "osnovne zadaće"? Sud će procjenjivati da li su ta sredstva nužna saslušanjem stranaka? Tko će se saslušavati kao stranka u slučaju ovrh na novčanim sredstavima države? Ovakvim uređenjem se narušava ravnopravnost stranaka jer se država i JLS stavljaju u položaj koji nemaju drugi ovršenici, građani i pravne osobe. Pogotovo u kombinaciji sa čl. 4. zakona koji ograničava ovru na pokretninama i nekretninama države i JLS,. Da bi se ostvarila ravnopravnost stranaka, onda bi se ovaj kriterij trebao primjenjivati na sve ovršenike (procjenjivanje da li su im sredstva nužna za obavljanje osnovnih potreba), a to bi dovelo	Nije prihvaće n	Potrebno je naći ravnotežu između javnog i privatnog interesa koji se očituje u mogućnosti obavljanja osnovnih zadaća jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave kao javnog interesa svih građana te jedinice i pojedinog interesa vjerovnika za naplatom svoje tražbine.

			do potpunog kolapsa ovršnog postupka.		
280	Ured pučke pravobraniteljice	Novčana sredstva države i jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave, Članak 85.	Uz članak 85. stavak 2. Nacrt prijedloga zakona: Sa stajališta potrebe zaštite javnog interesa za obavljanjem osnovnih zadaća jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave (dalje: JLP(R)S), bilo bi dobro propisati da će sud po službenoj dužnosti saslušati stranke i po potrebi provesti druge dokaze o okolnostima o kojima ovisi primjena stavka 1. ovog članka, kako mogućim propustom izjavljivanja prigovora i, posljedično, neograničenom ovrhom na novčanim sredstvima JLP(R)S, građani ne bi bili dovedeni u situaciju u kojoj im JLP(R)S nije u mogućnosti ni u nužnoj mjeri osigurati obavljanje osnovnih poslova iz svojeg djelokruga.	Nije prihvaćeno	Sud je dužan po prigovoru osoba iz stavka 1. ovoga članka saslušati stranke i po potrebi provesti druge dokaze o okolnostima od kojih ovisi primjena stavka 1. ovoga članka.
281	Pravobranitelj za djecu RH	Redoslijed namirenja više ovrhovoditelja, Članak 86.	Odredbe o redoslijedu namirenja više ovrhovoditelja, kako važećeg Ovršnog zakona, tako i ovog Nacrtu, nisu usklađene s konvencijskim načelom zaštite najboljeg interesa djeteta, koje propisuje članak 3. Konvencije o pravima djeteta, i prema kojem u svim akcijama najbolji interes djeteta mora imati prednost. Predlažemo da u svim ovršnim i stečajnim postupcima (dakle, ne samo u ovrsi na novčanoj tražbini, već i u stečaju te ovrsi na nekretninama, pokretninama, dionicama, vrijednosnim papirima i na drugim predmetima ovre) bude osiguran prvenstveni reda namirenja uzdržavanja djeteta u odnosu na druge ovrhoditelje, a u slučaju više ovrhoditelja radi ostvarenja uzdržavanja djece treba uvijek biti osigurano njihovo razmjerno namirenje, radi zaštite dobrobiti djece i njihove egzistencije. Osim članka 86. ovaj prijedlog odnosi se i na odredbu članka 125. i 126. Nacrtu koje propisuju prvenstveno namirenje i namirenje ostalih tražbina iz iznosa dobivenoga prodajom nekretnine, čl. 177. Nacrtu koji propisuje predaju postignute	Primljen o na znanje	Primljeno na znanje.

282	Bojan Grahek	<p>Nedopuštenost ovrhe na nekretnini, Članak 90.</p> <p>kupovne cijene pokretnine, na članak 184. Nacrta koji propisuje namirenje više ovrhovoditelja prodajom pokretnine, čl. 266. i dr.</p> <p>Prijedlog je usklađen s člankom 213. Nacrta, odnosno načinom na koji je prvenstvo namirenja djetetovog potraživanja te razmjerno namirenje propisano na novčanoj tražbini ovršenika po računu. Također vezan je uz primjenu odredbe čl. 228. koja propisuje redoslijed izvršenja osnove za plaćanje koje provodi Agencija te uz članak 243. koji propisuje redoslijed izvršenja osnove za plaćanje.</p>	<p>St. 1. ne uzima u obzir da postoje nekretnine čija vrijednost ne prelazi 40.000,00 kn.</p> <p>Razumljivo je da je potrebno zaštiti nekretnine u kojima ljudi žive, ali nije razumljivo zašto se u slučaju duga od 10.000,00 kn koji se ne može naplatiti na novčanim sredstvima ne može pokrenuti ovrha na oranici čija je procijenjena vrijednost 5.000,00 kn. Široko postavljeni opisni kriterij "nenarušavanja pravične ravnoteže" tu situaciju neće popraviti (utvrđivanje "ravnoteže" bi se pretvorilo u mini parnicu) jer će se sudovi u praksi držati isključivo kriterija glavnice.</p> <p>Osim toga, potrebno je jasno propisati da se ovo ograničenje odnosi samo na ovrhu na nekretninama, a ne na zasnivanje založnog prava na nekretninama. Sudska praksa je dosadašnje odredbe proširila i na postupak osiguranja zasnivanjem založnog prava, čime je onemogućila vjerovnike manjih (uvjetno rečeno) tražbina da na bilo koji način zaštite svoja prava.</p> <p>Uzmite u obzir da ovakvim uređenjem niti jedan dug za vodu, struju, smeće, plin i druge komunalne usluge u situaciji blokade računa dužnika nije naplativ. Jasno je da se za takve dugove ne treba pokretati ovrha na nekretnini, ali bez ikakvog</p>	Primljen o na znanje	Prijedlog je primljen na znanje.

			opravdanja je da vjerovnici tih tražbina ne mogu barem osigurati tražbine za slučaj otuđenja nekretnine. Time se nikako ne utječe na pravo ovršenika, a ovrhovoditelju se barem daje neka mogućnost buduće naplate, pogotovo ako bi se predvidjelo da u slučaju promjene vlasništva na nekretnini na kojoj je upisano takvo založno pravo prestaje ograničenje ovrhe (time bi se stjecatelje primoralo da podmire dugove prijašnjeg vlasnika).	
283	HUAN Hrvatska udruga agencija za naplatu potraživanja	Nedopuštenost ovrhe na nekretnini, Članak 90.	<p>I trenutno važećim Ovršnim zakonom ograničena je mogućnost pokretanja ovrhe na nekretnini dužnika pa je ovakvom izmjenom ovrhovoditelj dodatno onemogućen u odabiru nekretnine kao predmeta ovrhe.</p> <p>Naime, kada bi sud ocjenjivao je li narušena pravična ravnoteža između interesa ovršenika i interesa ovrhovoditelja, a uzimajući u obzir okolnosti slučaja, posebno one iz čl. 90. st. 3., proizlazi kako je ovrha na nekretnini skoro u potpunosti onemogućena, kako za namirenje tražbine čija glavnica ne prelazi iznos od 40.000,00 kuna, tako i za namirenje tražbine čija glavnica prelazi iznos od 40.000,00 kuna.</p> <p>Prvenstveno napominjemo kako je najčešće dug od 40.000,00 kuna previšok da bi ga ovrhovoditelj uspio naplatiti izvan sudskim putem pa nije jasno kojim načelom se zakonodavac vodio kada je postavio tako visok iznos.</p> <p>Imajući u vidu nabrojane okolnosti slučaja pri ocjenjivanju je li narušena pravična ravnoteža između interesa ovršenika i interesa ovrhovoditelja, a kako bi se pokrenula ovrha na nekretnini, kao i činjenicu da ovrhovoditelj mora dokazati kako se nije uspio namiriti na drugim predmetima ovrhe, smatramo kako se pokušava u potpunosti onemogućiti postupak u kojem je</p>	<p>Primljen o na znanje</p> <p>Primljeno na znanje.</p> <p>Napominje se da sud može odrediti ovrhu na nekretnini i u slučaju kada ovrhovoditelj dokaze da se nije uspio namiriti na drugom predmetima ovrhe (članak 5. stavak 2. ovoga Zakona), a sud ocijeni da prodaja nekretnine ne bi narušila pravičnu ravnotežu između interesa ovršenika i interesa ovrhovoditelja.</p>

nekretnina predmet te ovrhe.

Znači, iako je ovršenik dužan te postoji valjana ovršna isprava, orvhovoditelj će bez ograničenja moći radi namirenja svoje tražbine provesti ovrhu na nekretnini svoga dužnika samo ako mu je isti dao izričito odobrenje sadržano u javnoj ili ovjerovljenoj privatnoj ispravi.

Iskustveno navodimo kako je ovrha na novčanim sredstvima, pogotovo u slučajevima velikih iznosa, jedan proces koji traje godinama, a uzimajući u obzir kako su ovrhe na pokretninama većinom bezuspješne, orvhovoditelj mora imati izbor za namirenje svoje tražbine pokrenuti ovrhu na nekretninama dužnika.

Imajući u vidu nabrojane okolnosti slučaja u čl. 90. st. 3. te samom činjenicom kako orvhovoditelj mora dokazati kako se nije uspio namiriti na drugim predmetima ovrhe, smatramo kako je zbog toga isti ograničen u namirivanju svoje tražbine provođenjem ovrhe na nekretnini svoga dužnika.

Upravo zato, orvhovoditelj mora imati izbor na koji način namiriti svoju tražbinu te jedino što mora dokazati je opravdani interes svoga potraživanja, i to u obliku valjane ovršne isprave.

Naš prijedlog izmjene odredbe čl. 90. OZ-a je sljedeći:
„Ovrha na nekretnini nije dopuštena radi namirenja tražbine čija glavnica ne prelazi iznos od 20.000,00 kuna, osim ako se ovrha na nekretnini traži radi prisilnog ostvarenja tražbine radi zakonskog uzdržavanja ili tražbine radi naknade štete uzrokovane kaznenim djelom.“
„Sud može odbiti prijedlog za ovrhu na nekretnini radi namirenja tražbine čija glavnica prelazi iznos od 20.000,00 kuna ako ocijeni da orvhovoditelj nema opravdani interes za namirenjem tražbine.,“

284	CROATIA osiguranje d.d.	Nedopuštenost ovrhe na nekretnini, Članak 90.	Čl. 90. Ovrha na nekretnini nije dopuštena radi namirenja tražbine čija glavnica ne prelazi iznos od 40.000,00 kn dovodi ovrhovoditelje u nepovoljan položaj, otežava mogućnost naplate i ponovno poskupljuje trošak provedbe ovrhe (jer ukoliko se ovrhovoditelj ne uspije naplatiti na drugim sredstvima i nakon što ovrha bude obustavljena, u zastarnom roku može se ponovno tražiti određivanje ovrhe na prvom sredstvu-računima. Cijelo to vrijeme kamate teku, troškovi postupka rastu, a dug i dalje nije podmiren!!!). Ako dužnik ima u vlasništvu nekretninu, vjerovnici čija potraživanja u glavnici ne prelaze 40. 000,00 kn su nezaštićeni! Čak i da vjerovnici koji nemaju upisano založno pravo na nekretnini pokrenu stečaj, uslijed primjene članka 60. Zakona o stečaju ne mogu ni u tom postupku provesti ovrhu !	Primljen o na znanje	Primljeno na znanje. Primjenjuje se pravilo da nije razmjerno provesti ovrhu na nekretnini za tražbinu čija glavnica ne prelazi iznos od 40.000,00 kn.
285	Sindikat umirovljenika Hrvatske	Nedopuštenost ovrhe na nekretnini, Članak 90.	SUH smatra da je neopravданo tražiti ovrhu na jedinoj nekretnini jer se time ovršenika i njegovu obitelj ostavlja bez doma, odnosno čini ih se beskućnicima. Potrebno je izmjenama Ovršnog zakona zaštititi temeljna ljudska prava u koja se ubraja pravo na dom. Nadalje, predloženom izmjenom traži se da sudac uvijek vodi računa o ravnoteži između interesa ovršenika i ovrhovoditelja kada je riječ o ovrhama na nekretninama. Iz tih razloga predlaže se da članak 90. glasi kako je navedeno: Članak 90. (1) Ovrha na nekretnini je dopuštena samo kada tražbina, odnosno glavnica prelazi iznos od 50.000,00 kuna i ne radi se o nekretnini koja je jedina stambena nekretnina nužna za zadovoljavanje osnovnih stambenih potreba ovršenika i osoba koje je po zakonu dužan izdržavati. (2) Ovrha na nekretnini je dopuštena radi prisilnog ostvarenja tražbine radi zakonskoga uzdržavanja ili	Nije prihvaće n	Zaštita nekretnine u kojoj ovršenik stanuje je uređena ovim Zakonom, dok se ovom odredbom uređuje ovrha na nekretninama koje nisu jedina nekretnina za stanovanje ovršenika.

		<p>tražbine radi naknade štete uzrokovane kaznenim djelom uz iste uvjete kako je navedeno u prethodnom članku.</p> <p>(3) Sud može odbiti prijedlog za ovru na nekretnini radi namirenja tražbine čija glavnica prelazi iznos od 50.000,00 kuna ako ocijeni da bi prodaja nekretnine narušila pravičnu ravnotežu između interesa ovršenika i interesa ovrhovoditelja.</p> <p>(4) Pri ocjeni je li narušena pravična ravnoteža iz stavka sud će uzeti u obzir okolnosti slučaja, a osobito:</p> <ul style="list-style-type: none"> – je li vrijednost tražbine koja se namiruje nerazmjerno manja od vrijednosti nekretnine na kojoj se predlaže provesti ovru – je li ovrhovoditelj dokazao da je ovra na drugim predmetima ovre bila bezuspješna, odnosno da nema drugih prikladnih mogućnosti da se tražbina u cijelosti ili u pretežnom dijelu namiri – ima li ovrhovoditelj osobito opravdan interes za hitnim namirenjem tražbine radi ostvarenja vlastitoga uzdržavanja ili drugih važnih razloga 		
286	Sandra Ivić	<p>Nedopuštenost ovre na nekretnini, Članak 90.</p> <p>Članak 90.</p> <p>Predloženom izmjenom čl. 90. Nacrtu, osim što će strankama biti dodatno otežano postupanje zbog nametanja dodatnih obveza, neopravданo se odstupa od načela da dužnik odgovara za svoje obveze cjelokupnom svojom imovinom, te se potiče dužnike koji nisu dobrovoljno ispunili svoje dospjele obveze, da nastave s kršenjem temelja obveznog prava i prava općenito. To stvara nedopuštenu diskriminaciju u odnosu na one poštene i fer pojedince i dužnike koji se trude te uredno ispunjavaju svoje preuzete obveze sukladno zahtjevima pravnog poretku, i one druge koji ga krše, a takva situacija nije dobra niti za dužnike koji uredno ispunjavaju svoje obveze, niti za vjerovnike,</p>	Primljen o na znanje	Primljeno na znanje. Ukazuje se na članak 300. stavak 2. Zakona - na osiguranje tražbina ne primjenjuju se pravila ovog Zakona o nedopuštenosti ovre na nekretninama.

a time niti za društvo u cjelini.
Time se potiče pravni nered,
nejednakost i nepravda a samim
time i nepovjerenje u pravosuđe i
vladavinu prava. Niti jedan zakon
ne bi smio poticati na
nepoštivanje pravnog poretka.

Dakle, predloženim izmjenama u
pravilu se ide „na ruku“
dužnicima koji ne ispunjavaju,
niti ne žele ispunjavati svoje
dospjele obveze iako to često
mogu. Predložene izmjene će u
konačnici najviše štetiti osobama
koje poštuju pravni poredak,
vladavinu prava, te uredno i
dobrovoljno ispunjavaju sve
svoje obveze te koji
omogućavaju uredno
funkcioniranje i financiranje
društva (plaćaju usluge koje su
zatražili, robu koju su kupili,
odvoz komunalnog otpada,
 poreze, prikeze, komunalne
naknade i druga javna davanja
kako bi društvo moglo
funkcionirati u potpunosti).

Naime, takve će se osobe, prije
ili kasnije, naći u situaciju da su
primorani pred sudom štiti svoja
prava, te da su primorani
pokretati postupke prisilne
naplate protiv dužnika koji
izbjegavaju plaćanje svojih
obveza, a koje svoja prava neće
moći ostvariti zbog nepravičnog i
neefikasnog sustava.

Povisivanjem granice za
dopuštenost ovrhe na nekretnini
na 40.000,00 kn neopravdano se
ide na štetu ovrhovoditelja jer je
to prilično visok iznos za obične
građane, mikro i male
poduzetnike, a imajući u vidu da
ovršenik može imati i više
nekretnina od kojih možda neke
vrijede upravo toliko ili manje od
toga, pa se ne može reći da bi
se „narušila pravična ravnoteža“
između tražbine i vrijednosti
nekretnine.

Dobrovoljno ispunjenje obveza je
temeljno pravno pravilo koje
pravni poredak treba štititi. Uz to
i dalje vrijedi temeljno pravilo da
dužnik za svoje obveze
odgovara cijelokupnom svojom
imovinom i na njemu je da je
prvenstveno dobrovoljno unovči i

podmiri pravovremeno svoje obveze i bez djelovanja pravosudnog sustava pa tako i bez ovrhe. To je poruka koja treba biti i preventivno djelovanje pojedinog zakona a ne suprotno.

Nema opravdanja da vjerovnik sa tražbinom od 20.000,01 kn ili 40.000,01 kn može ostvariti svoju tražbinu od toga da se onog s 19.999,00 kn ili 39.999,00 kn tj. neznatno manje onemogući u jednakom ostvarivanju prava. To je pravno nedopustivo.

Uopće poticanje neispunjavanja obveza tj. predviđeno ograničavanje predstavlja nepotrebno i sustavno onemogućavanje pojedinih vjerovnika da ostvare svoje tražbine a time i zaštite svoje pravo vlasništva.

Nadalje, nema razloga da se takva ograničenja primjenjuju na sve nekretnine dužnika, već bi bilo puno pravednije i smislenije da ovrhovoditelj s nižom tražbinom može pokrenuti ovrhu na nekretnini ovršenika u kojoj isti ne stanuje, ili na nekretnini koja je poljoprivredno zemljište i slično, a sve kako bi se sprječile zloupotrebe prava od strane dužnika koji imaju više nekretnina u svojem vlasništvu i koji nemaju namjeru plaćanja svojih obveza.

Uostalom svakako treba dopustiti osnivanja prisilnog založnog prava za sve pa i manje tražbine. Tako se neki pojedinci stavljaju u nejednak položaj npr. kod tražbina s jednogodišnjim rokom zastare iz čl. 232. ZOO-a npr potraživanja za zbrinjavanje komunalnog otpada odnosno javna usluga prikupljanja mješanog komunalnog i biorazgradivog komunalnog otpada, isporučenu el. energiju, plin, vodu kad je isporuka odnosno usluga obavljena za potrebe kućanstva.

Naime npr. javna usluga prikupljanja mješanog komunalnog i biorazgradivog komunalnog otpada veže se uz nekretninu za koju se ista pruža,

pa je stoga neodrživ sustav gospodarenja otpadom u kojem vlasnici/korisnici nekretnina neće biti poticani da iste plaćaju, niti će im na nekretnini moći biti zasnovano prisilno založno pravo ili provedena ovrha a iznosi u zbroju za godinu dana neće dosezati predviđene limite od 20.000,01 kn ili 40.000,01 kn. Međutim, sustav javnih usluga mora funkcionirati pa će usluga poskupiti i plaćati će je skuplje upravo oni uredni korisnici kod kojih nema potrebe za provođenje ovrhe za takvu pruženu uslugu. To je svakako nepravedan sustav koji ne potiče i ne nagrađuje uredne i poštene potrošače i poduzetnike koje bi trebalo nagraditi.

Predloženim izmjenama upravo suprotno najviše profitiraju baš oni koji nemaju nikakvu namjeru plaćanja svojih dospjelih obveza, pa se društvo u cjelini navodi na takva postupanja što nikako nije dobro za pravednu i poštenu podjelu tereta financiranja i funkcioniranja društva.

Svaka daljnja povećanja postojeće zaštite ovršenika dovodi do toga da ovrha na nekretnini postaje neprovodiva.

Takvim izmjenama teško se narušava načelo razmjernosti i proporcionalnosti, te se ovrhovoditelje koji nisu krivi za ovršni postupak, već su isti morali pokrenuti jer im tražbine nisu bile dobrovoljno podmirene, dovodi u izrazito težak i neravnopravan položaj, te se narušava pravična ravnoteža u postupku.

Naime, svrha je ovršnog postupka da se ovrhovoditelju omogući efikasna naplata njegove tražbine, a ne da ga se u potpunosti onemogućuje, ili da ga se konstantnim nametanjem sve većih i težih obveza bez razumnih razloga dodano ograničava. Dakle, potrebno je uvesti stvarnu pravičnu ravnotežu između prava

			ovrhovoditelja da štiti svoja prava iz ovršne isprave“ i svoju imovinu te prisilno ostvari svoje dospjelo potraživanje s jedne strane, kao i prava ovršenika na zaštitu dostojanstva i prava na dom s druge strane, a koja je predloženim izmjenama grubo narušena na štetu ovrhovoditelja.		
287	Hrvoje Vukić	Nedopuštenost ovrhe na nekretnini, Članak 90.	Ova odredba je, jednostavno, promašena i populistička. Cilj ovršnog postupka ne bi trebala biti zaštita vlasništva ovršenika već naplata tražbine ovrhovoditelja - vjerovnika. Nekretnina nije ništa drugo nego novac koji se nalazi u pojavnom obliku nekretnina. Ako se može prodati, za nekretninu se može dobiti novčana vrijednost. Znači li to da ovršenik može imati veliku vrijednost u nekretninama koje ne želi prodati, a ovrhovoditelj ostaje bez mogućnosti namirenja ? Ili ukinimo ovrhu na nekretninama ili je pojednostavimo i otvorimo jer je ovo model koji je nepraktičan i nesvrshodan.	Primljen o na znanje	Primljeno na znanje. Napominje se da sud može odrediti ovrhu na nekretnini i u slučaju kada ovrhovoditelj dokaže da se nije uspio namiriti na drugom predmetima ovrhe (članak 5. stavak 2. ovoga Zakona), a sud ocijeni da prodaja nekretnine ne bi narušila pravičnu ravnotežu između interesa ovršenika i interesa ovrhovoditelja .
288	HRVATSKA ODVJETNIČKA KOMORA	Nedopuštenost ovrhe na nekretnini, Članak 90.	Prije svega ukazuje se na nepotrebnu pravnu nesigurnost i nejednakost koja se očituje u postavljanju cenzusa vrijednosti od 20.000,00 kn tj. 40.000,00 kn. Naime, time se neopravdano odstupa od načela da dužnik odgovara za svoje obveze cijelokupnom svojom imovinom, i potiče se dužnike koji nisu dobровoljno ispunili svoje dospjele obveze , da nastave s kršenjem temelja obveznog prava. To stvara nedopuštenu diskriminaciju u odnosu na one dužnike koji ispunjavaju svoje obveze sukladno pravnom poretku, i one koji ga krše, a takva situacija nije dobra niti za	Primljen o na znanje	Primljeno na znanje. Ukazuje se na članak 300. stavak 2. Zakona - na osiguranje tražbina ne primjenjuju se pravila ovog Zakona o nedopuštenosti ovrhe na nekretninama .

dužnike koji uredno ispunjavaju svoje obveze, niti za vjerovnike, a time niti za društvo u cjelini. Time se potiče pravni nered, nejednakost i nepravda a samim time i nepovjerenje u pravosuđe i vladavinu prava .

Povisivanjem granice za dopuštenost ovrhe na nekretnini na 40.000,00 kn neopravdano se ide na štetu ovrhovoditelja jer je to prilično visok iznos, a imajući u vidu da ovršenik može imati nekretninu koje vrijedi upravo toliko ili manje od toga, pa se ne može reći da bi se „narušila pravična ravnoteža“ između tražbine i vrijednosti nekretnine. Nema opravdanja da vjerovnik sa tražbinom od 20.000,01 kn ili 40.000,01 kn može ostvariti svoju tražbinu od toga da se onog s 0,01 kun manje onemogući u jednakom ostvarivanju prava. Uopće poticanje neispunjavanja obveza tj. predviđeno ograničenje predstavlja nepotrebno i sustavno onemogućavanje pojedinih vjerovnika da ostvare svoje tražbine a time i zaštite svoje pravo vlasništva. Takva nejednakost nije dobra.

Predloženim izmjenama narušava se pravična ravnoteža između ovršenikovih prava na zaštitu dostojanstva i prava na dom, te s druge strane prava ovrhovoditelja da u razumnom roku na efikasan način ostvari svoja prava u postupku. Smatramo da bi radi osiguranja pravednosti sustava, kao i radi osiguranja primjene načela razmjernosti i proporcionalnosti u postupku, trebalo unijeti u članak odredbu kojom se onemogućava ovršeniku da zloupotrebljava svoju poziciju i namjerno izbjegava plaćanje dospjelog duga, ako je isti vlasnik više nekretnina, a ovrha je predložena na nekretnini u kojoj ovršenik ne stanuje. Na ovršeniku bi trebao biti teret dokaza da je nekretnina na kojoj je predložena ovrha njegova jedina nekretnina, odnosno da stanuje u nekretnini na kojoj je predložena ovrha, obzirom isti

ima lakšu mogućnost dokazati svoje navode (dostavom zemljišnoknjižnog izvodka ili uvjerenja o prebivalištu), od ovrhovoditelja koji bi morao dokazivati negativne činjenice u prijedlogu za ovru.

Postojećim rješenjem je već dana dovoljna zaštita ovršenika u pogledu ovrhre na njegovoj nekretnini i svako daljnje povećavanje takve zaštite dovodi do toga da ovraha na nekretnini postaje neprovediva.

Predloženo rješenje ostavlja mogućnost, npr. vlasniku većeg broja nekretnina da izbjegne ovru na istima, ukoliko duguje novac po više osnova od kojih niti jedna ne prelazi 40.000 kn glavnice. Uz pretpostavku da to nije bio cilj ovakve odredbe, istu treba korigirati tako da se odreba odnosi na nekretninu u kojoj ovršenik stanuje pa istu uskladiti s odredbom čl. 79.st.1. OZ.

Stavak 2. ponovno omogućuje arbitarnost u postupanju jer ne postoje objektivni kriteriji za donošenje odluke.

Odredbe generalno otvaraju pitanje postupanja s tražbinama koje ne prelaze 40.000 kn, ukoliko ovru na nekretnini započne ovrhovoditelj čija tražbina prelazi minimalni iznos. Mogu li se ti vjerovnici uključiti u već započeti postupak ili će ih se i dalje držati u nepovoljnem položaju? Postoji li i tada „pravična ravnoteža“? Što ukoliko je tražbina do 40.000 kn dospjela prije one veće tražbine? Je li zbog toga izgubila prvenstveni red samo zato što je niža od propisanog minimuma?

Treba razmisliti o sljedećim opcijama:

- da se omogući da ovršni prijedlozi na nekretnini budu zabilježeni u zemljišnoj knjizi kao i svaki drugi (čl.40.st.4.

Prijedloga), kako bi sačuvali prvenstveni red, makar sud odmah i ne odredio ovru; ukoliko se pojavi prijedlog za ovru koji prelazi minimalni iznos ili u zbroju s tražbinom iz ranije zaprimljenog prijedloga prelazi taj iznos, sud bi donio rješenje o

			ovrsi i temeljem prijedloga u kojima tražbina ne prelazi 40.000 kn, te bi takav prijedlog sačuvao prvenstveni red u zemljišnoj knjizi prema trenutku zaprimanja ovršnog prijedloga; - da se cenzus računa prema zbroju glavnica sadržanih u više ovršnih prijedloga i na temelju različitih pravnih osnova.		
289	Općinski sud u Splitu	Nedopuštenost ovrhe na nekretnini, Članak 90.	Komentar uz čl.90.: Kako bi se izbjeglo da sudska praksa nadopunjuje zakon, bilo bi svršishodno da se u vezi s odredbom čl.90.st1.toč.2 jasno propiše je li dostačno da je ovrhovoditelj pokušao bezuspješno se namiriti na samo jednom predmetu ovrhu ili na više njih. Npr. ovršenik ima račun u banci koji je već opterećen u korist drugih vjerovnika (pa bi na naplatu ovrhovoditelj čekao godinama) i stari automobil čija je vrijednost neznačna naspram visine tražbine ovrhovoditelja. Je li smisao ove odredbe da ovrhovoditelj mora pokušati provesti ovrhu na svim dijelovima imovine ovršenika prije nego zatraži ovrhu na nekretnini ili je dostačno da pokuša na samo jednom predmetu ovrhe?	Primljen o na znanje	Primljeno na znanje.
290	Saša Perković	Nedopuštenost ovrhe na nekretnini, Članak 90.	Zabранa ovrhe ako su sudom utvrđene nezakonite promjenljive kamate ili valuta	Nije prihvaćen	Navedeno nije predmet uređenja Ovršnim zakonom.
291	Toni Carić	Nedopuštenost ovrhe na nekretnini, Članak 90.	Nedopuštenost ovrhe na nekretnini – čl. 90 OZ-a Stavkom 1. propisano je da ovrha na nekretnini nije dopuštena radi namirenja tražbine čija glavnica ne prelazi iznos od 40.000,00 kuna, osim ako: 1. se ovrha na nekretnini traži radi prisilnog ostvarenja tražbine radi zakonskoga uzdržavanja ili tražbine radi naknade štete uzrokovane kaznenim djelom ili 2. ovrhovoditelj dokaže da se nije uspio namiriti na drugom predmetima ovrhe (članak 5. stavak 2. ovoga Zakona), a sud ocijeni da prodaja nekretnine ne bi narušila pravičnu ravnotežu	Primljen o na znanje	Primljeno na znanje. Napominje se da sud može odrediti ovrhu na nekretnini i u slučaju kada ovrhovoditelj dokaže da se nije uspio namiriti na drugom predmetima ovrhe (članak 5. stavak 2. ovoga Zakona), a sud ocijeni da

između interesa ovršenika i interesa ovrhovoditelja.
Stavkom 2. propisano je da sud može odbiti prijedlog za ovrhu na nekretnini radi namirenja tražbine čija glavnica prelazi iznos od 40.000,00 kuna ako ocijeni da bi prodaja nekretnine narušila pravičnu ravnotežu između interesa ovršenika i interesa ovrhovoditelja.

Stavkom 3. propisano je da će pri ocjeni je li narušena pravična ravnoteža iz stavka sud uzeti u obzir okolnosti slučaja, a osobito:

- je li vrijednost tražbine koja se namiruje nerazmjerno manja od vrijednosti nekretnine na kojoj se predlaže provesti ovrhu
- je li ovrhovoditelj učinio vjerljivim da je ovrha na drugim predmetima ovrhe bila bezuspješna, odnosno da nema drugih prikladnih mogućnosti da se tražbina u cijelosti ili u pretežnom dijelu namiri
- služi li nekretnina za stanovanje i zadovoljavanje osnovnih životnih potreba ovršenika te ima li ovršenik drugih nekretnina ili drugih mogućnosti da svoje potrebe zadovolji
- ima li ovrhovoditelj osobito opravdan interes za hitnim namirenjem tražbine radi ostvarenja vlastitoga uzdržavanja ili drugih važnih razloga
- je li se ovršenik izjavom sadržanom u javnoj ispravi ili ovjerovljenoj privatnoj ispravi izričito suglasio s time da ovrhovoditelj radi namirenja određene tražbine zatraži namirenje prodajom određene nekretnine.

Navedene odredbe nisu u potpunosti jasne, čime su ovrhovoditelji, ali i ovršenici, stavljeni u nepovoljniji položaj nego sada.

Prvenstveno, i ovdje je nedefiniran te zato nejasan pojam «narušenja pravične ravnoteže između interesa stranaka». Nejasno je mora li ovrhovoditelj već prilikom podnošenja ovršnog prijedloga podnijeti dokaze da je ovrha na

prodaju nekretnine ne bi narušila pravičnu ravnotežu između interesa ovršenika i interesa ovrhovoditelja

drugom sredstvu bila bezuspješna te da je odabранo sredstvo jedino moguće / svršishodno, ili to mora / može učiniti tek ukoliko sud tijekom postupka procjeni da je takva ravnoteža narušena. Nejasno je i hoće li sud, ako takvo što procjeni, pozvati ovrhovoditelja da dostavi dodatnu dokumentaciju u svrhu dokazivanja da pravična ravnoteža ipak nije narušena, koliki će primjereno rok biti ostavljen ovrhovoditelju za očitovanje, te hoće li ovrhovoditelj protiv odluke suda imati pravo izjaviti pravni lijek. Takvo nužno utvrđivanje činjenica od strane suda u svrhu odluke o narušenju pravične ravnoteže svakako će produžiti ovršni postupak, što bi za ovršenika značilo u konačnici tegotnju obvezu zbog zateznih kamata koje teku na glavni dug kroz cijelo to razdoblje. Iz istih razloga nejasna je i nepravična odredba st. 2., koja omogućava da sud i unatoč postojanju ovrhovoditeljeve tražbine u iznosu iznad 40.000,00 kn, odbije ovršni prijedlog na nekretnini, iz razloga što se subjektivnoj procjeni sudaca prepusta odluka o naplati dospjelih tražbina, čime se uvodi pravna nesigurnost te nejednakost ovrhovoditelja. Uzmimo za primjer da ovršenik s obitelji živi u luksuznoj vili s bazenom u vrijednosti koja višestruko premašuje tražbinu ovrhovoditelja, od npr. kn 100.000,00. Ali, ovršeniku je to jedina nekretnina. Za ovršenika iznos od kn 100.000,00 ne znači puno, ali ga iz bezobzirnosti ne želi podmiriti, dok za ovrhovoditelja taj iznos može značiti npr. isplatu plaće zaposlenicima, ili rješavanje vlastitih dugova u koje je zapao upravo zbog neurednih platisa poput ovršenika. Prema ovoj odredbi, ovrhovoditelj zbog subjektivne ocjene suda možda nikada neće namiriti svoju tražbinu. Pitanje je i što bi ovrhovoditelj u konkretnom

slučaju morao dokazivati kako bi bio siguran da će mu sud usvojiti ovršni prijedlog (npr. vlastito loše finansijsko stanje?).

U situaciji kada spomenuti ovršenik ima više vjerovnika kojima duguje otprilike jednake iznose tražbina, a s obzirom da se odluka o usvajanju ovršnog prijedloga temelji na diskrečijskoj ocjeni suda o narušenju pravične ravnoteže, u praksi se vrlo lako može dogoditi, da čak unutar istog suda, postupajući po ovršnim prijedlozima različitih ovrhovoditelja pokrenutih protiv istog ovršenika, jedan ovršni sudac prijedlog za ovrhu prvog ovrhovoditelja odbije, a drugi sudac prijedlog drugog ovrhovoditelja usvoji. Dakle, ovakvom je odredbom nesporno narušeno pravo na jednakost ovrhovoditelja pred sudom, kao i jednakost ovršenika.

Nadalje, i ovom odredbom zakona onemogućena je provedba ovrhe radi naplate ovrhovoditeljeve tražbine za iznos ispod kn 40.000,00, na svim vrstama nekretnina (dakle, i na poslovnim prostorima te kućama za odmor). Uzevši u obzir da je cilj donošenja i ove odredbe bila zaštita dostojanstva ovršenika prvenstveno kroz stambeno zbrinjavanje, nejasno je iz kojeg je razloga vrijednosni minimum povišen s 20.000,00 na 40.000,00, te iz kojeg razloga zakonodavac nije koncretizirao da se radi o provedbi ovrhe na stambenim nekretninama. Na ovaj način velik broj ovrhovoditelja neće moći namiriti svoje tražbine prodajom npr. poslovnih prostora u vlasništvu ovršenika (bez obzira koriste li se takvi prostori ili ne).

I ovom odredbom ovrhovoditelju kao vjerovniku nameću se ograničenja koja nisu nužna s obzirom na okolnosti – da se može ograničiti i ovrha na nekretnini koja ne služi ovršeniku za stanovanje, što nesporno otežava vjerovnikov/ovrhovoditeljev pravni položaj.

Zaključno, nejasna je i odredba

st. 3. ovog članka, i iz razloga što iz nje proizlazi da bi već u trenutku pokretanja ovršnog postupka ovrhovoditelj morao raspolagati podatkom o vrijednosti nekretnine, kako bi mogao procjeniti je li vrijednost tražbine koja se namiruje nerazmjerne manja od vrijednosti nekretnine na kojoj se predlaže provesti ovrhu, te procjeniti izlaže li se pokretanjem ovrhe riziku da sud njegov prijedlog za ovrhu odbije, pri čemu će mu nastati trošak sudske pristojbe na prijedlog o ovrsi, kojeg neće moći naknaditi od ovršenika, kao niti, uostalom, trošak utvrđenja vrijednosti nekretnine, a koji se prema trenutnom zakonskom rješenju ukazuje kao nužan za pokretanje ovrhe.

Jednako tako, ocjena suda o tome ima li ovrhovoditelj osobito opravdan interes za hitnim namirenjem tražbine radi ostvarenja vlastitoga uzdržavanja ili drugih važnih razloga, kao preduvjet pokretanja ovrhe, protivna je svrsi ovršnog postupka budući da je ovršni postupak sam po sebi uvijek hitan postupak prililne naplate tražbine koju dužnik odbije dobrovoljno podmiriti. Na ovaj način onemogućena je jednakost svih ovrhovoditelja pred sudom, ali time i jednakost svih ovršenika.

Slijedom svega navedenog, odredbe čl. 90 OZ-a u svojoj cjelokupnosti suprotne su zahtjevu pravne sigurnosti i vladavine prava iz čl. 3. Ustava: da pravna norma bude dostupna adresatima i za njih predvidljiva, to jest dovoljno precizna da oni mogu stvarno i konkretno znati svoja prava i obveze.

U ovom slučaju nije zadovoljen zahtjev za određenošću i preciznošću pravne norme jer ovrhovoditelji, ali niti ovršenici, ne mogu iz odredbe čl. 90 stvarno i konkretno znati svoja prava prilikom pokretanja ovršnog postupka, budući da zakonodavac nije osigurao

			njihovu jasnoću i predvidljivost ni u pogledu sadržaja svake od njih niti u pogledu njihovih učinaka.		
292 Matej Zubović	Nedopuštenost ovrhe na nekretnini, Članak 90.		<p>Nekoliko ranijih komentatora su veoma dobro opisali sve loše strane predloženog čl. 90 s teoretske i pravno-znanstvene strane (npr. zašto bi netko tko je dužan npr. 30.000,00 kuna i ima u vlasništvu oranicu vrijednosti 25.000,00 kn koju ne obrađuje bio zaštićen od ovrhe na toj nekretnini, odnosno zašto bi imao pravo zadržati tu nekretninu i ne platiti dug, a zatim i činjenica da stavci 2. i 3. stvaraju krajnju pravnu nesigurnost jer više ni jedan vjerovnik uoči pokretanja ovršnog postupka ne zna da li će mu prijedlog za ovrhu biti usvojen ili odbijen jer ne zna na koji način će sudac tumačiti pojam "pravične ravnoteže između interesa ovršenika i interesa ovrhovoditelja", a što također otvara i prostor sudačkom voluntarizmu).</p> <p>Stoga se neću baviti teoretskom stranom ovog članka, nego ću dodati i analizu učinka ovakvog članka u praksi:</p> <ul style="list-style-type: none"> -u praksi ovaj članak bez ikakvog opravdanog razloga pogoduje dužnicima i pomaže im da ne plate svoje dugove, dakle bez ikakvog opravdanog razloga šteti vjerovnicima i onemogućuje im da dođu do svog novčanog potraživanja -naime, ovrha na nekretnini za manje iznose (dakle ispod sadašnjih 20.000,00 kn i ispod predloženih 40.000,00 kn) dok je još bila moguća do unazad godinu-dvije u praksi gotovo nikada nije rezultirala ovršnom prodajom nekretnine jer bi najveći broj dužnika kad bi dobio rješenje o ovrsi na nekretnini za neki manji iznos (npr. 5.000,00-6.000,00 kn) brže-bolje sam dobrovoljno platio taj svoj dug da spriječi ovrhu na nekretnini. Time je ovrha na nekretnini dugo godina bila vrlo učinkovito sredstvo da se dužnika prisili da sam plati svoj manji dug i bez provođenja ovršnih radnji 	Primljen o na znanje	Primljeno na znanje. Napominje se da sud može odrediti ovrhu na nekretnini i u slučaju kada ovrhovoditelj dokaže da se nije uspio namiriti na drugom predmetima ovrhe (članak 5. stavak 2. ovoga Zakona), a sud ocijeni da prodaja nekretnine ne bi narušila pravičnu ravnotežu između interesa ovršenika i interesa ovrhovoditelja.

prodaje nekretnine, što sada više
neće biti moguće
-imam vlastiti odvjetnički ured od
2004. do danas i u tom 15-
godišnjem periodu sam
pokrenuo nekoliko desetaka,
možda i preko stotinu ovršnih
postupaka na nekretninama za
manje novčane iznose (npr. od
1.000,00 kn do 15.000,00 kn) i
NIJEDAN od tih postupka nije
završio prodajom nekretnine na
dražbi, nego su SVI završili tako
što je ovršenik brže-bolje sam
platio taj manji dug da mu se ne
bi prodavale nekretnine. Ukoliko
nekoga u Ministarstvu zanimaju
konkretni predmeti radi provjere
mojih navoda, na zahtjev mogu
dostaviti i brojeve tih predmeta,
naravno bez imena stranaka jer
sam vezan odvjetničkom tajnom.
Pa svatko normalan tko ima
neku nekretninu i može i hoće
skupiti taj manji iznos koji je
dužan i platiti ga dobrovoljno da
izbjegne ovrhu na nekretnini, pa
makar taj manji iznos morao
posuditi od rodbine ili prijatelja.
Time se vrlo efikasno i bez puno
sudskog posla riješilo i naplatilo
puno dugova, a sve što je sud
morao raditi je bilo poslati
ovršeniku rješenje o ovrsi na
nekretnini nakon čega bi ovaj
sam platio svoj dug i postupak bi
bio završen i svrha postupka
(naplata duga) bi bila ostvarena.
-sada kada ta mogućnost
otpadne, možemo samo
zamišljati koliki broj vjerovnika sa
tražbinama ispod 40.000,00 kn
će zatrpati sudove prijedlozima
za ovrhu na nečem drugom, na
primjer pokretninama, gdje će
onda sudski ovršitelji morati
masovno izlaziti na pljenidbe
pokretnina, a sve bi bilo daleko
brže i jednostavnije da je bila
određena ovrha na nekretnini
nakon koje bi ovršenik sam
dobrovoljno platiti dug.
Ne predlažem nikakve promjene
u tekstu tog članka, nego
jednostavno predlažem da se taj
članak u cijelosti izbaci iz
prijedloga zakona i to iz
slijedećih razloga:
-jedina nekretnina za koju postoji
opravdani razlog da eventualno

			bude izuzeta od ovrhe je nekretnina u kojoj ovršenik stanuje, a ta zaštita već postoji u predloženom čl. 79. -nekretnine u kojima ovršenik ne stanuje su imovina kao i svaka druga, pa nema nikakvog opravdanja da one uživaju povlašteni status i budu izuzete od ovrhe do 40.000,00 kn (naime, zašto se za mali dug od npr. 5.000,00 kn ne može prodati mala nekorištena oranica vrijednosti 10.000,00 kn, a za taj isti mali dug od 5.000,00 kn se može se prodati automobil vrijednosti 100.000,00 kn kojim ovršenik svakodnevno putuje na posao?) -okolnost da u daleko najvećem broju slučajeva ovrha malog iznosa na nekretnini u praksi uopće niti ne dovodi do prodaje nekretnine, nego dovodi do toga da ovršnik sam dobровoljno plati dug da bi spriječio ovrhu, jer stvarko (čak i onaj tko je lošeg imovnog stanja) može posuditi manji iznos od rodbine, prijetelja ili banke da bi spriječio ovrhu na nekretnini -ovakva vrsta limita za ovrhu na nekretnini nikada nije postojala u našem pravnom sustavu, a limit od 20.000,00 kn je uveden tek nedavno iz očito nepromišljenih populističkih razloga i taj limit je rezultirao samo time da je mnogim vjerovnicima otežano ostvarenje njihovog prava, a pogodovalo se onima koji imaju imovinu, a ne žele da plaćaju čak ni manje dugove. Dakle, ono što je populistički proklamirano kao "zaštita sirotinje da im za manji dug ne ide ovrha na nekretnine" u praksi se pretvorilo u "pomoći drskim neplatišama koji imaju u vlasništvu čak i nekretnine u kojima ne stanuju, a ne žele platiti čak niti manje dugove, da izbjegnu plaćanje tih dugova". Stoga je donošenje novog Ovršnog zakona mogućnost da se ova greška ispravi i da se iz zakona izbaci takav društveno štetan propis.	Primljen o na	Primljeno na znanje.
293	Općinski sud u Splitu	Dokaz o vlasništvu i pravu građenja,	Komentar uz čl.91.: S obzirom na odredbe Zakona o zemljišnim		

		Članak 91.	Knjigama, nužno je izričito propisati da li mora sud dostaviti izvornik isprave iz čl.91.st.3. ili je dostatna kopija te isprave, a pogotovo stoga što je upitno da li će i sam ovrhovoditelj raspologati izvornikom isprave i dostaviti izvornik uz prijedlog za ovrhu. U praksi je zabilježeno da dužnici izbjegavaju upis vlasništva na svoje ime pa ovrhovoditelj može doći eventualno do obične neovjerene kopije ugovora (npr. ako izvrši uvid u spis kojemu je priložena ta isprava koju ne može dobiti iz tog spisa u izvorniku već samo kopiju). U pogledu st.4.ovog članka bilo bi nužno propisati koga u toj parnici tužbom mora obuhvatiti ovrhovoditelj tj. moraju li biti tuženi upisani vlasnici, ovršenik ili i ovršenik i osobe koje su upisani kao vlasnici. Isto tako, nužno je znati i propisati da li pokretanje ove parnice prekida zastaru naplate potraživanja.	znanje	Pribava isprava u situaciji kada ju treća osoba ne želi predati je uređena važećim propisima, dok su pravila koja uređuju uknjižbu u zemljisne knjige jasna i propisana posebnim propisom. Zastara se prekida svakom radnjom vjerovnika poduzetom u cilju naplate svoje tražbine.
294	HRVATSKA ODVJETNIČKA KOMORA	Zabilježba ovrhe, Članak 93.	Članak 93. st. 3. Ovakva odredba postoji duži niz godina u Ovšnom zakonu, no pokazala se vrlo ograničavajućom. Naime, ovršenik čija je nekretnina pod ovrom često nalazi izlaz u prodaji nekretnine, pri čemu cijelokupna ili dio kupovnine ide izravno ovrhovoditelju(ima). Nakon toga ovrhovoditelj povlači prijedlog za ovrhu, ovrha se obustavlja te se zabilježba ovrhe u zemljisnoj knjizi briše. Tek se tada stvaraju uvjeti za prijenos vlasništva nekretnine i uknjižbu kupca. No, period od namirenja ovrhovoditelja do brisanja zabilježbe ovrhe je predugačak i lako se može dogoditi da se pojavi novi vjerovnik koji će prije ishoditi novu zabilježbu prijedloga za ovrhu nego će kupac nekretnine doći u priliku uknjižiti svoje pravo vlasništva. Tako se može dogoditi da kupac nekretnine izgubi i novac i nekretninu koju je kupio.	Primljen o na znanje	Primljeno na znanje.

Postoji opcija i da treća osoba,

koja bi podmirila tražbinu ovrhovoditelja a ne želi steći vlasništvo nekretnine, sada svoju tražbinu želi osigurati založnim pravom, no to opet ne može prije nego zabilježba ovrhe bude brisana.

Predlažemo da se predviđi mogućnost predbilježbe (prava vlasništva ili kojeg drugog stvarnog prava) temeljem raspoložbe ovršenika, koja predbilježba bi se morala opravdati u roku od npr. 60 dana od dana predaje prijedloga za upis predbilježbe, i to ukoliko u navedenom roku zemljiskonjižnom sudu pristigne odluka suda o brisanju zabilježbe ovrhe. Novac kojim bi se namirivali ovrhovoditelji plaćao bi se na račun suda, čime bi se olakšalo dokazivanje činjenice plaćanja i ubrzalo brisanje zabilježbe ovrhe.

Eventualna žalba na rješenje o obustavi ovrhe u tom slučaju ne bi zadržavala izvršenje istoga, odnosno donošenje odluke (zaključka) o brisanju zabilježbe ovrhe.

Na taj način bi se osiguralo da:

- ovršenik postigne bolju cijenu za nekretninu nego bi ju postigao da se nekretnina prodaje u ovrsi;
- stjecatelj stvarnog prava temeljem pravnog posla osigura svoje pravo;
- se postojeći ovrhovoditelj(i) namire u cijelosti.

Članak 93. st. 4. i 5.

Najčešći slučaj promjene vlasnika jest temeljem sudske odluke (presude ili sudske nagodbe) kojom određena osoba biva utvrđena vlasnikom nekretnine protiv ovršenika koji je bio uknjižen kao vlasnik. Ta osoba u pravilu nastupa u ovrsi kao treća osoba te u tom svojstvu poduzima pravne radnje, osporavajući tražbinu ovrhovoditelja, tvrdeći da se ovrha vodi na nekretnina koja nije ovršenikova.

Nakon što se upiše kao vlasnik nekretnine temeljem sudske odluke (jer to nije mogao temeljem pravnog posla nakon zabilježbe ovrhe), treću se osobu

			<p>neopravdano dovodi u nepovoljniji položaj nego je bila prije toga. Iako je ostvarila svoje pravo, treća osoba postaje stranom ovršnog postupka za kojega tvrdi da ga ne bi niti bilo da je njezino pravo bilo upisano u zemljišnoj knjizi!</p> <p>Iz toga proizlazi da je ista osoba, kao treća osoba, imala veća prava nego ih ima kao „prisilni“ ovršenik, a nema niti mogućnost izjaviti žalbu protiv rješenja o nastavku postupka protiv nje same kao ovršenika.</p> <p>Prema tome, kako zabilježba ovrhe ima svoje pravne posljedice, nema nikakve zapreke da se postupak nastavi protiv starog ovršenika unatoč promjeni titulara prava vlasništva, a trećoj osobi se omogući da iz istog statusa nastavi osporavati dopuštenost ovrhe.</p> <p>Predlaže se stavake 4 i 5 izmijeniti kako slijedi</p> <p>(4) Promjena vlasnika nekretnine tijekom ovršnoga postupka ne sprječava da se taj postupak nastavi protiv staroga vlasnika kao ovršenika.</p> <p>(5) Brisati.</p>		
295	Općinski sud u Splitu	Način utvrđivanja vrijednosti, Članak 100.	Komentar uz čl. 100: Predlaže se da st.1. ovog članka glasi: "Vrijednost nekretnine sud utvrđuje zaključkom o prodaji po slobodnoj ocjeni na temelju obrazloženog nalaza i mišljenja ovlaštenog sudskeg vještaka ili procjenitelja, izrađenog primjenom posebnog propisa iz područja prostornog uređenja o načinu procjene vrijednosti nekretnina, načinu prikupljanja podataka i njihovoj evaluaciji te o metodama procjene nekretnina, nakon što je omogućio strankama, založnim vjerovnicima, sudionicima u postupku i osobama koje imaju pravo pravokupa da se o procjeni izjasne, a ako navedene osobe imaju prigovore na nalaz i mišljenje ovlaštenog sudskeg vještaka ili procjenitelja, vrijednost nekretnine utvrđuje nakon održanog ročišta na kojemu se raspravljalo o tim	Primljen o na znanje	Primljeno na znanje.

			prigovorima." Iz trenutnog prijedloga ove odredbe proizlazi da je obveza suda da zakaže ročište radi utvrđivanja vrijednosti nekretnine. Kako bi se izbjeglo nepotrebno održavanje ročišta (koja se moraju održati premda stranke nemaju primjedbi na mišljenje vještaka) i stvaranje troškova postupka, predlaže se propisati da će se ročište održati jedino radi rasprave o eventualnim prigovorima na mišljenje vještaka ili procjenitelja.		
296	Toni Carić	Način utvrđivanja vrijednosti, Članak 100.	Način utvrđivanja vrijednosti – čl. 100 st. 1. OZ-a Navedenom odredbom propisano je da vrijednost nekretnine sud utvrđuje zaključkom po slobodnoj ocjeni na temelju obrazloženog nalaza i mišljenja ovlaštenog sudskog vještaka ili procjenitelja, izrađenog primjenom posebnog propisa iz područja prostornog uređenja o načinu procjene vrijednosti nekretnina, načinu prikupljanja podataka i njihovoj evaluaciji te o metodama procjene nekretnina, odmah na ročištu nakon što je omogućio strankama, založnim vjerovnicima, sudionicima u postupku i osobama koje imaju pravo pravokupa da se o procjeni izjasne. Iako je navedeni diskreocijski standard već ustavljen u odredbama ovršnih zakona, ova odredba je kroz nekoliko izmjena sada dopunjena obveznim provođenjem vještačenja u svrhu utvrđenja vrijednosti nekretnine. Iz tog razloga daljnja primjena diskreocijskog standarda «po slobodnoj ocjeni» unosi dodatnu pravnu nesigurnost, jer omogućava sudu da, bez obzira na vrijednost nekretnine utvrđenu građevinskim vještačenjem od strane stručnjaka - ovlaštenog vještaka, odredi vrijednost nekretnine prema vlastitoj «slobodnoj ocjeni».	Prihvaćen	Primljeno na znanje.
297	Toni Carić	Način utvrđivanja vrijednosti,	Način utvrđivanja vrijednosti	Nije prihvaće	Nije jasno na što se

		Članak 100.	n	komentar odnosi.
298	Toni Carić	Prigovor nedostatka pokrića, Članak 101.	Nije prihvaćen	Sud će se prilikom ocjene svrhovitosti rukovoditi okolnostima slučaja te donijeti odluku ocjenjujući sve okolnosti. Protiv rješenja o obustavi postupka postoji mogućnost izjavljivanja pravnog lijeka te kontrola višeg suda u postupku po izjavljenom pravnom lijeku.
299	Toni Carić	Načini prodaje, Članak 103.	Nije prihvaćen	Pravilo je da se provodi elektronička

			elektroničkom javnom dražbom, a iznimno usmenom javnom dražbom ili neposrednom pogodbom. Dakle, odredba je nejasna budući da zakonom nije definirano kojim se smjernicama mora rukovoditi sud prilikom odabira načina prodaje, a niti je određeno da li je ovrhovoditelj i u kojem trenutku postupka, dužan predložiti način prodaje. Ako uzmemo u obzir da prodaja elektroničkom javnom dražbom putem Agencije podrazumijeva puno veće troškove, prvenstveno za ovrhovoditelja, a u konačnici za ovršenika, iz razloga što se u postupak uključuje još jedno tijelo (FINA), različite odluke sudova o načinu prodaje nekretnina svakako predstavljaju nejednako postupanje prema svim strankama u postupku, čime se krše ustavna prava ovršenika.	javna dražba, dok se iznimno može provesti usmena javna dražba ili se nekretnina može prodati neposrednom pogodbom. Usmena javna dražba se provodi u slučaju kada se stranke u postupku o tome suglase i zajednički predože takav način prodaje, što je jasno propisano Nacrtom.	
300	ALEN VAJCL	Načini prodaje, Članak 103.	Misljam da bi trebalo napustiti način prodaje elektroničkom javnom dražbom. Sam postupak je za običnog čovjeka koji bi možda sudjelovao na dražbi prekompliciran. Napose u današnje vrijeme kada smo svjedoci internet prevara i svih drugih mogućnosti osoba koje posjeduju više znanja u elektronici i internetu, ovakav način prodaje pogoduje baš takvima. Da ne govorim o eventualnim elektroničkim upadima na stranice FINA ili drugih osoba koje sudjeluju na elektroničkoj dražbi. Razne blokade servera i ostalo može dovesti do onemogućavanja sudjelovanja na takvim dražbama. Pa zar ne vidite tko sudjeluje do sada na takvim dražbama, te interent blokadama i zagušenjima servera. Postoje pojedinci ili tvrtke koje prekompliciranost postupka koriste za kupovanje nekretnina. Osim toga nije posve razrađen niti postupak sudjelovanja založnih vjerovnika, njima nije dana mogućnost da sudjeluju na dražbi bez da plate jamčevinu, te ne mogu za svoj dug sudjelovati	Primljen o na znanje	Primljeno na znanje.

		<p>kao ostali na dražbi.</p> <p>Založnim vjerovnicima bi trebalo ako se ipak ne prihvati ovaj prijedlog, dopustiti da se na kraju odnosno okončanju dražbe u nekom kratkom roku 3 ili 5 dana očituju da li po najpovoljnijoj ponuđenoj cijeni uvećanoj za iznos dražbenog koraka kupuje predmet kupoprodaje bez obveze plaćanja iznosa kupovnine ukoliko njegov iznos potraživanja je veći od iznosa ponuđene kupovnine s njegove strane.</p> <p>Ovaj postupak ima jako puno nedostataka, ljudima nije dostupan i prekompliciran je, postoje mogućnosti internet i elektronički prevara, založnim vjerovnicima nije dana mogućnost da svoje potraživanje naplate kroz mogućnost sudjelovanja na dražbi bez plaćanja kupovnine odnosno da se na kraju očituju da li žele za iznos najpovoljnije ponuđene kupovnine uvećane za sljedeći dražbeni korak istu nekretninu kupiti prebijanjem sa svojim potraživanjem.</p>		
301	Finacijska agencija	<p>Načini prodaje, Članak 103.</p> <p>Predlaže se izmjena članka 103. Nacrta tako da isti sada glasi:</p> <p>Nekretnina se u pravilu prodaje elektroničkom javnom dražbom koju provodi Agencija po nalogu suda, a iznimno neposrednom pogodbom.</p> <p>Obrazloženje:</p> <p>Zakonom o izmjenama i dopunama Ovršnog zakona (NN 93/14) uveden je institut elektroničke javne dražbe kao način prodaje nekretnina u ovršnom postupku, a ukinuta je usmena javna dražba na sudu.</p> <p>Prema važećem Ovršnom zakonu trenutno se nekretnine u ovršnom postupku prodaju elektroničkom javnom dražbom (u većini slučajeva) te u manjem broju slučajeva neposrednom pogodbom.</p> <p>Agencija predlaže da se takvo uređenje zadrži i u novom Ovršnom zakonu, odnosno da se i ubuduće kao načini prodaje nekretnina u ovršnom postupku propišu elektronička javna</p>	Nije prihvaćen	Novim uređenjem uvodi se mogućnost usmene javne dražbe kao opcije koju stranke mogu same izabrati, dok i dalje kao pravilo ostaje elektronička javna dražba.

dražba (kao pravilo) i neposredna pogodba (kao iznimka, kada za to postoje zakonom propisani razlozi). Agencija stoga predlaže da se usmena javna dražba kao način prodaje briše iz prijedloga novog Ovršnog zakona.

Naime, nedostaci na koje je ukazivala dugogodišnja praksa usmenih javnih dražbi nekretnina na sudovima upravo su i bili temeljni razlozi za izmjenu načina prodaje nekretnina u ovršnom postupku odnosno intervencije zakonodavca prilikom izmjena OZ-a (NN 93/14), a u bitnome ti nedostaci mogu se svesti na: nedovoljnu informiranost šire javnosti/potencijalnih kupaca o oglašenim prodajama; prodaje koje su se vršile između uskog kruga sudionika radi nedovoljno transparentnog oglašavanja prodaja na usmenim javnim dražbama; veliki broj neuspješnih prodaja te posljedično mali broj spisa u kojima bi se iz ostvarene cijene namirila tražbina vjerovnika. Ponovnim uvođenjem instituta usmene javne dražbe na sudu ponovno bi se pojavili isti problemi koji su postojali i ranije. U međuvremenu, pokazalo se da sustav elektroničke javne dražbe funkcioniра u skladu sa postavljenim zakonodavnim okvirom, a kroz ostale predložene izmjene u ovom Nacrtu zakona elektronička javna dražba postala bi još brža i jednostavnija, što je od osobitog značaja i za prodaju imovine stečajnog dužnika u stečajnom postupku u kojemu se elektronička javna dražba koristi kao način prodaje u slučajevima prodaje nekretnine dužnika na kojoj postoji razlučno pravo. Prednosti sustava elektroničke javne dražbe su prije svega javna dostupnost svih informacija o predmetu prodaje 0-24 sata, 365 dana u godini putem interneta (mrežnih stranica Agencije), ponuditeljima je zajamčena anonimnost što je nakon primjene Uredbe (EU)

302 Financijska agencija	Prodaja električkom javnom dražbom, Članak 104.	<p>2016/679 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. travnja 2016. godine o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom kretanju takvih podataka te stavljanju izvan snage Direktive 95/49/EZ (Opća uredba o zaštiti podataka) dobra poslovna praksa u postupanju s osobnim podacima u sudskom postupku; pristup sustavu električke javne dražbe omogućen je svim korisnicima pod jednakim uvjetima, slijedom čega je onemogućeno da bi neki korisnik sprječavao ostale u sudjelovanju u konkretnoj dražbi što posljedično dovodi do većeg kruga sudionika u dražbi i mogućnosti postizanja više prodajne cijene; temeljem objavljenih informacija zainteresirani kupac može putem interneta te bez troškova pristupa sudu realizirati svoju ponudu za kupnju u skladu s uvjetima prodaje; provođenjem električke javne dražbe smanjuju se troškovi koji u konačnici padaju na teret ovršenika, a odnose se na troškove zastupanja ovrhovoditelja po odvjetniku (primjerice radi velikog broja pristupa ročištu za dražbu) i troškova pristupa ostalih sudionika u dražbi/uplatitelja jamčevine samom nadmetanju odnosno troškova pristupa sudskom ročištu.</p> <p>Električka javna dražba na tragu je cijelokupne digitalizacije pravosuđa i unaprijeđenja sudskih postupaka korištenjem digitalnih tehnologija te bi vraćanje na usmenu javnu dražbu nepotrebno opteretilo sud i odgovlačilo ovršne postupke.</p>	<p>Predlaže se izmjena stavka 1. na način da isti sada glasi (alternativno):</p> <p>(1) Kada se nekretnina prodaje električkom javnom dražbom, sud električkim putem dostavlja Agenciji nalog za prodaju zajedno sa zaključkom o prodaji. Zaključak o prodaji/alt. nalog za prodaju Agencija objavljuje na svojim mrežnim</p>	Djelomično prihvaćen. Djelomično prihvaće Odredba je n nomotehnički dorađena.

stranicama.

Predlaže se izmjena stavka 3. na način da isti sada glasi:

(3) Agencija ima pravo za naknadu troškova koje će imati u vezi s prodajom nekretnine.

Predujam za pokriće troškova u vezi s prodajom nekretnine ovrhovoditelj je dužan uplatiti na račun Agencije u roku od 15 dana od dana objave poziva na uplatu predujma. Ako ovrhovoditelj u tom roku ne predujmi troškove, Agencija će o tome obavijestiti sud, u kojem slučaju će sud obustaviti ovrhu.

Obrazloženje:

Odredbama ovog članka propisuje se način prodaje nekretnine elektroničkom javnom dražbom, oblik i sadržaj naloga za prodaju, plaćanje predujma za pokriće troškova u vezi s prodajom te način postupanja nadležnih tijela provedbe prilikom provedbe elektroničke javne dražbe.

Predlaže se izmjena stavka 1. jer je potrebno zakonom definirati koje je sudske odluke Agencija dužna objaviti na mrežnim stranicama Agencije (zaključak o prodaji ili nalog za prodaju).

Izmjena stavka 3. ovoga članka predlaže se kako bi se izričito propisalo da Agencija, a ne sud, poziva ovrhovoditelja na uplatu predujma za pokriće troškova koje će Agencija imati u vezi s prodajom nekretnine. Naime, predloženi koncept u cijelosti je u suprotnosti s trenutnim poslovnim procesom koji je u sustavu elektroničke javne dražbe aplikativno već podržan, a prema kojem trenutno Agencija poziva ovrhovoditelja na uplatu predujma te bi izmjena postojećeg koncepta podrazumijevala određeno vrijeme za prilagodbu aplikativnog rješenja što ujedno i poskupljuje postupak. Nadalje, u situaciji kada sud poziva zaključkom o prodaji ovrhovoditelja na uplatu predujma, Agencija neće moći pratiti uplatu odnosno Agencija neće biti u mogućnosti povezati uplatu sa spisom radi čega

		<p>postoji opasnost da će se postupci neosnovano obustavljati jer Agencija može u sustavu automatizmom bilježiti samo one transakcije za koje unaprijed u sustavu ima kreirane podatke. Budući da zaključak o prodaji donosi sud te nakon toga tek Agenciji dostavlja nalog za prodaju, Agencija na taj način neće biti u mogućnosti pravodobno kreirati u svom sustavu podatke nužne za povezivanje uplate sa spisom. S obzirom na navedeno, samo u slučaju kada Agencija sama kreira poziv na uplatu predujma Agencija može i jamčiti je li pravilno evidentirala uplatu prema takvom pozivu, slijedom čega je nužno zadržati postojeći koncept u vezi s pozivom i evidentiranjem na uplatu predujma za pokriće troškova u vezi s prodajom nekretnine. S obzirom na to da je za neuplatu predujma kao sankcija</p> <p>predviđena obustava ovrhe, pozivanje na uplatu predujma i pravilno i pravodobno evidentiranje uplate u spisu bitne su procesne pretpostavke za nastavak postupka te Agencija neće biti u mogućnosti pratiti uplate ovrhovoditelja koje na plaćanje predujma obvezuje sud zaključkom o prodaji, prema pravilima drugaćijima od onih koje je Agencija trenutno aplikativno podržala kod provođenja elektroničke javne dražbe.</p>		
303	Hrvoje Vukić	<p>Prodaja elektroničkom javnom dražbom, Članak 104.</p> <p>Ukoliko se ovrha nastoji vratiti pod kontrolu sudova, čemu elektronička javna dražba koju provodi FINA?</p> <p>Iskustva pokazuju kako se najveći dio dražbi odvija u posljednjih 10-tak minuta dražbe, ne postoji nikakav sustav kontrole kvalitete elektroničke komunikacije niti postoji mogućnost sudske kontrole toga postupka dražbe. Dražbe bi trebali voditi suci i to kroz sustav javnih dražbi kakve su desetljećima funkcionirole u praksi.</p>	Djelomično prihvace n	Djelomično se prihvaca. Nacrtom se daje mogućnost provođenja usmene javne dražbe na sudu, dok su odredbe o elektroničkoj javnoj dražbi dorađene u odnosu na postojeće uređenje.

304	HUAN Hrvatska udruga agencija za naplatu potraživanja	Prodaja elektroničkom javnom dražbom, Članak 104.	02.01.2018. donijesen je pravilnik o provođenju e-dražbi koji je u suprotnosti s ovim zakonom.	Nije prihvaćen	Pravilnici koji su na snazi ne mogu biti u skladu s ovim Nacrtom iz razloga što su oni u skladu s trenutnim uređenjem ovršnog postupka, dok će se pravilnici koji će biti u skladu s novim uređenjem ovršnog postupka donijeti tek po stupanju na snagu Zakona, a na temelju Zakona.
305	Finacijska agencija	Poziv na sudjelovanje u elektroničkoj javnoj dražbi, Članak 105.	Predlaže se izmjena stavka 2. tako da isti sada glasi: (2) Poziv na sudjelovanje u elektroničkoj javnoj dražbi obvezno sadrži: 1. uvjete prodaje iz zaključka o prodaji 2. rok za upлатu jamčevine 3. datum i vrijeme početka i očekivanog završetka za prikupljanje ponuda u elektroničkoj javnoj dražbi, uz naznaku da se elektronička javna dražba neće završiti u vrijeme koje je određeno kao očekivano vrijeme završetka dražbe ako u posljednjih deset minuta prije isteka tog vremena bude dana najpovoljnija valjana ponuda, u kojem slučaju će se elektronička javna dražba produživati za dodatnih deset minuta od svake posljednje najpovoljnije valjane ponude sve dok ne protekne deset minuta od posljednje najpovoljnije valjane ponude, a najkasnije do kraja dana koji je u pozivu na sudjelovanje određen kao dan završetka prikupljanja ponuda. Predlaže se izmjena stavka 3. tako da isti sada glasi: (3) Poziv na sudjelovanje u	Djelomično prihvaćen	Djelomično se prihvaća. Odredba je nomotehnički dorađena.

elektroničkoj javnoj dražbi
Agencija objavljuje na mrežnoj
stranici Agencije.

Predlaže se izmjena stavka 6.
tako da isti sada glasi:

(6) Jamčevina mora biti
evidentirana na računu Agencije
najkasnije do isteka objave
poziva na sudjelovanje.

Obrazloženje:

Predloženim odredbama uređuje
se poziv na sudjelovanje u
elektroničkoj javnoj dražbi,
njegov sadržaj, objava, trajanje
te način postupanja nadležnih
tijela po objavljenom pozivu.

Vezano za stavak 2. smatramo
nužnim proširiti popis obveznih
podataka u pozivu na
sudjelovanje na način da se kao
obvezni podatak propiše rok za
uplatu jamčevine te se u tom
smislu predlaže dopuniti ovaj
stavak.

Izmjena stavka 3. predlaže se
zato da se odredba o završetku
nadmetanja nomotehnički
uskładi sa odredbama Pravilnika
o načinu i postupku provedbe
prodaje nekretnina i pokretnina u
ovršnom postupku (NN 1/2019)
odnosno da se jasnije specificira
od kojeg se točno trenutka
nadmetanje produljuje i do kada
takvo produljeno nadmetanje
traje.

Agencija također smatra kako bi
se dio ovršnog postupka koji se
odvija kod Agencije (objava
poziva na uplatu predujma te
objava poziva na sudjelovanje),
trebao oglašavati samo na
mrežnim stranicama Agencije, a
ne i na e-glasnoj ploči suda, a
kako bi se jasno razlikovao dio
postupka koji provodi Agencija
od dijela postupka koji provodi
sud, te se u tom smislu predlaže
izmijeniti stavak 3. ovoga članka.
Predlaže se izmjena stavka 6. na
način da se izričito propiše da
uplata jamčevine mora biti
evidentirana na računu Agencije
do određenog roka kako bi
pravila o pristupu nadmetanju u
vezi s uplatom jamčevine bila
nesporna te uskladjena s
odredbama Pravilnika o načinu i
postupku provedbe prodaje
nekretnina i pokretnina u

			ovršnom postupku (NN 1/2019)		
306	HRVATSKA ODVJETNIČKA KOMORA	Prikupljanje ponuda, Članak 107.	<p>Predloženim izmjenama detaljnije je uređen postupak prodaje, te se stavkom 5. propisuje da cijena naznačena u ponudi može biti ista ili veća od cijene po kojoj se nekretnina može prodati. Obzirom se na taj način zakonom propisuje kakva se ponuda smatra valjanom, bilo bi svrshishodno urediti i način davanja ponude, i to na način da se ponuditeljima omogući izbor da potvrde početnu cijenu nadmetanja, povise postojeću ponudu za iznos dražbenog koraka, ili da ponude iznos koji žele, pod uvjetom da je ponuđeni iznos viši od najvišeg iznosa koji je moguće ponuditi putem dražbenih koraka. Naime, postojeći sustav dražbenih koraka nepotrebno ograničava ponuditelje da ponude cijenu koju bi inače ponudili, te se na taj način ne ostvaruje svrha sustava dražbe. Naime, svrha je dražbe da se predmet ovrhe proda po najvećoj mogućoj cijeni, kako bi s jedne strane ovrhovoditelj mogao u što većoj mjeri namiriti svoju tražbinu, te s druge strane kako bi ovršenik u što većoj mjeri podmirio svoje dugovanje. Predložene odredbe ne isključuju mogućnost ponuda uvećanjem za iznos dražbenog koraka, ali uvodi dodatnu mogućnost stvarno zainteresiranim kupcima da slobodno ponude cijenu koju bi bili voljni platiti, a koja je u pravilu viša od onoga što su u mogućnosti postići uvećanjem postojeće cijene za iznose dražbenih koraka. To je u interesu i ovrhovoditelja i ovršenika i zainteresiranog kupca.</p> <p>Zaključno, protivno je pravnoj sigurnosti da se Ovršni zakon „razrađuje“ pravilnicima koje autonomno donose tijela koja ga provode. Dakle, sva pravila iz pravilnika npr. Fine trebaju biti unutar OZ jer niti Fina, niti MUP, niti bilo koje tijelo nije ovlašteno derrogirati Ovršni zakon svojim</p>	Primljen o na znanje	Primljeno na znanje. ZPONS je uključen u Ovršni zakon, dok je cilj dražbe nadmetanje potencijalnih kupaca, koja pravila su ovim Nacrtom dodatno razrađena. Podzakonske akte koji se donose na temelju odredbi Zakona donose ministri nadležni za svako pojedino područje, a ne tijela koja ih provode.

			internim pravilima i dovoditi stranke u obvezu korigiranja podzakonskih akata u drugim postupcima. U tom smislu, vrijedi jednaki stav kao što je već i prihvaćen u odnosu na ZPONS koji mora biti uključen u Ovršni zakon.		
307	Jelena Čuveljak	Prodaja usmenom javnom dražbom, Članak 108.	Ovo je dobra dopuna, jer iskustvo u primjeni elektroničke javne dražbe je pokazalo da se imovina prodaje po znatno nižoj cijeni nego putem usmene javne dražbe, a nadam se da će se ovo primjenjivati i na stečajne postupke, u kojima stvarno imamo prodaju imovine vrijedne više od 10.000.000,00 kn za nekih 2-3 tisuće kuna. Takve razlike nisu bile dok nije uvedena elektronička javna dražba.	Primljen o na znanje	Primljeno na znanje.
308	Ured pučke pravobraniteljice	Rješenje o dosudi, Članak 115.	<p>Uz članak 115. Nacrtu prijedloga zakona:</p> <p>Kako bi stranke imale realnu mogućnost koristiti svoje pravo na žalbu protiv rješenja o dosudi, u svezi stavka 2. predlažemo propisati da se istovremeno dostavlja i obavijest o donošenju rješenja o dosudi i to odgovarajućom primjenom odredaba članka 16. stavaka 7. i 8. Nacrtu prijedloga zakona.</p> <p>Također, u stavku 3. predlažemo propisati dulji rok, primjerice od osam dana, protekom kojeg se rješenje o dosudi smatra dostavljenim.</p>	Nije prihvaćen	Stranke koje sudjeluju u postupku dužne su se brinuti o svojim pravima.
309	HRVATSKA ODVJETNIČKA KOMORA	Uplata kupovnine, Članak 118.	<p>Stavak 3. ovog članka propisuje da se iz jamčevine kupca koji nije u predviđenom roku položio kupovninu, namiruju troškovi ponovljene dražbe, odnosno naknađuje se razlika između najveće ponuđene kupovnine i kupovnine ostvarene na ponovljenoj dražbi. Radi se o pozitivnoj izmjeni kojoj je svrha sprječavanje zloupotrebe procesnih ovlasti od strane potencijalnih kupaca, koji su do sada mogli opstruirati ovršni postupak izbjegavanjem uplate kupovnine nakon dražbe, bez ikakvih faktičnih posljedica. Kako bi se takve situacije u potpunosti sprječile, bilo bi svršishodno dodatno propisati i da ponuditelj</p>	Nije prihvaćen	Jamčevina se daje kao osiguranje te se ne može korisiti kao sankcija zbog zloupotrebe prava u postku. Zlouporaba prava u postupku se sankcionira u skladu s odredbama koje uređuju tu materiju.

			koji ne položi kupovninu na račun suda u predviđenom roku, nema pravo zahtijevati povrat jamčevine. Naime, ostatak jamčevine nakon namirenja troškova ponovljene dražbe, postao bi ili prihod državnog proračuna, ili bi se pri sudu osnovano poseban fond u koji bi se uplaćivali iznosi jamčevine koju ponuditelji gube ako ne uplate kupovnину u roku, odnosno takvi bi se iznosi mogli izravno uplaćivati u fond za namirenje troškova stečajnog postupka koji je predviđen čl. 111. Stečajnog zakona. U svakom slučaju, u potpunosti bi se spriječile moguće zlouporabe procesnih ovlasti koje potencijalno dovode do obustave ovršnog postupka, na štetu ovrhovoditelja koji će morati pokrenuti novi postupak i na štetu ovršenika čiji se dug povećava i morati će snositi dodatne troškove postupka.		
310	Pravobranitelj za djecu RH	Prvenstveno namirenje, Članak 125.	Nastavno na komentar pravobraniteljice za djecu uz članak 86. Nacrtu, predlažemo da u svim ovršnim i stečajnim postupcima bude osiguran prvenstveni reda namirenja uzdržavanja djeteta u odnosu na druge ovrhovoditelje, a u slučaju više ovrhoditelja radi ostvarenja uzdržavanja djece treba uvijek biti osigurano njihovo razmjerno namirenje, radi zaštite dobrobiti djece i njihove egzistencije.	Primljen o na znanje	Primljeno na znanje.
311	Pravobranitelj za djecu RH	Namirenje ostalih tražbina, Članak 126.	Nastavno na komentar pravobraniteljice za djecu uz članak 86. Nacrtu, predlažemo da u svim ovršnim i stečajnim postupcima bude osiguran prvenstveni reda namirenja uzdržavanja djeteta u odnosu na druge ovrhovoditelje, a u slučaju više ovrhoditelja radi ostvarenja uzdržavanja djece treba uvijek biti osigurano njihovo razmjerno namirenje, radi zaštite dobrobiti djece i njihove egzistencije.	Primljen o na znanje	Primljeno na znanje.
312	Toni Carić	Prijedlog za iseljenje prije zaključka o predaji, Članak 141.	Prijedlog za iseljenje prije zaključka o predaji – čl. 141. st. 1 OZ-a Navedenom odredbom propisano je da ovrhovoditelj može u prijedlogu za ovrhu ili	Primljen o na znanje	Primljeno na znanje. Protiv odluke suda dopošten je pravni lijek, u kojem

		<p>kasnije tijekom postupka predložiti da se ovršenik iseli i da se nekretnina preda ovrhovoditelju na čuvanje i prije donošenja zaključka o predaji nekretnine kupcu ako položi jamčevinu za štetu koja bi ovršeniku mogla biti prouzročena nedopuštenom prodajom nekretnine ili obustavom ovrhe iz razloga za koje je ovrhovoditelj odgovoran. Visinu jamčevine određuje sud po slobodnoj ocjeni, nakon što ovršeniku omogući da se o tome izjasni u roku od osam dana.</p> <p>I ovom odredbom unosi se pravna nesigurnost, kako za ovrhovoditelja, tako i za ovršenika, budući da visina jamčevine nakon čije uplate će se ovršenik iseliti, a nekretnina predati ovrhovoditelju na čuvanje, ovisi o diskrecijskoj ocjeni svakog pojedinog suda, posve neovisno o vrijednosti nekretnine, ili bilo kakvim drugim objektivno relevantnim okolnostima. To znači da takav iznos može predstavljati i npr. 10.000,00 kn, čime bi se pogodovao ovrhovoditelj na štetu ovršenika, ili čak npr. 1.000.000,00 kn, čime bi se pogodovao ovršenik na štetu ovrhovoditelja.</p>		postupku će sud ispitati je li odluka ispravno donesena. U slučaju sumnje na pogodovanje suda jednoj strani u postupku, također su propisani odgovarajući zaštititni mehanizmi.	
313	Bojan Grahek	7. Pravni položaj ovršenika i trećih osoba nakon prodaje nekretnine, Stambeno zbrinjavanje ovršenika	Ovo su odredbe o socijalnim pravima kojima nije mjesto u Ovršnom zakonu, već u Zakonu o socijalnoj skrbi.	Primljen o na znanje	Primljeno na znanje.
314	Ured pučke pravobraniteljice	Stambeno zbrinjavanje ovršenika, Članak 144.	Uz članak 144. stavak 2. Nacrtu prijedloga zakona: Sukladno ovoj odredbi priznavanje prava na novčanu naknadu za stambeno zbrinjavanje pokreće se na zahtjev ovršenika koji između ostaloga treba dostaviti i dokaz o sklopljenom ugovoru o najmu nekretnine, ističemo da takvo zakonsko uređenje podrazumijeva da ovršenik prvo zaključuje ugovor o najmu nekretnine, a zatim traži	Nije prihvateće n	U slučaju da ovršenik nije u mogućnosti ostvariti pravo na stambeno zbrinjavanje radi se o situaciji koja je uređena posebnim propisima koji reguliraju ostvarivanje prava iz

			<p>priznanje prava na novčanu naknadu.</p> <p>Međutim, u praksi je česti uvjet sklapanja ugovora o najmu nekretnine, prethodno polaganje najamnine najmanje za prvi jedan, a nerijetko i za više mjeseci. Obzirom na finansijski profil ovršenika najmoprimaca, zbog kojega im je i ovršena jedina nekretnina, isti nerijetko nisu u mogućnosti podmiriti početne novčane iznose prilikom sklapanja ugovora o najmu nekretnine, o čemu bi trebalo voditi računa prilikom regulacije mogućnosti osiguranja novčane naknade za stambeno zbrinjavanje ovršenika.</p> <p>Ostvarenje prava na naknadu za stambeno zbrinjavanje barem u trenutku sklapanja ugovora o najmu nekretnine, ne samo da će biti učinkovitije za imovinski najugroženije skupine ovršenika, već se zasigurno pozitivno utjecati na njihovu dobrovoljnju predaju nekretnine kupcu. Također bi bilo korisno istaknuti rok u kojem Centar treba odlučiti o zahtjevu ovršenika za ostvarenje prava na novčanu naknadu za stambeno zbrinjavanje.</p>	socijalne skrbi.
315	Ured pučke pravobraniteljice	Promjena okolnosti, Članak 145.	<p>Uz članak 145. Nacrta prijedloga Zakona:</p> <p>Sukladno stavku drugom ovog članka Nacrta prijedloga Zakona, ukoliko dođe do promijenjenih okolnosti, zbog kojih ovršenik ostvaruje pravo na veći ili manji iznos naknade, pravo u izmijenjenom iznosu priznaje se s danom nastanka promijenjenih okolnosti.</p> <p>Stoga, ukoliko je do odluke Centra o umanjenju iznosa na naknadu ovršenik primao puni iznos naknade, stupanjem na snagu odluke Centra, ovršenik će preplaćeni iznos morati vratiti (razliku između prvotnog iznosa i umanjenog iznosa novčane naknade temeljem izmijenjenih okolnosti). Kako bi se izbjegle situacije da ovršenik mora</p>	<p>Nije prihvaćen</p> <p>Ovršenik mora u roku od osam dana obavijestiti o promijenjenim okolnostima, kao i vratiti preplaćeni dio naknade bez odgađanja. Ovdje se radi o odgovornosti ovršenika koji je dužan savjesno postupati, dok su sankcije za nepostupanje Centra za socijalnu skrb</p>

			odjednom vratiti veći iznos preplaćenih novčanih naknada, predlaže se unijeti rok u kojem Centar mora odlučiti o izmijenjenom iznosu naknade, a koji ne bi smio biti dulji od 30 dana od obavijesti ovršenika o promijenjenim okolnostima.		pripisana posebnim propisom.
316	Ured pučke pravobraniteljice	Privremeni smještaj u kriznim situacijama , Članak 146.	Uz članak 146. Nacrta prijedloga Zakona: Odredbe o stambenom zbrinjavanju i privremenom smještaju trebaju se na jednak način regulirati za ovršenike kojima je radi novčane i nenovčane tražbine ovršena nekretnina, obzirom neovisno o vrsti tražbine, posljedice ovrhе su jednake za obje skupine ovršenika.	Nije prihvaćen	U slučaju nenovčane tražbine može se raditi o iseljenju ovršenika koji bez valjanog pravnog temelja boravi u tuđoj nekretnini iz koje ne želi iseliti te nije primjereno uspoređivati navedenu situaciju sa situacijom kada je nekretnina u vlasništvu ovršenika prodana u ovrsi radi namirenja novčane tražbine.
317	HUAN Hrvatska udruga agencija za naplatu potraživanja	Glava jedanaesta OVR HA NA POKRETNINAMA, 1. Opće odredbe	Opće je poznato da je ovra na pokretninama potpuno promašen predmet ovrhе. No to tako ne mora nužno biti. Pitanje je samo kako se ista provodi. Najveći su problemi nepostojanje svijesti potencijalnih kupaca o postojanju određenih predmeta ponuđenih na prodaju, komplikiran je način kupnje, nepostojanje mogućnosti da se pokretnine razgledaju, omogućen je uvid u podatke o dužnicima i kupcima i sl. Zbog toga su takve pokretnine nedostupne, kupnja je komplikirana, a nije osigurana anonimnost te može doći i do vrlo neugodnih situacija.	Primljen o na znanje	Primljeno na znanje. Ovim Nacrtom se dodatno uređuje institut komisionara, čime se poboljšavaju pravila o prodaji pokretnina u ovrsi.

Rješenje: Imamo primjer nekih zemalja gdje se provode masovne i vrlo uspješne dražbe pokretnina.

Predlažemo stoga da se uvedu elektronički oglasnici zapljenjenih pokretnina (princip Njuškalo, ebay..). Dakle, prilikom zapljene, predmeti bi se fotografirali, uploadali na za to predviđene javno dostupne stranice, uz opis (recimo tehničke specifikacije televizora) bez navođenja bilo kakvih podataka o dužniku i dugu, te bi bili ili određeno vrijeme dostupni za kupnju bilo po fiksnoj cijeni, bilo kao predmeti za koje se može bidati. Ujedno, o takvom bi se oglasniku trebalo i informirati javnost kako bi potencijalni kupci bili svjesni njegovog postojanja. Osigurala bi se potpuna anonimnost i ovršenika i kupca, velik dio pokretnina bi bio prodan, vjerovnik barem djelomično namiren.
Na adekvatan način isto bi se trebalo primijeniti i na vozila.

318 Stanislava Jerković	Predmet pljenidbe, Članak 152.	Članak 154, stavak 4 - ...smatra se da ovršeniku pripadaju pokretnine koje se nalaze u stanu u kojem stanuje... Mišljenja sam da ovo treba elaborirati. Što je sa ovršenicima koji žive kao podstanari bez podstanarskog ugovora? Ili i sa ugovorom koji nije ovjerovljen kao javna isprava (potpisani, ali ne i solemniziran kod javnog bilježnika). Što je s ovršenikom koji živi u roditeljskoj kući i kojeg uzdržavaju roditelji? Na koji će način oni dokazati da su pokretnine njihove, a da se ne upuštaju u dugotrajne i skupe parnice? I što je sa bračnim odnosno predbračnim ugovorom kojime ugovorne strane ugovaraju što spada u njihovu posebnu imovinu? Što je o ovršenicima koji imaju prijavljeno prebivalište na jednoj adresi ali u vrijeme ovrhc zbog bolesti ili nemoći žive duže vremena u stanu svoje rodbine ili prijatelja? Hoće li u tom slučaju rodbina morati dokazivati da su stvari u njihovom stanu njihovo vlasništvo? Koji kriterij se uzima kod definicije "stana u kojem stanuje" ovršenik? Prijavljeni prebivalište ili boravište ili nešto treće?	Primljen o na znanje	Primljen na znanje. Ocjena radi li se o stvarima u vlasništvu ovršenika je na sudu, dok se pod stanom u kojem stanuje ovršenik smatra stan u kojem on stanuje. Propisi koji uređuju prijavu prebivališta, odnosno boravišta propisuju postupanje u slučaju promjene mjesta stanovanja.
319 Pravobranitelj za djecu RH	Predaja postignute kupovne cijene, Članak 177.	Nastavno na komentar pravobraniteljice za djecu uz članak 86. Nacrt, predlažemo da u svim ovršnim i stečajnim postupcima bude osiguran prvenstveni reda namirenja uzdržavanja djeteta u odnosu na druge ovrhovoditelje, a u slučaju više ovrhoditelja radi ostvarenja uzdržavanja djece treba uvijek biti osigurano njihovo razmjerno namirenje, radi zaštite dobrobiti djece i njihove egzistencije. Primjedba je vezana i uz čl. 266.	Primljen o na znanje	Primljen na znanje.
320 Pravobranitelj za djecu RH	Namirenje više ovrhovoditelja, Članak 184.	Nastavno na komentar pravobraniteljice za djecu uz članak 86. Nacrt, predlažemo da u svim ovršnim i stečajnim postupcima bude osiguran prvenstveni reda namirenja uzdržavanja djeteta u odnosu na druge ovrhovoditelje, a u slučaju više ovrhoditelja radi ostvarenja uzdržavanja djece treba uvijek	Primljen o na znanje	Primljen na znanje.

			biti osigurano njihovo razmjerno namirenje, radi zaštite dobrobiti djece i njihove egzistencije. Primjedba je vezana i uz čl. 266.		
321	Financijska agencija	Ovršne radnje, Članak 189.	<p>Predlažemo radi ujednačavanje terminologije Nacrta izmijeniti odredbu stavka 2. na način da se riječi "Ovršnim prijedlogom" zamijene riječima "Prijedlogom za ovrhu" te navedeni stavak sada glasi:</p> <p>(2) Prijedlogom za ovrhu može se zahtijevati da se odredi samo pljenidba novčane tražbine, ali u tom je slučaju ovrhovoditelj dužan u roku od tri mjeseca od dana kad mu je dostavljeno rješenje o pljenidbi, odnosno od dana kad mu je dostavljena obavijest o očitovanju ovršenikova dužnika ili o tome da se on nije očitovao u određenom roku, podnijeti prijedlog za prijenos tražbine. Predlaže se izmijeniti stavak 4. ovog članka na način da se nakon riječi "glave" doda zarez i riječi "osim založnih prava na novčanoj tražbini po računu" i zarez, tako da ovaj stavak sada glasi:</p> <p>(4) Založna prava stečena prema odredbama ove glave, osim založnih prava na novčanoj tražbini po računu, upisuju se u Upisnik osiguranja tražbina na pokretnim stvarima i pravima, ako ovim Zakonom za pojedine slučajeve nije drukčije određeno. Obrazloženje uz stavak 4:</p> <p>Predlažemo da se propiše da se u Upisnik ne upisuje založno pravo na novčanoj tražbini po računu. Naime, takav upis nema svrhe s obzirom na to da se založno pravo na novčanoj tražbini po računu stječe zapljenom novčanih sredstava s računa ovršenika i ovršenik njima ne može raspolagati te i ne postoji potreba publiciranja založnog prava radi zaštite interesa trećih strana. Također, upis u Upisnik ne bi utjecao na red prvenstva namirenja vjerovnika u postupku ovrhe budući da se isti formira prema trenutku zaprimanja osnove za plaćanje u Agenciju.</p>	Prihvaćen	Prihvaća se.

			Osim toga, navedeno bi značilo da se u Upisnik mora upisivati svaka zapljena, a što bi s obzirom na prirodu ovog predmeta ovrhe moglo značiti nekoliko stotina, možda i tisuća, upisa dnevno (svaki priljev i zapljena sredstava bi se upisivali), što bi zahtjevalo dodatne nadogradnje sustava i predstavljalo ogromno i nesrazmjerne opterećenje i za sustav provedbe ovrhe na novčanim sredstvima i za Upisnik, a da pri tom ovakvi upisi nemaju nikakvu razumnu svrhu. U skladu s prethodno navedenim predložena je i izmjena članka 362. na način da se založna prava na novčanoj tražbini po računu ovršenika stečena bilo uz suglasnost dužnika bilo prisilno, ne upisuju u Upisnik.		
322	HUAN Hrvatska udružna agencija za naplatu potraživanja	izjašnjenje ovršenikova dužnika, Članak 195.	U glavi trinaestoj, pod nazivom 'OVRHA NA NOVČANOJ TRAŽBINI OVRŠENIKA', pronalazimo odredbe o novčanim sredstvima dužnika po svim računima te novčanim primanjima dužnika. Međutim, odredbom čl. 195. st. 4. i 5. OZ-a propisalo bi se da sud neće zatražiti očitovanje od ovršenikova poslodavca i Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje (dalje u tekstu: HZMO) kada su oni ovršenikovi dužnici s osnove obveza iz radnog odnosa, odnosno prava iz mirovinskog osiguranja te da će njima sud na prijedlog ovrhovoditelja zabraniti ispunjenje novčanih obveza ovršeniku u gotovom novcu i naložiti im da do drukčije obavijesti suda sve novčane obveze prema ovršeniku moraju ispunjavati uplatom novčanih sredstva na račun ovršenika otvoren kod banke u Republici Hrvatskoj. Osim restriktivnih odredbi kada je predmet ovrhe nekretnina, zakonodavac ovim odredbama potpuno isključuje mogućnost pokretanja ovrhe na plaći ili mirovini ovršenika te onemogućuje ovrhovoditelja u naplati svoje tražbine od	Nije prihvaćen	Novim uređenjem ovrhe na novčanim sredstvima rasterećuju se poslodavci od provedbe ovrhe te se uspostavlja jedinstveni prednosni red naplate. Situacija kada poslodavci isplaćuju primanja u gotovini je uređena Nacrtom.

323	HUAN Hrvatska udruga agencija za naplatu potraživanja	Izjašnjenje ovršenikova dužnika, Članak 195.	<p>poslodavca ili HZMO-a. Naime, nije jasno zašto ovrhovoditelj ne bi mogao kao predmet svoje ovrhe izabrati plaću ili mirovinu, kao uostalom dosada, na način da od poslodavca ili HZMO-a traži da postupi po ovršnoj ispravi.</p> <p>Ponovno se navodi kako ovrhovoditelju mora na raspolaganju biti mogućnost odabira predmeta ovrhe, sve kako bi se ispunila svrha ovršnog postupka, a to je namirenje tražbine ovrhovoditelja te da se pritom štiti dostojanstvo ovršenika.</p> <p>Stoga predlažemo da se u OZ uvrste odredbe o ovrsi na novčanim primanjima ovršenika na način da se ovrhovoditelj može obratiti poslodavcu i HZMO-u i na taj način pokretati odgovarajuće postupke.</p> <p>Posebno glede stavka 5.;</p> <p>Odlično da je sada određeno da ovu obavijest šalje sud.</p> <p>Međutim, smatramo nepotrebnim odugovlačenjem postupka propisivanje obveze da se ovo obaveštavanje obavlja samo na prijedlog ovrhovoditelja, jer trebalo bi biti ex lege.</p>	Djelomično prihvace n	Djelomično se prihvaca u dijelu uređenja situacije kada ovršenik nema otvoren račun, dok je situacija isplate primanja u gotovini već uređena Nacrtom.

razmišljanja o mogućim drugim rješenjima ovakve situacije: SUD bi po pravomoćnosti rješenja o ovrsi, bez odlaganja, ex lege, osim FINI, primjerak rješenja dostavio i poslodavcu, sa nalogom da gotovinske uplate moraju prestati i da se sve mora uplaćivati na račun. Ukoliko dužnik nema otvoren račun, za takve situacije, treba postojati poseban račun kod suda na koji će u tom slučaju poslodavci sa određenim pozivom na broj koji se referira na određeni poslovni broj ovršnog spisa, uplaćivati dio primanja koji se odnosi na dio koji nije izuzet iz ovrhe. Dakle, zaštićenim dijelom ovršenik i daslje slobodno raspolaže primivši iznos u gotovini, a vjerovnik se namiruje iz sredstava koja se odnose na nezaštićeni dio, a koji je uplaćen na posoban račun. Sud bi u istom rješenju, ili popratno dopisu uz rješenje, trebao upozoriti poslodavca da je dužan isplaćivati ISPRAVNE – zakonom propisane iznose na taj račun. I da za nepoštivanje svega navedenog odgovara i materijalno (potrebno je isto utvrditi u prekršajnim odredbama, u značajnom iznosu) te kazneno. Ovdje napominjemo i posebno to da je sada prosječna ustega s plaće u praksi svega 700-900 kn, iz čega bi proizašlo da SVI dužnici imaju minimalne plaće, a što nije točno. Dakle, poslodavci bilo s namjerom, bilo iz neznanja, uplaćuju pogrešne iznose i sada, bilo na redovan račun kod ovrhe na računu, bilo ustežu pogrešne iznose na račun ovrhovoditelja kod ovrhe na plaći. I to gotovo 90% poslodavaca. Ovo je zato NUŽNO dobro postaviti, vršiti kontrolu provedbe te propisati i primjenjivati sankcije.

Uz članak 211.
U članku 211. stavku 2. dodaje se nova alineja koja glasi:
„-kada se ovrha za osobne obvezе treba provesti na novčanim sredstvima fizičke osobe koja obavlja registriranu

Primljen
o na
znanje
Primljeno na
znanje.
Novim
uređenjem
izuzeća od
ovrhe
namjera je

			djelatnost, ovra se provodi isključivo na njenim osobnim računima.“ Obrazloženje Predlažemo da se članak 211. izmijeni na način da se za fizičku osobu (obrtnika ili drugu osobu koja se bavi nekom drugom registriranom samostalnom djelatnošću) propiše drugačije postupanje u odnosu na fizičku osobu koja ne obavlja samostalno registriranu djelatnost. Predlažemo propisati da se ovra koja se odnosi na obveze koje ne proizlaze iz poslovanja obrtnika provodi isključivo na osobnom računu ili računima, kako bi se sredstva namijenjena poslovanju zaštitila od ovra koje se provode zbog osobnih dugova.		svim fizičkim osobama omogućiti sredstva za život na mjesecnoj razini. Sredstva namijenjena poslovanju obrtnika i drugih osoba koje obavljaju registriranu djelatnost su već izuzeta od ovra.
325	Pravobranitelj za djecu RH	Pljenidba i prijenos zaplijenjenih novčanih sredstava. Rok za prijenos zaplijenjenih novčanih sredstva , Članak 212.	Predlažemo skraćivanje roka od šezdeset dana za prijenos zaplijenjenih novčanih sredstava radi ostvarenja uzdržavanja djece. Ovaj je rok predug i ugrožava egzistenciju djece. Predlažemo da se uvede iznimka kad je u pitanju ostvarenje uzdržavanja za djecu odnosno da se maksimalno skrate rokovi za prijenos zaplijenjenog novčanog iznosa.	Primljen o na znanje	Primljeno na znanje.
326	Ured pučke pravobraniteljice	Pljenidba i prijenos zaplijenjenih novčanih sredstava. Rok za prijenos zaplijenjenih novčanih sredstva , Članak 212.	Uz članak 212. stavak 2. Nacrt prijedloga zakona: Predlažemo preispitati i obrazložiti odredbu kojom se propisuje da će Agencija po primitu rješenja o ovrsi iz članka 211. stavka 1. odmah izdati nalog bankama da prenesu zaplijenjena novčana sredstva, obzirom da se u stavku 6. propisuje kako će nalog za prijenos zaplijenjenog iznosa dati po proteku roka od šezdeset dana, ako ne zaprimi rješenje o odgodi ovra ili rješenje o ukidanju rješenja o ovrsi ili o obustavi ovra, odnosno ranije u slučaju da ovršenik za to da izričitu pisano suglasnost.	Primljen o na znanje	Primljeno na znanje.
327	Financijska agencija	Pljenidba i prijenos zaplijenjenih novčanih sredstava. Rok za prijenos zaplijenjenih	Predlaže se brisati stavak 1. ovog članka, stavak 2. koji postaje stavak 1. izmijeniti na način da isti sada glasi: (1) Agencija će nakon što primi rješenje o ovrsi iz članka 211.	Djelomično prihvaćen	Djelomično se prihvaca. Odredba je nomotehnički dorađena.

novčanih sredstva
,
Članak 212.

stavka 1. ovoga Zakona upisati osnovu za plaćanje u Očevidnik redoslijeda osnova za plaćanje i izdati nalog bankama da zaplijene i prenesu zaplijenjena novčana sredstva ako ovršenik ima novčanih sredstva na računima. Pljenidba novčanih sredstava je provedena u trenutku kada banka izvrši zapljenu novčanih sredstava na računu ovršenika prema nalogu Agencije.

Predlažemo dodati novi stavak 2. koji glasi:

(2) Ovhovoditelj stječe založno pravo na ovršenikovo tražbini prema banci za isplatu novčanih sredstava na računu pljenidbom novčanih sredstava na računu ovršenika, u iznosu zaplijene. Stavak 3. predlažemo izmijeniti na način da se briše tekst iza riječi "iz sudske pristojbe" te isti sada glasi:

(3) Za obavljanje poslova iz stavka 1. ovoga članka Agencija i banke imaju pravo na naknadu koja se plaća iz sudske pristojbe. Stavak 4. predlažemo brisati.

Stavci 5., 6., 7. i 8. postaju stavci 4., 5., 6. i 7. te se predlaže dodati novi stavak 8 koji glasi:

(8) Ako odredbama ovog odjeljka nije drukčije propisano, na postupanje Agencije u postupku pljenidbe i prijenosa zaplijenjenih novčanih sredstava na temelju rješenja o ovrsi na odgovarajući način se primjenjuju odredbe ovoga Zakona o postupanju Agencije.

Obrazloženje:

Predlažemo brisati odredbu stavka 1. o stjecanju založnog prava dostavom rješenja o ovrsi Agenciji te propisati da se isto stječe zaplijenom novčanih sredstava na računu ovršenika. Naime, prema prirodi predmeta na kojemu se založno pravo stječe (novčana tražbina po računu) u praksi je ovakvu odredbu nemoguće provesti. Založno pravo na novčanoj tražbini po računu ne može se steći dostavom rješenja o ovrsi Agenciji, već pljenidbom koja je provedena u trenutku kad banka izvrši zapljenu novčanih

			sredstava ovršenika, i to u iznosu zapljene. Vezano za stavak 3. predlažemo da se odredbama Nacrtu ne propisuje način raspodjele iznosa sudske pristojbe između pojedinih sudionika postupka budući da se radi o materiji koja je sadržajno prikladnija za propisivanje pravilnikom, osobito stoga što bi se za slučaj potrebe prilagodbe propisanih naknada i nagrada morao mijenjati sam zakon.		
328	Pravobranitelj za djecu RH	Privilegirane tražbine , Članak 213.	Predlažemo da se privilegiranim tražbinama smatraju ne samo tražbine uzdržavanja za dijete već i sva druga potraživanja djece (npr. isplate, ostvarenja imovinsko-pravnog zahtjeva, naknade štete i slično) te da nakon ostvarenja uzdržavanja ostvaruju prvenstveni red namirenja u svim ovršnim i stečajnim postupcima, i ne samo na novčanim tražbinama nego i na svim drugim predmetima ovrhe.	Primljen o na znanje	Primljeno na znanje.
329	Pravobranitelj za djecu RH	Izravna naplata, Članak 215.	Predlažemo skraćivanje roka od šezdeset dana za prijenos zaplijenjenih novčanih sredstava radi ostvarenja uzdržavanja djece. Ovaj je rok preduž i ugrožava egzistenciju djece. Predlažemo da se uvede iznimka kad je u pitanju ostvarenje uzdržavanja za djecu odnosno da se maksimalno skrate rokovi za prijenos zaplijenjenog novčanog iznosa.	Primljen o na znanje	Primljeno na znanje.
330	Bojan Grahek	Izravna naplata, Članak 215.	U vezi st. 2. - Rješenje o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave predstavlja ovršnu odluku domaćeg suda i izdaje se kao elektronička isprava, a čl. 48. se predviđa da se FINI-i dostavlja u obliku elektroničke isprave. U st. 2. se navodi da se uz zahtjev prilaže izvornik, otpravak, ovjereni prijepis ili preslika isprave pa je moguće da je to potrebno dopuniti s mogućnosti dostave elektroničke isprave.	Primljen o na znanje	Primljeno na znanje. Radi se o postupanju po zahtjevu za izravnu naplatu, za razliku od postupanja po nalogu suda za provedbu rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave, koje se dostavlja kao

				elektronička isprava. Dostava prave elektroničke isprave od strane ovrhovoditelja značilo bi uspostavljanj e sigurnog kanala komunikacije te mogućnost dostave osnova za plaćanje, kao što su zadužnica, presuda i slično u obliku prave elektroničke isprave, za što trutno ne postoje preduvjeti.	
331	Porobija & Špoljarić d.o.o.	Izravna naplata, Članak 215.	Ističemo da stavak 1. ovog članka ne predviđa provedbu izravne naplate temeljem nagodbe sklopljene u postupku mirenja u skladu sa odredbama zakona kojim se uređuje postupak mirenja.	Primljen o na znanje	Primljeno na znanje. U odnosu na primjedbe u vezi nagodbom sklopljenom u postupku mirenja prema Zakonu o mirenju već je dano očitovanje.
332	HUAN Hrvatska udruga agencija za naplatu potraživanja	Izravna naplata, Članak 215.	Stavak 10.; Molimo potvrdu: s obzirom na brisanje dosadašnjeg stavka 7. ovoga članka, znači li ovo da ukoliko po proteku roka od 60 dana od dana dostave osnove za plaćanje FINI, ne bude dostavljena drugačija odлука suda, vjerovnicima će po proteku istoga roka biti prenesena sredstva koja su zapunjena u tome roku?	Primljen o na znanje	Ako Financijska agencija u roku od 60 dana od dana kada joj je dostavljena isprava iz stavka 7. i 8. ovoga članka ne zaprili drukčiju odluku suda (rješenje o odgodi ili rješenje kojim se pljenidba i prijenos

				proglašava nedopuštenim), nastavit će s izdavanjem naloga bankama za prijenos sredstava. Predmetna odredba je vezana uz idući članak koji govori o pravnim lijekovima ovršenika.	
333	Saša Žebić	Pravna sredstva ovršenika, Članak 216.	Kao sudski savjetnik na Općinskom sudu, s preko 15 godina staža na ovršnom odjelu, skupa s kolegama sam uočio nemale poteškoće u primjeni ovog članka u praksi (koji je identičan kao u starom zakonu). Pravna sredstva ovršenika po nacrtu novog Ovršnog zakona su definitivno podnormirana. To se odnosi na prijedlog ovršenika za pljenidbu i prijenos nedopuštenim i žalbu nakon proteka roka, za koje je navedeno da se na odgovarajući način primjenjuju odredbe ovog Zakona o žalbi protiv rješenja o ovrsi(čl. 216. st 2.). Prvo pitanje koje se nameće je na koji način će sud utvrditi pravovremenos takvog prijedloga ovršenika tj. žalbe u situaciji kad se provodi izravna naplata, i treba li te prijedloge odbacivati ukoliko su nepravovremeni? Nadalje, sukladno i ovom nacrtu Zakona, u slučaju da sud prvog stupnja ocijeni da žalba nije osnovana, dužan ju je uputiti nadležnom суду na odlučivanje u drugom stupnju (čl. 54. st. 4. nacrtu Zakona). Hoće li prvostupanjski sud i kod prijedloga ovršenika radi proglašenja pljenidbe i prijenosa nedopuštenim, ako ocijeni da prijedlog nije osnovan, dostaviti taj prijedlog na odlučivanje Županijskom sudu , u slučaju kad se ovršenika ne upućuje u parnicu?	Primljeno na znanje	Primljeno na znanje.

			(treba imati na umu da u ovom slučaju ne postoji odluka protiv koje se ovršenik žali, nego se on "žali" na pokretanje izravne naplate) Također, u slučaju da prijedlog odnosno žalba ovršenika bude izjavljen iz razloga iz čl. 53. st. 1. t. 7. i 9. – 11. Zakona, hoće li sud ovršenika upućivati u parnicu? Ovo sve navodimo jer je u članku izričito navedeno da sud postupa kao u povodu žalbe protiv rješenja o ovrsi. Ukoliko zakonodavac smatra da bi prvostupanjski sud trebao meritorno odlučivati o prijedlozima tj. žalbama koje predstavljaju pravna sredstva ovršenika(na način da prijedlog usvoji ili odbije/odbaci, bez upućivanja u parnicu i dostave na županijski sud), onda bi to morao izrijekom i navesti u Zakonu, a ne da svaki sud to tumači na svoj način.	Djelomično prihvaćen.	Djelomično prihvaćen.
334	Financijska agencija	Posebne odredbe o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima koja su izuzeta od ovrhe ili na kojima je ovrha ograničena, Članak 218.	Predlažemo izmijeniti stavak 1. ovog članka radi usklađenja terminologije s odredbom članka 82. Nacrtu tako da isti sada glasi: (1) Ovršenik je dužan obavijestiti Agenciju o primanjima koja su izuzeta od ovrhe ili na kojima je ovrha ograničena. Predlažemo izmijeniti stavak 2. ovog članka tako da isti sada glasi: (2) Po primitku obavijesti iz stavka 1. ovoga članka Agencija je bez odgode dužna naložiti banci koju je ovršenik naveo u obavijesti iz stavka 1. ovoga članka da ovršeniku otvorit poseban račun, na koji će se uplaćivati sva primanja iz stavka 1. ovoga članka. Predlažemo izmijeniti odredbu stavka 4. na način da ista glasi: (4) Banka iz stavka 2. ovoga članka dužna je po nalogu Agencije bez odgode, prije nego što zaplijenjena novčana sredstva prenese na račun ovrhovoditelja, dio primanja koji je izuzet od ovrhe ili na kojem je ovrha ograničena prenijeti na poseban račun, u skladu s	Djelomično prihvaćen.	Djelomično prihvaćen.

odredbama članaka 81. i 82. ovoga Zakona.

Predlažemo brisati odredbu stavka 5. ovog članka Stavci 6., 7., 8. i 9. postaju stavci 5., 6., 7. i 8.

Predlažemo izmjenu novog stavka 6. na način da isti sada glasi:

(6) Uplatitelj primanja koja su izuzeta od ovrhe iz članka 81. ovoga Zakona odnosno banka, dužni su na zahtjev suda dostaviti podatke o uplatama, odnosno podatke o uplatama i stanju na posebnom računu iz stavka 3. ovoga članka.

Predlažemo izmjenu stavka 7. tako da isti sada glasi:

(7) Osoba kojoj se preko računa uplaćuju primanja koja su izuzeta od ovrhe ili na kojima je ovrha ograničena može, u slučaju kada su ta sredstva još uvijek zaplijenjena na njezinim računima preko kojih prima uplatu takvih primanja, zatražiti od Agencije da naloži banci prijenos sredstava izuzetih od ovrhe na poseban račun u cijelosti, uz potvrdu uplatitelja da se radi o primanjima u cijelosti izuzetima od ovrhe iz članka 81. ovoga Zakona odnosno da naloži banci prijenos zaplijenjenih sredstava do preostalog mjesecnog iznosa na kojem je ovrha ograničena iz članka 82. stavka 2. ovoga Zakona.

Predlažemo izmijeniti odredbu stavka 8. tako da ista glasi:

(8) Uplatitelji primanja koja su izuzeta od ovrhe ili na kojima je ovrha ograničena dužni su u platiti naznačiti da uplaćuju primanje koje je izuzeto od ovrhe ili na kojima je ovrha ograničena ako je to moguće s obzirom na način uplate.

Predlažemo dodati novi stavak 9. koji glasi:

(9) Ministar nadležan za poslove pravosuđa pravilnikom će propisati postupanje s novčanim sredstvima odnosno računima ovršenika fizičke osobe izuzetim od ovrhe.

Obrazloženje:

Postojeći sustav izuzeća od

ovrhe funkcionira na način da Agencija prema zahtjevu ovršenika daje banci nalog za otvaranje posebnog računa i o tome obavještava prijavljenog uplatitelja, a svaki uplatitelj primanja na kojem je ovrha ograničena obavlja izračun zaštićenog dijela primanja i isti uplaćuje na poseban račun ovršenika.

Agencija u postojećem sustavu ne raspolaže podacima na temelju kojih bi mogla dati banci nalog za prijenos dijela sredstava na posebni (zaštićeni) račun kako je propisano odredbama ovog članka Nacrta, budući da Agencija nema podatak o iznosu novčanih sredstava na računu ovršenika. Iz odredbi Nacrta proizlazi da je zapravo potrebno izgraditi potpuno novi sustav izuzeća od ovrhe u kojem uplatitelji primanja na kojima je ovrha ograničena (poslodavci, HZMO i dr.) više

nemaju obvezu izračuna i uplaćivanja zaštićenog i nezaštićenog dijela primanja na poseban odnosno redovan račun ovršenika već će prema Nacrtu ove poslove umjesto uplatitelja primanja preuzeti Agencija kao tijelo koje provodi ovrhu na novčanim sredstvima i koje može osigurati jedinstveno praćenje iznosa zaštićenih primanja i kontrolu maksimalnih propisanih iznosa za sve ovršenike u RH na jednom mjestu.

Navedeno je moguće budući da su prema Nacrtu (odredba članka 82.) sva primanja na račun ovršenika zaštićena (3/4 primanja), ali ukupno do maksimalnog mjesecnog iznosa od 2/3 prosječne neto plaće u RH. Međutim, kako bi Agencija mogla obavljati poslove izračuna i kontrole maksimalnog iznosa zaštićenog dijela primanja ovršenika mora imati podatak o stanju na blokiranom računu ovršenika u trenutku zaprimanja priljeva novčanih sredstava. Također, izgradnja ovakvog, potpuno novog i iznimno složenog sustava iziskuje znatne

			Ijudske i materijalne resurse, osobito na strani Agencije te se predlaže za odredbe koje iziskuju izgradnju ovakvog novog sustava (članak 82. i 218. Nacrtu) propisati kasnije stupanje na snagu. Predlaže se omogućiti ovršeniku da sam odabere banku u kojoj će mu se prema nalogu Agencije otvoriti poseban račun, kako bi mu sredstva s tog računa bila lakše dostupna (stavak 2.). Odredba stavka 7. je korigirana i dopunjena radi usklađenja s novim konceptom sustava izuzeća od ovrhe sadržanim u Nacrtu. Naime, kad se radi o sredstvima na kojima je ovrha ograničena, Agenciji više nije potrebna potvrda uplatitelja o iznosu dijela primanja na kojem je ovrha ograničena, budući da je sada ovrha ograničena na svim primanjima i da o tome vodi računa upravo Agencija. Potvrda uplatitelja je potreba samo kada se radi o primanjima koja su u cijelosti izuzeta od ovrhe. Predložene izmjene ostalih stavaka (4., 6. i 8.) odnose se na preciziranje odredbi i terminološko usklađenje.		
335	Ured pučke pravobraniteljice	Posebne odredbe o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima koja su izuzeta od ovrhe ili na kojima je ovrha ograničena, Članak 218.	Uz članak 218. Nacrtu prijedloga zakona: Iz pritužbi kojima se građani obraćaju pučkoj pravobraniteljici proizlazi i problem neodgovarajuće propisanog postupka u kojem se ostvaruje zakonom zajamčena zaštita primanja i naknada koje su izuzete od ovrhe, odnosno na kojima je ovrha ograničena. Naime, zbog načina i trajanja komunikacije između svih sudionika u ovom dijelu postupka (Finansijska agencija, banka, uplatitelj), događaju se slučajevi u kojima ovršenici ostaju bez nužnih sredstava, iako su na vrijeme Finansijskoj agenciji dostavili obavijest o zaštićenim primanjima te im je otvoren poseban, tzv. zaštićeni račun. S obzirom da ni iz obrazloženja, niti iz same odredbe članka 218. Nacrtu prijedloga zakona nije do kraja	Primljen o na znanje	Primljeno na znanje. O otvaranju posebnog računa ovršenika obavještava Finansijska agencija, dok banke obaviještavaju svoje klijente o promjenama u vezi s transakcijskim računom koji se kod njih vodi u skladu s općim pravilima poslovanja.

		<p>razvidno pruža li se njime beziznimna zaštita ovim primanjima i naknadama, a što je nužno postići, predlažemo dodatno procijeniti, preispitati i obrazložiti njezine učinke te, po potrebi, učiniti dodatne izmjene.</p> <p>Također, u stavku 3. predlažemo propisati kako je banka o otvaranju posebnog računa bez odgode dužna obavijestiti i ovršenika.</p> <p>U stavku 9. predlažemo propisati da je banka dužna bez odgode obavijestiti ovršenika i Agenciju o uplati za koju je uplatitelj naznačio da se radi o uplati primanja i naknade koja je izuzeta od ovrhe ili na kojoj je ovrha ograničena.</p>		
336	Pravobranitelj za djecu RH	<p>Posebne odredbe o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima koja su izuzeta od ovrhe ili na kojima je ovrha ograničena, Članak 218.</p>	<p>Predlažemo da se odredbama zakona ili provedbenim propisima regulira poslupanje Agencije i banaka u slučaju uplate iznosa uzdržavanja na blokirani račun, radi ostvarivanja uzdržavanje za dijete te prekršajne odredbe u slučaju nepostupanja obveznika plaćanja, banaka i Agencije. U praksi nailazimo na slučaj u kojem obveznik plaćanja uzdržavanja za dijete, usprkos tome što je od Agencije obaviješten o otvaranju posebnog računa za upлатu uzdržavanja za dijete, na koji je dužan uplaćivati zaštićena primanja, uplate uzdržavanja za dijete, čini se namjerno, i dalje uplaćuje, na blokirani račun roditelja koji stanuje s dijetetom. Vrlo često, ovi novčani iznosi za uzdržavanje djeteta uplaćeni na blokirani račun budu zaplijenjeni i preneseni sa zaštićenoga računa roditelja u korist drugog ovrhovoditelja, a sve na štetu djeteta kome su ova sredstva trebala biti namijenjena.</p>	<p>Primljen o na znanje</p> <p>Uplatitelj primanja odgovara za štetu prema općim pravilima o odgovornosti za štetu.</p>
337	HOK	<p>Posebne odredbe o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima koja su izuzeta od ovrhe ili na kojima je ovrha ograničena,</p>	<p>Uz članak 218. st. 2. Člankom 218. st. 2., kao posebnom odredbom o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima koja su izuzeta od ovrhe ili na kojima je ovrha ograničena, propisana je dužnost Agencije</p>	<p>Primljen o na znanje</p> <p>Novim uređenjem izuzeća od ovrhe na način da je od ovrhe izuzet dio svakog</p>

		Članak 218.	naložiti banci da ovršeniku otvoriti poseban račun. S obzirom da u praksi obrtnici, iako mogu ostvariti primanja koja su izuzeta iz ovrhe po predloženom članku 81., ne mogu otvoriti poseban račun, po istom principu treba propisati dužnost otvaranja posebnog računa i za obrtnika.	primanja, pa i onog koje ostvaruje obrtnik, poseban račun bi se mogao otvoriti i obrtniku. Dakle, nije više od ovrhe izuzeto primanje s naslova plaće, već dio svakog primanja do određenog iznosa.	
338	Mira Grbac	Glava trinaesta OVRHA NA NOVČANOJ TRAŽBINI OVRŠENIKA, 5. Zadužnica i bjanko zadužnica	Poštovani, Predloženim Zakonom brisan je članak 202. (NN 93/14, 73/17) koji je normirao Zapljenu po pristanku dužnika. Komentar o potrebi daljnje normativne i stvarne egzistencije Izjave o zapljeni po pristanku dužnika daje se u ovom dijelu prijedloga zakona iz razloga povezanosti materije predmetne Izjave sa zadužnicom i bjanko zadužnicom. Predmetni članak trebao bi ostati u Ovršnom zakonu u postojećem obliku iz sljedećih razloga: - Primjenjuje se samo ako (conditio sine qua non) je dužnik zaposlen, prima plaću ili stalno novčano primanje. - Postoji u pravnom prometu u Republici Hrvatskoj od Ovršnog zakona iz 1996 godine (članak 178.). - Zamjenila je nekadašnju tzv. „administrativnu zabranu na plaći“. - Od Ovršnog zakona iz 2012. (NN 112/2012, u dalnjem tekstu: OZ) - Izjavu o zapljeni po pristanku ovršenika, potrebno je kod javnog bilježnika potvrditi, čime je dužniku - ovršeniku sukladno zakonu objašnjena pravna priroda izjave koju daje i pravni dometi tako izdanog sredstva osiguranja tražbine. - Potvrđena privatna isprava, Izjava iz čl. 202 OZ dobiva	Primljen o na znanje	Primljeno na znanje.

svojstvo javne i ovršne isprave, čime se anulira potreba za traženjem i donošenjem rješenja o ovrsi na plaću (čl. 41. i 197 st. 1. i 2. OZ) za sve one fizičke osobe (i umirovljenike) ovršenike koji nemaju otvorene račune kod banaka, kao i (iznimno) za one fizičke osobe - ovršenike kojima se vrši isplata plaće na račun kod banke.

- Zakonsko postojanje Izjave o zapljeni po pristanku dužnika, doprinijelo je smanjenju angažiranosti suda u donošenju rješenja o ovrsi na plaći – (čl. 197. OZ), u pravnom prometu omogućilo, da bez velikih i nepotrebnih troškova dužnik i vjerovnik slobodnom voljom ugovore još jedno sredstvo osiguranja tražbine (prenosivo i u odnosu na osobu ovršenika i osobu ovrhovoditelja).

- Pravna zaštita dužnika – ovršenika koji je izdao izjavu ili na kojega je prenijeta obveza po izdanoj izjavi zadnjom izmjenom OZ (73/2017) dovedena je na viši pravni nivo dodavanjem čl. 12. (odgoda isplate plaće, prijenos plaće se proglaši nedopuštenim) i st.13. (rok od 60 dana za nastavak isplate plaće u korist novog ovrhovoditelja).

- U praksi Izjava o zapljeni po pristanku dužnika koristi se od 1996, (izdana je u velikom broju primjeraka), zamjenila je u cijelosti (za mala i srednja potraživanja) izdavanje mjenice kao sredstva osiguranja (time je anulirala mjenične sporove) čime je svoj smisao postojanja u pravnom prometu dokazala i potvrdila kroz efikasnost i nizak trošak za dužnika – ovršenika.

- U Republici Hrvatskoj velik broj umirovljenika prima i primati će ubuduće mirovinu putem poštara koji mu istu dostavlja na kućnu adresu. To su prvenstveno ona kategorija umirovljenika koja žive u malim mjestima (selima), prometno udaljenim od finansijskih institucija, a često i samačka domaćinstva. Oni najčešće nisu u mogućnosti kako zbog starosti i bolesti, tako i

zbog prometne nepovezanosti odlaziti po svoju mirovinu u banku. Ukoliko se ukinu Izjave ta kategorija osoba bit će diskriminirana, jer neće moći dobiti bilo kakav kredit odnosno obročno plaćanje, možda čak i radi osnovnih životnih potreba kao što je nabava ogrjeva. Do sada su takve Izjave o zapljeni, a koje nisu bile vezane za postojanje računa, već za uredna primanja (mirovina je uredno primanje, op.a) pružale veliku izvjesnost kreditoru da će mu dugovanje biti vraćeno, pa upravo ta kategorija građana (umirovljenici) su ipak mogli na obročne načine rješavati svoje finansijske probleme. Osim toga, postavlja se pitanje zar je moguće da ih se prisili da njihova mirovina mora biti uplaćena u banci, do koje oni ponekad neće moći lako doći ili će trebati tuđu pomoć koja sigurno neće biti besplatna u slučajevima samačkih domaćinstva.

-Iz dosadašnje dugogodišnje prakse postojanje istovremenih instrumenata osiguranja i Izjave i Zadužnice pokazalo se svrshishodnim i praktičnim u situacijama neredovitog plaćanja rata bez otkaza kredita npr. jedno neredovito plaćanje kredita, a u kojem slučaju je aktivirana Izjava pa nije bilo potrebe za blokadom računa, građani su slobodno raspolagali svojim sredstvima na računu i nisu imali dodatnih troškova pljenidbe sredstava.

Pretpostavljamo da je doista takvih slučajeva bilo mnogo, jer svakome se može dogoditi da jednu ratu iz bilo kojeg razloga zanemari platiti. Nadalje, ukoliko bi ostala samo zadužnica, u takvim situacijama (za slučaj neredovitog plaćanja rata bez otkaza kredita), jednom upotrijebljena zadužnica predana FINI na naplatu, neće se vraćati, pa će finansijske institucije svoja potraživanja osiguravati sa većim brojem zadužnica ili će se tražiti dodatna sredstva osiguranja (npr. založno pravo

			na nekretninama) što će za građane znatno poskupiti cijeli postupak kreditiranja. -Stupanjem na snagu Zakona o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima i primjenom istog, postojanje Izjave je smanjilo troškove ovršenicima, ali i ovrhovoditeljima koji unaprijed moraju predujmiti troškove provedbe ovrhe kod FINA-e. Zaključno, ako je svrha ukidanje Izjave- rasterećenje poslodavaca i HZMO-a, onda je ipak primarni interes građana i umirovljenika, iz više navedenih razloga.		
339	HRVATSKA JAVNOBILJEŽNIČKA KOMORA	Glava trinaesta OVRHA NA NOVČANOJ TRAŽBINI OVRŠENIKA, 5. Zadužnica i bjanko zadužnica	Predloženim Zakonom brisan je članak 202. (NN 93/14, 73/17) koji je normirao zapljenu po pristanku dužnika. Komora smatra da bi predmetni članak trebao i dalje ostati u novom Nacrtu prijedloga zakona, uz zadržavanje tog sredstva osiguranja. Komora, stoga, u cijelosti podržava argumentaciju i obrazloženje koje je vezano uz navedenu problematiku iznijela kolegica Mira Grbac.	Primljen o na znanje	Primljeno na znanje.
340	Pravobranitelj za djecu RH	Zapljena računa na temelju zadužnice, Članak 220.	Nastavno na komentar pravobraniteljice uz članak 82. napominjemo i ovom prilikom kako smatramo da Nacrt Ovršnog zakona ne predviđa dostanu zaštitu djece ukidanjem ovrhe na plaći i drugim stalnim novčanim primanjima. Nacrtom je potrebno onemogućiti manipulacije obveznika uzdržavanja u svrhu izbjegavanja ili ograničavanja dostupnih novčanih sredstava za potrebe ovrhe radi naplate uzdržavanja djeteta te remećenja prvenstvenog reda namirenja privilegiranog potraživanja za djecu – npr. u slučaju da ovršenik ostvaruje primanja u gotovini (plaću ili mirovinu), „radom na crno“, prijavljivanjem na minimalnu plaću i slično, uzimanjem kredita, administrativnim zabranama te izdavanjem zadužnica i bjanko zadužnica. Zaštita određena člankom 82. stavak 5. u tom smislu nije doстатна jer se odnosi samo na iznose koji su izuzeti od ovrhe (zaštita	Primljen o na znanje	Primljeno na znanje.

			ovršenika, a ne djece koja ostvaruju uzdržavanje).		
341	HUAN Hrvatska udruga agencija za naplatu potraživanja	Zapljena računa na temelju zadužnice, Članak 220.	Stavak 8.; Izdavanjem? U vrijeme izdavanja isprave tražbina još nije niti dospjela. Misli li se – podnošenjem na provedbu?	Primljen o na znanje	Za tražbine koje nisu dospjele izdavanje zadužnice ne prekida zastarjevanje, niti skraćuje rok, niti ga ubrzava, jer tražbina nije dospjela. Dakle, zastarjevanje se prekida samo u onim slučajevima kada se zadužnica izda nakon dospjeća tražbine. Svrha zadužnice kao sredstva osiguranja je da prati obvezu, odnosno ona je dokaz obveze, a ujedno i osnova na temelju koje se može provesti ovrha. U tom smislu, kada je izdana zadužnica kao osiguranje tražbine, nakon što je tražbina dospjela, zastarjevanje se prekida, a ako je izdana prije nego što je tražbina dospjela, tražbina ionako zastarjeva za vrijeme određeno za

342	Pravobranitelj za Zapljena računa djecu RH	na temelju bjanko zadužnice, Članak 221.	Nastavno na komentar pravobraniteljice uz članak 82. i čl. 220. napominjemo i ovom prilikom kako smatramo da Nacrt Ovršnog zakona ne predviđa dostanu zaštitu djece ukidanjem ovrhe na plaći i drugim stalnim novčanim primanjima. Nacrtom je potrebno onemogućiti manipulacije obveznika uzdržavanja u svrhu izbjegavanja ili ograničavanja dostupnih novčanih sredstava za potrebe ovrhe radi naplate uzdržavanja djeteta te remećenja prvenstvenog reda namirenja privilegiranog potraživanja za djecu – npr. u slučaju da ovršenik ostvaruje primanja u gotovini (plaću ili mirovinu), „radom na crno“, prijavljivanjem na minimalnu plaću i slično, uzimanjem kredita, administrativnim zabranama te izdavanjem zadužnica i bjanko zadužnica. Zaštita određena člankom 82. stavak 5. u tom smislu nije dostatna jer se odnosi samo na iznose koji su izuzeti od ovrhe (zaštita ovršenika, a ne djece koja ostvaruju uzdržavanje).	Primljen o na znanje	Primljeno na znanje.
343	HUAN Hrvatska udruga agencija za naplatu potraživanja	Opće odredbe, Članak 225.	Stavak 1.; Koja je svrha OIBa? Između ostalog, otklanjanje pravne nesigurnosti u slučaju tipfelera (greške u pisanju i sl.). Potrebno bi stoga bilo, u slučaju očitog tipfelera, postupiti prema OIBu iz osnove, odnosno provesti ovrhu na računima koji se vode pod istim OIBom. Stavak 3.; Ovhovoditelj ne može biti odgovoran za štetu ukoliko istu nije uzrokovao – nekad ovhovoditelj ne raspolaže točnim OIBom ovršenika jer mu je sam ovršenik dostavio namjerno ili nepažnjom, pogrešan OIB. U tom slučaju odgovornost će biti na ovršeniku.	Nije prihvate n	Ovhovoditelj ima mogućnosti pribaviti OIB ovršenika ako već prilikom zasnivanja na primjer ugovornog odnosa nije posvetio potrebnu pažnju. Odgovornost zbog pogrešnog navođenja podataka ovršenika u prijedlogu za ovrhu ne može biti na ovršeniku.
344	Vlaho Orepić	Opće odredbe, Članak 225.	U članku 225. stavak 4., predviđeno je da će ministar	Nije prihvate m	Podzakonski aktima, kao

			nadležan za poslove pravosuđa pravilnikom propisati postupanje s novčanim sredstvima odnosno računima potrošača izuzetim od ovrhe. Ako je cilj zakona definirati primanja koja su izuzeta od ovrha ne vidim razlog zašto postupanje s novčanim sredstvima izuzetim od ovrha ne definirati Zakonom, osobito s aspekta što Pravilnici ne idu u saborsku proceduru, a zakoni da. Predlažem da se stavak 4. izbriše i odredbe definiraju Zakonom.	n što su pravilnici se uređuje materija provedbe Zakona te nije opravdano tekst Zakona opterećivati tehničkim procedurama.
345	HUAN Hrvatska udruga agencija za naplatu potraživanja	Podnošenje osnove za plaćanje, Članak 226.	Stavak 1.; Stavak je kontradiktoran 48. stavku 2. u kojem stoji da se dostava rješenja o ovrsi FINI obavlja preko suda, elektroničkim putem. Stavak 3.; Trebalo bi stajati da se rješenje o ovrsi dostavlja elektroničkim putem, a ostale osnove, na način opisan u stavku 1.ovoga članka. Stavak 4.; Dakle, ukoliko se ne radi o rješenju o ovrsi, pošto isto sada dostavlja na provedbu sud, odnosno ukinuta je izvansudska ovraha. Trebalo bi tako napisati.	Nije prihvaćen Rješenje o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave se dostavlja FINA-i elektroničkim putem, dok u ostalim slučajevima ovrhovoditelj ima mogućnost, na primjer zadužnicu podnijeti zahtjevom za izravnu naplatu izravno FINA-i, što je jasno vidljivo iz stipulacije odredbe "ako propisom nije drukčije određeno". Navedeno se odnosi i na rješenja Porezne uprave koja ih dostavlja na temelju posebnog propisa FINA-i elektroničkim putem. Dakle, izvansudska ovraha nije ukinuta, već

je ovrha na temelju rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave uređena na različit način od dosadašnjeg.

346	HRVATSKA ODVJETNIČKA KOMORA	Redoslijed izvršenja osnove za plaćanje, Članak 228.	<p>U odnosu na konkretnu odredbu izraz „izvršenje osnove za plaćanje“ kojim se služi zakonodavac nije dovoljno precizan. Naime, nejasno je obuhvaća li predmetni izraz samo ovršnu radnju prijenosa sredstava ili isti obuhvača i ovršnu radnju pljenidbe i prijenosa sredstava, a što bi moglo stvoriti komplikacije u praktičnoj uporabi. Naime, iz predmetne odredbe, a i drugih odredbi iz prijedloga novog Ovršnog zakona (primjerice članak 229.) izraz „izvršenje osnove za plaćanje“ mogao bi se razumijeti na način da isti obuhvača obje ovršne radnje, dakле i pljenidbu i prijenos sredstava. Ukoliko je to slučaj, onda se time ovrhovoditelja stavlja u vrlo nepovoljan položaj radi naplate svoje tražbine. Naime, ukoliko ovršenik nema dovoljno sredstava na računu, ovrhovoditelj bi trebao čekati nerazumno dugo vremena za naplatu svoje tražbine (tek nakon proteka 60 dana od podnošenja osnove za plaćanje izvršala bi se osnova za plaćanje na oročenim sredstvima), a što eventualno otvara prostor i ovršeniku za manipuliranjem oročenim sredstvima nakon što zaprimi obavijest FINE o zaplijeni sredstava na računima. Trebalo bi precizno odrediti što podrazumijeva izraz „izvršenje osnove za plaćanje“, odnosno u predmetnoj odredbi izričito navesti da se radi o prijenosu sredstava, a sve kako bi se izbjegla mogućnost da ovršenik manipulira oročenim sredstvima i na taj način uskrati vjerovniku naplatu na zakonu osnovane tražbine.</p>	Primljen o na znanje	Nije jasno na koji način bi ovršenik mogao manipulirati sredstvima nakon što su ona zaplijenjena.
347	Financijska agencija	Redoslijed izvršenja osnove za plaćanje, Članak 228.	<p>Predlaže se brisati stavke 2., 3., 4. te dodati nove stavke 2., 3., 4., 5. i 6. koji glase:</p> <p>(2) Osnova za plaćanje izvršava se na računima i oročenim novčanim sredstvima počevši od banke koja vodi najranije otvoreni račun odnosno oročena novčana sredstva, po svim računima i oročenim novčanim</p>	Prihvaćen	Prihvaća se.

sredstvima u toj banci te dalje redom po računima i oročenim novčanim sredstvima u svim bankama prema vremenu otvaranja najranijeg računa odnosno oročenih novčanih sredstava na način da se ovrha uvijek provodi na svim računima odnosno oročenim novčanim sredstvima u toj banci.

(3) Oročena novčana sredstva koriste se za izvršenje osnove za plaćanje po isteku ugovora o oročenju te se smatraju priljevom novčanih sredstava prema članku 229. stavku 8. ovoga Zakona.

(4) Dospjele kamate koje se prema ugovoru o oročenju isplaćuju za vrijeme zabrane raspolaganja oročenim novčanim sredstvima koriste se za izvršenje osnove za plaćanje po dospijeću te se smatraju priljevom novčanih sredstava prema članku 229. stavku 8. ovoga Zakona.

(5) Banka i ovršenik ne smiju produžiti niti mijenjati ugovor o oročenju za vrijeme zabrane raspolaganja oročenim novčanim sredstvima, ali ugovor mogu otkazati ili raskinuti u kojem slučaju se ta sredstva smatraju priljevom novčanih sredstava prema članku 229. stavku 8. ovoga Zakona.

(6) Ako se osnova za plaćanje ne izvrši iz novčanih sredstava na računima ovršenika ili iz priljeva novčanih sredstava iz stavaka 3., 4. ili 5. ovoga članka, Agencija će istekom roka od 60 dana od dana kada je banci dala nalog za blokadu ovršenikovih računa odnosno zabranu raspolaganja oročenim novčanim sredstvima, dati nalog banci da osnovu za plaćanje izvrši iz oročenih novčanih sredstava, počevši od banke u kojoj su, prema podacima o datumu otvaranja računa novčanih sredstava u Jedinstvenom registru računa, novčana sredstva najkasnije oročena, neovisno o roku na koji je ugovor o oročenju sklopljen.

Stavak 5. postaje stavak 7.
mijenja se i glasi:

(7) U slučaju iz stavka 6. ovoga članka, ugovor na temelju kojega je ovršenik oročio novčana sredstva se raskida, ovršenik gubi pravo na ugovorene kamate, a banka ima pravo zadržati novčani iznos u visini naknade za slučaj prijevremenoga raskida ugovora ako je takva naknada ugovarena.

Obrazloženje:

Predlažemo izmijeniti odredbu stavka 2. sukladno važećoj odredbi članka 8. Zakona o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima budući da se i u postojećem načinu izvršenja može postići svrha daljnjih odredbi ovog članka o automatskom razročenju ovršenikovih oročenih novčanih sredstava uz odgodu od 60 dana.

Svrha odredbe se može postići i bez ovakve izmjene, a predloženo bi zahtjevalo znatne prilagodbe sustava budući da je predloženi način izvršenja propisan bitno drugačije od postojećih tehničkih rješenja Agencije i banaka.

Naime, Agencija danas izvršava osnove za plaćanje na način da utvrdi redoslijed banaka kojima će slati nalog za izvršenje te pošalje nalog kojim nalaže provedbu na teret svih novčanih sredstava (računa i oročenja) ovršenika u pojedinoj banci, ali nalog Agencije neće dovesti do razročenja oročenih novčanih sredstava već se na ta sredstva samo stavlja oznaka zabrane raspolaganja (ako ovršenik na svim ostalim računima nema dovoljan iznos sredstava za namirenje osnove za plaćanje) i tako sprječava ovršeniku raspolaganje tim oročenjem, a sredstva se razročuju tek po isteku ugovora o oročenju.

Prema novom zakonskom uređenju u kojem bi se ovra provodila i na oročenim novčanim sredstvima, ali uz odgodu od 60 dana od dana blokade računa odnosno zabrane raspolaganja oročenjima ovršenika, uz

		<p>zadržavanje postojećeg načina izvršenja postiglo bi se da su u tih 60 dana i oročena novčana sredstva blokirana (zabranjeno je raspolaganje), ali se ista ne bi razročila prije proteka roka od 60 dana, osim ako bi to ovršenik sam učinio (stavak 5.) ili ako bi u tom roku došlo do isteka ugovora o oročenju (stavak 3.). Sustav upravo tako i treba funkcionirati pa predlažemo zadržati postojeću odredbu (članak 8. Zakona o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima). Predlaže se radi potpunijeg propisivanja postupka izvršenja na oročenim novčanim sredstvima dodati nove stavke 3., 4. i 5. koji odgovaraju odredbama članka 10. Zakona o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima.</p> <p>Predlažemo da se u stavku 6. propiše razročenje ovršenikovih oročenih novčanih sredstava na koje je već prethodno (kad i blokada računa) stavljena oznaka zabrane raspolaganja tim sredstvima, po nalogu Agencije i to protokom roka od 60 dana od dana blokade računa odnosno zabrane raspolaganja oročenjima. Predlaže se početi od najkasnijeg oročenja (visina iznosa oročenja iz stavka 4. Nacrtu kao kriterij redoslijeda razročenja nije provediva jer Agencija o tome nema saznanja).</p>			
348	Pravobranitelj za djecu RH	Redoslijed izvršenja osnove za plaćanje, Članak 228.	Nastavno na komentar uz čl. 212. Nacrtu, predlažemo skraćivanje roka od šezdeset dana za prijenos zaplijjenjenih novčanih sredstava radi ostvarenja uzdržavanja djece. Ovaj je rok predug i ugrožava egzistenciju djece. Predlažemo da se uvede iznimka kad je u pitanju ostvarenje uzdržavanja za djecu odnosno da se maksimalno skrate rokovi za prijenos zaplijjenjenog novčanog iznosa.	Primljen o na znanje	Primljeno na znanje.
349	Ured pučke pravobraniteljice	Nemogućnost izvršenja osnove za plaćanje za ovršenika fizičku osobu,	Uz članak 233. stavak 1. Nacrtu prijedloga zakona: Predlažemo propisati da je Agencija u slučaju iz članka 233. stavka 1. Nacrtu prijedloga	Primljen o na znanje	Primljeno na znanje.

		Članak 233.	zakona dužna bez odgode obavijestiti ovrhovoditelja o prestanku izvršavanja osnove za plaćanje te ga ujedno upozoriti na odredbu članka 235. Nacrt prijedloga zakona. Naime, ovrhovoditelj mora biti pravovremeno obaviješten o ovoj činjenici kako bi je mogao uzeti u obzir i odlučiti o mogućim dalnjim radnjama koje je ovlašten poduzeti radi ostvarenja svoje tražbine iz osnove za plaćanje koja se prestala izvršavati. Također, treba biti upoznat da vraćanje osnove za plaćanje može zatražiti u propisanom roku, protekom kojeg ona može biti uništena, kako bi se prevenirala situacija u kojoj moguće i dalje ima tražbinu, ali nema mogućnost zatražiti ovrhu.		
350	HUAN Hrvatska udruga agencija za naplatu potraživanja	Nemogućnost izvršenja osnove za plaćanje za ovršenika fizičku osobu, Članak 233.	Prekratak rok. Radi se o razdoblju kraćem od prosječnog roka nezaposlenosti (razdoblja između dva zaposlenja). Rok od svega 6 mjeseci, ovrhovoditelja sa navedenom osnovom, onemogućava u naplati. Jasno je da su mnoge ovrhe dugotrajne – dulje od 3 godine. Pogotovo one sa većim iznosima dugovanja gdje se ovršenicima u stvari kroz dulje razdoblje ustežu iznosi koji bi im se inače ustezali kroz plaću, kroz redovitu otplatu kredita. Nije jasno i zašto takvi dužnici, ne posegну za reprogram gdje bi se na taj način pd ovršenika pretvorili u redovnog platiju kredita, a i smanjila bi se statistička brojka blokada. Dio njih možda nije kreditno sposoban, no velik dio jest, samo su pasivni i niti ne pokušavaju naći drugo rješenje. I kroz jedno takvo dulje razdoblje, jasno je da će dužnik koji put ostati bez posla, 6 mjeseci nije neuobičajeno razdoblje nezaposlenosti. I time bi se takav ovrhovoditelj izgurao iz redoslijeda naplate. Ovime bi se potaknuo i rad na crno – isplata plaća na ruke, kakva već i sada postoji u dobrom dijelu predmeta koji su upravo iz tog razloga umjetno „blokirani“. Primjerice,	Primljen o na znanje	Radi se o situaciji kada ovršenik u roku tri godine nije mogao podmiriti sve tražbine po toj osnovi, a zadnjih šest mjeseci nema priljeva po računu, u kojem slučaju je opravданo da ovrhovoditelj aktivno vodi postupak radi namirenja jer je očito da se na novčanim sredstvima po računu nije moguće namiriti.

			<p>ne bi bio neuobičajen dogovor dužnika i poslodavca da se radnika ne prijavi 6 mjeseci, ili primjerice ako je dužnik bio nezaposlen 5 mjeseci, da ga se ne prijavi još jedan mjesec. To su česte situacije u praksi i zna se da će se ova odredba često i sada još i više, zloupotrebljavati. Tako da bi se ovako svatko mogao deblokirati čime se prvi vjerovnik u redoslijedu jednostavno gura iz reda naplate, a oni iza njega, dolaze u red. Najkraći rok koji bi bio imalo realan, je minimalno 2 godine pauze sa ustegama. Niti jedno strano zakonodavstvo ne poznaje ovako kratke rokove. Ovime se ujedno gura vjerovnike u smjeru pokretanja ovrha puno tegotnjim predmetima ovrhe nešto što je račun, a govorimo prvenstveno o nekretninama.</p>		
351	HUAN Hrvatska udružna agencija za naplatu potraživanja	Davanje podataka, Članak 234.	<p>Stavak 5.; Nažalost, zbog Zakona o stečaju potrošača, ove su odredbe nedostatne da bi vjerovnik mogao donijeti objektivnu odluku o tome kod kojeg je ovršenika isplativo pokrenuti ovrhu, a kod kojih ne, jer bi isti vjerovnik mogao biti doveden u situaciju da primjerice nakon što je dva dana evidentiran na FINI, bude deblokiran te da njegovo potraživanje završi u postupku stečaja potrošača i na kraju bude otpisano, samo zašto što je neki drugi vjerovnik istog dužnika, na FINI u tome trenutku evidentiran dulje od 3 godine, a prvenstveno stoga što se u obzir za pokretanja stečaja potrošača uzimaju i tražbine koje su prethodno isknjižene s FINE temeljem Zakona o provedbi ovrhe. Dakle, vjerovnici iz ovih podataka nikako ne mogu utvrditi hoće li njihova osnova biti odmah isknjižena. Njima se time niti ne daje šansa da se naplate iz novčanih sredstava, jer se ako vjerovnik bude izbačen iz reda naplate te njegovo potraživanje bude otpisano nakon nekoliko dana blokade, nikako se ne može smatrati da mu je dana šansa da se naplati iz toga</p>	Primljen o na znanje	Primljeno na znanje. Svrha stečaja potrošača je također namirenje vjerovnika, a ne primarno otpis tražbina.

predmeta ovrhe. Tim više što se ovim zakonom sada vjerovnike obvezuje da prvo pokreću ovrhu na novčanim sredstvima, dakle nemaju drugi izbor, a posebno, da bi se osnova aktivirala na FINI, mora se predujmiti iznos FININE naknade. To u praksi izgleda ovako: vjerovnik pokrene postupak ovrhe, plati troškove ovrhe, nakon toga plati predujam FINE za aktivaciju rješenja o ovrsi, osnova ode na FINU, i odmah bude isknjižena te otpisana jer je recimo prethodno isknjiženi vjerovnik na FINI bio dulje od 3 godine, a ukupni iznos glavnica svih potraživanja ne prelazi iznos od 20.000 kn. Taj vjerovnik ne samo da je izgubio mogućnost naplate svoje tražbine po ovom predmetu ovrhe, već je izgubio mogućnost naplate svog potraživanja ikada, uopće, jer jer zaključenjem postupka stečaja potrošača taj dug otisan te vjerovnik više nema pravnu osnovu za njegovu naplatu nikada, nikako, odnosno je isti onemogućen u naplati svoga potraživanja. Radi se o tome, potpuno protuustavnim odredbama. Nije jasno iz kojeg razloga zakonodavac nije povezao tih navedenih nekoliko zakona (Ovršni, Zakon o provedbi ovrhe te Zakon o stečaju potrošača), jer su svi oni povezani, jedan zakon ima izravne posljedice na drugi, odnosno treba ih gledati kao cjelinu – iz cijelog kontesta, konteksta svih navedenih zakona zajedno, proizlazi ta protuustavnost.

Set podataka koji bi se trebao davati ovrhovoditeljima, kako bi oni mogli donijeti odluku o tome što se isplati, a što je opasno aktivirati, je uz sada naveden podatke, minimalno sljedeći: (i) Datum aktivacije, (ii) iznos glavnice svake a) aktivne osnove i b) osnove isknjižene po Zakonu o provedbi ovrhe po OIBu dužnika na FINA-l.

Ovdje ćemo dati jedan primjer životne situacije koja se događa

			u praksi: dužnik je djelomično deblokiran te novi vjerovnik vidi da je najstarija blokada (bila) na FINI dulje od tri godine, a trenutno je stanje blokada na FINI npr. 4.000 kn, on ne zna je li što deblokirano, a i ne zna da li bi to što je deblokirano, u zbroju sa trenutnim iznosom na FINI i osnovom novog vjerovnika, prelazilo iznos od 20.000 kn glavnice te se stoga stečaj potrošača ne bi mogao otvoriti, ili bi sve skupa činilo iznos manji od 20.000 kn pa će se stečaj otvoriti.	
352	Ured pučke pravobraniteljice	Davanje podataka, Članak 234.	Uz članak 234. stavak 3. Nacrt prijedloga zakona: Predlažemo propisati da će Agencija ovrhovoditelju i ovršeniku sve podatke iz Očevidnika redoslijeda osnova za plaćanje koji se na njih odnose dati bez naknade, na njima dostupan način.	Nije prihvaćeno Administrativni trošak izdavanja potvrda je opravdan, dok je sam trošak i danas minimalan pod uvjetom da se podaci preuzimaju u digitalnom obliku.
353	Savez samostalnih sindikata Hrvatske	13. Naknade Agencije, Članak 236.	Članak 236. stavak 3. podstavak 3. predlažemo da se stavak 3. podstavak 3. izmjeni i dopuni na način da se briše riječ „ili“ umjesto nje dodaje zarez, te se iza riječi „otpremnine“ dodaju riječi: „ i druge tražbine radnika iz radnog odnosa“ podredno predlažemo da se stavak 3. podstavak 3. izmjeni i glasi: „tražbine radnika iz radnog odnosa“. Obrazloženje: Predloženom izmjenom izvršilo bi se usklađivanje sa člankom 16. Zakona o sudskim pristojbama („Narodne novine“ br. 74/95, 57/96, 137/02, (26/03), 125/11, 112/12, 157/13, 110/15) kojim su radnici oslobođeni plaćanja sudskega pristojbi u postupcima u vezi s ostvarivanjem njihovih prava iz radnog odnosa uključujući i materijalna prava.	Primljeno na znanje Primljeno na znanje.

		Nadalje, smatramo da bi i za provedbu ovrhe na novčanim sredstvima radi naplate tražbine po osnovi i drugih materijalnih prava radnika predujam naknade Fini za provedbu osnove za plaćanje trebao platiti ovršenik koji je istovremeno i poslodavac ovrhovoditelja i koji je upravo svojim ponašanjem odnosno neplaćanjem prouzročio ovrhu odnosno prisilnu naplatu, pa smatramo ovakvo predloženo rješenje opravdanim.			
354	Pravobranitelj za djecu RH	13. Naknade Agencije, Članak 236.	<p>Podsjećamo da je člankom 4. stavak 1. Zakona o radu definiran pojam radnika na način da je radnik (zaposlenik, uposlenik, djelatnik, namještenik, službenik i slično – u dalnjem tekstu: radnik, u smislu tog Zakona, fizička osoba koja u radnom odnosu obavlja određene poslove za poslodavca.</p> <p>Člankom 236. propisuje iznimke u kojima ovrhovoditelj nije dužan Agenciji predujmiti naknadu te između ostalog to propisuje u slučaju kada se ovrha odnosno osiguranje provodi radi naplate tražbine po osnovi zakonskog uzdržavanja djeteta te tražbine po osnovi privremenog uzdržavanja. Predlažemo da se ova odredba proširi na sve tražbine odnosno slučajevе u kojima je ovrhovoditelj dijete. Ovaj prijedlog naslanja se na komentar pravobraniteljice za djecu uz članak 17. kojim predlažemo uvođenje iznimke od pravila da troškove postupka u svezi s određivanjem i provedbom ovrhe predujmljuje ovrhovoditelj, odnosno predlagatelj osiguranja, na način da se predviđi predujmljivanje troškova postupka iz sredstava suda, u svim slučajevima kada je ovrhovoditelj ili predlagatelj osiguranja dijete.</p>	Nije prihvaćen	Stranke koje nemaju dovoljno financijskih sredstava za podmirenje troškova postupka mogu zatražiti besplatnu pravnu pomoć prema oddredbama Zakona o besplatnoj pravnoj pomoći, slijedom čega nije primjereno paušalno odrediti da dijete koje može zastupati i jedan od roditelja koji ima dovoljno sredstava iz kojih može podmiriti trošak postupka, ne

					plaća taj trošak, već da se isti podmiruje iz sredstava suda.
355	HUAN Hrvatska udruga agencija za naplatu potraživanja	13. Naknade Agencije, Članak 236.	<p>Stavak 1.; Nejasna odradba. Kakva je veza ovoga članka i članka 62. ovoga zakona? Tamo stoji da se FINA namiruje iz sudske pristojbe, a ovdje da se može namiriti i iz dodatne naknade. Pozivamo zakonodavca da bude transparentan i jasan prema građanima i sudionicima u postupku te da kaže tako da bude nedvojbeno jasno da li se u stvari agenciji plaća samo ova naknada, ili se plaća i ova naknada + naknada prema trenutnom troškovniku fine (a to je ona koja za dug od cca 3.000 kn iznosi 175 kn, a za velike dugove, i do 5.000 kn). Troškovi moraju biti transparentni, i svima, kako ovrhovoditeljima, tako i ovršenicima, mora biti unaprijed jasno s kojim sve troškovima doista mogu računati tijekom ovršnog postupka.</p> <p>Stavak 2.; Ako je ideja zakonodavca da se uz naknadu iz članka 62., plaća i ova naknada, kako je planirao rješiti situaciju aktivacije rješenja o ovrsi na FINI, od strane suda, gdje dakle, ovrhovoditelj nije taj koji FINI dostavlja osnovu na provedbu. Hoće li FINA vratiti osnovu sudu? Kako će se rješiti plaćanje ove naknade u tom slučaju, kako će vjerovnik znati što, kako i kada predujmiti?</p>	Primljen o na znanje	<p>Člankom 62. propisan je slučaj određivanja i provedbe ovrhe na temelju rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave, dok je ovom odredbom propisana provedba ovrhe na temelju zahtjeva za izravnu naplatu i drugi slučajevi provedbe ovrhe, s obzirom na to da provedba ovrhe na temelju rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave nije jedini slučaj kada FINA provodi ovrhu. Troškovi FINA će biti transparentno propisani. Namjera nije naplaćivati dvostruku naknadu, što je jasno vidljivo iz odredbe članka.</p>
356	HUAN Hrvatska udruga agencija za naplatu	Obračunsko plaćanje, Članak 240.	Stavak 2.; Kakav ovršenik? Svaki – i fizička osoba ili samo pravna? Zašto se ovime	Primljen o na znanje	Pod pojmom ovršenik se smatra i

		potraživanja	ograničavaju prava ovršenika fizičke osobe da sklopi primjerice sporazum o obročnoj otplatì duga? Je li ovo omaška?	pravna i fizička osoba. Ovom odredbom se niti na koji način ne ograničava pravo ovrhovoditelja i ovršenika da sklope sporazum kojim će urediti način otplate tražbine, već se onemogućuje ovršenik zabranom raspolaganja sredstvima u slučaju kada bi se time oštetio vjerovnik.	
357	Ured pučke pravobraniteljice	Način provedbe ovrhe, Članak 277.	Uz članak 277. Nacrta prijedloga Zakona: Navedeni članak regulira način provedbe ovrhe radi ispražnjenja i predaje nekretnina. Međutim, za razliku od ovrhe radi novčanog potraživanja na nekretnini, ovdje nije regulirana mogućnost novčane pomoći za stambeno zbrinjavanje. Obzirom su i u slučaju ovrhe radi ispražnjenja i predaje nekretnine moguće situacije kada je riječ o jedinoj nekretnini ovršenika u kojoj isti živi, predlažemo da se i na ove ovršenike primjene prava iz članka 146. Nacrta prijedloga zakona kao i pravo na privremeni smještaj iz članka 146. Nacrta prijedloga zakona.	Nije prihvaćen	U pravilu se ovrha radi ispražnjenja i predaje nekretnine u posjed provodi na zahtjev vlasnika nekretnine, slijedom čega se može dogoditi situacija da se daje novčana pomoć osobi koja bez valjanog pravnog temelja boravi u tuđoj nekretnini iz koje ne želi iseliti, što nije u skladu s ciljem stambenog zbrinjavanja ovršenika koji zbog novčane tražbine koja se podmiruje

				iz kupovnine nekretnine koja je prodana u ovrsi mora iseliti iz svoje nekretnine.
358 Toni Carić	Ovrha radi ostvarenja obveze na radnju koju može obaviti i druga osoba, Članak 282.	Ovrha radi ostvarenja obveze na radnju koju može obaviti i druga osoba – čl. 282. st.2. OZ-a Navedenom odredbom propisano je da u prijedlogu za ovrhu ovrhovoditelj može predložiti da sud rješenjem naloži ovršeniku da unaprijed položi kod suda određeni iznos potreban za podmirenje troškova koji će nastati obavljanjem radnje od strane druge osobe ili ovrhovoditelja. Visinu iznosa sud određuje po slobodnoj ocjeni, uzimajući u obzir, po mogućnosti, troškovnik osobe ovlaštene za obavljanje takve radnje koji uz prijedlog za ovrhu priloži ovrhovoditelj. Odreba je vrlo nejasna i predstavlja još jednu od mnogobrojnih pravnih nesigurnosti ovog zakona. Odredbom se omogućava sudu da i bez obzira na realne troškove osobe ovlaštene za obavljanje predmetnih radnji, po slobodnoj ocjeni utvrdi visinu iznosa potrebnog za podmirenje tih troškova. Iako u pravilu sudovi znaju o kojim se iznosima radi, stranke u postupku ne moraju imati takvih saznanja. Stoga je nužno da svi sudionici postupka budu upoznati s visinom svih troškova koji im mogu nastati u postupku, te da su njihovi iznosi transparentni i javno dostupni.	Primljen o na znanje	Primljeno na znanje. Nejasna je tvrdnja da nije transparentno određivanje visine predujma uzimajući, po mogućnosti, u obzir troškovnik osobe koja je ovlaštena obaviti određenu radnju. Ističe se da je protiv rješenja dozvoljena žalba kojom stranka može pobijati visinu troškova.
359 Općinski sud u Splitu	Dioba prodajom, Članak 294.	Komentar uz čl.294.: U st.1. bilo bi nužno propisati da se odredbe o smanjenju prodajne cijene (čl.114. i čl.163.) i odredba da kupac ne može biti ovršenik ne primjenjuju u ovoj vrsti ovrhe budući da smisao ovog postupka nije kažnjavanje jedne od stranaka (ovršenika) prodajom stvari. Status ovrhovoditelja i ovršenika se u ovoj vrsti postupka stječe samo	Primljen o na znanje	Primljeno na znanje. U slučaju kada se stranke suglasne može se provesti i usmena javna dražba, dok nije opravdano različito postupanje u

			zahvaljujući tome da je netko bio brži u podnošenju prijedloga za ovrhu. I sudska praksa (Županijski sud u Varaždinu, odluke: Gž-1159/07 i Gž-246/07) zauzima otprilike takav stav. Isto tako, kako su predmeti prodaje u ovoj vrsti ovrhe često stvari koje imaju obiteljski značaj za stranke pa su ponuditelji najčešće same stranke, možda bi bilo svršishodno da se radi smanjenja troškova (predujam FINA-i) propiše da se na ovu vrstu ovrhe ne primjenjuju odredbe o prodaji putem elektronske dražbe kod FINA-e.		slučaju elektroničke javne dražbe u slučaju diobe prodajom, osobito kada se uzme u obzir da stranke imaju mogućnost i same prodati predmet diobe.
360	Toni Carić	Postupak u povodu prijedloga za prethodnu ovrhu, Članak 320.	Postupak u povodu prijedloga za prethodnu ovrhu – čl. 320. st. 2 OZ-a Navedenom odredbom propisano je da ako se stranke o tome ne sporazumiju, sud će, ako prihvati prijedlog za ovrhu, po slobodnoj ocjeni odrediti visinu jamčevine i rok u kojem treba biti dana. Dok jamčevina ne bude dana, ne može se započeti s provedbom ovrhe. Kao i kod čl. 141., odredbom se unosi pravna nesigurnost za sve stranke u postupku, budući da visina jamčevine i ovdje ovisi o diskrecijskoj ocjeni svakog pojedinog suda, dok ostaju nedefinirani objektivni kriteriji kojima bi se sudovi morali voditi. To znači da odluka suda može ići i u smislu pogodovanja ovrhovoditelja na štetu ovršenika, i obrnuto.	Primljen o na znanje	Primljeno na znanje. U slučaju sumnje pogodovanja suda na štetu ovršenika postoje zaštitni mehanizmi kontrole rada suda.
361	Andrijana Kalić Boroje	Prepostavljena opasnost, Članak 323.	Točka 1. stavka 1. nije usklađena s izmjenama zakona vezano za rješenje temeljem vjerodostojne isprave.	Prihvaćen	Prihvaća se
362	Općinski sud u Splitu	Mjesna nadležnost, Članak 331.	Komentar uz čl.331.: U st.2. i u naslovu iznad ovog članka bi bilo nužno jasnije naglasiti atrakcijsku stvarnu nadležnost i funkcionalnu nadležnost (vidjeti o tome pravnu teoriju - M.Dika:Građansko ovršno pravo, str. 95 i 99) budući da parnični suci često ne percipiraju svoju obvezu da odlučuju o ovim prijedlozima i otklanjaju tu obvezu od sebe. Predlaže se da odredba st.2. glasi: "Nakon pokretanja postupka iz stavka 1.	Nije prihvaćen	Predmetnom odredbom se propisuje mjesna nadležnost suda te nije primjereno propisivati koji konkretni sudac će postupati u predmetnoj stvari. Predložena

		ovoga članka, za odlučivanje o prijedlogu za osiguranje privremenom mjerom nadležan je суду пред којим је поступак покренут и то судац који оdlučuje о главној ствари у поступку из ставка 1. овога чланска. Ако предлагателј докаže да околности pojedinoga slučaja то opravdavaju, и у тому се slučaju приједлог може поднijeti суду из ставка 1. овога чланска." Предлаže се, ради оtklanjanja nedoumica o nadležnosti за provedbu ovrhe, а uvažavajući sudsku praksу (vidjeti stav VSRH iz odluke Gr1-285/02), dodati st.4. koji bi glasio: "Privremena mjera koju суд одреди проводи се у склопу истог поступка унутар којег је и донесена."		izmjena u smislu dokazivanja da okolnosti opravdavaju podnošenje prijedloga određenom суду nije u skladu sa smislom odredbe, već je ocjena o okolnostima slučaja prepuštena diskrecijskoj ocjeni suda.	
363	Jelena Čuveljak	Prepostavke za određivanje privremene mjere, Članak 335.	Uz st. 3. - da li su ovdje pod pojmom inozemstva uključene i države članice Europske unije i da li je takva presimirana opasnost u skladu sa pravnom stečevinom EU.	Primljen o na znanje	Pod inozemstvom se smatraju sve države različite od Republike Hrvatske, dakle i države članice Europske unije. Radi se o odredbi nacionalnog propisa, a u slučaju sukoba s propisima više snage, kao što su na primjer Uredbe Europske unije, primjeniti će se propis više pravne snage.
364	HUAN Hrvatska udruga agencija za naplatu potraživanja	Prava i mjere koje se upisuju, Članak 362.	Stavak 1., točka 4.; Osim ako se radi o elektroničkoj dražbi - potrebno uskladiti sa drugim odredbama zakona.	Nije prihvaćen	U upisnik će se upisati pridržaj vlasništva pokretnine radi publicitetne funkcije. Nije jasno zbog čega bi se to

				pravo ograničilo u slučaju kada se pokretnina prodaje na dražbi.
365	Finacijska agencija	Prava i mjere koje se upisuju, Članak 362.	Predlažemo dodati novi stavak 2. koji glasi. (2) U Upisnik osiguranja tražbina se ne upisuje založno pravo na novčanoj tražbini po računu dužnika koje se stječe ovrhom ili osiguranjem. Dosadašnji stavci 2., 3. i 4. postaju stavci 3., 4. i 5. Obrazloženje: Predlažemo dopunu stavka 2. na način da se izričito navede da se založno pravo na novčanoj tražbini po računu ne upisuje u Upisnik. Vezano za dobrovoljno založno pravo, navedeno se predlaže jer nema mogućnosti ostvarenja svrhe upisanog dobrovoljnog založnog prava radi očuvanja reda prvenstva u odnosu na založno pravo stečeno provođenjem ovrhe na novčanim sredstvima po računu. Naime, kod provedbe ovrhe na novčanim sredstvima po računu založno pravo se stječe zapljenom sredstava prema redoslijedu kojim se osnove za plaćanje upisane u Očevidnik. Upis dobrovoljnog založnog prava u Upisnik nema nikakav učinak na redoslijed u Očevidniku niti banka u kojoj se novčana sredstva vode ima o saznanja o tom založnom pravu te se za slučaj da se vjerovnik želi namiriti iz tog zaloga postavlja pitanje koji je njegov red prvenstva u odnosu na vjerovnike iz osnova za plaćanje koje su upisane u Očevidnik redoslijeda osnova za plaćanje. U slučaju kada bi odredba o upisu dobrovoljnih založnih prava na novčanoj tražbini po računu ostala, potrebno je propisati postupak provedbe ovrhe na tako stečenim založnim pravima odnosno redoslijed namirenja u slučaju ovrhe, osobito u odnosu na osnove za plaćanje koje su upisane u	Prihvaćen Prihvaća se.

		Očevidnika i koje se izvršavaju na toj novčanoj tražbini po računu, a za što je teško zamislivo kako propisati pravila, a kamoli provesti ih u praksi. Također, s obzirom na prirodu novčanih sredstava koji se neprekidno uplaćuju na račun i isplaćuju s računa, u slučaju dobrovoljnog osiguranja kod kojeg nema zapljene sredstava pa dužnik tim novčanim sredstvima može slobodno raspolažati, a ista mogu istovremeno biti i predmetom ovrhe na novčanim sredstvima odnosno zaplijenjena u korist nekog od ovrhovoditelja iz osnova za plaćanje upisanih u Očevidnik, nije moguće pri provođenju ovrhe postupiti na jednak način kako se postupa pri provođenju ovrhe na pokretninama i pravima kao što su dionice i poslovni udjeli, na način da se vjerovnici koji nisu pokrenuli ovru namiruju po redu prvenstva. Vezano za založno pravo stečeno prilikom provedbe ovrhe na novčanim sredstvima, nema razumne svrhe za upisivanje u Upisnik založnog prava na novčanoj tražbini na računu dužnika koje je stečeno ovrom, s obzirom na to da se kod provođenja ovrhe novčana sredstva plijene s računa ovršenika i ovršenik njima ne može raspolažati te stoga i ne postoji potreba da se ovako stečeno založno pravo publicira radi zaštite interesa trećih strana	Prihvać en	Prihvaća se.
366 Financijska agencija	Zaključak o glavnom upisu, Članak 377.	Predlažemo izmjenu stavka 1. na način da se brišu riječi: "zaključkom odrediti glavni upis i", tako da isti sada glasi: (1) Na temelju odluke ili druge isprave na temelju koje se glavni upis određuje po službenoj dužnosti Agencija će upisati pravo, odnosno mjeru u Upisnik osiguranja tražbina, osim ako utvrdi da bi upis bio u protivnosti s već postojećim upisima, u kojem slučaju će ispravu na temelju koje se određuje glavni upis po službenoj dužnosti vratiti njezinom izdavatelju uz		

			obrazloženje zašto se predloženi upis ne može provesti. Obrazloženje: Obzirom da se upis provodi po nalogu suda ili drugog ovlaštenog tijela smatramo da nije potrebno donositi poseban zaključak o upisu već samo provesti upis, onako kako je naložio sud odnosno drugo ovlašteno tijelo.		
367	Finacijska agencija	Osnivanje privremenog uloška, Članak 378.	Predlažemo izmjenu stavka 1. na način da se brišu riječi: "odnosno odluku ili drugu ispravu na temelju koje je dužan pokrenuti postupak za takav upis po službenoj dužnosti", tako da isti sada glasi: (1) Istog dana kada primi prijedlog za glavni upis Agencija će osnovati privredni uložak koji sadržajno treba odgovarati zaključku o upisu, i na kojemu će naznačiti da je to privredni uložak. Obrazloženje: Obzirom da u članku 377. predlažemo da se kod upisa po službenoj dužnosti ne donosi zaključak o upisu, neće se ni formirati privredni uložak već će se odmah provesti upis. Stoga je potrebno izmijeniti i ovu odredbu.	Prihvaćen	Prihvaća se.
368	Ured pučke pravobraniteljice	Prekršaji Agencije, Članak 390.	Uz članak 390. Nacrtu prijedloga zakona: Predlažemo propisati prekršajnu odgovornost Agencije ako, po primitu obavijesti o primanjima i naknadama koji su izuzeti od ovrhe ili na kojima je ovrha ograničena, ne naloži bez odgode banci otvaranje posebnog računa (članak 218. stavak 2.), kao i ako banci izdahnog za zapljenu i/ili prijenos zaplijenjenih novčanih sredstava protivno ograničenjima iz članaka 81. i 82. Nacrtu prijedloga zakona.	Primljen o na znanje	Primljeno na znanje.
369	Ured pučke pravobraniteljice	Prekršaji banke, Članak 391.	Uz članak 391. Nacrtu prijedloga zakona: Predlažemo propisati prekršajnu odgovornost banke ako ne postupi po nalogu Agencije i bez odgode, prije nego što zaplijenjena novčana sredstva prenese na račun ovrhovoditelja, dio primanja i naknada ili iznosa	Primljen o na znanje	Primljeno na znanje.

			koji su izuzeti od ovrhe ili na kojima je ovrha ograničena ne prenese na poseban račun, u skladu s odredbama članaka 81. i 82. Nacrtu prijedloga zakona (članak 218. stavak 4.).		
370	HOK	Prekršaji ovršenika – poslovnog subjekta, Članak 393.	Uz članak 393. stavak 3. U članku 393. stavku 3. predloženu kaznu za fizičke osobe smatramo previsokom te predlažemo da se propiše niža minimalna kazna te da se maksimalna kazna smanji na iznos kako je predloženo za kažnjavanje odgovorne osobe u pravnoj osobi.	Nije prihvaćen	Radi se o osobama koje obavljaju registriranu gospodarsku djelatnost ili slobodnim zanimanjem, gdje je potreban veći stupanj pažnje nego u slučaju fizičke osobe, slijedom čega je iznos kazne primjerjen.
371	HUAN Hrvatska udružna agencija za naplatu potraživanja	Dio osmi PRIJELAZNI I ZAVRŠNE ODREDBE, Članak 394.	<p>Stavak 1:</p> <p>Točka 1.; Radi se o obrascu kojim se propisuje sadržaj i oblik OBRASCA PRIJEDOGLA ZA OVRHU. Nije nikako moguće provoditi zakon ako u trenutku njegovog stupanja na snagu ne postoji propisani obrazac. Jasno je da se prijedlozi za ovrhu neće moći podnositи dok god pravilnik ne stupi na snagu. Potrebno je ili sam početak provedbe zakona odgoditi za 60 dana od dana donošenja navedenog pravilnika ili je pravilnik potrebno osmisliiti najmanje 60 dana prije stupanja zakona na snagu, prezentirati ga javnosti, održati brojne edukacije kako bi svi sudionici u postupku (vjerovnici, dužnici, sudovi, bilježnici, FINA...) bili spremi sa danom početka provedbe zakona postupati u skladu sa istim. Zakonodavac bi morao biti svjestan što znači početak primjene zakona bez ovog pravilnika. Bez ovog se pravilnika se zakon ne može provoditi i govorimo o zastoju kompletног ovršnog sustava koji će trajati od 3 mjeseca.</p> <p>Točka 2.; Radi se o pravilniku koji propisuje svaki segment postupanja sudionika u postupku (sudovi, bilježnici, vjerovnici...) i</p>	Primljen o na znanje	Primljeno na znanje. Svi pravilnici će pravovremen o biti objavljeni na javno savjetovanje i doneseni u najkraćem mogućem roku po stupanju na snagu Zakona.

bez kojih je zakon apsolutno neprovediv. Nije nikako moguće provoditi zakon ako u trenutku njegovog stupanja na snagu ne postoje operativna pravila o postupanju sudionika u postupku.

Potrebno je ili sam početak provedbe zakona odgoditi za 60 dana od dana donošenja navedenog pravilnika ili je pravilnik potrebno osmislići najmanje 60 dana prije stupanja zakona na snagu, prezentirati ga javnosti, održati brojne edukacije kako bi svi sudionici u postupku (vjerovnici, dužnici, sudovi, bilježnici, FINA...) bili spremi sa danom početka provedbe zakona postupati u skladu sa istim. Naime, tek kada pravilnik budu donezeni, počinje se formirati svijest o operativnim modusima provedbe samih ovršnih i vezanih radnji, a prema iskustvu, isto se ne može provesti preko noći, potrebno je vrijeme prilagodbe i pripreme, od najmanje 60 dana. Zakonodavac bi morao biti svjestan što znači početak primjene zakona bez ovog pravilnika. Bez istog se zakon ne može provoditi i govorimo o zastoju kompletног ovršnog sustava koji će trajati od 3-6 mjeseci.

Točka 3.; Radi se o pravilniku koji propisuje način i rokove plaćanja nagrada i naknada u ovršnom postupku. Ako taj pravilnik ne bude na snazi najmanje na dan stupanja na snagu ovog zakona, vjerovnici neće znati koje iznose i kojim rokovima te na koji način plaćati. Pogotovo je to opasno za radnje koje se predujmljuju. Opet, govorimo o zastoju ovršnog sustava i neprovedivosti ovršnog zakona. Potrebno je ili sam početak provedbe zakona odgoditi za 60 dana od dana donošenja navedenog pravilnika ili je pravilnik potrebno osmislići najmanje 60 dana prije stupanja zakona na snagu i prezentirati ga javnosti. Zakonodavac bi morao biti svjestan što znači početak primjene zakona bez

372 Vlaho Orepić	Dio osmi PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE, Članak 394.	<p>ovog pravilnika. Bez ovog se pravilnika se zakon ne može provoditi i govorimo o zastoju kompletног ovršnog sustava koji će trajati od 3 mjeseca.</p> <p>Točka 4.; Također, i bez ovog pravilnika, zakon je neprovediv. Potrebno je ili sam početak provedbe zakona odgoditi za 60 dana od dana donošenja navedenog pravilnika ili je pravilnik potrebno osmisliti najmanje 60 dana prije stupanja zakona na snagu i prezentirati ga javnosti.</p> <p>Točka 5.; Također, i bez ovog pravilnika, zakon je neprovediv. Potrebno je ili sam početak provedbe zakona odgoditi za 60 dana od dana donošenja navedenog pravilnika ili je pravilnik potrebno osmisliti najmanje 60 dana prije stupanja zakona na snagu i prezentirati ga javnosti.</p> <p>Točka 6.; Također, i bez ovog pravilnika, zakon je neprovediv. Potrebno je ili sam početak provedbe zakona odgoditi za 60 dana od dana donošenja navedenog pravilnika ili je pravilnik potrebno osmisliti najmanje 60 dana prije stupanja zakona na snagu i prezentirati ga javnosti.</p> <p>Točke 7.-9.; Vidjeti prethodne komentare.</p>	Nije prihvaćen	<p>Podzakonski m aktima se uređuje tehnička provedba Zakona, dok se pravilnici donose na temelju Zakona, slijedom čega ih nije moguće donijeti prije stupanja na snagu Zakona. Prijedlog da se sve situacije koje uređuje Ovršni zakon</p>

					urede jednim pravilnikom je neprihvatljiva zbog opsežnosti i raznovrsnosti materije koja se uređuje svakim pojedinim pravilnikom, dok će u prijelaznom razdoblju do stupanja na snagu novih pravilnika na odgovarajući način se primjenjivati trenutno važeći pravilnici.
373	Daria Stipčević	Ovršni postupci u tijeku, Članak 395.	u čl. 395. st. 1. Nacrtu riječi: „stupanja na snagu“, zamjenjuju se riječima „početka primjene“. (Obrazloženje uz primjedbe na čl. 402. Nacrtu).	Primljen o na znanje	Primljeno na znanje.
374	Daria Stipčević	Prava stečena po odredbama Zakona o upisniku sudskih i javnobilježničkih osiguranja tražbina vjerovnika na pokretnim stvarima i pravima, Članak 396.	u čl. 396. st. 1. Nacrtu riječi: „Stupanjem na snagu“, zamjenjuju se riječima „Početkom primjene“. (Obrazloženje uz primjedbe na čl. 402. Nacrtu).	Primljen o na znanje	Primljeno na znanje.
375	HRVATSKA JAVNOBILJEŽNIČKA KOMORA	Namirenje vjerovnika tražbine osigurane prijenosom vlasništva na stvari i prijenosom prava, Članak 397.	Uz članak 397. Nacrtu prijedloga zakona: Smatramo da su ovakve prijelazne i završne odredbe za fiducijsko osiguranje manjkave. Predlažemo da predlagatelj u cijelosti uvrsti tekst koji je predložen još za vrijeme rada u radnoj skupini (travanj 2018.) i koji pokriva u cijelosti sve moguće postupke koji bi se mogli pokretati u slučaju namirenja fiducijsko osigurane tražbine s obzirom na brojne promjene zakona. Prijelazne i završne odredbe odnose se na fiducijsko osiguranje. Željelo se ustanoviti nadležnost suda koji bi mogao reagirati u slučaju žalbi, tužbi, prigovora i sl. s jedne strane, a s	Prihvaćen	Prihvaća se.

druge se omogućava суду да поступак повери јавном биљеžнику који има искуства с наčinom vođenja takvih поступaka чиме се судови не би dodatno opterećivali.

Predlažemo da tekst glasi:
Namirenje vjerovnika tražbine osigurane prijenosom vlasništva na stvari i prijenosom prava
Članak 397.

(1) Postupak radi namirenja dospjele tražbine predlagatelja osiguranja osigurane sudskim ili javnobilježničkim sporazumom o osiguranju prijenosom vlasništva na stvari i prijenosom prava provodi se na temelju odredbi ovršnog zakona koje su važile u vrijeme sklapanja sporazuma.

(2) Prijedlog kojim poziva protivnika osiguranja da sam unovči predmet osiguranja predlagatelja osiguranja nakon što je osigurana tražbina dospjela podnosi mjesno nadležnom суду по odredbama ovog Zakona o ovrsi na pojedinim predmetima ovrhe.

(3) Postupak unovčenja se provodi po odredbama ovog Zakona o ovrsi na stvarima odnosno pravima ovršenika.

(4) Sud koji zaprili prijedlog predlagatelja osiguranja iz stavka 1. ovog članka može provedbu postupka ili pojedinih radnji u postupku povjeriti javnom bilježniku који има službeno sjedište на подручју суда којем је prijedlog dostavljen.

(5) Prijedlog за unovčenje predmeta osiguranja на којем је preneseno vlasništvo radi namirenja dospjele tražbine predlagatelja osiguranja подноси се mjesno nadležnom суду по odredbama ovog Zakona o ovrsi na pojedinim predmetima ovrhe.

(6) Sud će postupak unovčenja provesti по одредбама о одређivanju и provedbi ovrhe на predmetima osiguranja prema odredbama ovog Zakona o ovrsi на stvarima odnosno pravima ovršenika.

(7) Sud из stavaka 2. i 5. ovog članka може provedbu postupka ili pojedinih radnji u postupku

			<p>unovčenja predmeta osiguranja povjeriti javnom bilježniku koji ima službeno sjedište na području suda kojem je prijedlog dostavljen.</p> <p>(8) Javni bilježnik koji na temelju odredbi ovog članka postupa kao povjerenik suda, provodi postupak namirenja primjenjujući odredbe ovog Zakona o ovršnim postupcima radi naplate novčane tražbine na pojedinim vrstama predmeta ovrhe.</p> <p>(9) Ako predlagatelj osiguranja ili protivnik osiguranja tijekom postupka koji javni bilježnik provodi kao povjerenik suda ulože prigovor, žalbu ili prijedlog za odgodu javni bilježnik će spis dostaviti sudu koji mu je povjerio provedbu postupaka iz ovog članaka.</p>		
			<p>Članak 397.a.</p> <p>Postupci u tijeku, radi namirenja dospjele tražbine predlagatelja osiguranja osiguranih sudskim ili javnobilježničkim sporazumom o osiguranju prijenosom vlasništva na stvari i prijenosom prava, dovršit će se po odredbama zakona koji su važili do stupanja na snagu ovoga Zakona.</p>		
376	Pravobranitelj za djecu RH	Provđenja ovrhe na plaći i drugim stalnim novčanim primanjima, Članak 398.	<p>Nastavno na komentare uz članke 82., 220., 221 i ovom prilikom ističemo kako nacrt Ovršnog zakona ne predviđa dostanu zaštite djece ukidanjem ovrhe na plaći i drugim stalnim novčanim primanjima.</p> <p>Stavak 2. članka 398. nejasan je u pogledu mogućnosti koje preostaju ovrhovoditelju kad ovršeniku preostaje rad budući da rješenje o ovrsi ne djeluje prema drugom poslodavcu. Ova će odredba zasigurno u praksi izazvati veliku nedoumicu na štetu ovrhovoditelja i troškove te će otežati ostvarenje uzdržavanja općenito, a poglavito uzdržavanja u korist djece.</p>	Prihvaćen	Odredba je dorađena na način da se ovrha radi naplate tražbine radu uzdržavanja djeteta može odrediti i na plaći u slučaju kada se još uvijek provodi ovrha na temelju nekog drugog rješenja o ovrsi ili izjave o suglasnosti zapljene plaće.
377	CROATIA osiguranje d.d.	Provđenja ovrhe na plaći i drugim stalnim novčanim primanjima, Članak 398.	<p>Čl. 398. st.2</p> <p>Podložno manipulacijama zlouporabi. Zašto se i ti postupci ne bi dovršili prema odredbama propisa koji je bio na snazi u vrijem potvrde SOZP-a i dostave</p>	Nije prihvaćen	Poslodavac koji je zaprimio suglasnost ovršenika da se radi

		<p>istog ovršenikovom dužniku? Nedosljednost u primjeni osnovnih pravnih instituta, i opet na štetu vjerovnika? Vjerovnik više nema mogućnost potraživati naknadu štete od poslodavca koji uopće nema nikakvu odgovornost više. Nije niti definiran rok u kojem mora vratiti ispravu vjerovniku. Zašto se HZMO ne bi obvezao dostaviti podatke o novom poslodavcu jer HZMO u roku od 24 sata ima podatak o prestanku ugovora o radu? Iznako će se administrativno rasteretiti jer neće više provoditi ovrhe na mirovini, a podatak o novom poslodavcu ima u roku od 24 sata ili kroz par dana koji rok je određen posebnim propisom koji regulira prijavu na mirovinsko. Ako dužnik ide u mirovinu, zašto se zakonom ne bi obvezalo poslodavca da SOZP proslijedi HZMO radi nastavka ovrhe na mirovini? Na taj način bi se vjerovnik zaista zaštitio.</p>	<p>naplate tražbine vjerovnika zaplijeni njegova plaća do stupanja na snagu ovog Zakona nastaviti će postupati po takvoj ispravi. U slučaju promjene poslodavca, a radi uspostave jedinstvenog redoslijeda naplate na novčanim sredstvima po računu, ovrhovoditelj može zatražiti provedbu ovrhe na temelju takve isprave pred Financijskom agencijom. Svrha izmjena je administrativno rasterećenje poslodavca od provedbe ovrhe te uspostava jedinstvenog redoslijed naplate.</p>
378	HUAN Hrvatska udruga agencija za naplatu potraživanja	<p>Provedba ovrhe na plaći i drugim stalnim novčanim primanjima, Članak 398.</p> <p>Znači, ovim izmjenama iz ovršnog sustava izbačen je institut ovrhe na primanjima. Utvrđeno je ovdje kako ta ovrha ostaje samo u slučaju kad je u trenutku stupanja na snagu ovih izmjena ovrhovoditeljeva osnova već zaprimljena od strane nekog poslodavca.</p> <p>No u slučaju da dužnik promijeni poslodavca ili se neka osnova želi prvi puta aktivirati, isto neće biti moguće niti za postupke u tijeku.</p> <p>Ovo je problematično iz više razloga:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Zadiranje u stečena prava 	<p>Primljen o na znanje</p> <p>Primljeno na znanje. Napominje se kako će se ovrhe koje su zaprimljene do dana stupanja na snagu ovoga Zakona i dalje provoditi na plaći, dok je situacija kada ovršenik prima isplatu u gotovini regulirana</p>

		<p>vjerovnika koji su ovrhu pokrenuli upravo zato da ista bude provedena na primanjima ovršenika, pošto zbog takve zakonske formulacije ovrha na plaći ima prednost pred ovrhom na računu (zapljena plaće provodi se prije isplate plaće). Ovrhovoditelji moguće i ne bi pokretali ovršni postupak da su u trenutku pokretanja istog znali kako će u gore opisanim situacijama, ovrha na plaći biti naknadno onemogućena.</p> <ul style="list-style-type: none"> - Isplate primanja u gotovu novcu, gdje nikada niti neće biti priljeva na račun - Isplata primanja na račune otvorene u inozemnim bankama, radi izbjegavanja ovrhe ili drugih razloga, a čega je sve više - Izglednost drugih kreativnih zloporaba 	ovim Zakonom, kao i isplata primanja na račune u inozemnim bankama.		
379	Sandra Ivić	<p>Provjeda ovrhe na plaći i drugim stalnim novčanim primanjima, Članak 398.</p>	<p>Čl. 398. st. 1.</p> <p>Stavak 1. ovog članka potrebno je preformulirati na slijedeći način:</p> <p>(1) Ovrha na plaći i drugim stalnim novčanim primanjima koja "se provodi" do stupanja na snagu ovoga zakona dovršit će se prema odredbama zakona koji je bio na snazi u vrijeme njihova pokretanja.</p> <p>Naime, očito se radi o omašci u pisanju koju je potrebno ispraviti kako bi zakonska odredba imala smisla.</p>	Prihvaćen	Prihvaća se.
380	Daria Stipčević	<p>Provjeda ovrhe na plaći i drugim stalnim novčanim primanjima, Članak 398.</p>	<p>u čl. 398. st. 1. Nacrtu riječi: „stupanja na snagu“, zamjenjuju se riječima „početka primjene“. (Obrazloženje uz primjedbe na čl. 402. Nacrtu).</p>	Primljen o na znanje	Primljeno na znanje.
381	Finacijska agencija	<p>Osnove za plaćanje prema Zakon o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima, Članak 400.</p>	<p>Predlažemo izmjenu Naslova iznad članka 400. Nacrtu i izmjenu teksta odredbe članka 400. Nacrtu na način da isti sada glase:</p> <p>Osnove za plaćanje za koje je započeta provedba prema Zakonu o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima Članak 400.</p> <p>Osnove za plaćanje koje su na dan stupanja na snagu ovoga Zakona upisane u Očeviđnik</p>	Prihvaćen	Prihvaća se.

			redoslijeda osnova za plaćanje nastavljaju se provoditi po odredbama ovog Zakona. Obrazloženje: Radi se o provedbenim odredbama te je po prirodi stvari nemoguće istovremeno primjenjivati dva zakona s različitim odredbama. Primjerice u slučaju kada ovršenik ima u redoslijedu neizvršenih osnova za plaćanje, od kojih su neke zaprimljene prije, a neke poslije stupanja na snagu Ovršnog zakona, nije moguće prilikom zaprimanja obavijesti o prijevu sredstava za neke osnove za plaćanje prilikom izvršenja postupati po odredbama Zakona o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima, a za neke po odredbama Ovršnog zakona.		
382	Daria Stipčević	Prestanak važenja odredaba drugih zakona, Članak 401.	u čl. 401. Nacrtu riječi: „Stupanjem na snagu“, zamjenjuju se riječima „Početkom primjene“. (Obrazloženje uz primjedbe na čl. 402. Nacrtu).	Primljen o na znanje	Primljeno na znanje.
383	Daria Stipčević	Stupanje na snagu , Članak 402.	čl. 402. Nacrtu mijenja se i glasi: „Ovaj Zakon stupa na snagu osmog dana od dana objave u „Narodnim novinama“, a počet će se primjenjivati od 1. siječnja 2020. godine“ U slučaju da bi ostala predložena odredba (da stupa na snagu 1.1.2020.), tada bi praktična primjena novog OZ bila moguća tek nekoliko mjeseci kasnije, odnosno nakon donošenja svih podzakonskih akata iz čl. 394. Nacrtu. Naime, smisao „vacatio legisa“ jest upravo u ostavljenju dovoljno vremena za pripremu (bilo kojeg) zakona od njegova stupanja na snagu do početka njegove primjene. Ovakvom izmjenom će Zakon stupiti na snagu (vjerojatno) nekoliko mjeseci prije njegove primjene, a na taj način će se ostaviti dovoljno vremena za donošenje podzakonskih akata, koji će se svi početi primjenjivati kad i novi OZ (1.1.2020.).	Primljen o na znanje	Primljeno na znanje. Istiće se kako se podzakonski akti donose na temelju zakona, slijedom čega nije moguće donijeti potrebne pravilnike prije nego što Zakon stupi na snagu. U prijelaznom razdoblju do donošenja pravilnika vrijediti će dosadašnji pravilnici.
384	Ivana Martinović	Stupanje na snagu , Članak 402.	Zakon bi, doista, trebao ranije stupiti na snagu. Kao laik, ne mogu tumačiti svaku	Primljen o na znanje	Primljeno na znanje. Dodatno se

			odredbu ovog prijedloga pa će iznijeti svoje viđenje problema koji bi se trebao zakonom urediti. Naime, prije ugovora o cesiji, odnosno ustupu dugovanja različitim agencijama za naplatu dužnik bi trebao biti pravovremeno obaviješten o takvoj namjeri vjerovnika i trebalo bi mu ponuditi zatvaranje duga po istim uvjetima kao i spomenutim agencijama. Te agencije i sva njihova djelovanja prema dužniku se moraju zakonom urediti jer je u praksi čest slučaj zastrašivanja gdje je dužnikovo dostojanstvo ugroženo, a zbog neznanja i nedostupnosti ikakve zaštite prava dužnici počesto pristaju na nepovoljne mjere. U tom smjeru - potrebno je formirati neko savjetodavno tijelo/službu upravo kako bi se dužnici (a laici u poslovima vezanim za ovrhu i pravna pitanja) zaštitili od nepovoljnih mjera. Dugoročno - potrebno je raditi na elektronskom opismenjavanju stanovništva kao i na programu edukacije o finansijskom i ekonomskom odgovornom ponašanju stanovništva kroz različite mjere - dakle, implementirati u sve sfere obrazovanja, a za one van sustava obrazovanja kroz različite kampanje.		istiće kako nadzor nad radom pravnih osoba koje se bave otkupom potraživanja nije predmet regulacije Ovršnog zakona.
385	HUAN Hrvatska udruga agencija za naplatu potraživanja	Stupanje na snagu , Članak 402.	S obzirom na to da prema članku 394. svi provedbeni pravilnici stupaju na snagu u roku 60 dana NAKON stupanja na snagu ovog zakona, a bez istih se zakon uopće ne može provoditi, potrebno je ili sam početak provedbe zakona odgoditi za 60 dana od dana donošenja navedenih pravilnika ili je pravilnike potrebno osmislitи najmanje 60 dana prije stupanja zakona na snagu, prezentirati ih javnosti, održati brojne edukacije kako bi svi sudionici u postupku (vjerovnici, dužnici, sudovi, bilježnici, FINA...) bili spremi sa danom početka provedbe zakona postupati u skladu sa istim. Naime, tek kada pravilnici budu doneseni, počinje se	Primljen o na znanje	Primljeno na znanje. Istoče se kako se podzakonski akti donose na temelju zakona, slijedom čega nije moguće donijeti potrebne pravilnike prije nego što Zakon stupi na snagu. U prijelaznom razdoblju do donošenja pravilnika vrijediti će dosadašnji

			formirati svijest o operativnim modusima provedbe samih ovršnih i vezanih radnji, a prema iskustvu, isto se ne može provesti preko noći, potrebno je vrijeme prilagodbe i pripreme, od najmanje 60 dana. Zakonodavac bi morao biti svjestan što znači početak primjene zakona bez provedbenih pravilnika. Bez istih se zakon ne može provoditi i govorimo o zastoju kompletнog ovršnog sustava koji će trajati od 3-6 mjeseci. Posljedice su u ovome trenutku nesagledive. Navedeno se prvenstveno odnosi na pravilnike iz članaka 40.st.1. te 40.st.7.		pravilnici.
386	Savez samostalnih sindikata Hrvatske	Stupanje na snagu Članak 402.	Predlažemo izmjenu i dopunu članka 402. na način da se iza brojke „2020“ briše točka, doda zarez i riječi „osim odredbi članka 213. i članka 236. stavak 3. podstavak 3. koje stupaju na snagu danom objave.“ Obrazloženje: Ovaj prijedlog smatramo opravdanim jer se njime osigurava ostvarivanje prava radnika iz radnog odnosa odnosno zaštita novčanih primanja radnika iz radnog odnosa, a koja primanja su po svojoj prirodi egzistencijalne naravi.	Primljen o na znanje	Primljeno na znanje.
387	Anamarija Popović	NACRT PRIJEDLOGA OVRŠNOG ZAKONA, OBRAZLOŽENJA	Čitajući prijedlog novog ovršnog zakona, nigdje nisam primjetila da će, ukoliko ovaj zakon bude usvojen, agencije za naplatu potraživanja (EOS Matrix, B2 Kapitaj, SVEA Ekonomi...itd.) biti primorane poštovati redoslijed naplate po očevidniku. Naime, blokirani građani, uz negativnu stigmatizaciju u društvu s kojom se bore kao da su u rangu sa pedofilima, moraju trpit i teško zadiranje u privatnost, uporno zivkanje kako dužnika tako i članova obitelji, susjeda pa čak i poslodavaca, uz prijetnje blokadom poslovanja zbog djelatnika. S obzirom da sam pravni laik, nisam naišla na članak ili stavak novog ovršnog zakona koji će ovaj problem regulirati! Iz primjera u mojoj okolini pa na kraju krajeva i	Primljen o na znanje	Primljeno na znanje. Nadzor nad radom pravnih osoba koje se bave otkupom potraživanja nije predmet ovog zakona, dok se u odnosu na prisustovanje ovršenika na ročištu ističe kako stranke u postupku imaju pravo sudjelovati tijekom cijelog

vlastitog primjera, provjereno znam da te agencije narušavaju kvalitetu života i psihičko zdravlje osobe na koju se nakače i to na sljedeći način; pozivom i prijetnjama prisilnom naplatom poslodavca doveli su do toga da su pojedini poslodavci otpustili takve djelatnike, čime automatski onemogućavaju IKAKVU otplatu dugovanja IKOME.

PITAM: Na koji način će se i kada taj problem riješiti? Nadalje, zašto se toliko čeka sa izglasavanjem zakona koji bi tolikim ljudima omogućio bolju kvalitetu života? Koliko još božićnica, regresa i drugih nagrada poslodavaca treba pojesti ovrha? Po mojoj procjeni, dok Vlada usvoji ovaj zakon, ako ga i usvoji, ovrhe će blokiranim pojesti najmanje još dva regresa i dvije božićnice.

Zašto povrat poreza nije izuzet iz ovrhe?

Zašto blokirani nemaju pravo prisutsvovanja ročistima na kojima se donose odluke i rješenja o ovrsi?

NIJEDNA Vlada prije, kao niti ova nije sažela ovaj problem do njegove srži, a srž problema je u generalno gledano lošim zakonima koji NE ŠTITE radnika, pa poslodavac može ne isplaćivati plaću niti uplaćivati doprinose BEZ IKAKVIH posljedica. Posljedice trpe samo radnici!

DA BI OVAJ ZAKON URODIO PLODOM I DAO RAVNOPRAVNO I PRODUKTIVNO DRUŠTVO POTREBNO JE PORADITI I NA ZAKONU O RADU!

To znači da strožim kaznama za neodgovorne i neozbiljne poslodavce osigurate osnovna prava radnicima; PLAĆU, PLAĆENE PREKOVREMEN I GODIŠNJE ODMORE... Da, i sada to sve stoji kada potpisujete ugovor s novim poslodavcem, no to ih ne sprječava da i dalje krše zakon. Dok se ne dogode korjenite promjene u cijelom društvu, ne poslože prioriteti, trend iseljavanja će se nastaviti.

postupka, pa tako i na ročistima. U odnosu na nasljeđivanje dugova, ističemo kako je Zakonom o nasljeđivanju propisano da nasljednici odgovaraju za dugove ostavitelja, ali samo do visine naslijedene imovine. Predmetna materija nije regulirana Ovršnim zakonom.

			O NASLJEĐIVANJU DUGOVA Majka je preminula, ostavinske nije bilo niti će je biti... Pokušava se izvršiti naplata meni ili ocu? Gdje je tu zdrava pamet? Gdje je logika da moja djeca vraćaju moje dugove koje sam napravila prije njihova rođenja? Na koji je način to definirano u novom ovršnom zakonu?		
388	CROATIA osiguranje d.d.	OBRAZLOŽENJA, Uz članak 398.	Čl. 398. st.2 Podložno manipulacijama i zlouporabi. Zašto se i ti postupci ne bi dovršili prema odredbama propisa koji je bio na snazi u vrijem potvrde SOZP-a i dostave istog ovršenikovom dužniku? Nedosljednost u primjeni osnovnih pravnih instituta, i opet na štetu vjerovnika? Vjerovnik više nema mogućnost potraživati naknadu štete od poslodavca koji uopće nema nikakvu odgovornost više. Nije niti definiran rok u kojem mora vratiti ispravu vjerovniku. Zašto se HZMO ne bi obvezao dostaviti podatke o novom poslodavcu jer HZMO u roku od 24 sata ima podatak o prestanku ugovora o radu? Iznako će se administrativno rasteretiti jer neće više provoditi ovrhe na mirovini, a podatak o novom poslodavcu ima u roku od 24 sata ili kroz par dana koji rok je određen posebnim propisom koji regulira prijavu na mirovinsko. Ako dužnik ide u mirovinu, zašto se zakonom ne bi obvezalo poslodavca da SOZP proslijedi HZMO radi nastavka ovrhe na mirovini? Na taj način bi se vjerovnik zaista zaštitio.	Nije prihvaćeno	Poslodavac koji je zaprimio suglasnost ovršenika da se radi naplate tražbine vjerovnika zaplijeni njegova plaća do stupanja na snagu ovog Zakona nastaviti će postupati po takvoj ispravi. U slučaju promjene poslodavca, a radi uspostave jedinstvenog redoslijeda naplate na novčanim sredstvima po računu, ovrhovoditelj može zatražiti provedbu ovrhe na temelju takve isprave pred Financijskom agencijom. Svrha izmjena je administrativno rasterećenje poslodavca od provedbe ovrhe te uspostava jedinstvenog redoslijed naplate.
389	Saša Perković	OBRAZLOŽENJA,	Imam nekoliko prijedloga:	Primljen	Primljeno na

<p>Uz članak 400.</p>	<p>-kod "totalnog" stečaja potrošača o na zakonom oslobođiti jamce i sudske posudbe jer ako nemam obaveza prema banci ,a banka ovršuje jamce i sudske posudbe koji je smisao?Opet sam rob dugova banci ali preko jamaca .ako je netko blokiran ne treba dozvoliti skidanje sa primanja više od 10% -božićnice i uskrsnice(ili nešto takvo) izuzeti od ovrhe -zabrana ovrhe nekretnine ako je kredit sa nezakonitom kamatom</p>	<p>znanje znanje. Institut stečaja potrošača nije predmet regulacije ovim Zakonom.</p>
-----------------------	--	--

PRILOG 4. obrazac iskaza o procjeni učinaka propisa			
1. OPĆE INFORMACIJE			
1.1.	Naziv nacrta prijedloga zakona:	Ovršni zakon	
1.2.	Program rada Vlade Republike Hrvatske, akt planiranja ili reformska mјera:	Da/Ne: Ne	Naziv akta: Opis mјere:
1.3.	Plan uskladivanja zakonodavstva Republike Hrvatske s pravnom stečevinom Europske unije	Da/Ne: Ne	Naziv pravne stečevine EU:
2. ANALIZA ISHODA NACRTA PRIJEDLOGA ZAKONA			
2.1.	<p>Prema podacima s kojima Ministarstvo pravosuđa raspolaže zbog neizvršenih osnova za plaćanje, 31. prosinca 2018. godine u blokadi je bio 264 751 građanin. Dug gradana iz osnova iznosio je 17,6 milijardi kuna. Zadnji dan u prosincu 2017. godine, bila su blokirana 319 752 građana, čiji je dug iznosio 42,8 milijardi kuna, godinu dana ranije, u prosincu 2016. godine blokirano je bilo 327 176 građana s dugom od 41,2 milijarde kuna, dok je 31. prosinca 2015. godine u blokadi bilo 321 580 građana, a dug je iznosio 36,5 milijardi kuna.</p> <p>Udio duga građana prema vjerovnicima, 31. prosinca 2018. godine u ukupnom dugu bio je 33,6 % prema bankama, prema svim finansijskim institucijama udio duga je 38,7 %, prema središnjoj državi 14,9 %, prema građanima kao vjerovnicima 5,8 %, prema tvrtkama u području djelatnosti informacije i komunikacije 3,6 % s tim da se veći dio toga duga odnosi na telekomunikacijske tvrtke, prema osiguravajućim društvima 3,1 %, prema jedinicama lokalne uprave i samouprave 1,7 %, prema <i>leasing</i> i <i>factoring</i> tvrtkama 1,2 % i prema tvrtkama u području djelatnosti opskrbe vodom; uklanjanje otpadnih voda, gospodarskim otpadom te djelatnosti sanacije okoliša 1,1 %.</p> <p>Od ukupnog broja otvorenih računa građana u Republici Hrvatskoj prema stanju od 31. prosinca 2018. Godine blokiranih je 8,1 %. Broj računa građana potpuno izuzetih od ovrhe je 615 761. U odnosu na stanje od 31. prosinca 2017. godine broj blokiranih, otvorenih računa građana je smanjen za 1,33%.</p> <p>Trenutno važećim (trećim) Ovršnim zakonom („Narodne novine“, broj 112/12., 25/13., 93/14., 55/16. - Odluka Ustavnog судa Republike Hrvatske i 73/17.; dalje u tekstu OZ/12) uređen je postupak prisilnog ostvarenja tražbina i postupak dobrovoljnog sudskog i javnobilježničkog osiguranja tražbina te se njime uređuju i materijalnopravni odnosi koji se zasnivanju na temelju ovršnih postupaka. OZ/12, zajedno sa Zakonom o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima („Narodne novine“, broj 68/18.) čini zakonodavni okvir za provedbu izvansudske ovrhe, koju u najvećoj mjeri provodi Financijska agencija.</p> <p>Od stupanja na snagu prvog Ovršnog zakona iz 1996. (OZ/96), preko drugog Ovršnog zakona iz 2010. (OZ/10), pa do trećeg Ovršnog zakona iz 2012. (OZ/12), uređenje ovršnog sustava, odnosno ovršnog prava Republike Hrvatske doživjelo je oko 25 izmjena.</p> <p>Zbog uočenih poteškoća u primjeni postojećeg OZ/12 i potrebe njegovog uskladivanja s</p>		

drugim zakonima kako bi se dobila horizontalna uskladenost zakonodavnog sustava, predlaže se izrada novog Ovršnog zakona radi pojednostavljenja (povećanja efikasnosti) provedbe ovršnog postupka uz jačanje zaštite dostojanstva ovršenika i manje troškove postupka, odnosno novo uređenje ovršnog sustava. Postojeći sustav ovrhe na temelju vjerodostojne isprave ne omoguće da se rješenje o ovrsi koje je doneseno od strane javnog bilježnika može izravno provesti u državama članicama Europske unije te se ovim zakonom uvodi rješenje prema kojem će donesene u kontradiktornom postupku (odnosi se i na odluke u čijem donošenju sudjeluju javni bilježnici kao pomoćnici suda) biti provedive u državama članicama Europske unije (Presuda Suda Europske unije (drugo vijeće) u predmetu Pula Parking d.o.o. protiv Svena Klaus Tederahna, C-551/15 od 9. ožujka 2017.; Presuda Suda Europske unije (drugo vijeće) u predmetu Ibrica Zulfikarpašić protiv Slavena Gajera, C-484/15 od 9. ožujka 2017.).

U skladu s navedenim, novim Ovršnim zakonom (dalje u tekstu: Zakon) uvodi se novi ovršni postupak na temelju vjerodostojne isprave te se predloženim zakonodavnim rješenjem ovršni postupak na temelju vjerodostojne isprave stavlja pod nadzor suda (sudska kontrola). Sud će biti opće i redovno nadležno tijelo, ali zbog rasterećenja sudova zadržavaju se javni bilježnici kao povjerenici suda.

U provedbi elektroničke javne dražbe nekretnina uočene su poteškoće pa se Zakonom poboljšava i olakšava postupak prodaje nekretnina.

Uočene su poteškoće kod provedbe ovrhe na plaći koju provode poslodavci pa se Zakonom u potpunosti rasterećuje poslodavce od provedbe ovrhe na plaći ovršenika i uvodi se jedinstveni redoslijed (prvenstveni red) kod provedbe ovrhe na novčanim sredstvima.

U primjeni je uočeno da se institut sudskog i javnobilježničkog osiguranja prijenosom vlasništva na stvari i prijenosom prava ne koristi u praksi u dovoljnoj mjeri te omoguće odredene zloupotrebe (osobe za relativno niski iznos potraživanja postaju punopravni vlasnici nekretnina, otežana provedba ovrhe).

Također, Zakonom će se riješiti problem dostave putem oglasne ploče poboljšanjem odredbi o dostavi (uz obvezno slanje obavijesti dužniku u poštanski sandučić i osobni korisnički pretinac – e-Gradani da je nakon dva bezuspješna pokušaja dostava obavljena putem oglasne ploče).

Ujedno treba istaknuti kako je Zakon nastavak mjera Vlade Republike Hrvatske usmјerenih rješavanju problema blokiranih građana, koji je započet paketom mjera koji se sastoji od tri zakona, i to Zakona o otpustu dugova fizičkim osobama, Zakona o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima i Zakona o izmjenama i dopunama zakona o stečaju potrošača, usvojenim u srpnju 2018.

Navedeni paket mjera je bio usmјeren rješavanju problema dijela građana s blokiranim računima i to kroz: ex lege otpust dugova, dobrovoljni otpust dugova za koji se vjerovnicima koji na to pristanu zakonom utvrđeni iznos priznaje kao porezno priznati rashod, odnosno ne uzima se za oporezivi primitak, kroz obustavu provedbe ovrhe koja se provodi na novčanoj tražbini po računu i oslobođenjem od obveza osoba koje imaju blokirane račune duže od tri godine, a čiji iznos glavnice duga iznosi do 20.000,00 kuna kroz institut jednostavnog postupka stečaja potrošača.

	<p>Predvidive posljedice koje će proisteći donošenjem Zakona (kojim će se na cijelovit način urediti postupak prisilne naplate tražbina) sastoje se prije svega u uravnoteženju postojećeg sustava ovrhe, kao i njegovom dodatnom unaprjeđenju uz uvažavanje potrebe da se ovršni postupak provodi brzo, učinkovito i ekonomično te da se štiti dostojanstvo ovršenika i osigura da provedba za njega bude što manje nepovoljna.</p> <p>Najbitnije promjene koje se očekuju u području koje se namjerava urediti Zakonom su:</p> <ul style="list-style-type: none"> • redefiniranje uloge svih sudionika u postupku (suda, javnih bilježnika, Financijske agencije, poslodavaca) na način da je novo pravilo - ovršni postupak u cijelosti pod nadzorom suda. Sudska nadležnost je pravilo (javni bilježnici isključivo pomoćno tijelo u postupku) s ciljem da se odluka suda može izravno provesti u državama članicama Europske unije na temelju doneesenih EU uredbi • poslodavci i Hrvatski zavod za mirovinsko osiguranje više nisu tijela u postupku koja provode ovrhu, čime se poslodavci administrativno rasterećuju od poslova provedbe ovrhe na plaći i mirovini te povećava razina sigurnosti. Predlaže se novo uređenje - centralizirana provedba ovrhe na novčanim sredstvima putem Financijska agencija koja ovrhu provodi pod nadzorom suda. • uvodi se pravilo o pokretanju postupka elektroničkim putem na propisanom obrascu uz modernizaciju postupka uvedenjem elektroničke komunikacije između tijela u postupku, ali i ovrhovoditelja pravnih osoba i stranka koje zastupaju odvjetnici, čime se ujedno smanjuju troškovi postupka • troškovi postupka se smanjuju i na način da se: <ul style="list-style-type: none"> - brišu odredbe o određivanju predvidivih troškova postupka, - potvrda o ovršnosti se izdaje automatizmom, slijedom čega više nema troška izdavanja te potvrde, - u slučaju da ovršenik tijekom postupka podmiri tražbinu ili se s ovrhovoditeljem drugačije sporazumi snosi samo minimalan iznos na ime troška ovrhovoditelju, - trošak ovršnog postupka je fiksna na način da je najviši iznos koji se može platiti na ime pristojbe 300,00 kuna • podiže se razina zaštite dužnika - prethodno opominjanje i veća sigurnost dostave (nakon 2 bezuspješna pokušaja - dostava putem oglasne ploče uz obvezno slanje obavijesti dužniku u poštanski sandučić i osobni korisnički pretinac – e-Gradani) • brišu se odredbe o ugovoru o osiguranju prijenosom vlasništva (fiducija), čime takvi ugovori postaju ništetni • uvodi se pravilo da se deložacija ne može provesti u zimskom razdoblju (1.11. – 1.4.) te se uz postojeću zabranu ovrhe na nekretnini u kojoj ovršenik stanuje povisuje limit do kojeg je zabranjena ovrha na nekretnini sa 20.000,00 kuna na iznos od 40.000,00 kuna • proširuje se krug primanja izuzetih od ovrhe (od ovrhe se uz postojeća izuzeća dodaju i nova: božićnica, uskrsnica, regres, jubilarna nagrada, novčane nagrade za rezultate rada – do porezno priznatog odbitka; terenski dodatak, pomorski dodatak, sindikalne socijalne pomoći i pozajmice, dnevnice i naknade za službeni put u inozemstvo, naknade za korištenje privatnog auta u službene svrhe, naknade za odvojeni život – u cijelosti) te se uvodi pravilo da nije moguće provesti ovrhu na određenom dijelu primanja. <p>Ciljevi koji se žele postići donošenjem Zakona su:</p> <ul style="list-style-type: none"> • brza, učinkovita i ekonomična (jeftinija) provedba postupka • zaštita dostojanstva dužnika (ovršenika) pojačana načelom proporcionalnosti-
--	--

	<p>razmjernosti između interesa vjerovnika i interesa dužnika</p> <ul style="list-style-type: none"> • uređenje uloge svih sudionika u postupku (suda, javnih bilježnika, Financijske agencije, poslodavaca) • urediti postupak ovrhe na temelju vjerodostojne isprave na način da se odluka može izravno provesti u državama članicama Europske unije na temelju donesenih EU uredbi • cijelovito urediti postupak ovrhe radi ostvarenja novčane tražbine na novčanoj tražbini ovršenika • modernizirati postupak uvođenjem elektroničke komunikacije.
3.	ANALIZA UTVRĐENIH IZRAVNIH UČINAKA
3.1.	Analiza gospodarskih učinaka
	<p>Iako ovršni postupci, načelno, ne bi trebali biti presudni na gospodarstvo jedne države, zbog relativno velikog broja građana koji ne mogu uredno ispunjavati svoje obveze, jednostavnija, brža i učinkovitija ovrha može imati neznatan ili mali utjecaj na gospodarstvo. Gospodarstvo u cijelini će zbog učinkovitijeg sustava prisilne naplate tražbina biti konkurentnije u svjetlu stranih ulaganja zbog povećane sigurnosti investitora da će se u slučaju problema u naplati lakše prisilno naplatiti u postupku koji je u cijelosti pod nadzorom suda.</p> <p>Značajno rasterećenje gospodarstva očekuje se zbog ukidanja plaće kao predmeta ovrhe koju provode poslodavci, čime se poslodavci bitno rasterećuju i čime bi njihovo poslovanje trebalo postati jestinjic. Poslodavci više neće provoditi ovrhu na plaći na temelju rješenja o ovrsi, već će provedba ovrhe na novčanim sredstvima biti moguća isključivo na novčanim sredstvima po računu, čime će se ujedno uspostaviti jedinstveni redoslijed u naplati..</p> <p>Međutim, ovršni sustav i sve njegove prednosti ili mane ne mogu imati izravan gospodarski učinak niti mogu poboljšati gospodarstvo.</p> <p>Ipak, brža, jednostavnija i učinkovitija ovrha s manjim troškovima postupka može olakšati pojedincima da lakše ispune svoju obvezu i sudjeluju u gospodarskim aktivnostima bez ograničenja (smetnji).</p>
3.2.	Analiza učinaka na zaštitu tržišnog natjecanja
	<p>Provedbom prethodne procjene nisu utvrđeni značajni učinci koji bi zahtijevali daljnju analizu u postupku procjene učinaka propisa.</p>
3.3.	Analiza socijalnih učinaka
	<p>Određeni broj građana-ovršenika nalazi se u teškoćama te će se učinak prvenstveno odnositi na građane-ovršenike, odnosno osobe koje sudjeluju kao dužnici u postupcima prisilnog ostvarenja tražbine. Zakonom će se od ovrhe zaštитiti veći broj primanja, doseg osoba čija primanja će biti izuzeta od ovrhe se proširuje (na primjer na obrtnike), propisuju se dodatna izuzeća od ovrhe u slučaju kada je predmet ovrhe nekretnina (u pravilu se ne može se provesti ovrha na nekretnini za dug manji od 40.000,00 kuna, nema deložacija u zimskom razdoblju).</p> <p>Broj blokiranih građana, kao i iznos njihovog duga promatrano po segmentima visine duga, smanjio se u odnosu na stanje od 31. prosinca 2017. godine. Navedeno je izravna posljedica</p>

	<p>mjera Vlade Republike Hrvatske, odnosno, Zakona o otpustu dugova fizičkim osobama („Narodne novine“, broj 62/18.) i Zakona o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima („Narodne novine“, broj 68/18.) koji su primjeni od kolovoza 2018. godine. Prema stanju od 31. prosinca 2018. godine, smanjio se udio duga građana koji se odnosi na dugotrajnu blokadu (više od 360 dana) i to za 4,5 %.</p> <p>U strukturi dospjelih neizvršenih osnova za plaćanje prema trajanju blokade računa građana, prevladavaju dugotrajne blokade i ona se, u dužem razdoblju, nije mijenjala. Dominiraju one u trajanju duljem od godinu dana, kako po broju građana (udio 85,3 %), tako i po iznosu blokade (udio 93,0 %).</p> <p>Veća zaštita dostojanstva dužnika te transparentnija (jače naglašena) primjena načela razmijernosti/proportionalnosti između interesa vjerovnika i interesa dužnika mogu imati mali socijalni utjecaj u odnosu na migracije i demografske trendove te nešto veći utjecaj na socijalnu uključenost. Smanjenjem broja blokiranih građana postigao bi se pozitivan učinak na gospodarstvo, a posredno i na percepciju građana o funkciranju pravne države.</p> <p>Zakonom se razina postojećih socijalnih prava neće umanjiti, ali bi pojedine skupine građana mogle osjećati manju socijalnu isključenost, odnosno, pojedini građani bi mogli biti brže socijalno uključeni (kao što je već istaknuto, određeni dio svakog primanja do određenog iznosa bi bio izuzet od ovrhe, a dodatne kategorije, kao što su obrtnici i slobodna zanimanja bi također imali pravo na izuzimanje određenog dijela primanja od ovrhe).</p> <p>Zakon ne može niti je njegov cilj rješavati socijalne probleme i izazove s kojima se susreću pojedine skupine građana te stoga ne i trebao proizvesti velike socijalne učinke već osigurati da se nastale obveze što je brže, jednostavnije i jeftinije ispune uz mogućnost da ovršenih u fazi prijedloga dobrovoljno podmiri tražbinu, a ne kao do sada, nakon donošenja rješenja o ovrsi.</p>
3.4.	Analiza učinaka na rad i tržište rada
	S obzirom na to da se proširuje lista primanja koja su izuzeta od ovrhe (u cijelosti ili djelomično) te da se ukida plaća kao predmet ovrhe, mogu se očekivati pozitivni učinci na rad i tržište rada. Navedene promjene zahvatit će se sve radnike i sve poslodavce.
3.5.	Analiza učinaka na zaštitu okoliša
	Provedbom prethodne procjene nisu utvrđeni značajni učinci koji bi zahtijevali daljnju analizu u postupku procjene učinaka propisa.
3.6.	Analiza učinaka na zaštitu ljudskih prava
	Zakon nema izravnih učinaka na zaštitu ljudskih prava s obzirom na to da se radi o poboljšanjima postojećeg Ovršnog zakona u kojem su već ugrađeni zaštitni mehanizmi kojima se štite ljudska prava te učinci predviđenih poboljšanja posebno ne odudaraju od već postojećeg ovršnog postupka i postupka osiguranja tražbina. Međutim, s obzirom na to da se redefiniraju uloge tijela u ovršnom postupku i da se znatan dio ovrhe (ovrha na temelju vjerodostojne isprave) vraća na sudove, povećava se razina ostvarivanja pravne zaštite i pristupa sudu i to prvenstveno u korist građana (fizičkih osoba) koji su najčešći dužnici u ovršnim postupcima na temelju vjerodostojnih isprava.

4.	TEST MALOG I SREDNJEVREDNOG PODUZETNIŠTVA (MSP TEST)
	<p>MSP testom ocjenjuju se gospodarski učinci nacrtu prijedloga zakona na male i srednje poduzetnike, ako je provedbom Prethodnog MSP testa u okviru Prethodne procjene utvrđena obveza provedbe učinaka propisa na malo gospodarstvo i izrada MSP testa.</p> <p>Pri odlučivanju o kvaliteti izrade MSP testa isključivo je mjerodavno mišljenje tijela nadležnog za njihovo provođenje sukladno Zakonu o procjeni učinaka propisa ("Narodne novine", broj 44/17).</p>
4.1.	<p>Moguće opcije javnih politika</p> <p>OPCIJA 1. Ne poduzimati ništa (zadržavanje postojećeg stanja)</p> <p>Opcija se odnosi na zadržavanje postojećeg stanja. Zakonodavni okvir ostaje ne promijenjen. Postojeći sustav ovrhe na temelju vjerodostojne isprave koje je doneseno od strane javnog bilježnika i dalje se ne može izravno provesti u državama članicama Europske unije. Veliki dio primanja i dalje nije izuzet od ovrhe te ovršni postupak i dalje ostaje neuravnotežen. Uočene poteškoće u provedbi instituta iz ovršnog zakona i dalje postoje u praksi.</p> <p>OPCIJA 2. Na temelju mjera Vlade Republike Hrvatske usmјerenih rješavanju problema blokiranih građana prvenstveno kroz Zakon o otpustu dugova fizičkim osobama i Zakon o izmjenama i dopunama zakona o stečaju potrošača, uz snažnu provedbu edukacijskih ciklusa i javnih dogadanja poticati razinu svijesti o stečaju potrošača i zaštiti dostojanstva ovršenika u ovršnom postupku.</p> <p>Opcija se odnosi na poticanje vjerovnika, koji nisu tijela javne vlasti ili pravne osobe u vlasništvu Republike Hrvatske, na oprost dugova i obročnu otplatu dužnicima (ovršenicima). Edukacijskim ciklusima i javnim dogadanjima poticati dugotrajno blokirane ovršenike da pokrenu postupke stečaja potrošača i jednostavnog stečaja potrošača. Međutim predloženom opcijom i dalje se postojeći sustav ovrhe na temelju vjerodostojne isprave koje je doneseno od strane javnog bilježnika ne može izravno provesti u državama članicama Europske unije. Veliki dio primanja i dalje neće biti izuzet od ovrhe te ovršni postupak i dalje ostaje neuravnotežen. Uočene poteškoće u provedbi instituta iz ovršnog zakona i dalje postoje u praksi.</p> <p>OPCIJA 3. Na temelju uočenih poteškoća u primjeni Ovršnog zakona ciljano krenuti u izmjene i dopune Ovršnog zakona</p> <p>Opcija se odnosi na ciljane izmjene i dopune Ovršnog zakona kojima bi se izmijenile odredene poteškoće u provedbi Ovršnog zakona poput ukidanja odredbi o ugovoru o osiguranju prijenosom vlasništva (fiducija), podizanja razine zaštite dostojanstva ovršenika, povećanja kruga primanja izuzetih od ovrhe te rješavanje poteškoća uočenih u provedbi elektronske dražbe u ovršnom postupku. Međutim, navedena opcija ne rješava glavnu poteškoću da se ovrha na temelju vjerodostojne isprave koje je doneseno od strane javnog bilježnika ne može izravno provoditi u državama članicama Europske unije, jer je za to</p>

	<p>nužno promijeniti cijeli koncept ovršnog postupka na temelju vjerodostojne isprave, što nije moguće provesti izmjenama i dopunama Ovršnog zakona.</p> <p>OPCIJA 4. Donošenje novog Ovršnog zakona i rješavanje uočenih poteškoća u provedbi Ovršnog zakona</p> <p>Opcija se odnosi na donošenje novog Zakona koji bi omogućio brzu, učinkovitu i ekonomičnu provedbu postupka uz zaštitu dostojanstva ovršenika pojačanu načelom proporcionalnosti-razmjernosti između interesa vjerovnika i interesa dužnika, uređenje uloge svih sudionika u postupku (suda, javnih bilježnika, Financijske agencije, poslodavaca). Također, predmetna bi opcija omogućila da se ovršni postupak uredi na način da se ovrhe na temelju vjerodostojne isprave mogu izravno provoditi u državama članicama Europske unije na temelju donesenih EU uredbi kao i cjelovito uređenje postupka ovrhe radi ostvarenja novčane tražbine na novčanoj tražbini ovršenika i modernizaciju postupka uvođenjem elektroničke komunikacije.</p> <p>OPCIJE ZA MSP TEST</p> <p>4.1.1. Opcija 1. (nenormativno rješenje) »Ne poduzimati ništa«</p> <p>4.1.2. Opcija 2. (nenormativno rješenje) »Poduzimati nenormativne aktivnosti«</p> <p>4.1.3. Opcija 3. (normativno rješenje) »Poduzimati nenormativnu aktivnost A«</p> <p>4.1.4. Opcija 4. (normativno rješenje) »Poduzimati nenormativnu aktivnost B«</p>															
4.2.	<p>Ocjena i opcije</p> <p>Tablica: Analiza troškova i koristi</p> <table border="1"> <thead> <tr> <th>Opcije</th><th>Troškovi (negativni učinci)</th><th>Koristi (pozitivni učinci)</th></tr> </thead> <tbody> <tr> <td>Opcija 1.</td><td>--</td><td>1</td></tr> <tr> <td>Opcija 2.</td><td>-</td><td>1</td></tr> <tr> <td>Opcija 3.</td><td>1</td><td>+</td></tr> <tr> <td>Opcija 4.</td><td>1</td><td>++</td></tr> </tbody> </table> <p>Legenda:</p> <ul style="list-style-type: none"> - - znatan negativni učinak - ograničen negativni učinak 1 nema učinka + ograničen pozitivan učinak ++ znatan pozitivan učinak 	Opcije	Troškovi (negativni učinci)	Koristi (pozitivni učinci)	Opcija 1.	--	1	Opcija 2.	-	1	Opcija 3.	1	+	Opcija 4.	1	++
Opcije	Troškovi (negativni učinci)	Koristi (pozitivni učinci)														
Opcija 1.	--	1														
Opcija 2.	-	1														
Opcija 3.	1	+														
Opcija 4.	1	++														
5.	PROVODENJE SCM METODOLOGIJE															

	Zakon neće imati učinak na male i srednje poduzetnike u smislu da se za poduzetnike propisuju jednokratne ili periodične administrativne obveze koje bi značile trošak vremena za obavljanje pojedinih administrativnih radnji za ispunjavanje propisanih zahtjeva, plaćanje naknada i davanja u okviru njihove redovne djelatnosti. Ali, MSP će se rasteretiti, tj. imat će manje troškove jer neće biti obveznici provedbe ovrhe na plaći (pro futuro). Također, predloženi Zakon neće imati učinke na tržišnu konkurenčiju i konkurentnost unutarnjeg tržišta EU u smislu prepreka slobodi tržišne konkurenčije, ne uvodi naknade i davanja koje će imati učinke na finansijske rezultate poslovanja poduzetnika. Ne postoji trošak prilagodbe zbog primjene propisa te nema posebne učinke na mikro poduzetnike
6.	SAVJETOVANJE I KONZULTACIJE
	<p>Zakon, zajedno sa Obrascem iskaza o procjeni učinaka propisa objavljen je na središnjem državnom internetskom portalu za savjetovanja s javnošću (e-Savjetovanja) 2. siječnja 2019. Savjetovanje je trajalo 30 dana te je zatvoreno 1. veljače 2019. Tijekom savjetovanja zaprimljeno je 389 primjedbi, odnosno, mišljenja, dok je na Obrazac iskaza o procjeni učinaka propisa zaprimljeno osam primjedbi, odnosno, mišljenja. Od 389 danih primjedbi, odnosno, mišljenja, 249 primjedbi je primljeno na znanje, 32 primjedbi je prihvaćeno, 24 primjedbi je djelomično prihvaćeno i 84 primjedbi nije prihvaćeno.</p> <p>Primjedbe, odnosno, mišljenja su se većinom odnosile na predloženih novi sustav ovrhe (sud i javni bilježnik kao povjerenik suda), na izuzeća od ovrhe i na tehnička pitanja provedbe određenih ovršnih radnji na određenim sredstvima ovrhe. Primjedbe koje su dane na Obrazac iskaza o procjeni učinaka propisa su sve primljene na znanje s obzirom na to da su općenite i ne sadrže konkretnе primjedbe/prijedloge.</p> <p>Za vrijeme savjetovanja zaprimljeno je osam pisanih primjedbi, odnosno mišljenja na tekst Zakona i Obrazac iskaza procjene učinka propisa. Primjedbe su, između ostalih, dostavili Hrvatska udruga poslodavaca, Ured pučkog pravobranitelja, Finansijska agencija, Hrvatska obrtnička komora, Hrvatska javnobilježnička komora i Hrvatska odyjetnička komora. Od danih primjedbi, ukupno ih je prihvaćeno četiri, koji se većinom odnose na pitanja tehničke provedbe prisilne naplate, uskladivanja u prijelaznim i završnim odredbama te ograničenja, odnosno, izuzeća određenih novčanih primanja od ovrhe. Ostale pisane primjedbe primljene su na znanje.</p> <p>Javno izlaganje Zakona i Obrasca iskaza o procjeni učinaka propisa provedeno je 23. siječnja 2019. u prostorijama Ministarstva pravosuđa na kojem su sudjelovali svi relevantni dionici u postupku ovrhe.</p> <p>Istovremeno sa savjetovanjem Obrazac iskaza procjene učinka propisa dostavljen je 10. siječnja 2019. na mišljenje Uredu za zakonodavstvo Vlade Republike Hrvatske, Ministarstvu financija, Ministarstvu vanjskih i europskih poslova, Ministarstvu gospodarstva, poduzetništva i obrta te su navedena tijela i Ured za zakonodavstvo dostavili tražena mišljenja do 18. siječnja 2019.</p>
7.	OPTIMALNO RJEŠENJE
	Zbog uočenih poteškoća u primjeni postojećeg Ovršnog zakona i potrebe njegovog uskladivanja s drugim zakonima kako bi se dobila horizontalna uskladenost zakonodavnog

	sustava, predlaže se izrada novog Ovršnog zakona radi pojednostavljenja (povećanja efikasnosti) provedbe ovršnog postupka uz jačanje zaštite dostojanstva ovršenika i manje troškova postupka, kao i uređenje uloge svih sudionika u postupku, a što nije moguće bez donošenja novog Zakona. Nenormativnim rješenjima nije moguće postići navedeni ishod s obzirom na to da je ovršni postupak zakonom uređeni postupak koji se može mijenjati isključivo izmjenama zakona.
8.	VREMENSKI OKVIR I VREDNOVANJE
	Vremenski okvir postizanja očekivanih ishoda zakona jest 6-12 mjeseci od stupanja na snagu Zakona (druga polovina/kraj 2020.). Kroz praćenje provedbe Ovršnog zakona i prikupljenih podataka o provedenim postupcima utvrditi će se je li došlo do pojednostavljenja (povećanje efikasnosti) provedbe ovršnog postupka uz jačanje zaštite dostojanstva ovršenika i smanjenja troškova postupka.
9.	PRILOZI
10.	POTPIS ČELNIKA TIJELA Potpis: Ministar Dražen Bošnjaković Datum: 11. ožujka 2019.
11.	Odgovarajuća primjena ovoga Obrasca u slučaju provedbe članka 18. stavka 2. Zakona o procjeni učinaka propisa ("Narodne novine", broj 44/17) Uputa: <ul style="list-style-type: none"> • <i>Prilikom primjene ovoga Obrasca na provedbene propise i akte planiranja u izradi, izričaj „nacrt prijedloga zakona“ potrebno je zamijeniti s nazivom provedbenog propisa odnosno akta planiranja.</i>

**IZJAVA O USKLAĐENOSTI PRIJEDLOGA PROPISA S PRAVNOM STEČEVINOM
EUROPSKE UNIJE**

1. Naziv prijedloga propisa

Ovršni zakon

2. Stručni nositelj izrade prijedloga propisa

MINISTARSTVO PRAVOSUĐA

3. Veza s Programom Vlade Republike Hrvatske za preuzimanje i provedbu pravne stečevine Europske unije

Predviđeno Programom Vlade Republike Hrvatske za preuzimanje i provedbu pravne stečevine Europske unije za 2019. godinu.

Rok: I. kvartal 2019.

4. Preuzimanje odnosno provedba pravne stečevine Europske unije

a) Odredbe primarnih izvora prava Europske unije

Ugovor o funkcioniranju Europske unije
članak/članci članak 81. stavak 2. točke (a), (e) i (f),

Ugovor o Europskoj uniji
članak/članci članak 61. točka (c) , druga alineja članka 67. stavka 5

b) Sekundarni izvori prava Europske unije

Uredba (EU) br. 655/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o uspostavi postupka za europski nalog za blokadu računa kako bi se pojednostavila prekogranična naplata duga u građanskim i trgovačkim stvarima (SL L 189, 27.6.2014.)

32014R0655

Direktiva (EU) 2018/843 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 2018. o izmjeni Direktive (EU) 2015/849 o sprečavanju korištenja finansijskog sustava u svrhu pranja novca ili financiranja terorizma i o izmjeni direktiva 2009/138/EZ i 2013/36/EU (SL L 156, 19.6.2018.)

32018L0843

Uredba (EZ) br. 805/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 21. travnja 2004. o uvođenju europskog naloga za izvršenje za nesporne tražbine (SL L 143, 30.4.2004.)

32004R0805

c) Ostali izvori prava Europske unije

5. Prilog: tablice usporednih prikaza za propise kojima se preuzimaju odredbe sekundarnih izvora prava Europske unije u zakonodavstvo Republike Hrvatske

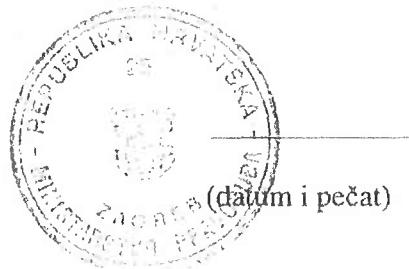
Da.

Potpis EU koordinatora stručnog nositelja izrade prijedloga propisa, datum i pečat

Kristian Turkalj

Državni tajnik

(potpis)

(datum i pečat)

Potpis EU koordinatora Ministarstva vanjskih i europskih poslova, datum i pečat

Andreja Metelko Zgombić

(potpis)

USPOREDNI PRIKAZ PODUDARANJA ODREDBI PROPISA EUROPSKE UNIJE S PRIJEDLOGOM PROPISA

1. Naziv propisa Europske unije

Direktiva (EU) 2018/843 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 2018. o izmjeni Direktive (EU) 2015/849 o sprečavanju korištenja finansijskog sustava u svrhu pranja novca ili financiranja terorizma i o izmjeni direktiva 2009/138/EZ i 2013/36/EU

2. Naziv prijedloga propisa

Ovršni zakon

3. Usklađenost odredbi propisa Europske unije (sekundarni izvori prava) s odredbama prijedloga propisa

a)	b)	c)	d)
Odredbe propisa Europske unije	Odredbe prijedloga propisa	Je li sadržaj odredbe propisa Europske unije u potpun	Obrazloženje (ako sadržaj odredbe propisa Europske unije nije preuzet ili je

	ost i preuzet u odredb u prijeđlo ga propisa ?	djelomičn o preuzet u odredbu prijeđlog a propisa)
<p>Članak 1.</p> <p>Izmjene Direktive (EU) 2015/849</p> <p>Direktiva (EU) 2015/849 mijenja se kako slijedi:</p> <p>1.članak 2. stavak 1. točka 3. mijenja se kako slijedi:</p> <p>(a)podtočka (a) zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„(a)revizore, vanjske računovođe i porezne savjetnike te sve ostale osobe koje se obvežu da će izravno ili s pomoću drugih osoba s kojima su te ostale osobe povezane pružati materijalnu pomoć, potporu ili savjete o poreznim pitanjima kao glavnu poslovnu djelatnost ili profesionalnu aktivnost;”;</p> <p>(b)podtočka (d) zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„(d)posrednike u prometu nekretnina, između ostalog kada djeluju kao posrednici u iznajmljivanju nekretnina, ali samo u vezi s transakcijama u kojima mjesečna najamnina iznosi 10 000 EUR ili više;”;</p> <p>(c)dodaju se sljedeće podtočke:</p> <p>„(g) pružatelje usluga koji se bave uslugama razmjene virtualnih i fiducijarnih valuta; (h) pružatelje skrbničke usluge novčanika; (i)osobe koje trguju umjetničkim djelima ili djeluju kao posrednici u trgovini umjetničkim djelima, između ostalog kada se time bave umjetničke galerije i aukcijske kuće, ako vrijednost transakcije ili</p>		

<p>niza povezanih transakcija iznosi 10 000 EUR ili više;</p> <p>(j)osobe koje pohranjuju umjetnička djela ili njima trguju ili djeluju kao posrednici u trgovini umjetničkim djelima, kada se navedeno odvija u slobodnim lukama, ako vrijednost transakcije ili niza povezanih transakcija iznosi 10 000 EUR ili više.”;</p>			
<p>2.članak 3. mijenja se kako slijedi:</p> <p>(a)točka 4. mijenja se kako slijedi:</p> <p>i.podtočka (a) zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„(a)kaznena djela terorizma, kaznena djela povezana s terorističkom skupinom i kaznena djela povezana s terorističkim aktivnostima kako je utvrđeno u glavama II. i III. Direktive (EU) 2017/541 <u>(*1)</u>;</p> <p><u>(*1)</u> Direktiva (EU) 2017/541 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. ožujka 2017. o suzbijanju terorizma i zamjeni Okvirne odluke Vijeća 2002/475/PUP i o izmjeni Odluke Vijeća 2005/671/PUP <u>(SL L 88, 31.3.2017., str. 6.)</u>;”</p> <p>ii.podtočka (c) zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„(c)aktivnosti zločinačkih organizacija, kako je definirano u članku 1. stavku 1. Okvirne odluke Vijeća 2008/841/PUP <u>(*2)</u>;</p> <p><u>(*2)</u> Okvirna odluka Vijeća 2008/841/PUP od 24. listopada 2008. o borbi protiv organiziranog kriminala <u>(SL L 300, 11.11.2008., str. 42.)</u>;”</p> <p>(b)u točki 6. podtočka (b) zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„(b)u slučaju trustova, sve sljedeće osobe:</p> <ul style="list-style-type: none"> i. osnivača odnosno osnivače; ii. upravitelja odnosno upravitelje; 			

iii. zaštitnika odnosno zaštitnike (ako postoji/-e);
iv.korisnike, ili u slučaju kada se pojedinci koji imaju korist od pravnog aranžmana ili subjekta tek trebaju utvrditi, skupinu osoba u čijem se temeljnom interesu pravni aranžman ili subjekt uspostavlja ili u čijem temeljnom interesu pravni aranžman ili subjekt djeluje;
v.svaku drugu fizičku osobu koja u konačnici provodi kontrolu nad trustom izravnim ili neizravnim vlasništvom ili na drugi način;”;

(c)točka 16. zamjenjuje se sljedećom:

„16.,elektronički novac’ znači elektronički novac kako je definiran u članku 2. točki 2. Direktive 2009/110/EZ, ali ne uključuje novčanu vrijednost na koju se upućuje u članku 1. stavcima 4. i 5. te direktive;”;

(d)dodaju se sljedeće točke:

„18.,virtualne valute’ znači digitalni prikaz vrijednosti koji nije izdala i za koji ne jamči središnja banka ni javno tijelo, koji nije nužno povezan sa zakonski uspostavljenom valutom te nema pravni status valute ili novca, ali ga fizičke ili pravne osobe prihvataju kao sredstvo razmjene i može se prenositi, pohranjivati te se njime može trgovati elektroničkim putem;

19.,„pružatelj skrbničke usluge novčanika” znači subjekt koji pruža uslugu čuvanja privatnih kriptografskih ključeva u ime svojih stranaka radi držanja, pohrane i prijenosa virtualnih valuta.”;

3.članak 6. mijenja se kako slijedi:

(a)u stavku 2. točke (b) i (c) zamjenjuju se sljedećim:

„(b)rizike povezane sa svakim relevantnim sektorom, uključujući, ako su dostupne, procjene koje o količinama opranog novca daje Eurostat za svaki od tih sektora;

(c)najraširenija sredstva kojima se kriminalci koriste za pranje nezakonitih imovinskih koristi, uključujući, ako su informacije dostupne, ona koja se posebice koriste u transakcijama između država članica i trećih zemalja, neovisno o utvrđenju treće zemlje kao visokorizične na temelju članka 9. stavka 2.”;

(b)stavak 3. zamjenjuje se sljedećim:

„3. Komisija osigurava da izvješće iz stavka 1. bude stavljen na raspolaganje državama članicama i obveznicima kako bi im pomogla u utvrđivanju i razumijevanju rizika od pranja novca i financiranja terorizma te upravljanju njime i njegovu smanjivanju te kako bi omogućila drugim dionicima, između

<p>ostalih nacionalnim zakonodavcima, Europskom parlamentu, europskim nadzornim tijelima te predstavnicima FOJ-eva da bolje razumiju rizike. Izvješća se objavljaju najkasnije šest mjeseci nakon što su stavljeni na raspolaganje državama članicama, osim dijelova izvješća koji sadržavaju povjerljive informacije.”;</p>			
<p>4.članak 7. mijenja se kako slijedi:</p> <p>(a)u stavku 4. dodaju se sljedeće točke:</p> <p>„(f)izvješćuje o institucionalnoj strukturi i općim postupcima u svojem režimu SPNFT-a, uključujući, između ostalog o FOJ-u, poreznim tijelima i državnim odvjetništvima te dodijeljenim ljudskim i finansijskim resursima, u mjeri u kojoj su te informacije dostupne;</p> <p>(g)izvješćuje o nacionalnim naporima i resursima (radnoj snazi i proračunu) koji su dodijeljeni za borbu protiv pranja novca i financiranja terorizma.”;</p>			
<p>(b)stavak 5. zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„5. Države članice rezultate svojih procjena rizika, uključujući njihova ažuriranja, stavljaju na raspolaganje Komisiji, europskim nadzornim tijelima i drugim državama članicama. Druge države članice mogu prema potrebi državi članci koja provodi procjenu rizika pružiti relevantne dodatne informacije. Sažetak procjene stavlja se na raspolaganje javnosti. Taj sažetak ne sadržava povjerljive informacije.”;</p>			
<p>5.članak 9. mijenja se kako slijedi:</p> <p>(a)stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„2. Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 64. radi utvrđivanja visokorizičnih trećih zemalja, uzimajući u obzir strateške nedostatke, posebno u sljedećim područjima:</p> <p>(a)pravni i institucijski okvir SPNFT-a treće zemlje, posebno:</p> <p>i. inkriminiranje pranja novca i financiranja terorizma;</p>			

ii. mjere povezane s dubinskom analizom stranke;
iii. zahtjevi u vezi s vođenjem evidencije;
iv. zahtjevi u vezi s prijavljivanjem sumnjivih transakcija;
v.dostupnost točnih i pravodobnih informacija o stvarnom vlasništvu pravnih osoba i aranžmana nadležnim tijelima;

(b)ovlasti i postupci nadležnih tijela treće zemlje u svrhu borbe protiv pranja novca i financiranja terorizma, uključujući odgovarajuće učinkovite, proporcionalne i odvraćajuće sankcije, kao i praksa treće zemlje u suradnji i razmjeni informacija s nadležnim tijelima država članica;

(c)djelotvornost sustava SPNFT-a treće zemlje u rješavanju rizika od pranja novca ili financiranja terorizma.”;

(b)stavak 4. zamjenjuje se sljedećim:

„4. Komisija prilikom izrade delegiranih akata iz stavka 2. uzima u obzir relevantne evaluacije, procjene ili izvješća koje su sastavile međunarodne organizacije i stručnjaci zaduženi za određivanje standarda nadležni u području sprečavanja pranja novca i borbe protiv financiranja terorizma.”;

6.u članku 10. stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Države članice zabranjuju svojim kreditnim institucijama i finansijskim institucijama vođenje anonimnih računa, anonimnih štednih knjižica ili anonimnih sefova. Države članice u svakom slučaju zahtijevaju da se vlasnici i korisnici postojećih anonimnih računa, anonimnih štednih knjižica ili anonimnih sefova podvrgnu mjerama dubinske analize stranke najkasnije do 10. siječnja 2019., a u svakom slučaju prije upotrebe takvih računa, štednih knjižica ili sefova na bilo koji način.”;

7.članak 12. mijenja se kako slijedi:

(a)stavak 1. mijenja se kako slijedi:

i.u prvom podstavku točke (a) i (b) zamjenjuju se sljedećim:

„(a)platni instrument ne može se ponovno puniti ili ima mjesечni prag za platne transakcije od 150 EUR koji se može upotrijebiti isključivo u toj državi članici;

(b) najviši iznos pohranjen elektronički ne premašuje 150 EUR;”;

ii. drugi podstavak briše se;

(b)stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. Države članice osiguravaju da odstupanje predviđeno u stavku 1. ovog članka nije primjenjivo u slučaju iskupa u gotovini ili podizanja gotovine u novčanoj vrijednosti elektroničkog novca ako isplaćeni iznos premašuje 50 EUR, ili u slučaju platnih transakcija s udaljenosti kako su definirane u članku 4. točki 6. Direktive (EU) 2015/2366 Europskog parlamenta i Vijeća (*3) u kojima plaćeni iznos premašuje 50 EUR po transakciji.

(*3) Direktiva (EU) 2015/2366 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. studenoga 2015. o platnim uslugama na unutarnjem tržištu, o izmjeni direktiva 2002/65/EZ, 2009/110/EZ i 2013/36/EU te Uredbe (EU) br. 1093/2010 i o stavljanju izvan snage Direktive 2007/64/EZ (SL L 337, 23.12.2015., str. 35.).”;“

(c)dodaje se sljedeći stavak:

„3. Države članice osiguravaju da kreditne institucije i finansijske institucije u svojstvu prihvatitelja prihvataju samo plaćanja izvršena anonimnim karticama s unaprijed uplaćenim sredstvima koje su izdane u trećim zemljama ako takve kartice ispunjavaju zahtjeve jednakovrijedne onima koji su utvrđeni u stavcima 1. i 2.

Države članice mogu odlučiti da na svojem državnom području ne prihvataju plaćanja izvršena upotrebom anonimnih kartica s unaprijed uplaćenim sredstvima.”;

8.članak 13. stavak 1. mijenja se kako slijedi:

(a)točka (a) zamjenjuje se sljedećim:

„(a)identifikaciju stranke i provjeru identiteta stranke na temelju dokumenata, podataka ili informacija dobivenih iz pouzdanog i neovisnog izvora, između ostalog, ako postoje, sredstvima elektroničke identifikacije, relevantnim uslugama povjerenja kako je utvrđeno u Uredbi (EU) br. 910/2014 Europskog parlamenta i Vijeća (*4) ili bilo kojim drugim sigurnim, daljinskim ili elektroničkim postupcima identifikacije koje su regulirala, priznala, odobrila ili prihvatile relevantna nacionalna tijela;

(*4) Uredba (EU) br. 910/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. srpnja 2014. o elektroničkoj identifikaciji i uslugama povjerenja za elektroničke transakcije na unutarnjem tržištu i stavljanju izvan

snage Direktive 1999/93/EZ (SL L 257, 28.8.2014., str. 73.).";

(b) na kraju točke (b) dodaje se sljedeća rečenica:

„Ako je identificirani stvarni vlasnik viši rukovoditelj kako je navedeno u članku 3. stavku 6. točki (a) podtočki ii., obveznici poduzimaju potrebne razumne mjere radi provjere identiteta fizičke osobe koja je na položaju višeg rukovoditelja te vode evidenciju o poduzetim mjerama i o eventualnim poteškoćama s kojima su se susreli tijekom procesa provjere.”;

9.članak 14. mijenja se kako slijedi:

(a) u stavku 1. dodaje se sljedeća rečenica:

„Prilikom ulaska u novi poslovni odnos s korporativnim ili drugim pravnim subjektom, ili trustom ili pravnim aranžmanom koji ima strukturu ili funkcije slične trustu („sličan pravni aranžman”), za koje postoji obveza registracije informacija o stvarnom vlasništvu na temelju članka 30. ili članka 31., obveznici prikupljaju dokaz o registraciji ili izvadak iz registra.”;

(b) stavak 5. zamjenjuje se sljedećim:

„5. Države članice zahtijevaju da obveznici primjenjuju mjere dubinske analize stranke ne samo na sve nove stranke, nego u primjero vremenu i na postojeće stranke na temelju procjene rizika, ili kada se promijene relevantne okolnosti stranke, ili kada je obveznik na temelju bilo kakve pravne obveze dužan tijekom relevantne kalendarske godine kontaktirati sa strankom u svrhu provjere svih relevantnih informacija povezanih sa stvarnim vlasnikom odnosno sa stvarnim vlasnicima, ili ako je obveznik to bio dužan u skladu s Direktivom Vijeća 2011/16/EU (*5).

(*5) Direktiva Vijeća 2011/16/EU od 15. veljače 2011. o administrativnoj suradnji u području oporezivanja i stavljanju izvan snage Direktive 77/799/EEZ (SL L 64, 11.3.2011., str. 1.).”;

10.članak 18. mijenja se kako slijedi:

(a)u stavku 1. prvi podstavak zamjenjuje se sljedećim:

„U slučajevima iz članaka od 18.a do 24., kao i u drugim slučajevima višeg rizika koje su utvrdile države članice ili obveznici, države članice zahtijevaju od obveznika da primjenjuju pojačane mjere dubinske analize stranke kako bi se tim rizicima na odgovarajući način upravljalo te kako bi ih se na odgovarajući način smanjilo.”;

(b)stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. Države članice zahtijevaju od obveznika da ispituju, u mjeri u kojoj je to razumno moguće, pozadinu i svrhu svih transakcija koje ispunjavaju barem jedan od sljedećih uvjeta:

- i. transakcije su složene;
- ii. transakcije su neobično velike;
- iii. transakcije se provode prema neobičnom uzorku;
- iv. transakcije nemaju očitu gospodarsku ili zakonitu svrhu.

Obveznici pojačavaju osobito razinu i prirodu praćenja poslovnog odnosa kako bi utvrdili čine li se te transakcije ili aktivnosti sumnjivima.”;

11.umeće se sljedeći članak:

„Članak 18.a

1. U vezi s poslovnim odnosima ili transakcijama koji uključuju visokorizične treće zemlje utvrđene na temelju članka 9. stavka 2., države članice zahtijevaju od obveznika da primjenjuju sljedeće mjere dubinske analize stranke:

- (a) prikupljanje dodatnih informacija o stranci i stvarnom vlasniku odnosno stvarnim vlasnicima;
- (b) prikupljanje dodatnih informacija o svrsi i namjeni poslovnog odnosa;
- (c)prikupljanje informacija o izvoru novčanih sredstava i izvoru bogatstva stranke i stvarnog vlasnika odnosno stvarnih vlasnika;
- (d) prikupljanje informacija o razlozima za planirane ili izvršene transakcije;
- (e) pribavljanje odobrenja višeg rukovodstva za uspostavu ili nastavak poslovnog odnosa;

(f) provedba pojačanog praćenja poslovnog odnosa povećanjem broja i učestalosti primijenjenih kontrola te odabirom uzoraka transakcija koji iziskuju daljnje ispitivanje.

Države članice mogu zahtijevati od obveznika da, kada je to primjenjivo, osiguraju da se prvo plaćanje provede preko računa na ime stranke pri kreditnoj instituciji koja podliježe standardima dubinske analize stranaka koji nisu blaži od onih koji su utvrđeni u ovoj Direktivi.

2. Uz mjere predviđene u stavku 1. i u skladu s međunarodnim obvezama Unije, države članice zahtijevaju od obveznika da primjenjuju, prema potrebi, jednu ili više dodatnih mjera ublažavanja na osobe i pravne subjekte koji obavljaju transakcije koje uključuju visokorizične treće zemlje utvrđene na temelju članka 9. stavka 2. Te mjere sastoje se od jedne ili više sljedećih radnji:

- (a) primjena dodatnih elemenata pojačane dubinske analize;
- (b) uvođenje pojačanih relevantnih mehanizama izvješćivanja ili sustavnog izvješćivanja o finansijskim transakcijama;
- (c) ograničavanje poslovnih odnosa ili transakcija s fizičkim osobama ili pravnim subjektima iz trećih zemalja utvrđenih kao visokorizične zemlje na temelju članka 9. stavka 2.;

3. Uz mjere predviđene u stavku 1., države članice primjenjuju, prema potrebi, jednu od ili nekoliko sljedećih mjera u pogledu visokorizičnih trećih zemalja utvrđenih na temelju članka 9. stavka 2., u skladu s međunarodnim obvezama Unije:

- (a) odbijanje osnivanja društava kćeri, podružnica ili predstavništava obveznikâ iz dotične zemlje, ili uzimanje u obzir, na drugi način, činjenice da relevantni obveznik potječe iz zemlje koja nema odgovarajuće režime SPNFT-a;
- (b) zabrana obveznicima da osnivaju podružnice ili predstavništva u dotičnoj zemlji, ili uzimanje u obzir, na drugi način, činjenice da bi se relevantna podružnica ili relevantno predstavništvo nalazili u zemlji koja nema odgovarajuće režime SPNFT-a;
- (c) zahtijevanje pojačanih zahtjeva u vezi s nadzornim pregledom ili pojačanih zahtjeva u vezi s vanjskom revizijom za podružnice i društva kćeri obveznika koji se nalaze u dotičnoj zemlji;
- (d) zahtijevanje pojačanih zahtjeva u vezi s vanjskom revizijom za finansijske grupacije u odnosu na sve njihove podružnice i društva kćeri koji se nalaze u dotičnoj zemlji;
- (e) zahtijevanje od kreditnih i finansijskih institucija da preispitaju i izmijene te, ako je to potrebno, prekinu korespondentne odnose s respondentnim institucijama u dotičnoj zemlji.

4. Pri donošenju ili primjeni mjera utvrđenih u stvcima 2. i 3., države članice uzimaju u obzir, prema potrebi, relevantne evaluacije, procjene ili izvješća koje su sastavile međunarodne organizacije i stručnjaci zaduženi za određivanje standarda nadležni u području sprečavanja pranja novca i borbe protiv financiranja terorizma u vezi s rizicima koje predstavljaju pojedinačne treće zemlje.

5. Države članice obavješćuju Komisiju prije donošenja ili primjene mjera utvrđenih u stvcima 2. i 3.”;

12.u članku 19. uvodni dio zamjenjuje se sljedećim:

„U pogledu prekograničnih korespondentnih odnosa koji uključuju izvršavanje plaćanjâ s respondentnim institucijama iz trećih zemalja, države članice, uz mjere dubinske analize stranke utvrđene u članku 13., zahtijevaju od svojih kreditnih institucija i finansijskih institucija da pri ulasku u poslovni odnos:”;

13.umeće se sljedeći članak:

„Članak 20.a

1. Svaka država članica izdaje i održava ažurnim popis na kojem se navode točne funkcije koje se prema nacionalnim zakonima i drugim propisima smatraju istaknutim javnim funkcijama za potrebe članka 3. točke 9. Države članice od svake međunarodne organizacije akreditirane na njihovim državnim područjima zahtijevaju da izda i održava ažurnim popis istaknutih javnih funkcija u toj međunarodnoj organizaciji za potrebe članka 3. točke 9. Ti popisi šalju se Komisiji i mogu se objaviti.

2. Komisija prikuplja i održava ažurnim popis točnih funkcija koje se smatraju istaknutim javnim funkcijama na razini institucija i tijela Unije. Taj popis uključuje i sve funkcije koje mogu biti povjerene predstavnicima trećih zemalja i međunarodnih tijela akreditiranim na razini Unije.

3. Komisija na temelju popisa predviđenih u stvcima 1. i 2. ovog članka sastavlja jedinstven popis svih istaknutih javnih funkcija za potrebe članka 3. točke 9. Taj se jedinstveni popis objavljuje.

<p>4. Funkcije navedene na popisu iz stavka 3. ovog članka tretiraju se u skladu s uvjetima utvrđenima u članku 41. stavku 2.”;</p>			
<p>14.u članku 27. stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„2. Države članice osiguravaju da obveznici kojima se stranka upućuje poduzmu odgovarajuće korake kako bi osigurali da treća osoba na zahtjev odmah dostavi relevantne preslike identifikacijskih podataka i podataka o provjeri, uključujući, ako su dostupni, podatke pribavljene sredstvima elektroničke identifikacije, relevantnim uslugama povjerenja kako je utvrđeno u Uredbi (EU) br. 910/2014 ili bilo kojim drugim sigurnim, daljinskim ili elektroničkim postupkom identifikacije koji su regulirala, priznala, odobrila ili prihvatile relevantna nacionalna tijela.”;</p>			
<p>15.članak 30. mijenja se kako slijedi:</p>			
<p>(a)stavak 1. mijenja se kako slijedi:</p> <p>i.prvi podstavak zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„Države članice osiguravaju da se od korporativnih i drugih pravnih subjekata osnovanih na njihovu državnom području zahtjeva da pribave i čuvaju odgovarajuće, točne i ažurirane informacije o svojem stvarnom vlasništvu, kao i detalje o vlasničkim udjelima koje drže. Države članice osiguravaju da kršenja ovog članka podliježu učinkovitim, proporcionalnim i odvraćajućim mjerama ili sankcijama.”;</p> <p>ii.dodaje se sljedeći podstavak:</p> <p>„Države članice zahtjevaju da stvarni vlasnici korporativnih ili drugih pravnih subjekata, što uključuje vlasništvo putem dionica, prava glasa, vlasničkih udjela, udjela dionica koje glase na donositelja ili putem kontrole drugim sredstvima, tim subjektima pružaju sve informacije koje su korporativnom ili drugom pravnom subjektu potrebne radi ispunjavanja zahtjeva iz prvog</p>			

podstavka.”;

(b)stavak 4. zamjenjuje se sljedećim:

„4. Države članice zahtijevaju da su informacije koje se čuvaju u središnjem registru iz stavka 3. odgovarajuće, točne i ažurirane te u tu svrhu uspostavljaju mehanizme. U sklopu takvih mehanizama zahtijeva se da obveznici i, ako je to potrebno i u mjeri u kojoj taj zahtjev nepotrebno ne ometa njihove funkcije, nadležna tijela prijavljuju bilo kakve neusklađenosti koje utvrde između informacija o stvarnom vlasništvu dostupnih u središnjim registrima i informacija o stvarnom vlasništvu koje su njima dostupne. U slučaju prijavljenih neusklađenosti države članice osiguravaju da se poduzmu odgovarajuće mjere kako bi se neusklađenosti pravodobno otklonile i, ako je to potrebno, da se u međuvremenu u središnji registar unese posebna napomena o tome.”;

(c)stavak 5. zamjenjuje se sljedećim:

„5. Države članice osiguravaju da su informacije o stvarnom vlasništvu u svim slučajevima dostupne:

- (a) nadležnim tijelima i FOJ-evima bez ikakvih ograničenja;
- (b) obveznicima, u okviru dubinske analize stranke u skladu s poglavljem II.;
- (c) cjelokupnoj javnosti.

Osobama iz točke (c) dopušta se pristup barem informacijama o imenu, mjesecu i godini rođenja, zemlji boravišta i državljanstvu stvarnog vlasnika te prirodi i opsegu vlasničkog udjela koji drži.

Države članice mogu, pod uvjetima koje treba utvrditi u nacionalnom pravu, omogućiti pristup dodatnim informacijama koje omogućuju identifikaciju stvarnog vlasnika. Te dodatne informacije uključuju barem informacije o datumu rođenja ili podatke za kontakt, u skladu s pravilima o zaštiti podataka.”;

(d)umeće se sljedeći stavak:

„5.a Države članice mogu odlučiti da informacije koje se čuvaju u njihovim nacionalnim registrima iz stavka 3. stave na raspolaganje uz uvjet registracije putem interneta i plaćanja naknade, koja ne smije premašivati administrativne troškove stavljanja informacija na raspolaganje, uključujući troškove održavanja i daljnog razvoja registra.”;

(e)stavak 6. zamjenjuje se sljedećim:

„6. Države članice osiguravaju da nadležna tijela i FOJ-evi imaju pravodoban i neograničen pristup svim informacijama koje se čuvaju u središnjem registru iz stavka 3. bez upozoravanja dotičnog subjekta. Države članice obveznicima također omogućuju pravodoban pristup prilikom poduzimanja mjera dubinske analize stranke u skladu s poglavljem II.

Nadležna tijela koja imaju pristup središnjem registru iz stavka 3. javna su tijela s dodijeljenim odgovornostima za suzbijanje pranja novca ili financiranja terorizma, kao i porezna tijela, nadzornici obveznika i tijela zadužena za istrage ili progon zbog pranja novca, povezanih predikatnih kaznenih djela i financiranja terorizma te pronalaženje i pljenidbu ili zamrzavanje i oduzimanje imovine stečene kaznenim djelima.”;

(f)stavak 7. zamjenjuje se sljedećim:

„7. Države članice osiguravaju da su nadležna tijela i FOJ-evi u stanju pravodobno i besplatno pružati informacije iz stavaka 1. i 3. nadležnim tijelima i FOJ-evima drugih država članica.”;

(g)stavci 9. i 10. zamjenjuju se sljedećim:

„9. U iznimnim okolnostima koje treba utvrditi u nacionalnom pravu, u slučajevima kada bi pristup iz stavka 5. prvog podstavka točaka (b) i (c) izložio stvarnog vlasnika nerazmјernom riziku, riziku od prijevare, otmice, ucjene, iznude, zlostavljanja, nasilja ili zastrašivanja ili ako je stvarni vlasnik maloljetna osoba ili iz drugih razloga poslovno nesposoban, države članice mogu predvidjeti izuzeće od takvog pristupa svim informacijama ili dijelu informacija o stvarnom vlasništvu na pojedinačnoj osnovi. Države članice osiguravaju da se navedena izuzeća dodjeljuju nakon detaljne evaluacije iznimne naravi okolnosti. Moraju biti zajamčena prava na administrativno preispitivanje odluke o izuzeću i na djelotvoran pravni lijek. Država članica koja je dodijelila izuzeća objavljuje godišnje statističke podatke o broju dodijeljenih izuzeća i njihova obrazloženja te dostavlja navedene podatke Komisiji.

Izuzeća dodijeljena na temelju prvog podstavka ovog stavka ne primjenjuju se na kreditne institucije i finansijske institucije ni na obveznike iz članka 2. stavka 1. točke 3. podtočke (b) koji su javni službenici.

10. Države članice osiguravaju da središnji registri iz stavka 3. ovog članka budu međusobno povezani putem europske središnje platforme uspostavljene člankom 22. stavkom 1. Direktive (EU) 2017/1132 Europskog parlamenta i Vijeća.^(*6) Povezanost središnjih registara država članica s

platformom uspostavlja se u skladu s tehničkim specifikacijama i postupcima utvrđenima provedbenim aktima koje Komisija donosi u skladu s člankom 24. Direktive (EU) 2017/1132 i člankom 31.a ove Direktive.

Države članice osiguravaju dostupnost informacija iz stavka 1. ovog članka putem sustava međupovezivanja registara, uspostavljenog člankom 22. stavkom 1. Direktive (EU) 2017/1132, u skladu s nacionalnim zakonima država članica kojima se provode stavci 5., 5.a i 6. ovog članka.

Informacije iz stavka 1. ostaju dostupne putem nacionalnih registara i sustava međupovezivanja registara najmanje pet godina, a najviše 10 godina nakon što se korporativni ili drugi pravni subjekt izbriše iz registra. Države članice surađuju međusobno i s Komisijom radi provedbe različitih vrsta pristupa u skladu s ovim člankom.

(*6) Direktiva (EU) 2017/1132 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. lipnja 2017. o određenim aspektima prava društava ([SL L 169, 30.6.2017., str. 46.](#)).";"

16.članak 31. mijenja se kako slijedi:

(a)stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Države članice osiguravaju da se ovaj članak primjenjuje na trustove i druge vrste pravnih aranžmana kao što su, između ostalih, fiducij, određene vrste društava oblika Treuhand ili društava oblika fideicomiso, ako takvi aranžmani imaju strukturu ili funkcije slične trustovima. Države članice utvrđuju obilježja s pomoću kojih se utvrđuje imaju li pravni aranžmani strukturu ili funkcije slične trustovima u odnosu na takve pravne aranžmane uređene njihovim pravom.

Svaka država članica zahtijeva da upravitelji svakog trusta osnovanog izričitom izjavom (express trust), kojim se upravlja u toj državi članici, dobiju i čuvaju odgovarajuće, točne i ažurirane informacije o stvarnom vlasništvu koje se tiču trusta. Te informacije uključuju identitet:

- (a) osnivača (jedinog odnosno svih);
- (b) upravitelja (jedinog odnosno svih);
- (c) zaštitnika (jedinog odnosno svih, ako postoje);
- (d) korisnikâ ili skupine korisnika;
- (e) svih ostalih fizičkih osoba koje imaju stvarnu kontrolu nad trustom.

Države članice osiguravaju da kršenja ovog članka podliježu učinkovitim, proporcionalnim i odvraćajućim mjerama ili sankcijama.”;

(b)stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. Države članice osiguravaju da upravitelji trusta ili osobe s jednakovrijednim položajem u sličnim pravnim aranžmanima, kako je navedeno u stavku 1. ovog članka, pravodobno obznanе svoj status i pruže informacije iz stavka 1. ovog članka obveznicima kada, kao upravitelj trusta ili osoba s jednakovrijednim položajem u sličnom pravnom aranžmanu, zasnivaju poslovni odnos ili provode povremenu transakciju iznad pragova utvrđenih u članku 11. točkama (b), (c) i (d).”;

(c)umeće se sljedeći stavak:

„3.a Države članice zahtijevaju da se informacije o stvarnom vlasništvu nad trustovima osnovanima izričitom izjavom i sličnim pravnim aranžmanima, kako je navedeno u stavku 1., čuvaju u središnjem registru stvarnog vlasništva koji je uspostavila država članica u kojoj upravitelj trusta ili osoba s jednakovrijednim položajem u sličnom pravnom aranžmanu ima poslovni nastan ili boravište.

Ako je mjesto poslovnog nastana ili boravišta upravitelja trusta ili osobe s jednakovrijednim položajem u sličnom pravnom aranžmanu izvan Unije, informacije iz stavka 1. čuvaju se u središnjem registru koji je uspostavila država članica u kojoj upravitelj trusta ili osoba s jednakovrijednim položajem u sličnom pravnom aranžmanu ulazi u poslovni odnos ili stječe nekretninu u ime trusta ili sličnog pravnog aranžmana.

Ako upravitelji trusta ili osobe s jednakovrijednim položajem u sličnom pravnom aranžmanu imaju poslovni nastan ili boravište u različitim državama članicama, ili ako upravitelj trusta ili osoba s jednakovrijednim položajem u sličnom pravnom aranžmanu ulazi u višestruke poslovne odnose u ime trusta ili sličnog pravnog aranžmana u različitim državama članicama, potvrda kao dokaz o registraciji ili izvadak s informacijama o stvarnom vlasništvu koje se čuvaju u registru u jednoj od država članica može se smatrati dovoljnim dokazom o ispunjavanju obveze registriranja.”;

(d)stavak 4. zamjenjuje se sljedećim:

„4. Države članice osiguravaju da su informacije o stvarnom vlasništvu trusta ili sličnog pravnog aranžmana u svim slučajevima dostupne:

- (a) nadležnim tijelima i FOJ-evima bez ikakvog ograničenja;
- (b) obveznicima, u okviru dubinske analize stranke u skladu s poglavljem II.;
- (c) svakoj fizičkoj ili pravnoj osobi koja može dokazati legitimni interes;
- (d) svakoj fizičkoj ili pravnoj osobi koja podnese pisani zahtjev u vezi s trustom ili sličnim pravnim aranžmanom koji drži ili ima u vlasništvu kontrolni udio u bilo kojem korporativnom ili drugom pravnom subjektu, osim onih iz članka 30. stavka 1., putem izravnog ili neizravnog vlasništva, uključujući putem udjela dionica koje glase na donositelja ili putem kontrole drugim sredstvima.

Informacije dostupne fizičkim ili pravnim osobama iz prvog podstavka točaka (c) i (d) obuhvaćaju ime, mjesec i godinu rođenja te zemlju boravišta i državljanstvo stvarnog vlasnika, kao i prirodu i opseg vlasničkog udjela koji drži.

Države članice mogu, pod uvjetima koje treba utvrditi u nacionalnom pravu, omogućiti pristup dodatnim informacijama koje omogućuju identifikaciju stvarnog vlasnika. Te dodatne informacije uključuju barem datum rođenja ili podatke za kontakt, u skladu s pravilima o zaštiti podataka. Države članice mogu dozvoliti širi pristup informacijama koje se čuvaju u registru u skladu sa svojim nacionalnim pravom.

Nadležna tijela koja imaju pristup središnjem registru iz stavka 3.a javna su tijela s dodijeljenim odgovornostima za suzbijanje pranja novca i financiranja terorizma, kao i porezna tijela, nadzornici obveznikâ i tijela zadužena za istrage ili progon zbog pranja novca, povezanih predikatnih kaznenih djela i financiranja terorizma te pronalaženje, pljenidbu ili zamrzavanje i oduzimanje imovine stečene kaznenim djelima.”;

(e)umeće se sljedeći stavak:

„4.a Države članice mogu odlučiti da informacije koje se čuvaju u njihovim nacionalnim registrima iz stavka 3.a stavljaju na raspolaganje uz uvjet registracije putem interneta i plaćanja naknade, koja ne smije premašivati administrativne troškove stavljanja informacija na raspolaganje, uključujući troškove održavanja i daljnog razvoja registra.”;

(f)stavak 5. zamjenjuje se sljedećim:

„5. Države članice zahtijevaju da su informacije koje se čuvaju u središnjem registru iz stavka 3.a odgovarajuće, točne i ažurirane te u tu svrhu uspostavljaju mehanizme. U sklopu takvih mehanizama zahtijeva se da obveznici i, ako je to potrebno i u mjeri u kojoj taj zahtjev nepotrebno ne ometa njihove

funkcije, nadležna tijela prijavljuju bilo kakve neusklađenosti koje uoče između informacija o stvarnom vlasništvu dostupnih u središnjim registrima i informacija o stvarnom vlasništvu koje su njima dostupne. U slučaju prijavljenih neusklađenosti države članice osiguravaju da se poduzmu odgovarajuće mjere kako bi se neusklađenosti pravodobno otklonile i, ako je to potrebno, da se u međuvremenu u središnji registar zabilježi posebna napomena o tome.”;

(g) stavak 7. zamjenjuje se sljedećim:

„7. Države članice osiguravaju da su nadležna tijela i FOJ-evi u stanju pravodobno i besplatno pružati informacije iz stavaka 1. i 3. nadležnim tijelima i FOJ-evima drugih država članica.”;

(h) umeće se sljedeći stavak:

„7.a U iznimnim okolnostima koje treba utvrditi u nacionalnom pravu, u slučajevima kada bi pristup iz stavka 4. prvog podstavka točaka (b), (c) i (d) izložio stvarnog vlasnika nerazmjerom riziku, riziku od prijevare, otmice, ucjene, iznude, zlostavljanja, nasilja ili zastrašivanja ili ako je stvarni vlasnik maloljetna osoba ili iz drugih razloga poslovno nesposoban, države članice mogu predvidjeti izuzeće od takvog pristupa svim informacijama ili dijelu informacija o stvarnom vlasništvu na pojedinačnoj osnovi. Države članice osiguravaju da se navedena izuzeća dodjeljuju nakon detaljne evaluacije iznimne naravi okolnosti. Moraju biti zajamčena prava na administrativno preispitivanje odluke o izuzeću i na djelotvoran pravni lijek. Država članica koja je dodijelila izuzeća objavljuje godišnje statističke podatke o broju dodijeljenih izuzeća i njihova obrazloženja te dostavlja navedene podatke Komisiji.

Izuzeća dodijeljena na temelju prvog podstavka ne primjenjuju se na kreditne institucije i finansijske institucije ni na obveznike iz članka 2. stavka 1. točke 3. podtočke (b) koji su javni službenici.

Ako se država članica odluči utvrditi izuzeće u skladu s prvim podstavkom, ona ne ograničava nadležnim tijelima i FOJ-evima pristup informacijama.”;

(i) stavak 8. briše se;

(j) stavak 9. zamjenjuje se sljedećim:

„9. Države članice osiguravaju da središnji registri iz stavka 3.a ovog članka budu međusobno povezani putem europske središnje platforme uspostavljene člankom 22. stavkom 1. Direktive (EU) 2017/1132. Povezanost središnjih registara država članica s platformom uspostavlja se u skladu s tehničkim specifikacijama i postupcima utvrđenima provedbenim aktima koje Komisija donosi u

skladu s člankom 24. Direktive (EU) 2017/1132 i člankom 31.a ove Direktive.

Države članice osiguravaju dostupnost informacija iz stavka 1. ovog članka putem sustava međupovezivanja registara, uspostavljenog člankom 22. stavkom 2. Direktive (EU) 2017/1132, u skladu s nacionalnim zakonima država članica kojima se provode stavci 4. i 5. ovog članka.

Države članice poduzimaju odgovarajuće mjere kako bi osigurale da su putem njihovih nacionalnih registara i putem sustava međupovezivanja registara dostupne samo informacije iz stavka 1. koje su ažurirane i koje se odnose na stvarno vlasništvo te da se pristup tim informacijama ostvaruje u skladu s pravilima o zaštiti podataka.

Informacije iz stavka 1. ostaju dostupne putem nacionalnih registara i putem sustava međupovezivanja registara najmanje pet godina, a najviše 10 godina nakon što su razlozi za registriranje informacija o stvarnom vlasništvu, kako je navedeno u stavku 3.a, prestali postojati.

Države članice surađuju s Komisijom radi provedbe različitih vrsta pristupa u skladu sa stavcima 4. i 4.a.”;

(k)dodaje se sljedeći stavak:

„10. Države članice priopćuju Komisiji kategorije, opis obilježja, imena i, prema potrebi, pravnu osnovu za trustove i slične pravne aranžmane iz stavka 1. do 10. srpnja 2019. Komisija objavljuje pročišćeni popis takvih trustova i sličnih pravnih aranžmana u Službenom listu Europske unije do 10. rujna 2019.

Do 26. lipnja 2020. Komisija podnosi izvješće Europskom parlamentu i Vijeću u kojemu se ocjenjuje jesu li svi trustovi i slični pravni aranžmani, kako je navedeno u stavku 1., koji su uređeni pravom država članica ispravno identificirani i jesu li podvrgnuti obvezama utvrđenima u ovoj Direktivi. Komisija prema potrebi poduzima potrebne korake kao odgovor na zaključke iz tog izvješća.”;

17.umeće se sljedeći članak:

„Članak 31.a

Provedbeni akti

Ako je to potrebno, uz provedbene akte koje Komisija donosi u skladu s člankom 24. Direktive (EU) 2017/1132 te u skladu s područjem primjene članaka 30. i 31. ove Direktive, Komisija provedbenim aktima donosi tehničke specifikacije i postupke potrebne za ostvarivanje međupovezanosti središnjih registara država članica kako je navedeno u članku 30. stavku 10. i članku 31. stavku 9. s obzirom na:

- (a)tehničke specifikacije kojima se utvrđuje skup tehničkih podataka potrebnih kako bi platforma mogla ispunjavati svoje funkcije, te način pohrane, uporabe i zaštite takvih podataka;
- (b)zajedničke kriterije prema kojima su informacije o stvarnom vlasništvu dostupne putem sustava međupovezivanja registara, ovisno o razini pristupa koju su odobrile države članice;
- (c) tehničke pojedinosti o načinima stavljanja na raspolaganje informacija o stvarnim vlasnicima;
- (d) tehničke uvjete dostupnosti usluga koje pruža sustav međupovezivanja registara;
- (e)tehničke modalitete o načinima provedbe različitih vrsta pristupa informacijama o stvarnom vlasništvu na temelju članka 30. stavka 5. i članka 31. stavka 4.;
- (f)modalitete plaćanja kada pristup informacijama o stvarnom vlasništvu podliježe plaćanju naknade u skladu s člankom 30. stavkom 5.a i člankom 31. stavkom 4.a, uzimajući u obzir dostupne mogućnosti plaćanja kao što su platne transakcije s udaljenosti.

Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 64.a stavka 2.

Komisija u svojim provedbenim aktima nastoji ponovno koristiti već uspješno isprobane tehnologije i postojeću praksu. Komisija osigurava da sustavi koje je potrebno razviti ne rezultiraju troškovima većima od onog što je neophodno za provedbu ove Direktive. U provedbenim aktima Komisije naglasak je na transparentnosti i razmjeni iskustava i informacija između Komisije i država članica.”;

18.u članku 32. dodaje se sljedeći stavak:

„9. Ne dovodeći u pitanje članak 34. stavak 2., u kontekstu svojih funkcija svaki FOJ može od bilo kojeg obveznika zatražiti i pribaviti informacije te ih koristiti u svrhu utvrđenu u stavku 1. ovog članka, čak i ako prethodna prijava nije podnesena na temelju članka 33. stavka 1. točke (a) ili članka 34. stavka 1.”;

19.umeće se sljedeći članak:

„Članak 32.a

1. Države članice uspostavljaju centralizirane automatizirane mehanizme, poput središnjih registara ili središnjih elektroničkih sustava za dohvat podataka, kojima se omogućuje pravodobna identifikacija svih fizičkih ili pravnih osoba koje posjeduju ili kontroliraju račune za plaćanja i bankovne račune utvrđene pomoću IBAN-a kako je definirano Uredbom (EU) br. 260/2012 Europskog parlamenta i Vijeća (*7) te sefove, koje vodi neka kreditna institucija na njihovu državnom području. Države članice obavješćuju Komisiju o obilježjima tih nacionalnih mehanizama.

2. Države članice osiguravaju da informacije koje se čuvaju u centraliziranim mehanizmima iz stavka 1. ovog članka budu izravno dostupne nacionalnim FOJ-evima odmah i u nefiltriranom obliku. Te informacije moraju biti dostupne i nadležnim nacionalnim tijelima kako bi ona mogla ispuniti svoje obveze u skladu s ovom Direktivom. Države članice osiguravaju da svaki FOJ može bilo kojem drugom FOJ-u pravodobno staviti na raspolaganje, u skladu s člankom 53., informacije koje se čuvaju u centraliziranim mehanizmima iz stavka 1. ovog članka.

3. Sljedećim informacijama mora se moći pristupiti i mora ih se moći pretraživati putem centraliziranih mehanizama iz stavka 1.:

— za stranku koja je imatelj računa i svaku osobu koja tvrdi da djeluje u ime stranke: ime, dopunjeno ili ostalim identifikacijskim podatcima potrebnima na temelju nacionalnih odredaba kojima se prenosi članak 13. stavak 1. točka (a) ili jedinstvenim identifikacijskim brojem,

— za stvarnog vlasnika stranke koja je imatelj računa: ime, dopunjeno ili ostalim identifikacijskim

Članak
235. stavak
12.

(12) Uredu za sprječavanje pranja novca kao finansijsko-obavještajnoj jedinici Republike Hrvatske izravno su elektronički m putem i bez naknade dostupni svi podaci koji se nalaze u Jedinstvenom registru

U potpuno sti preuzet o

podatcima potrebnima na temelju nacionalnih odredaba kojima se prenosi članak 13. stavak 1. točka (b) ili jedinstvenim identifikacijskim brojem,

- za banku ili račun za plaćanja: IBAN i datumi otvaranja i zatvaranja računa.;
- za sef: ime unajmljivača, dopunjeno ili ostalim identifikacijskim podatcima potrebnima na temelju nacionalnih odredaba kojima se prenosi članak 13. stavak 1. ili jedinstvenim identifikacijskim brojem te trajanje najma.

4. Države članice mogu zahtijevati da se ostalim informacijama koje se smatraju ključnim za FOJ-eve i nadležna tijela kako bi oni mogli ispunjavati svoje obveze u skladu s ovom Direktivom mora moći pristupiti i da ih se mora moći pretraživati putem centraliziranih mehanizama.

5. Do 26. lipnja 2020. Komisija podnosi izvješće Europskom parlamentu i Vijeću u kojemu se procjenjuju uvjeti i tehničke specifikacije te postupci za osiguravanje sigurne i učinkovite međupovezanosti centraliziranih automatiziranih mehanizama. Prema potrebi to izvješće popraćeno je zakonodavnim prijedlogom.

(*7) Uredba (EU) br. 260/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. ožujka 2012. o utvrđivanju tehničkih i poslovnih zahtjeva za kreditne transfere i izravna terećenja u eurima i o izmjeni Uredbe (EZ) br. 924/2009 ([SL L 94, 30.3.2012., str. 22.](#)).";"

računa, u skladu s propisom kojim se uređuje sprječavanje pranja novca i financiranja terorizma.

Članak 238.
stavak 2.,
stavak 3 i
stavak 4.

(2)
Jedinstveni registar računa jest elektronička baza podataka koja sadrži podatke o svim računima i oročenim novčanim sredstvima te o sefovima svih fizičkih

i pravnih
osoba.

(3)
Obveznici
dostave
podataka u
Jedinstveni
registar
računa jesu
financijske
institucije i
Hrvatska
narodna
banka.

(4)
Obveznici
dostave
podataka iz
stavka 3.
ovoga
članka
dužni su
dnevno
dostavljati u
Jedinstveni
registar
računa
podatke o
otvorenim
računima i

oročenim novčanim sredstvima te o sefovima, podatke o stambenim štednim ulozima i depozitima u kreditnim unijama, kao i podatke o naknadno nastalim promjenama po tim računima, oročenim novčanim sredstvima, stambenim štednim ulozima i depozitima u kreditnim unijama.

<p>20.umeće se sljedeći članak:</p> <p>„Članak 32.b</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Države članice FOJ-evima i nadležnim tijelima osiguravaju pristup informacijama koje omogućuju pravodobnu identifikaciju svih fizičkih ili pravnih osoba koje su vlasnici nekretnina, između ostalog putem registara ili elektroničkih sustava za dohvat podataka ako su takvi registri ili sustavi dostupni. 2. Do 31. prosinca 2020. Komisija podnosi izvješće Europskom parlamentu i Vijeću u kojem se procjenjuju nužnost i proporcionalnost usklađivanja informacija sadržanih u registrima te se procjenjuje potreba za međusobnim povezivanjem tih registara. Prema potrebi to izvješće popraćeno je zakonodavnim prijedlogom.”; 			
<p>21. u članku 33. stavku 1. točka (b) zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„(b) dostave sve potrebne informacije izravno FOJ-u, na njegov zahtjev.”;</p>			
<p>22.u članku 34. dodaje se sljedeći stavak:</p> <p>„3. Samoregulatorna tijela koja su imenovale države članice objavljaju godišnje izvješće koje sadržava informacije o:</p> <ul style="list-style-type: none"> (a) mjerama poduzetima u skladu s člancima 58., 59. i 60.; (b) broju zaprimljenih prijava o kršenjima kako je navedeno u članku 61., ako je to primjenjivo; (c)broju prijava koje je zaprimilo samoregulatorno tijelo kako je navedeno u stavku 1. i broju prijava koje je samoregulatorno tijelo proslijedilo FOJ-u, ako je to primjenjivo; (d)broju i opisu mjera provedenih u skladu s člancima 47. i 48., ako je to primjenjivo, kako bi se pratilo poštju li obveznici svoje obveze u skladu s: <ul style="list-style-type: none"> i. člancima od 10. do 24. (dubinska analiza stranke); ii. člancima 33., 34. i 35. (prijave sumnjivih transakcija); 			

- iii. člankom 40. (vođenje evidencije) i
 iv. člancima 45. i 46. (unutarnje kontrole).";

23.članak 38. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 38.

1. Države članice osiguravaju da se pojedince, uključujući zaposlenike i predstavnike obveznika, koji interno ili FOJ-u prijave sumnju na pranje novca ili financiranje terorizma pravno zaštiti od izloženosti prijetnjama, odmazdi ili zastrašivanju te posebno od izloženosti nepovoljnim ili diskriminatornim postupcima na radnom mjestu.
2. Države članice osiguravaju da pojedinci koji su izloženi prijetnjama, odmazdi ili zastrašivanju odnosno nepovoljnim ili diskriminatornim postupcima na radnom mjestu zbog prijavljivanja sumnje na pranje novca ili financiranje terorizma interno ili FOJ-u imaju pravo na siguran način podnijeti pritužbu odgovarajućim nadležnim tijelima. Ne dovodeći u pitanje povjerljivost informacija koje je FOJ prikupio, države članice također osiguravaju da takvi pojedinci imaju pravo na djelotvoran pravni lijek za zaštitu svojih prava u skladu s ovim stavkom.”;

24.u članku 39. stavak 3. zamjenjuje se sljedećim:

- „3. Zabranom utvrđenom u stavku 1. ovog članka ne sprečava se otkrivanje informacija među kreditnim institucijama i finansijskim institucijama iz država članica, pod uvjetom da pripadaju istoj grupaciji, ili između tih subjekata i njihovih podružnica i društava kćeri u većinskom vlasništvu s poslovним nastanom u trećim zemljama, pod uvjetom da te podružnice i ta društva kćeri u većinskom vlasništvu u potpunosti poštuju grupne politike i postupke, između ostalog postupke za razmjenu informacija unutar grupe, u skladu s člankom 45., te pod uvjetom da grupne politike i postupci udovoljavaju zahtjevima utvrđenima u ovoj Direktivi.”;

25.u članku 40. stavak 1. mijenja se kako slijedi:

(a)točka (a) zamjenjuje se sljedećim:

„(a)u slučaju dubinske analize stranke, kopiju dokumentacije i informacija koje su potrebne kako bi se poštovali zahtjevi dubinske analize stranke utvrđeni u poglavlu II., uključujući, ako postoje, informacije pribavljene sredstvima elektroničke identifikacije, relevantnim uslugama povjerenja kako je utvrđeno u Uredbi (EU) br. 910/2014 ili bilo kojim drugim sigurnim, daljinskim ili elektroničkim, postupkom identifikacije koji su regulirala, priznala, odobrila ili prihvatile relevantna nadležna tijela, tijekom razdoblja od pet godina nakon završetka poslovnog odnosa sa svojom strankom ili nakon datuma povremene transakcije;”;

(b)dodaje se sljedeći podstavak:

„Razdoblje čuvanja iz ovog stavka, uključujući razdoblje daljnog čuvanja, koje ne smije biti dulje od pet dodatnih godina, primjenjuje se i u odnosu na podatke kojima se može pristupiti putem centraliziranih mehanizama iz članka 32.a.”;

Članak 239. stavak 4.	U potpuno sti preuzet o	
(4) Podaci iz Jedinstveno g registra računa koji se odnose na potrošače, a koje upisuju obveznici dostave podataka iz članka 238. stavka 3. ovoga Zakona nisu javni, brišu se nakon proteka roka od deset godina nakon završetka poslovnog odnosa i na njih se na		

odgovarajuć i način primjenjuje zakon kojim se uređuje zaštita osobnih podataka, osim podatka o tome ima li potrošač prema podacima iz Jedinstvenog registra računa otvoren račun te podataka o računima specifične namjene.

26.članak 43. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 43

Obrada osobnih podataka na temelju ove Direktive u svrhu sprečavanja pranja novca i financiranja terorizma kako je navedeno u članku 1. smatra se pitanjem od javnog interesa u skladu s Uredbom (EU) 2016/679 Europskog parlamenta i Vijeća (*8).

(*8) Uredba (EU) 2016/679 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. travnja 2016. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Direktive 95/46/EZ (Opća uredba o zaštiti podataka) (SL L 119, 4.5.2016., str. 1.).";"

27.članak 44. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 44.

1. U svrhu doprinošenja pripremi procjene rizika na temelju članka 7. države članice osiguravaju svoju sposobnost preispitivanja djelotvornosti svojih sustava za borbu protiv pranja novca ili financiranja terorizma vođenjem opsežne statistike o pitanjima koja su važna za djelotvornost takvih sustava.

2. Statistika iz stavka 1. uključuje:

- (a) podatke o veličini i važnosti različitih sektora koji ulaze u područje primjene ove Direktive, uključujući broj fizičkih osoba i subjekata te ekonomsku važnost svakog sektora;
- (b) podatke o fazama prijavljivanja i istrage te sudskim fazama u okviru nacionalnog režima SPNFT-a, uključujući broj prijava sumnjivih transakcija koje su podnesene FOJ-u, daljnje aktivnosti u vezi s tim prijavama te, na godišnjoj osnovi, broj slučajeva koji su bili predmetom istrage, broj osoba koje su bile predmetom progona, broj osoba koje su osuđene za kaznena djela pranja novca ili financiranja terorizma, vrste predikatnih kaznenih djela, ako su takve informacije dostupne, te vrijednost imovine u eurima koja je zamrznuta, zaplijenjena ili konfiscirana;
- (c) ako su dostupni, podatke o broju i postotku prijava koje su dovele do daljnje istrage, zajedno s godišnjim izvješćem obveznicima u kojem se opisuje korisnost i daljnje aktivnosti u vezi s prijavama koje su ti obveznici podnijeli;
- (d) podatke o broju prekograničnih zahtjeva za informacije koje je FOJ podnio, primio, odbio te na koje je djelomično ili u potpunosti odgovorio, a koji su grupirani po zemljama podnositeljicama zahtjeva;

<p>(e) informacije o ljudskim resursima dodijeljenima nadležnim tijelima odgovornima za nadzor SPNFT-a, te ljudskim resursima dodijeljenima FOJ-u za ispunjavanje zadaća navedenih u članku 32.;</p> <p>(f) broj izravnih i neizravnih nadzornih aktivnosti, broj kršenja utvrđenih zahvaljujući nadzornim aktivnostima te sankcije/administrativne mjere koje su primijenila nadzorna tijela.</p> <p>3. Države članice osiguravaju da se svake godine objavi konsolidirani pregled njihovih statistika.</p> <p>4. Države članice svake godine Komisiji dostavljaju statističke podatke iz stavka 2. Komisija objavljuje godišnje izvješće u kojemu se sažimaju i objašnjavaju statistički podatci iz stavka 2. i koje se stavlja na raspolaganje na njezinoj internetskoj stranici.”;</p>			
<p>28.u članku 45. stavak 4. zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„4. Države članice i europska nadzorna tijela informiraju jedni druge o slučajevima u kojima se pravom treće zemlje ne dopušta provedba politika i postupaka koji se zahtijevaju u skladu sa stavkom 1. U takvim slučajevima može se poduzeti koordinirano djelovanje kako bi se došlo do rješenja. Prilikom procjenjivanja koje treće zemlje ne dopuštaju provedbu politika i postupaka koji se zahtijevaju u skladu sa stavkom 1. države članice i europska nadzorna tijela uzimaju u obzir sva pravna ograničenja koja bi mogla ometati pravilnu provedbu tih politika i postupaka, uključujući tajnost, zaštitu podataka i druga ograničenja kojima se ograničava razmjena informacija koje bi u tu svrhu mogle biti relevantne.”;</p>			
<p>29.u članku 47. stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„1. Države članice osiguravaju da pružatelji usluga razmjene virtualnih i fiducijarnih valuta te pružatelji skrbničke usluge novčanika moraju biti registrirani, da ovlašteni mjenjači i pružatelji usluga unovčenja čekova te pružatelji usluga trusta i trgovačkih društava moraju imati dozvole za rad ili biti registrirani te da pružatelji usluga igara na sreću moraju biti pravno uređeni.”;</p>			

30.članak 48. mijenja se kako slijedi:

(a)umeće se sljedeći stavak:

„1.a Kako bi se olakšala i promicala djelotvorna suradnja, a posebice razmjena informacija, države članice Komisiji dostavljaju popis nadležnih tijela za obveznike navedene u članku 2. stavku 1., uključujući njihove podatke za kontakt. Države članice osiguravaju da su informacije koje se dostavljaju Komisiji ažurirane.

Komisija objavljuje registar tih tijela i njihove podatke za kontakt na svojoj internetskoj stranici. Tijela uvrštena u registar u okviru svojih ovlasti služe kao kontaktna točka za ekvivalentna nadležna tijela drugih država članica. Financijska nadzorna tijela država članica također služe kao kontaktna točka za europska nadzorna tijela.

Kako bi se osiguralo odgovarajuće izvršavanje ove Direktive države članice zahtjevaju da svi obveznici podligeđu odgovarajućem nadzoru, što uključuje ovlasti za provedbu izravnog i neizravnog nadzora te poduzimaju odgovarajuće i razmjerne administrativne mjere radi ispravljanja situacije u slučaju kršenjâ.”;

(b)stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. Države članice osiguravaju da nadležna tijela imaju odgovarajuće ovlasti, uključujući ovlast za prinudno dobivanje svih informacija koje su relevantne za praćenje usklađenosti sa zahtjevima i provedbu kontrola, te da imaju odgovarajuće financijske, ljudske i tehničke resurse za obavljanje svojih funkcija. Države članice osiguravaju da je osoblje tih tijela visokog integriteta i da posjeduje odgovarajuće vještine, te da održava visoke profesionalne standarde, uključujući standarde povjerljivosti, zaštite podataka i standarde u pogledu sukoba interesa.”

(c)stavak 4. zamjenjuje se sljedećim:

„4. Države članice osiguravaju da nadležna tijela države članice u kojoj obveznik upravlja poslovnim jedinicama nadziru poštuju li navedene poslovne jedinice nacionalne odredbe te države članice kojima se prenosi ova Direktiva.

U slučaju kreditnih i financijskih institucija koje su dio grupacije, države članice osiguravaju da, u svrhe utvrđene u prvom podstavku, nadležna tijela države članice u kojoj matično društvo ima

<p>poslovni nastan surađuju s nadležnim tijelima država članica u kojima poslovne jedinice koje su dio grupacije imaju poslovni nastan.</p> <p>U slučaju poslovnih jedinica iz članka 45. stavka 9. nadzor, kako je navedeno u prvom podstavku ovog stavka, može obuhvaćati poduzimanje prikladnih i proporcionalnih mjera za uklanjanje ozbiljnih propusta koji zahtijevaju hitno djelovanje. Te su mjere privremene i obustavlja ih se kada se utvrđeni propusti uklone, između ostalog uz pomoć nadležnih tijela matične države članice obveznika ili u suradnji s njima, u skladu s člankom 45. stavkom 2.”;</p> <p>(d) u stavku 5. dodaje se sljedeći podstavak:</p> <p>„U slučaju kreditnih i finansijskih institucija koje su dio grupacije, države članice osiguravaju da nadležna tijela države članice u kojoj matično društvo ima poslovni nastan nadziru djelotvornu provedbu grupnih politike i postupaka iz članka 45. stavka 1. Države članice u tu svrhu osiguravaju da nadležna tijela države članice u kojoj kreditne i finansijske institucije koje su dio grupacije imaju poslovni nastan surađuju s nadležnim tijelima države članice u kojoj matično društvo ima poslovni nastan.”;</p>	
<p>31.članak 49. zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„Članak 49.</p> <p>Države članice osiguravaju da oblikovatelji politika, FOJ-evi, nadzornici i druga nadležna tijela uključena u SPNFT, kao i porezna tijela i tijela za izvršavanje zakonodavstva, kada djeluju unutar područja primjene ove Direktive, imaju djelotvorne mehanizme koji im omogućuju suradnju i koordinaciju na nacionalnoj razini koja se tiče razvoja i provedbe politika i aktivnosti za borbu protiv pranja novca i financiranja terorizma, između ostalog radi ispunjavanja njihove obveze na temelju članka 7.”;</p>	
<p>32.u odjeljku 3. poglavlja VI. umeće se sljedeći pododjeljak:</p> <p>„Pododjeljak II.a</p> <p>Suradnja među nadležnim tijelima država članica</p> <p>Članak 50.a</p> <p>Države članice ne smiju zabraniti niti postavljati nerazumne ili neopravdano restriktivne uvjete za</p>	

razmjenu informacija ili pomoć među nadležnim tijelima u svrhe ove Direktive. Države članice posebno osiguravaju da nadležna tijela ne odbiju zahtjev za pomoć zbog toga:

- (a) što se smatra da zahtjev uključuje i porezna pitanja;
- (b) što se u nacionalnom pravu zahtjeva od obveznika da čuvaju tajnost ili povjerljivost, osim u onim slučajevima u kojima su relevantne informacije koje se traže zaštićene pravnom obvezom čuvanja povjerljivosti ili u kojima se primjenjuje pravna obveza čuvanja profesionalne tajne kako je opisano u članku 34. stavku 2.;
- (c) što je u državi članici kojoj se podnosi zahtjev u tijeku istraživanje, istraga ili postupak, osim ako bi pomoć omela to istraživanje, tu istragu ili taj postupak;
- (d) što se priroda ili status ekvivalentnog nadležnog tijela koje podnosi zahtjev razlikuje od prirode ili statusa nadležnog tijela kojem se podnosi zahtjev.”;

33. članak 53. mijenja se kako slijedi:

- (a) u stavku 1. prvi podstavak zamjenjuje se sljedećim:

„1. Države članice osiguravaju da FOJ-evi razmjenjuju, na vlastitu inicijativu ili na zahtjev, sve informacije koje mogu biti relevantne za FOJ-evu obradu ili analizu informacija povezanih s pranjem novca ili financiranjem terorizma i s uključenom fizičkom ili pravnom osobom, bez obzira na vrstu povezanih predikatnih kaznenih djela te čak i ako vrsta povezanih predikatnih kaznenih djela nije utvrđena u trenutku razmjene.”;

- (b) u stavku 2. drugom podstavku druga rečenica zamjenjuje se sljedećom:

„Taj FOJ pribavlja informacije u skladu s člankom 33. stavkom 1. i odmah proslijedi odgovore.”;

34. u članku 54. dodaje se sljedeći podstavak:

„Države članice osiguravaju da FOJ-evi imenuju barem jednu osobu za kontakt ili kontaktnu točku koja će biti odgovorna za zaprimanje zahtjeva za informacije od FOJ-eva iz drugih država članica.”;

<p>35. u članku 55. stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„2. Države članice osiguravaju da se prethodna suglasnost FOJ-a od kojeg su zatražene informacije, za distribuciju informacija nadležnim tijelima, dodijeli odmah i u najvećoj mogućoj mjeri, bez obzira na vrstu povezanih predikatnih kaznenih djela. FOJ od kojeg su zatražene informacije ne smije uskratiti svoju suglasnost za takvu distribuciju, osim ako bi to bilo izvan područja primjene njegovih odredaba o SPNFT-u ili bi moglo omesti istragu, ili na neki drugi način ne bi bilo u skladu s temeljnim načelima nacionalnog prava te države članice. Svako uskraćivanje dodjele suglasnosti mora se odgovarajuće obrazložiti. Te se iznimke moraju pobliže odrediti na način da se spriječe zlouporaba i nepotrebna ograničenja distribucije informacija nadležnim tijelima.”;</p>	
<p>36. članak 57. zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„Članak 57.</p> <p>Razlikama u nacionalnim pravima, između definicija predikatnih kaznenih djela, kako je navedeno u članku 3. točki 4., ne smije se ometati sposobnost FOJ-eva u pružanju pomoći drugom FOJ-u niti se njima smije ograničavati razmjenu, distribuciju i upotrebu informacija na temelju članaka 53., 54. i 55.”;</p>	
<p>37. u odjeljku 3. poglavlja VI. dodaje se sljedeći pododjeljak:</p> <p>„Pododjeljak III.a</p> <p>Suradnja između nadležnih tijela koja nadziru kreditne i finansijske institucije i drugih tijela koja imaju obvezu čuvanja profesionalne tajne</p> <p>Članak 57.a</p> <p>1. Države članice zahtijevaju da se obveza čuvanja profesionalne tajne primjenjuje na sve osobe koje rade ili su radile za nadležna tijela koja nadziru poštuju li kreditne i finansijske institucije odredbe ove Direktive, kao i na revizore ili stručnjake koji djeluju u ime tih nadležnih tijela.</p>	

Ne dovodeći u pitanje slučajeve koji su obuhvaćeni kaznenim pravom, povjerljive informacije koje osobe iz prvog podstavka dobiju tijekom obavljanja svojih dužnosti u skladu s ovom Direktivom smiju se otkriti samo u sažetom ili općenitom obliku, na način da nije moguće identificirati pojedinačne kreditne i finansijske institucije.

2. Stavkom 1. ne sprečava se razmjena informacija među:

- (a) nadležnim tijelima koja nadziru kreditne i finansijske institucije unutar jedne države članice u skladu s ovom Direktivom ili drugim zakonodavnim aktima koji se odnose na nadzor kreditnih i finansijskih institucija;
- (b) nadležnim tijelima koja nadziru kreditne i finansijske institucije u različitim državama članicama u skladu s ovom Direktivom ili drugim zakonodavnim aktima koji se odnose na nadzor kreditnih i finansijskih institucija, uključujući Europsku središnju banku (ESB) kada djeluje u skladu s Uredbom Vijeća (EU) br. 1024/2013 [\[*9\]](#). Navedena razmjena informacija podliježe uvjetima obvezе čuvanja profesionalne tajne navedenima u stavku 1.

Do 10. siječnja 2019. nadležna tijela koja nadziru kreditne i finansijske institucije u skladu s ovom Direktivom te ESB, kada djeluje na temelju članka 27. stavka 2. Uredbe (EU) br. 1024/2013 i članka 56. prvog podstavka točke (g) Direktive 2013/36/EU Europskog parlamenta i Vijeća [\[*10\]](#), uz potporu europskih nadzornih tijela, sklapaju sporazum o praktičnim modalitetima razmjene informacija.

3. Nadležna tijela koja nadziru kreditne i finansijske institucije koje primaju povjerljive informacije kako je navedeno u stavku 1. koriste se tim informacijama samo:

- (a) pri obavljanju svojih dužnosti u skladu s ovom Direktivom ili drugim zakonodavnim aktima u području SPNFT-a, bonitetnih propisa te nadzora kreditnih i finansijskih institucija, uključujući određivanje sankcija;
- (b) u slučaju žalbe protiv odluke nadležnog tijela koje nadzire kreditne i finansijske institucije, uključujući sudske postupke;
- (c) u sudskim postupcima pokrenutima na temelju posebnih odredaba koje su predviđene u pravu Unije koje je doneseno u području ove Direktive ili u području bonitetnih propisa te nadzora kreditnih i finansijskih institucija.

4. Države članice osiguravaju da nadležna tijela koja nadziru kreditne i finansijske institucije međusobno

surađuju u najvećoj mogućoj mjeri u svrhe ove Direktive, bez obzira na njihovu prirodu ili status. Takva suradnja obuhvaća i sposobnost nadležnog tijela od kojeg je zatražena pomoć da u okviru svojih ovlasti provodi istraživanja u ime nadležnog tijela koje je pomoć zatražilo, a obuhvaća i naknadnu razmjenu informacija pribavljenih u okviru takvih istraživanja.

5. Države članice mogu dozvoliti svojim nacionalnim nadležnim tijelima koja nadziru kreditne i finansijske institucije sklapanje sporazuma o suradnji kojima se predviđa suradnja i razmjena povjerljivih informacija s nadležnim tijelima trećih zemalja koja su ekvivalentna tim nacionalnim nadležnim tijelima. Takvi se sporazumi o suradnji sklapaju na temelju uzajamnosti i samo ako otkrivene informacije podliježu jamstvu o zahtjevima u pogledu obvezе čuvanja profesionalne tajne koje je barem jednakovrijedno onom iz stavka 1. Povjerljive informacije razmijenjene u skladu s tim sporazumima o suradnji koriste se u svrhu obavljanja nadzornih zadaća tih tijela.

Ako razmijenjene informacije potječu iz druge države članice, smiju se otkriti samo uz izričitu suglasnost nadležnog tijela koje je te informacije podijelilo te, ovisno o slučaju, isključivo u svrhe za koje je to tijelo dalo svoju suglasnost.

Članak 57.b

1. Neovisno o članku 57.a stavcima 1. i 3. te ne dovodeći u pitanje članak 34. stavak 2., države članice mogu dozvoliti razmjenu informacija među nadležnim tijelima u istoj državi članici ili u različitim državama članicama, između nadležnih tijela i tijela kojima je povjeren nadzor subjekata finansijskog sektora te fizičkih ili pravnih osoba koje obavljaju svoje profesionalne djelatnosti kako je navedeno u članku 2. stavku 1. točki 3. i tijela koja su na temelju zakona odgovorna za nadzor finansijskih tržišta prilikom obavljanja njihovih nadzornih funkcija.

Primljene informacije u svakom slučaju podliježu zahtjevima u pogledu obvezе čuvanja profesionalne tajne koji su barem jednakovrijedni onima iz članka 57.a stavka 1.

2. Neovisno o članku 57.a stavcima 1. i 3., države članice mogu, na temelju odredaba utvrđenih u nacionalnom pravu, dozvoliti otkrivanje određenih informacija drugim nacionalnim tijelima koja su na temelju zakona odgovorna za nadzor finansijskih tržišta ili koja imaju dodijeljene odgovornosti u području

suzbijanja ili istraživanja pranja novca, povezanih predikatnih kaznenih djela ili financiranja terorizma.

Međutim, povjerljive informacije razmijenjene u skladu s ovim stavkom smiju se koristiti samo u svrhu obavljanja pravnih zadaća dotičnih tijela. Osobe koje imaju pristup takvim informacijama podliježu zahtjevima u pogledu obveze čuvanja profesionalne tajne koji su barem jednakovrijedni onima iz članka 57.a stavka 1.

3. Države članice mogu dozvoliti da se određene informacije povezane s nadzorom nad kreditnim institucijama radi osiguravanja usklađenosti s ovom Direktivom otkriju parlamentarnim istražnim odborima, revizorskim sudovima i drugim subjektima zaduženima za istraživanja, u njihovoј državi članici, pod sljedećim uvjetima:

- (a)ti subjekti imaju precizno utvrđen mandat, u skladu s nacionalnim pravom, za istragu ili kontroliranje rada tijela odgovornih za nadzor nad tim kreditnim institucijama ili za propise kojima se taj nadzor uređuje;
- (b) te su informacije nužne za ispunjavanje mandata iz točke (a);
- (c)osobe koje imaju pristup informacijama podliježu zahtjevima u pogledu obveze čuvanja profesionalne tajne u skladu s nacionalnim pravom, koji su barem jednakovrijedni onima iz članka 57.a stavka 1.;
- (d)informacije koje potječu iz druge države članice smiju se obznaniti samo uz izričitu suglasnost nadležnih tijela koja su te informacije otkrila te isključivo u svrhe za koje su ta tijela dala suglasnost.

[*9] Uredba Vijeća (EU) br. 1024/2013 od 15. listopada 2013. o dodjeli određenih zadaća Europskoj središnjoj banci u vezi s politikama bonitetnog nadzora kreditnih institucija (SL L 287, 29.10.2013., str. 63.)."

[*10] Direktiva 2013/36/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o pristupanju djelatnosti kreditnih institucija i bonitetnom nadzoru nad kreditnim institucijama i investicijskim društvima, izmjeni Direktive 2002/87/EZ te stavljanju izvan snage direktiva 2006/48/EZ i 2006/49/EZ (SL L 176, 27.6.2013., str. 338.).";

38.u članku 58. stavku 2. dodaje se sljedeći podstavak:

„Države članice osim toga osiguravaju da ako njihova nadležna tijela utvrde kršenja koja podliježu kaznenim sankcijama, ona o tome pravodobno obavijeste tijela za izvršavanja zakonodavstva.”;

39.članak 61. mijenja se kako slijedi:

(a)stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Države članice osiguravaju da nadležna tijela te, ako je to primjenjivo, samoregulatorna tijela uspostave djelotvorne i pouzdane mehanizme za poticanje prijavljivanja nadležnim tijelima te, ako je to primjenjivo, samoregulatornim tijelima, potencijalnih ili stvarnih kršenja nacionalnih odredaba kojima se prenosi ova Direktiva.

One u tu svrhu uspostavljaju jedan ili više sigurnih komunikacijskih kanala za podnošenje prijava iz prvog podstavka. Takvim se kanalima osigurava da je identitet osoba koje pružaju informacije poznat samo nadležnim tijelima te, ako je to primjenjivo, samoregulatornim tijelima.”;

(b)u stavku 3. dodaju se sljedeći podstavci:

„Države članice osiguravaju da se pojedince, uključujući zaposlenike i predstavnike obveznika, koji interno ili FOJ-u prijave sumnju na pranje novca ili financiranje terorizma pravno zaštiti od izloženosti prijetnjama, odmazdi ili zastrašivanju te posebno od izloženosti nepovoljnim ili diskriminatornim postupcima na radnom mjestu.

Države članice osiguravaju da pojedinci koji su izloženi prijetnjama, zastrašivanju odnosno nepovoljnim ili diskriminatornim postupcima na radnom mjestu zbog prijavljivanja sumnje na pranje novca ili financiranje terorizma interno ili FOJ-u imaju pravo na siguran način podnijeti pritužbu odgovarajućim nadležnim tijelima. Ne dovodeći u pitanje povjerljivost informacija koje je FOJ prikupio, države članice također osiguravaju da takvi pojedinci imaju pravo na djelotvoran pravni lijek za zaštitu svojih prava u skladu s ovim stavkom.”;

40.umeće se sljedeći članak:

„Članak 64.a

1. Komisiji pomaže Odbor za sprečavanje pranja novca i financiranja terorizma („Odbor”) kako je naveden u članku 23. Uredbe (EU) 2015/847 Europskog parlamenta i Vijeća (*11). Navedeni odbor je odbor u smislu Uredbe (EU) br. 182/2011 (*12).
2. Pri upućivanju na ovaj stavak primjenjuje se članak 5. Uredbe (EU) br. 182/2011.

(*11) Uredba (EU) 2015/847 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. svibnja 2015. o informacijama koje su priložene prijenosu novčanih sredstava i o stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 1781/2006 (SL L 141, 5.6.2015., str. 1.)."

(*12) Uredba (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2011. o utvrđivanju pravila i općih načela u vezi s mehanizmima nadzora država članica nad izvršavanjem provedbenih ovlasti Komisije (SL L 55, 28.2.2011., str. 13.).";"

41.članak 65. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 65.

1. Do 11. siječnja 2022. te svake tri godine nakon toga Komisija sastavlja izvješće o provedbi ove Direktive i podnosi ga Europskom parlamentu i Vijeću.

To izvješće posebno uključuje:

- (a)opis usvojenih specifičnih mjera i uspostavljenih mehanizama na razini Unije i razini država članica kako bi se spriječili i nastojali riješiti nadolazeći problemi i nove pojave koje predstavljaju prijetnju finansijskom sustavu Unije;
- (b)daljnje mjere poduzete na razini Unije i na razini država članica na temelju problematičnih pitanja na koja im je skrenuta pozornost, uključujući pritužbe u vezi s nacionalnim propisima kojima se ometaju nadzorne i istražne ovlasti nadležnih tijela i samoregulatornih tijela;
- (c)opis u vezi s dostupnošću relevantnih informacija za nadležna tijela i FOJ-eve država članica radi sprečavanje korištenja finansijskog sustava u svrhu pranja novca i financiranja terorizma;

- (d) opis u vezi s međunarodnom suradnjom i razmjenom informacija između nadležnih tijela i FOJ-eva;
- (e) opis djelovanja koje Komisija mora poduzeti kako bi provjerila postupaju li države članice u skladu s ovom Direktivom te kako bi procijenila nadolazeće probleme i nove pojave u državama članicama;
- (f) analizu izvedivosti specifičnih mjera i mehanizama na razini Unije i na razini država članica u pogledu mogućnosti za prikupljanje informacija o stvarnom vlasništvu korporativnih i drugih pravnih subjekata osnovanih izvan Unije i za pristupanje tim informacijama, te proporcionalnosti mjera iz članka 20. točke (b);
- (g) evaluaciju načina poštovanja temeljnih prava i načela priznatih Poveljom Europske unije o temeljnim pravima.

Prvom izvješću, koje se treba objaviti do 11. siječnja 2022., prilažu se, ako je to potrebno, odgovarajući zakonodavni prijedlozi, uključujući, prema potrebi, one u vezi s virtualnim valutama, ovlaštenjima za uspostavu i održavanje središnje baze podataka dostupne FOJ-evima u kojoj se registriraju identiteti korisnika i adrese novčanika, kao i s obrascima za samoprijavljanje za korisnike virtualnih valuta, te u vezi s poboljšanjem suradnje među uredima za povrat imovine u državama članicama i primjenom, na temelju procjene rizika, mjera iz članka 20. točke (b).

2. Do 1. lipnja 2019. Komisija ocjenjuje okvir za suradnju FOJ-eva s trećim zemljama te prepreke i mogućnosti za poboljšanje suradnje među FOJ-evima u Uniji, uključujući mogućnost uspostave mehanizma za koordinaciju i potporu.

3. Komisija, prema potrebi, podnosi izvješće Europskom parlamentu i Vijeću radi ocjene potrebe i razmjernosti smanjenja postotka za utvrđivanje stvarnog vlasništva pravnih subjekata s obzirom na preporuke međunarodnih organizacija i stručnjaka zaduženih za određivanje standarda nadležnih u području sprečavanja pranja novca i borbe protiv financiranja terorizma koje su rezultat novih ocjena, te prema potrebi predstavlja zakonodavni prijedlog.”;

<p>42.u članku 67. stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„1. Države članice stavlјaju na snagu zakone i druge propise koji su potrebi radi usklađivanja s ovom Direktivom do 26. lipnja 2017.</p> <p>Države članice primjenjuju članak 12. stavak 3. od 10. srpnja 2020.</p> <p>Države članice uspostavljaju registre iz članka 30. do 10. siječnja 2020. i registre iz članka 31. do 10. ožujka 2020. te centralizirane automatizirane mehanizme iz članka 32.a do 10. rujna 2020.</p> <p>Komisija osigurava međupovezanost registara iz članaka 30. i 31. u suradnji s državama članicama do 10. ožujka 2021.</p> <p>Države članice Komisiji odmah dostavljaju tekst mjera navedenih u ovom stavku.</p> <p>Kada države članice donose te mjere, one sadržavaju upućivanje na ovu Direktivu ili se na nju upućuje prilikom njihove službene objave. Načine tog upućivanja određuju države članice.”;</p>	<p>Članak 404.</p> <p>Ovaj Zakon objavit će se u Narodnim novinama, a stupa na snagu 1. siječnja 2020. godine, osim odredbi članka 83., članka 214., članka 219. stavaka 1. do 8. i članka 229. stavaka 6. i 7. ovoga Zakona, koje stupaju na snagu 1. siječnja 2021. godine.</p>	<p>U potpuno sti preuzet o</p>
---	--	--------------------------------

43. u Prilogu II. točki 3. uvodni dio zamjenjuje se sljedećim:

„(3) Čimbenici geografskog rizika – registracija, poslovni nastan, boravište u:”

44. Prilog III. mijenja se kako slijedi:

(a) u točki 1. dodaje se sljedeća točka:

„(g) stranka je državljanin treće zemlje koji traži pravo na boravak ili državljanstvo u državi članici u zamjenu za transfere kapitala, kupnju nekretnina ili državnih obveznica ili ulaganja u korporativne subjekte u toj državi članici.”;

(b) točka 2. mijenja se kako slijedi:

i. točka (c) zamjenjuje se sljedećim:

„(c) poslovni odnosi ili transakcije s nenazočnom strankom, bez određenih oblika zaštite kao što su sredstva elektroničke identifikacije, relevantne usluge povjerenja kako su definirane u Uredbi (EU) br. 910/2014 ili bilo koji drugi siguran, čaljinski ili elektronički, postupak identifikacije koji su regulirala, priznala, odobrila ili prihvatile relevantna nacionalna tijela;”;

ii. dodaje se sljedeća točka:

„(f) transakcije povezane s naftom, oružjem, plemenitim kovinama, duhanskim proizvodima, kulturnim artefaktima i drugim predmetima od arheološkog, povjesnog, kulturnog i vjerskog značaja ili od izuzetne znanstvene vrijednosti, te s bjelokošću i zaštićenim vrstama.”.

Članak 2.

Izmjena Direktive 2009/138/EZ

U članku 68. stavku 1. točki (b) Direktive 2009/138/EZ dodaje se sljedeća podtočka:

„iv.tijela nadležnih za nadzor nad obveznicima navedenima u članku 2. stavku 1. točkama 1. i 2. Direktive (EU) 2015/849 Europskog parlamenta i Vijeća (*13) radi usklađenosti s tom direktivom;

Članak 3.

Izmjena Direktive 2013/36/EU

U članku 56. prvom stavku Direktive 2013/36/EU dodaje se sljedeća točka:

„(g)tijela nadležnih za nadzor nad obveznicima navedenima u članku 2. stavku 1. točkama 1. i 2. Direktive (EU) 2015/849 Europskog parlamenta i Vijeća (*14) radi usklađenosti s tom direktivom.

Članak 4.

Prenošenje

1. Države članice stavlju na snagu zakone i druge propise koji su potrebni radi usklađivanja s ovom Direktivom do 10. siječnja 2020. One Komisiji odmah dostavljaju tekst tih odredaba.

Kada države članice donose te mјere, one sadržavaju upućivanje na ovu Direktivu ili se na nju upućuje prilikom njihove službene objave.

2. Države članice Komisiji dostavljaju tekst glavnih odredaba nacionalnog prava koje donesu u području na koje se odnosi ova Direktiva.

Članak 5.

Stupanje na snagu

Ova Direktiva stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u Službenom listu Europske unije.

Članak 6.

Adresati

Ova je Direktiva upućena državama članicama.